

مُجْتَصَر

صَحِيح مُسْلِم

لِإِمَامِ زَيْدِ بْنِ أَبِي الْعَظَمِ عَبْدِ الْقَيْسِ بْنِ أَبِي
الْمُنْذَرِ عَمِّي

به کوردی کردن و رونگردنه‌وهی
نوری فارس همه‌خان

شهر پهلوانی چاپ
مه‌لا مه‌هموودی که‌لا‌له‌یی

دارالمطبعة

بیروت - لبنان

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

مُخْتَصَر

حَکَايَچِ مُسَلِّمِ

لِلْإِمَامِ زَكِيٍّ آلِ دِينَ عَبْدِ الْعَظِيمِ بْنِ عَبْدِ الْقَوِيمِ الْمُنْذَرِيِّ

الْمُتَوَفَّى ٦٥٦ هـ

به کوردی کردن و ڤونکردنه وهی

نوری فارس همه خان

سه رپه رشتی چاپ

مه لا مه هموودی گه لا لهیی

(به رگی چواره م)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

📖 ناوی کتیب ﴿مختصر صحیح مسلم﴾

📖 وەرگیرانی: نوری فارس همه‌خان.

📖 تیراژ: (۳۰۰۰) دانه.

📖 ژماره‌ی سپاردن: ژماره (۱۶۲۷) ی سالی (۲۰۱۱) ی وەزارەتی روښنیری پیدراوه.

📖 سالی چاپ: ۲۰۱۱ ز - ۱۴۳۲ ک.

📖 تایپ: (نیان حسین)

📖 له‌سه‌ر ئه‌ركی كتیبخانه‌ی ئارام له چاپ دراوه و مافی چاپ‌كردنه‌وه‌ی

پاریزراوه بۆ كتیبخانه‌ی ناوبراو.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۳۹- نامہ ی پوٹاک و خسل و نارایشٹ

کتاب التباس والریئہ

{بروانہ: تہ جریڈی بوخاری، بہرگی پیئجہم، زنجیرہ: ۸۰، لہ ژمارہ: ۱۸۹۱ و
ہہتا ژمارہ: ۱۹۱۳ = ژمارہ: ۵۷۸۷ ہہتا ژمارہ: ۵۹۵۳. ہہروا بروانہ: تاج/۳، زنجیرہ: ۲۹
ہہتا زنجیرہ: ۵۱، لہ لاپہرہ: ۲۴۴ ہہتا لاپہرہ: ۳۱۴، لہ ژمارہ: ۲۷۶۲ ہہتا ژمارہ: ۲۹۳۴ +
ریاض/۲، زنجیرہ: ۱۱۷، ژمارہ: ۷۷۹ ہہتا زنجیرہ: ۱۲۶، ژمارہ: ۸۱۳}.

(۱۰۲۶) کہ سی بہشی بہدوا روژدوہ نہ ہی لہ جیہانا ناوریٹشم لہ بہرہدہکا، بہلام
کرین و فروشتن و سوود لی و ہرگرنسی تری دروستہ. (۵۳۵۶ - ۵۳۹۵)
باب: إِنَّمَا يَلْبَسُ الْحَرِيرَ فِي الدُّنْيَا مَنْ لَا خَلَقَ لَهُ فِي الْآخِرَةِ وَإِبَاحَةُ الْإِنْتِفَاعِ بِهِ وَبَيْتُهُ
۱۳۳۵- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: رَأَى عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)
عُطَارِدًا التَّمِيمِيَّ يُقِيمُ بِالسُّوقِ حُلَّةَ سِيرَاءٍ، وَكَانَ رَجُلًا يَغْشَى الْمُلُوكَ وَيُصِيبُ مِنْهُمْ، فَقَالَ
عُمَرُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي رَأَيْتُ عُطَارِدًا يُقِيمُ فِي السُّوقِ حُلَّةَ سِيرَاءٍ، فَلَوْ اشْتَرَيْتَهَا فَلَبَسْتُهَا
لَوْفَدِ الْعَرَبُ إِذَا قَدِمُوا عَلَيْكَ، وَأَطْنَهُ قَالَ: وَلَبَسْتُهَا يَوْمَ الْجُمُعَةِ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّمَا يَلْبَسُ الْحَرِيرَ فِي الدُّنْيَا مَنْ لَا خَلَقَ لَهُ فِي الْآخِرَةِ»، فَلَمَّا
كَانَ بَعْدَ ذَلِكَ أَتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِحُلَّةٍ سِيرَاءٍ، فَبَعَثَ إِلَى عُمَرَ بِحُلَّةٍ،
وَبَعَثَ إِلَى أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ بِحُلَّةٍ، وَأَعْطَى عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ حُلَّةً، وَقَالَ: «شَقَّقْهَا خُمْرًا بَيْنَ
نِسَائِكَ»، قَالَ: فَجَاءَ عُمَرُ بِحُلَّتِهِ يَحْمِلُهَا، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ بَعَثْتَ إِلَيَّ بِهَذِهِ، وَقَدْ قُلْتَ
بِالْأَمْسِ فِي حُلَّةِ عُطَارِدٍ مَا قُلْتَ، فَقَالَ: «إِنِّي لَمْ أَبْعَثْ بِهَا إِلَيْكَ لِتَلْبَسَهَا، وَلَكِنِّي بَعَثْتُ
بِهَا إِلَيْكَ لِتُصِيبَ بِهَا»، وَأَمَّا أُسَامَةُ فَرَأَى فِي حُلَّتِهِ، فَنَظَرَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَظْرًا عَرَفَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ أَتَكَرَّ مَا صَنَعَ، فَقَالَ: يَا
رَسُولَ اللَّهِ مَا تَنْظُرُ إِلَيَّ، فَأَنْتَ بَعَثْتَ إِلَيَّ بِهَا، فَقَالَ: «إِنِّي لَمْ أَبْعَثْ إِلَيْكَ لِتَلْبَسَهَا،
وَلَكِنِّي بَعَثْتُ بِهَا إِلَيْكَ لِتُشَقِّقَهَا خُمْرًا بَيْنَ نِسَائِكَ». {الحديث: ۵۳۷۰ = ۵۳۶۱ فم.

تجرید/۱، لاپہرہ: ۴۴۷، رقم: ۴۷۰ = ۸۸۶، ۹۴۸، ۲۱۰۴ فتح الباری: {

ئىبنو عومەر (رمزى خودايان ئى بنى) فەرموۋى: عومەرى كورى خەتاب (رمزى خوداي ئى بنى) لە بازارى مەدىنە، عوطارىدى تەمىمى بىنى قاتىكى ئاورىشىمى خەت خەتى خستبوۋە سەر سەوا، عوطارىد پياۋى بوو ھاموشۇ پادشايانى دەگردو شتيان پىدەدا، عومەر عەرزى ھەزەت دەکا: ئەى پىغەمبەرى خودا! خۇزگا ئەم دەستە جەلى عوطارىدت دەگرى بۇ رۇزى ھەينى لەبەرت دەگرد، ھەروەھا كاتى ومفدى عەرەبەكان دىن بۇ خزمەتت لەبەرى بکە. پىغەمبەرىش (دروودى خوداي لەسەر بىن) پىي دەفەرموۋى: (ئەم جۆرە جە لەبەرئەۋەى كە ئاورىشىمى پەتییە، ئەو پياۋانە لەبەرى دەكەن كە بەشيان بەنازو بەھەرى ئەو جیھانەۋە نییە). لەپاشا چەند قاتى، لەو جۆرە بەرگە ئاورىشىمىنە ھىئەن بۇ پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) دابەشى كەردن بەسەر ھاۋەلانىدا، قاتىكى لىيان نارد بۇ عومەرو قاتىكى تری لىيان نارد بۇ ئوسامەى كورى زەیدو قاتىكى لىياندا بە عەلى كورى ئەبو طالیبو پىي فەرموو: (لەت لەتى بکە بۇ لەچكەو سەرپۇش بۇ ژەكانت). فەرموۋى: جا عومەر قاتەكەى خۇى ھەلگرتو ھىئەى بۇلای پىغەمبەر و گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! تۇ ئەمەت بۆمەن ناردوۋە، كەچى دوینى لەبارەى قاتەكەى عەطاریدەۋە واۋات فەرموو، بىفەرموو ئەمەم تى بگەيەنە؟ ئەۋىش فەرموۋى: (خۇ من ئىستا ئەم قاتەم بۇ ئەۋە بۆت نەناردوۋە كە خۆت لەبەرى بکەى، بەلگەو دەتوانى بە شىۋەيەكى تر سوودى ئى وەربگرى). بەلام ئوسامە خۇى قاتەكەى لەبەرکرد بوو، كەچوو بۇ خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) پىغەمبەر بەخىسە تەماشای ئوسامەى كەرد، ئوسامە ھەستى كەرد، كە پىغەمبەر كارەكەى ئەۋى بەدل نییە، لەبەرئەۋە عەرزى كەرد: (قوربان! بۇۋا خىسە لە قاتەكەم دەكەى؟ خۇ تۇ خۆت ناردوۋتە بۆم؟). فەرموۋى: (بەلام خۇ من بۇ ئەۋە بۆتم نەناردوۋە كە خۆت لەبەرى بکەى، بەلگەو بۆتەم ناردوۋە كە پارچە پارچەى بکەى بۇ لەچكەو سەرپۇش بۇ ئافەرەتەكانتان). {تاج/۳، زنجیرە: ۳۰، ژمارە: ۲۷۷۷}.

(۱۰۲۷) کہ سنیٰ لہ جیہانا ناوریٹشم لہ بہریکا لہ قیامہ تا لہ بہری ناکا. (۵۳۵۶ - ۵۳۹۵)

باب: مَنْ لَيْسَ الْحَرِيرَ فِي الدُّنْيَا لَمْ يَلْبَسْهُ فِي الْآخِرَةِ

۱۳۳۶- عَنْ خَلِيفَةَ بْنِ كَعْبٍ أَبِي دُيَّانَ قَالَ: سَمِعْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ يَخْطُبُ يَقُولُ: أَلَا لَا تَلْبَسُوا نِسَاءَ كُمُ الْحَرِيرِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ يَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَلْبَسُوا الْحَرِيرَ، فَإِنَّهُ مَنْ لَبَسَهُ فِي الدُّنْيَا لَمْ يَلْبَسْهُ فِي الْآخِرَةِ». {الحديث: ۵۳۷۷ = ۵۳۶۸ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۱۸۹۶ = ۵۸۳۴، ۵۸۲۸، ۵۸۲۹، ۵۸۳۰، ۵۸۳۵} :

خہلیفہی کوری کہعب، کہ ناسراوہ بہ ثہبو زویبان فہرمووی: بیستم لہ عہدوللای کوری زوبہیر، وتاری دہدا، دہیفہرموو: ناگاداربن، ناوریٹشم لہ بہر نافرہ تانتان مہکەن، چونکہ من بو خوّم لہ عومہری کوری خہطابم بیست دہیفہرموو: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) دہفہرمووی: (ناوریٹشم لہ بہر مہکەن، چونکہ ہہرکہسنی لہم جیہانہدا ناوریٹشم لہ بہر بکہن، لہوجیہانا لہ بہری ناکەن). {تاج/ ۳، زنجیرہ: ۲۹، ژمارہ: ۲۷۶۲ ج/ ۴} .

(۱۰۲۸) لہ خواترسان کہوای ناوریٹشم لہ بہر ناکەن. (۵۳۵۶ - ۵۳۹۵)

باب: لَا يَنْبَغِي لِلْمَتَّقِينَ نِسْ فُرُوجِ الْحَرِيرِ

۱۳۳۷- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: أَهْدَى لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فُرُوجَ حَرِيرٍ، فَلَبَسَهُ، ثُمَّ صَلَّى فِيهِ، ثُمَّ انْصَرَفَ فَنَزَعَهُ نَزْعًا شَدِيدًا كَالْكَارِهِ لَهُ، ثُمَّ قَالَ: «لَا يَنْبَغِي هَذَا لِلْمُتَّقِينَ». {الحديث: ۵۳۹۴ = ۵۳۸۵ فم. تجرید/ ۱، لاپہرہ: ۲۵۲، رقم: ۲۳۹ = ۳۷۵، ۵۸۰} :

عوقبہی کوری عامیر (رمزای خودای لای بن) فہرمووی: کہوایہکی چاکداری ناوریٹشمیان بہدیاری ہیئا بو پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بن) لہ بہری کردو نویژری پیوہ کردو لہپاشا کہسلای دایہوہو رووی لہرووگہ وەرچہرخان، بہ تووندی کہواکھی لہ بہرخوی داکہندو فرہیدا، وەک یەکئ پیی ناخوش بیو حەزی لیی نہبی، ئەوجا فہرمووی: (ئەمە بو پیوای لہ خواترس دەست نادا!). {تاج/ ۱، لاپہرہ: ۲۰۶، زنجیرہ: ۵۵، ژمارہ: ۳۹۹ ج/ ۴ = چاپی چوارہم} .

۱۰۲۹) ریگری له پۆشینى ئاوریشم به ئەندازەى دوو پەنجە نه‌بى

بَابُ: النَّهْيُ عَنِ لُبْسِ الْحَرِيرِ إِلَّا قَدْرَ إصْبَعَيْنِ

۱۳۳۸- عَنْ أَبِي عُمَانَ قَالَ: كَتَبَ إِلَيْنَا عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَتَحَنُّبِ (أَذْرِيحَانَ): يَا عُتْبَةَ بَنَ فَرْقَدٍ إِنَّهُ لَيْسَ مِنْ كَدِّكَ، وَلَا مِنْ كَدِّ أَيْبِكَ وَلَا مِنْ كَدِّ أُمِّكَ، فَاشْبِعِ الْمُسْلِمِينَ فِي رَحَالِهِمْ، مِمَّا تَشْبَعُ مِنْهُ فِي رَحْلِكَ وَإِيَّاكُمْ وَالتَّنْعَمُ وَزَى أَهْلِ الشَّرْكِ وَلُبْسَ الْحَرِيرِ فَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ لُبْسِ الْحَرِيرِ. قَالَ: «إِلَّا هَكَذَا». وَرَفَعَ لَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إصْبَعَيْهِ الْوُسْطَى وَالسَّبَابَةَ وَضَمَّهُمَا قَالَ زُهَيْرٌ: قَالَ عَاصِمٌ: هَذَا فِي الْكِتَابِ. قَالَ: وَرَفَعَ زُهَيْرٌ إصْبَعَيْهِ. {الحديث: ۵۳۷۸ = ۵۳۶۹ فم. بخاری. لباس: ۵۸۳۰. أبو داود. لباس: ۴۰۴۲. ترمذی. لباس: ۱۷۲۱}:

ئەبو عوتمان فەرمووی: لە ئازربایجانی بووین، عومەری کوری خەتاب، کە فەرمانپەرەوای موسوڵمانان بوو، ئەم نامەییە نووسی بۆمان، ئاراستەیی فەرماندەکەمانی کرد، کە عوتبەیی کوری فەرقدە بوو، ئەویش خویندیەو بەسەرمانا، فەرمووی: ئەو عوتبەیی کوری فەرقدە! ئەو مال و سامانەیی کە لەلای تۆیە، کە لە گەنجینەیی بەیتولمال دایە، ئەو بەرھەمی رەنجە شانی موسوڵمانانە، ئەو بەرھەمی رەنجە شانی تۆیە و نە بە کەلەپوورو میرات لەبەرھەمی رەنجە شانی باوک و دایکتەو و بۆت ماوەتەو کەواتە بەتێرو تەسەلی تۆیش وەک ھەموو موسوڵمانێکی تر، وەکوو یەک لێی بخۆن، نەکەن سەر بکەنە ناز پەرودەری ژیانی رابواردن، یا جل و بەرگی تایبەت بە بیباوەران لەبەر بکەن، یا پۆشاکی ئاوریشم بپۆشن، چونکە پیغەمبەر (درودی خودای لەسەر بێ) ریگری لە پۆشینى پۆشاکی ئاوریشم دەکرد، دەیفەرموو: (مەگەر ئا ئەوەندە).

فەرمووی: پیغەمبەر (درودی خودای لەسەر بێ) دوو پەنجەیی خۆی بەرزەو کرد، تا ئاماژەکەیی خۆی بێ روون بکاتەو، کە پەنجەیی ناوەراست و پەنجەیی شایەتمانی بوو، لەھەمان کاتدا دوو پەنجەکەیی نووساندبوو بەیەکەو. زوھیر (کە کەسی دووھەمە لە رشتەیی ئەم فەرموودەیدا) فەرمووی: مامۆستاکی من کە عاصیمی ئەحوەلە فەرمووی: ئەمە لەنامەکەدا بوو. فەرمووی: زوھیریش دوو پەنجەیی خۆیی ھەڵبێ.

روونکردنهوه:

عوتبهی کوری فهرقه‌دی ئهل سوله‌می، هاوه‌ئیکی ناوداری پیغه‌مبهره، ئاماده‌ی نازادکردنی قه‌لای خه‌یبه‌ر بووه، یه‌کئ بوو له فهرمانده ناوداره‌کانی ئیمامی عومهر، به فهرمانی عومهر له‌گه‌ل عیاضی کوری غنم دا، له بیست و هه‌شتی کوچیدا موصولیان نازاد کرد. پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) به‌رووتی ده‌ست ده‌هینئ به‌سه‌ر پشت و به‌سه‌ر سکیدا، ئیتر به فهرمانی خودا هه‌تا مردن له‌شی بوئیکی خوشی ئی ده‌هات، له‌بوئی میسک و عه‌نبه‌ر خوشت. له‌پاش خه‌بات و تی‌کو‌شانیکی زۆری بئ وچان، چوو له کووفه دانیش، له‌وئ ژیا تا له‌وئ گیانی پاکی سپارد.

۱۳۳۹- عَنْ سُوَيْدِ بْنِ غَفَلَةَ أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ خُطَبَ بِالْجَابِيَةِ فَقَالَ: نَهَى نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ لُبْسِ الْحَرِيرِ إِلَّا مَوْضِعَ إصْبَعَيْنِ أَوْ ثَلَاثٍ أَوْ أَرْبَعٍ. {الحديث: ۵۳۸۴ = ۵۳۷۵ فم}:

سووه‌یدی کوری غه‌فله (ره‌حه‌متی خودای ئی بئ) فهرمووی: له جابییه، که گوندیکه له گونده‌کانی ناوچه‌کانی دیمه‌شق، عومهری کوری خه‌طاب (رمزای خودای ئی بئ) وتاریکی دا، فهرمووی: پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ریگه‌ی نه‌داوه که ئاوریشم له‌به‌ربکری، مه‌گه‌ر بو نه‌خش، به‌قه‌د جیگه‌ی دوو سئ په‌نجه، یا سئ چوار په‌نجه!). {تجريد/۵، ژماره: ۱۸۹۵ = ۵۸۲۹ فتح الباری}.

۱۰۲۰) ریگری له پۆشینى که‌وای دى‌باج (ئاوریشم)

باب: النّهى عَنْ لُبْسِ قَبَاءِ الدِّبَاجِ

۱۳۴۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَبَسَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمًا قَبَاءً مِنْ دِيبَاجٍ أَهْدَى لَهُ ثُمَّ أَوْشَكَ أَنْ نَزَعَهُ، فَأَرْسَلَ بِهِ إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَقِيلَ لَهُ: قَدْ أَوْشَكَ مَا نَزَعْتُهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: «نَهَانِي عَنْهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ»، فَجَاءَهُ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَبْكِي، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَرِهْتَ أَمْرًا وَأَعْطَيْتَنِيهِ فَمَا لِي؟ فَقَالَ: «إِنِّي لَمْ أُعْطِكْهُ لِتَلْبَسَهُ، إِنَّمَا أُعْطِيتُكَهُ تَبِيعَهُ»، فَبَاعَهُ بِالْفَى دِرْهَمٍ. {الحديث: ۵۳۸۶ = ۵۳۷۷ فم}.

جابری کوری عہدوللہ (رمزای خودایان لی بن) فہرمووی: کہوایہ کی دیبا حیان بہ دیاری
 ہیٰنا بو پیغہ مہر (دروودی خودای لہسر بی) روژری پیغہ مہر (دروودی خودای لہسر بی) لہبریکرد، جا
 بہ زووی لہبرخوی دایکہندو ناردی بو عومہری کوری خہتاب (رمزای خودای لی بن)، کہ
 عہرزی حہ زہرتیان کرد: قوربان! ئہی پیغہ مہری خودا! چ زوو ئہم کہوایہت
 لہبرخوت داکہند، ئہوہ بو؟ فہرمووی: کاتی لہبریم کرد، جوبرائیل تہ شریفی
 ہات، نہی لی کردم کہ لہبری بکہم، جا عومہر (رمزای خودای لی بن) کہ بہم حالہی زانی،
 بہگریان ہات بو خزمہتی پیغہ مہر (دروودی خودای لہسر بی) عہرزی کرد: قوربان! ئہی
 پیغہ مہری خودا! لہبرچی شتی کہ خوت خوشت نایہت لی، وہک ئہم کہوایہ
 بی، کہ چی دہیدہی بہمن، گواہ من چیمہ؟ پیغہ مہر (دروودی خودای لہسر بی) دلی
 دایہوہو ہوی ئہوہی بوی روونکردموہو پیی فہرموو: (خو من بوئہوہ ئہم کہوایہم
 نہداوہ بہتو کہ خوت لہبری بکہی، بہلکوو بو ئہوہ داومہ پیٹ کہ بیفروشیتو
 لہبہہاکہی کہلک وہر بگریٹ!) پیٹشہوا عومہریش (رمزای خودای لی بن) فروشتی بہدوو
 ہہزار درہم، کہ دہکاتہ دوو سہد دیناری زیتر۔

۱۰۳۱) مولہ تدان بہ پویشینی ناوریٹم بو نہ خوشی و شتی وا

باب: الرخصة في لباس الحرير للعة

۱۳۴۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَخَّصَ لِعَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ، وَالزُّبَيْرِ بْنِ الْعَوَّامِ فِي الْقُمُصِ الْحَرِيرِ فِي السَّفَرِ مِنْ حِكَّةٍ كَانَتْ بِهِمَا أَوْ وَجَعَ كَانَ بِهِمَا. وفي رواية: أنهم شكوا إلى رسول الله (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْقَمْلَ. {الحديث: ۵۳۹۶، ۵۴۰۰ = ۵۳۸۷، ۵۳۹۱ فم. تجريد ۳/۳۲۳، رقم: ۱۱۹۹ = ۲۹۱۹، ۲۹۲۰، ۲۹۲۱، ۲۹۲۲، ۵۸۳۹. أبو داود. لباس: ۴۰۵۶. نسائي. زينة: ۵۳۲۵. ابن ماجه. لباس: ۵۳۹۲. تحفة الأشراف: ۱۱۶۹} :

ئہنہس (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: پیغہ مہر (دروودی خودای لہسر بی) ریگہی بہ
 عہدورہ حمانی کوری عہووفو بہ زوبہیری کوری عہوامدا، کہ ناوریٹم
 لہبریکہن، چونکہ نالوشو خورووکہیٰ لہ لہشیانا ہہبوو. لہ گیرانہوہی ژمارہ

(۵۴۰۰) دا، له شهر چی صه حیچی موسلیما، تهر قیمی ماموستان/ خه لیل مه نمون شیا، دمه رموی: عبدوره حماني کوری عه وفو زوبه پری کوری عه وام، له غه زایه کا، له دهستی نه سپی سکا لایان له خزمهتی پیغه مبهردا (درودی خودای لمسر بی) کرد، نه ویش ریگهی پیاندا، که کراسی ئاوریشم له بهر بکه ن). {تاج/ ۳، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۲۷۶۹، ۲۷۷۰ ج/ ۴}.

۱۰۳۲) دروسته که نویه و قهیتانی قه راخی قول و ده می گیرفان و چاک و دامه نی

جلو و بهرک و یه خه ی له ئاوریشم بی

بَابُ: الرخصة في لينة الثوب من الديباج

۱۳۴۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ مَوْلَى أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ، وَكَانَ خَالَ وَلَدٍ عَطَاءٍ قَالَ: أُرْسَلْتَنِي أَسْمَاءُ إِلَى عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) فَقَالَتْ: بَلَّغْنِي أَنَّكَ تُحَرِّمُ أَشْيَاءَ ثَلَاثَةً: الْعَلَمَ فِي الثَّوْبِ، وَمِيشْرَةَ الْأَرْجَوَانِ وَصَوْمَ رَجَبٍ كُلِّهِ، فَقَالَ لِي عَبْدُ اللَّهِ: أَمَّا مَا ذَكَرْتَ مِنْ رَجَبٍ فَكَيْفَ بَيْنَ صَوْمِ الْأَبَدِ وَأَمَّا مَا ذَكَرْتَ مِنَ الْعَلَمِ فِي الثَّوْبِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّمَا يَلْبَسُ الْحَرِيرَ مَنْ لَا خَلَقَ لَهُ»، فَخَفْتُ أَنْ يَكُونَ الْعَلَمُ مِنْهُ، وَأَمَّا مِيشْرَةُ الْأَرْجَوَانِ فَهَذِهِ مِيشْرَةُ عَبْدِ اللَّهِ فَإِذَا هِيَ أَرْجَوَانٌ. فَرَجَعْتُ إِلَى أَسْمَاءَ فَخَبَّرْتُهَا، فَقَالَتْ: هَذِهِ جُبَّةٌ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَخْرَجْتُ إِلَيَّ جُبَّةً طَيَّالَسَةً كِسْرَوَانِيَّةً لَهَا لِبْنَةٌ دِيْبَاجٍ وَفَرْجِيهَا مَكْفُوفِينَ بِالْذِيْبَاجِ، فَقَالَتْ: هَذِهِ كَانَتْ عِنْدَ عَائِشَةَ حَتَّى قُبِضَتْ، فَلَمَّا قُبِضَتْ قُبِضَتْهَا، وَكَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَلْبَسُهَا، فَتَحْنُ نَغْسِلُهَا لِلْمَرْضَى يُسْتَشْفَى بِهَا. {الحديث: ۵۳۷۶ = ۵۳۶۷ فم}:

عه بدوللای کوری کیسان، که بهنده ی نازادکراوی نه سما ی کچی نه بوبه کر بوو،

(رهزای خودا له هه موویان بی) که خالی مناله کانی عه طای کوری نه بو ره باح بوو،

فه رموی: نه سماء نارد می بولای عه بدوللای کوری عومه ر (رهزای خودا

له هه موویان بی) که به ناوی نه وه وه پیی بلیم: به من گه یشته وه که ته وه نه م سن

شته به حه رام و نادرست ده زانی:

۱- نەخشى ناو تەختى جلو بەرگ، كە لە ئاورېشم بىۋ.

۲- پۆپەشمىنى ئەر خەوانى سەر نەرمە زىن و.

۳- گرتنى رۇژوۋى مانگى رەجەب بەتەۋاۋى. جا عەبدوللا لەۋەلاما فەرموۋى
پېم: لەبابەت گرتنى رۇژوۋى مانگى رەجەبەۋە كە گشتى بگرى، من شتى وام
نەگوتوۋە، چونكە من خۇم سال دوازە مانگە، جەژنەكانى ئى دەرچى، بەرپۇژوۋ
دەبم، بابەتى ئەۋەدېش كە باست كرد، سەبارەت بە نەخشى جلو بەرگ كە لە
ئاورېشم بى، بۆيە من خۇمى ئى دەپارېزم، چونكە من لە عومەرى كورى خەطابم
بىست (رمزى خوداى ئى بى) دەيفەرموو: بەگوۋى خۇم لەزارى پىرۋزى پېغەمبەرم بىست
دەيفەرموو: (كەسى ئاورېشم لەبەر دەكا، كە بەشى بەرەحمەتى خوداۋە نەبى) جا
لەم روانگەپەۋە، مەترسى ئەۋەم ھەيە كە نەخشى ئاورېشمىش بەر ئەم ھەرەشەپە
بكەۋى، دەنا من نەخشى ئاساىى تر بەخراپ نازانم، سەبارەت بە پۆپەشمىنى
ئەر خەوانى سەر نەرمە زىنىش ئەۋەتا ھىنەكەى سەر زىنەكەى خۇم رەنگەكەى
ئەر خەوانى و پەمەپە، بەلام ئاورېشم نىيە.

جاكاتى ئەم ۋەلامانەم بىردەۋە بۇ ئەسماء، فەرموۋى: (ئادەى كەنىشكە!

جەبەكەى پېغەمبەر خۇم بۇ بەيئە).

جا جەبەپەكى ھىنا، لە قوماشىكى ئەستور بوو، ۋەك طەپلەسان، كەناسراۋە بە
كىسراۋى، كە نىسبەتە بۇلاى كىسراى پادشاى ئىران، يەخەكەى و ھەردوۋ سەر
دەستەكەى و ھەردوۋ چەكەكەى بە ئۆپە ۋە قەيتانى ئاورېشم نەخشاۋون و قەيتانى
دېباچيان تى گىرابوو. ئەسماء فەرموۋى: ئەم جەبەپە ھەتا عائىشەى خۇشكە مابوو،
لەلاى ئەۋ بوو، كە ئەۋ مرد، من ۋەرىم گرت، ۋە ئەم جەبەپە جاران پېغەمبەر (مروۋى
خوداى لەسەر بى) لەبەرى دەكرد، بۆيە ئىمە دەشۋىرېن بۇ نەخۇش و ئاۋمەكى بۇ
موۋفەرك دەدەپنى، يا لىى دەپرژىنېن، تا پىى چاك بېيئەۋە!). {تاج/۳، زنجىرە: ۲۹،
ژمارە: ۲۷۶۷}.

روونکردنه‌وه:

۱- ئهم فهرمووده‌یه یه‌كێكه له‌و كۆمه‌له‌ فهرمووده‌یه كه به‌لگه‌یه له‌سه‌رئه‌وه، كه دروسته موسوڵمان خۆی موفه‌ركاوی بكا، به ئاسارو شوینه‌وارو پاشماوه‌ی پیاو چاكان. {بروانه: ژماره: ۱۳۳۳}.

۱۰۳۲) له‌تكردنی جلی ئاوریشم و كردنی به‌له‌چکی ژنان. (۵۳۵۶ - ۵۳۹۵)

بَاب: قَطْعُ ثَوْبِ الْحَرِيرِ خُمْرًا لِلنِّسَاءِ

۱۳۴۳- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ أَكْبَدَرَ دُومَةٍ أَهْدَى إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثَوْبَ حَرِيرٍ، فَأَعْطَاهُ عَلِيًّا كَرَمَ اللَّهِ وَجْهَهُ، فَقَالَ: «شَقَّقْهُ خُمْرًا بَيْنَ الْفَرَاظِمِ». {الحديث: ۵۳۸۹ = ۵۳۸۰ فم}:

عه‌لی کوری ئه‌بو طالیب (ره‌زای خودای ئی بن) فهرمووی: ئوکه‌ی‌دی‌ری پادشای دوومه‌تولجه‌نده‌ل، پارچه‌یی جلی ئاوریشمی به‌دیاری نارد بو پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) ئه‌ویش به‌خشی به‌عه‌لی (ره‌زای خودای ئی بن) پێی فهرموو: (دابه‌شی بکه له‌به‌ینی فاطیمه‌کاندا، که بیکه‌ن به‌له‌چک بو خۆیان). {تاج/۳، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۲۷۶۴}.

روونکردنه‌وه:

مه‌به‌ست له‌ فاطیمه‌کان ئهم سه‌سه‌یه: ۱- فاطیمه‌ی کچی پێغه‌مبه‌ر، که هاوسه‌ری عه‌لی بوو. ۲- فاطیمه‌ی کچی ئه‌سه‌د، دایکی ئیمامی عه‌لی. ۳- فاطیمه‌ی کچی هه‌مزهی کوری عه‌بدولوطه‌لیب، که ئامۆزای پێغه‌مبه‌رو عه‌لی بوو، چونکه هه‌مزه‌ مامیانه.

۱۰۳۴) جله‌وگیری له‌ پۆشینی به‌رگی ئاسراو به‌قه‌سی و له‌جل‌وبه‌رگی ره‌نگکراو

به‌عه‌سه‌ه‌ران و له‌ نه‌نگوستیله‌ی زیر. (۵۴۰۱ - ۵۴۰۶)

بَاب: النَّهْيُ عَنْ لُبْسِ الْقَسِيِّ وَالْمُعَصْفَرِ وَتَخْتُمِ الدَّهَبِ

۱۳۴۴- عَنْ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ لُبْسِ الْقَسِيِّ وَالْمُعَصْفَرِ، وَعَنْ تَخْتُمِ الدَّهَبِ وَعَنْ قِرَاءَةِ الْقُرْآنِ فِي الرُّكُوعِ. {الحديث: ۵۴۰۴ = ۵۳۹۵ فم}.

عہ لی کوری ئہبو طالیب (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) جلہوگیری دہکرد لہم شتانہ. لہپوشینی جلو بہرگی ئاوریشم، کہ لہگوندی قہسی میصری دہینریو، لہجلو بہرگی بہ عہسفہران رہنگراوو، لہ ئہنگوستیلہی زیر لہدہست کردن، لہ خویندنی قورئان لہناو چہمینہووہ کورنووشدا، واتہ: لہناو روکوع و سوجوددا). {تاج/۳، زنجیرہ: ۳۳، ژمارہ: ۲۸۰۰، ج/۴}.

روونکردنہوہ:

عہصفہران گیایہکی رہنگ زہردہ، جیایہ لہ زافہران، جلو بہرگی پی زہرد دہکری، کہولیشی پی خوشہ دہکری وہک جہوت.

۱۳۴۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: رَأَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى ثَوْبَيْنِ مُعَصْفَرَيْنِ فَقَالَ لِي: «إِنْ هَذِهِ مِنْ ثِيَابِ الْكَفَّارِ فَلَا تَلْبَسْهَا». قُلْتُ: أَغْسِلُهَا؟ قَالَ: «بَلْ أَحْرِقْهُمَا». {الحديث: ۵۴۰۳ = ۵۳۹۴ فم:}

عہبدوئلای کوری عہمری کوری عاص (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) دوو جلکی عہصفہرانای لہبہرما دی... فہرمووی پییم: (ئہمہ جلو بہرگی کافرانہ، لہبہری مہکہ). گوتم: ئہی بوجی نہیشورم؟ فہرمووی: (نہء، بیانسووتینہ). {تاج/۳، زنجیرہ: ۳۳، ژمارہ: ۲۸۰۱}.

۱۰۳۵) جلہوگیری لہوہ کہ بہ زافہران خوئی پی بونخوش بکری، یا جلو بہرگی پی رہنگ بکری. (۵۴۷۳ - ۵۴۷۴)

بَابُ: فِي النِّهْيِ عَنِ التَّرَعُّفِ

۱۳۴۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَتَرَعَّفَ الرَّجُلُ. {الحديث: ۵۴۷۴ = ۵۴۶۴ فم. تجرید/۵/۱۹۰، رقم: ۱۸۹۸ = ۵۸۴۶ فتح الباری. أبو داود. ترجل: ۴۱۷۹. نسائی. مناسک الحج: ۲۷۰۵. تحفة الأشراف: ۹۹۲}:

ئہنہس (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) ریگہی پیایوی

نہئہدا، کہ بہ زافہران خوئی بونخوش بکا، یا جلو لہشی خوئی پی رہنگ بکا، بہلام

بۆ ژن هەردوو لایان دروستە. {تاج/۳، زنجیرە: ۳۳، ژمارە: ۲۸۹۹} + {تاج/۳، زنجیرە: ۴۴، ژمارە: ۲۸۷۵}.

۱۰۳۶) بۆیەکردنی قژو مووی ریش و گۆرینی رەنگی مووی سەبی لەبەر پیری. (۵۴۷۵ - ۵۴۷۷)

بَابُ فِي صَبْغِ الشَّعْرِ وَتَغْيِيرِ الشَّيْبِ

۱۳۴۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أُتِيَ بِأَبِي قَحَافَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ، وَرَأْسُهُ وَلِحْيَتُهُ كَالثَّغَامَةِ بَيَاضًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «غَيِّرُوا هَذَا بِشَيْءٍ، وَاجْتَنِبُوا السَّوَادَ». {الحديث: ۵۴۷۵ = ۵۴۶۶ فم: {

جابیری کوری عەبدوللا (رمزای خودایان لی بن) فەرمووی: رۆژی ئازادکردنی مەککە، کە ئەبو قوحافە ی باوکی ئەبو بەکرێ سەدیقیان هینا بۆ خزمەتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێن) سەروریشی وەک قارچک پاک سەبی بوو، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێن) فەرمووی: (ئەم سەیتییه بە شتی رەنگ بکەن و بیگۆرن بەرەنگی تر، بەلام بەرەنگی رەش رەشی مەکەن). {تاج/۳، زنجیرە: ۴۴، ژمارە: ۲۸۷۳} + {ریاض/۴، زنجیرە: ۲۹۴، ژمارە: ۱۶۲۷}.

روونکردنەوه:

۱- ئوغامە رووەکیکی کێویەلەیه، گۆلێکی سەبی و بەرێکی سەبی دەگرێ، رەنگی خۆی وەک رەنگی خۆی و مووی سەبی وایە، بەلام لە کوردەواری خۆمانا واباو دەلێن: ریشی پاک سەبییه دەلێی قارچکە.

۲- ئەمڕۆ لەم سەردەمە ی ئێمەدا، سەروریش بۆیاخ کردن، چ بۆ ژن، چ بۆ پیاو بوو بەباو، جا بۆیه حەز دەکەم کە بپارەکە ی روون بکەمەوه:

یەکەم: بۆژن ئەگەر بەنیازی پاک بێ، بۆ جوانی بێ، بەمەرچێ بۆ تەفرەدانی خوازیینیکار نەبێ، بۆ منال و گەنج و پیر بەهەموو رەنگی دروستە، گەرچی هەندی فەرموویانە: بەرەش بۆ ژنیش نادروست و حەرامە، بەلام گۆتە ی متمانە داری

دوووم: بۆ پیاو، بۆ پیاو، بههه موو رهنگى دروسته جگه له پەش، بهمه رجى بۆ مهبهستى خهراپ نهى، وهك فيل و تهفردان و لاسكايى ژنان، نهگه به مهبهستى وا ناشيرين بوو ئهوه ههرامه، بهكوى را. به پەش ههرامه، مهگه بۆ كاتى غهزا، نهگه بۆ مهبهستى جهنگى رهوا بوو ئهوا دروسته بۆياخى سهرو ريش نهگه بۆ جوانى بوو ئهوا راجيايهكى زۆرى واتيا، بهلام وهك گوتمان زۆر له پيشينان شتى وایان کردوو، له بهرئهوه دروسته تهقلیدی ئهوان بکری. بهلام بههه رحال بۆ پیاو ههتا دمتوانی دووربی له بۆياخى رهشی سهرو ریش.

(٥٤٧٥) - بَابُ: فِي مُخَالَفَةِ الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى فِي الصَّبْغِ

١٣٤٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى لَا يَصْبُغُونَ فَخَالِفُوهُمْ». {الحديث: ٥٤٧٧ = ٥٤٦٧ فم. تجريد/٥، رقم: ١٩٠٥ = ٥٨٩٩، ٣٤٦٢ = ١٣٨٠ تجريد + رياض/٤، لاپره: ٧٩، زنجيره: ٢٩٣، ژماره: ١٦٣٦/٣}:

ئەبو ھورمىرە (رمزى خۇداى ئى بن) ھەرمووى: پىغەمبەر (دروندى خۇداى ئەسەر بن) ھەرمووى:
(جوولەكەو گاور مووى سەرو رىشى خۇيان بۇيە ناكەن، كەواتە: بە پىچەوانەى
ئەوانەو ئەو بۇيەيان بکەن). {تاج/۳، زنجیرە: ۴۴، ژمارە: ۲۸۷۲، چ/۴}.

۱۰۳۸) به رگی حبیہ رہ، کہ جوڑہ جلیکہ لہ کہ تان، یا لہ لوکہ دروست دہ کری. (۵۴۰۷)

٥٤٠٨ - بَابُ: فِي لِبَاسِ الْحَبْرَةِ

١٣٤٩- عَنْ قَتَادَةَ قَالَ: قُلْنَا لِأَنْسِ بْنِ مَالِكٍ: أَيُّ اللَّبَاسِ كَانَ أَحَبَّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ أَوْ أَعْجَبَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ: الْحَبْرَةُ.

{الحديث: ۵۴۰۸ = ۵۳۹۸ فم. تجرید/ ۵، لایه‌ره: ۱۸۴، رقم: ۱۸۹۲ = ۵۸۱۳، ۵۸۱۲ فتح الباری. ترمذی. لباس: ۱۷۸۲. نسائی. زینة: ۵۳۳۰. تحفة الأشراف: ۱۳۵۳}:

فته‌تاده فه‌رمووی: عهرزی ئه‌نه‌سی کوری مالیکمان کرد: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) له‌گشت جلو به‌رگئی زیاتر چه‌زی له‌چی جلو به‌رگئی بوو؟ یاچی به‌رگئیکی زور به‌دل بوو؟ فه‌رمووی: حیه‌ره). {تاج/ ۳، زنجیره: ۳۱، ژماره: ۲۷۸۰، چ/ ۴}.

(۱۰۳۹) پۆشینی به‌رکۆشی نه‌خشاو به‌کورتانی وشر. (۵۴۰۹ - ۵۴۱۵)

بَابُ فِي لَبْسِ الْمَرْحَلِ

۱۳۵۰ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: خَرَجَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَاتَ غَدَاةٍ وَعَلَيْهِ مِرْطٌ مُرَحَّلٌ مِنْ شَعْرِ أَسْوَدَ. {الحديث: ۵۴۱۲ = ۵۴۰۳ فم}:

دایکی باوم‌داران عائیشه‌ی کچی ئه‌بویه‌گری سه‌دیق، که له‌هه‌ردوو جیهانا هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ره (دروودی خودا له‌سهر پیغه‌مبه‌رو له‌هه‌موو هاوسه‌رو هاوه‌له‌کانی بی‌ت)، فه‌رمووی: روژی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) ته‌شریفی چوو ه‌ده‌ره، شالینه‌یه‌کی پیچابوو به‌ به‌رکۆشی خو‌یه‌ه‌ه، به‌وینه‌ی کۆپانی وشر نه‌خشاوو، له‌مووی ره‌ش دروست کرابوو). {تاج/ ۳، زنجیره: ۲۲، ژماره: ۲۷۸۵، چ/ ۴}.

روونکردنه‌وه:

ئیمامی نه‌وه‌وی (رحمه‌تی خودای ئی بئ) ده‌فه‌رموی: به‌م پییه‌ بئ، ته‌نیا ره‌سم وینه‌ی گیاندار نادروسته. {بروانه: تاج/ ۳، لایه‌ره: ۳۱۲، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۲۹۲۲ هه‌تا زنجیره: ۵۱}.

(۱۰۴۰) پۆشینی به‌رکۆشی نه‌ستووو جلی پینه‌کراو. (۵۴۰۹ - ۵۴۱۵)

فِي لَبْسِ إِزَارِ الْغَلِظِ وَالتَّوْبِ الْمُبْدِ

۱۳۵۱ - عَنْ أَبِي بُرْدَةَ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَأَخْرَجَتْ إِلَيْنَا إِزَارًا غَلِظًا مِمَّا يُصْنَعُ بِالْيَمَنِ، وَكِسَاءً مِنَ الَّتِي يُسَمُّونَهَا الْمَلْبَدَةَ، قَالَ: فَأَقْسَمَتْ بِاللَّهِ إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قُبِضَ فِي هَذَيْنِ الثَّوْبَيْنِ. {الحديث: ۵۴۰۹ =

۵۴۰۰ فم. تجرید/۳، لاپەرە: ۳۸۶، رقم: ۱۲۶۰ = ۳۱۰۸، ۵۸۱۸. أبو داود. لباس: ۴۰۳۶. ترمذی. لباس: ۱۷۳۳. ابن ماجه. لباس: ۳۵۵۱، تحفة فہرمووی: الأشراف/۱۷۶۹۳}:

ئەبو بورده (رمزای خودای ئی بن) فہرمووی: چووم بۆ دینی عائیشہ بۆ مالہوہ، پۆشاکیکى ئەستووری پیناوی بۆمان دەرھینا، لەو جۆرە بەرکۆش و ئیزارانە بوو کە لەیەمەن دروست دەکرین، لەگەڵ جلیکی تری پینە پیناویدا، ئەنجا عائیشە سویندی بۆمان خوارد بەخودا: کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) لەکاتی گیانکیشانییدا ئەم دوو جلکەى لەبەردا بوو). {تاج/۳، زنجیرە: ۳۲، ژمارە: ۲۷۸۶، ج/۴}.

۱۰۴۱) باسی قالى و مافوور. (۵۴۱۶ - ۵۴۱۸)

بَابُ فِي الْأَنْطَاطِ

۱۳۵۲ - عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا تَزَوَّجْتُ قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَتَخَذْتُ أَنْطَاطًا؟». قُلْتُ: وَأَنْتَى لَنَا أَنْطَاطٌ؟ قَالَ: «أَمَّا إِنَّهَا سَتَكُونُ»، قَالَ جَابِرٌ: وَعِنْدَ امْرَأَتِي نَمَطٌ فَأَنَا أَقُولُ: نَحْيَهُ عَنِّي، وَتَقُولُ: قَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّهَا سَتَكُونُ». {الحديث: ۵۴۱۶ = ۵۴۰۷ فم. تجرید/۴، لاپەرە: ۱۲۵، رقم: ۱۴۴۲ = ۳۶۳۱، ۵۱۶۱. أبو داود. لباس: ۴۱۴۵. ترمذی. أدب: ۲۷۷۴. تحفة الأشراف / ۳۰۲۹}:

جابیری کورى عەبدوللا (رمزای خودایان ئی بن) فہرمووی: کاتى ژنم هیئا، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) فہرمووی پیم: مافوورت ھەيە؟ گوتم: مافوورم لەکوئ بوو؟ فہرمووی: (دەسا مافوور لەمەولا پەیدا دەبێ!). جابیر فہرمووی: ئیستاکە ژنەکەم مافووریکى ھەيە، کەپیی دەلیم: لەمنى دوور بخەرەوہ، ئەم قالیجانەى بۆمن رامەخەو لایبە، دەلئ: ئەى ئەوئەنەبوو، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) ھەوائى لەپەیدابوونى قالى دەداو دەیفەرموو: (رۆژى دەبى قالیتان دەبى). ئیتر منیش دەنگم نەدەکرد!). {تاج/۳، زنجیرە: ۴۹، ژمارە: ۲۹۰۷}.

(۱۰۴۲) پیغہ فو رایہ خ بہ پیی پید او یستی کاری پہ سہ ندہ. (۵۴۱۹)

بَاب: إِنَّا خُذْ مَا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ مِنَ الْفُرْشِ

۱۳۵۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ لَهُ: «فِرَاشٌ لِلرَّجُلِ، وَفِرَاشٌ لِمَرَأَتِهِ، وَالثَّالِثُ لِلضَّيْفِ، وَالرَّابِعُ لِلشَّيْطَانِ». {الحديث: ۵۴۱۹ = ۵۴۱۰ فم:}

جابیری کوری عہدوللا (رمزی خودایان لی بن) دہ فہ رموی: پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بن)

پی فہ رموم: (نوینی یہ کہم بو پیاو خوی و نوینی دووم بو ژنہ کہی و، نوینی سییہم بو میوان و، نوینی چوارہم بو شہیتان). {تاج: ۳، زنجیرہ: ۴۹، ژمارہ: ۲۹۰۶، ج: ۴/}.

روونکر دنہوہ:

نوین و رایہ خ بہ پیی پیویست نہ گہر سہد دہستہی نوینیش بی دروستہ و ناپہ سہند نییہ، مہبہستی سہرہ کی لہم بابہتہ ئہوہیہ کہ بہ پیی پیویست بی و بو پیویستی بی و بو شانازی و فیزو دہعیہ و بہ خوؤہ نازین نہ بی، و ہک نوینی زور لہ تہ کیہ و خانہ قاو ئوتیل و دیوہ خانہ کانی گہورہ پیاوان!!

(۱۰۴۳) رایہ خی چہ رمینی ناواخن ریشوو. (۵۴۰۹ - ۵۴۱۵)

بَاب: فِرَاشُ الْأَدَمِ حَشْوُهُ لَيْفٌ

۱۳۵۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: إِنَّمَا كَانَ فِرَاشُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الَّذِي يَنَامُ عَلَيْهِ أَدَمًا حَشْوُهُ لَيْفٌ. {الحديث: ۵۴۱۴ = ۵۴۰۵ فم:}

عائیشہ (رمزی خودای لی بن) فہ رموی: رایہ خہ کہی پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بن) کہ لہ سہری دہخہوت، دوشہ کی بوو، بہرگہ کہی چہرم بوو، ناواخنہ کہی ریشوو دارخورما بوو). {تاج: ۳، زنجیرہ: ۴۹، ژمارہ: ۲۹۰۲}.

(۱۰۴۴) خو شہتہ کدان و خو شہتہ کدان بہ جیچکانہوہ. (۵۴۶۶ - ۵۴۷۲)

بَاب: فِي إِشْتِمَالِ الصَّمَاءِ وَالْإِحْتِبَاءِ

۱۳۵۵- عَنْ جَابِرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى أَنْ يَأْكُلَ الرَّجُلُ بِشِمَالِهِ، أَوْ يَمْشِيَ فِي نَعْلٍ وَاحِدَةٍ وَأَنْ يَشْتَمِلَ الصَّمَاءَ، وَأَنْ يَحْتَبِيَ فِي ثَوْبٍ

وَاحِدٍ كَاشِفًا عَنْ فَرْجِهِ. {الحديث: ۵۴۱۶ = ۵۴۵۶ فم. تجرید/ ۱، رقم: ۲۳۲ = ۳۶۷، ۱۹۹۱، ۲۱۴۴، ۲۱۴۷، ۵۸۲۰، ۵۸۲۲، ۶۲۸۴}.

جابر (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بن) جلّه وگیری دهکرد لهوه: که مروّف بهدهستی چهپی شت بخوا، یا شت بخواتهوه، یا بهتاکن پیلّاوهوه برّوا، یا به پارچه جلیّ خوئی واشتهك بدا، که نهتوانن دهستی لیوه دهرهینن، یان به چیچکانهوه جلکن بئالینن بهخویهوه بهلام هیچی نهدا بهشهرمگای خویدا). {تاج/ ۳، زنجیره: ۴۱، ژماره: ۲۸۵۶}.

۱۰۴۵) راکشان لهسهر گازه‌ره‌ی پشت‌ولاق نانه سهر لاق. (۵۴۶۶ - ۵۴۷۲)

بَابُ: النَّهْيُ عَنِ الْإِسْتِغْنَاءِ وَوَضْعُ إِحْدَى الرَّجُلَيْنِ عَلَى الْآخَرِ

۱۳۵۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يَسْتَلْقِيَنَّ أَحَدُكُمْ ثُمَّ يَضَعُ إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْآخَرِ». {الحديث: ۵۴۷۰ = ۵۴۶۰}.

جابیری کوری عه‌بدوللا (رمزای خودایان لی بن) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بن) فهرمووی: (کهستان لهسهر پشت رامه‌کشین و لاق بنینه بان لاق).

۱۰۴۶) لهسهر پشت راکشان ولاقنانه سهر لاق ره‌وايه. (۵۴۶۶ - ۵۴۷۲)

بَابُ: إِبَاحَةُ الْإِسْتِغْنَاءِ وَوَضْعُ إِحْدَى الرَّجُلَيْنِ عَلَى الْآخَرِ

۱۳۵۷- عَنْ عَبَّادِ بْنِ تَمِيمٍ عَنْ عَمِّهِ أَنَّهُ: رَأَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُسْتَلْقِيًا فِي الْمَسْجِدِ، وَاضِعًا إِحْدَى رِجْلَيْهِ عَلَى الْآخَرِ. {الحديث: ۵۴۷۱ = ۵۴۶۱ فم. تجرید/ ۱، رقم: ۲۹۰ = ۴۷۵، ۵۹۶۹، ۶۲۸۷}.

عه‌ببادی کوری ته‌میم فهرمووی: مامهم عه‌بدوللا‌ی کوری زهیدی نه‌نصاری (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: به‌چاوی خوّم پیغهمبهرم دی (دروودی خودای لهسمر بن) له‌ناو مزگه‌وتا، لهسهر پشت راکشابوو، لاقی نابوووه سهر لاقی). {تاج/ ۱، زنجیره: ۱۸، ژماره: ۷۱۷، ج/ ۴}.

(۱۰۴۷) بهرزکردنه‌وهی ده‌ری‌و شه‌روال تا ناستی نیوهی لاق. (۵۴۲۰ - ۵۴۳۱)

بَابُ: فِي رَفْعِ إِزَارٍ إِلَى أَنْصَافِ السَّاقَيْنِ

۱۳۵۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: مَرَرْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَفِي إِزَارِي اسْتِرْحَاءً، فَقَالَ: «يَا عَبْدَ اللَّهِ ارْفَعْ إِزَارَكَ»، فَرَفَعْتُهُ، ثُمَّ قَالَ: «زِدْ»، فَزِدْتُ، فَمَا زِلْتُ أَتَحَرَّاهَا بَعْدُ، فَقَالَ بَعْضُ الْقَوْمِ: إِلَى أَيْنَ؟ فَقَالَ: أَنْصَافِ السَّاقَيْنِ. {الحديث: ۵۴۲۹ = ۵۴۲۰ فم:}

ئیبینو عومەر (رهزای خودای گه‌وره‌یان لی بی) فه‌رمووی: چووم بو‌لای پی‌غهمبهر (دروودی خودای له‌سەر بی) جله‌که‌م هه‌نئ شو‌ر بوو، فه‌رمووی: (ئه‌ی عه‌بدوللا! جله‌که‌ت هه‌ل‌کیشه، منیش که‌می‌ک هه‌لم کیشا، فه‌رمووی: (زیات‌ریش). منیش زیات‌رم کرد، ئیتر هه‌رچاوه‌روان بووم که‌ بزانه‌م تا‌کوئ هه‌لئ بکیشم، تا پیاوئ له‌یارانی، فه‌رمووی: (هوربان! هه‌تا کوئ؟ فه‌رمووی: (هه‌تا نیوهی هه‌ردوو لاق). {ریاض/۲/۲۸۸، زنجیره: ۵، ۱۱۹، ژماره: ۸۰۰}.

(۱۴۰۸) خوا به‌چاوی سو‌زو می‌هه‌ره‌بانی ته‌ماشای که‌سانی نا‌کا که‌جلی خو‌یان بو

فی‌زو ده‌غیه به‌سه‌ر زه‌ویدا راده‌کیتن. (۵۴۲۰ - ۵۴۳۱)

بَابُ: لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَى مَنْ يَجُرُّ إِزَارَهُ بَطْرًا

۱۳۵۹- عَنْ مُحَمَّدِ ابْنِ زِيَادٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، وَرَأَى رَجُلًا يَجُرُّ إِزَارَهُ فَجَعَلَ يَضْرِبُ الْأَرْضَ بِرِجْلِهِ، وَهُوَ أَمِيرٌ عَلَى الْبَحْرَيْنِ، وَهُوَ يَقُولُ: جَاءَ الْأَمِيرُ جَاءَ الْأَمِيرُ! قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى مَنْ يَجُرُّ إِزَارَهُ بَطْرًا». {الحديث: ۵۴۳۰ = ۵۴۲۱ فم:}

موحه‌مه‌دی کو‌ری زیاد فه‌رمووی: بیستم له‌ ئه‌بو هورمه‌یره که‌ فه‌رمان‌ره‌وای سه‌ر به‌حرین بوو، له‌سه‌رده‌می ئی‌مامی عومه‌ردا (ره‌زای خودایان لی بی) له‌کاتیک، که‌ پیاو‌یکی بینی جله‌که‌یی به‌سه‌ر زه‌ویدا کیش ده‌کردو پی‌ی ده‌مالی به‌زه‌ویداو ده‌ی‌گوت: وامیر هات، وامیر هات، بیستم له‌ ئه‌بو هورمه‌یره له‌وکاته‌دا ده‌یفه‌رموو: پی‌غهمبهر (دروودی خودای له‌سەر بی) ده‌فه‌رموئ: (هه‌رکه‌سی‌ی جل و به‌رگی خو‌ی بو هه‌واو

فیزو دەعیە بەسەر زەویدا بەکیش بکا، خودای گەورە بەچاوی سۆزو میهرەبانی تەماشای ئەو کەسە ناکا). {ریاض/۲/۲۸۸، زنجیرە: ۱۱۹، ژمارە: ۷۹۹} + {تاج/۳، زنجیرە: ۳۸، ژمارە: ۲۸۳۴}.

۱۰۴۹) سى جوړه کەس لەروژی قیامەتدا، خودا لەرووی نازەوہ نہ قسەیان لەگەڵ دەکاو نہ بەچاوی سۆز تەماشایان دەکات. (۲۸۹ - ۲۹۵)

باب: ثَلَاثَةٌ لَا يَكْلُمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ

۱۳۶۰- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «ثَلَاثَةٌ لَا يَكْلُمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ، وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ»، قَالَ: فَقَرَأَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، قَالَ: أَبُو ذَرٍّ: خَابُوا وَخَسِرُوا، مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الْمُسْبِلُ إِزَارَهُ، وَالْمَنَّانُ، وَالْمُنْفِقُ سِلْعَتَهُ بِالْحَلْفِ الْكَاذِبِ». {الحديث: ۲۸۹ = ۳۰۵ ف.م. بخاری. مساقاة: ۲۲۴۰، ۷۰۰۸}:

ئەبو زەر (زەزای خودای ئی بن) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) فەرمووی:

(لەرۆژی دوا روژدا، ئەم سى جوړه کەسە، خودا لەرووی نازەوہ نہ قسەیان لەگەڵ دەکاو نہ بەچاوی سۆزو میهرەبانی تەماشایان دەکاو نہ تاريفيان دەکا، سەرەرای ئەوەیش سزایەکی پەر ئیش و نازاریان بو هەیه). جا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) بو پشگیری فەرمايشته کەى خوێ، ئەم ئایەتەى سى جار لەسەر یەك خویندەوہ، کە دەفەر موی:

{إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ثَمَنًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا خَلَاقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكْلَمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ - سورة آل عمران/ ۷۷}. {تجريد/۳/۱۲۷، ژمارە: ۱۰۳۶}.

ئەبو زەر فەرمووی: رەنجەرۆو زیانەومەند بوون ئەوانە کین؟ ئەى پیغەمبەرى خودا! فەرمووی: (یەكەم تاقم: کەسى بو فیزو دەعیە داوینی جلی خوێ دەخشینی له ریگەوبان، دووهم تاقم: منەتکەری کە هەرچی چاکەیی دەکا، دەیداتەوہ بەچاودا،

سییه م تاقم: کهسئ شتومه کی فروته نی به سویندی درؤ ساخ دهکاته وه). {تاج/۳، زنجیره: ۳۸، ژماره: ۲۸۳۵} + {ریاض/۲، زنجیره: ۱۸، ژماره: ۷۹۴}.

(۱۰۵۰) کهسئ جلو بهرگی خوئی بو فیزو دهعیه به کیش بکا. (۵۴۲۰ - ۵۴۳۱)

بَاب: مَنْ جَرَّ ثَوْبَهُ مِنَ الْخِيَلَاءِ

۱۳۶۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الَّذِي يَجُرُّ ثِيَابَهُ مِنَ الْخِيَلَاءِ لَا يَنْظُرُ اللَّهُ إِلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». {الحديث: ۵۴۲۲ = ۵۴۱۳ قم}:

عبدو للای کوری عومهر (رهزای خودایان ئی بن) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بن) فهرمووی: (کهسئ بو فیزو دهعیه جلو بهرگی خوئی به کیش بکا، لهروژی قیامه تا خودا به چاوی مهرحه مهت و سوژو میهره بانئ ته ماشای ناکا). {ریاض/۲، ۲۸۰، زنجیره: ۱۱۹، ژماره: ۷۹۲}.

(۱۰۵۱) جارئ پیاوی دهنازی به خویه وهو به دهعیه و فیزه وه دهروئی، له ناکاو روچوو

به ناخی زه ویدا. (۵۴۳۲ - ۵۴۳۶)

بَاب: بَيْنَمَا رَجُلٌ يَتَبَخَّرُ قَدْ أَعْجَبَتْهُ نَفْسُهُ خُسْفٍ بِهِ

۱۳۶۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي قَدْ أَعْجَبَتْهُ جُمَّتُهُ وَبُرْدَاهُ إِذْ خُسِفَ بِهِ الْأَرْضُ فَهُوَ يَتَجَلَّجَلُ فِي الْأَرْضِ حَتَّى تَقُومَ السَّاعَةُ». {الحديث: ۵۴۳۲ = ۵۴۲۳ قم. بخاری. لباس: ۵۷۸۹}:

ئه بو هورهیره (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بن) فهرمووی: جارئ کابرایئ له پیشینان دهنازی به خویه وهو به کاکوئل و جله کانیه وهو فیزی پیوه دهکردن، لهپر لهوکاته دا روچوو به ناخی زه ویدا، ئیتر ههتا روژی قیامهت ههلا دهستی ئهو کابرایه ههرا قولته قولته داده چی به ناخی زه ویداو ههرا ناکاته بنی، تا توژی ستار بگری).

۱۰۵۲) فریشته ناچنه مائی سهگو وینهی تیابی. (۵۴۷۸ - ۵۵۱۱)

باب: لَا تَدْخُلُ الْمَلَايِكَةُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ

۱۳۶۳- عَنْ مَيْمُونَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَصْبَحَ يَوْمًا وَاجِمًا، فَقَالَتْ مَيْمُونَةُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ لَقَدْ اسْتَنْكَرْتُ هَيْئَتَكَ مِنْذُ الْيَوْمِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ كَانَ وَعَدَنِي أَنْ يَلْقَانِي فَلَمْ يَلْقَانِي أَمْ وَاللَّهِ مَا أَخْلَفَنِي». قَالَ: فَظَلَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَهُ ذَلِكَ عَلَى ذَلِكَ، ثُمَّ وَقَعَ فِي نَفْسِهِ جِرْوُ كَلْبٍ تَحْتَ فُسْطَاطٍ لَنَا فَأَمَرَ بِهِ فَأُخْرِجَ ثُمَّ أَخَذَ بِيَدِهِ مَاءً فَنَضَحَ مَكَانَهُ، فَلَمَّا أَمْسَى لَقِيَهُ جَبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ فَقَالَ لَهُ: «قَدْ كُنْتُ وَعَدْتَنِي أَنْ تَلْقَانِي الْبَارِحَةَ»، قَالَ: أَجَلٌ، وَلَكِنَّا لَا نَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ كَلْبٌ وَلَا صُورَةٌ، فَأَصْبَحَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَئِذٍ فَأَمَرَ بِقَتْلِ الْكِلَابِ حَتَّى إِنَّهُ يَأْمُرُ بِقَتْلِ كَلْبِ الْحَائِطِ الصَّغِيرِ، وَيَتْرَكُ كَلْبَ الْحَائِطِ الْكَبِيرِ. {الحديث: ۵۴۸۰ = ۵۴۷۰ فم:}

مهيموونهی هاوسهری پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر پیغهمبهر و رهزای خودا لهسهر هه موو هاوسهره پاکیزهکانی بیت) فهرمووی: روژی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) کش و مات بوو، وهک بیر لهشتی بکاتهوه، منیش عهرزیم کرد: قوربان! نهی پیغهمبهری خودا! دهتبینم نه مرو شیوهت ناسایی نییه، خیره و راماو؟ فهرمووی: (جوبرائیل (سلاوی خودای بی) بهلئینی داوه پیم کهبیت بو دینیم، کهچی وانهات، نهیدی سویندم به خودای گهوره جوبرائیل قهت نه بووه لهگهل من بی بهلئین دهرچی).

ئیتر نهو روژه پیغهمبهر لهسهر نهو حاله مایهوه، ههتا لهپرپکا، لهژیڕ دهواریکی خو مانا، تووته له سهگیکی چاو پی کهوت، فهرمانی کرد، فرهیان دایه دهردهوه، نهوجا بهدهستی خوئی ناوی پرژان له جیگه کهی، کاتی ئیواره جوبرائیل سهردانی پیغهمبهر دهکاو پیی دهفهرموئی: (تو دوینی بهلئینت دا بهمن که دینیم بکهی، خیربوو و دواکهوتیت؟). جوبرائیل (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (بهلئ و ابوو، بهلام ئیمهی فریشته ناچینه ناو مائی که سهگ، یا وینهی تیابی). ئیتر ههر نهو روژه بو بهیانی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمانی دا بهکوشتنی سهگ،

تهنانهت فهرمانى دا كه سهگى باخى بچووك بكوژرى، بهلام سهگى پاسى باخى
 كهوره نهكوژرى، چونكه باخى بچووك بهبى سهگيش دهپاريژرى به پيچهوانه
 باخى كهورهوه). {تاج/۳، زنجيره: ۵۰، ژماره: ۲۹۱۹} + {رياض/۴، زنجيره: ۳۰۵،
 ژماره: ۱۶۸۵} + {زنجيره: ۳۰۵، ژماره: ۱۶۸۶}.

۱۳۶۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): «لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ تَمَائِيلٌ أَوْ تَصَايِيرُ». {الحديث: ۵۵۱۱ = ۵۵۰۱
 فم: {

ئهبو هورهيره (رمزي خودای لی بن) فهرمووی: پیغهمبهه (دروودی خودای لهسمر بن) دهفهرموی:
 (فريشته ناچنه ناو مائی كه پهيكهرو ويتهى تيادابى). {تاج/۳، زنجيره: ۴۹، ژماره:
 ۲۹۰۸} + {رياض/۴، زنجيره: ۳۰۵، ژماره: ۱۶۸۴}.

۱۰۵۳) فريشته ناچنه ناو مائی كه ويتهى تيابى، مهكهرو ويتهكه نهخشى بى
 بهجلو بهرگهوه بى. (۵۴۷۸ - ۵۵۱۱)

باب: لَا تَدْخُلُ الْمَلَائِكَةُ بَيْتًا فِيهِ صُورَةٌ إِلَّا رَقْمًا فِي ثَوْبٍ

۱۳۶۵- عَنْ بُسْرِ بْنِ سَعِيدٍ عَنْ زَيْدِ بْنِ خَالِدٍ عَنْ أَبِي طَلْحَةَ صَاحِبِ رَسُولِ اللَّهِ
 (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الْمَلَائِكَةَ
 لَا تَدْخُلُ بَيْتًا فِيهِ صُورَةٌ»، قَالَ بُسْرٌ: ثُمَّ اشْتَكَيْ زَيْدٌ بَعْدُ فَعَدْنَاهُ، فَإِذَا عَلَى بَابِهِ سِتْرٌ فِيهِ
 صُورَةٌ، قَالَ: فَقُلْتُ لِعُبَيْدِ اللَّهِ الْخَوْلَانِيُّ رَبِيبِ مَيْمُونَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
 أَلَمْ يُخْبَرْنَا زَيْدٌ عَنِ الصُّورِ يَوْمَ الْأَوَّلِ؟ ... فَقَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ: أَلَمْ تَسْمَعْهُ حِينَ قَالَ: «إِلَّا رَقْمًا
 فِي ثَوْبٍ». {الحديث: ۵۴۸۴ = ۵۴۷۴ فم: {

بوسرى كورى سهعيد، لهزهيدى كورى خاليدوه له ئهبو طهلههى هاوهلى
 پيغهمبهروهه (دروودی خودای لهسمر بن) فهرمووی: پيغهمبهه (دروودی خودای لهسمر بن) دهفهرموی:
 (فريشته ناچنه ناو مائی كه ويتهى تيابى). بوسر فهرمووی: لهپاشا زهيد نهخوش
 كهوت، ئيمهش چووين بو سهردانى، كه تهماشامان كرد پهردهيى گيراوتهوه به
 دمرگاكيهوه، ويتهى پيوه بوو، منيش گوتم به عوبهيدوللاى زړ كورى مهيموونهى

خیزانی پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) ئەهی ئەو روژە زهید خوئی باسی خرابی وینەهی بۆ نهکردین، کهواته ئەم وینانه چیه بهم پهردیهوه؟ عوبهیدوللا فهرمووی: ئەهی گویت ئی نهبوو، که لهکوئایی فهرموودهکهدا فهرمووی: (مهگهر نهخشی که بهجلو بهرگهوه بئ). {تاج/۳، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۲۹۱۸}.

روونکردنهوه:

۱. بابەتیکی جوانم سهبارمت بهوینه نووسیوه، له تاجدا، بهرگی سییه، لاپهه: ۳۱۲، ژماره: ۲۹۲۲، چاپی چوارهم. ههروا بروانه: تجرید/۳، لاپهه: ۳۰، ژماره: ۹۵۵، ۱/ج.

۲. ههروا بابەتیکی کورت و پوختم، سهبارمت بهراگرتنی سهگ نووسیوه، له تهجریدی بوخاریدا، بهرگی/۵، لاپهه: ۱۲۱، ژماره: ۱۸۲۹ = ۵۴۸۰ فهتحولباری ههتا لاپهه: ۱۲۳. تهماشاکردنی ئەم دوو بابەته له سوودو بههره و پاداش خالی نابئ.

۱۰۵۴) پهردیهی وینەهی پێوهی ناباشه، پارچه پارچه بکری و بکری بهپشتی.

(۵۴۷۸ - ۵۵۱۱)

باب: كَرَاهِيَةُ السِّرِّ فِيهِ التَّمَانِيلُ وَقَطْعُهُ وَسَائِدُ

۱۳۶۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: دَخَلَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَدْ سَتَرْتُ سَهْوَةً لِي بِقِرَامٍ فِيهِ تَمَائِيلٌ، فَلَمَّا رَأَاهُ هَتَكَهُ، وَتَلَوْنَ وَجْهَهُ، وَقَالَ: «يَا عَائِشَةُ أَشَدُّ النَّاسِ عَذَابًا عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ الَّذِينَ يُضَاهَوْنَ بِخَلْقِ اللَّهِ تَعَالَى»، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَقَطَّعْنَاهُ فَجَعَلْنَا مِنْهُ وَسَادَةً أَوْ وَسَادَتَيْنِ. {الحديث: ۵۴۹۴ = ۵۴۸۶ فم. بخاری. لباس: ۵۹۵۴. نسائی. زینة: ۵۳۷۱}:

عائیشه (همزای خودای ئی بئ) فهرمووی: پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) هات بۆلام، کولینیکم ههبوو، پهردیهکم بیادابوو، پهردکه وینەهی پێوه بوو، که پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) ئەوهی بینی، درێ و رهنگی گۆپاو رووی گرژبوو. فهرمووی: (ئەهی

عائیشه! نهوانه‌ی که له‌قیامه‌تا، سزاو ئیش و ئازاریان له‌هه‌موو که‌س سه‌خته‌ره، نه‌و که‌سانه‌ن که ده‌یانه‌وئ، لاسکایی خودا بکه‌نه‌وه‌و له‌شیوه‌ی دروست‌کراوه‌کانی خودا دروست بکه‌ن!).

عائیشه فهرمووی: ئیت‌ر په‌رده‌که‌مان داد‌ری و سه‌رینی، دوو سه‌رینمان لی‌ی دروست کرد. {تاج/۳، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۲۹۱۵}.

۱۳۶۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ سَفَرٍ وَقَدْ سَتَرْتُ عَلَى بَابِي دُرُوكًا فِيهِ الْخَيْلُ ذَوَاتُ الْأَجْنَحَةِ، فَأَمَرَنِي، فَتَزَعْتُهُ. {الحديث: ۵۴۸۹ = ۵۴۷۹ فم: }.

عائیشه (همزای خودای ئی بی) فهرمووی: جاری پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سمر بی) له‌سه‌فه‌ری گه‌رایه‌وه، قالیچه‌یه‌کم کردبوو به په‌رده‌و دابووم به‌سهر دهرگا‌که‌مدا، قالیچه‌که وینه‌ی ماینی بال‌داری پی‌وه بوو، پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سمر بی) فهرمانی پی‌م کرد له دهرگا‌که‌م کرده‌وه). {تاج/۳، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۲۹۱۶، ج/۴}.

۱۰۵۵) قَالِيْجَه‌يِي وَينه‌ی پی‌وه بی، بکری به دۆشه‌که‌له‌و مه‌نده‌ر

بَابُ: النَّمْرَقَةُ فِيهَا تَصَاوِيرُ اتِّخَاذُهَا مِرَافِقُ

۱۳۶۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا اشْتَرَتْ نَمْرَقَةً فِيهَا تَصَاوِيرُ، فَلَمَّا رَأَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَامَ عَلَى الْبَابِ وَلَمْ يَدْخُلْ فَعَرَفَتْ - أَوْ فَعُرِفَتْ - فِي وَجْهِهِ الْكَرَاهِيَّةُ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! أَتُوبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ، فَمَاذَا أَذْنَبْتُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا بَالُ هَذِهِ النَّمْرَقَةِ؟» قَالَتْ: اشْتَرَيْتُهَا لَكَ تَقْعُدُ عَلَيْهَا وَتَوَسَّدُهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَصْحَابَ هَذِهِ الصُّورِ يُعَذِّبُونَ، وَيُقَالُ لَهُمْ: أَحْيُوا مَا خَلَقْتُمْ»، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ الْبَيْتَ الَّذِي فِيهِ الصُّورُ لَا تَدْخُلُهُ الْمَلَائِكَةُ»، وَفِي رِوَايَةٍ: فَأَخَذَتْهُ فَجَعَلَتْهُ مِرْفَقَتَيْنِ، فَكَانَ يَرْتَفِقُ بِهِمَا فِي الْبَيْتِ. {الحديث: ۵۵۰۰ = ۵۴۹۰ فم. تجريد/۳، رقم: ۹۵۵ = ۲۱۰۵، ۳۲۲۴، ۵۱۸۱، ۵۹۵۷، ۷۵۵۷، ۵۹۶۱}.

عائیشه دایکی باومرداران (رمزای خودای ئی بی) فهرمووی: قالیچهیه کم کری، وینهی پیوه بوو، کاتیک پیغه مبه (دروودی خودای لهسهر بی) ته شریفی هات بۆلام، قالیچه که ی بینی راخراوه، ئیتر نه هاته ژووره وه، له بهر دمرگا که راوه ستا، ههستم کرد که زیری و زویری به روویه وه دیاره، له بهرئه وه عهزیم کرد: قوربان! ئه ی پیغه مبه ری خودا! جی گونا هی کم کردو وه که تو والیم زوویری ته و به ی ئی ده که م لهسهر دهستی خوداو لهسهر دهستی پیغه مبه ره که یدا؟ پیغه مبه ریش (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (ئه م قالیچه یه چییه؟) عهزیم کرد: کریومه بۆ تو هه تا لهسهری دابنیشی و شانی لهسهر داده ییت! پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (له راستیدا خاوه نانی ئه م وینانه له رۆژی قیامه تدا سزا دهرین، پێیان ده گوتری، لهسهر شیوه ی ته عجزو دهسه وسانکردن پێیان ده گوتری: ئه م دروستکراوانه ی خۆتان زیندوو بکه نه وه!).

پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووشی: (هه ر مائی وینه ی تیادابی، فریشته ی ره حمه ت ناچه ناوی).

له گیرانه وه یه کا، عائیشه ده فه رموی: (منیش هی نام و کردم به دوو پشتی، پیغه مبه ر له ماله وه شانی دانه دا له سه ریان).

۱۰۵۶) سزای وینه گران له رۆژی دوا رۆژا

باب: عَذَابُ الْمُصَوِّرِينَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

۱۳۶۹- عَنْ سَعِيدِ بْنِ أَبِي الْحَسَنِ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى ابْنِ عَبَّاسٍ فَقَالَ: إِنِّي رَجُلٌ أَصَوِّرُ هَذِهِ الصُّورَ فَأَقْتَنِي فِيهَا، فَقَالَ لَهُ: اذْنُ مِنِّي، فَدَنَا مِنْهُ، ثُمَّ قَالَ: اذْنُ مِنِّي، فَدَنَا حَتَّى وَضَعَ يَدَهُ عَلَى رَأْسِهِ، وَقَالَ: أَنْبِئْكَ بِمَا سَمِعْتُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «كُلُّ مُصَوِّرٍ فِي النَّارِ، يَجْعَلُ لَهُ بِكُلِّ صُورَةٍ صَوْرَهَا نَفْسًا فَتُعَذِّبُهُ فِي جَهَنَّمَ»، وَقَالَ: إِنْ كُنْتَ لَا بُدَّ فَاعِلًا فَاصْنَعْ الشَّجَرَ وَمَا لَا نَفْسَ لَهُ. {الحديث: ۵۵۰۶ = ۵۴۹۶. تجريد/ ۳، لاپه ره: ۶۴، رقم: ۹۹۴ = ۲۲۲۵.

: {۷۰۴۲، ۵۹۶۳}

سه عیدی کوری ئه بولحه سهن (رحمهتی خودایان ئی بئ) فهرمووی: جاری پیاوی هاته خزمهتی ئیبنو عه بیاس (رهزای خودایان ئی بئ) عه زیکرد: قوربان! من وینه کیشم، ئهم وینه ده کیشم، ئایا تو رهوایان ده بینی؟ ئه ویش پیی فهرموو: لیم وهره پیشه وه، پیاوه کهش چوو ده پیشه وه بۆلای، فهرمووی: وهره پیشتریش، پیاوه کهش چوو ده پیشتر، ئینجا ئیبنو عه بیاس دهستی دانا له سه ر سه ری و فهرمووی: چیم بیستوو ده ته ووت پی ده لییم: بیستم له پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) ده یفه رموو: (هه موو وینه گری له ناگری دۆزه خدا ده بی، هه ریه کی له و وینه ی که له جیهاندا دروستی کردوون، ده یکه ن به که سی و ده یکه ن به کو لکیه وه، له ناو دۆزه خدا ئه شکه نجه و ئازاری ده دا).

ئیبنو عه بیاس پیی فهرموو: خو ئه گه ر هه رچارت نییه و ئهم ئیشه هه رده کهیت، بو دابینکردنی گوزه رانت، ئه و وینه ی دارو درخت و ئهم بابه تانه بگره، که بی گیان و گیانیان له به ردا نییه). {تاج/۳، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۲۹۱۷، چ/۴} + {ریاض/۴، زنجیره: ۳۰۵، ژماره: ۱۶۸۰}.

۱۰۵۷) هه ره شه ی سه خت له وینه کیشتان

باب: التَّشْدِيدُ عَلَى الْمُصَوِّرِينَ

۱۳۷۰- عَنْ أَبِي زُرْعَةَ قَالَ: دَخَلْتُ مَعَ أَبِي هُرَيْرَةَ فِي دَارِ مَرْوَانَ فَرَأَى فِيهَا تَصَاوِيرَ فَقَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَهَبَ يَخْلُقُ خَلْقًا كَخَلْقِي فَلْيَخْلُقُوا ذَرَّةً أَوْ لِيَخْلُقُوا حَبَّةً أَوْ لِيَخْلُقُوا شَعِيرَةً».

{الحديث: ۵۵۰۹ = ۵۵۰۰ فم. تجرید/۵، لاپه ره: ۱۹۸، رقم: ۱۹۱۳ = ۵۹۵۳، ۷۵۵۹ فتح الباری}:

ئهو زورعه (رحمهتی خودای ئی بئ) فهرمووی: له گه ل ئه بو هورهیره (رهزای خودای ئی بئ) چوو بۆ مائی مهروانی کوری هه کهم، کاتی فه رمان په وای مه دینه بوو، ئه بو هورهیره له وئ چهند وینه یه کی نه خشاوی به دیواریکه وه بینی، فهرمووی: بیستم له حه زره ت

(درویدی خودای لهسمر بن) دهیغه رموو: (خودای گهوره و مهزن دمه رموی: دهی کئ لهو کهسه سته مکارتر بن که ده چی دروستکراوی دروست دهکا، وهک دروستکراوانی من، نه گهر نه وان راست نه کهن و درو ناکه فهرموون با میرووچه یی دروست بکهن، یا گهر دیله یی دروست بکهن، یا دهنکه جو یی دروست بکهن). {تاج/۳، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۲۹۱۴، چ/۴} + {ریاض/۴، زنجیره: ۳۰۵، ژماره: ۱۶۸۳}.

۱۰۵۸) ریگری له نهنگوستیله ی زیرو خواردنه وه به قابی زیوین و له بهر کردنی ناوری شمو دیباچ. (۵۳۹۵ - ۵۳۵۶)

بَابُ: النَّهْيُ عَنْ تَخْتُمِ الذَّهَبِ وَالشُّرْبِ بِالْفِضَّةِ وَلُبْسِ الْحَرِيرِ وَالذِّبَاكِ
۱۳۷۱- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَمَرَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِسَبْعٍ، وَنَهَانَا عَنْ سَبْعٍ، أَمَرَنَا بِعِيَادَةِ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعِ الْجَنَائِزِ، وَتَشْمِيتِ الْعَاطِسِ، وَإِبْرَارِ الْقَسَمِ أَوْ الْمُقْسِمِ، وَنَصْرِ الْمَظْلُومِ، وَإِجَابَةِ الدَّاعِي، وَإِفْشَاءِ السَّلَامِ، وَنَهَانَا عَنْ حَوَاتِيمٍ أَوْ تَخْتُمٍ بِالذَّهَبِ، وَعَنْ شُرْبٍ بِالْفِضَّةِ، وَعَنْ الْمِيَاثِرِ، وَعَنْ الْقَسَى وَعَنْ لُبْسِ الْحَرِيرِ، وَالْإِسْتَبْرَقِ، وَالذِّبَاكِ. {الحدیث: ۵۳۵۶ = ۵۳۴۷ فم. تجرید ۲/۲۲، رقم: ۶۰۰ = ۱۲۳۹، ۲۴۴۵، ۵۱۷۵، ۵۶۳۵، ۵۶۵۰، ۵۸۳۸، ۵۸۴۹، ۵۸۶۳، ۶۲۲۲، ۶۶۵۴. ترمذی. لباس: ۱۷۶۰. نسائی. جناز: ۱۹۳۸. تحفة الأشراف: ۱۹۱۶}:

بهرائی گوری عازیب (رمزای خودایان بن) فهرمووی: پیغه مبهه (درویدی خودای لهسمر بن) فهرمانی پیکردووین به چهوت شت، وه جلّه وگیری لیگردووین له چهوت شت، فهرمانی پیکردووین بهم چهوت شته:

- ۱- به سهردانی نه خوشو.
- ۲- به شوینکه وتنی تهرم بو سهه گورستان بو سپاردنی به خاکو.
- ۳- به نزا بو پزمیو، که پزمیو ده پزمی، پی بلین (یرحمک الله: خودا ره حمهت پی بکا) و.
- ۴- به به جیهینانی سویندو.
- ۵- به یاریده و کومه کی سته مبارو.
- ۶- به جوون بو سهه ده عوهتو.

۷ - به په خشی سلاو.

وه جله وگړیښی لی کردوین له م حهوت شته:

۱/ له نهنگوستیله ی زیږو.

۲/ له خواردن و خواردنه وه له حاجه تی زیوداو.

۳/ له سهر زینی ناوړیښم و.

۴/ له کالو مشکو و هه وری تیکه ل له ناوړیښم و له شتی ترو.

۵/ له پوښینی ناوړیښم و.

۶/ له نیسته برهق (ناوړیښمی نه ستوور) و.

۷/ له دیباج (جوړه ناوړیښمیکه). {تاج/۲، زنجیره: ۳۳، ژماره: ۲۸۰۰، ج/۴}.

(۱۰۵۹) فریدانی نهنگوستیله ی زیږ (۵۴۳۷ - ۵۴۶۰)

باب: فِي طَرَحِ خَاتَمِ الذَّهَبِ

۱۳۷۲ - عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأَى خَاتَمًا مِنْ ذَهَبٍ فِي يَدِ رَجُلٍ فَنَزَعَهُ فَطَرَحَهُ، وَقَالَ: «يَعْمِدُ أَحَدُكُمْ إِلَى جَمْرَةٍ مِنْ نَارٍ فَيَجْعَلُهَا فِي يَدِهِ»، فَقِيلَ لِلرَّجُلِ بَعْدَ مَا ذَهَبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): خُذْ خَاتَمَكَ انْتَفِعْ بِهِ، قَالَ: لَا وَاللَّهِ لَا أَخْذُهُ أَبَدًا وَقَدْ طَرَحَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۵۴۳۹ = ۵۴۲۹ فم:}

تیبنو عه عباس (رهزای خودایان لی بڼ) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بڼ) له دهستی

پیاوړی نهنگوستیله یه کی زیږی دی، نهنگوستیله که ی له په نجه ی داکه ندو تووړی

داو فهرمووی: (نوهو بو هندی کس له نیوه ده چی په لاماری سکلی ناگری سوور

دهداو خودسهر دهیکاته دهستی! له پاشا که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بڼ) ته شریفی

برد خه لکه که به پیاوه که یان گوت: نهنگوستیله که ت هه لېگره وه، به که لکی شتیکت

دی، فهرمووی: نا، به خودا بېړای بېړای شتی وانا که م، شتی که پیغه مبه ر (دروودی خودای

له سهر بڼ) تووړی بداو من بچم هه لی بگره وه شتی وا نه بووه و نه ده بی). {تاج/۳،

زنجیره: ۲۵، ژماره: ۲۸۰۹، ج/۴}.

۱۳۷۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اصْطَنَعَ خَاتَمًا مِنْ ذَهَبٍ فَكَانَ يَجْعَلُ فَصَّهُ فِي بَاطِنِ كَفِّهِ إِذَا لَبِسَهُ، فَصَنَعَ النَّاسُ، ثُمَّ إِنَّهُ جَلَسَ عَلَى الْمُنْبَرِ، فَنَزَعَهُ، فَقَالَ: «إِنِّي كُنْتُ أَلْبَسُ هَذَا الْخَاتَمَ، وَأَجْعَلُ فَصَّهُ مِنْ دَاخِلٍ»، فَرَمَى بِهِ، ثُمَّ قَالَ: «وَاللَّهِ لَا أَلْبَسُهُ أَبَدًا»، فَنَبَذَ النَّاسُ خَوَاتِيمَهُمْ. {الحديث: ۵۴۴۰ = ۵۴۳۰ فم. بخاری. ایمان و نذور: ۶۶۵۱. نسائی. زینة: ۵۳۰۵. تحفة الأشراف: ۸۲۸۱}:

عبداللہ کوری عومہر (رمزی خودایان بی) دہفہ رموی: پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سہر بی) نہنگوستیلہ کی زیڑی بو خوی دروست کرد، کہ لہ پہنجہی دہکرد، نقیمہ کہی دہ کردہ بہری لہ پی، ئیتر خہ لکیش چاویان لہ و کردو گہ لی کہ سی تریش نہنگوستیلہ زیڑیان دابہ دروست کردن جا پیغہ مبہر (د.خ) سہر کہ و تہ سہر دوانگہو نہنگوستیلہ کہی لہ پہنجہی داکہ ندو، لہ پاش سوپاس و ستایش کردنی خودای گہ و رہ فہر مووی: (ہر چہ ندہ من خوم نہم نہنگوستیلہ یہم دروست کردبوو لہ زیڑ بو خوم و لہ کاتی لہ دہستہ کردندا، نقیمہ کہیم دہ کردہ بہری دہستم بہ لام نہوا فرپی دہدہم) وہ نہموستیلہ کہی فرپیداو فہر مووی: (سویندم بہ خودا ئیتر قہت قہت نہموستیلہ زیڑ لہ دہست ناکہم).

نہنجا ہاودہ لانیس ہہر کہ سہ لہ لای خویہ وہ نہنگوستیلہ زیڑہ کہی خوی فرپیدا. {تاج/۳، زنجیرہ: ۲۵، ژمارہ: ۲۸۰۹، ج/۴ = چاپی چوارہم}.

۱۰۶۰ پیغہ مبہر (دروودی خودای لہ سہر بی) نہنگوستیلہ کی زیوی لہ دہستدا بوو، نہ خشی نقیمہ کہی نہم وشہ پیروزہ بوو (محمد رسول اللہ) جینشینہ کانی لہ پاش خوی ہہ مان نہنگوستیلہ یان لہ دہست کرد

باب: لَبَسَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَاتَمًا مِنْ وَرَقٍ نَقَشَهُ (مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ) وَلَبَسَ الْخُفَّاءِ مِنْ بَعْدِهِ ۱۳۷۴- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: اتَّخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَاتَمًا مِنْ وَرَقٍ، فَكَانَ فِي يَدِهِ، ثُمَّ كَانَ فِي يَدِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، ثُمَّ كَانَ فِي يَدِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، ثُمَّ كَانَ فِي يَدِ عُثْمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، حَتَّى وَقَعَ مِنْهُ فِي

بِئْرِ أَرِيْسٍ، نَقْشُهُ: مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللهِ. {الحديث: ٥٤٤٣ = ٥٤٣٣ فم. تجرید/ ٥، لاپه‌ره: ١٩٣، رقم: ١٩٠٢ = ٥٨٧٧، ٥٨٧٣. تحفة الأشراف: ٧٩٤٢}:

ئیبَنُو عومەر (رمزای خودایان ئی بئ) فەرمووی: پِیغهمبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ)

ئەنگوستیلەیه‌کی لەزیو دروست کرد، دەیکرده دەستی، هەتا خۆی مابوو، لەدەستی خۆیدا بوو، کە خۆی مرد، لەدەستی یەکەم جینشینیدا بوو، کە ئەبوبەکرێ صەدیق بوو، کە ئەه‌ویش مرد، لەدەستی عومەری کورپی خەطابدا بوو، کە جینشینی دووهمی بوو، کە ئەه‌ویش مرد، لەدەستی عوثماني کورپی عەففاندا بوو، کە جینشینی سییەم بوو، لەدەستی عوسماندا بوو، هەتا شەش سال لە جینشینییەکە‌ی رو‌یشت، ئەوسا کەوتە ناو بیری ئەریسەوه، ئیتر رەشەرا هات، نەخشەکە‌ی (مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللهِ) بوو. {تاج/ ٣، زنجیره: ٣٥، ژماره: ٢٨١٣، ٢٨١٤، ٢٨١٥، ٢٨١٦}.

١٣٧٥- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اتَّخَذَ حَاتِمًا مِنْ فِضَّةٍ وَنَقَشَ فِيهِ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللهِ، وَقَالَ: لِلنَّاسِ: «إِنِّي اتَّخَذْتُ حَاتِمًا مِنْ فِضَّةٍ، وَنَقَشْتُ فِيهِ مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللهِ. فَلَا يَنْقُشُ أَحَدٌ عَلَيَّ نَقْشَهُ». {الحديث: ٥٤٤٥ = ٥٤٣٥ فم. تجرید/ ٥، لاپه‌ره: ١٩٢، رقم: ١٩٠٢ = ٥٨٧٧، ٦٥ فتح الباری}:

ئەنەسی کورپی مالیک (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پِیغهمبەر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ئەنگوستیلەیه‌کی زیوینی دروست کردو وشە‌ی (مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللهِ) ئی ئەخشاندا، ئەه‌وجا فەرمووی: (من ئەم‌وستیلەیه‌کی زیوینم لەلای وه‌ستا بۆ خۆم دروست کردووه، بەفەرمانی خۆم وه‌ستا که مۆری (مُحَمَّدٌ رَسُوْلُ اللهِ) ئی هەلکە‌ندوووه، بەلام نابێ کە‌سی تر چاو لەمن بکاو ئەم مۆره له ئەم‌وستیلە‌ی خۆی هەلبکە‌نی، تاکیشە‌ی له‌یه‌کچوون و ئیلتیباس دروست نە‌بێ و کە‌سانێ بە‌ناوی مە‌نوه نامە نه‌نووسن بۆ خە‌لکانێ تر). {تاج/ ٣، زنجیره: ٣٥، ژماره: ٢٨١٣}.

١٣٧٦- عَنْ أَنَسِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَرَادَ أَنْ يَكْتُبَ إِلَى كِسْرَى وَقَيْصَرَ وَالنَّجَاشِيَّ، فَقِيلَ: إِنَّهُمْ لَا يَقْبَلُونَ كِتَابًا إِلَّا بِخَاتَمٍ، فَصَاعَ رَسُوْلُ اللهِ

(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَاتَمًا حَلَقَةً فِضَّةً، وَنَقَشَ فِيهِ: مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ. {الحديث: ٥٤٤٩ = ٥٤٣٩ فم:}

ئه‌نه‌س (ره‌زای خودای ئی بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ویستی نامه‌ بنی‌ری
 بو کيسراو بو قه‌يسه‌رو بو نه‌جاشی، که یه‌که‌م پادشای ولاتی فارس بوو، دووهم
 پادشای ولاتی رۆم بوو، سییهم پادشای ولاتی حه‌به‌شه‌ بوو، که خویان و گه‌له‌کانیان
 بانگ بکا بو قه‌بوولی ئایینی پی‌روزی ئیسلام، عه‌رزیان کرد: هه‌رنامه‌یی مۆر
 نه‌کرا‌یی و مۆری خاوه‌نه‌که‌یی پی‌وه‌ نه‌بئ، ئه‌مانه‌ وه‌ری ناگرن، جا پیغه‌مبه‌ریش
 (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له‌لای وه‌ستا ئه‌نگوستیله‌یه‌کی دارشت، ئه‌لقه‌که‌ی زیو بوو، وه
 مۆری (مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ: موحه‌مه‌د پیغه‌مبه‌ری خودایه‌ی ئی نه‌خشان‌د). {تاج/٣،
 زنجیره: ٣٥، ژماره: ٢٨١٢، ٤/ج}.

١٠٦١) ئه‌نگوستیله‌ی زیو، نقیمه‌که‌ی به‌ردی نه‌قیقی حه‌به‌شی بئ، ئه‌نگوستیله
 بکریته ده‌ستی راست. (٥٤٣٧ - ٥٤٦٠)

باب: فِي خَاتَمِ الْوَرَقِ فَصَّهُ حَبَشِيٌّ وَالتَّخْتَمُ بِالْيَمِينِ

١٣٧٧- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 لَبَسَ خَاتَمَ فِضَّةٍ فِي يَمِينِهِ فِيهِ فَصٌّ حَبَشِيٌّ كَانَ يَجْعَلُ فَصَّهُ مِمَّا يَلِي كَفَّهُ. {الحديث:
 ٥٤٥٤ = ٥٤٤٤ فم. أبو داود. خاتم: ٤٢١٩. نسائي. زينة: ٥٢٣١، ٥٣٠٣}:

ئه‌نه‌سی کوری مالیک (ره‌زای خودای ئی بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ)
 ئه‌نگوستیله‌یه‌کی زیوینی ده‌کرده ده‌ستی راستی، نقیمه‌که‌ی له‌به‌ردی حه‌به‌شه‌ بوو،
 نقیمه‌که‌ی ده‌کرده به‌ری له‌پی). {تاج/٣، زنجیره: ٣٥، ژماره: ٢٨١٦}.

١٠٦٢) ئه‌نگوستیله‌ بکریته په‌نجه‌ تووته‌ی ده‌ستی چه‌پ

باب: فِي لَبَسِ الْخَاتَمِ فِي الْخِنْصَرِ مِنَ الْيَدِ الْيُسْرَى

١٣٧٨- عَنْ أَنَسِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ خَاتَمُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي
 هَذِهِ، وَأَشَارَ إِلَى الْخِنْصَرِ مِنْ يَدِهِ الْيُسْرَى. {الحديث: ٥٤٥٦ = ٥٤٤٦ فم. بخاری. لباس: ٥٨٧٤}:

ئەنەس (رمىزى خۇداى ئى بن) فەر مووى: ئەنگۈستىلەكەى پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) لەم ئەنگۈستەيدا بوو، واتە: لە پەنجە تووتەى دەستى جەپىدا بوو. {تاج/۳، زنجىرە: ۲۵، ژمارە: ۲۸۱۷، چ/۴}.

۱۰۶۳) رىگە نەدراوھ كە ئەمۈستىلە بىكرىتە پەنجەى ناوھراستو پەنجەى شاىھەتمان كەوا لەپاىدا. (۵۴۳۷ - ۵۴۶۰)

باب: فِى النِّهْيِ عَنِ التَّخْتُمِ فِى الْوُسْطَى وَالَّتِى تَلِيهَا

۱۳۷۹- عَنْ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَانِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ أَتَخْتَمَ فِي إِصْبَعِي هَذِهِ أَوْ هَذِهِ، قَالَ: فَأَوْمَأَ إِلَى الْوُسْطَى وَالَّتِى تَلِيهَا. {الحديث: ۵۴۶۰ = ۵۴۵۰ فم. بخارى. لباس: ۵۸۳۸ز أبو داود. خاتم: ۴۲۲۵. ترمذى. لباس: ۱۷۸۶. نسائى. زينة: ۵۳۹۱. ابن ماجه. لباس: ۳۶۴۸. تحفة الأشراف: ۱۰۳۱۸}:

نېمامى عەلى (رمىزى خۇداى ئى بن) دەفەر مووى: پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) رىگەى پىم نەدا كە ئەمۈستىلە بىكەمە ئەم دوو پەنجەىم: ئەمەو ئەمە، واتە: قامكى ناوھراستو پەنجەى دۇشاو مژە كەوا لەپاىيا). {تاج/۳، زنجىرە: ۲۵، ژمارە: ۲۸۱۹، چ/۴ = چاپى چوارەم}.

روونكر دنهوه:

- ۱ - ئەمۈستىلەى زىر بۇ نىرىنە نادروستەو جەرامە.
- ۲ - ئەمۈستىلەى زىو سوننەتە بۇ پىاو، وا سوننەتە سەنگەكەى نەگاتە مسقالى، كاتى دەيكاتە پەنجەى بىسمىلا بكا. زاناگان دەفەر موون: (التسمية على كل حال) واتە: حالى ذى بال.
- ۳ - سوننەتە بۇ پىاو بۇ ژن ئەنگۈستىلە بىكاتە پەنجە تووتەى دەستى جەپى، يا بىكاتە پەنجە تووتەى دەستى راستى.
- ۴ - بۇ پىاو ناباشە ئەمۈستىلە بىكاتە پەنجەى ناوھراست، يا بىكاتە پەنجەى شاىھەتمانى، بەلام كەراھەتى تەنزىھىيە، نەوھك كەراھەتى تەحرىمى.

- ۵ - بۆ پیاو (بیجگه لهزیر) لههه موو کانزایهکی تر ئه موسستیه دروسته، وهك: ستیل و ئه لئاس و شه وه و ناسن و مس و وهرشاوو پلاتین و پۆلاو زهردو زیوو برنجه و مهفرهق و کریستال و عاج و شتی تری و، گهرچی باشتر وایه که زیو بی.
- ۶ - دروسته پیاو چهند ئه موسستیه یی له دهست بکا، یا بیکاته په نجه گانی ههردوو دهستی، جگه له په نجه ی ناوه راس تو په نجه ی دوشاو مژده، به لām و باشه زیاده رهوی نه بی.
- ۷ - بۆ میینه ئه موسستیه لهزیر و لهزیوو لههه موو کانزایهکی تر دروسته، وه دروسته که بیشیکاته گشت په نجه گانی، چی هی دهستی، چی هی پیی، دروسته بیکاته ههر بیست په نجه گانی.
- ۸ - دروسته زهنگیانه و موورو شتی و، بهۆنریته وه و بکری به ئه نوستیه و بکریته په نجه، به مهر چی بۆ پیاو نه بی به لاسکایی ژنان و زیان نه دا له مرووه تی. {بروانه: تاج/۳، زنجیره: ۴۷، لاپه ره: ۲۹۸، ژماره: ۲۸۹۱ + ۲۸۹۲ + ۲۸۹۳ + ۲۸۹۴ + ۲۸۹۶}.
- ۹ - سوننه ته نقیمی ئه نگوستیه بکریته بهری دهست، بۆ پیاوو بۆ ژن، چونکه په پیره وی پیغه مبهری واتیادا، به لām دروسته نقیم بکریته پشتی دهستیش، به بی که راهه ت و ناباشی.
- ۱۰ - سوننه ته بۆ پیاوو بۆ ژن ناوی خو ی بکا به مۆرو نه خشی ئه نگوستیه که ی و له کاتی نامه نووسین و شتی وادا به وه مۆری بکا، یا کتیب و شتی خو یی پی دیاری و نیشانه بکات.
- ۱۱ - دروسته له سه ره شیوه ی په سه ند، که ئه م جوړه رستانه، یا واتاکه ی یان، به کوردی، یا به فارسی، یا به زمانی تر، بکرین به نه خشی ئه موسستیه، وهك: (الحمد لله) و (الله المَلِكُ) و (بالله) و (بسم الله) و (العزة لله) و (حسبی الله). {فتح الباری/لباس}.
- ۱۲ - واباشه ههر ئه موسستیه یی، ناوی خودا، یا ناوی پیغه مبهری له پیغه مبهران، یا نایه تی، یا ههر شتیکی تری پیروزی ئی هه ل که نرابی، له کاتی تارات گرتندا دابکه نری، له کاتی بیئوژی و له شپیسیدا له دهست نه کری. {فتح الباری. رقم: ۵۸۷۷}.

۱۳ - دروسته بۆ پياوو بۆ ژن چەند ئەمۆستيلەيى لەدەست بکا، ومزياتر لەيەك ئەمۆستيلەيش بکاته يەك پەنجەي، هەرکەسەيان بەپيى مەرجى خۆي.

۱۴ - دروسته ئەمانە بکړين به نقيمی ئەنگوستيله:

- ۱ - هەموو بەردە بەنرخەکان، وەك شەووە و ئافىق و پىرۆزە و لاجیووە و دو شیلان و مروارى و مەرجان و مەر مەر و مووروو و شینە.
- ۲ - هەموو جۆرە مووروو كانزايەكى تر دروسته بکړين به نقيم.

تەيینی:

ئەم بریارانەم لە شەرحى نەووەی لەسەر صەحیحى موسلىم و فەتحولبارى و فەتحولوعین، باسى هەینی و موغنى موحتاج باسى هەینی و چەندین سەرچاوەی تر وەرگرتوو، هیچیانم لەخۆمەووە نەگوتوو، گەرچى لەزۆر لەم بریارانەدا راجیایى زۆر هەیه، بەلام ئەمەى من نووسیومە جیگەى متمانەیه.

دروسته کړين و فروشتن و سەودا و مامەلە بە ئەمۆستيلەووە بکړئ، با زیږیش بئ، ئەلقەيش هەر دادەنرئ بە ئەمۆستيله، دروسته زەرەنگەرو ئەمانە ئەمۆستيله، لەهەموو جۆرئ دروست بکەن و بیفرۆشن، شتى وا کارئ حەلال و پەسەندە. باوى جوانى ناو کۆمەل، کە لەشەرەا پيى دەگوترئ عورفى دروست، لەبابەتى ئەمۆستيلهدا رۆلئیکى کارىگەرى هەیه بۆ چۆنئیتى بریارەکەى.

(۱۰۶۴) باسى پيلاوو زۆرکردنى پيلاو. (۵۴۶۱)

باب: مَا جَاءَ فِي الْإِتِّعَالِ وَالْإِسْتِكْثَارِ مِنَ النَّعَالِ

۱۳۸۰ - عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ فِي غَزْوَةِ غَزَوَاتِهَا: «اسْتَكْثَرُوا مِنَ النَّعَالِ، فَإِنَّ الرَّجُلَ لَا يَزَالُ رَاكِبًا مَا اتَّعَلَ». {الحديث: ۵۴۶۱ = ۵۴۵۱ فم}:

جابیری کوری عەبدوللا (رمزای خودایسان ئی بێن) فەرمووی: جارئ لە غەزایەکا، لەخزمەتی پیغەمبەردا بووین، گویم ئی بوو دەیفەرموو: (پيلاو زۆرکەن، چونکە

پیاو نه گهر پیلایو له پیدایښ به سواره حلیب ده کړی (۱). {تاج/۳، زنجیره: ۳۶، ژماره: ۲۸۲۲، ج/۴}.

۱۰۶۵) کاتې مړوږ پیلایو له پې دهکا، به پېی راست دهست پې بکا، کاتې پیلایو

داده کهنې به پېی چېپ دهست پې بکا. (۵۴۶۲ - ۵۴۶۵)

باب: إِذَا اتَّعَلَ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمْنَى، وَإِذَا خَلَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشَّمَالِ

۱۳۸۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا اتَّعَلَ أَحَدُكُمْ فَلْيَبْدَأْ بِالْيَمْنَى، وَإِذَا خَلَعَ فَلْيَبْدَأْ بِالشَّمَالِ، وَلْيُنْعِلْهُمَا جَمِيعًا أَوْ لِيَخْلَعُهُمَا جَمِيعًا». {الحديث: ۵۴۶۲ = ۵۴۵۲ فم. تجرید/۵، لاپهړه: ۱۹۲، رقم: ۱۹۰۰ = ۵۸۵۵ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۴۳۷۷}:

نه بو هورمیره (رمزای خودای تی بې) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بې) دده رمووی: (کاتې که پیلایو له پې دهکهن له پېشا بیکه نه پېی راستان، له کاتې پیلایو داکه ندنیشدا، له پېشدا پېی چېپ داکهن، به شیوه ی گشتیش یا هردوو تاکی پیلایو له پې بکهن، یان هردوو تاکه که ی له پې داکهن، له بهر ناچار ی نه بې بهیه ک تاک پیلایو وه مهړون). {تاج/۳، زنجیره: ۳۶، ژماره: ۲۸۲۳، ج/۴ = چاپی جواره م}.

۱۰۶۶) ریگری کراوه له رپویشن به تاکی پیلایو وه. (۵۴۶۲ - ۵۴۶۵)

باب: النَّهْيُ عَنِ الْمَشْيِ فِي نَعْلِ وَاحِدَةٍ

۱۳۸۱ب- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: « لَا يَمِش أَحَدُكُمْ فِي نَعْلٍ وَاحِدَةٍ، لِيُنْعِلْهُمَا جَمِيعًا أَوْ لِيَخْلَعُهُمَا جَمِيعًا ». {الحديث: ۵۴۶۳ = ۵۴۵۳ فم. تجرید/۵، رقم: ۱۹۰۱ = ۵۸۵۶ فتح الباری. أبو داود. لباس: ۴۱۳۶. ترمذی. لباس: ۱۷۷۴. تحفة الأشراف: ۱۳۸۰۰}:

نه بو هورمیره (رمزای خودای تی بې) دده رمووی: خوشه و پست (دروودی خودای له سر بې) دده رمووی: (به شیوه ی گشتی، له بهر ناچار ی نه بې، بهیه ک تاک پیلایو وه مهړون، یا هردوو تاکه که یان پیکه وه له پې بکهن و پیا نه وه برپون، یا هردوو تاکه که یان پیکه وه دابکهن و نه وسا برپون). {تاج/۳، زنجیره: ۳۶، ژماره: ۲۸۲۳}.

(۱۰۶۷) قوچکه تاش ناپه سنده. (۵۵۲۴ - ۵۵۲۷)

باب: النّهی عن القَرْع

۱۳۸۲ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنِ الْقَرْعِ، قَالَ: قُلْتُ لِنَافِعٍ: وَمَا الْقَرْعُ؟ قَالَ: يُحْلَقُ بَعْضُ رَأْسِ الصَّبِيِّ وَيُتْرَكُ بَعْضُهُ. {الحديث: ۵۵۲۴ = ۵۵۱۵ م. تجرید ۱۹۶/۵، رقم: ۱۹۰۸ = ۵۹۲۰، ۵۹۲۱ فتح الباری}:

ئیبنو عومەر (رمزای خودایان لی بن) فہرمووی: پیغہ مبہر (دروودی خودای لہسہر بن) نہہی دہکرد لہ قوچکہ تاش. راوی دہفہرموی: عہرزی نافیعم کرد، کہ ئەم فہرموودہیہ لہ ئیبنو عومہرہوہ دہگیریتہوہ: قوچکہ تاش چۆنہ؟ فہرمووی: ئەوہتانی کەسەری منال ہەندیکی بتاشری و ہەندیکی نہتاشری و قژہکە ی بھیلریتہوہ، وەک ئەوہ: لہپیشہ سەری و لہلاجانہکانی دہتاشری و ئەوی تری ناتاشری دہکری بہ گودیلہ. {تاج/۳، زنجیرہ: ۴۳، ژمارہ: ۲۸۶۸ + ریاض/۴، زنجیرہ: ۲۹۵، ژمارہ: ۱۶۳۸، ۱۶۳۹}.

(۱۰۶۸) جلہ وگیری لہ قژدانہ دہم قژ زلفہ قیرینہ. (۵۵۳۰ - ۵۵۴۶)

باب: النّهی عن وصل الشعر للمرأة

۱۳۸۳ - عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَتْ: جَاءَتِ امْرَأَةً إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنَّ لِي ابْنَةً عُرِيًّا، أَصَابَتْهَا حَصْبَةٌ فَتَمَرَّقَ شَعْرُهَا أَفَاصِلُهُ؟ فَقَالَ: «لَعَنَ اللَّهُ الْوَاصِلَةَ وَالْمُسْتَوْصِلَةَ». {الحديث: ۵۵۳۰ = ۵۵۲۱ م. بخاری. لباس: ۵۹۳۵، ۵۹۳۶، ۵۹۴۱. نسائی. زینة: ۵۲۵۰، ۵۱۰۹. ابن ماجہ. نکاح: ۱۹۸۸. تحفة الأشراف: ۱۵۷۴۷}:

ئەسمائی کچی ئەبوبەکری صەدیق (رمزای خودایان لی بن) فہرمووی: ژنی ہات بو خرمەتی پیغہ مبہر (دروودی خودای لہسہر بن) عہرزی کرد: ئەی پیغہ مبہری خودا! کچی کم ہئیہ دہچی بہ بووکی، ناوئە ی گرتووہ قژہ سەرہکە ی رووتاوہتہوہ، میردہکە ی دہیہوئی بیگویریتہوہ، جا ئایا ریگہم دہدە ی کە قژی تر بدەمە دہم قژہکە ی بو کاتی گواستنہوہکە ی؟ فہرمووی: (نہ، نابن)، لہعنہت و نہفرەتی خودا لہو ژنہبن

که قز ددهاته دم قزی تر بو زنیکی ترو لهو ژنه‌یش بی که ده‌یه‌وی قزی تر بداته دم قزی خوئی). {ریاض/۴، زنجیره: ۲۹۶، ژماره: ۱۶۴۲}.

۱۰۶۹) هه‌ره‌شه‌کردن و سه‌رکۆنه‌کردنی ژن له‌سه‌رئه‌وه‌ که‌شتی تر بیه‌ستی

به‌سه‌ریه‌وه. (۵۵۴۶ - ۵۵۳۰)

باب: فِي الرَّجْرِ أَنْ تَصِلَ الْمَرْأَةُ بِرَأْسِهَا شَيْئًا

۱۳۸۴- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: زَجَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ تَصِلَ الْمَرْأَةُ بِرَأْسِهَا شَيْئًا. {الحديث: ۵۵۴۲ = ۵۵۳۳ فم:}

جاییری کوری عه‌بدو‌للا (ره‌زای خودای له‌سه‌ر بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی

خودای له‌سه‌ر بی) هه‌ره‌شه‌ده‌کا لهو ژنه‌ که‌شت ده‌لکینێ به‌سه‌ری خو‌یه‌وه، له‌باتی قز).

۱۳۸۵- عَنْ حُمَيْدِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ عَوْفٍ أَنَّهُ سَمِعَ مُعَاوِيَةَ بْنَ أَبِي سُفْيَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) عَامَ حَجٍّ وَهُوَ عَلَى الْمَنْبَرِ: وَتَنَاولَ قُصَّةً مِنْ شَعْرٍ كَانَتْ فِي يَدِ حَرَسَى يَقُولُ: يَا أَهْلَ الْمَدِينَةِ أَيْنَ عُلَمَاؤُكُمْ؟ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَنْهَى عَنْ مِثْلِ هَذِهِ، وَيَقُولُ: «إِنَّمَا هَلَكْتَ بَنُو إِسْرَائِيلَ حِينَ اتَّخَذَ هَذِهِ نِسَاؤُهُمْ». {الحديث: ۵۵۴۳ = ۵۵۳۴ فم: بخاری. أحاديث الأنبياء: ۳۴۶۸، ۵۹۳۲. أبو داود. ترجل: ۴۱۶۷. ترمذی. أدب: ۲۷۸۱. نسائی. زينة: ۵۲۶۰. تحفة: ۱۱۴۰۷}:

حومه‌یدی کوری عه‌بدو‌ره‌حمان (ره‌حه‌متی خودایان بی) فه‌رمووی: ئه‌وساله‌ که

موعاوییه‌ی کوری ئه‌بو سو‌فیان (ره‌زای خودای که‌وره‌ له‌هه‌موویان بی) حه‌جی کرد، له‌سه‌ر دوانگه‌که‌ی مزگه‌وته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر له‌مه‌دینه، گوئی مووی له‌ پاسه‌وانی وهرگرتو گرتی به‌ده‌سته‌یه‌وه‌ گویم لی بوو وتاریکی خوینده‌وه‌ له‌رووی بی‌زاری و گله‌یه‌وه‌ فه‌رمووی: زانا‌کانتان له‌کوین، چۆن شتی وا نارها رووده‌داو ئه‌وان ده‌نگ ناکه‌ن و بی‌زاری لی ده‌رنابرن، من بو خۆم له‌ پیغه‌مبه‌رم بیستوو (دروودی خوی له‌سه‌ر بی) که‌رپگه‌ی شتی وای نه‌داوه‌ ده‌یفه‌رموو (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (نه‌وه‌ی ئیسرائیل ئه‌و‌کاته‌ سه‌ریان تیاچوو که‌ ژنه‌کانیان فی‌ری ئه‌م جو‌ره‌ شتانه‌ بوون). {ریاض/۴، زنجیره: ۲۹۶، ژماره: ۱۶۴۲}.

۱ - قژدانه دهم قژ لهم کاتانه دا نادرسته و هه رامة:

أ/ قژه لکاوه که هی ئاده میزاد بئ، چی هی پیاوبئ، چی هی ژن بئ، چی هی زیندوو بئ، چی هی سردوو بئ.

ب/ مووه، یا خورییه لکاوه که هی ئاژده ئیکی مرداره و موبوو بئ و سه رنه برابئ و له پاش مرداره ووه بوون لیی کرابیته ووه.

ج/ موو و خوری و تووکی گیاندارئ بئ که گوشتی نه خوری، ئیتر له پیش مرداره ووه بوونیدا، یا له پاش مرداره ووه بوونی ئه و کوئک و مووه ی ئی کرابیته ووه جیاوازی نییه چونکه پیسه و هه رامة.

۲ - مووی پاک، که هی مرؤف نه بئ، قسه ی دروست ئه و میه که دروسته، به تایبه تی ئه گهر میرد ره زای له سه ر بئ، هه روا خوری.

۳ - به هه موو شتیکی تری پاک دروسته، وه ک خه یاته ی ئاوریشم و هه ندئ گیای تایبه ت، که بؤ جوانی و رازانه ووه بئ و بؤ ته فره و هه لئه تان نه بئ، ته نانه ت له هه ندئ کاتا کاریکی باشه، که ببی به هو ی شارده ووه ی نه نگ، وه ک که چه ئی و سه لعو سه ر رووتاوه یی، که داده نرین به دوو عه یب و نه نگی کو مه لایه تی و مرؤف به سه ر وشت هه زناکا که خه لک به و نه نگه بزانی و دروسته که بیانشاریته ووه.

۴ - بیگومان، ئه ووه ی که له م سه رده مه دا، پیی ده گو ترئ (زرع الشعر: چاندنی موو) بو سه ر یابؤ ریش یا برؤ کارئ ره وایه و دروسته و به شی که له (عملیه التجمیل = نه شته رگه ری جوانکاری) وه ئه مه له م بابه ته نییه.

۵ - به کو ی دهنگی زانیان، له هه موو بارو دؤخیکا، دروست نییه بؤ ژن، که مووی خو یی (مه حره م) ی خو ی بؤ په یوه ندیکردن به مووی خو یه ووه، یا بؤ چاندن به کار به یئ، چی هی دایک و خوشک و کچی بئ، وه چی هی باوک و کو روو برای بئ، چونکه خو شی وهر گرتن له لایه نی میرده ووه له شتی واکارئ زور نارده وایه و ئه و په ری نامه ردی و به ره لاییه.

۶ - دروستە بۇ ژن و بۇ پياوو بۇ كورپو بۇ كچ، بۇ گەورەو بۇ بچووك، مووى سەرو رىش و سىمىل و ئەبروۋ بىنال و بەر، بەپپى شەرع رېك بخا، ئايا بەتاشىن بى، يا بەكورتكردەنەو بى، يا بە لابرەن و ھەلگەندەن بى، وە ھەرودھا ھەرموويى بۇ ژن، يا بۇ پياو كېشەيەكى جەستەيى، يا كۆمەلەيتى، يا ئازار دىروست بكا چارەسەر كىردى دروستە، وەك مووى لووت و مووى گوئ و مووى پووزو لاقو بال و باسك و سىنگ، بەتايەتە بۇژنى مېرددار، وەك مووى دەورى كۆم و مووى پېشى ئافرەت، ئىتر بەتاشىن بى، يا بەدەرمان بى، يا بە ھەلگەندەن بى، يا بە ھەلپاچىن بى. بەلام سەرتاشىن بۇ ژن كەراھەتە ھەيە، مەگەر لەبەر نەخۇشى و كارى پېويست بى (مغنى محتاج/۴. ص ۲۹۷ خاتمەى باسى عقيقە).

مووى ئەو شوپنەنە كە دروستە كەسانى تىرىش تەماشايان بكەن وەك مووى سەرو رىش و سىمىل و برۆو گوپچەكە و لووت بۇ پياو، دروستە كەخۇ لايبەرئ، يا كەسى تر لايبەرئ، بەلام ئەو شوپنەنەى كە دروست نىيە كەسى تر تەماشاي بكا دەبى خۇ لايبەرئ، يا ھاوسەرى، يا كەسىكى خۇي كەبۇى دروست بى تەماشاي ئەو شوپنە بكا، واباشە ئەگەر خۇى كىردى لەپېشا بەدەستى راستى مووى ئەو شوپنەنە لايبەرئ كە بەدەستى راست دەكرئ، ئەوجا دەستى چەپى بەكاربېنى بۇ شوپنەكانى تىرى. {بروانە: فتح البارى. فەرموودەى ژمارە: ۵۸۸۹ = لباس. باب: قص الشارب} + {تاج/۳، زنجیرە: ۴۵، ژمارە: ۲۸۸۶، ج/۴ = چاپى چوارەم}.

۷ - ھەندى لەزانايان بە پېچەوانەى جەماودەى زانايانەو دەلېن: قەزدانە دەم قەزو لكانى قەز بەسەرو بە قەزو، لەسەر شېوۋى بارۇكەو ھەر شېوۋەيەكى تىرىش بى، بەبى قەيدو مەرج دروستە، بەقەزى مەروۋ، بەھى گياندارى تر، بە ئاورىشم و بەگيا، بۇ ھەموو كەسى دروستە، ئەم زاتانەيش وەك ئىبنو عەبباس و ئوم سەلەمەو عائىشە كە ھەردوكيان ھاوسەرى پېغەمبەرن!!

۱۰۷۰) نه فهدت له ژنی خال کوتو له ژنی ددان رن

باب: فِي لَعْنِ الْوَاشِمَاتِ وَالْمُتَفَلِّجَاتِ

۱۳۸۶- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَعَنَ اللَّهُ الْوَاشِمَاتِ وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ وَالنَّامِصَاتِ وَالْمُتَنَمِّصَاتِ وَالْمُتَفَلِّجَاتِ لِلْحُسْنِ الْمُغَيَّرَاتِ خَلَقَ اللَّهُ. قَالَ: فَبَلَغَ ذَلِكَ امْرَأَةً مِنْ بَنِي أَسَدٍ يُقَالُ: لَهَا أُمُّ يَعْقُوبَ وَكَانَتْ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ، فَأَتَتْهُ، فَقَالَتْ: مَا حَدِيثٌ بَلَغَنِي عَنْكَ أَنْكَ لَعَنْتِ الْوَاشِمَاتِ وَالْمُسْتَوْشِمَاتِ وَالْمُتَنَمِّصَاتِ وَالْمُتَفَلِّجَاتِ لِلْحُسْنِ الْمُغَيَّرَاتِ خَلَقَ اللَّهُ؟ فَقَالَ عَبْدُ اللَّهِ: وَمَا لِي لَا أَلْعَنُ مَنْ لَعَنَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ فِي كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ؟! فَقَالَتِ الْمَرْأَةُ: لَقَدْ قَرَأْتُ مَا بَيْنَ لَوْحِي الْمُصْحَفِ فَمَا وَجَدْتُهُ، فَقَالَ: لَنْ كُنْتُ قَرَأْتِيهِ لَقَدْ وَجَدْتِيهِ، قَالَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا)، فَقَالَتِ الْمَرْأَةُ: فَإِنِّي أَرَى شَيْئًا مِنْ هَذَا عَلَى امْرَأَتِكَ الْآنَ! قَالَ: اذْهَبِي فَانْظُرِي، قَالَ: فَدَخَلَتْ عَلَى امْرَأَةِ عَبْدِ اللَّهِ فَلَمْ تَرَ شَيْئًا، فَجَاءَتْ إِلَيْهِ فَقَالَتْ: مَا رَأَيْتُ شَيْئًا، فَقَالَ: أَمَا لَوْ كَانَ ذَلِكَ لَمْ نَجْمِعْهَا. {الحديث: ۵۵۳۸ = ۵۵۲۹ فم. بخاری. تفسیر: ۴۸۸۶، ۴۸۸۷، ۵۹۳۹، ۵۹۴۳، ۵۹۴۴، ۵۹۴۸. أبو داود. ترجل: ۴۱۶۹. ترمذی. أدب: ۲۷۸۲. نسائی. زينة: ۵۱۱۴، ۵۲۶۷. تحفة الأشراف / ۹۴۵۰}:

عبداللہ کوری مهسعوود (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: له عنہت و نه فرینی خودای گہوره له ژنی خالکوت بی، لهو ژنانهیش بی که به نارہزووی خویمان خالیان بوؤ دهکوتن، له ژنانی دهموچاو هه لگرو، لهو ژنانهیش بی که دهموچاوی خویمان هه لدهگرن و لهو ژنانهیش بی که به برپه ندو زبره و شتی وا ددانی خویمان باریک و تهنک و شاش دهگن، بو جوانی، چونکه ئه مانه بهم دهستکاری و دهست تیوهردانہی خویمان، دهستکاری ئیشی خودا دهگن و، نه خش و نیگار و رهنگو ریسی خودا تیک دهمدن و دهگوړن. جا کاتی ئه م قسه یه ی ئیبنو مهسعوود گه یشته وه به دایکی یه عقوب، که ژنیکی قورئان خوین بوو، ناسراو بوو به ئوم یه عقوب، وه له خیلې بهنی ئه سهد بوو، چوو بولای و له م لایه نه وه قسه ی له گه لدا کرد، ئیبنو مهسعوود له وه لاما فہرمووی: (که سانی که پیغه مبهری خودا خو ی له عنہت و نه فرینیان لی بکا، من چو ن له عنہت و نه فرینیان لی ناکه م؟! وه سهره پای ئه وه یش ئه مه له نامه ی

خودادا ههيه، جا ژنهكه فهرمووی: من سهرجه م قورئانم خویندۆتهوه شتی وام
تیادا نه دیوه، فهرمووی: ئەگەر بتخویندبایه دهیتدی، ئەدی ئەوه نییه که خودای
گهوره له قورئانا دمفهرمۆ:

{وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا}. واته ئەوهی که پیغه مبهه
دمیدا بهئێوه له مال و له بریارو حوكمی شهرعی و روون کردنهوهی شهرعی خودا،
ومری بگرن و ئەوه مپیش که نه هی له کردنی دهکا مهیکه و وازی ئی بهینن — (٧/٥٩).
ژنهکەش که هیچی بۆ نه مایه وه گوتی: لهو باوهردام که ئیستا ژنهکەهی خۆت،
له مائهوه هه ندی شت له م شتانه دهکا. عهبدوڵڵاش فهرمووی: ده بچۆ ته ماشای بکه،
ئەویش چوو بۆلای ژنهکەهی ئیبنو مهسعوودو ته ماشای کردو هیچی نه دی له وهی
که گوتی و هاته وه گوتی: هیچم نه بین!

عهبدوڵڵایش فهرمووی: دیاره ئەگەر شتی وا بکا له گهڵ مندا گوزهران ناکات).
{تاج/٣، زنجیره: ٤٥، ژماره: ٢٨٨٣}.

روونکردنهوه:

هه رکاریکی خراپ، که موسوڵمان دهیکا، که خوا، له قورئانا، یا پیغه مبهه (دروودی
خودای له سه ر بئ) له سوننه تدا، له عه نه تی ئی دهکا، گریمان ئەگەر کفر نه بئ، گوناھی
گه ورهیه، واته: که بیر دهیه.

روونکردنهوه:

- ١- خال کوتان هه رام و نادرسته چی بۆ پیاو، چی بۆ ژن، چی بۆ گه وره، چی
بۆ پچووک، خال کوتو خال بۆ کوتراو، ئەگەر به ر م زای خۆی بوو، وه ره سیده بوو،
هه ردوولا گونا هه بارن و گونا هی گه وره (که بیره) یان کردووه.
- ٢- لای شافیهیهکان جیگه کهی پیسه، ئەگەر ده توانرا لای بری، ئەگەر نه ده توانرا،
یا ده بوو به هۆی ناشیرینی، چاو پۆشی ئی ده کری. لای هه نه فییهکان دمفهرموون:
جیگه ی خال غوسلی ده ر ده چی و ده ست نوێزی داده مه زری، بالایش نه بری دروسته.

٣- مەبەست لەم دەموچاوە هەلگرتنە ئەوەیە، کەژن، یا پیاو مووی دەموچاوی ئاسایی بێ، کەچی دەچێ زیاد لەپێویست بە گشتەک و بە مووکیشت و بە میوو شتی تری وەهای، مووی خۆی هەل دەگرێ و خۆی لووس و پووس دەکا و برۆی خۆی دەسکاری دەکا و تەواو باریکی دەکا.

نەوێی (رحمەتی خودای ئێ بێ) دەفەر مووی: بەلام ئەگەر ژن ریشی بۆ دەرچوو، یا سمێلی بۆ ڕوا، یا مووی زیاد بە بەرچەناگەییەو بوو، ئەو وەاباشە کە ئەو مووە لابەرێ، وە دەموچاوی خۆی ئاسایی بکا). {بەروانە: ژمارە: ١٢٨٥، بڕگەیی ژمارە: ٦ لەپێشەو}.

٤- ددان شاشکردنیش هەروەها، ئەگینا رێکخستنی ددانی ناریک و لابردنی کەلسی نیوانی ددانەکان لەلای پزیشک، ئەو کاری دروستە و بەر ئەم بابەتە ناکەوێ.

(١٠٧١) کەسی بەدرۆ بەشتیکەو بەنازی کە پێی نەدرابی. (٥٥٤٨ - ٥٥٥٠)

باب: فِي الْمُتَشَبِّعِ بِمَا لَمْ يُعْطَ

١٣٨٧- عَنْ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: جَاءَتِ امْرَأَةً إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ: إِنَّ لِي ضَرَّةً فَهَلْ عَلَى جُنَاحٍ أَنْ أَتَشَبَّعَ مِنْ مَالِ زَوْجِي بِمَا لَمْ يُعْطِنِي؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «الْمُتَشَبِّعُ بِمَا لَمْ يُعْطَ كَلَّاسٍ ثَوْبِي زُورٍ». {الحديث: ٥٥٤٨ = ٥٥٣٩ فم. تجريد/ ٥، رقم: ١٧٧٨ = ٥٢١٩ فتح الباری}:

ئەسمائی کچی ئەبوەکری صەدیق (زمزای خودایان ئێ بێ) فەر مووی: ژنی هات بۆ خزمەتی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) عەرزیکرد: ئەی پێغەمبەری خودا! من هەوێبارم، ئەگەر بەروالەت خۆم هەلکێشم و خۆم وانیشان بدم کە مێردەکەم تێرو بڕم دەکا و ئەو و ئەو لەگەڵ دەکا، لەراستیشدا شتەکە وانەبێ ئەو چۆنە؟ ئایا گوناھم دەکا یانای؟ فەر مووی (دروودی خودای لەسەر بێ): (ئەوێ لاف و گەزافی وای لێبدا و بەشتیکەو بەنازی کەنەیبی، ئەو گورگە لەپێستی مەردا و ساختەکارە لە بەرگی پیاو چاکا). {تاج/ ٢، زنجیرە: ٥٠، ژمارە: ٢١٧٦ چ/ ٤}.

روونکردنەوه:

مرۆڤ لەناو کۆمەڵا چا و تێربى و کەموکۆرى خۆى بپۆشى و بۆ ئەوهى نەکوڕووزىتەوه و خەلك بەئاتاجى نەزانى و بە بەشى خودا ساچاوبى، لەبارو دۆخى ئاوادا، ئەگەر خۆشى بە بووه و دەولەمەند بزانى، هەتا چاوى لەدەستى كەس نەبى، ئەوه بەر ئەم هەپەشەيه ناكهوى، بەلكوو ئەوه كارى زۆر پەسەنده.

(١٠٧٢) ژنانى نيوه پۆشته و نيوه رووت. (٥٥٤٧)

باب: فِي النِّسَاءِ الْكَاسِيَاتِ الْعَارِيَاتِ

١٣٨٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «صِنْفَانِ مِنَ أَهْلِ النَّارِ لَمْ أَرَهُمَا: قَوْمٌ مَعَهُمْ سِيَاطٌ كَأَذْنَابِ الْبَقَرِ يَضْرِبُونَ بِهَا النَّاسَ، وَنِسَاءٌ كَاسِيَاتٌ عَارِيَاتٌ، مُمِيلَاتٌ مَائِلَاتٌ، رُءُوسُهُنَّ كَأَسْنِمَةِ الْبُخْتِ الْمَائِلَةِ، لَا يَدْخُلْنَ الْجَنَّةَ وَلَا يَجِدْنَ رِجْعَهَا، وَإِنَّ رِجْعَهَا لَيُوجَدُ مِنْ مَسِيرَةِ كَذَا وَكَذَا». {الحديث: ٥٥٤٧ = {٥٥٣٨ :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی) ھەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەرمووی: (دوو تاقەم ھەن دۆزەخین، من نەمیدیون، چونکە لەپاش من لەناو گەلی ئیسلامی مندا پەیدا دەبن، تاقەمە یەكەمیان جوړە قەمچییهکی ریشوواریان وای، وەك کلکی گا وایه، لیس و تیلایان وای، لە خەلکی پێ دەدەن و دەبن بە کوتەك و داردەستی دەستی ھەرماندار و دەستەلاتدارە زۆردار و ستەمکارەکان! وەك ئەوه بەزۆری دار دەیانەوی گومانبار پێ لەتاوان بنیّت!

تاقەمەكەى تر ژنگەلیكن نیوهى لەشیان پۆشتهیه و نیوهكەى تری رووتە، بۆ جوانی وادەكەن! ھەم خەلکی تر لەخستە دەبەن و ھەم خۆیان لەخستە چوون، قزى سەریان بە بارۆكە و شتی وا، وەك دووگی لاری و شتر ئاوا زل و قەبە دەكەن، یا قزبان ھەل دەدەنەوه و بەسەریانەوه كۆمەلای دەكەن، ئەم ژنانە نەریگەیان دەكەوێتە بەھەشت و نە بۆن و بەرامە خۆشەكەى بەھەشت دەچن بەسەریاندا، لەگەڵ ئەوهى كە بۆن و بەرامەى بەھەشت ئەوێندەو ئەوێندە سائە رێ دەروات. {تاج/٣، زنجیرە: ٤٧، ژمارە: ٢٨٩٥ + ریاض/٤، زنجیرە: ٢٩٢، ژمارە: ١٦٣٣}.

روونکردنەوہ:

لە ھەتھولولھیمدا دەفەر موئ: (لەم ھەرموودەیدەدا موەجیزە یەکی گەورە ھەیە، لەھەندئ رێوایاتی تری ئەم ھەرموودەیدەدا ئاماژە بۆ ئەو دەکا، کە کەسانی بە ئوتومبیل و ماشین دەچن بۆ مزگەوت، ئوتومبیلەکانیان لەبەردەم مزگەوتدا دەدەن، ژنەکانیان نیوہ پۆشتەو نیوہ رووتن، سەریان وەک دووگی و شتر خەر ھەل دەدەن، لەعنەت لەو ژنانە بکەن، ئەوانە لەعنەت لێکراون).

ئەمە پوختە ی ھەرمایشی ھەتھولولھیمە لەم شوینەدا، منیش عەرزان دەکەم من بەچاوی خۆم زۆرم لەم جوۆرە پیاو ژنانە دیوہ، ھەر مزگەوتی دەچی بۆ جەماعەت یا بۆ جومعە ئەمە حالێەتی، خەلکیکی زۆر بەسواری ماشین دین بۆ نوێژ، ماشینەکانیان لەبەردەم مزگەوت دادەنێن و ژنەکانیان لە مائەوہ مۆدەن، سەر رووت، قول رووت، بال رووت، قۆل رووت، لەباشترین حالاً، کراسیکی تەنکی نیو قۆلی کورتی تاسەر ئەژنۆیان والەبەردا، دەلیی پەشتە مائی ھەمامە!! (وەرگیر: نوری فارس).

١٠٧٢) پچراندنی ملیوانکە ی گەردنی ئازەل. (٥٥١٥)

باب: قَطْعُ الْفَلَانِدِ مِنْ أَعْنَاقِ الدَّوَابِّ

١٣٨٩- عَنْ أَبِي بَشِيرٍ الْأَنْصَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَخْبَرَهُ أَنَّهُ كَانَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ أَصْفَارِهِ، قَالَ: فَأَرْسَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَسُولًا، (قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي بَكْرٍ: حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ: وَالنَّاسُ فِي مَبِيتِهِمْ: «لَا يَبْقَيْنَ فِي رَقَبَةٍ بَعِيدٍ قِلَادَةً مِنْ وَتَرٍ - أَوْ قِلَادَةً - إِلَّا قُطِعَتْ» قَالَ مَالِكٌ: أَرَى ذَلِكَ مِنَ الْعَيْنِ. {الحديث: ٥٥١٥ = ٥٥٠٥ فم. تجريد/٣، رقم: ١٢٣٠ = ٣٠٠٥ فتح الباری. أبو داود جهاد: ٢٥٥٢. تحفة الأشراف: ١١٨٦٢}:

ئەبو بەشیری ئەنصار ی (رمزای خودای ئی بێ) ھەرمووی: لەسە ھەریکا لەگەل پیغەمبەردا بووین (دروودی خودای لەسەر بێ) خەلکەکە شوینی شەویان گرتوو، کەمێ بلأو بوو بوونەوہ، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) رابەریکی نارد بۆلایان، کە پێیان رابگەییەن: (کە ھەر

وشرئ مليوانكهى ژيى كهوانى لهمل دايه، ياخود هر مليوانكهيهكى ديكه
لهگردندايه، بپچرپننهوهو لهملى دابكه(ن).

(مههست نهوهيه نهبادا، بگيرئ لهشتئ و توندبئ لهملئ و بيخنكئنى، يا
مههست نهوهيه كه ماليكى مامؤستاي مامؤستاكهى ئيمامى موسليم (رهحمت لههه موويان
بئ) دهفه رمؤئ: وادهزانم: مههست لهم نههيه، نهو جوړه مليوانكانهيه، كه
خاوه نهكهى به نيازى چاوهزار كردوويه تيه ملئ وشرهكهى.

روونكردنهوه:

نهبو بهشيري نه نصارى هاوهلى پيغه مبهه، نامادهى غهزاي ئو خودو غهزاي
خه ندهق بووه، ته مههني دريژ بووه، له پاش رووداوى نه له ره مردووه. {بروانه:
ته جريد/ ٣، ژماره: ١٢/٣}.

١٠٧٤) باسى بؤل و زهنگ، فريشته هاويرتئى كاروانئ ناكهن كه سهگ و زهنگى
تيابئ. (٥٥١٢ - ٥٥١٤)

باب: فِي الْأَجْرَاسِ وَأَنَّ الْمَلَائِكَةَ لَا تَصْحَبُ رُفْقَةً فِيهَا كَلْبٌ أَوْ جَرَسٌ
١٣٩٠- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«لَا تَصْحَبُ الْمَلَائِكَةُ رُفْقَةً فِيهَا كَلْبٌ وَلَا جَرَسٌ». {الحديث: ٥٥١٢ = ٥٥٠٢ فم: }

نهبو هورهيره (رمزاي خوداي ئ بئ) دهفه رمؤئ: پيغه مبهه (دروودى خوداي له سهر بئ) دهفه رمؤئ:
(فريشته هاويرتئى نهو كاروانئ و كوومه لانه ناكهن، كه سهگ يا زهنگيان پئ بئ).
{تاج/ ٣، زنجيره: ٤٦، ژماره: ٢٨٨٨} + {رياض/ ٤، زنجيره: ٣٠٧، ژماره: ١٦٩٠}.
١٣٩١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«الْجَرَسُ مَزَامِيرُ الشَّيْطَانِ». {الحديث: ٥٥١٤ = ٥٥٠٤ فم: }

نهبو هورهيره (رمزاي خوداي ئ بئ) دهفه رمؤئ: پيغه مبهه (دروودى خوداي له سهر بئ) دهفه رمؤئ:
(زهنگ بلوئري شهيتانه!). {تاج/ ٣، زنجيره: ٤٦، ژماره: ٢٨٩٠}. {رياض/ ٤، زنجيره:
٣٠٧، ژماره: ١٦٩١}.

نه‌وه‌وی (رحمته‌ی خودای ئی بین) ده‌فهرموئ:

١- هوئی نه‌وه که فریشته پارێز ده‌که‌ن له‌زه‌نگ، نه‌وه‌یه چونکه له‌ نا‌قووسی گا‌ورمه‌کان ده‌چێ، یا له‌به‌رنه‌وه‌یه که ده‌کرێته مل و کێشه‌یه بۆ ئا‌ژه‌له‌که دروست ده‌کا، یا له‌به‌رنه‌وه‌یه که ده‌نگی تی‌ژه کار له‌ نارامیی مرو‌ف ده‌کا و قه‌ئسی ده‌کا.

٢- زه‌نگ چه‌رام نییه، به‌لکوو که‌را‌هه‌تی ته‌نزیه‌ی هه‌یه.

٣- مه‌به‌ست له‌فریشته له‌م جو‌ره جی‌گایانه‌دا فریشته‌ی رحمه‌ت و می‌هره‌بانیه، مه‌به‌ست فریشته پارێزگا‌ره‌کان نییه، که ناسرا‌ون به (الحفظة) چونکه سه‌رژمی‌ری کرده‌وه‌کانی ده‌که‌ن و ده‌یان نووسن له‌ تو‌ما‌ره‌کا‌نیانا، بۆ لی‌پرسینه‌وه‌ی رو‌ژی دوایی.

١٣٩٢- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الضَّرْبِ فِي الْوَجْهِ، وَعَنِ التَّوَسُّمِ فِي الْوَجْهِ. {الحديث: ٥٥١٦ = ٥٥٠٦ فم. تجرید ٥/، رقم: ١٨٣٧ = ٥٥٤١ فتح الباری}:

جایی‌ری کو‌ری عه‌بدو‌للا (ره‌زای خودای ئی بین) فه‌رمو‌وی: پێ‌غه‌مبه‌ر (درو‌دی خودای له‌سه‌ر بین)

قه‌ده‌غه‌یک‌ردو‌وه که‌بد‌ری له‌ رو‌وخساری گیان‌دار، یا رو‌وخساری گیان‌دار دا‌خ بک‌ری بۆ نیشانه‌کردن). {تاج/٣، زنجیره: ٤٨، ژماره: ٢٩٩٨}.

١٣٩٣- عَنْ نَاعِمًا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ مَوْلَى أُمِّ سَلَمَةَ أَنَّهُ سَمِعَ ابْنَ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقُولُ: وَرَأَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِمَارًا مَوْسُومَ الْوَجْهِ، فَأَنْكَرَ ذَلِكَ، قَالَ: فَوَاللَّهِ لَا أَسْمُهُ إِلَّا فِي أَقْصَى شَيْءٍ مِنَ الْوَجْهِ، فَأَمَرَ بِحِمَارٍ لَهُ، فَكُوِيَ فِي جَاغِرَتَيْهِ، فَهُوَ أَوَّلُ مَنْ كُوِيَ الْجَاغِرَتَيْنِ. {الحديث: ٥٥١٩ = ٥٥٠٩ فم}:

ناعیمی کو‌ری ئو‌جه‌یلی می‌صری، که تا‌بیعی‌یه، که‌پێی ده‌گو‌ترێ: نه‌بو

عه‌بدو‌للا، که به‌نده‌ی ئا‌زا‌دک‌را‌وی ئوم سه‌له‌مه‌ی ها‌وسه‌ری پێ‌غه‌مبه‌ره، ده‌فه‌رمو‌ی:

بیستم له‌ ئیبنو عه‌بباس (ره‌زای خودایان ئی بین) ده‌یفه‌رمو‌و: جا‌ری پێ‌غه‌مبه‌ر (درو‌دی خودای له‌سه‌ر

بین) گو‌ید‌رێ‌ژی‌کی دی، ده‌مو‌جا‌وی دا‌خ ک‌رابوو، بۆ نیشانه‌کردن، پێ‌غه‌مبه‌ر (درو‌دی خودای

له‌سه‌ر بین) نه‌وه‌ی پێ‌ نا‌په‌سه‌ند بوو، ئیبنو عه‌بباس فه‌رمو‌وی: ده‌ی سو‌یندم به‌خودا،

دهبی من له دوورترین شوین له دهموچاوهوه، که دهست بدات بو داخکردن، ولاخی خوم داخ بکهه، جا ئیبنو عه بیاس فه رمانی کرد، گویدر یژیکی هه بوو، هه ردوو کوئوتیان بو نیشانه داخ کرد.

ئیبنو عه بیاس یه کههه کس بوو که هه ردوو کوئوت داخ بکا بو نیشانه.

روونکردنهوه:

له بهرئهوهی که ئهه جوړه بابته، رۆژانه روو دههه و موسولمانان، سوود له بریارهکانیان وهردهگرن، دهئیم: نهوهوی دهفه رموی:

١- داخکردنی مروقه به مه بهستی نیشانه کردنی نادرسته.

٢- داخکردنی دهموچاوی ئاژهه و ولاخ و گیانداری تر، هه ندی دهفه رموو: هه رانه، چونکه پیغه مبهه نه فرمت و نه فرینی کردوو له بکهه کهه، هه ندی تر دهفه رموو: ناباشه، واته: مه کرووهه.

٣- داخکردنی شوینه کانی تری جهستهی ئاژهه و ولاخ، بهبی راجیایی دروسته. بهلام نیشانه کردنی ولاخ و ئاژهه بهرنگو شتی و، یا به هه لپاچینی موو و خوری و یال و شتی و دروسته.

(١٠٧٥) داخکردنی گوچکهی بزنی و مهه بو نیشانه کردن. (٥٥٢٣ - ٥٥٢٠)

بَابُ: وَ سَمُ الْغَمَمِ فِي آذَانِهَا

١٣٩٤- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: دَخَلْنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَرِيدًا وَهُوَ يَسُمُّ غَنَمًا. (قَالَ: أَحْسِبُهُ قَالَ) فِي آذَانِهَا. {الحديث: ٥٥٢٢ = ٥٥١٢ فم. بخاری. صیدو ذباح: ٥٥٤٢}:

ئهنهس (رهزای خودای ئی بی) فه رموی: چووین بو خزمهتی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی)

له په چهیه کی حوشترا دوو، خه ریکوو رانی به ئه لقه داخ داخ ده کرد، فه رموو ده گیره وه دهفه رموی: واهه ده زانم فه رموی: (پیغه مبهه له په چه کههه به ئه لقه داخ مهه بزنی نیشانه ده کرد، گوچکهی داخ ده کرد).

(۱۰۷۶) داخکردنی وستر. (۵۵۲۰ - ۵۵۲۳)

باب: فِي وَسْمِ الظَّهْرِ

۱۳۹۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا وَلَدَتْ أُمُّ سَلِيمٍ قَالَتْ لِي: يَا أَنَسُ: انْظُرْ هَذَا الْغُلَامَ فَلَا يُصِيبَنَّ شَيْئًا حَتَّى تَغْدُو بِهِ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَنِّكُهُ، قَالَ: فَغَدَرْتُ فَإِذَا هُوَ فِي الْحَائِطِ وَعَلَيْهِ خَمِيصَةٌ جَوْنِيَّةٌ وَهُوَ يَسِمُ الظَّهْرَ الَّذِي قَدِمَ عَلَيْهِ فِي الْفَتْحِ. {الحديث: ۵۵۲۰ = ۵۵۱۰ فم. تجريد/ ۲، رقم: ۶۲۵ = ۱۳۰۱، ۵۴۷۰، ۵۸۲۴}:

ئەنەس (رمزى خودای لى بى) فەرمووی: کورپىكى منالى ئەبو تەلحە نەخۇش بوو، کە ئەبو تەلحە لەمال دەرچوو، کورە نەخۇشەكەى کە دايك براى من بوو مرد، کە ئەبو تەلحە دیتەووە بەدايىكى کورە مردووەکە دەلى: کورەكەم چۆنە؟ ئوم سولهيميش کە هەم دايكى من و هەم دايكى منالە مردووەکە بوو، پيى دەفەرموئیت: لەگشت کاتى خامۇستەرە، زۆر بیدەنگە، تەرمى منالە مردووەکەش لە قوژبنىكى مالهەکەدا دادەنىت، ئینجا شیو دادەنى بۆ ئەبو تەلحە و شیو دەکا، شەویش خۆى نەختىک بۆى دەرزینىتەووە لەگەلىا دروست دەبیت، کە رۆژ دەبیتەووە ئەبو تەلحە خۆى دەشوریت و کاتىک دمیەوئیت لەمال دەرچیت، ژنەکەى پيى دەلئیت: منالەکە مردووە، دەى بیسپیرن بە خاک و برۆن بینیزن! جا ئەو بەیانیه ئەبو تەلحە نوئیزی بەیانى بە کۆمەل لەگەل پیغەمبەردا دەکاتو، سەر گوزەشتەى خۆى و ژنەکەى و منالەکەيانى عەرزەدەکاتو پیغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) پيى دەفەرموئ: (ئایا ئەم شەو پیکەووە دروست بوون؟) دەلى: بەلى. دەفەرموئ: (خودا پیرۆزى بکا لیتان!).

دوايى ئوم سولهيم کورپىكى بوو، ئەبو تەلحە کە زەبابەم بوو پيى فەرمووم:

ئادەى ئەنەس! براکەت هەلبگرەو بيبە بۆ خزمەتى پیغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) وەچەند دەنكى خورماشى لەگەلدا نارد، کە منالەكەم برد بۆ خزمەتى حەزەمت (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووی: (هیچت هیناووە لەگەلى، کە مەلاشووی منالەکەى پى شیرین بکەم؟) گوتە: بەلى چەند قلى خورمام هیناووە، جا خورماکەى وەرگرتو لەدەمیدا جوویى و دوايى لەدەمى خۆى دەریهیناو خورما جووراوەکەى نایە

ناودهمی منالەکه و مەلاشووی پێ هەنوو، وەناوی نا: عەبدوللا). ئیبنو عویەینە دەیفەرموو: پیاویکی ئەنصاری دەیگوت: بەچاوی خۆم نۆ منالی ئەم عەبدوللایە کە دایک برای ئیمامی ئەنەس بوو دیو، وە هەرنۆیان قورئان خوین بوون لە بەرەکەتی دووعاکە ی پێغەمبەرەو کە بەدایک و باوکی فەرموو بوو، خودا بەرەکەت بخاتە ئەم شەوێتانەو!). {بەروانە: ژمارە: ١٤٠١ لەدواو:}.

ئەمە پوختە ی ئەم چیرۆکە یە لە (مختصر صحيح البخاری)دا، بۆ روونکردنەوێ گێڕانەوێ کە ی ئێرە راگوێزم کرد، لێرە ئەم پتییە ی هە یە، بەسەر باسە کەو، کە لەناخی فەرموودە کە دا دەفەرموو: (ئوم سولەیمی دایکە کە منالە کە ی بوو، فەرموو ی پێم: ئە ی ئەنەس! ئاگات لێ بێ پێش ئەو ی کە ئەم منالە گوێش بکری، یا شتێ بجێتە دیو ی دەروونی، بە یانی زوو بیبە بۆ خزمەتی پێغەمبەر ی خودا، هەتا بە شیرینی مەلاشووی چەور بکا و ناوی بنی، ئەنەس دەفەرموو: منیش وامکرد، دایکە چ ی فەرموو، جێ بە جێم کرد، کە منالە کەم برد بۆ خزمەتی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەناو پەچە یە کا بوو، لەناو باخە خورمایە کا، عابایە کی خەتداری رەشباو ی جەونیانە ی لەبەردا بوو، ئەلقە داخیکی بە دەستەو بوو، ئەو حوشرانە ی بە ئەلقە داخە کە نیشانە دەکرد، کە ه ی زەکات بوون، لەسەر دەمی ئازادکردن (فەتخ) ی مەککە دا هێنرابوون بۆ ی! {تاج/٥، زنجیرە: ٦٤، ژمارە: ٥٤٠٥}.

(پوختە ی فەرموودەکانی ئەم نامە یە)

- ١- ئاوریشم بۆ پیاو دروست نییە، تەنانەت نابێ بیکا بە پەردە ی پەنجەرەو سەرزین و کفن و قەمچی و بەنی هۆنینهو ی تەزبیح و بەرمال و کلاش.
- ٢- دروستە بۆ پیاو مامەلە و سەودای ئاوریشم بکا و بیکری و بیفرۆشی، یا کرمی ئاوریشم بەخیو بکا و لیکە کە ی بکا بە ئاوریشم و بیرپسی و بیجینی و هەموو پارچە یە کی لێ دروست بکا، چونکە ئەو ی کە بۆ پیاو حەرامە تەنیا لەبەر

کردنه كه يه تى، زيرپش وهك ئاوريشم وايه بۇ پياو له هه موو روويه كه وه، وه پياو ده توائى له بهر ناچارى ئاوريشم بپوشى، يا سوود له زير وهر بگرى، وهك كيفى ددان.

۳- ئاوريشم و زير بهر هه يى، به بى قهيدو مهرج بۇ ژن دروسته.

۴- قزو موو بويه كردن، بريارى تاييه تى هه يه.

۵- هه موو جوړه رايه خو پيخه فى دروسته، به مهرجى هى پياو ئاوريشم نه بى، به مهرجى بۇ فيزو ده عيه نه بن.

۶- خو پاراستن له وي نه و بهي كهر، مه گهر له بهر ناچارى.

۷- باسى نه موستيله به تيرو ته سه لى.

۸- پيلاو تازو ربى كه مه، به تاييه ت بۇ ريبوار.

۹- بارو كه و قز خسته سهر قزو خالكوتان و ددان شاكردن و موو هه لگرتن و ريش تاشينى ژن و بويه كردنى قزو مووى سهر و ريش، چ بۇ پياو چ بۇ ژن، نه مانه هه موو، برياره كه يان ده خوليت هه له نيوانى نه م دوو مه به سته دا:

۱/ نه گهر بۇ چاره سهرى كي شه يه كى جه سته يى، يان ده روونى، يان كو مه لايه تى بى، نه وه دروسته له لاي زورينه زانايان، ته نانه ت هه ندى كات سونه تيشن.

۲/ به لام نه گهر بۇ بهر ده لايى و ته فره دانى خه لك و ده سكارى كارى خودابى و هيج مه به ستيكى ره وای شهرعى نه بى، نه وه به پي شوين يا حه رامه، يا مه كرووه.

۱۰- نازهل داخ كردن بۇ نيشانه، به مهرجى خو دروسته.

۴۰- نامەى ئەدەب و وىل

کتاب الادب

{بىروانە: تاجول ئوصول بەگوردى، بەرگى پېنجه م، لاپەرە: ۲۵ ۴۲۵ چاپى چوارەم، زنجیرە: ۲۶ ھەتا زنجیرە: ۸۶، لاپەرە: ۵۲۱ لەژمارە: ۵۲۵۸ ۵ ھەتا ژمارە: ۵۴۸۰}.

(۱۰۷۷) باسى فەرمايشتى پېغەمبەر (دروودى خودای گەورەى لەسەر بى): (ناوى من بکەن بەناو بۆ خۇتان، بەلام کەسناو کەم - کە ئەبولقاسمە - مەکەن بە کەسناو بۆ خۇتان). (۵۵۵۱ - ۵۵۶۳)

باب: قَوْلُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): (تَسْمَوْا بِاسْمِي وَلَا تَكْنَوْا بِكُنْيَتِي) ۱۳۹۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَادَى رَجُلٌ رَجُلًا بِالْبَقِيعِ: يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَالْتَفَتَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَمْ أَعْنِكَ، إِنَّمَا دَعَوْتُ فَلَانًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «تَسْمَوْا بِاسْمِي وَلَا تَكْنَوْا بِكُنْيَتِي». {الحديث: ۵۵۵۱ = ۵۵۴۲ فم. تجريد = مختصر صحيح البخارى ۳/ بالكوردى رقم: ۱۲۶۲ = ۳۱۱۵، ۳۱۱۴، ۳۵۳۸، ۶۱۸۶، ۶۱۸۷، ۶۱۸۹، ۶۱۹۶}:

ئەنەسى كورى مالیک (رمزى خودای ئى بى) فەرمووى: جارى لە بەقىع، کە گۆرستانیکە وا لەپال مزگەوتەکەى پېغەمبەرا کەوا لەشارى مەدینە، پیاوئى بانگى پیاوئىكى ترى کرد، گوتى: ئەى ئەبولقاسم! پېغەمبەرىش (دروودى خودای لەسەر بى) ئاورى ئى دایەو، وایزانی کە بانگى ئەو دەکا، پیاو کە گوتى: ئەى پېغەمبەرى خودا! لەگەل تۆم نەبوو، بانگى ئەو پیاو ترم کرد، بانگى تۆم نەکرد، بەویش ھەر دەلێن: ئەبولقاسم، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) فەرمووى: (ناوى من بکەن بەناو بۆ خۇتان و بەناو بۆ کەسوکار و مال و مالتان، بەلام کەسناو کەم کە ئەبولقاسمە، مەکەن بەکەسناو بۆ خۇتان). {تاج/۵، زنجیرە: ۶۲، ژمارە: ۵۳۹۵ ۴/ج}.

روونكر دىنەھ:

نەھەۋى دىمفەر مەۋى: قازى دىمفەر مەۋى: جەماۋەرى زانايان دىمفەر مەۋى، ئەم
 بىر پارە تايىبەت بوۋە بەسەردەمى ژيانى پىغەمبەرەۋە لەدوا فەۋتى پىغەمبەر (دروۋى
 خوداى لەسەر بىن) بۇ ھەمۇو كەسە دروستە كەخۇى ناۋىنى ئەبولقاسم، بۇ خەلكى تىرىش
 دروستە پىيى بىلەن ئەبولقاسم، ئىتر ئەو كەسە ناۋى موحەممەدو ئەحمەد بىن،
 ياناۋى تىرى ھەبى، جىاۋازى نىيە.

(۱۰۷۸) كەردنى ناۋى موحەممەد بەناۋ بۇ خۇ. (۵۵۵۱ - ۵۵۵۳)

باب: التسمية بِمُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۳۹۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: وَلِدَ لِرَجُلٍ مِنَّا غُلَامٌ فَسَمَّاهُ
 مُحَمَّدًا، فَقَالَ لَهُ قَوْمُهُ: لَا نَدْعُكَ تَسْمَى بِاسْمِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَاَنْطَلَقَ
 بِابْنِهِ حَامِلُهُ عَلَى ظَهْرِهِ، فَاتَى بِهِ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَلِدَ
 لِي غُلَامٌ فَسَمَّيْتُهُ مُحَمَّدًا فَقَالَ لِي قَوْمِي: لَا نَدْعُكَ تَسْمَى بِاسْمِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «تَسَمَّوْا بِاسْمِي وَلَا تَكْتَنُوا
 بِكُنْيَتِي، فَإِنَّمَا أَنَا قَاسِمٌ أَقْسِمُ بَيْنَكُمْ». {الحديث: ۵۵۵۳ = ۵۵۴۴ فم. تجريد ۳/، رقم:
 ۱۲۶۲ = ۳۱۱۵، ۳۱۱۴، ۳۵۳۸، ۶۱۸۶، ۶۱۸۷، ۶۱۸۹، ۶۱۹۶. تحفة الأشراف:
 : {۲۲۴۴

جابرى كورى عەبدوللا (رمزى خودايان بىن) فەرموۋى: پىاۋى لەئىمە (ۋاتە: لە
 ئەنصارەكان: لە يارىدەدەرەكان) كورپكى بوو، ناۋى نا موحەممەد، خەزمانى پىيان
 فەرموۋ: ناھىلەن مەنلەكەت ناۋىنى موحەممەدو ناۋەكەى پىغەمبەر بىكەى بەناۋى
 مەنلەكەت، جا ئەۋىش مەنلەكەى بە كۆل بىرد بۇلاى پىغەمبەرۋ عەرزى كرد: ئەى
 پىغەمبەرى خودا! ئەم كورەم بوۋە، ناۋم ناۋە موحەممەد، بەلام خەزمانى ئەنصارم
 پىم دەلەن: ناھىلەن ناۋى پىغەمبەرى خودا، بىكەيت بەناۋ بۇ مەنلەكەت جا چارم
 جىيەۋ فەرمانى تۆ لەم بارەيەۋە بەجىيە؟ پىغەمبەرىش (دروۋى خوداى لەسەر بىن)
 فەرموۋى: (ناۋى مەن بىكەن بەناۋ بۇ خۇتان، بەلام كەسناۋەكەم — كە ئەبولقاسمە-

مه‌که‌ن به‌که‌س ناو بوخۆتان له‌پراستی دا من قاسم واته: به‌شکه‌رم — ئه‌و به‌شه‌ی که‌خودا ده‌یدا به‌هه‌رکه‌س له‌ئێوه، به‌پێی دابه‌شکردنی خودا خۆی، دابه‌شی ده‌که‌م له‌نیوانتانا، به‌شی گه‌وره‌و به‌شی پچووک، که‌مو زۆر به‌ده‌ستی من نییه، به‌لکوو به‌ده‌ستی خودا خۆیه‌تی). {تاج/۵، زنجیره: ۶۲، ژماره: ۵۳۹۶ ج/۴ = چاپی چواره‌م}.

۱۰۷۹) عه‌بدوللاو عه‌بدوره‌حمان: خوشه‌ویستترین ناو له‌لای خودای گه‌وره. (۵۵۵۱ - ۵۵۶۳)

باب: أَحَبُّ الْأَسْمَاءِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى: عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ
 ۱۳۹۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَحَبَّ أَسْمَائِكُمْ إِلَى اللَّهِ: عَبْدُ اللَّهِ وَعَبْدُ الرَّحْمَنِ». {الحديث: ۵۵۵۲ = ۵۵۴۳ فم:}

ئیبنو عومه‌ر (رمزای خودایان ئی بن) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) ده‌فه‌رمووی: خوشه‌ویستترین ناوی ئێوه له‌لای خودای گه‌وره: ناوی عه‌بدوللاو، ناوی عه‌بدوره‌حمانه‌). {تاج/۵، زنجیره: ۶۱، ژماره: ۴ = ۵۳۹۲}.

۱۰۸۰) منال ناوینزی عه‌بدوره‌حمان. (۵۵۵۱ - ۵۵۶۳)

باب: تَسْمِيَةُ الْمَوْلُودِ: عَبْدُ الرَّحْمَنِ
 ۱۳۹۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: وَلِدَ لِرَجُلٍ مِنَّا غُلَامٌ فَسَمَّاهُ: الْقَاسِمَ، فَقُلْنَا: لَا تَكْنِيكَ أَبَا الْقَاسِمِ وَلَا نُنْعِمُكَ عَيْنًا، فَأَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: «أَسْمِ ابْنَكَ عَبْدَ الرَّحْمَنِ». {الحديث: ۵۵۶۰ = ۵۵۵۱ فم. بخاری. أدب: ۶۱۸۶، ۶۱۸۹. تحفة الأشراف: ۳۰۳۴}.

جابیری کوری عه‌بدوللا (رمزای خودایان ئی بن) فه‌رمووی: پیاوی له‌ئێمه (واته: له‌ نه‌نصاره‌کان: له‌ یاریده‌ده‌ره‌کان) کورپکی ده‌بی، ناوی نا قاسم، یاران پێیان فه‌رموو: نه‌ پێت ده‌لێین ئه‌بولقاسم و باوکی قاسم و نه‌ به‌م که‌سناوه‌ چاوو دلت روشن ده‌که‌ینه‌وه (چونکه‌ ئه‌بولقاسم: باوکی قاسم، که‌سناوی پێغه‌مبه‌ره‌و هه‌ر قابیل به‌خۆیه‌تی!).

پیاوه کهیش رویشت بۆلای پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) و ئه‌م باسه‌ی بۆی باس کرد، فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سهر بئ): (کوره‌که‌ت ناوبنئ عه‌بدوره‌حمان!). {تاج/۵، زنجیره: ۶۱، ژماره: ۵۲۹۶ ج/۴}.

(۱۰۸۱) منال ناوبنری عه‌بدوللا، ده‌ستپیا هیتانی و نزاکردن بۆی. (۵۵۷۷ - ۵۵۸۶)

باب: تسمية المولود: عبدالله، ومسحُه والصلاة عليه

۱۴۰۰- عَنْ عُرْوَةَ بِنِ الزُّبَيْرِ وَفَاطِمَةَ بِنْتِ الْمُنْذِرِ بْنِ الزُّبَيْرِ أَنَّهُمَا قَالَا: خَرَجَتْ أَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ حِينَ هَاجَرَتْ وَهِيَ حَبْلَى بِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، فَقَدِمَتْ قُبَاءً فَنَفِسَتْ بِعَبْدِ اللَّهِ بِقُبَاءٍ، ثُمَّ خَرَجَتْ حِينَ نَفِسَتْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيُحَنِّكَه، فَأَخَذَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْهَا فَوَضَعَهُ فِي حَجْرِهِ، ثُمَّ دَعَا بِتَمْرَةٍ، قَالَتْ: عَائِشَةُ: فَمَكَّنَّا سَاعَةً نَلْتَمِسُهَا قَبْلَ أَنْ نَجِدَهَا، فَمَضَعَهَا ثُمَّ بَصَقَهَا فِي فِيهِ، فَإِنْ أَوَّلَ شَيْءٍ دَخَلَ بَطْنُهُ لَرِيقِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ قَالَتْ أَسْمَاءُ: ثُمَّ مَسَحَهُ وَصَلَّى عَلَيْهِ وَسَمَّاهُ عَبْدَ اللَّهِ، ثُمَّ جَاءَ وَهُوَ ابْنُ سِنِينَ أَوْ ثَمَانٍ لِيُبَايِعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَمَرَهُ بِذَلِكَ الزُّبَيْرُ، فَتَبَسَّمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ رَأَاهُ مُقْبِلًا إِلَيْهِ ثُمَّ بَايَعَهُ. {الحديث: ۵۵۸۱ = ۵۵۷۲ فم. تجريد/۵، رقم: ۱۸۲۳ = ۵۴۶۹ + تجريد/۴، رقم: ۱۵۱۸ = ۳۹۰۳، ۵۴۶۹}:

عورو‌ه‌ی کور‌ی زوبه‌یرو فاطیمه‌ی کچی مونذیری کور‌ی زوبه‌یر (ره‌زای خودا له‌هه‌موویان بئ) فه‌رموویان: کاتئ ئه‌سمائی کچی ئه‌بوبه‌کری صه‌دیق، که هاوسه‌ری زوبه‌یری کور‌ی عه‌وام بوو، ویستی کۆچ بکا بۆ مه‌دینه، دووگیان بوو به‌ عه‌بدوللای کور‌ی زوبه‌یر، که ده‌گاته‌ قوباء ژانی منال‌بوون ده‌یگری و له‌وئ عه‌بدوللای ده‌ین، جا در‌یژه‌ی به‌ سه‌فه‌ری کۆچ داو ده‌چئ بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) بۆ مه‌دینه هه‌تا مه‌لاشووی شیرین بکا، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) مناله‌که‌ی لی وهرده‌گری، وه‌ له‌کۆشی خۆیدا دایده‌نئ، ئه‌وجا داوای ده‌نکی خورمای کرد، عوروه‌ فه‌رمووی: عانیشه‌ی پوو‌رم فه‌رمووی: خورما نه‌بوو، ماوه‌یی بۆیگه‌راین هه‌تا

پهیدامانکرد، جا پیڻغه مېهر دهنکه خورماکه ی نایه ناوده می خوئی و تهواو جوئی،
 نهوجا به ته پرای دهمیه وه تفانیه ناوده می عه بدوللاوه، ته پرای دهمی پیڻغه مېهر
 بوو، نهوجا به دهنکی خورما مه لاشووی ههنوو، وه دهمی شیرین کرد. نهوجا نه سماء
 فه رمووی: نهوجا پیڻغه مېهر دهستی پیادهینا بو پیرۆزی و دووعا و نرای باشی
 بویکرد و نرای پیرۆزی و پیټ و فه ری بویکرد و ناوی نا عه بدوللا.

له پاشا عه بدوللا که گه یشته ته مهنی حهوت ههشت سالان، زوبه پیری باوکی
 بردی بو خرمه تی پیڻغه مېهر (دروودی خودای له سر بین) ههتا په یمان و بهیعت بدا به
 پیڻغه مېهری خودا، پیڻغه مېهر (دروودی خودای له سر بین) که بیینی عه بدوللا هات بو خرمه تی
 بو په یمان وهرگرتن، زمرده خه نه یه کی کردو په یمانی لی وهرگرتا. {تاج/۵،
 زنجیره/ ۶۴، ژماره: ۵۴۰۵}. {بروانه: ژماره ههشت که له پیښه وه له بهرگی یه که می
 نه م کتیبه پیرۆزه دا رویشته}.

۱۴۰۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ ابْنُ لَإِبِي طَلْحَةَ يَشْتَكِي،
 فَخَرَجَ أَبُو طَلْحَةَ، فَقَبِضَ الصَّبِيَّ، فَلَمَّا رَجَعَ أَبُو طَلْحَةَ، قَالَ: مَا فَعَلَ ابْنِي؟ قَالَتْ أُمُّ سَلِيمَ:
 هُوَ أَسْكَنَ مِمَّا كَانَ، فَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ الْعِشَاءَ، فَتَعَشَّى، ثُمَّ أَصَابَ مِنْهَا، فَلَمَّا فَرَغَ، قَالَتْ:
 وَارُوا الصَّبِيَّ، فَلَمَّا أَصْبَحَ أَبُو طَلْحَةَ أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ:
 «أَعْرَسْتُمُ اللَّيْلَةَ؟» قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَهُمَا»، فَوَلَدَتْ غُلَامًا، فَقَالَ لِي أَبُو
 طَلْحَةَ: أَحْمِلْهُ حَتَّى تَأْتِيَ بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَتَى بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ
 عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَبَعَثَتْ مَعَهُ ثَمَرَاتٍ، فَأَخَذَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «أَمَعَهُ
 شَيْءٌ؟» قَالُوا: نَعَمْ ثَمَرَاتٍ، فَأَخَذَهَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَضَعَهَا ثُمَّ أَخَذَهَا مِنْ
 فِيهِ فَجَعَلَهَا فِي فِي الصَّبِيِّ، ثُمَّ حَنَكَهُ وَسَمَّاهُ: عَبْدَ اللَّهِ. {الحديث: ۵۵۷۸ = ۵۵۶۹ فم.
 تجرید/ ۵، رقم: ۱۸۲۳ = ۵۴۷۰ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۳۲۵}:

نه نه سی کوری مالیک (رهزای خودای لی بین) فه رمووی: (نه م فه رموودیه به تهواوی له
 ژماره: ۱۳۹۵) ۱۵ رابورد).

۱۰۸۲) ناونان به ناوی پیغه مبهران و پیاو چاكانه وه. (۵۵۵۱ - ۵۵۶۳)

باب: في التسمية بأسماء الأنبياء والصالحين

۱۴۰۲- عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَمَّا قَدِمْتُ نَجْرَانَ سَأَلُونِي فَقَالُوا: إِنَّكُمْ تَقْرَأُونَ (يَا أُخْتَ هَارُونَ) وَمُوسَى قَبْلَ عِيسَى بِكَذَا وَكَذَا، فَلَمَّا قَدِمْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَأَلْتُهُ عَنْ ذَلِكَ فَقَالَ: «إِنَّهُمْ كَانُوا يُسَمُّونَ بِأَنْبِيَائِهِمْ وَالصَّالِحِينَ قَبْلَهُمْ». {الحديث: ۵۵۶۳ = ۵۵۵۴ فم}:

موغیره ی کوری شوعبه (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای لهسمر بن) منی نارد بوؤ ولاتی نهجرانی یه مهن، لهوئ مهسیحیه کان لهم نایه ته رهخنه یان دهگرتو دهیانگوت بهمن: نیوه له قورنانی خوٚتاند! ئهم نایه ته دهخوینن، که دهلین: (أُخْتَ هَارُونَ: ئه ی مهربه م! ئه ی خوشکی هاروون!) وه به پیئ ئهمه بی ده بی مهربه م خوشکی هاروونی برای مووسابی، وه لحال مووساو عیسای کوری مهربه م، سه رده میان زور زور له یه کتری دووره! منیش وهرامی ئهم رهخنه یه م نه زانی، هه تا گه پرامه وه بوؤ خزمه تی پیغه مبهر (دروودی خودای لهسمر بن) وه ئهمه م عهرزیکرد، فهرمووی: (دهبوو بتگوتبایه پیان: که ئه وان مه به ستیان ئه وه بوو: که مهربه م ئه وه ندده باش و پاک و پاکیزه و خواناس بوو، دهگوت خوشکی راستی هاروونی برای مووسایه و وینه ی ئه وه، وه له ناو هؤزی مهربه مده ئهم جوړه بانگ کردنه باو بووه، نیستایش ئهم جوړه ناو بردنه باوو عاده ته، دهلین: ئه ی روٚله کانی خالیدو صه لآحه ددین، ئه ی کورانی نیسرائیل، ئه ی برایانی خانی، ئه ی خوشکانی رایبعه ی عه ده وییه. له هه مان کاتیشدا، باویکی جوان بووه له ناو ئه واندا، که به ناوی پیغه مبهران و پیاو چاكانی پیشینه ی خوٚانه وه، خوٚیان ناو ناوه، وه له سه رده می مهربه مده، پایویکی زور باش و خواناس هه بووه، ناوی هاروون بووه، وه مهربه میان به وه وه جواندووه، که پیان گوتووه: ئه ی خوشکی هاروونی پیاو چاڪ). {تاج/۴، زنجیره: ۲، ژماره: ۳۹۸۳ ج/۴}.

(۱۰۸۳) منالی تازه بووی ساوا ناوینری نیبراهیم. (۵۵۷۷ - ۵۵۸۶)

باب: تَسْمِيَةُ الْمَوْلُودِ بِإِبْرَاهِيمَ

۱۴۰۳- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: وَلِدَ لِي غُلَامٌ، فَأَتَيْتُ بِهِ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَمَّاهُ: إِبْرَاهِيمَ، وَحَنَكُهُ بِتَمْرَةٍ. {الحديث: ۵۵۸۰ = ۵۵۷۱ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۱۸۲۲ = ۵۴۶۷، ۲۲۲، ۶۰۰۲، ۶۳۵۵}:

ئەبو موسا (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: کوریکم لەدایک بوو، هەڵم گرتو بردم بۆ خزمەتی حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) ناوی نا ئیبراهیم، بەدەنکی خورما مەلاشووی شیرین کرد، لەسەر ئەم شیوەیه: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەنکە خورماکە ی تەواو جوی، ئەوجا ماجوووی خورماکە ی تەفاندە ناو دەمی منالەکە، لەپیشا ناوی نا، ئەوسا مەلاشووی شیرین کرد، وە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) نزای پیروزی و پیتو فەری بۆ منالەکە کردو ئەوسا دایەو دەستم. فەرمووی: ئەو کۆرە نۆبەرە ی منالەکانم بوو). ئەمە دەقی گیرانەوێ تەجریدی بوخارییه. {تاج/ ۳، زنجیرە: ۱۱، ژمارە: ۲۶۰۸، ج/ ۴}.

(۱۰۸۴) منالی ساوا ناوینری ئەلمونذیر. (۵۵۷۷ - ۵۵۸۶)

باب: تَسْمِيَةُ الْمَوْلُودِ: الْمُنْذِرُ

۱۴۰۴- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: أَتَى بِالْمُنْذِرِ بْنِ أَبِي أُسَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ وَلِدَ، فَوَضَعَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى فَخْذِهِ، وَأَبُو أُسَيْدٍ جَالِسٌ، فَلَهِيَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِشَيْءٍ بَيْنَ يَدَيْهِ، فَأَمَرَ أَبُو أُسَيْدٍ بِابْنِهِ، فَاحْتَمَلَ مِنْ عَلَى فَخْذِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَقْبَلُوهُ، فَاسْتَفَاقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «أَيْنَ الصَّبِيُّ؟» فَقَالَ أَبُو أُسَيْدٍ: أَقْبَلْنَاهُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: «مَا اسْمُهُ؟» قَالَ: فَلَانٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «لَا، وَلَكِنْ اسْمُهُ الْمُنْذِرُ»، فَسَمَّاهُ يَوْمَئِذٍ: الْمُنْذِرَ. {الحديث: ۵۵۸۶ = ۵۵۷۷ فم. بخاری. أدب: ۶۱۹۱. تحفة الأشراف}.

سەهلی کۆری سەعد (رمزای خودایان ئی بن) فەرمووی: ئەبو ئوسەید خۆی لەخزمەتی پیغەمبەردا دانیشیبوو، مونذیری کۆری تازه لەدایک بوو بوو، هێنایان بۆ خزمەتی

پيښه مېر (دروودی خودای لېسېر بڼ) هه ټا پېرؤزی بکا، پيښه مېر (دروودی خودای لېسېر بڼ) داینا لېسېر رانی، پيښه مېر (دروودی خودای لېسېر بڼ) شتې له بېر دده ستیدا بوو خه ریکی کردو ناگای له منالنه که نه ما، نه بو ئوسه ید گوتی به که سې که منالنه که لېسېر رانی پيښه مېر لایبا، بو بارسووکي، نه ویش وایکردو منالنه که یان برده وه بو مالنه وه، له پاش که مې پيښه مېر (دروودی خودای لېسېر بڼ) به ناگا هاته وه، روانی منالنه که لېسېر رانی نه ماوه، فهرمووی: (نه وه منالنه که کوا؟ چی لی هات؟). نه بو ئوسه ید عه رزیکرد: ناردمانه وه بو مالنه وه نه ی پيښه مېر خودا! فهرمووی: (ناوی چیه؟) نه بو ئوسه ید ناویکی پې گوت که به دلی نه بوو، له بېر نه وه پيښه مېر (دروودی خودای لېسېر بڼ) ناوه که ی گؤړی و ناوی نا مونذیرو فهرمووی: (نا نه و ناوهم به دل نییه، به لام واناوم نا مونذیر). ئیتر له و رؤزه وه ناوه کونه که یان واز لیږناو ناویان نا مونذیر.

روونکر د نه وه:

۱- نه بو ئوسه ید ساعدی، ناوی مالیکی کوری ره بیعه یه، خه زره جیه، نه نصاریه، ناماده ی غه زای به درو غه زاکانی پاش به در بووه، له پېرؤزی ئازادکردنی مه که ده نا لای ئیلی به نی ساعیده به بو بووه، واقیدی دم فهرموئ: پیاوړکی کورته بالای سه رو ریش سپی بووه مووی پرو زور بووه، له کؤتایی ته مه نیدا نابینا بووه، سالی شهستی کؤچی له ته مه نی حه فتاو هه شت سالیدا کؤچی دواپی کردووه، دواترین کهس بووه له بېر یه کان که مردووه، له مه دینه مردووه. {بېروانه: ته جرید = مختصر صحیح البخاری/۵، ژماره: ۱۷۸۸ هه ټا کؤتایی}.

۲- نه م فهرمووده یه موته فقه قو عه له یه یه، بوخاریش وه ک موسلیم گپړاویه ته وه له سه هله وه، به هه مان له فظو گوته، له گه ل جیاوازیه کی زور که می شه کلیدا.

(۱۰۸۵) گؤړینی ناو به ناوی باستر. (۵۵۶۹ - ۵۵۷۴)

بَابُ: تَغْيِيرُ الْإِسْمِ إِلَى أَحْسَنَ مِنْهُ

۱۴۰۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ: أَنَّ ابْنَةَ لِعُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانَتْ يُقَالُ لَهَا عَاصِيَّةٌ،

فَسَمَّاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَمِيلَةً. {الحدیث: ۵۵۷۰ = ۵۵۶۱ م}.

ثیبنو عومہر (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: کچیکی عومہری کوری خہطاب (رمزای خودایان لی بی) ناوی عاصیہ بوو، عاصیہ بہ عہرمہی واتہ: ژنی یاخی، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بی) ناوہکھی گوری، لہبہر خراپی و ناشیرینی، بہناوی جوان و ناوی نا: (جہمیلہ = جوانہ!)۔ {تاج/۵، زنجیرہ: ۶۵، ژمارہ: ۵۴۰۸}۔

(۱۰۸۶) گوری نی ناوی بہرہ بہ جووہیریہ (۵۵۶۹ - ۵۵۷۴)

باب: تسمیہ برہ جویریہ

۱۴۰۶- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَتْ جُورِيَّةُ اسْمَهَا بَرَّةً، فَحَوَّلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اسْمَهَا جُورِيَّةً، وَكَانَ يَكْرَهُ أَنْ يُقَالَ: خَرَجَ مِنْ عِنْدِ بَرَّةً. {الحديث: ۵۵۷۱ = ۵۵۶۲ فم}:

ثیبنو عہبباس (رمزای خودایان لی بی) فہرمووی: دایکی برواداران جووہیریہی کچی حاریث، لہپیش تہوہدا کہ شووبکا بہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بی) ناوی بہرہ بوو، (واتہ: چاک و باش) پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بی) کہمارہی کرد بو خوی، ناوہکھی گوری و ناوی نا جووہیریہ، (واتہ: کچولہ) چونکہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بی) پیی ناخوش بوو بگوتری: پیغہمبہر لہلای بہرہوہ دہرچووہ دہری. چونکہ تہم گوتہیہ بوئی تہوہی لی دی کہ چاکھی بہجی ہیشتبی! {تاج/۵، زنجیرہ: ۶۵، ژمارہ: ۵۴۱۰}۔

(۱۰۸۷) گوری نی ناوی بہرہ بہ زہینہب (۵۵۶۹ - ۵۵۷۴)

باب: تسمیہ برہ زینب

۱۴۰۷- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ عَمْرِو بْنِ عَطَاءٍ قَالَ: سَمَّيْتُ ابْنَتِي بَرَّةً، فَقَالَتْ لِي زَيْنَبُ بِنْتُ أَبِي سَلَمَةَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَهَى عَنْ هَذَا الْإِسْمِ، وَسَمَّيْتُ بَرَّةً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تُزَكُّوا أَنْفُسَكُمْ اللَّهُ أَعْلَمُ بِأَهْلِ الْبِرِّ مِنْكُمْ»، فَقَالُوا: بِمِ نُسَمِّيْهَا؟ قَالَ: «سَمُّوْهَا زَيْنَبَ». {الحديث: ۵۵۷۴ = ۵۵۶۵ فم}:

موحه ممدی کورپی عمر مری کورپی عهطاء (ره حمه تی خودایان لی بی) فهرمووی: کچیکم بوو ناوم نا بهرره (واته: باش: چاک: خاس) زهینه بی کچی نه بو سه له مه (رمزای خودایان لی بی) پیی فهرمووم: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بی) نه م ناوه ی یاساخ کردوو، منیش کاتی خوئی ناوم بهر بهر، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بی) فهرمووی: (خوتان به پاک و پاکیزه دامه نی و ته زکییه ی خوتان مه کن، هر خدا بو خوئی باش دهمانی که کیتان باشه، یا خراپه).

جا ده لئین: قوربان! نه ی ناوی بنیین چی؟ فهرمووی: ناوی بنی زهینه ب (واته: نه رمؤل: نه رمین) نیر ناویان نام زهینه ب. {تاج/۵، زنجیره: ۶۵، ژماره: ۵۴۰۹، چ/۴} + {بروانه: تاج/۵، زنجیره: ۶۷، ژماره: ۵۴۲۱ هتا کوتایی + ژماره: ۵۴۷۱} + {ته جرید/۵، ژماره: ۱۹۵۹ = ۶۱۹۲ = لاپه ره: ۲۲۴}.

(۱۰۸۸) به داری میو مه لئین که رم. (۵۸۲۸ - ۵۸۳۴)

باب: فِي تَسْمِيَةِ الْعَنْبِ الْكَرْمِ

۱۴۰۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ لِلْعَنْبِ الْكَرْمَ، فَإِنَّ الْكَرْمَ الرَّجُلُ الْمُسْلِمُ». {الحديث: ۵۸۲۸ = ۵۸۲۳ فم:}

نه بو هورهیره (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بی) ده فهرمووی: (به تری و داری میو مه لئین: (که رم) چونکه مروی موسولمان شایسته ی نه م ناوه جوانه یه، نه وه ک تری و بهری داری میو که مه ی و باده ی لی دروست ده کری). {تاج/۵، زنجیره: ۸۳، ژماره: ۵۴۷۰، ۵۴۷۱ چ/۴}.

بۆنه وه ی ته و او له مه به ستی نه م فهرموودیه تی بگه ین بهر موو بروانه: تاجی به کوردی، بهرگی پینجهم لاپه ره (۵۱۲) له زنجیره: ۸۳ دا، روونکردنه وه که هتا کوتایی.

۱۴۰۹- عَنْ وَائِلِ بْنِ حَجْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا تَقُولُوا الْكَرْمَ، وَلَكِنْ قُولُوا الْعَنْبُ وَالْحَبْلَةُ». {الحديث: ۵۸۳۳ = ۵۸۲۷ فم:}

وائیلی کوری حوجر (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغهمبه (دروودی خودای لهسهر بی)
 فهرمووی: (بهتری و داری میو مهلین: کهرم، وهک نهرهق خورهکانی سهردهمی
 نهزانی ئاویان دهگوت، بهلام بلین: تری و داری میو).

روونکردنهوه:

بهپئی شهرحی نهوهوی لهسهر سهحیحی موسلیم، ئەم جوړه ناوانه،
 کهراههت و ناباشیان ههیه.

(١٠٨٩) با مروء بهم جوړه ناوانه ناوانه نری: ئەفلهج و رهباچ و یهسار و نافع.

(٥٥٦٤ - ٥٥٦٨)

باب: النہی أن یسمی بأفّح وریاح ویسار ونافع

١٤١٠- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) أَنْ نُسَمِّيَ رَقِيقَنَا بِأَرْبَعَةِ أَسْمَاءٍ: أَفْلَحَ وَرَبَّاحٌ وَيَسَارٌ وَنَافِعٌ. {الحديث: ٥٥٦٤ =
 ٥٥٥٥ فم}:

سهموورهی کوری چوندوب (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: خوشهویست (دروودی خودای لهسهر

بن) ریگهی نهدهداین که خولام و کۆیلهکانمان ناوبنیین بهم چوار ناوه: به ئەفلهج و
 بهرهباچ و به یهسار و بهنافع). {تاج/٥، زنجیره: ٦٣، ژماره: ٥٤٠١}.

١٤١١- عَنْ سَمُرَةَ بْنِ جُنْدَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): «أَحَبُّ الْكَلَامِ إِلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ،
 وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لَا يَضُرُّكَ بَأْيُهُنَّ بَدَأْتَ، وَلَا تُسَمِّينَ غُلَامَكَ يَسَارًا وَلَا رَبَّاحًا وَلَا نَحِيجًا وَلَا
 أَفْلَحَ، فَإِنَّكَ تَقُولُ أَثَمَ هُوَ؟ فَلَا يَكُونُ، فَيَقُولُ: لَا، إِنَّمَا هُنَّ أَرْبَعٌ فَلَا تَزِيدُنَّ عَلَيَّ. {الحديث:
 ٥٥٦٦ = ٥٥٥٧ فم. أبو داود. أدب: ٤٩٥٨، ٤٩٥٩. ترمذی. أدب: ٢٨٣٤. ابن ماجه.
 أدب: ٣٧٢٩. تحفة الأشراف: ٤٦١٢}:

سهموورهی کوری چوندوب (رهزای خودای لی بن) له پیغهمبهروه (دروودی خودای لهسهر بی)

دهفهرمووی: (خوشهویستترین گوته، لهلای خودای گهوره، ئەم چوار وشهیهیه:

(سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ: پاکی و پیرۆزی، لەراستیدا ھەر بۆخودایە، سوپاس و ستایش ھەر شایستەى خودایە، ھەر خودا خودایە و بەس، خودا لەھەموو کەس و لەھەموو شتێ گەورەترە). بەھەرکامێ لەم چوار وشەى دەست پێ بکەى قەیدى نییە بۆ تۆ، کورپى خۆشت ناومەنێ یەسار، یا رەباح، یا نەجیح، یا ئەفلەح، چونکە وادەبێ، تۆ دەپرسیت و دەلێیت: ئەرئى ھین لەوێیە؟ جا ئەگەر لەوئى نەبوو دەلێن: ئەو لیڤە نییە). قسە بیژ دەفەرموئ: ئەم ناوانە کە پیڤەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) جلەوگى لى کردوون، تەنیا چوار ناون و بەس، بەدەم منەوە زیاتریان مەکەن!). {تاج/٥، زنجیرە: ٦٣، ژمارە: ٥٤٠١، چ/٤}.

روونکردنەو:

١- ئەوئى کە دەفەرموئ: (بەھەر کامێ لەم چوار وشەى دەست پێ بکەى قەیدى نییە بۆ تۆ) مەبەست ئەوئى بە:

١/ (سُبْحَانَ اللَّهِ) دەست پێ بکەى، وەك ئیستای خۆى دەبێ، ئاوا: سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ.

٢/ بە (الْحَمْدُ لِلَّهِ) دەست پێ بکەى دەبێ، ئاوا: (الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ).

٣/ بە (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) دەست پێ بکەى ھەر دەبێ، ئاواى: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ).

٤/ بە (اللَّهُ أَكْبَرُ) دەست پێ بکەى ھەر دەبێ، ئاوا: (اللَّهُ أَكْبَرُ وَسُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ).

ئەوئى کە دەفەرموئ: (ئەرئى ھین لەوێیە) ئەم چوار ناو، واتایان ئاواى: (یەسار = ئاسان)، (رەباح = قازانج)، (نەجیح = سەرکەوتوو = دەرچوو)، (ئەفلەح = رزگار). جا لەکاتى پرسىاردا، ئەگەر کەسێ لەکەسێ بپرسێ: ئەرئى کاک ئاسان لەوێیە؟ تۆیش بلێى ئاسان لیڤە نییە، نۆفلانەى باش نییە. بەپێى شەرھەکان ئەم جوۆرە ناوانە کەراھەتى تەنزیھییە.

(۱۰۹۰) ناخر بریار، مؤلّات دراوه بهم ناوانه. (۵۵۶۴ - ۵۵۶۸)

باب: الرخصة فی ذلك

۱۴۱۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَرَادَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يَنْهَى عَنْ أَنْ يُسَمَّى بِبَعْلَى وَبَبْرَكَةَ وَبِأَفْلَحَ وَبِيسَارٍ وَبِنَافِعٍ، وَيَنْحُو ذَلِكَ، ثُمَّ رَأَيْتُهُ سَكَتَ بَعْدَ عَنَّا، فَلَمْ يَقُلْ شَيْئًا، ثُمَّ قُبِضَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَمْ يَنْهَ عَنْ ذَلِكَ، ثُمَّ أَرَادَ عُمَرُ أَنْ يَنْهَى عَنْ ذَلِكَ ثُمَّ تَرَكَهُ. {الحديث: ۵۵۶۸ = ۵۵۵۹ فم} :

جابری کوری عہدوللا (رمزای خودایان لی بن) فہرمووی: پیغہ مبہر (دروودی خودای لہسہر بن)

ویستی کہ ناوی یہ علاو بہرہ کتہ و تہ فلہ ح و یہ سارو نافع و تہم جوڑہ ناوانہ یاساخ بکا، بہ لام و ہک سہ نجمدا لہ پاشا لییان بی دہنگ بوو، ہہ تا گیانی پاکی سپارد ہیچی وای لہ بارہ میانہ و ہ نہ فہرموو. عومہ ریش (رمزای خودای لی بن) ویستی کہ تہم جوڑہ ناوانہ قہدہ غہ بکا، بہ لام لہ پاشدا تہ ویش وازی لہ و ہینا). {تاج: ۵، زنجیرہ: ۶۳، ژمارہ: ۵۴۰۲}.

(۱۰۹۱) ناوہینانی بہ ندہ و کہ نیزو سہرودرو ناغا. (۵۸۳۵ - ۵۸۳۸)

باب: تسمية العبد والامة والمولى والسيد

۱۴۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: اسْقِ رَبِّكَ، أَطْعِمْ رَبِّكَ، وَضَيِّ رَبِّكَ، وَلَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: رَبِّي، وَلَيَقُلْ: سَيِّدِي مَوْلَايَ، وَلَا يَقُلْ أَحَدُكُمْ: عَبْدِي، أُمْتِي، وَلَيَقُلْ: فَتَايَ، فَتَاتِي، غُلَامِي». {الحديث: ۵۸۳۸ = ۵۸۳۱ فم. تجرید: ۳، رقم: ۱۰۹۱ = ۲۵۵۲ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۴۷۱۸} :

تہبو ہورہیرہ (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: خو شہ ویست (دروودی خودای لہسہر بن) فہرمووی:

(لہ کاتی قسہ کردن و گو فتو گوڈا، بہ کارہ کہرو خزمہ تکارہ کانتان مہ لین: ناو بدہ بہ خاومہ کتہ، یا نان بدہ بہ خاومہ کتہ، یا ناوی دہ سنو یژ بکہ بہ دہستی خاومہ کتہ، ہہ روا بہ یہ کتریش مہ لین: (رہی: خاومہ!) بہ لام بلین: (سیدی: گہورہم، مولای: سہرورہم) و ہیا مہ لین: (عبدی: عہدہ کہم: بہ ندہ کہم، فتاتی: کارہ کہرہ کہم: نو کہرہ کہی من، کہ نیشکہ کہی من. غلامی: خولامہ کہم). {تاج: ۵، زنجیرہ: ۸۱، ژمارہ: ۵۴۶۴ ج/ ۴ = چاپی جوارہم}.

(۱۰۹۲) به کارهینانی که سناو (کونیه) بؤ منال. (۵۵۷۷ - ۵۵۸۶)

باب: تَكْنِيَةُ الصَّغِيرِ

۱۴۱۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحْسَنَ النَّاسِ خُلُقًا، وَكَانَ لِي أَخٌ يُقَالُ لَهُ: أَبُو عُمَيْرٍ (قَالَ: أَحْسَبُهُ قَالَ) كَانَ فَطِيمًا، قَالَ: فَكَانَ إِذَا جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَرَأَاهُ قَالَ: «أَبَا عُمَيْرٍ مَا فَعَلَ النَّعِيرُ؟» قَالَ: فَكَانَ يَلْعَبُ بِهِ. {الحديث: ۵۵۸۷ = ۵۵۷۸ ف.م. تجرید: ۵، رقم: ۱۹۵۲ = ۶۱۲۹، ۶۲۰۳. أبو داود. أدب: ۴۹۶۴. ترمذی. أدب: ۲۸۳۱. تحفة الأشراف: ۵۱۴} :

نه نه سی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: به راستی پیغمه مبهری خوشه ویست (دروودی خودای له سمر بی) خاوهنی رهفتاری شیرین و بهرزبوو، خوئی له نیمه جیا نه ده کرده، ته و او تیکه لاوی ده کردین، ته نانهت برایه کی بجکوله م هه بوو، که سناوی نه بو عومهیر بوو، له شیر برابووه، پیاان ده گوت: باوکی عومهیر، چوله که یه کی هه بوو، یاری پی ده کرد، روژی کی شککه که مرد، چه زمرت (دروودی خودای له سمر بی) هات بؤ مالمان، ته ماشای کرد نه بو عومهیر خه مباره، فهرمووی: (نه وه چیه تی بوجی وا خه فته تباره؟) عهرزبان کرد: مه لیچکه که ی مردوو! فهرمووی: (نه ی باوکی عومهیر، مه لیچکه که ت جی به سهرهات). {تاج: ۵، زنجیره: ۳۵، ژماره: ۴۸۶۰، ج/۴ = چاپی چوارم}. نه مه ی نووسیمان گیرانه وهی تاجه، بؤ زیاده زانیاری برپوانه ته جرید بهرگی پینجه م فهرمووده ی ژماره: ۱۹۵۲ = ۶۱۲۹ فه تحویلباری.

(۱۰۹۳) پیاو به پیاوی تر بئی: نه ی کوری بجکوله م. (۵۵۹۱ - ۵۵۹۹)

باب: قَوْلُ الرَّجُلِ لِلرَّجُلِ: يَا بُنَيَّ

۱۴۱۵- عَنِ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ قَالَ: مَا سَأَلَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحَدًا عَنِ الدَّجَالِ أَكْثَرَ مِمَّا سَأَلْتُهُ عَنْهُ فَقَالَ: لِي «أَيُّ بَنِيٍّ وَمَا يُنْصَبُكَ مِنْهُ إِنَّهُ لَنْ يَضُرَّكَ». قَالَ: قُلْتُ إِنَّهُمْ يَزْعُمُونَ أَنَّ مَعَهُ أَنْهَارُ الْمَاءِ وَجِبَالُ الْخُبْزِ. قَالَ: «هُوَ أَهْوَنُ عَلَى اللَّهِ مِنْ ذَلِكَ». {الحديث: ۵۵۸۹ = ۵۵۸۰ ف.م. بخاری. فتن: ۷۱۲۲} :

موغیره ی کوری شوعبه (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: که س نه وه نده ی من له باببهت چه جاله وه پرسپاری زوری له پیغمه مبهر (دروودی خودای له سمر بی) نه ده کرد، جاریکیان پیی

فەرمووم: (رۆلەكەم! كۆرە شىرىنەكەم! چىيە ۋا ئەۋەندە لىي خەجلى، زىانى بۇ تۆ نابى، ئىتر بۇ ئەۋەندە پەرئىشانى كردوويت؟).

گوتەم: بۇيە ئەۋەندە دەترسم چونكە دەللىن: كىيى گەۋرە گەۋرە ناناو چەندىن چەم و روبارى ئاۋى لەگەلە!

فەرموۋى (دروۋى خوداى لەسەر بى): (با ئەۋانەيشى لەگەل بى، ئەۋ لەلەى خودا سووك و تېۋىە و رادەى ناكەۋى كەبەھۆى ئەم جۆرە چاۋ بەستو چاۋو راۋدە سەر لە موسولمانى پاك بشىۋىنى، بەلكوۋ ئەۋە دەبى بەھۆى بەھىزبوۋنى باۋەرى باۋەردارو دەبى بەھۆى راستكردنەۋەى بەلگەى رۆشن لەسەر ناموسولمانان و ناپاك، كە فەرماشتى خوداۋ پىغەمبەرى خودا راستەۋ دىتە جىۋ رەتبوۋنەۋەى نىيە!).
{تاج/۵، زنجىرە: ۱۱۲، ژمارە: ۵۶۱۵}.

روونكردنەۋە:

مەبەستى سەرەكى لەم سەرباسە ئەۋەيە، كە مەرۇف، لەكاتى گوشتوگۆۋ شتى وادا، سوننەتە كە زمانى شىرىن بىۋ لەروۋى خۆشەۋىستىيەۋە بەكەسى كە لەخۆى منالترى، بلى: رۆلەكەم، كچەكەم، كۆرەكەم، يا لەتەمەنى خۇيدا بى، پىي بلى: براكەم، خوشكەكەم، يا پىي بلى: كاكە، مامە، دادە، باجى، دايكەكەم، پوورى، ميمى، خالو، مامۇستا، يا شىخ، كاك حاجى، ئەمانە ھىچى بەدرۇ دانانى، بەلكوۋ پەسەندو باشەۋ دەبى بەھۆى پەخشى دۆستى و خۆشەۋىستى و رىزى يەكترى و باۋىكى كۆمەلايەتى پەسەندەۋ شەرع بەگەندى دەكا!!

۱۰۹۴) خويىرى ترين ناۋ لەلەى خودا ناۋى ئەۋ كەسەيە خۆى ناۋىنى شاھن شاھ.

(۵۵۷۶ - ۵۵۷۵)

باب: أَخْخَ اسْمِ عِنْدَ اللَّهِ رَجُلٌ تَسْمَى مَلِكُ الْأَمْلاكِ

۱۴۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ أَخْخَ اسْمِ عِنْدَ اللَّهِ رَجُلٌ تَسْمَى مَلِكُ الْأَمْلاكِ»، (وَفِي رِوَايَتِهِ): «لَا مَالِكَ إِلَّا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ»، قَالَ سُفْيَانُ يَعْنِي ابْنَ عَيِّنَةَ: مِثْلُ شَاهَانَ شَاهَ. وَقَالَ أَحْمَدُ بْنُ حَنْبَلٍ: سَأَلْتُ أَبَا

عَمْرُو عَنْ (أَخْنَع) فَقَالَ: أَوْضَعَ. {الحديث: ۵۵۷۵ = ۵۵۶۶ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۱۹۶۱ = ۶۲۰۵، ۶۲۰۶}:

نهبو هورهیره (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (خویرپترین ناو لهلای خودای گهوره، ناوی نهو پیاوویه که خوی ناوبنی (مَلِكُ الْأُمَلَاك: شاهنشاه). لهگیرانهوویهکا، که ژماره‌کهی (۵۵۷۶)ه، له صه‌حیحی موسلیما ددهفرمووی (دروودی خودای لهسهر بی): (له‌پوژی ژینه‌وهدا، خودای گهوره له‌هه‌موو که‌سی زیاتر رقی لهو پیاوویه که ناو‌نرابی (شای شایان: مه‌لیکو نه‌ملاک: شاهنشاه) خودای گهوره له‌هه‌موو که‌سی زیاتر رقی لهو پیاوویه، که ناوبنری: (شای شایان: مه‌لیکول نه‌ملاک: شاهنشاه) خودای گهوره له‌هه‌موو ناوی زیاتر رقی له‌خواه‌نی نه‌م ناوویه، نه‌م ناوه له‌لای خودا له‌هه‌موو ناوی چه‌په‌لتره، شای راسته‌قینه، که ههرخوی شای گشت شایان بی ته‌نیا خودای گهوره‌یه و به‌س). {تاج/ ۵، زنجیره: ۶۳، ژماره: ۵۳۹۹، ۵۴۰۰} + {ریاض/ ۴، زنجیره: ۳۲۰، ژماره: ۱۷۲۴}.

ههر له‌م گیرانه‌وویه‌دا ددهفرمووی: سوفیان (ناسراو به‌ئینو عویه‌ینه) ددهفرمووی: واتای مه‌لیکول نه‌ملاک، وه‌ک شاهنشاه. نیمامی نه‌حمه‌دی کوری حه‌نبه‌ل، ددهفرمووی: له‌بارهی واتای وشه‌ی (نه‌خنه‌ع)ی ناو نه‌م فهرموووده‌یه‌وه، له‌نهبو عه‌مرم پرسی، فهرمووی واته: خویرپی و نارسه‌نترین.

۱۰۹۵) مافی موسولمان له‌سهر موسولمان پی‌نجن. (۵۶۱۵ - ۵۶۱۶)

باب: حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ خَمْسٌ

۱۴۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «خَمْسٌ تَجِبُ لِلْمُسْلِمِ عَلَى أَخِيهِ: رَدُّ السَّلَامِ، وَتَشْمِيتُ الْعَاطِسِ، وَإِجَابَةُ الدَّعْوَةِ، وَعِيَادَةُ الْمَرِيضِ، وَاتِّبَاعُ الْجَنَائِزِ». {الحديث: ۵۶۱۵ = ۵۶۰۶ فم. تجرید/ ۲، رقم: ۶۰۰ = ۱۲۳۹، ۲۴۴۵، ۵۱۷۵، ۵۶۳۵، ۵۶۵۰، ۵۸۶۳، ۶۲۲۲، ۶۶۵۴}:

نهبو هورهیره (رمزای خودای لی بن) فهرمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سهر بی) ددهفرمووی: (مافی موسولمان له‌سهر برای موسولمانی خوی پی‌نجن: وه‌لامدانه‌وه‌ی سلاوو

نزاگردن بۆ پژمیوو چوون بۆسەر دهعهوت و سهردانی نهخۆش و شوینهکهوتنی
تهرم). {ریاض/١، زنجیره: ٢٧، ژماره: ٢٣٨، ٢٣٩ + ریاض/٢، زنجیره: ١٤٤، ژماره: ٨٩٤} .
١٤١٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«حَقُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ سِتٌّ»، قِيلَ: مَا هُنَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «إِذَا لَقِيتَهُ فَسَلِّمْ عَلَيْهِ،
وَإِذَا دَعَاكَ فَأَجِبْهُ، وَإِذَا اسْتَنْصَحَكَ فَانْصَحْ لَهُ، وَإِذَا عَطَسَ فَحَمِدَ اللَّهَ فَسَمِّتْهُ، وَإِذَا مَرِضَ
فَعُدُّهُ، وَإِذَا مَاتَ فَاتَّبِعْهُ». {الحديث: ٥٦١٦ = ٥٦٠٧ فم} :

ئهبو هورهیره (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: خۆشهویست (دروودی خودای لهسهر بن) فهرمووی:
(بهیاسای شهرعی خودا موسولمان شهش مافی تایبهتی لهسهر موسولمان ههیه:
یهکههه: کاتی تووشی دهبوو بهیهکتری دهگهن سلاو روژ باشی ئی بکا.
دوووه: ئهگهر خوئکی کرد بۆسهر شایی و نان خواردن و شتی و، بابچی بۆسهر
بانگهیشتنهکهی.

سییهه: کاتی داوای ئامۆشگاری و راویزی ئی کردیت، ئامۆشگاری باشی بکهو
بهشیوهی گشتی ههرچیت بۆ خۆت پئ خۆشه، بۆ ئهویش ئهوهت پئ خۆش بیو
هانی بده لهسهری.

چوارهه: کاتی دهپژمئ و سوپاسی خوای کردو گوئی: (الحمد لله: سوپاس بۆ
خودا) تۆیش نزای باشی بۆ بکهو پئی بلی: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ: خودا رحمت پئ بکا).
پینجهه: ئهگهر نهخۆش کهوت سهری ئی بدهو لهکاتی ناساخیدا ههوالپرسی ئی
بکه.

شهشهه: کاتی دهمرئ شوین تهرمهکهی بکهوهو ئهگهر لهگهئیا ههتا سهر
گۆرستان بچی و ئامادهی ناشتنی بیت زۆر چاکه). {ریاض/١، لاپهه: ٢١٢، زنجیره:
٢٧، ژماره: ٢٣٨. چاپی دووهه} .

روونکردنهوه:

{بروانه: تاج/٥، زنجیره: ٥٧، ٥٨، ٥٩، ٦٠، لهژماره: ٥٣٧٧ ههتا ٥٣٨٩} بریارهکانی
نزای پژمیو (له فهتحولولهیهه) دا هاتوووه:

- ۱ - سوننه ته پڙميو، له پاش پڙمه، سوپاسي خودا بکا، به دهنگي بهرز.
- ۲ - سوننه ته ناماده بوان، نږای باشی بو بکهن، باشر وایه پیی بگوتری: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ) نه گهر يهك كه سيش پیی بلای دهبی.
- ۳ - واباشه پڙميو له کاتي پڙمیندا، به دهسته سرې، یا به شتی، یا به هه ردوو ناوله پی، رووی خوۍ داپوښی، تانه بی به نازار بوکھس.
- ۴ - به پیی ته وانا دهنگي پڙمه که ی نزم بی و پرژي نه چی به سهر که سدا.
- ۵ - تا جاری دوو جار نزا بو پڙميو سوننه ته، به تایبه تی نه گهر سوپاسي خودای کرد له پاش پڙمین.
- ۶ - بروانه: تاج/۵، زنجیره: ۵۷، ژماره: ۵۲۸۱، ج/۴ که نه مه دهغه که یه تی: نه بو هورهیره (رمزای خودای لای بی) دهغه رموی: پیغه مبهه (دروودی خودای لمسه بی) دهغه رموی: (کاتی که سی له نیوه ده پڙمی، بابلی: (الحمد لله: سوپاس بو خودا) با براده رو هاورپکه شپی پیی بلای: (يَرْحَمُكَ اللَّهُ: خودا رحمت پی بکا) که وای پی گوت و نه مزایه ی بو یکرد، با پڙمیوه که شپی نه مزایه بو نه و بکا و پیی بلای: (يَهْدِيكُمْ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بِالْكُم: خودا شاره زای ریگه ی حه قتان بکا و کاروبارتان بسازی نی). {بوخاری. کتاب الأدب. باب: إذا عطس كيف يشمت. رقم: ۶۲۲۴} + {بروانه: ریاض/۲، زنجیره: ۱۴۲، ژماره: ۸۸۳، ۸۷۸، ۸۸۰، ۸۸۱، ۸۸۴}.

۱۰۹۶) ریگری له دانیشتنی سهر ریگه ویا، مافی ریگه ره چاو بکری.

(۵۶۱۲ - ۵۶۱۴)

باب: النَّهْيُ عَنِ الْجُلُوسِ فِي الطَّرِيقِ وَإِعْطَاءِ الطَّرِيقِ حَقَّهُ

۱۴۱۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالْجُلُوسَ فِي الطَّرِيقَاتِ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لَنَا بُدٌّ مِنْ مَجَالِسِنَا، نَتَحَدَّثُ فِيهَا، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَإِذَا أُيِّنْتُمْ إِلَّا الْمَجْلِسَ، فَأَعْطُوا الطَّرِيقَ حَقَّهُ»، قَالُوا: وَمَا حَقُّهُ؟ قَالَ: «غَضُّ الْبَصَرِ، وَكَفُّ الْأَذَى، وَرَدُّ السَّلَامِ، وَالْأَمْرُ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّهْيُ عَنِ الْمُنْكَرِ». {الحديث: ۵۶۱۳ = ۵۶۰۴ فم:}

ئەبو سەئىدى خۇدرى (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرموۋى: خۇشەويست (دروودى خۇداي لەسەر بىن) دەفەرموۋى: (نەكەن لەسەرە رېگە دابنىش!) عەرزىيانكرد: ئەي پېغەمبەرى خۇدا! چارمان نىيە، نىشتگە و جى دانىشتنى ترمان نىيە، ئەي لەكۆى دوو قسە بۇ خۇمان بىكەين! حەزەرەتەش (دروودى خۇداي لەسەر بىن) فەرموۋى: (كەۋاي ئى ھات! كەۋابوو مافى رېگەوبان بەجى بەين). گوتيان: مافى رېگە و بان جىيە؟

فەرموۋى: (چاۋى خۇتان لە تەماشاي ناپەوا بگرنو، ئازارى كەس مەدەن و مەبن بەبارى ئازار بۇ ھاتوچۆكەران، لەھەمان كاتدا ۋەلامى سلاۋ بدەنەۋەو، فەرمان بە چاكە بىكەن و، جەلەۋگىرىي لە خراپە و كارى ناشايستە بىكەن!). {تاج/۵، زنجىرە: ۵۳، ژمارە: ۵۳۶۱ ج/۴}.

(۱۰۹۷) دەستوورى سلاۋكردن. (۵۶۱۱)

باب: في تسليم الراكب على الماشى والقليل على الكثير

۱۴۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يُسَلِّمُ الرَّكَّابُ عَلَى الْمَاشِي، وَالْمَاشِي عَلَى الْقَاعِدِ، وَالْقَلِيلُ عَلَى الْكَثِيرِ». {الحديث: ۵۶۱۱ = ۵۶۰۲ فم. تجريد/۵، رقم: ۱۹۶۴ = ۶۲۳۱، ۶۲۳۲، ۶۲۳۴}:

ئەبو ھورەيرە (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرموۋى: خۇشەويست (دروودى خۇداي لەسەر بىن) دەفەرموۋى: (با سوار سلاۋ لەپيادە بكاو، پيادە سلاۋ لەدانىشتوو بكاو، كەم سلاۋ لەزۆر بكا). {رياض/۲، زنجىرە: ۱۳۳، ژمارە: ۸۵۷، ج/۲ = چاپى دوۋەم} + {تاج/۵، زنجىرە: ۳۲، ژمارە: ۵۲۸۴ + لەزنجىرە: ۳۱ ۋە ھەتا زنجىرە: ۳۹ چاپى چوارەم}.

(۱۰۹۸) داۋاي مۆلەت و رى پىدان بۇ رۆيشتنە ناۋ مال و كۆرى دانىشتن و شتى واو

سلاۋكردن. (۵۵۹۱ - ۵۵۹۹)

باب: الاستئذان والسلام

۱۴۲۱- عَنْ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ قَالَ: جَاءَ أَبُو مُوسَى إِلَى عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، هَذَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ قَيْسٍ، فَلَمْ يَأْذَنْ لَهُ، فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكُمْ،

هَذَا أَبُو مُوسَى، السَّلَامُ عَلَيْكُمْ، هَذَا الْأَشْعَرِيُّ، ثُمَّ انْصَرَفَ، فَقَالَ: رُدُّوا عَلَيَّ، رُدُّوا عَلَيَّ، فَجَاءَ، فَقَالَ: يَا أَبَا مُوسَى مَا رَدَّكَ؟ كُنَّا فِي شُغْلٍ، قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «الْإِسْتِئْذَانُ ثَلَاثٌ، فَإِنْ أُذِنَ لَكَ وَإِلَّا فَارْجِعْ»، قَالَ: لَتَأْتِيَنِي عَلَى هَذَا بَيِّنَةٌ، وَإِلَّا فَعَلْتُ وَفَعَلْتُ، فَذَهَبَ أَبُو مُوسَى، قَالَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): إِنْ وَجَدَ بَيِّنَةً تَجِدُوهُ عِنْدَ الْمُنْبَرِ عَشِيَّةً، وَإِنْ لَمْ يَجِدْ بَيِّنَةً فَلَمْ تَجِدُوهُ، فَلَمَّا أَنْ جَاءَ بِالْعَشِيِّ، وَجَدُوهُ، قَالَ: يَا أَبَا مُوسَى! مَا تَقُولُ؟ أَقَدْ وَجَدْتَ؟ قَالَ: نَعَمْ، أَبِي بْنُ كَعْبٍ، قَالَ: عَدَلْ، قَالَ: يَا أَبَا الطُّفَيْلِ مَا يَقُولُ هَذَا؟ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ ذَلِكَ، يَا ابْنَ الْخَطَّابِ! فَلَا تَكُونَنَّ عَذَابًا عَلَى أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ، إِنَّمَا سَمِعْتُ شَيْئًا فَأَحْبَبْتُ أَنْ أَتَّبِعَ. {الحديث: ٥٥٩٨ = ٥٥٨٩ فم. تجريد/ ٣، رقم: ٩٣٩ = ٢٠٦٢، ٦٢٤٥، ٧٢٥٣}:

ئەبو بور دەدی کورپی ئەبو مووسای ئەشعەری فەرمووی: باوکم فەرمووی: عومەر ناردبووی بەشویئەما، رویشتم بۆلای، کە گەشیتمە بەردەرگاکی، سێ جار لەسەر ئەم شیوەیە دواوە سلاوم کرد بەلام کەسێ وەلامی نەدامەو: جاری یەکەم گوتم: سلاوتان ئی بێ من عەبدوللای کورپی قەیسەم، ئایا مۆلەت هەیە کە بێمە ژووڕەو، بەلام کەس وەلامی نەدامەو، جاری دوویم گوتم: سلاوتان ئی بێ من ئەبو مووسام، مۆلەت هەیە کەبێمە ژووڕەو، بەلام دیسان وەلام نەبوو، جاری سێیەم گوتم: سلاوتان ئی بێ من ئەل ئەشعەری، مۆلەت هەیە کەبێم بۆ خزمەتتان، بەلام دیسان وەلام نەبوو. ئیتر منیش گەڕامەووە عومەریش کەبەمە دەزانێ دەرمووی: بیگیڕنەو بۆلام، بیگیڕنەو بۆلام، منیش کەچوومەو، فەرمووی: ئەی ئەبو مووسا! بۆچی گەڕایتەو؟ بۆ چاوەروانت نەکرد؟ ئێمە لەوکاتەدا کەتۆ داوی مۆلەتت کرد، سەرقاتی کاری بووین!

منیش عەزیم کرد: من هاتم بۆلات و سێ جار لەبەر دەرگا کەتدا سلاوم کردو داوی مۆلەتم کرد، کەس وەلامی نەدامەو، ئیتر منیش گەڕامەو چونکە بۆ خۆم لەخودی پیغەمبەرم بیست دەرموو: (داوی مۆلەت پێدانی چوونە ژووڕەو، بۆ

مائی، یا بۆ لای کەسێ، سێ جارە، ئەگەر رێگەت پێ درا ئەوا باشە، دەنا بگەرپرێرەو
بۆ شوینی خۆت).

جا عومەر بەهەرەشەووە فەرمووی: (بەخودا یا بەلگە راست دەکەیتەووە لەسەر
ئەم فەرمایشتە پێغەمبەر کە دەیگێریتەووە، یا ئیشیکی وایات پێ دەگەیهنم!)،
منیش رویشتم هەتا شایەتی تر پەیدا بکەم، لەسەر داواکەم.

ئیمامی عومەر دەفەرموێ: (ئەگەر شایەتی دەست کەوێ ئیوارێ دەیهێنێ بۆلای
مینبەرەکە میزگەوتەکە پێغەمبەر، کە ئیمە لەوێ چاوەروانی کردنی نوێزی
شیوان دەکەین، ئەگەر شایەتیشی دەست نەکەوێ ئەوا نایەت).

جا بۆ ئیوارێ دەروانن وا ئەبو موسا هاتوووە لەوێ، عومەر پێی دەفەرموێ:
(ئەو ئەبو موسا! ھاجیت کرد، شایەت دەست کەوت کە شایەتیت بۆیدا کە
پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وایفەرموو؟). دەلێ: بەلێ، دەفەرموێ: کییە؟ دەلێ:
ئوبەیی کورێ کەعب. عومەر دەفەرموێ: شایەتی راست و دروست و دادپەرورە،
قەبووڵە!

ئەوجا عومەر (رەزای خودای ئێ بێ) رووی قسە کردە ئوبەیی کورێ کەعب و پێی
فەرموو: (ئەو ئەبو طوفەیل! ئەو باوکی طوفەیل، تۆ لەم بارەییەووە کە ئەبو موسا
دەلێ چی ئێ دەزانی، ئایا شتی وا ھەیە، کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) شتی وای
فەرموو بێ؟).

ئوبەیی کورێ کەعب، لە وەلامی عومەردا فەرمووی: (بەلێ، بەگوێی خۆم
لەخودی خۆشەوێستم بیست (دروودی خودای لەسەر بێ) دەیفەرموو: (داوای مۆلەتپێدانی
چوونە ژوورەووە، بۆ مائی، یا بۆلای کەسێ، سێ جارە، ئەگەر رێگەت پێ درا ئەوا
باشە، دەنا بگەرپرێرەووە بۆ شوینی خۆت!). ئەبو موسا چی فەرموو بوو، ئوبەیی
شایەتی لەسەر ھەمان شتدا، ئەوجا لەرووی دڵسۆزی و ئامۆژگاری باشەووە بە
عومەری فەرموو: (ئەو عومەر! ئەو کورێ خەتاب! نەکە بیست بەھوی کێشە و
نازار بۆ ھاوێلانێ موحەممەد، ئەمە کەتۆ لەگەڵ ئەبو موسادا کردووتە بۆنی
ئەوێ ئێ دی!!).

عومہ ریش (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: (سویحانہ للاً! چہند سہیرہ! من چوَن شتی وا دہکم؟ من تہنیا مہبہستم ئہوہ بوو، کہ ئہم شتہی بیستم، بچمہ بنچو بنہوانی و دلنیابم لہراستی و دروستی شتہکھو بہس، دہنا خوا نہ خواستہ من چوَن بہخوت و خوڑایی نازاری هاوړئ و هاوہلانی پیغہمبہری نازیز دہدم (درووی خودا لہخوی و رمزای خودا لہسہرجہم هاوہل و هاوړئ و یارانی بی). {تاج/۵، زنجیرہ: ۲۶، ژمارہ: ۵۲۵۸ ج/۴}.

۱۰۹۹) نیشانہی مؤلہت بیدان ئہوہبی کہ بہرہدہکہ لادرابی. (۵۶۳۱ - ۵۶۳۲)

باب: جَعَلَ الْإِذْنَ رَفَعَ الْحِجَابَ

۱۴۲۲- عَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِذْنُكَ عَلَى أَنْ يُرْفَعَ الْحِجَابُ، وَأَنْ تَسْمَعَ سِرَادِي حَتَّى أَتَاهَا». {الحديث: ۵۶۳۱ = ۵۶۲۲ فم}:

عہبدوللای کوری مہسعوود (رمزای خودای لی بن) دہفہرموی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بن)

پی فہرمووم: (نیشانہی ئہوہ کہ من ریگہم پی داوی کہ بییتہ مالہوہ بولای من، ئہوہبی کہ بہرہدی مالہوہم لابرابی و گویت لہقسہ و رازم بی، ئہم بریارہ لہنیوانمانا دامہزاروبی، ہتا خوُم پیٹ دہلیم: کہ ئیتر بہبی مؤلہت وەرگرتن مہی). {تاج/۵، زنجیرہ: ۲۷، ژمارہ: ۵۲۶۸ ج/۴}.

۱۱۰۰) خاوہن مال نہکەر کوتی: ئہوہ کیہ لہبہرہدہرگا باش نیہ مؤلہتخواز بلی:

منم. (۵۶۰۰ - ۵۶۰۲)

باب: كَرَاهَةُ أَنْ يَقُولَ (أَنَا) عِنْدَ الْإِسْتِثْنَانِ

۱۴۲۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: اسْتَأْذَنْتُ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «مَنْ هَذَا؟» فَقُلْتُ: أَنَا، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَنَا أَنَا». (وفي رواية): كَأَنَّهُ كَرِهَ ذَلِكَ. {الحديث: ۵۶۰۰ = ۵۵۹۱ فم. تجرید/۵/۲۳۵، رقم: ۱۹۶۹ = ۶۲۵۰ + ۹۶۳ = ۲۱۲۷ فتح}:

جایبری کوری عه‌بدوللّا (ره‌زای خودای ئی بی) فره‌رمووی: چووم بو خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌پاش مردنی عه‌بدوللای باوکم، هه‌تا راویژی پی بکه‌م، له‌بارهی دانه‌وه‌ی نه‌و قهرزه‌ی که‌وا له‌سهر باوکم، جا له‌ده‌رگامدا، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌ژووره‌وه فره‌رمووی: (ئه‌وه کییه؟) منیش گوتم: منم. پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) هاته‌ ده‌ره‌وه‌و وه‌ک که‌سی وه‌لامه‌که‌ی منی پی ناخوش بی، له‌به‌ر خو‌یه‌وه ده‌یفه‌رموو: (منم منم!!). {ریاض/۲، لاپه‌ره: ۲۲۹، زنجیره: ۱۴۱، ژماره: ۵/۸۷۷}.

۱۱۰) پیتشگیرکردن له‌سهره‌تاتکی کردن له‌کاتی مؤله‌ت خواستندا.

(۵۶۰۳ - ۵۶۰۸)

باب: النهي عن الإطلاع عند الاستئذان

۱۴۲۴- عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ السَّاعِدِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَخْبَرَهُ أَنَّ رَجُلًا أَطْلَعَ فِي جُحْرِ فِي بَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَمَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِدْرَى يَحْكُ بِهِ رَأْسَهُ، فَلَمَّا رَأَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَوْ أَعْلَمُ أَنَّكَ تَنْظُرُنِي لَطَعَنْتُ بِهِ فِي عَيْنِكَ»، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّمَا جُعِلَ الْإِذْنُ مِنْ أَجْلِ الْبَصَرِ». {الحديث: ۵۶۰۳ = ۵۵۹۵ فم. تجريد/۵/۲۳۳، رقم: ۱۹۶۶ = ۶۲۴۱، ۵۹۲۴، ۶۹۰۱}:

سه‌هلی کوری سه‌عدی ئه‌ل‌ساعیدی (ره‌زای خودایان ئی بی) فره‌رمووی: جاری پیاوی له‌درزی ده‌رگا‌که‌ی مائی پیغه‌مبه‌ره‌وه، له‌پاش داوای مؤله‌تی چوونه ژووره‌وه، سه‌ره‌تاتکی ده‌کردو ته‌ماشای ناوه‌وه‌ی ده‌کرد، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) شانه‌یه‌کی ئاسنینی به‌ده‌سته‌وه بوو، سه‌ری خو‌یی پی داده‌هینا، به‌کابرای فره‌رموو: (ئه‌گه‌ر ده‌مزانی که‌تۆ ته‌ماشای ناوه‌وه ده‌که‌ی له‌درزی ده‌رگا‌که‌وه، ئه‌م شانه‌یه‌م ده‌کرد به‌ناو چاوتا، چونکه خودای گه‌وره له‌به‌ر ته‌ماشای چاو ریخو‌ازی (استئذان)ی داناوه). {تاج/۵/۴۲۹، زنجیره: ۲۷، ژماره: ۵۲۶۵ ج/۴ + ریاض/۲، لاپه‌ره: ۳۲۶، زنجیره: ۱۴۰، ژماره: ۲/۸۷۱}.

۱۱۰۲) کہ سنی بہ بی ریگہ پیدان تہ ماشای ناو مالی کہ سنی تر بکا نہ وانیس چاوی
 قہ لیووج بکہن. (۵۶۰۳ - ۵۶۰۸)

باب: مَنْ اَطْلَعَ فِي بَيْتِ قَوْمٍ بِغَيْرِ اِذْنِهِمْ فَفَقُوا عَيْنَهُ

۱۴۲۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَوْ أَنَّ رَجُلًا اَطْلَعَ عَلَيْكَ بِغَيْرِ اِذْنٍ، فَخَذَفْتَهُ بِحَصَاةٍ فَفَقَاتَ عَيْنَهُ مَا كَانَ عَلَيْكَ مِنْ جُنَاحٍ». {الحديث: ۵۶۰۸ = ۵۵۹۹ فم. تجرید/ ۵/ ۳۳۶، رقم: ۲۰۷۸ = ۶۸۸۸، ۶۹۰۲}:

نہو ہورہیرہ (رمزی خودای لی بی) فہرمووی: لہ پیغہمبہرم بیست (دروودی خودای لہسہر بی)

دہیفہرموو: (نہگہر کہسن، بہبی مؤلہت و ریگہ پیدانی خوت، تہ ماشای ناو مالی تو
 بکا، بہ پہلہ پیتکہ چہ ویکی تی بگری و چاوی قہ لیووت بکہی گوناہت ناگا).
 {تاج/ ۵/ ۲۹، زنجیرہ: ۸۷، ژمارہ: ۲۳۳۲ ج/ ۴}.

۱۱۰۳) تہ ماشاگردنی کوتوپرو چاو وەرچہرخان. (۵۶۰۹ - ۵۶۱۰)

باب: فِي نَظَرِ الْفُجَاءَةِ. وَصَرَفَ الْبَصَرَ عَنْهَا

۱۴۲۶- عَنْ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَأَلْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنْ نَظَرِ الْفُجَاءَةِ؟ فَأَمَرَنِي أَنْ أَصْرِفَ بَصَرِي. {الحديث: ۵۶۰۹ = ۵۶۰۰ فم}:

جہریری کوری عہدوللا (رمزی خودای لی بی) فہرمووی: لہ پیغہمبہرم پرسى:
 لہبارہی تہ ماشاگردنی کوتوپرییہوہ، کہوادہبی، لہپرکا مروف چاوی دہکھوی بہ
 کہسیکی ناخوی (نامہ حرہم) کہ سہیرگردنی نادرستہ، نایا بریاری نہوہ چییہ؟
 فہرمووی: (نہوہ قہیدی نییہو دانانری بہ گوناہ، بہلام یہکسہر چاوت
 وەرچہرخینہو کوٹایی بہ سہیرگردنی بہینہ!).

۱۱۰۴) کہ سنی دہچیتہ ناو کووری دانیشتن، سلاو دہکاو دادہنیشی.

(۵۶۴۵ - ۵۶۴۶)

باب: مَنْ اَتَى مَجْلِسًا سَلَّمَ وَجَلَسَ

۱۴۲۷- عَنْ أَبِي وَاقِدٍ اللَّيْثِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَمَا هُوَ جَالِسٌ فِي الْمَسْجِدِ وَالنَّاسُ مَعَهُ إِذْ أَقْبَلَ نَفَرٌ ثَلَاثَةٌ، فَأَقْبَلَ اِثْنَانِ إِلَى

رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَذَهَبَ وَاحِدٌ، قَالَ: فَرَقْنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَمَّا أَحَدُهُمَا فَرَأَى فُرْجَةً فِي الْحُلَقَةِ فَجَلَسَ فِيهَا، وَأَمَّا الْآخَرُ فَجَلَسَ خَلْفَهُمْ، وَأَمَّا الثَّالِثُ فَأَذْبَرَ ذَاهِبًا، فَلَمَّا فَرَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَلَا أُخْبِرُكُمْ عَنِ النَّفَرِ الثَّلَاثَةِ؟ أَمَّا أَحَدُهُمْ، فَأَوَى إِلَى اللَّهِ فَأَوَاهُ اللَّهُ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَاسْتَحْيَى، فَاسْتَحْيَى اللَّهُ مِنْهُ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَأَعْرَضَ فَأَعْرَضَ اللَّهُ عَنْهُ». {الحديث: ۵۶۴۵ = ۵۶۳۷ فم. تجرید ۱/، رقم: ۵۹ = ۶۶، ۴۷۴. ترمذی. لإستئذان: ۲۷۲۴. تحفة الأشراف: ۱۵۵۱۴}:

ئەبو واقیدی لەیثی (رمزای خودای ئی بن) دهغه رموی: جاری پیغه مبهەر (دروودی خودای لمسهر بی) له مزگهوت دانیشتبوون، خه ریکی خواپه رستی و تاعه تی خودا بوون، له وکاته دا سئ کەس هاتن، دوانیان هاتنه بهر وه بوای پیغه مبهەر (دروودی خودای لمسهر بی) وه یه کیکیان رویشت. فهرمووی: جا دوو کهسه که له دیار کوژه کهی پیغه مبهەر (دروودی خودای لمسهر بی) راوهستان، ههتا یه کیکیان که لینیکی له ئەلقه ی کوژه کهدا به دی کرد تیادا دانیشت، وه ئەوی تریشیان جیگه ی دهست نه کهوت به لام له پشتیانه وه دانیشت، وه سیه میشیان هه لی تۆراندو رویشت. جا که پیغه مبهەر (دروودی خودای لمسهر بی) له ئامۆزگاری و قسه ی کوژی په خشی زانست و یادی خودا کهی ئی بووه، فهرمووی: (با باسی حالئ ئەم سئ کهسه تان بو بکه م: یه کیکیان هانای برده بهر خوداو خودا هانای داو جیگه ی کرده وه له ناو ئەو کوژه پیرۆزه دا، یه کیکیشیان شهرمی کردو خودایش شهرمی له وکرد، چونکه ئەو کوژه پیرۆزه ی به جئ نه هیلا، خودایش له پاداشت و پیت و فهری ئەو کوژه پیرۆزه به شداری کرد، ئەوی تریشیان پشتی هه لکردو به کوژو مه جلیسی ئیمه رازی نه بوو، خودایش پشتی لهو هه لکردو لیی تووړه بوو). {تاج: ۷۰/۱، زنجیره: ۱۴، ژماره: ۹۹ ج/۴ = چاپی چواره م}.

۱۱۰۵) کهسی کهسی هه لبستی نی و خوی له جیگه کهی دابنیشی ناباشه.

(۵۶۴۷ - ۵۶۵۲)

باب: النهي أن يقيم الرجلُ من مجلسه و يجلس فيه

۱۴۲۸- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يُقِيمُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ مِنْ مَقْعَدِهِ ثُمَّ يَجْلِسُ فِيهِ، وَلَكِنْ تَفَسَّحُوا وَتَوَسَّعُوا»، (وَفِي رِوَايَةٍ)

قُلْتُ: «فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ وَغَيْرِهَا». وَكَانَ ابْنُ عُمَرَ إِذَا قَامَ لَهُ رَجُلٌ عَنْ مَجْلِسِهِ لَمْ يَجْلِسْ فِيهِ. {الحديث: ۵۶۴۹ + الحديث: ۵۶۵۰ = ۵۶۴۱ فم + ۵۶۴۲ فم. تجريد/۵/ ۲۳۶، رقم: ۱۹۷۰ = ۶۲۶۹ + ۴۸۰. تجريد/۹۱۱ فتح الباری}:

ئىبنو عومەر (رمزى خودايان ئى بىن) دىمفەر موئى: بېغەمبەر (مروودى خوداي لەسەر بىن) دىمفەر موئى: (نابى كەسى كەسىكى تر لە جىگەى خۆى ھەلبەستىنى و خۆى تيا دانىشى، بەلام لەكاتى پىويستدا تەكە تەكە بىكەن و جىگەى يەكترى بىكەنەو). {تاج/۵، زنجىرە: ۵۳، ژمارە: ۵۳۶۲ ۴/ج}.

لەگىرەنەو دىيەكە: عەرزىمكرد: مەبەست لەم نەھىيە كەوا لەم فەرمايشتەدا، جىگە دانىشتنى ناو رىزى نوپژى ھەينىيە لەرپۆژى ھەينىدا؟ فەر مووى: (مەبەست دانىشتنى رۆژى ھەينى و رۆژەكانى تىرشە، ھەروا مەبەست مزگەوت و شوپنەكانى تىرشە). ياساى ئىبنو عومەر (رمزى خودايان ئى بىن) وابوو، ئەگەر پىاوى جىگەكەى خۆى بۆى چۆل بىكرەيە تىادا دانەدەنىشت). {رياض/۲، زنجىرە: ۱۲۹، ژمارە: ۸۲۵ ۴/ج}.

روونکردنەو:

ئىمامى نەوھوى (رحمەتى خوداي ئى بىن) لەم شوپنەدا لە شەرحى صەحىحى موسلىمدا دىمفەر موئى:

۱ - ھەركەسى لەپىشا لە شوپنىكى رەوادا جىگەى خۆيگرت ئىتر خۆى بەو جىگەيە لەپىشتەرە ھەتا كەسى تر، كەسى تر بۆى نىيە كە لەو جىگەيە ھەلى بىستىنى. جا ئەو شوپنە لەناو مزگەوتابى، يا لە شوپنى تىربى، لەرپىزى نوپژدا بى، يا لەرپىزى نوپژدا نەبى.

۲ - ھەمان حوكم و بىرپارى ھەيە، جىگە گىشتىيەكانى تر، وەك سەر شوستەى جادەكان و شوپنە گىشتىيەكانى ناو بازار.

۳ - ئەگەر كەسى بەرمەزى خۆى جىگەى خۆى چۆل بىكا بۆ كەسى تر، ئەگەر دۇنيا بوو، لەو كەبەدلى پىي خۆشەو لەبەر شەرم و شتى وا نەبوو، ئەو دىروستە داواكەى قەبوول بىكاو لەو جىگەيە دابنىشى.

له فه تحولول لهيمدا دهفه رموى: (سوننه ته بؤ دانىشتوو، كه لهم حاله تانه دا،
جىگه ى خو ى چۆل بكاو بيبه خشى به كه سى تر.
١/ بؤ كه سى له خو ى گه وره تر بى به ته مه ن.
٢/ هه روا بؤ كه سى له خو ى زانائربى له بهر عيلمه كه ى.
٣/ يا له بهر هه ر هۆيه كى ره واى تر (وهك: فه قى بؤ مامۆستاي، سو ى بؤ شى خى
خو ى، شاگرد بؤ وه ستاي - وه رگير).

(١١٠٦) كه سى له جىگه ى خو ى هه لسى و دوا ى بگه رپته وه، خو ى به جىگه ى

پيشو ى خو ى له پيشتره. (٥٦٥٣)

باب: إِذَا قَامَ مَجْلِسُهُ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَهُوَ أَحَقُّ بِهِ

١٤٢٩- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ». (وَفِي حَدِيثِ أَبِي عَوَانَةَ): «مَنْ قَامَ مِنْ مَجْلِسِهِ ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِ فَهُوَ أَحَقُّ
بِهِ». {الحديث: ٥٦٥٣ = ٥٦٤٥ فم:}

ئهبو هورهيره (رهزاي خوداي ئى بى) دهفه رموى: خوشه ويست (دروودى خوداي له سه ر بى)

دهفه رموى: (كه سى له جىگه ى هه لسا، له پاشا گه راپيه وه بؤى، خو ى له پيشتره پى
هه تا يه كى كى تر). {تاج: ٤٦٣/٥، زنجيره: ٥٣، ژماره: ٥٣٦٣ ج/٤}.

(١١٠٧) نابى دوو كه س پىكه وه چپه بكن، به بى كه سى سى به م كه له كه لى انا بى.

(٥٦٥٨ - ٥٦٦٢)

باب: النَّهْيُ عَنِ مُنَاجَاةِ الْإِثْنَيْنِ دُونَ الثَّلَاثِ

١٤٣٠- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
«إِذَا كُنْتُمْ ثَلَاثَةً فَلَا يَتَنَاجَى اثْنَانِ دُونَ الْآخَرِ حَتَّى تَخْتَلِطُوا بِالنَّاسِ، مِنْ
أَجْلِ أَنْ يُحْزَنُ». {الحديث: ٥٦٦٠ = ٥٦٥٢ فم. تجريد: ٢٣٦/٥، رقم: ١٩٧٢ = ٦٢٩٠.
تحفة الأشراف: ٩٢٥٣}.

عه بدوللاى كورى مه سهوود (رهزاي خوداي ئى بى) دهفه رموى: خوشه ويست (دروودى خوداي له سه ر

بى) دهفه رموى: (كاتى سى كه س بوون، نابى دوو كه ستان به بى ئه وى تر تان س رته و

چپه بکه‌ن و دوو به‌دوو به‌بی نه‌وی ترتان قسه‌ی په‌نهانی بکه‌ن، چاوهرپوانکه‌ن نه‌گهر قسه‌یه‌کی نه‌ینی خوتان هه‌بوو مه‌یکه‌ن، هه‌تا تی‌که‌لی خه‌لکی تر دمه‌ن، نه‌وسا دوو به‌دوو قسه‌ نه‌ینییه‌که‌ی خوتان بکه‌ن، چونکه نه‌گهر سی که‌س بن و دوانتان چپه چپ بکه‌ن و له‌وی ترتانی بشارنه‌وه، نه‌وه شتی وا ده‌بی به‌هوی دالته‌نگی نه‌وی ترتان). {ریاض/۴، زنجیره: ۲۸۱، ژماره: ۱/۱۵۹۸}. {تاج/۵، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۵۲۷۵ ج/۴}.

۱۱۰۸) سلاو له‌منالان. (۵۶۲۸ - ۵۶۳۰)

باب: السلام علی الغلمان

۱۴۳۱- عَنْ سَيَّارٍ قَالَ: كُنْتُ أَمْشِي مَعَ ثَابِتِ الْبُنَانِيِّ، فَمَرَّ بِصَبِيَّانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ فَحَدَّثَ ثَابِتٌ: أَنَّهُ كَانَ يَمْشِي مَعَ أَنَسٍ، فَمَرَّ بِصَبِيَّانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ، وَحَدَّثَ أَنَسٌ أَنَّهُ كَانَ يَمْشِي مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَرَّ بِصَبِيَّانٍ فَسَلَّمَ عَلَيْهِمْ. {الحديث: ۵۶۲۸ = ۵۶۲۱ فم. تجريد/۵/۲۳۵، رقم: ۱۹۶۸ = ۶۲۴۷}:

سه‌ییار فه‌رمووی: جاری له‌خزمه‌ت ثابیتی نه‌ل - به‌نانیدا ده‌رۆیشتم، دای به‌لای کۆمه‌لێ منالا سلاوی لی کردن و نه‌وجا ثابیت فه‌رمووی: جاری له‌خزمه‌تی نه‌نه‌سی کوری مالیکا ده‌رۆیشتم، له‌لای تاقمی مناله‌وه ره‌ت بوو، سلاوی لی کردن و، فه‌رمووی: جاری له‌خزمه‌تی چه‌زه‌تدا (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) له‌لای تاقمی مناله‌وه ره‌ت بوو سلاوی لی کردن). {تاج/۵، زنجیره: ۳۴، ژماره: ۵۲۸۶، ج/۴} + {ریاض/۲، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۶۰۴ + ریاض/۲، زنجیره: ۱۳۶، ژماره: ۸۶۲ چاپی دووهم = ج/۲}.

روونکردنه‌وه:

ثابیتی کوری نه‌سه‌می نه‌ل به‌نانی (ره‌حه‌تی خودای لی بن) تابعیه‌یه‌کی ناسراوه له‌ناو کۆمه‌له‌ی فه‌رمووده زانه‌کاندا، که‌سناو (کونی‌ه‌ی) نه‌بو موحه‌مه‌دی نه‌لبه‌صریه‌، یه‌کی بوو له‌فه‌قی و شاگرده‌ ناودارو ناسراوه‌کانی ئیمامی نه‌نه‌سی کوری مالیک.

دەگىر نەۋە لە تابىتەۋە فەر موۋىيەتى: چل سال ھاۋدلى و ھاۋرپىتى ئىمامى ئەنەسم
 كىردوۋە، بوخارى لە ئىبنولدىنىيەۋە دەفەرمۇئى: (تابىت نىكەى دوو سەدو پەنجا
 فەر موۋدەى ھەيە). پىاۋىكى زۆر باش و خواناس بوۋە، جىگەى باۋەر و متمانەى
 فەر موۋدە زانە گەۋرەكانە. عەسقىلانى لە تەھذىب و لتەھذىبدا دەفەرمۇئى: شوعبە
 دەفەرمۇئى: (تابىت ھەموو شەو و رۆزى خەتمەيەكى قورئانى دەكرىدو سال دوازە
 مانگە بەرۋۆزو بوۋ!).

ئىبنو عليە دەفەرمۇئى: سالى (۱۲۷)ى كۆچى كۆچى دوايى كىردوۋە، خوا
 پەرسىتىن كەسى سەردەمى خۇى بوۋە لەخەلكى بەصرە (رمزاو رەحمەتى خوداى
 گەۋرەى لى بى).

۱۱۰۹) نىۋە لەپىشا سلاۋ لە جوۋلەكە و گاور مەكەن. (۵۶۱۷ - ۵۶۲۷)

بَاب: لَا تَبْدُؤُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى بِالسَّلَامِ

۱۴۳۲ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
 «لَا تَبْدُؤُوا الْيَهُودَ وَلَا النَّصَارَى بِالسَّلَامِ، وَإِذَا لَقِيتُمْ أَحَدَهُمْ فِي طَرِيقٍ فَاضْطَرُّهُ إِلَى
 أَضْيَقِهِ». {الحديث: ۵۶۲۶ = ۵۶۱۷ فم:}

ئەبو ھورەيرە (رمزاى خوداى لى بى) دەفەرمۇئى: خۆشەويست (درودى خوداى لەسەر بى)
 دەفەرمۇئى: (نىۋە لەپىشا سلاۋ لە جوۋلەكە و گاور مەكەن، ئەگەر لەرپىگەيش
 توۋشى يەككىيان بوۋن و رىگەكە تەنگەبەر بوۋ، ئەوا ناچارى بكن كە ئەو
 بكنەۋىتە تەنگە بەرىيەكەۋە). {تاج: ۵، زنجيرە: ۳۷، ژمارە: ۵۲۹۴ ج/۴}.

روونكرندنەۋە:

ئەم فەر موۋدەيە روونكرندنەۋەيەكى باشى دەۋى، بەلام من ئەم چەند خالە
 لەشەر حەكانەۋە راگويز دەكەم:

۱ - بەھىچ شىۋەيە مەبەست لەم فەر موۋدەيە ئازاردانى جەستەيى، يا دەروونى، يا
 سووكايەتى پىكرىنى كۆمەلەيەتى نىيە، چونكە شتى وا، ۋەك قازى عەياض و

قورطوبی دمفه رموون: ئازاردانی به به لاشه، شتی وایش هه رامه له ئایینی ئیمه دا.

۲ - کورت و پوخت: (مه به ست له م فه رموودمه ئه و مه: که موسو ئمانان له ولاتی خوینا، خوینا گه و ره سهر و ره بن و خله و بله نه بی به ئاغا و گه و رمان، دنا به هیج شیوه ی مه به ست نه وه نییه که تۆ له هه موو ریگه و شه قامیکا کاریکی واکه ی نه وان ناچار بکه ی له ته نگه به رو سهر شوسته و قه راخ ریگه کانه وه برۆن!).
ا/ نه و مه تا عومه ری کوری عه بد و له عه زیز دمفه رموئ: (به لامه وه قه یدی نییه، نه گه ر له پێشا سلا و له خاوه ن نامه کان بکری، چونکه خوادای گه و ره دمفه رموئ: {فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلَامٌ}. {فه تحولباری ژماره: ۶۲۵۴}.

ب/ له فه تحولباریدا دمفه رموئ: طه به ری له ته ریقی ئیبنو عویه ینه وه فه رموودمه ی دهر ده هیئ، دمفه رموئ: {يَجُوزُ ابْتِدَاءُ الْكَافِرِ بِالسَّلَامِ لِقَوْلِهِ تَعَالَى: {لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ}.

۳ - چونکه له شه ری ئیمه ی موسو ئماناندا، کۆمه ئی بریارو رینمایه هه یه، که فه رمان ده که ن به موسو ئمانان، که به شیوه ی گشتی خیرخوا بن و ره قه تار به رزبن و ریژی دروستکراوانی خودایان له لابی و هه موو خاوه ن ماف و مافی خوئی پی بده ی، به تایبه تی فه رمانکراوه به چاکه کردن له گه ل نه هلی نیمه دا و دروسته چاکو چۆنیان لی بکری و هاموشوی مالیان بکری و له خو شی و ناخو شیدا هاو به شییان بکری و ریژی بیرو باوه رو جه ژن و بۆنه و په رستگا و نامه گانیان بگری.

۱۱۱۰ وه لامدانه وه ی سلا و رو ژ باشی خاوه ن نامه کان. (۵۶۱۷ - ۵۶۲۷)

بَابُ: الرَّدُّ عَلَى أَهْلِ الْكِتَابِ

۱۴۳۳- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَلَّمَ نَاسٌ مِنْ يَهُودَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالُوا: السَّامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ: «وَعَلَيْكُمْ»،

فَقَالَتْ عَائِشَةُ وَغَضِبَتْ: أَلَمْ تَسْمَعْ مَا قَالُوا؟ قَالَ: «بَلَى قَدْ سَمِعْتُ فَرَدَدْتُ عَلَيْهِمْ، وَإِنَّا نَجَابُ عَلَيْهِمْ، وَلَا يُجَابُونَ عَلَيْنَا». {الحديث: ۵۶۲۵ = ۵۶۱۶ ف.م. تجريد/ ۳/ ۳۲۸، رقم: ۱۲۰۵ = ۶۰۲۴، ۶۰۳۰، ۶۲۵۶، ۶۳۹۵، ۶۴۰۱، ۶۹۲۷}:

جابیری کوری عهبدوللا (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: جاری چهند که سیکی جووله که سلاویان له پیغه مبهه کرد، گوتیان: (السَّامُ علیکم ئه‌ی باوکی قاسم!) پیغه مبهه ریش (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (له سهر ئیوه‌هیش)، عائیشه‌هیش تووره بوو فهرمووی: (ئه‌ی پیغه مبهه‌ری خودا! بو وه‌لامیان ده‌ده‌هسته‌وه، ئه‌ی گویت لی نه‌بوو که گوتیان چی؟ گوتیان: (السَّامُ عَلَیْکُمْ: مردن بو ئیوه) پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (با، باش ناگام لی بوو که چییان گوت، منیش گوتم مردن بو ئیوه‌هیش بی، سهره‌پای ئه‌وه‌هیش نزای ئیمه له‌وان گیرا ده‌بی، به‌لام نزای ئه‌وان له‌ئیمه گیرا نابی، که‌واته: ئه‌وان زیانیان له‌خو‌یان داوه، نه‌وه‌ک له‌ئیمه). {تاج: ۵، زنجیره: ۳۷، ژماره: ۵۲۹۷}.

۱۱۱۱) یاساخر دنی ده‌رچوونی ژنان له‌پاش هاتنی بالا پۆشی. (۵۶۳۲ - ۵۶۳۶)

بَابُ: مَنَعَ النِّسَاءَ أَنْ يَخْرُجْنَ بَعْدَ نَزُولِ الْحِجَابِ

۱۴۳۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ أَرْوَاحَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كُنَّ يَخْرُجْنَ بِاللَّيْلِ إِذَا تَبَرَّزْنَ إِلَى الْمَنَاصِعِ، وَهُوَ صَعِيدٌ أَفِيحٌ، وَكَانَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) يَقُولُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): احْجُبْ نِسَاءَكَ، فَلَمْ يَكُنْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَفْعَلُ، فَخَرَجَتْ سَوْدَةُ بِنْتُ زَمْعَةَ زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْلَةً مِنَ اللَّيَالِي عِشَاءً، وَكَانَتْ امْرَأَةً طَوِيلَةً، فَنَادَاهَا عُمَرُ: أَلَا قَدْ عَرَفْنَاكَ يَا سَوْدَةُ! حَرَصًا عَلَى أَنْ يُنْزَلَ الْحِجَابُ، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ {عَزَّ وَجَلَّ} الْحِجَابَ. {الحديث: ۵۶۳۵ = ۵۶۲۷ ف.م. تجريد/ ۱/ ۱۴۳، رقم: ۱۱۹ = ۱۴۷، ۱۴۶، ۴۷۹۵، ۵۲۳۷، ۶۲۴۰}:

عائیشه (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: ده‌ستووری هاوسه‌ره‌گانی پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) وابوو، که ده‌چوون بو سهر او به‌شه‌وه ده‌ده‌چوون، ده‌چوون بو سهر او خانه‌گانی مه‌دینه، که چۆلئیکی پانو پۆر بوو له‌لا مالان بوو، پییان ده‌گوت:

مەنەئىيە. ئومۇمىيەت ھەمىشە پېشىنارى دەكردو غەزىرى ھەزەرتى دەكرد: قوربان!
 ژەنەكانت قەدەغە بىكەو مەيانھەللە لەمال دەرىچەن، بەلام پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن)
 بەگوپى نەدەكرد، تا شەوئ لەشەوان واپى دەكەوئ، كە سەودەى كچى زەمە، كە
 ھاوسەرى پېغەمبەر بوو، دەمى خەوتەن لەمال دەردەچى و دەچى بۆ سەراو،
 لەبەرئەوئەى كە سەودە ئافرەتتىكى كەلەگەت بوو، ئومەر دەيناسىتەوئەو بانگى دەكا:
 ئەى سەودە! بزانە دەتناسىن!

ئومەر لەپەرئەوئەى ئەوئەى ئايەتى حىجابو خۇ پۇشىن و بالا پۇشى بېتە
 خوارەو، بەھىوئەى ئەم مەبەستە بەرزە، ئەم قەسەبەى كەرد، جا خوداى گەورەو
 سەرورە، ئايەتەكانى حىجابو بالا پۇشى ناردە خوارەو، كەباسى ھوكەم و بېرىارى
 خۇ داپۇشىنى ژانان تىادا روون كراوئەوئەو.

روونكر دىنەو:

لە تەجىرىدى بوخارىدا، لە روونكر دىنەوئەى ئەم فەرمودەيەدا، لە
 كوردىيەكەيدا دەفەرموئ: مەبەست لە حىجاب، لەشەرەدا ئەوئەى: پىاو تەماشائى
 ناپەرەوئەى لەشى ئافرەتى بېگانە نەكا، ئەوئەى بەم چەند شىوئەى جىبەجى دەبى:
 لەمالەوئەى بەھوئەى پەردەو ھۆدەى تايبەتو جىگەى جىاو. لەدەرىشەوئەى بەھوئەى عاباو
 سەرپۇش و بالا پۇشو پەچەو بەرگى ئاودامانەو. جلى كوردى ژانەى خۇمان
 بەرگىكى شەرى زۆر جوانە، لەراستىدا جوانترىن نمونەى بۆ حىجابى ئىسلامى،
 گرنگ ئەوئەى ژن شەرمگائى شەرى خۇئەى بەجلىكى ژانە بپۇش، ھەتا ئەگەر
 بلووزو پانتوللى ژانەى ئاسائى بەھەياو ھورمەت لەبەرىكا دەبى، چونكە جلو
 بەرگ لەبەشى عادەتە، لەبەشى عىبادات نىيە، لەبەرئەوئەى دوستە، كە بەپىئى
 عورفو باوى جوانى سەردەم جلو بەرگ بگۆرئ، بەلام لەھىللى سەرەكى مەبەستى
 رەوئەى شەرى دەرئەچى.

لەراستىدا خۇ بەستەنەوئەى بەھەموو نەرىتو باوو عادەتتىكى سەردەمى
 ھەزەرتەوئەى، لەم سەردەمەى ئىمەدا كائى زەھمەتە، شتى وا بۆ كەسى خۇئەى دەست

دهدا، وهشتی چاکیشه، به لام بۆ ئەم خەلکەى ئیمەى ئەمڕۆ بەگشتی زەحمەتە، بناغەى ئایینیش لەسەر ئاسانکارییه. {بڕوانه: تاج/۵، زنجیر: ۹۹، ژماره: ۵۲۲۵ چاپی جوارەم، لاپەرە: ۳۱۷ هەتا لاپەرە: ۳۳۱}.

(۱۱۱۲) رینگە دەدری بەژن کە لەمال دەربجی بۆ کاری ناسایی خۆی.

(۵۶۳۳ - ۵۶۳۶)

بَابُ: الْإِذْنُ لِلنِّسَاءِ فِي الْخُرُوجِ لِحَاجَتِهِنَّ

۱۴۳۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: خَرَجْتُ سَوْدَةً (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) بَعْدَ مَا ضُرِبَ عَلَيْهَا الْحِجَابُ لِتَقْضَى حَاجَتُهَا، وَكَانَتْ امْرَأَةً جَسِيمَةً، تَفْرَعُ النِّسَاءَ جِسْمًا لَا تَخْفَى عَلَى مَنْ يَعْرِفُهَا، فَرَأَاهَا عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ فَقَالَ: يَا سَوْدَةُ! وَاللَّهِ مَا تَخْفَيْنَ عَلَيْنَا فَأَنْظُرِي كَيْفَ تَخْرُجِينَ، قَالَتْ: فَأَنْكَفَاتُ رَاجِعَةً، وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَيْتِي، وَإِنَّهُ لَيَتَعَشَّى وَفِي يَدِهِ عِرْقٌ، فَدَخَلْتُ فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي خَرَجْتُ، فَقَالَ لِي عُمَرُ: كَذَا وَكَذَا، قَالَتْ: فَأَوْحِي إِلَيْهِ، ثُمَّ رَفَعَ عَنْهُ وَإِنَّ الْعِرْقَ فِي يَدِهِ مَا وَضَعَهُ، فَقَالَ: «إِنَّهُ قَدْ أُذِنَ لَكُنَّ أَنْ تَخْرُجْنَ لِحَاجَتِكُنَّ». {الحديث: ۵۶۳۳ = ۵۶۲۴ فم = فتح الملهم. تجريد/ ۱، رقم: ۱۱۹ = ۱۴۶}:

عائیشەى ھاوسەرى پێغەمبەر (دروودی خودا لە پێغەمبەر و رمزای خودای گەورە لەهەموو ھاوێ و ھاوسەرە بەرپزەکانی بێت) فەرمووی: پاش ئەوەى کە حیجاب لەسەر ئیمەى ھاوسەرانى پێغەمبەر فەرزکرا، سەودەى کچی زەمە کە ھاوسەرى پێغەمبەر بوو، شەوى لەمال دەردەجی بۆ کاریکی خۆى، دەجی بۆ سەراکردن، سەودە ژنیکی قەبەى قووج بوو، بە بالا لەهەموو ژنى کە ئەگەتر بوو، ئەوانەى کە لەووەو پێش دەیانناسی، بەشەو بەبالا دەیانناسییهو. عومەر دەیبینیو دەیاناسیو دەلی: ئەى سەودە! بەخودا دەتناسمەو! ببینه چۆن بەم شەو لەمال دەردەجیت!

عائیشە فەرمووی: سەودە بەرەودوا دەگەرپێتەو، یەكسەر هات بۆلای پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کە لەو دەمەدا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەهۆدەکەى من بوو،

شېۋى ئىۋارە نۆش دەكرد، لەۋكاتەدا گرتكى گۆشتى بەدەستەۋە بوو، خەرىك بوو دەيخوارد، سەۋدە كەھاتە ژوورەۋە، گوتى: ئەي پېغەمبەرى خودا! من بۇ ئىشى خۆم لەمال دەرچووم، كەچى عومەر واۋاى پېم گوت، قسەكەى عومەرى بۆيگىپايەۋە، عائىشە فەرموۋى: گرتكەكەى دانەنا كە سىرووشى بۆھات، كە دۆخو بارى ھاتنى سىرووشەكە بەرىدا، كوتە گۆشتەكە ھەر بەدەستىەۋە بوو، كە فەرموۋى: (ئەي ھاسەرەكانى پېغەمبەر! ۋە ھەرۋەھا ئەي ژنانى موسولمانان! مۆلەتتان پى دراۋە، كەبۇ كارو فەرمانى رەۋاى خۆتان لەمال دەرچن). {تاج/۲، زنجىرە: ۴۸، ژمارە: ۲۱۶۶ ج/۴ = چاپى چۈرەم}.

۱۱۱۳) ژنى خۇبى (مەھرەم) لە پاشكۆى پياۋەۋە سۈاردەكرى. (۵۶۵۶ - ۵۶۵۷)

باب: جَعَلَ الْمَرْأَةُ ذَاتَ الْحَرَمِ مِنْ خَلْفِهِ

۱۴۳۶ - عَنْ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: تَزَوَّجَنِي الزُّبَيْرُ، وَمَا لَهُ فِي الْأَرْضِ مِنْ مَالٍ وَلَا مَمْلُوكٍ وَلَا شَيْءٍ غَيْرَ فَرَسِهِ، قَالَتْ: فَكُنْتُ أَعْلِفُ فَرَسَهُ، وَأَكْفِيهِ مَنُونَتَهُ، وَأَسُوسُهُ، وَأَدُقُّ النَّوَى لِنَاضِحِهِ، وَأَعْلِفُهُ، وَأَسْتَقِي الْمَاءَ وَأَخْرُزُ غَرَبَهُ، وَأَعَجِنُ، وَلَمْ أَكُنْ أَحْسِنُ أَخْبِزُ، فَكَانَ يَخْبِزُ لِي جَارَاتٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، وَكُنَّ نِسْوَةَ صَدِيقٍ، قَالَتْ: وَكُنْتُ أَنْقُلُ النَّوَى مِنْ أَرْضِ الزُّبَيْرِ الَّتِي أَقْطَعَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى رَأْسِي، وَهِيَ عَلَى ثُلْثِي فَرَسَخٍ، قَالَتْ: فَجِئْتُ يَوْمًا وَالنَّوَى عَلَى رَأْسِي فَلَقِيتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعَهُ نَفَرٌ مِنْ أَصْحَابِهِ، فَدَعَانِي ثُمَّ قَالَ: «إِخْ إِخْ». لِيَحْمِلَنِي خَلْفَهُ، قَالَتْ: فَاسْتَحْيَيْتُ وَعَرَفْتُ غَيْرَتَكَ، فَقَالَ: «وَاللَّهِ لِحَمْلِكَ النَّوَى عَلَى رَأْسِكَ أَشَدُّ مِنْ رُكُوبِكَ مَعَهُ»، قَالَتْ: حَتَّى أَرْسَلَ إِلَيَّ أَبُو بَكْرٍ بَعْدَ ذَلِكَ بِخَادِمٍ، فَكَفَفْتَنِي سِيَاسَةَ الْفَرَسِ، فَكَأَنَّمَا أَعْتَقْتَنِي. {الحديث: ۵۶۵۶ = ۵۶۴۸ ف.م. تجريد/۵، رقم: ۱۷۸۰ = ۵۲۲۴، ۳۱۵۱}:

ئەسمانى كچى ئەبۇبەكرى سەدىق، كە خوشكى عائىشەى ھاسەرە پېغەمبەر بوو، فەرموۋى: كاتى زوبەيرى كۆرى عەۋام منى ھېناو شووم پىي كىرد، ئەۋەى پىي بلىي مال ۋە بەندەۋ شتى ترى ۋا نەبىۋو لەسەر روۋى زەۋى، تەنيا ئەسپەكەى نەبى، لەگەل وشترىكى ئاۋكىش، ۋەمن خۆم ئالىكم دەدا بە ئەسپەكەى ۋ خزمەتەيم دەكردو

دام دەکرد، ۋە ناۋكى خورمام دەكۈتى و وردم دەکرد بۇ ئالىكى وىترە ئاۋكىشەكەى، ۋە ئاۋم دەكىشا بۇ خۇمان و سەتل و دۆلچەكەىم دەدوۋرىيەۋە و پىنە و پەرۋىم دەکرد، ۋە ھەر خۇم ھەۋىرو نانم دەکرد، بەللام نەمدەزانى كە بەجۋانى نان بكەم، چەند ژنىكى دراوسىمان ھەۋو، ئەنصارى بوون، ئەۋان نانيان بۇ دەكردم، بەراستى ژنى راست و دروست خۇيان بوون.

لەۋپارچە زەۋىيەۋە، كە پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) بەخەلاتى دابوۋى بەزوبەيرى مىردم، لەۋيۋە بەسەر سەر ناۋكى خورمام دەگۋاستەۋە بۇ مائەۋە، بۇ ئالىكى وىترەكە، زەۋىيەكە نىزىكەى دوو مىل لەمەلەۋە دوور بوو (مىلى چۈار ھەزار ھەنگاۋە).

ئەسماء فەرموۋى: جا رۇژى لەسەر ئەم بارودۇخە كۆلئ ناۋكە خورما بەسەر سەرمەۋە بوو، لەرئ گەيشتەم بە پىغەمبەر و بە كۆمەلئ لەيارانى، كە لەكۆمەلەى يارىدەدەران بوون، بانگى كردم بۇلاى خۇى، ئەۋجا خورپى لە وىترەكەى ژىرى كەيىخى بدا، فەرموۋى: (يىخ .. يىخ) ھەتا من لە پاشكۆى خۇيەۋە سۈاربكا، چونكە من بيانى نەبووم خوشكى عائىشەى ژنى بووم و ژنى زوبەيرى كورپى عەۋام بووم، كە پورزاي پىغەمبەرە، چونكە دايكى زوبەير صەفییەى كچى عەبدولمۇططەلىبە، كە خوشكى عەبدوللاى باۋكى پىغەمبەرە، صەفییە موسولمان بوو، ئەسماء فەرموۋى: بەللام من سۈار نەبووم، چونكە شەرمم دەکرد، لەگەل پياۋانا بىرۇم بەرپىگەدا، لەھەمان كاتىشا بىرى ئەۋەشم كردهۋە كە زوبەيرى مىردم، بۇ شتى ۋاۋ لەكاتى ۋادا تەنگە دەيگىرئ و پىي ناخۇشە.

جا كاتى پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) بەمەى زانى، كەۋا من شەرم دەكەم و شەرم دەمگىرئ، تەشرىفى رۇيشت و منيان بەجئ ھىلا، جا كاتى زوبەيرم دى، حالەكەم لەنوۋكەۋە بۇيگىپرايەۋە، كە لەسەر حالىكى ۋا بەخزمەت پىغەمبەر و كۆمەلئ لە يارىدەدەران گەيشتەم، پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) وىترەكەى يىخ دا، كەمن لەپشتى

خۇيەۋە سوارىكا، بەلام من شەرمم كىردو بىرى غىرەكردنى تۆم كەۋتەۋە، ئىتر سوار نەبوومو ئەۋان رۆيشتن و من مامەۋە!

زوبەير فەرموۋى: (سۆيىندم بەخودا ئەۋەم بەلاۋە گرانتر بوو، كە لەسەر ئەۋە حالە كۆلە ناۋكە خورما ھەئىگرى، ھەتا ئەۋەى كە لەپاشكۆى پىغەمبەرەۋە سواربىۋىتايە!).

ئەسماء فەرموۋى: ئىتر لەسەر ئەم شىۋەدە مامەۋە خۆم خىزمەتى زوبەيرو ۋلاخەكانىم دەكرد، ھەتا ماۋەيى لەۋەدۋا، پىغەمبەر (دروۋى خوداى لەسەر بى) بەھۋى ئەۋبەگرى باۋكەۋە كارەكەرىكى بۆم نارد، خىزمەتى ئەسپەكەى لەكۆل خىستىم، ئەۋ خىزمەتى ئەسپەكەى دەكرد، ئەم كارە ئەۋەندە گىرنگ بوو بەلامەۋە، ۋەك لەبەندەيى ۋ كۆيلەيى ئازادىم بىكات ۋابوۋ ئەۋەندەم پى خوش بوو).

روونكر دنەۋە:

رافە نوۋسەكانى ئەم فەرموۋەدەيە، ئەسماء بەبىيانى دادەنپىن بۆ پىغەمبەر چونكە ژنخوشك لەپىياۋ ھەرام نابى، بەتەۋاۋى، ھەروا ژنى پورزايش لەپىياۋ ھەرام نابى، بەتەۋاۋى. رەنگى مەبەستى مامۇستاي دانەرى ئەم موختەسەرى سەھىجى موسلىمە، ئەۋەبى: كە مەھرەمىيەتى كاتى بى، بەتايىبەتى بۆ پىغەمبەرى خودا، لەناۋ كۆمەللى پىياۋ باشدا، لەگەل ژنىكى تەۋاۋ خىزمى خۆيدا، شتى ۋا لەبىپارى ئافرەتى خۆيى دابى).

۱۱۱۴) لەكاتى گومان پى بردندا، ۋاباشە مروۋ بلى: كە ئەمە فىسارە ژنە، جىگەى گومانى خراب نىيە. (۵۶۴۲ - ۵۶۴۴)

باب: إِذَا مَرَّ بِرَجُلٍ وَمَعَهُ امْرَأَةٌ فَلْيَقُلْ: إِنَّهَا فُلَانَةٌ

۱۴۳۷- عَنْ صَفِيَّةَ بِنْتِ حَيْيٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُعْتَكِفًا، فَاتَيْتُهُ أَرْوَهُ لَيْلًا، فَحَدَّثْتُهُ، ثُمَّ قُمْتُ لِأَنْتَقِلَ فَقَامَ مَعِيَ لِيَقْلِبَنِي، وَكَانَ مَسْكُنُهَا فِي دَارِ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، فَمَرَّ رَجُلَانِ مِنَ الْأَنْصَارِ: فَلَمَّا رَأَى النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَسْرَعَا، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «عَلَى

رَسُولُ اللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: «إِنَّ الشَّيْطَانَ
يَجْرِي مِنَ الْإِنْسَانِ مَجْرَى الدَّمِّ، وَإِنِّي خَشِيتُ أَنْ يَقْذِفَ فِي قُلُوبِكُمْ شَرًّا»، أَوْ قَالَ:
«شَيْئًا». {الحديث: ۵۶۴۳ = ۵۶۳۵ ف.م. تجريد/۲، لاپەرە: ۳۰۸، رقم: ۹۳۱ = ۲۰۳۵،
۲۰۳۸، ۲۰۳۹، ۳۱۰۱، ۳۲۸۱، ۶۲۱۹، ۷۱۷۱. أبو داود. صوم: ۲۴۷۰. ابن ماجه.
صوم: ۱۷۷۹. تحفة الأشراف: ۱۵۹۰۱}:

صەفییە کچی حویە، کە ھاوسەری پیڤەمبەرە (دروودی خودا لە
پیڤەمبەر و ھەموو ھاوێ و ھاوسەرەکانی بێت) ڤەرمووی: جاری پیڤەمبەر (دروودی
خودای لەسەر بێ) لە دەدی دوایی رەمەزاند، لەناو مزگەوتێ خەڵوەی دەکێشا، واتە:
ئێعتیکافی دەکرد، شەوی چووم بۆلای بۆ مزگەوت بۆ سەردانی، تاوی لەخزمەتیدا
مامەو و قسە و گوڤوگۆم لەگەڵیدا کرد، ھەڵسام کە بچمەو بۆ مائەو،
پیڤەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەڵسا لەگەڵ ماو ھات تا رەوانەم بکات، وەمائی
صەفییە لەو خانووەدا بوو، کە لەو دەدا بوو بەھێ ئوسامە کوری زەید (رەزای خودایان لێ
بێ)، صەفییە ڤەرمووی: من و ھەزەرت روشتین ھەتا گەشتینە ئەو دەرگایە
مزگەوت کەوا لەلای دەرگای مائی ئوم سەلمە ھاوسەری پیڤەمبەردا، جا
لەوکاتەدا، دوو پیاو، لە یاری دەدەران (ئەنصار) لەوێو رەت بوون، کاتێ کە
پیڤەمبەریان دی لەگەڵ مندا بوو، سلاویان لێ کرد، پێیان ھەلگرت و ویستیان بە
پەلە برۆن و تێ پەرن، پیڤەمبەریش ھەستی بەو دیان کرد و پێی ڤەرموون: (ھێواش
بن، پەلەمەکن و مەپەشوکی، ئەمە صەفییە کچی حویەییە کەژنی خۆمە).
ئەوانیش لە ئامازەکە پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) تێ گەشتن و گوتیان:
سۆبجانە ئالا! ئەی پیڤەمبەری خودا! ئێمە چۆن دێ لەتۆ پیس دەکەین! وە قسەکە
پیڤەمبەریان بەلاوێ گران بوو، کەبۆنی ئەوێ لێ دەھات، خوانە خواستە ئەوان
گومانی خراپ بە پیڤەمبەر بەرن.

ڤەرمووی: (ئاخر شەیتان لەناو جەستە مەرۆڤدا وەک خوێن ھاتوچۆ دەکا،
لەبەرئەو ترسام کە شەیتان شتێ، یا گومانیکێ بەد بخاتە ناو دلتانەو، دلتان لەمن

کرمی ببیو، نهوه ببی بههوی سهرتیاچوونتان و، خودا بههوی نهو گومانه بهدهوه به پیغه مبههکهی رقتان لی بگریو به فهتارمت بچن!!). {تاج/۲، زنجیره: ۷۵، لاپهړه: ۱۵۶، ژماره: ۱۴۶۴ چاپی چوارهم} + {ریاضی صالحین/۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۴۹ ج/۲}.

(۱۱۱۵) شهو مانهوه بهتهنیا لهلای ژنی بیانی ناخویي. (۵۶۳۷ - ۵۶۴۱)

باب: نَهَى الرَّجُلُ عَنِ الْمَيْتِ عِنْدَ امْرَأَةٍ غَيْرِ ذَاتِ مَحْرَمٍ

۱۴۳۸- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَلَا لَا يَبِيتَنَّ رَجُلٌ عِنْدَ امْرَأَةٍ ثَيِّبٍ إِلَّا أَنْ يَكُونَ نَاكِحًا أَوْ ذَا مَحْرَمٍ». {الحديث: ۵۶۳۷ = ۵۶۲۹ فم:}

جابر (رمزای خودای لی بی) دهفه رموی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) دهفه رموی: (بیداربن! هیچ پیاوی بهشهو بهتهنیا لهلای ژنی که بیوهژن بی، شهو نهکاتهوهو دوو بهدوو بهیهکهوه نهمیننهوه، مهگهر میړدی بی، یا خوئی بی، وهک باوک و کورو براو مامو خال، نهوه دروسته و قهیدی نییه).

۱۴۳۹- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِيَّاكُمْ وَالِدُخُولَ عَلَى النِّسَاءِ». فَقَالَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَرَأَيْتَ الْحَمُو؟ قَالَ: «الْحَمُو الْمَوْتُ»، قَالَ الْلَيْثُ بْنُ سَعْدٍ: الْحَمُو أَخُ الزَّوْجِ وَمَا أَشَبَّهُهُ مِنْ أَقَارِبِ الزَّوْجِ: ابْنُ الْعَمِّ وَنَحْوُهُ. {الحديث: ۵۶۳۸ = ۵۶۳۰ فم. تجرید/۵/۵۱، رقم: ۱۷۸۲ = ۵۲۳۲. ترمذی. رضاع: ۱۱۷۱، تحفة الأشراف: ۹۹۵۸}:

عوقبهی کوری عامیر (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) فهرمووی: (بهتهنیا مهچن بولای ژنانی ناخویي (واته: نامه حرهم) پیاویکی نهنصاری عهرزیکرد: نهی پیغه مبهههی خودا! نهی نهگهر خزمی میړدهکهی بی، وهک شووبراو مامی میړد؟ فهرمووی: (خزمی میړد مردنه: نهو لههه مووی خراپتره، چونکه بهناوی خزمایه تییهوه، نهگهر ناخویي بی، دوور نییه کاری دوژمنی بکا). {تاج/۲/۵۴۵، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۲۱۹۱}.

روونکردنهوه:

۱- له فهرمووده یهکهما، ئهوهی که دهفهرموئ: (... لهلای ژنی که بیوه ژن بئ... تاد) بیوه ژنی قهیدنییه، کچیش ههروایه، بهلام بویه دق لهسهه بیهوژن کراوه، چونکه ئهوه شهرمی لهپیاو شکاوهو نزیکتره له گومان، بهلام کچ بههوی کچینییهوه جوړه لهمپهرئ لهنیواندا ههیهو نزیکبوونهوه لیئ ستهمتره.

۲- لهه شوینهدا له تهجریدا دهفهرموئ: مهبهست لهه جوړه فهرموودهیه: کردنی احتیاطو دووربینی وهرعو پاریزه، دنا مهبهست چاندنی تۆوی دوو دلئو خانه گومانی و بهد گومانی نییه، لهناو کهسهوکاردا، جا ههرکاتئ لهناو خیزانا، ههست بهه جوړه پهیهوهندیهه گوماناییه کرا، پئیسته پیشگریی لی بکری، دنا ئهگهر هیچ هویهکی رهوا نهبوو، بۆ پیکهوه ژيانی خیزانیی ناو کهسوکار، ئهوه پئیوست به وروژانی وا ناکات، کهببئ بههوی دلپیسو پچراندنی شیرازهی ناو خیزان و کهسوکار، وهک بازئ ناحائی وا حالئ دهبن.

لهراستیدا لهسهردهمی پیغهمبهه خویهوه، ههتا ئیستا خوشک و براو مامو خال و برازو خوشکهزا، چی هی میردبن، چی هی ژن بن، بهکهسیکی ئهمیندار ناسراون و ریگهی هاموشوی ئاساییان لی نهگیراوه، مهگهر بههوی ئهوه هاموشویهوه گومان، یا کیشهیی دروست بووبی، ئهوهیش زۆر بهکهمی و بهدهگمهن، دیاره بریاریش بهپی زۆرینهیهو کهمینه ناکری به پیوهرا!).

۳- لهکۆتایی فهرموودهکهوه لهیثی کورپی سهعد دهفهرموئ: ههمو، واته: خزمی میرد، وهک شووبراو وینهی شووبرا لهخزمانی میرد، وهک ئاموزاو ئهمانه.

۴- خزم و کهسوکاری ژن و میرد، ئهوهی خوئی بئو دهستنوئری له ژنهکه نهشکی، دروسته دوو بهدوو لهشوینیکا پیکهوه بژین و بهبئ نههیل هاموشویان دروسته، ئهمانهیش وهک باوک و باپیرو کورو کورهزاو کچهزای میرد، یا وهک: باوک و باپیرو کورو براو مامو خال و برازو خوشکهزای ژن، ئهمانه هی شیریش بن ههمان شته، خزمی پیاوو ژن ئهمانه لی دهرچی، به ناخوئی دهزمییرین و

دهستونوڙيان له ژنه که دهسکي. نه وهنده هه يه که سوکاري ميږد، چي هي ميږدي حازري بي، چي هي ميږدي کوني مردوو، يا ته لاقدر بي حياوازي نيه و هه ردوولا به خوږي داده نرين!!

هه روا کورمزي ميږدو کچه زاي ميږديش، با بهرو خواريش برږن خوږين بو ژني بايره يان و دهستونوڙيان ليی ناشکي!

(۱۱۱۶) جله وگيري له هاموشوي ژني که ميږدي له مال نه بي. (۵۶۳۷ - ۵۶۴۱)

بَابُ: النَّهْيُ عَنِ الدُّخُولِ عَلَى الْمَغِيبَاتِ

۱۴۴۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ نَفَرًا مِنْ بَنِي هَاشِمٍ دَخَلُوا عَلَى أَسْمَاءَ بِنْتِ عَمَيْسٍ، فَدَخَلَ أَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَهِيَ تَحْتَهُ يَوْمَئِذٍ، فَرَأَاهُمْ فَكَرِهَ ذَلِكَ، فَذَكَرَ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَالَ: لَمْ أَرِ إِلَّا خَيْرًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَرَّأَهَا مِنْ ذَلِكَ»، ثُمَّ قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى الْمِنْبَرِ فَقَالَ: «لَا يَدْخُلَنَّ رَجُلٌ بَعْدَ يَوْمِي هَذَا عَلَى مُغِيبَةٍ، إِلَّا وَمَعَهُ رَجُلٌ أَوْ اثْنَانِ». {الحديث: ۵۶۴۱ = ۵۶۳۳ فم = فتح الملهم}:

عبداللای کوري عمری کوري عاص (رهزای خودایان لى بي) فهرمووی: چهند که سى له بهنى هاشم، به سهردان ده چن بو خزمه تى نه سمائى کچي عومه يس، که هاوسه رى نه بوبه کرى صهديق بوو له وکاته دا، کاتى نه بوبه گر ده چي ته وه بو مال هوه، ده بينى نه و پياوانه له وږن، له مالى نه ون له لای نه سمائى هاوسه رى، وه زعه که ي پى ناخوش ده بى، جا نه مه باس دهکا بو حه زه رت (دروودی خودای له سهر بي) وه عه رزى دهکا: نه ي پيغه مبه رى خودا! له م لايه نه وه نه وه ي چاکه نه بى، هيچي ترم نه ديوه، پيغه مبه ريش (دروودی خودای له سهر بي) فهرمووی: (خودای گه وره خوى نه و نافرته فره باشه ي به دوور گرتوو له شتى واو خوى پاکانه ي بويکردوو!).

پاشان پيغه مبه رى خودا (دروودی خودای له سهر بي) روښته سهر دوانگه که و راوه ستاو فهرمووی: (له مړو به دواوه، با هيچ پياويکي بيانى، نه چى بولای ژني له مال هوه ي، که ميږده که ي له مال نه بى، مه گهر پياوى، يا دوو پياوى تری باشى له گه لدا بي).

روونکردنهوه:

ئهسمائی کچی عومه یس (رمزای خودای ئی بئ) هاووه ئیکی مه زنی پیغه مبه ره، بهر له کۆبوونه وه ده گانی داری ئه رقه م ئیسلام بووه، له گه ل میرده کهیدا، که جه عفه ری کوری ئه بو طالیب بوو، کۆچی کرد بو حه به شه، له پاش شه هیدبوونی جه عفه ری میردی له غه زای مۆته دا، شووی کرد به ئه بوبه کری سه دیق، له پاش مه رگی ئه بوبه کری سه دیقیش عه لی کوری ئه بو طالیب ماره یکرد، ئیما می عومه ر له باره ی خه و په رژی ئی خه ووه په رسیاری ئی ده کرد.

ئه سماء له میردی یه که می، له جه عفه ری کوری ئه بو طالیب، له خاکی حه به شه، موحه ممه دو عه بدوللاو عه ونی لی بوو، له میردی دووه می له ئه بوبه کر موحه ممه دی بوو، له میردی سییه می، له عه لی کوری ئه بو طالیب یه حیای بوو. ئه سماء له دایکه وه خوشکی مه یموونه ی هاوسه ری پیغه مبه ره. {بڕوانه: ته جرید/ ٤، لاپه ره: ٣١٧، ژماره: ١٥٧٦ = ٤٢٣٠ فتح}.

(١١١٧) هه ره شه کردن له ها مو شو کردنی پیاوی سه رژنانی بۆلای ژنان.

(٥٦٥٤ - ٥٦٥٥)

بَابُ: الرَّجُلُ عَنْ دُخُولِ الْمُخْتَلَيْنِ عَلَى النِّسَاءِ

١٤٤١- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ يَدْخُلُ عَلَى أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُخَنَّثٌ فَكَانُوا يَعُدُّونَهُ مِنْ غَيْرِ أُولَى الْإِرْبَةِ، قَالَ: فَدَخَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمًا وَهُوَ عِنْدَ بَعْضِ نِسَائِهِ وَهُوَ يَنْعَتُ امْرَأَةً، قَالَ: إِذَا أَقْبَلْتُ أَقْبَلْتُ بِأَرْبَعٍ، وَإِذَا أَدْبَرْتُ أَدْبَرْتُ بِثَمَانٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَلَا، أَرَى هَذَا يَعْرِفُ مَا هَا هُنَا، لَا يَدْخُلَنَّ عَلَيْكُنَّ»، قَالَتْ: فَحَبِّبُهُ.

بَابُ: إِطْفَاءُ النَّارِ عِنْدَ النَّوْمِ {الحديث: ٥٦٥٥ = ٥٦٤٧ ف.م. تجريد/ ٤، رقم: ١٥٩١ = ٤٣٢٤، ٥٢٣٥، ٥٨٨٧}:

عائیشه (رمزای خودای ئی بئ) فه رمووی: پیاویکی سه رژنانی هه بوو، ها تو چۆی هاوسه ره گانی پیغه مبه ری ده کرد، خه لکی وایان دانا بوو، که له و جوړه پیاوانه یه که

کاری جوو تبوونیان به ژنان نییه و هاموشویان بۆلای ژنان دروسته، چونکه بهر ئهم نایه ته دهکهون، کهوا له سوورتهی نوورداو دهفهرموی: {أَوِ التَّابِعِينَ غَيْرِ أُولِي الْإِرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ - النور / ۳۱}.

راوی فهرمووی: جا رۆژی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) رۆیشت بۆلای ئوم سهله مهی هاوسهه ری، ئهم پیاوه سهه ژنانیه یه شه لهوئ بوو، به عه بدوللای کوری ئومه ییه یه برای ئوم سهله مهی گوت: ئه گهه سه بهینه به پشتهی خودا تا ئیفتان رزگار کرد، خۆم کهه کهی غهیلانت نیشان ددهم، له دهستی نه دهی، نیچیریکی قه له وه، چۆن شوخو شهنگو گهرمو نه رمیکه!! له پیشه وه نه رمو نۆله و چوار لویه، له پاشه وه خرو پره و خه پانه و هه شه لویه!

پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) که ئهم قسانه ی بیست له م کابرایه، فهرمووی: (ئهدیی من نه مده زانی که ئهمه ئهم قسانه ده زانی که په یومندی به م جیگه هه ستیارانه ی ژنانه وه هیه؟ مه هیلن که ئهمه هاموشوتان بکا). له ته جریدا ده فهرموی: له گه پرا نه وه یه کی تاجدا ده فهرموی: (که داده نیشتی خرو خه پانه و ههه لویه و ده نیشتیه سه ره لۆ، که قسه دهکا، ده لئی شه کر ده شکینی، یا بولبوله و ده خوینی، بهینی هه ردو و رانه کانی وه که خه پله ی هه لاته وایه! جا کاتی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) گوئی له م قسانه ی بوو، فهرمووی: (مه هیلن ئهمه بئ بۆلاتان!). {تاج/ ۲، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۲۱۹۶، ج/ ۴ = چاپی چوارهم}. هه روا له ته جریدا ده فهرموی: ئهم بهه رانه له م فهرمو و دیه و مرده گیرین:

۱- ئهم پیاوه سهه ژنانیه ناوی هیت بوو، وه داده نری به سهه حاجی!

۲- ئهم عه بدوللایه که باوک برای خاتوو ئوم سهله مه بوو، له ئازاد کردنی مه کهکه دا، له گه ل ئه بو سوفیانا ئیسلام بوون، له رزگار کردنی مه کهکه دا، له غه زای تانیفا به تیری شه هید بوو.

۳- پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئ) له سهه ئهم جوړه قسانه هیتی له مه دینه و دهه رنا، ناردی بۆ (الحمی). نه فیکردن و ره هه نه کردن جوړیکه له سزادان.

۴- عەرزی پېغمبەريان كړد: با فيساره پياوې سەرژناني بكوژين؟ فهرمووې: (خودا ريگهې ئهوهې پېم نه داوه كه نوږكاران بكوژم!).

له راستيدا ئهم فهرمووده يه، چاره سهرې كېشه يه كي گه ورهې ئهم سهرده مه مان بۆده كا، زۆرينهې لاوان و هونه رمه ندان و گۆران يې ژان و موسيقا ژنه كان و چنه بازه كان له م بابتهن، جا كورت و پوخت: (هاورپيتي و دوستايه تي ئهم جوړه مرؤفه سهر ژان يېانه كاريكي ناباشه، به لام جنپو پيدان و غه يبه ت و نازاردانيان به به لاش و به خوړايي كاري ناباش و نادرسته و ئهمان يش ههر به موسولمان داده نرين، ئهوهې كه له سهر ئيمه يه هه و ئي چاك بوونيان بده ين، به لام تۆله و هه پرده و گورده و نازاردانيان ئهوه له ئه ستوي ده و له ته، بۆ ئيمه نه هاتووه له وده خوتن هه لقورتينين، به لام ئه وهنده هه يه له كاتي پيوستدا، وه بۆ روونكر د نه وهې رووي راستي، وه بۆ بهر ژه وهندي خاوه ن په يوه ندي، وه له كاتي پرسيارو هه والپرسی له رهفتاري كه سي، بۆ ئهم مه به ستانه و له م كاتانه دا، به لام شتي وا دروسته، به مهر جي، باسي فيسق و خراپي و نه نگه كانی، بۆ مه به ستی رهوابی، وهك خوازيبني و دراوسيتي و هاورپيتي و هاوبه شيتي له شتيكا، شتي وا بهر ئهم گوته يه ده كه وې: {لَاغِيْبَةً فِي فَاْسِقٍ: غه يبه تي فاسق به غه يبه ت دانانري!!}.

۵- له سهرده مي پېغمبهر دا، سي مرؤي سهرژناني (مُحَنَّث) له مه دينه هه بوون، هيت و ماتيع و هه دم، ئهم سي زه لامه هاموشوي ژان يان ده كړد، پېغمبهر هيتي ره هه نه كړد بۆ كيوي عه ير، كه كيوي بوو له نزيك ذولحوله يفه وه، ئيتړ له وي مايه وه، هه تا سهرده مي عومه ر، زۆر نه داراو بي دمه تان بوو، ريگه يان پي دده كه روژي هه يني بي بۆ مه دينه بۆ سوال و دوايي ده كه پرايه وه بۆ جيگه ي خوي، له وي ما هه تا مرد. ئهم سي كه سه داده نرين به سه حابي، دروست نييه، به چاوي بي ريز ته ماشا بكرين.

(۱۱۱۸) کوژاندنه‌وه‌ی ناگر له‌کاتی خه‌وتندا. (۵۲۱۴ - ۵۲۲۶)

باب: إطفاء النار عند النوم

۱۴۴۲- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: احْتَرَقَ بَيْتٌ عَلَى أَهْلِهِ بِالْمَدِينَةِ مِنَ اللَّيْلِ، فَلَمَّا حَدَّثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِشَأْنِهِمْ، قَالَ: «إِنَّ هَذِهِ النَّارَ إِنَّمَا هِيَ عَدُوٌّ لَكُمْ، فَإِذَا نِمْتُمْ فَاطْفِئُوهَا عَنْكُمْ». {الحديث: ۵۲۲۶ = ۵۲۱۷ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۱۹۷۳ = ۶۲۹۴ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۹۰۴۸} :

ئه‌بو مووسای ئه‌شعه‌ری (رمزای خودای ئی بن) فه‌رمووی: له‌مه‌دینه شه‌وی، مائی سووتا به‌سه‌ر خاوه‌نه‌که‌یدا، که ئه‌م رووداوه‌یان عه‌رزى چه‌زهرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) کرد، فه‌رمووی: (ناگر دوژمنی ئیوه‌یه، که ده‌خه‌ون له‌خوټانی بکوژیننه‌وه‌). {ریاض/ ۱، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۱۶۱/۶، لاپه‌ره: ۱۵۰ - ش} + {ژماره: ۱۳۲۴ تجرید = ۳۲۸۰ فتح الباری = به‌رگی/ ۳، لاپه‌ره: ۴۵۲ چاپی یه‌که‌م}.

(پوخته‌ی فه‌مووده‌کانی ئه‌م نامه‌یه)

- ۱- ئیستا وه‌ک سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ر نییه، دروسته به‌ موسوڵمان بگوتری: (ئه‌بولقاسم: باوکی قاسم).
- ۲- سوننه‌ته ناوی پێغه‌مبه‌ر بکری به‌ناوی تازه له‌دایکبوو به‌ ئومیدی ئه‌وه، که ره‌فتاری ره‌فتاری موسوڵمانانه بێ.
- ۳- ناوی عه‌بدوڵلاو عه‌بدوره‌حمان خو‌شه‌ویست‌ترین ناو له‌لای خوا.
- ۴- سوننه‌ته له‌کاتی ناواندا، ده‌ست به‌یئرئ به‌ساوه‌که‌داو نزای خیری دین و دنیاى بۆ بکری و ده‌می به‌خورما، یا به‌شیرینی شیرین بکری و بانگ بدرئ به‌گوئی راستیداو قامه‌ت بکری به‌گوئی چه‌پیدا.
- ۵- سوننه‌ته ناوی پێغه‌مبه‌ران و پیاو چاکان بکری به‌ناوی کوپی ساوا، وه‌ هه‌روه‌ها سوننه‌ته ناوی ئافره‌ته باشه‌کان بکری به‌ناوی کچی ساوا، وه‌ک: مه‌ریه‌م و فاطیمه و عائیشه و ساراو خه‌دیجه.
- ۶- سوننه‌ته ناو بگوژدرئ به‌ناوی خو‌ش‌ترو باشترو له‌بارترو بئ کیشه‌تر.

- ۷- سوننەتە لەكاتى گوڧتوگۇدا، مەرۇڧ رېزى بەرامبەر بگرئو بەخۇشەويستىرئىن ناوو نازناو ناوبىرئ، وەك كورەكەم، مامە.
- ۸- ھەندئ ناو ناباش و ناپەسەندىن، لە ڧەرموودەكانا ديارى كراون، سوننەتە مەرۇڧ خۇى لىيان بپاريزئ.
- ۹- مافەكانى موسولمان لەسەر موسولمان زۆرن.
- ۱۰- دانىشتن لەسەر رى مافى خۇى ھەيە، دەبئ رەچاو بگرئىن.
- ۱۱- دەستوورى سلاوكردن و مۇلەتخواستن، لەكاتى سەردانا.
- ۱۲- ھەندئ بپريارى ترى تايبەت، كە لەخودى ڧەرموودەكان وەردەگرئىن.
- ۱۳- كوزاندنەوہى ئاگر لەكاتى خەوتندا سوننەتە، مەگر لەبەر پئويستى و ناجارى، كارەبايش بەشىكە لەئاگر.
- ۱۴- پئىشگرىيى لە ھاورپئتى و ھاموشۇ پياوى سەرژنانى.
- ۱۵- ژنئ مېردى لەمال نەبئ، يا كەسوكارى نزيكى خۇى لەگەل نەبئ، ھاموشۇئ ببئ بەھۇى دلپيسى ھەرامە.
- ۱۶- لەكاتى ئەگەرى دروستبوونى گومانئ، لەنيوانى پياوو ژنيكا، پئويستە رونكردنەوہى پئويست ئەنجام بدرئ ھەتا خەلك توشى بوختانى و گومانى بەد نەبئ. {بىروانە: ژمارە: ۱۴۳۷}.
- ۱۷- ژن مافى ھەيە بۇ كاروبارو پئويستى خۇى لەمال دەرچئ، بەمەرچئ سەر نەكئشئ بۇ بەد رەموشتى.

۴۱- نامه‌ی نووخته و نزاو دووعا

کتاب الرقي

{بروانه: رياض الصالحين، بهرگی سییه‌م، زنجیره: ۲۵۰ له ژماره: ۱۴۶۵۸ و هه‌تا ژماره: ۱۵۰۲ + ته‌جریدی بوخاری = مختصر صحيح البخاری، بهرگی پینجه‌م، ژماره: ۱۹۷۵ هه‌تا ژماره: ۱۹۹۶ + التاج الجامع للأصول في أحاديث الرسول (صلى الله عليه وسلم)، به‌کوردی، بهرگی سییه‌م له‌زنجیره: ۷۳ وه هه‌تا زنجیره: ۸۰ له‌ژماره: ۳۰۲۰ وه هه‌تا ژماره: ۳۰۶۶}.

۱۱۱۹) نزاو نووخته‌ک‌ی جوبرانیل (سلاوی خودای لی بی) بو پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)

باب: في رقية جبريل عليه السلام للنبي (صلى الله عليه وسلم)

۱۴۴۳- عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صلى الله عليه وسلم) أَنَّهَا قَالَتْ: كَانَ إِذَا اشْتَكَى رَسُولُ اللَّهِ (صلى الله عليه وسلم) رَقَاهُ جِبْرِيلُ عَلَيْهِ السَّلَامُ، قَالَ: بِاسْمِ اللَّهِ يُبْرِيكُ، وَمِنْ كُلِّ دَاءٍ يَشْفِيكَ، وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ، وَشَرِّ كُلِّ ذِي عَيْنٍ. {الحديث: ۵۶۶۳ = ۵۶۵۵ فم}:

عائیشه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی و ره‌زای خودا له‌هه‌موو هاوه‌لان و هاوسه‌رانی بی) فه‌رمووی: جاران نه‌گه‌ر پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ئیشی، ئازاری، سکالایه‌کی له‌ده‌ست نه‌خۆشی ببوایه، جوبرانیل (دروود و سه‌لامی خودای مه‌زنی له‌سه‌ر بی) نزاو ده‌کرد بو‌ی و ده‌یفه‌رموو: {بِاسْمِ اللَّهِ يُبْرِيكُ، وَمِنْ كُلِّ دَاءٍ يَشْفِيكَ، وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ، وَشَرِّ كُلِّ ذِي عَيْنٍ}:

واته: به‌ناوی خودا، خۆی خۆشت ده‌کاته‌وه، وه له‌هه‌موو ده‌ردی شیفات ده‌داو، چاره‌ی هه‌موو نه‌خۆشینیکت بو‌ده‌کا، وه له‌زیانی ئه‌و هه‌سوودانه‌ی که هه‌سوودی

به خه ټك دهبه، په ناته ددها، وه له زياني هه موو چاوپيسانى به دوورت ده گري!}.
{تاج/۳، زنجيره: ۷۴، ژماره: ۳۰۳۳ چ/۴}:

۱۴۴۴- عَنْ عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ صُهَيْبٍ عَنْ أَبِي نَضْرَةَ عَنْ أَبِي سَعِيدٍ: أَنَّ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ
السَّلَامَ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ اشْتَكَيْتَ؟ فَقَالَ: «نَعَمْ»، قَالَ:
بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ،
بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ. {الحديث: ۵۶۶۴ = ۵۶۵۶ فم}:

عهدوولعه زيزى كورى صوههيب فهرمووى: نه بو نه ضره فهرمووى: نه بو
سه عيډى خودرى (رهزاي خدا له هه موويان بى) فهرمووى: جوبرائيل (دروډى خوداي لمسر
بى) هاته خزمه تى هه زره تى پيغه مبه ر (دروډى خوداي لمسر بى) پيى فهرموو: (نه ي
موحه ممه! نه خو شيت؟ فهرمووى: به لى، نه خوشم. جوبرائيل فهرمووى پيى:
{بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، مِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ،
بِاسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ}:

واته: به پيرؤزى ناوى خدا، نرات بو ده كه م، كه په ناته بدات له نيش و نازارى
هه موو شتى كه نازارت ددها، وهيت پاريزى له زياني هه موو كه سى، وه بيچاوينى بى
له چاوى پيسى هه سوود! خدا شيفات ددها و چاره سه رى دهردت ددها، به پيرؤزى
ناوى خدا ديسان نوو شته و دووعات بو ده كه م!}. {تاج/۳، زنجيره: ۷۴، ژماره: ۳۰۳۱
چ/۴}.

روونكردنه وه:

نهم نزيه ي وا لهم دوو فهرموو دهبه دا، با شترين وينه و نمونهن بو نزاو
نووشته ي ياسايى، واته: شه رعى. وه بو هه موو جوړه نه خو شى و نيش و نازارى
جه سته يى و دهر وونى ده ست ددهن، با شتر وايه كه كه سيكي خواناس بيخوينى
به سه ر خاوه ن سكا لكه دا. نزاو نوو شته و دووعا لهم بابته دا سى ناو ن بويه ك
ناوهرؤك.

۱۱۲۰) باسی جادوو بازی، جووله که جادوو له پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر

بی) ده‌کهن. (۵۶۶۷ - ۵۶۶۸)

بَابُ: فِي السِّحْرِ وَسِحْرِ الْيَهُودِ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۴۴۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَحَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَهُودِيٍّ مِنْ يَهُودِ بَنِي زُرَيْقٍ، يُقَالُ: لَهُ لَبِيدُ بْنُ الْأَعْصَمِ قَالَتْ: حَتَّى كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُخَيَّلُ إِلَيْهِ أَنَّهُ يَفْعَلُ الشَّيْءَ وَمَا يَفْعَلُهُ، حَتَّى إِذَا كَانَ ذَاتَ يَوْمٍ أَوْ ذَاتَ لَيْلَةٍ، دَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ دَعَا، ثُمَّ دَعَا، ثُمَّ قَالَ: «يَا عَائِشَةُ، أَشَعَرْتُ أَنْ اللَّهَ أَفْتَانِي فِيمَا اسْتَفْتَيْتُهُ فِيهِ؟ جَاءَنِي رَجُلَانِ فَقَعَدَ أَحَدُهُمَا عِنْدَ رَأْسِي وَالْآخَرُ عِنْدَ رِجْلِي، فَقَالَ الَّذِي عِنْدَ رَأْسِي لِلَّذِي عِنْدَ رِجْلِي، أَوِ الَّذِي عِنْدَ رِجْلِي لِلَّذِي عِنْدَ رَأْسِي: مَا وَجَعَ الرَّجُلُ؟ قَالَ: مَطْبُوبٌ، قَالَ: مَنْ طَبَّهُ؟ قَالَ: لَبِيدُ بْنُ الْأَعْصَمِ، قَالَ: فِي أَيِّ شَيْءٍ؟ قَالَ: فِي مُشْطٍ وَمُشَاطَةٍ وَجُبَّ طُلْعَةٍ ذَكَرَ، قَالَ: فَأَيْنَ هُوَ؟ قَالَ: فِي بِنْرِ ذِي أَرْوَانَ»، قَالَتْ: فَأَتَاهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي أَنْاسٍ مِنْ أَصْحَابِهِ، ثُمَّ قَالَ: «يَا عَائِشَةُ وَاللَّهِ لَكَ أَنَّ مَاءَهَا نُقَاعَةُ الْحَنَاءِ، وَلَكِنَّ نَخْلَهَا رُءُوسُ الشَّيَاطِينِ»، قَالَتْ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَفَلَا أَحْرَقْتَهُ؟ قَالَ: «لَا، أَمَّا أَنَا فَقَدْ عَافَانِي اللَّهُ، وَكَرِهْتُ أَنْ أُثِيرَ عَلَى النَّاسِ شَرًّا، فَأَمَرْتُ بِهَا فِدْفَنْتُ». {الحديث: ۵۶۶۷ = ۵۶۵۹ فم. بخاری. طَبَّ: ۵۷۶۶. تحفة الأشراف: ۱۶۹۸۵} :

عائیشه‌ی هاوسهری پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر پیغه مبه‌رو ره‌زای خودا له‌همموو یاران و هاوولان و هاوسهره پاکیزه‌کانی بی) فهرمووی: جووله که یه‌کی به‌نی زورمیقی، که ناوی له‌بیدی کوری نه‌عصم بوو، جادووی له پیغه مبه‌ر کردبوو، هه‌تا هه‌ندی جار شتی واهه‌بوو، که پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) نه‌یکردبوو، که چی به‌خه‌یال وایده‌زانی که کردوویه‌تی!

تا روژیکیان، یا شه‌ویکیان، پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) زور زور پارایه‌وه له‌خودا، که نه‌م وهیه‌ی له‌کوژل بخا، له‌پاشا فهرمووی: نه‌ی عائیشه! ناگات لییه که خودا هات به‌ده‌نگمه‌وه و چاره‌ی دهرده‌که‌می پی فهرمووم: دوو پیاو هاتن بۆلام، یه‌کیکیان له‌سهرینمه‌وه دانیش‌تو نه‌وی تریان له پایینمه‌وه دانیش‌ت، نه‌وه‌یان که

لەسەرىنمەۋە بوو گوتى بەۋەيان كە لەپايىنمەۋە بوو، يا فەرموۋى: ئەۋەيان كە لە پايىنمەۋە بوو، گوتى بەۋەيان كە لەسەرىنمەۋە بوو: ئازارى ئەم پياۋە چىيە؟ گوتى: جادۋوى ئى كراۋە، گوتى: كى جادۋوى ئى كردوۋە؟ گوتى: لەبىدى كورى ئەعصەم، گوتى: لەجى؟ گوتى: لەشانە و لە كۆلك و موۋى دەمى شانە كە لەكاتى موۋ داهىنانا بەردەبىتەۋە، يا لەناۋ ددانەكانى شانەكەدا دەمىنيتەۋە و لەكىف (قاۋغ)ى ھېشۋوى خورماى نىردا، گوتى: جا ئەۋە لەكۆيە؟ گوتى: لەناۋ بىرى ذى ئەروان دايە، عائىشە گوتى: جا پېغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بى) لەگەل دەستەيى لەيارانى خۇيدا، چوون بۇ ئەۋى، لەپاشا كە گەرايەۋە فەرموۋى: ئەى عائىشە! بەۋ خودايە ئاۋەكەى دەللىى لىنجاۋى خەنەيە، دارە خورماكانى دەللىى سەرو گويلاكى شەيتانن، وا رەزا قورس و نالەبارن. گوتم: ئەى پېغەمبەرى خودا! ئايا دەرىت ھىنا لەبىرەكە؟ فەرموۋى: (نە، ۋەل من خودا چاكى كردمەۋە ۋەزىشم نەكرد كە شەپ بوروۋوژىنم لەخەلك، جا لەبەرئەۋە دەستوورم دا بىرەكەيان پركردەۋە). {تاج/۳، زنجىرە: ۵۴، ژمارە: ۲۹۴۹ چاپى چوارەم}.

(۱۱۲۱) نوشته کردن بۆ نەخۇش بەخویندنى (قُلْ أَعُوذُ وَهَكَانَ لَهْ كَل تەپرايى دەمدا. (۵۶۷۱ - ۵۶۸۰)

بَابُ: الْقِرَاءَةُ عَلَى الْمَرِيضِ بِالْمُعَوَّذَاتِ وَالنَّفَثِ

۱۴۴۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا مَرَضَ أَحَدٌ مِنْ أَهْلِهِ نَفَثَ عَلَيْهِ بِالْمُعَوَّذَاتِ، فَلَمَّا مَرَضَ مَرَضُهُ الَّذِي مَاتَ فِيهِ جَعَلْتُ أَنْفَثُ عَلَيْهِ وَأَمْسَحُهُ بِيَدِ نَفْسِهِ، لَأَنْهَا كَانَتْ أَعْظَمَ بَرَكَةً مِنْ يَدِي. {الحديث: ۵۶۷۸ = ۵۸۷۰ فم. تجريد/۵، رقم: ۱۶۲۳ = ۴۴۳۹، ۱۶، ۵۰، ۵۷۳۵، ۵۷۵۱}:

عائىشە (رەزى خۇداى ئى بى) فەرموۋى: دەستوۋرى پېغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بى) وابوو، كاتى يەككى لەكەسوكارەكەى خۇى نەخۇش دەكەۋت، سوۋەتى: (قُلْ هُوَ اللَّهُ) و سوۋەتى: (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) و (قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ)ى بەسەرىدا دەخویندو لەپاشا بە تەپرايى دەمى پىفى ئى دەكرد، بەلام لەۋ نەخۇشەيەدا، كە پېغەمبەر تىادا

مهرگ بوو به میوانی، من خوّم سوورده تکه کانم به سه ریډا ده خویندو نه نجا به تهرایی دهمم فووم ئی دهکرد، به لّام دهستی پیغه مبهه ر خویم هه لده گرتو دهمینا به سه ر جهسته ی پیر و زیډا، له بهر نه وهی که دهستی نه وه گه لّی گه لّی له دهستی من به پیتو فهر و بهر که تر بوو). { تاج/۳، زنجیره: ۷۵، ژماره: ۳۰۳۷ ج/۴ }.

۱۱۲۲) نووخته کردن به پیر و زنی ناوی خوداو به ناگرتن به ناوی خوداو سیفته ته

جوانه کانی خودا (۵۷۰۱)

بَابُ: الرِّقِیَّةِ بِاسْمِ اللَّهِ وَالتَّعْوِیْذِ

۱۴۴۷- عَنْ عُمَانَ بْنِ أَبِي الْعَاصِ الثَّقَفِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّهُ شَكَأَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَجَعًا يَجِدُهُ فِي جَسَدِهِ مُنْذُ أَسْلَمَ، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ضَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذِي تَأْلَمُ مِنْ جَسَدِكَ، وَقُلْ: بِاسْمِ اللَّهِ ثَلَاثًا، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَعُوْذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ». {الحديث: ۵۷۰۱ = ۵۶۹۳ فم. أبو داود. طب: ۳۸۹۱. ترمذی. طب: ۲۰۸۰. تحفة الأشراف: ۹۷۷۴}:

عومانی کوری نه بولعاصی نه ل-ته قهفی (رمزای خودای ئی بین) عهرزی پیغه مبهه ری کرد (دروودی خودای له سه ر بین) که نه وه تی موسولمان بووم، ئازاری له جهسته مدا په یدا بووه، پیغه مبهه ریش (دروودی خودای له سه ر بین) پیی فهرموو: (دهستت دابنئ له سه ر نه وه شوینه ی جهسته ت که دهئیشی و سی جار بلئ: (باسم الله: به ناوی خودا!) وه حه وت جاریش بلئ: (أَعُوْذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ): په نا ده گرم به خوداو به ته وانایی نه وه له زیانی نه م ئیش و ئازاره ی که ههستی پی ده که م و مه ترسیم ههیه لی!)

له تاجدا ده فهرموئ: گفته ی نه بو داوودو ته رمه زی بو نه م فهرمووده یه ئاوایه: عوتمان ده فهرموئ: ژانیکم له گه لدا بوو، نه وه نده ی نه مابوو که بمکوژی، جا چوومه لای پیغه مبهه ر (دروودی خودای له سه ر بین) فهرمووی: (حه وت جار دهستی راست به سه ر جیی ژانه که دا بهینه و هه موو جاری له گه لیدا بلئ: أَعُوْذُ بِعِزَّةِ اللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ: په نا ده گرم به گه ورهیی و دهسته لاتو ته وانایی خودا له زیانی نه م ئیشه ی که ههستی پی ده که م).

فهرمووی: که ئەمەم کرد، ئیتر خودا ئەو ژانەى لەکۆل خستەم، ئیتر منیش لەوساکەو، کەسوکارو خەلکی تریش رادەسپێرم کە لەکاتى هەبوونی ئیش و نازاری لەجەستەیاندا ئاوابکەن و بەم شیۆمیە ئەو نزیایە بخوینن). {تاج/۳، زنجیرە: ۷۴، ژمارە: ۳۰۳۲}.

(۱۱۲۳) پەناگرتن بە خودا لەزیانی شەیتانی وەسودەسە لەناو نوێژدا.

(۵۷۰۲ - ۵۷۰۴)

بَابُ التَّعْوِیْذِ مِنَ شَیْطَانِ الْوَسْوَۃِ فِي الصَّلَاةِ

۱۴۴۸- عَنْ أَبِي الْعَلَاءِ: أَنَّ عُمَرَ بْنَ أَبِي الْعَاصِ أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ الشَّيْطَانَ قَدْ حَالَ بَيْنِي وَبَيْنَ صَلَاتِي وَقِرَاءَتِي يَلْبِسُهَا عَلَيَّ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ذَلِكَ شَيْطَانٌ يُقَالُ: لَهُ خِنْزَبٌ، فَإِذَا أَحْسَسْتُهُ فَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْهُ، وَاتَّقِلْ عَلَى يَسَارِكَ ثَلَاثًا»، قَالَ: فَفَعَلْتُ ذَلِكَ، فَأَذْهَبَهُ اللَّهُ عَنِّي. {الحديث: ۵۷۰۲ = ۵۶۹۴ فم}:

ئەبو عەلاء فەرمووی: عوتمانى كورى ئەبولعاصى شەقەفى (رمزى خودای ئى بىن) فەرمووی: چووم بۆ خزمەتى حەزەمت (دروودى خودای لەسەر بىن) عەرزیم کرد: قوربان! ئەى پێغەمبەرى خودا! بەراستى شەیتان نوێژەكەمى ئى شیواندووم، خویندنى ناو نوێژەكەى ئى تىك داوم، نازانم چەند ركات دەكەم، قورئان خویندنهكەم ئى دەشیوى، خوشى و لەزەمت لە نوێژەكەم وەرناگرم. خوشەویست (دروودى خودای لەسەر بىن) فەرمووی: (ئەو شەیتانىكە ناوى خەنزەبە، كە هەستت پێى كرد، سى جار ئەعوزو بیللا بكەو پەنا بگرە بەخودا لى و لەلای چەپتەووە سى تف رۆكە!). فەرمووی: ئیتر وام كرد، خودای گەورەمیش وەسودەسە و دلە راوكیكەى لەكۆل خستەم). {تاج/۱/۲۵۰، زنجیرە: ۷۵، ژمارە: ۴۹۶ چاپى چوارەم}.

۱- خويندنی ئەم نزاىه و تف رۆکردنهكه، نابى لهناو نوێژكهدا بى، يا لهپيش دهست پيكرديندا، يا لهپاش تهواوکردنى. ئەم فهرموودميه بهلگهيه لهسهر ئەوه ههركاتى و لهههر شوينى مروف ههستى بهزىانى شهيتان و وسوسهسى ئەم مهلعوونه كرد، سوننهته سى جار (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) بكا، يا بهههر سيغهيهكى تر پهنا بگرئ بهخوداى گهوره لى و سى تف لهلاى چهپيهوه رۆبكات، بهلام نابى لهكاتى تف رۆکردنهكهدا، كي شهيهكى ئەدهبى دروست بكا، وهك ئەوه رووى لهكهسى بى و كهسهكه واههست بكا كه تفهكه لهو دهكا، يا لهناو مزگهوتا تفهكه رۆبكا، يا تفهكه بهر شتيكى پاك بكهوى، وهك ناوو نان و قاپو شتى وا. لهغايه المامل شهرحى تاجول ئوصولدا دمهفرموى: (لهپيش دهست پيكردينى نوێژكهدا سى جار (أَعُوذُ بِاللَّهِ) بكاو سى تف لهلاى چهپيهوه رۆبكا. {تاج/۱، ص ۱۸۴ هامش رقم: ۱۰، ط/۴}.

نهوهوى (رهحمتهى خوداى ئى بى) دمهفرموى: مه بهست له (رىق) و (نفت) و (تفل) لهم جوړه شوينا نه، پفيكى بى تهرييه، بهلام بهههر حال، تفيش دهبى، پفى تهريش دهبى. {بروانه: شهرحى نهوهوى، بهرگى/۱۴، ص ۴۰۳، حديث رقم: ۵۶۷۸ شيخا، ههروا بهرگى/۱۵، ص ۱۸. كتاب الرؤيا طبعة ثانية}.

۲- عوثمانى كورى ئەبولعاصى ئەل-شقهفى (رمزى خوداى ئى بى) هاوهليكى ناودارى پيغه مبهره، كۆمهلى فهرموودهى ههيه له صهحيى موسليمد، ههروا له (السُنن) دا، وهفدهكهى ئەقيف كاتى هاتن، ئەويشيان لهگهڻدا بوو، ئيسلام بوو، پيغه مبهر (دروودى خوداى لهسهر بى) كردى به كارمه ندى سهر طائيف، ئەبويه كرو عومهرىش لهوى هيشتيانهوه، لهپاشا لهسالى پازدهى كۆچيدا، عومهر كردى به كارمه ندى سهر عومان و به حرهين، لهپاشا لهبهصره نيشته جى بوو ههتا لهوى لهسهردهمى جينشيني موعاوييه دا مهرگ بوو بهميوانى، ههندى دهليين سالى په نچاو پينچ و ههندى دهليين: سالى په نچاو يهك مردوو!

له پاش مهرگی پیڅه مېهر (مروودی خودای له سهر بڼ) گه لې هوز له ئیسلام هه لگه پرانه وه، ته قیفیش ویستیان له ئیسلام پاشگهز بڼه وه، به لام عوتمان نه یه یشته پاشگهز بڼه وه ووتاریکی دا بویان و فهرمووی: (ئیوه دواترین هوز بوون که ئایینی پیروزی ئیسلامتان هه بوو لگړدوو، مه بن به سووری بهرله شکرو یه کهم هوز بن که له ئیسلام پاشگهز بڼه وه).

خوی دمفه رموی: (کاتی ئامینهی کچی وه هه ب پیڅه مېهری بوو، من نامادهی ئه وکاته بووم). له سهر ئه م بنیاته ده بې نزیکهی سه دو بیست سال ژیا بې.

۱۱۲۴) نوو شتهی که سی که زه نده و شتی وا پیوهی دابی به خویندنی سوورده تی فاتحه. (۵۶۹۷ - ۵۷۰۰)

باب: رُقِيَّةُ الدِّيعِ بِأَمِّ الْفَرَّانِ

۱۴۴۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ نَاسًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانُوا فِي سَفَرٍ، فَمَرُّوا بِحَيٍّ مِنْ أَهْلِ الْعَرَبِ، فَاسْتَضَافُوهُمْ، فَلَمْ يُضِيفُوهُمْ، فَقَالُوا لَهُمْ: هَلْ فِيكُمْ رَاقٍ؟ فَإِنَّ سَيِّدَ الْحَيِّ لَدِيْعٌ أَوْ مُصَابٌ؟ فَقَالَ رَجُلٌ مِنْهُمْ: نَعَمْ، فَأَتَاهُ فَرَقَاهُ بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ فَبَرَأَ الرَّجُلُ، فَأَعْطَى قَطِيعًا مِنْ غَنَمٍ، فَأَبَى أَنْ يَقْبَلَهَا، وَقَالَ: حَتَّى أَذْكَرَ ذَلِكَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَاتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَاللَّهِ مَا رَقِيتُ إِلَّا بِفَاتِحَةِ الْكِتَابِ، فَتَبَسَّمَ وَقَالَ: «وَمَا أَذْرَاكَ أَنَّهَا رُقِيَّةٌ؟» ثُمَّ قَالَ: «خُذُوا مِنْهُمْ، وَاضْرِبُوا لِي بِسْمِ مَعَكُمْ».

{الحديث: ۵۶۹۷ = ۵۶۸۹ فم = فتح الملهم. تجريد/ ۳، رقم: ۱۰۰۶ = ۲۲۷۶، ۵۰۰۷، ۵۷۳۶، ۵۷۴۹}:

ئهم فهرموودهیه له ته جریدی بوخاری و تاجول ئوصولدا ئاوايه، دهیکهین به رافهی ئهم فهرموودهیهی ئیرهی موسلیم:

ئهبو سه عیدی خودری (همزی خودای ل بڼ) فهرمووی: دهسته یی له یاران ی پیڅه مېهر

(مروودی خودای له سهر بڼ) بووین، چووین بو سه فهری، رویشتهین تالای خیل ی عره بڼدا، لاماندا، ویستمان که به میوان هه بوو لمان بکه، به لام خیل هه که رازی نابن و دایان

نەكردىن و مىواندارىيان پى نەكردىن، جا ئاغاي خىلەكە شت پىۋەى دەدا، وە بەزۆر شت ھەولئى لەگەل دەدەن، بەلام سوودى نابى بۆى تا ھەندىكىان دەلئىن: بۇناچن بۇناو ئەم كاروانىيە، كە لىردەدا لايان داو، سا بەشكوو چارەيى لەلەى كەسىكىان ھەبى.

جا دەرۆن بۇلايان و دەلئىن: سەرخىلەكەمان شت پىۋەى داو و بەزۆر شت ھەولمان لەگەلئى داو، بەلام سوودى نىيە بۆى، ئايا لەلەى كەسى لەئىۋە چارەيى، چارەسەرى نىيە؟ يەكىكىان (كە ئىمامى نەوۋەى دەفەرەمۆى: ئەبو موسا خۆى بوو) دەلئى: با، بەخودا مە نووشتەى گەزەندە دەكەم، بەلام بەخودا چونكە ئىمە داواى مىواندارىيان لىتان كەرد، كەچى ئىۋە داتان نەكردىن و رازى نەبوون، مەنىش دووعاتان بۇ ناكەم، ھەتا سەرقەلەمانە پىكەمان بۇ بىرپار نەدەن.

ئىنجا رىكەكەون لەسەر بىركەيى پەز، ئىتر ئەبو موسايش لەگەلئان دەچى بۇلاى سەرخىلەكەيان و لەوئى سووۋەتى (الحمد لله رب العالمين) بەسەرىا دەخوئىنئى و بەتەپرايى دەمى كەمى تفى لى دەدا، وە ھەتا ھەوت جار ئەمە دووبارە دەكاتەو، ھەموو جارئى لەپىشا فاتىجە دەخوئىنئى، وە ئەنجا بەتەپرايى دەمى پفى لى دەكا، ئىتر شتپىۋە دراوۋەكە وەك وشترى لەپەت بەربى، دەست و پاى كرايەوۋە ھەستا و كەوتە گەر و رۆيشتن و يەك دەنك پەلە قازئى و پەلە فەرتى و پەلە پرووسكىى نەما.

فەرەمۆى: ئىتر ئەو سەرقەلەمانەى كە لەسەرى پىك ھاتبووین بەتەواوۋى دايان پىمان.

جا ھەندئى كەسىان گوتيان: با بەشى بىكەين لەناو خۇمانا، بەلام دووعا خوئىنەكە فەرەمۆى: دابەشەى مەكەن تا دەچىنەوۋە لای پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) و راستى رووداوۋەكەى ەرز دەكەين، ھەتا بزەننن ئەو فەرمانى بەچىيە پىمان، جا كەھاتنەوۋە لای پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) و ئەمەيان بۇيگىرايەوۋە، فەرەمۆى: (چۆنت زانى كە ئەوۋە دووعايە؟!). فەرەمۆى: (شتى راست بوو خودا خستىە ناو دلمەوۋە).

فهرمووی: (شتی باستان کردووه، دهی دابهشی بکه‌ن و پشکی‌کیش بو‌من دابنن له‌گه‌ل خو‌تاندا، هه‌تا به‌ته‌واوی دانیابن له دروستی کاره‌که‌تان و له حه‌لالی سه‌ر قه‌له‌مانه‌که‌تان و له‌و‌کر‌یه‌ی که ومرت‌ان گرتووه).

جا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌پاش دابه‌ش‌کردنه‌که دیسانه‌وه ره‌زامه‌ندی خو‌ی ده‌ر‌بر‌یه‌وه به‌زمرده خه‌نه‌یی!).

له گیر‌انه‌وه‌یه‌کی تاجا: (هه‌ندی که‌سیان ئه‌مه‌یان به‌دل نه‌بوو، وه ده‌یان‌گوت: تو ئه‌ی ئه‌بو مووسا! له‌سه‌ر نامه‌ی خودا کر‌یت و مرگرتووه، تا کاتی هاتینه‌وه بو مه‌دینه، گوتیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! ئه‌بو مووسا له‌سه‌ر قورئانی نامه‌ی خودا کر‌یی و مرگرتووه؟ ئه‌ویش (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فهرمووی: (ره‌واترین شت که کر‌یی له‌سه‌ر و مرگرن قورئانی پیروژه، که نامه‌ی خودای گه‌ورمه‌یه) ز {تاج/۳، زنجیره: ۷۵، ژماره: ۳۰۳۹ چاپی چواره‌م} + {تاج/۳، زنجیره: ۷۵، ژماره: ۳۰۴۰ ج/۴ = چاپی چواره‌م}.

۱۱۲۵) نووشته کردن بو ده‌مبه‌ستی هه‌موو جانه‌وه‌ریکی زه‌هردار.

(۵۶۹۶ - ۵۶۸۱)

بَابُ: الرُّقِيَّةِ مِنْ كُلِّ ذِي حُمَةٍ

۱۴۵۰- عَنْ الْأَسَدِ قَالَ: سَأَلْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ الرُّقِيَّةِ؟ فَقَالَتْ: رَحَّصَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأَهْلِ بَيْتٍ مِنَ الْأَنْصَارِ فِي الرُّقِيَّةِ مِنْ كُلِّ ذِي حُمَةٍ. {الحديث: ۵۶۸۱ = ۵۶۷۳ ف.م. تجريد/۵، رقم: ۱۸۸۳ = ۵۷۴۱. تحفة الأشراف: ۱۶۰۱۱}.

ئه‌له‌سه‌وه‌ده‌ فهرمووی: پرسیم له عایشه (ره‌زای خودای ئی بی) له‌بار‌ه‌ی نووشته‌و چاو‌م‌زار‌موه؟ فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) مؤله‌تی دا به‌مالی ئه‌نصاری که نووشته‌و چاو‌م‌زار‌و ده‌مبه‌ست بکه‌ن بو هه‌موو جانه‌وه‌ریکی زه‌هردار، وه‌ک مارو دوو‌پش‌ک و زمرده‌واله‌و هه‌موو جزوودارو ژه‌هر‌دار‌یکی تر).

(۱۱۲۶) نووشتەى مېكووتە. (۵۶۸۱ - ۵۶۹۶)

بَابُ فِي الرُّقِيَةِ مِنَ النَّمْلَةِ

۱۴۵۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: رَخَّصَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الرُّقِيَةِ مِنَ الْعَيْنِ، وَالْحُمَةِ، وَالنَّمْلَةِ. {الحديث: ۵۶۸۸ = ۵۶۸۰ فم}:

ئەنەسى كورې مالېك (رمزى خوداى ئىبنى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) رېگەى ئىمەى داوھ كە چاومزارو دەمبەستى مارو دووپشك و جرو جانەوهرى زەهردارو ژەهردارو نووشتە و نزاى نەخۆشى مېكووتە بکەين). {تاج/۳، زنجیره: ۷۳، ژمارە: ۳۰۲۵ ج/۴}.

(۱۱۲۷) نووشتەى دووپشك. (۵۶۸۱ - ۵۶۹۶)

بَابُ فِي الرُّقِيَةِ مِنَ الْعُقْرَبِ

۱۴۵۲- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: نَهَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الرُّقْيَةِ؟ فَجَاءَ آلُ عَمْرِو بْنِ حَزْمٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّهُ كَانَتْ عِنْدَنَا رُقِيَّةٌ، نَرْقِي بِهَا مِنَ الْعُقْرَبِ وَإِنَّكَ نَهَيْتَ عَنِ الرُّقْيَةِ، قَالَ: فَعَرَضُوهَا عَلَيْهِ، فَقَالَ: «مَا أَرَى بِأَسَا، مَنِ اسْتَطَاعَ مِنْكُمْ أَنْ يَنْفَعَ أَخَاهُ فَلْيَنْفَعْهُ». {الحديث: ۵۶۹۵ = ۵۶۸۷ فم}:

جابر (رمزى خوداى ئىبنى) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) جلەوگىرىي کرد لەنووشتە کردن، خزماني عەمرى كورې حەزم هاتن بۆ خزمەتى حەزەرەتى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) گوتيان: ئەى پېغەمبەرەى خودا! ئىمە لەمە وپېش نووشتەمان دەکرد، نووشتەى دووپشكمان دەکرد، بەلام ئىستا تۆ جلەوگىرىي لەنووشتە کردن دەكەى، سەبارەت بەئىمە فەرمانت بەچىيە؟ خۆشەويست (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (ئەو نووشتە و دووعايانەى كە دەيانكەن، كامانەن نیشانمیان بدن).

ئەوانیش نووشتە و دووعاكانى خۆيان خويندەوھ بۆ پېغەمبەرەو عەرزیان کرد كەچین و جى نین. ئەویش (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (لەم نووشتانەى ئیوھدا شتى

خراپ نابینم، به شیوهی گشتیتش وهك دهستووریکی دامه زراو: ههر كه سیكتان دهتوانی، بهههر شیوهیی بی، بههوی نووشتهوه بی، یا بههوی شتیکی تروهویی، باسوود به برادهریکی خوی بگهیهنی، با دریغی ئی نهكا). {تاج/٣، زنجیره: ٧٣، ژماره: ٣٠٢٠، ٣٠٢١، ٣٠٢٢، ٣٠٢٣، ٣٠٢٤}.

١٤٥٣- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا لَقِيتُ مِنْ عَقَرٍ لَدَغْتَنِي الْبَارِحَةَ، قَالَ: «أَمَّا لَوْ قُلْتُ حِينَ أَمْسَيْتَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ تَضُرْكُ». {الحديث: ٦٨١٨}.

ئهبو هورهیره (همزای خودای ئی بی) فهرمووی: پیاوی هاته خزمهتی چهزمت (دروودی خودای لهسهر بی) عهزیکرد: ئهی پیغهمبهری خودا! ئهم شهو دووپشکی پیغهوهیدا، تا بهیانی خهوم ئی نهکهوت. فهرمووی: (ئهیدی ئهگهر لهکاتی ئیواردا بتگوتبایه: {أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ}: پهنا دهگرم به وشه تهواوهکانی خودا لهزیانو و مزمنی ئهوهی که خودا خوی دروستی کردوو، ئهگهر ئهم نزایهت سهه لهئیواری، بخویندبایی، مهگهر چهزی خودای لهسهر بوايه، دهنه ئهو دووپشکه زیانی نهدهبوو بۆت). {تاج/٣، زنجیره: ٧٤، ژماره: ٣٠٢٥} + {تاج/٣، زنجیره: ٧٤، ژماره: ٣٠٣٣ ٤/ج}.

(١١٢٨) چاوینی راسته و بوی ههیه. (٥٦٦٣ - ٥٦٦٦)

بَابُ: الْعَيْنُ حَقٌّ وَإِذَا اسْتُغْسِلْتُمْ فَاغْسِلُوا

١٤٥٤- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْعَيْنُ حَقٌّ، وَلَوْ كَانَ شَيْءٌ سَابِقَ الْقَدَرِ سَبَقَتْهُ الْعَيْنُ، وَإِذَا اسْتُغْسِلْتُمْ فَاغْسِلُوا». {الحديث: ٥٦٦٦ - ٥٦٥٨ فم: ٤}.

ئیبنو عههباس (همزای خودایان ئی بی) دهفهرمووی: پیغهمبهه (دروودی خودای لهسهر بی)

دهفهرمووی: (چاوینی چاوی پیس راسته و ههیه و کاریگهری ههیه، گریمان شتی

ۋابوۋايە كەدەست پېشكەرىي لە چارەنووسى خودايى بىكرادايە، چاۋى پېس دەستپېشكەرىي ئى دەگردو دەيئەنگاوت، چونكە چاۋى پېس ئەۋەندە كارىگەرە، جا ئەگەر دىنباۋو، كەسئ بوو بەچاۋتانەۋەۋ داۋايان ئى كردن كە خۇتان بشۆرن بۇيان، ئەۋە خۇتان بشۆرن ۋاۋەكە لە شتېكا كۆپكەنەۋەۋ لەپاشا ئاۋى خۇشۇردنەكەتان بىكەن بەسەر ئەۋەكەسەدا كەبوۋە بەچاۋتانەۋە، تا خودا شىفای بدا). {تاج/۳، زنجیرە: ۶۶، ژمارە: ۲۹۹۹}.

روونکردنەۋە:

لە تاجدا دەفەرموئ: دەستوورى ئەم خۇشۇردنەيش ئاۋايە: بەپىئى ئەم فەرموودەيەى دواۋە، كە ئەحمەدو نەسائى ۋ ئىبنو حەببان (رەحمەتى خودايان ئى بى) گىپراۋيانەتەۋە:

(چاۋ پېسەكە دەموچاۋى ۋ ھەردو دەستى ھەتا ھەردو ئانىشكى ۋ لەشى لەناۋكى بەرەۋ خوار، تا خوارەۋە دەشۆرئ ۋ ئەۋ ئاۋە چۆراۋەيە دەكەنە قاپىكەۋەۋ دەيكەن بەسەر سەرو پىشتى ئەۋ كەسەدا كەبوۋە بەچاۋيەۋە، پاشان قاپەكە دەمەۋ نخوون دەكەنەۋە، ئىتر بە فەرمانى خودا چاۋپىنىي بەچاۋەبوۋەكە خۇش ۋ چاك دەپىتەۋە. {بىروانە: تاج/۳، زنجیرە: ۶۶، ژمارە: ۳۰۰۰}.

(۱۱۲۹) نووشتەى بەچاۋەبوون، ۋاتە: چاۋەزار. (۵۶۸۱ - ۵۶۹۶)

باب: فِى الرُّقْيَةِ مِنَ الْعَيْنِ

۱۴۵۵ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْمُرُنِي أَنْ أَسْتَرْقِيَ مِنَ الْعَيْنِ. {الحدیث: ۵۶۸۶ = ۵۶۷۸ فم. تجرید/۵، لاپەرە: ۱۷۶، رقم: ۱۸۸۱ = ۵۷۳۸ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۶۱۹۹}:

عائیشەى ھاۋسەرى پىڭەمبەر (دروودى خودا لەسەر پىڭەمبەر ۋ لەسەر ھەموو ھاۋەل ۋ ھاۋسەرەكانى بى) فەرموۋى: جاران پىڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمانى

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأَى بِوَجْهِهَا سَفْعَةً، فَقَالَ: «بِهَا نَظْرَةٌ، فَاسْتَرْقُوا لَهَا»، يَعْنِي بِوَجْهِهَا صُفْرَةً. {الحديث: ٥٦٨٩ = ٥٦٨١ ف.م. تجريد/٥، رقم: ١٨٨٢ = ٥٧٣٩ فتح الباری. تحفة الأشراف: ١٨٢٦٦} :

نوم سه‌له‌مه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رو ره‌زای خودا له‌هه‌موو هاوهدل و هاوسه‌ره‌کانی بئ) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) له‌مالی من بوو، کچؤ‌له‌یه‌کی بینی پلئ به‌ده‌مو چاویه‌وه بوو، فه‌رمووی: (ئه‌مه‌ بووه به‌چاوه‌وه، چاومزاری بؤ بکه‌ن!) واته پلئیکی زه‌رد به‌روویه‌وه بوو، وه‌ک خه‌رکانه. {تاج/٣، زنجیر: ٦٦، ژماره: ٣٠٠١ ج/٤}.

(١١٣١) نووخته‌کردن به‌خوئی زه‌وی. (٥٦٨١ - ٥٦٩٦)

بَابُ الرُّقِيَةِ بِتُرْبَةِ الْأَرْضِ

١٤٥٨- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ إِذَا اشْتَكَى الْإِنْسَانُ الشَّيْءَ مِنْهُ أَوْ كَانَتْ بِهِ قَرَحَةٌ أَوْ جَرْحٌ، قَالَ: النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِاصْبِعِهِ هَكَذَا، وَوَضَعَ سَفِيَانُ سَبَابَتَهُ بِالْأَرْضِ، ثُمَّ رَفَعَهَا: «بِاسْمِ اللَّهِ تُرْبَةُ أَرْضِنَا بِرِيقَةٍ بَعْضُنَا، لِيُشْفَى بِهِ سَقِيمُنَا بِإِذْنِ رَبِّنَا»، قَالَ ابْنُ أَبِي شَيْبَةَ: «يُشْفَى»، وَقَالَ زُهَيْرٌ: «لِيُشْفَى سَقِيمُنَا». {الحديث: ٥٦٨٣ = ٥٦٧٥ ف.م. تجريد/٥، رقم: ١٨٨٤ = ٥٧٤٥، ٥٧٤٦ فتح الباری. أبو داود. طب: ٣٨٩٥. ابن ماجه. طب: ٣٥٢١. تحفة الأشراف: ١٧٩٠٦} :

عائیشه (ره‌زای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: ئه‌گه‌ر که‌سێ ئی‌شێ، ئازاری له‌له‌شیا بوایه، یاخود برینی، یا زامیکی پیوه‌ بوایه، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) په‌نجه‌ی شایه‌تمانێ خوئی به‌تفی خوئی ته‌ر ده‌کردو ده‌ینایه‌ سه‌ر خا‌ک و په‌نجه‌ی توژی خوئی پیوه‌ ده‌لکا، ئه‌وجا په‌نجه‌ی به‌خوئل و ته‌راییه‌که‌ی ده‌میوه‌ ده‌ینا به‌سه‌ر شوینی ئازاره‌که‌داو له‌وکاته‌دا ئه‌م نزایه‌ی ده‌خویندو ده‌یفه‌رموو: {بِاسْمِ اللَّهِ، تُرْبَةُ أَرْضِنَا، بِرِيقَةٍ بَعْضُنَا، لِيُشْفَى بِهِ سَقِيمُنَا، بِإِذْنِ رَبِّنَا} :

واته: به پیرۆزیی ناوی خودای گه‌وره، دۆعاو نزاو نووشتهت بۆده‌که‌م، ئەمه خاکی زه‌وی خۆمانه، له‌گه‌ڵ ته‌راپیی ده‌می موسوڵمانی له‌خۆمانه، به‌فه‌رمانی په‌روه‌ردگارمان، ده‌بی به‌چاره‌و ده‌رمان بۆ نه‌خۆشمان(١).

ئەم فه‌رمووده‌یه ئیمامی موسلیم له‌سێ مامۆستای خۆیه‌وه ده‌یگیرێته‌وه، که نه‌بویه‌کری کوری ئەبو شه‌یبه‌و زوهه‌یری کوری حه‌ربو ئیبنو ئەبی عومه‌ره، هه‌رکه‌سێ له‌م سێ مامۆستایه رسته‌ی کۆتایان به‌شیوه‌یی گێراوته‌وه، که‌می جیایه له‌وی تریان، ئیبنو ئەبی عومه‌ر ناوی ده‌یگیرێته‌وه: (لِیُشْفَى بِهِ سَقِيمُنَا). ئیبنو ئەبی شه‌یبه‌ ئاوی ده‌یگیرێته‌وه: (لِیُشْفَى بِهِ سَقِيمُنَا) واته: به‌بی لامی ئەمه‌رکه، زوهه‌یریش ئاوا: (لِیُشْفَى سَقِيمُنَا) واته: به‌بی (به). که‌رچی ئەم سێ له‌فه‌زه، له‌ده‌قی عه‌ره‌بییه‌که‌دا، رۆڵ ده‌بینو له‌واتادا کاریگه‌رییان هه‌یه، به‌لام له‌ کوردیه‌که‌دا مه‌ئالی هه‌رسیکیان ئەوه‌یه که نووسراوه.

١٤٥٩- عَنْ خَوْلَةَ بِنْتِ حَكِيمٍ السُّلَمِيَّةِ تَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا، ثُمَّ قَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ». {الحديث: ٦٨١٧}.

خه‌وله‌ی کچی حه‌کیمی ئەل-سوله‌مییه (رمزای خودای لی بن) فه‌رمووی: (هه‌رکه‌سێ کاتێ ده‌جێته جیگه‌یی، یا ده‌جێته هه‌واری نوێ بلی: {أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ}: په‌نا ده‌گرم به‌ پیرۆزیی وشه‌ ته‌واوه‌کانی خودا، له‌شه‌ری هه‌موو دروسکراوانی خودا). هه‌رکه‌سێ له‌م کاته‌دا ئەم نزایه بخوینێ، ئیتر هیج شتی زیانی پێ ناگه‌یه‌نێ، هه‌تا له‌و شوێن و هه‌واره ده‌گوێزێته‌وه).

روونکردنه‌وه:

خه‌وله‌ی کچی حه‌کیم، هاوه‌لی پێغه‌مبه‌ره، هاوسه‌ری عه‌ثمانی کوری مه‌ظعوون بوو، ئافه‌ره‌تیکی فره‌شته ئاسا، زۆر خودا په‌رست بوو، هه‌میشه به‌رۆژ به‌رۆزوو بوو، به‌شه‌ویش سه‌رگه‌رمی شه‌و نوێژ بوو.

۱۱۲) له کاتی نه خوښی و نازارا، بیاو نووشته دهکا بو که سوکاری.

(۵۶۷۱ - ۵۶۸۰)

باب: رُفِیَةُ الرَّجُلِ أَهْلُهُ إِذَا اسْتَكْوَا

۱۴۶۰- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا اشْتَكَى مِنَّا إِنْسَانٌ مَسَحَهُ بِيَمِينِهِ ثُمَّ قَالَ: «أَذْهَبِ الْبَاسَ، رَبَّ النَّاسِ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا»، فَلَمَّا مَرَضَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقُلَّ أَخَذْتُ بِيَدِهِ، لِأَصْنَعَ بِهِ نَحْوَ مَا كَانَ يَصْنَعُ، فَانْتَزَعَ يَدَهُ مِنِّي، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَاجْعَلْنِي مَعَ الرَّفِيقِ الْأَعْلَى»، قَالَتْ: فَذَهَبْتُ أَنْظُرُ، فَإِذَا هُوَ قَدْ قَضَى. {الحديث: ۵۶۷۱ = ۵۶۶۳ فم. تجريد/ ۵، رقم: ۱۸۶۹ = ۵۶۷۵، ۵۷۴۳، ۵۷۴۴، ۵۷۵۰}:

عائشه (همزای خودای لی بن) فهرمووی: دهستووری پیغهمبر (دروودی خودای لهسهر بن) وابوو، کاتی کهسی لهئیمه نازاریکی ببوایه، دهستی راستی دهیئنا بهسهر شوینی نازاردهکداو دهیضهرموو: (أَذْهَبِ الْبَاسَ، رَبَّ النَّاسِ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا):

واته: نهی خودای من! نهی پهرومردگاری ههرچی نادهمیزاده! نهی لابهری ئیش و نازارا! شیفای بدهو خوشو چاکی بکهروهو، شیفادهری بهراستی ههر خوتیتو خوشبونوه ههر بهدهستی تویه، بیجگه لهتو شیفادهری تر نییه، نهگهر خواستی توی لهسهر نهبی، دهرمان و نوشتی پاره ناگا، شیفایهکی تهواوی وا کههیج دمردی نههیلی!).

جا کاتی پیغهمبر خوئی نهخوش کهوتو دمردهکهی گران بوو، دهستیم گرت تالهسهر شیوهی جارانی خوئی نهو دوعایهی بو بکهم که نهو جاران کاتی نهخوش دهبووین دهیکرد بو ئیمه، کهچی دهستی خوئی لهدهستم راپسکاند، لهپاشا فهرمووی: (اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَاجْعَلْنِي مَعَ الرَّفِيقِ الْأَعْلَى): خودایه! لییم خوشبهو شادم که بهدیداری هاوړی ههره پایه بلندو بمبهروه بوئاو یارانئ نهنجومهنی بالا (مهلهئولنهعلا) کهوان لهپهنای خوتا).

عائیشه فهرمووی: ئیتړ که سهرنجمدا روانیم واگیانی پاکى سپاردو فهرمانى ههقى بهجى هینا. {تاج/۳، زنجیره: ۷۴، ژماره: ۳۰۲۸} + {تاج/۳، زنجیره: ۷۵، ژماره: ۳۰۳۷}.

۱۴۶۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَرْقِي بِهَذِهِ الرُّقِيَّةِ: «أَذْهَبِ الْبَاسَ، رَبَّ النَّاسِ، بِيَدِكَ الشِّفَاءُ، لَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا أَنْتَ». {الحديث: ۵۶۷۶ = ۵۶۶۸ فم}:

عائیشه (رمزى خودای لى بى) فهرمووی: جاران پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بى) بهم دوعایه نووشتهى دهکرد: (أَذْهَبِ الْبَاسَ، رَبَّ النَّاسِ، بِيَدِكَ الشِّفَاءُ، لَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا أَنْتَ):
واته: ئهى خودایه! ئهه نازاره بهرموه بوولای خوټ، ئهى پهرومردگارى کومهئى
ئادهميزادهکان! چارهو چارهسهر و خوشبوونهوه ههر بهدهستى توپه، لابهرى ئهه
ئیش و نازاره تهنیا ههر تووى و بهس).

-۱۱۳۳

بَابُ: لَا بَاسَ بِالرُّقَى مَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ شَرِكٌ

۱۴۶۲- عَنْ عَوْفِ بْنِ مَالِكٍ الْأَشْجَعِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا نَرْقِي فِي الْجَاهِلِيَّةِ، فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! كَيْفَ تَرَى فِي ذَلِكَ؟ فَقَالَ: «اعْرِضُوا عَلَيَّ رُقَاكُمْ، لَا بَاسَ بِالرُّقَى، مَا لَمْ يَكُنْ فِيهِ شَرِكٌ». {الحديث: ۵۶۹۶ = ۵۶۸۸ فم}:

عهوفى کورى مالیک (رمزى خودای لى بى) فهرمووی: جاران لهسهردهمى نهزانیدا، واته لهسهردهمى نهقامى و جاهیلییهتدا، دوعاو نووشتهمان دهکرد، جا عهرزى پیغهمبهرمان کرد (دروودی خودای لهسهر بى) ئهى پیغهمبهرى خودا! بو ئهه بابتهه توچی دهفهرمووی؟ فهرمووی: (ئهو نووشتهه دوعایانهى دهیانکهه گامانهه، نیشانمیان بدنهه، ههر دوعاو نووشتهی قسهو باسى شيرك و بتهپرستى تيانهه بى و بوئى فرهخوايى لى نهی قهیدى نییه). {تاج/۳، زنجیره: ۷۳، ژماره: ۳۰۲۰ ج/۴ = چاپى جوارهم}.

پوخته‌ی نامه‌ی نزاو نووخته

یه‌که‌م:

۱/ له ته‌جریدی بوخاریدا، که ناوداره به (مختصر صحیح البخاری) باب‌ه‌تیکم نووسیوه، له‌کوژتایی فه‌رمووده‌ی ژماره: ۱۰۰۶وه، ئه‌گهر ته‌ماشای بزه‌رموون جیگه‌ی خو‌یه‌تی.

جا والیردا بۆ ته‌واوکه‌ری ئه‌و باب‌ه‌ته ئه‌م فائیده‌یه له‌هه‌مان سه‌رچاوه‌وه، که په‌راوی (بَيْنَ يَدَيِ كِتَابِ اللَّهِ) یه، له‌پاش به‌کوردی کردنی، به‌کورتی و پوخته‌ی راگو‌یز ده‌که‌م، ئومیده‌که‌م که خودای گه‌وره بی‌کا به سه‌رچاوه‌ی فه‌بوولی نزاو نزاکاران:

۱/ ده‌ستوورمه‌کانی نزاو نووخته و دووعا:

۱- رووکردنه رووگه.

۲- له‌شی پاک بی.

۳- ده‌ستی به‌ده‌ست‌نو‌یزه‌وه بی.

۴- جل و به‌رگی پاک بی.

۵- هه‌ردوو ده‌ستی به‌پاکی هه‌تا ئاستی هه‌ردوو سه‌رشانی هه‌ژبی، وه‌ک که‌سی

له‌ئاودا نوقم بووبی و ده‌ست در‌یژبکا بۆلای خودا لیی بی‌پار‌یته‌وه، که رزگاری بکا و نه‌هیل‌ی بخنکی.

۶- نزاو یادو زی‌کردو دووعا و نووخته‌که به‌نه‌ینی بی، مه‌گهر هۆیه‌ک هه‌بی بۆ

ده‌نگ هه‌ژبین، وه‌ک ئه‌وه کو‌مه‌ل‌ی له‌دوا ئه‌وه‌وه هه‌مان زی‌کر، یا هه‌مان پار‌انه‌وه‌و نزا‌یکه‌ن، له‌کاتی وادا واباشه به‌ده‌نگی به‌رزبی.

۷- له‌سه‌ره‌تاوه به‌حه‌مدو سوپاس و ستایشی خودا ده‌ست پی بکا، وه‌ک گو‌تنی

زی‌کری (الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ) که ئه‌مه‌یه: (سُبْحَانَ اللَّهِ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَاللَّهُ أَكْبَرُ). وه‌هه‌روه‌ها به‌سه‌لاوات له‌سه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر، له‌پاش سوپاسی خودا، ده‌ست پی بکا.

۸- كۆتايى نزاو پارانه وه كهش به سوپاسى خوداو سه لاوات له سهر پيغه مبه ر
كۆتايى بېت.

۹- له دوا دواييدا بلّى (ئامين).

۱۰- زۆر وړك بگرئ له كاتى نزاكرنه كه دا، به كوئى دل بپارېته وه.

۱۱- دلى لاي نزاو پارانه وه كهى بى.

۱۲- بهرى دهستى بكاته ئاسمان و وهك سواكه ر هه ردوو له پى پان بكاته وه، وهك
كه سى له دوستى دياريهك وهر بگرئ. ئەمە له كاتىكا بهرى دهستى بكاته ئاسمان،
كه داواى شتى باش له خودا بكا، به لام ئەگەر داواى ئەوهى ئى دهكرد، كه به لايهكى
له سهر لابه رى، واباشه پشتى دهسته كانى به كراوهى بكاته ئاسمان.

۱۳- به جهختو به باومرى ته واوه وه داواكهى پيشكهش به باره گاي زاتى
پهرومردگارى هه ره پاك و پيرۆز بكا.

۱۴- له پيشا به خودى خوى دهست پى بكا، له مه دا چه زردهتى ئىبراهيم (دروودى خودى
له سهر بى) بكا به سهر مه شق، كه دهفه رموى: (رَبَّنَا اغْفِرْ لِي وَلِوَالِدَيَّ وَلِلْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ يَقُومُ
الْحِسَابُ - ۱۴/۱۱).

واته: ئەهى پهرومردگارمان! له خۆم خۆشبه، له داىك و باوكم خۆشبه،
له سهر جهمى موسولمانان خۆشبه، له و رۆژدا كه حيساب و لىپرسينه وه به رپا
دهبى).

۱۵- چه ند جارى نزاكه دووباره بكرېته وه، واباشه تا سى جار، دهقى نزاكه
دووباره بكرېته وه، گشت جارى كه دهيك.

۱۶- واباشه ئەگەر دهكرا، به و نزاينه نزا بكرئ، كه له قورئان و سوننه تا
هاتوون، وه دهقه كه يان پيت به پيت بگوترئ، كه ئەمە به عه ره بى پى دهگوترئ:
(الإقتصار على اللفظ الوارد في القرآن والسنة بحروفه). يا دووعاى مه ئووور.

۱۷- باومرى ته واوت وابى كه نزاو پارانه وه كهت گىرايه ئەگەر مه رجه كانى
گىرابوونيان هاته جى كه ئەمانه ن:

- ۱۸- خۆراكى پاك و ھەلەل، پاكخۆرو ھەلەل خۆر.
- ۱۹- خۆپاراستن لەشتى نادروست و نارەواو لە زولم و زۆرو تاوان.
- ۲۰- ئەركە ئايىنىيەكان بەجوانى بەجى بەيىرى.
- ۲۱- پاكى لەشو دەرۋون و دەرەدەو ناو دەو.
- ۲۲- ھەلبەزاردنى كاتى باش و دۆخى باش و جىگەى باش بۆ نزاو پارانەدەو نووشتەو بەرزكردنەو دى داوا بۆلای خودا، وەك: رۆژى ھەينى، نيوانى بانگو قامەت، بەتايىبەتى سىيەكى كۆتايى شەو دەرەدەو سەھەرە مەلا بانگدان، لەپاش ھەموو نوپۆرە ھەرزەكان، لەناو كرنووشدا، لەناو قونووتدا، كە لەنوپۆرى بەيانى و لەنيوھى دوايى رەمەزاندا دەخوينرى، يا لەوھەترى مانگى رەمەزاندا دەخوينرى، لەسەرەتاو تەكۆتا.
- ۲۳- بۆنەكانى نزاو پارانەدەو نووشتە ھەر زۆر زۆرن، ھەموو كون و قوژبەنيكى ژيان دەگرنەو، لەچركە ساتى لەدايكبوونەو، ھەتا ئەو دەرەدەو دەچينەو ناو دوو تۆى خاكى دايكمان! لە ناوان و ھەوتەو دەرەدەو دەست پى دەكات، ھەتا نوپۆرى تەرم و تەلقينى مردو.
- ۲۴- واباشە نزا ھەميشە دووبارە بكرىتەو، لەپۆژەكانا، لە ھەينىيەكانا، ھەتا گىرا دەبى، مەوۇف لەكردنى كۆل نەدا.
- ۲۵- نزاو پارانەدەو نووشتە جۆرى زۆرە، بە نووسين دەبى، بەگوتن دەبى، بە نوپۆرەدەبى وەك نوپۆرى ئىستخارەو نزاو نوپۆرى گىرابوونى مرازو نوپۆرە بارانەو ناو قونووت و ناو تەحيات.
- ۲۶- واباشە لەكاتى كردنى نووشتەو نزا، كە بەئومىدى گىرابوونى مرازى ئەم سى شتە يەك بگرن: (قۇل و فيعل و سەدەقە: گوتن و كردار و خىر!).
- ۲۷- ھەموو نزاو نووشتەيى كە بەناوى خودا و نيشانە جوانەكانى بى دروستە، وە ھەموو جۆرە نووشتەو نزاو پارانەو ھەيكى تر، با مەئثور و ريش نەبى، بەمەرجى

بۆنى بىپەرستى و بىپاومىرى و جادووبازى لى نەيىڭ دروستە و كارى باشە، ئىتر نووسراوبى يا خويندراو جىاوازى نىيە.

۲۸- ھەلگرتنى نووشتە، بەھەر شىۋەيى بى دروستە، بەمەر جى نووشتەكە لەزاتى خۇيدا رەوابى، ەبىدوللاى كورى ەمىرى كورى عاص وايدەكرد {بىروانە: تاج/۳، زنجىرە: ۷۴، ژمارە: ۳۰۳۳}.

دوۋەم:

۱- لەكاتى نەخۇشى و ترس و ەسۋەسە و شتى وادا نزاو دوۋعا سۈننەتە، پەنا گرتن بەخودا لەشەرى دروستكراوانى خۇى سۈننەتە.

۲- نووشتە و نزاى خراب، ئەگەر بەنووسىن بوو، كاتى دەدۇزىتەۋە واباشە يا بسووتىنرى، يا بىكرى بەزىر خۇلەۋە، تا مەردوم لەزىانى بەدوۋرىن و شەر نەوروۋزىنرى.

۳- كرى و سەر قەلەمانەى نووشتو ەلەلە.

۴- نووشتەى تايبەت بۇھەندى نەخۇى و پەتا ھەيە.

۵- چاۋىنى راستە و چاۋەزاركردن سۈننەتە.

۶- دروستە ھەندى شتى تايبەت بەكاربەينرىن لەكاتى نووشتەكردندا، ەك: تىفو تەپرايى دەم و خۇل و بۆنى خۇش و ئاۋى زەمزمە ەنگوين، ەك: كاتى ناۋان و، ئاۋى دەستۋىژو خۇشۇردن لەگەل نووشتوۋى تايبەت. {بىروانە: تاج/۳، زنجىرە: ۶۶، ژمارە: ۲۹۹۸} و دەستەينان بەشۋىنى نازارداۋ تەكاندن و...ھتد.

۷- درووستە لەگەل نزاو نووشتەكردندا، داۋ دەرمانىش بەكاربەينرىن، ھاموشۋى پزىشك بىكرى، ھەموو ھۆيەك و رىگەيەكى رەۋا بۇ گەشتن بەمەبەست بگىرپتە بەر. دوۋعا نزا بەبى پەپرەۋى ئەم دەستوۋرو مەرجانەش دروستە و زۇر باشە.

۴۲- نامه‌ی نه‌خو‌شی و پزیشکی

کتاب المرض والطب

{بروانه: ته‌جریدی بوخاری به‌کوردی، به‌رگی پی‌نجه‌م، زنجیره: ۷۹، له ژماره: ۱۸۷۰ وه‌هتا ژماره: ۱۸۹۰ + تاج/۳، لاپه‌ر: ۲۱۹ چاپی چوارم، له زنجیره: ۵۲ هه‌تا زنجیره: ۸۱، له ژماره: ۲۹۳۵ هه‌تا ژماره: ۳۰۶۶ + ریاض/۲، لاپه‌ر: ۲۳۷ چاپی دووم، زنجیره: ۱۴۴ هه‌تا زنجیره: ۱۶۰، له ژماره: ۸۹۴ هه‌تا ژماره: ۹۴۵}.

(۱۱۳۴) هه‌ر نه‌خو‌شی و نازاری تووشی موسو‌ل‌مان ده‌بی ده‌بی به‌پاکه‌وه‌که‌ری

کونا‌هه‌کانی. (۶۵۰۲ - ۶۵۱۶)

بَابُ مَا يُصِيبُ الْمُؤْمِنَ مِنَ الْوَجَعِ وَالْمَرَضِ

۱۴۶۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يُوعَكُ، فَمَسَسْتُ يَدِي، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّكَ لَتُوعَكُ وَعَكًا شَدِيدًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَجَلُ إِنِّي أُوْعَكُ كَمَا يُوعَكُ رَجُلَانِ مِنْكُمْ»، قَالَ: فَقُلْتُ: ذَلِكَ أَنَّ لَكَ أَجْرَيْنِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَجَلُ»، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يُصِيبُهُ أَذَى مِنْ مَرَضٍ فَمَا سِوَاهُ، إِلَّا حَطَّ اللَّهُ بِهِ سَيِّئَاتِهِ كَمَا تَحُطُّ الشَّجَرَةُ وَرَقَهَا».

بَابُ: فِي فَضْلِ عِيَادَةِ الْمَرْضَى {الحديث: ۶۵۰۴ = ۶۵۱۹ فم. تجرید/۵، لاپه‌ر: ۱۵۵، رقم: ۱۸۶۱ = ۵۶۴۷، ۵۶۴۸، ۵۶۶۰، ۵۶۶۱، ۵۶۶۷}:

عه‌بدول‌لای کوری مه‌سه‌وود (ره‌زی خودای ئی‌بین) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر‌بین) نه‌خو‌ش بوو، چووم بو‌سه‌ردان و هه‌وال‌پرسی‌نی، تایه‌کی گران‌ی ئی‌هاتبوو، ده‌ستم لی‌دا زو‌ر گه‌رم بوو، عه‌رزیم کرد: ئه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! تایه‌کی گران و سه‌خت دای‌گرتووی؟ فه‌رمووی: (ئه‌دی وایه، من که‌تا دام‌ده‌گری، به‌قه‌د دوو پی‌او له‌ئێ‌وه تا دام‌ده‌گری).

گوتم: ئه‌وه له‌به‌رئه‌وه‌یه که‌تۆ دوو قات پاداشتت بو‌هه‌یه. فه‌رمووی: (به‌ئێ‌وه وایه، هه‌ر موسو‌ل‌مانێ هه‌ر ئێ‌ش و نازاریکی بی‌ته‌ری، وه‌ک ئه‌وه تووشی

نه خوشییهك، یا نازاری تر ببی، بههوی نهوهوه خودای گهوره خراپه و گوناهاهکانی
لی ههله دهومرینی، تا لهئهنجاما موسولمان له گوناها پاک دهبیتهوه، وهك چۆن گهلاهی
درهختی سهراپاك ههلهومری ئاوا). {تاج/۳، زنجیره: ۵، ۵۲، ژماره: ۲۹۳۹ ج/۴}.

(۱۱۳۵) خیر و بههره‌ی سهردانی نه‌خۆش. (۶۴۹۶ - ۶۵۰۱)

باب: فی فضل عیاده‌ی المرضی

۱۴۶۴- عَنْ ثَوْبَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ
الْمُسْلِمَ إِذَا عَادَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ لَمْ يَزَلْ فِي خُرْفَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَرْجِعَ». {الحديث: ۶۴۹۸ =
۶۵۱۳}.

شهوبان (رهزای خودای لی بی) دهفه‌رموی: پیغه‌مبه‌ری (دروودی خودای له‌سه‌ری بی) دهفه‌رموی: (کاتی
موسولمان دهچی بۆ سهردانی برای موسولمانی نه‌خۆشی، بۆ هه‌والپرسینی، نه‌وه
ده‌چیت بۆ چنینه‌و رینی میوه‌ی به‌هه‌شت هه‌تا ده‌گه‌رپه‌ته‌وه!). له‌ کو‌تایی
گه‌رانه‌وه‌ی ژماره (۶۴۹۹) دا دهفه‌رموی: گوترا: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! مه‌به‌ست له‌م
رینی میوه‌یه‌ چیه‌؟ فه‌رموی: (یانی به‌ری باخی به‌هه‌شت ده‌رنی و ئه‌م کاره
باشه‌ی که‌ده‌چی بۆ سهردانی نه‌خۆش، ده‌بی به‌مایه‌ی چوونه‌ به‌هه‌شتی).
{ریاض/۲، زنجیره: ۱۴۴، ژماره: ۸۹۸}.

۱۴۶۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ): «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ يَقُولُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: يَا ابْنَ آدَمَ مَرَضْتُ فَلَمْ تُعِدْنِي، قَالَ: يَا رَبِّ
كَيْفَ أَعُودُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّ عَبْدِي فَلَانًا مَرِضَ فَلَمْ تُعِدْهُ، أَمَا
عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ عِدْتَهُ لَوَجَدْتَنِي عِنْدَهُ؟ يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَطَعَمْتُكَ فَلَمْ تُطْعِمْنِي، قَالَ: يَا رَبِّ
وَكَيْفَ أَطْعِمُكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ: أَمَا عَلِمْتَ أَنَّهُ اسْتَطَعَمَكَ عَبْدِي فَلَانٌ فَلَمْ تُطْعِمْهُ،
أَمَا عَلِمْتَ أَنَّكَ لَوْ أَطْعَمْتَهُ، لَوَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي، يَا ابْنَ آدَمَ اسْتَسْقَيْتُكَ فَلَمْ تَسْقِنِي، قَالَ:
يَا رَبِّ كَيْفَ أَسْقِيكَ وَأَنْتَ رَبُّ الْعَالَمِينَ؟ قَالَ: اسْتَسْقَاكَ عَبْدِي فَلَانٌ، فَلَمْ تَسْقِهِ، أَمَا إِنَّكَ
لَوْ سَقَيْتَهُ وَجَدْتَ ذَلِكَ عِنْدِي». {الحديث: ۶۵۰۱ = ۶۵۱۶}.

ئهبو هوره‌یره (رهزای خودای گه‌وره‌ی لی بی) فه‌رموی: پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سه‌ری بی)
فه‌رموی: (له‌روژی قیامه‌تا خودای گه‌وره‌و سه‌رومر دهفه‌رموی: ئه‌ی ئاده‌میزاد!

من نه خوښ بووم، که چی تو نه هاتی بو سهر دانم، ده لی: نهی پهر و مردگارم! تویی که خودای ههردوو جیهانی، ئیتر من چون چونی بیم بو سهر دانت؟ خودا دمفه رموی: تو دهمزانی که کاتی خوی له جیهانا، فیساره بهندهی من نه خوښ بوو، بوچی سهرت لی نه دا، نه دی نه تدهمزانی نه گهر سهرت لی بدایه و سهر خوښیت لی بکر دایه، له و کاته دا من له وی له لای بووم، نهی نادمیزاد! داوی نان و ناو و خوراکم له تو کرد که چی بهشت نه دام، ده لی: نهی پهر و مردگارم تویی که خودای هه موو لایه کی و هه موو شتانی، ئیتر من چون چونی نان و ناوت پی بدهم و چ راده یه کی نه و دم ده که وی؟ دمفه رموی: تو دهمزانی که کاتی خوی له جیهانا فیساره بهندهم له فیساره روژدا، داوی نان و خوارده مه نی لی کردیت که چی بهشیت نه دا، نه دی نه تدهمزانی نه گهر بهشیت بدایه ئیسا که پاداشی نه و مت له لای من هه بوو، نهی نادمیزاد! من توونیم بوو، داوی ناوم لی کردی، که چی تو بهشت نه دام، ده لی: نهی پهر و مردگارم! تویی که خودای هه موو وانی من چ رادم ده که وی و چون چونی ناو بدهم به تو؟ دمفه رموی: فیساره بهندهی من له جیهانا داوی ناوی لی کردیت، که چی تو بهشیت پی نه دا، نه دی نه گهر نه و روژه نه و ناومت پی بدایه، ئیستا پاداشی باشی نه و چا که یهت له لای من بوو!). {تاج/۳، زنجیره: ۵۶، ژماره: ۲۹۵۸} + {ریاض/۲، لاپه ره: ۳۳۷ چاپی دوو دم، ژماره: ۸۹۶}.

۱۱۳۶) مه لی: **خَبُتَتْ نَفْسِي** : که دهم که نیوه: دهروونم چه پهل بووه: دلم تیک

هه ل دی: به لام له باتی نه وه بلین: **لَقِسْتُ نَفْسِي**: دلم تیک ده چی: دلم به یه کا

دی. (۵۸۳۹ - ۵۸۴۱)

بَابُ: لَا تَقُولَنَّ خَبُتَتْ نَفْسِي

۱۴۶۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ): «لَا يَقُولَنَّ أَحَدُكُمْ خَبُتَتْ نَفْسِي، وَلَكِنْ لِيَقُلْ لَقِسْتُ نَفْسِي». {الحديث: ۵۸۳۹ =

۵۸۳۲ فم. بخاری. أدب: ۶۱۸۰. أبو داود. أدب: ۹۷۸} :

عائیشه (همزای خودای لی بین) فهرمووی: خوښه ویست (دروودو سلاوی خودای گه وره و

سهر وهری لی بین) فهرمووی: (کاتی دلتان دی به یه کا، مه لین: **خَبُتَتْ نَفْسِي**: که دهم

گه‌نیوه، به‌لام بلّین: لَقِسَتْ نَفْسِي: دَلَم تَيْكَ هَلْ دِي). {ریاض/۴، زنجیره: ۳۲۹، ژماره: ۱۷۳۹ + تاج/۵، زنجیره: ۸۳، ژماره: ۵۴۶۹ ج/۴ = چاپی چوارم}.
روونکردنهوه:

خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سەر بئ) مه‌به‌ستی ئه‌وه‌یه که موسولمانان فی‌ری قسه‌و گفتو لفتی شیرین و جوان ببن و قسه‌و گوته‌ی ناشیرین واز ئی بینن، له‌کاتی گفتوگودا ناسک و به‌نه‌زاکه‌ت بن، دهنّا (حَبُثْتُ نَفْسِي) له‌ عه‌ره‌بیدا، ده‌ق به‌واتای (لَقِسَتْ نَفْسِي) یه، به‌لام وشه‌ی (حَبُثْتُ) وشه‌یه‌کی قیزه‌ونه، بو‌نموونه، به‌پیی ئه‌م فه‌رمووده‌یه، ئه‌م رستانه‌ی دواوه له‌ کوردیدا، گهرچی رسته‌ی یه‌که‌م ده‌ق به‌واتای رسته‌ی دووه‌مه، به‌لام یه‌که‌میان ناسک‌تره له‌ دووه‌میان:

۱- سه‌راو ده‌کا: پیسای ده‌کا. ۲- لووتت بس‌په: چله‌مه‌که‌ت بس‌په.

۳- ئینه‌له‌ی کردووه: ترخه‌ی کردووه.

(۱۱۳۷) **گشت دهردی دهرمانی هه‌یه.** (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

بَابُ: لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ

۱۴۶۷- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ». {الحديث: ۷۰۵ = ۵۶۹۷ فم}:

جابیری کوری عه‌بدوللا (ره‌زای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: **خۆشه‌ویست** (دروودی خودای له‌سەر بئ)

ده‌فه‌رموی: (گشت دهردی دهرمانی هه‌یه، جا هه‌رکاتی دهرمانه‌که دهرده‌که‌ی پیک، یاخود هه‌رکاتی دهرمانی دهرده‌که دۆزرایه‌وه‌و پیی دهرمان کرا، ئیتر به‌ فه‌رمانی خودای که‌وره‌و سه‌روه‌ر، نه‌خۆشه‌که چاک ده‌بیته‌وه). {تاج/۳، زنجیره: ۵۸، ژماره: ۲۹۶۳ ج/۴}.

(۱۱۳۸) **تا له‌هالاوی دۆزه‌خه به‌ناو فیتکی بکه‌نه‌وه.** (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

بَابُ: الْحُمَى مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ فَأُبْرَدُوهَا بِالْمَاءِ

۱۴۶۸- عَنْ أَسْمَاءَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا كَانَتْ تَوْتِي بِالْمَرْأَةِ الْمَوْعُوَكَةِ فَتَدْعُو بِالْمَاءِ، فَتَصُبُّهُ فِي جَيْبِهَا، وَتَقُولُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أُبْرَدُوهَا

بِالْمَاءِ»، وَقَالَ: «إِنَّهَا مِنْ فَيْحِ جَهَنَّمَ». {الحديث: ۵۷۱۶ = ۵۷۰۷ فم. تجرید/ ۵، رقم: ۱۸۷۹ = ۵۷۲۴ فتح الباری}:

دهستووری ئەسمای کچی ئەبوبه کرى صهديق (رمزای خودایان لی بی) وابوو، ژنیکی تاداریان دههینا بۆلای، له کاتی تا لی هاتنه کهدا، تا دۆعای بۆبکا، دهچوو ئاوی دههینا و له یه خهیه وه ئاوه کهی ده کرد به باخه ئیدا بۆسه ره لهشی، وه دهیگوت: پیغه مبه ره (دروودی خودای لهسه ره بی) فه رمانی کردوو په یمان که تادار به ئاو فیئک بکهینه وه! وه پیغه مبه ره (دروودی خودای لهسه ره بی) دهیغه رموو: (تا له هالاوی دۆزه خه به ئاو فیئکی بکه نه وه!). {تاج/ ۳، زنجیره: ۶۶، ژماره: ۲۹۹۷ ج/ ۴}.

(۱۱۳۹) تا گونا ه لاده بات. (۶۵۱۶ - ۶۵۰۲)

بَابُ: الْحُمَى تَذْهَبُ خَطَايَا

۱۴۶۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَخَلَ عَلَى أُمِّ السَّائِبِ، أَوْ أُمِّ الْمُسَيَّبِ، فَقَالَ: «مَا لَكَ يَا أُمَّ السَّائِبِ - أَوْ يَا أُمَّ الْمُسَيَّبِ - تُزْفَرِينَ؟» قَالَتْ: الْحُمَى، لَا بَارَكَ اللَّهُ فِيهَا، فَقَالَ: «لَا تُسَبِّ الْحُمَى، فَإِنَّهَا تَذْهَبُ خَطَايَا بَنِي آدَمَ كَمَا يَذْهَبُ الْكَبِيرُ حَبَثَ الْحَدِيدِ». {الحديث: ۶۵۱۵ = ۶۵۳۰ فم}:

جابیری کوری عهبدو لالا (رمزای خودایان لی بی) فه رموو: پیغه مبه ره (دروودی خودای لهسه ره بی) چوو بۆلای ئوم سائیب، یا بۆلای ئوم موسه ییه ب، فه رموو: (ئه ی ئوم سائیب!) یا فه رموو: (ئه ی ئوم موسه ییه ب! ئه وه چیه واهه ل دهچوقیت؟ گوتی: تام لی هاتوو، خودا لی هه لپیچی و پیتی به ری به حه وادا، فه رموو: (جنیو به تا مه ده، چونکه تا گونا هی ئاده میزاد لاده بات وه ک چۆن مووشه دمه چلک و ژهنگی ئاسن لاده بات). {تاج/ ۳، زنجیره: ۵۲، ژماره: ۲۹۹۱ ج/ ۴}.

(۱۱۴۰) باسی په رکه مو پاداشی باشی. (۶۵۱۶ - ۶۵۰۲)

بَابُ: فِي الصَّرَعِ وَتَوَابِهِ

۱۴۷۰- عَنْ عَطَاءِ بْنِ أَبِي رَبَاحٍ قَالَ: قَالَ لِي ابْنُ عَبَّاسٍ: أَلَا أَرِيكَ امْرَأَةً مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ؟ قُلْتُ: بَلَى، قَالَ: هَذِهِ الْمَرْأَةُ السَّوْدَاءُ، أَتَتْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَتْ:

إِنِّي أَصْرَعُ وَإِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ لِي، قَالَ: «إِنْ شِئْتَ صَبَرْتَ وَلَكِ الْجَنَّةُ، وَإِنْ شِئْتَ دَعَوْتَ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَنْ يُعَافِيكَ»، قَالَتْ: أَصْبِرْ، قَالَتْ: فَإِنِّي أَتَكَشَّفُ فَادْعُ اللَّهَ أَنْ لَا أَتَكَشَّفَ، فَدَعَا لَهَا. {الحديث: ۶۵۱۶ = ۶۵۳۱ فم. تجرید: ۵/۵، رقم: ۱۸۶۲ = ۵۶۵۲}:

عہتای کوپی ٹہبو رہباح (رہزای خودایان لی بی) فہرمووی: ئیبسو
عہبباس (رہزای خودایان لی بی) فہرمووی: با ژنیکی بہہشتیت پی نشان بدہم. گوتہم:
نادہی بفہرموو، فہرمووی: ٹہم ژنہ رہشہ ہاتہ لای پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی)
عہریکرد: قوربان! من فیہم لی دئی و کاتی پەرکہمہکہ دہمگری گیانم دہردہکہوئی،
لہخودا بیارپڑوہہ بؤم کہہ چاکم بکاتہوہ. فہرمووی (دروودی خودای لہسہر بی): (ٹہگہر
حہزدہکہی ددان بہخوٹا بگروہو ٹوہرہ بگروہو بہہشت بؤتو، ٹہگہر حہزیش
دہکہی ٹہوا لہخودا دہپارپڑمہوہ بؤت کہہخودا چاکت بکاتہوہ!). ژنہ رہشہکہ
فہرمووی: (باشہ ئارام دہگرم و لہژیر باری خودادا صہبر دہگرم، بہلام لہکاتی خوو
لیہاتنہکہدا لہشم دہردہکہوئی، لہخودا بیارپڑوہہ بؤم کہہئیر لہمہودوا لہشم
دہرنہکہوئی، پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر بی) نزای ٹہوہی بؤیکرد). {تاج/۳، زنجیرہ:
۵۲، ژمارہ: ۲۹۴۳ چاپی چوارہم}.

(۱۱۴۱) پہلوولہ بہرہی دلی نہخوش دہگری. (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

بَابُ: التَّلْبِيْنَةُ مَجْمَعَةً لِفُرَادِ الْمَرِيضِ

۱۴۷۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهَا
كَانَتْ إِذَا مَاتَ الْمَيِّتُ مِنْ أَهْلِهَا، فَاجْتَمَعَ لِذَلِكَ النِّسَاءُ ثُمَّ تَفَرَّقْنَ إِلَّا أَهْلَهَا وَخَاصَّتَهَا،
أَمَرَتْ بِرُمَةِ مِنْ تَلْبِيْنَةٍ، فَطَبَخَتْ، ثُمَّ صَنَعَ ثَرِيدٌ فَصَبَّتِ التَّلْبِيْنَةَ عَلَيْهَا، ثُمَّ قَالَتْ: كُلْنَ
مِنْهَا، فَإِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «التَّلْبِيْنَةُ مَجْمَعَةٌ لِفُرَادِ
الْمَرِيضِ تَذْهَبُ بَعْضُ الْحُزَنِ». {الحديث: ۵۷۳۰ = ۵۷۲۳ فم. تجرید: ۵/۵، رقم: ۱۸۱۲
= ۵۶۸۹، ۵۶۹۰}:

عائیشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودا لہسہر پیغہمبہرو رہزای خودا
لہہموو یارو ہاودل و ہاوسہرانی بی) کاتی کہسیکی دہمرد، ژنان کہ بہم بؤنہیہوہ

لئی کۆدەبوونەو، کاتی که بلأوهیان ئی دەکردو بەس که سوکارو دەستو پێوەندەکی خۆی دەمانەو، دەستووری دەدا، که پەر دیزەیی پەلۆولەیان دەکردو دەیان کرد بەسەر تریتا، ئەوسا عائیشە بەژنەکانی دەفەرموو: لەمە بخۆن، چونکە ئەمە بۆ خەم باشە، من بۆ خۆم بیستووومە لە پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەیفەرموو: (پەلۆولە بەری دئی نەخۆش دەگریو ناوسکی دەحهوینیتەو و خەم و خەفەتیش دەروینیتەو). {تاج/۳، زنجیرە: ۶۷، ژمارە: ۳۰۰۳}.

(۱۱۴۲) دەرمانکردن بە شەربەتی هەنگوین. (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

بَابُ: التَّدَاوِي بِسَقِي الْعَسَلِ

۱۴۷۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنَّ أَخِي اسْتَطْلَقَ بَطْنَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اسْقِهِ عَسَلًا»، فَسَقَاهُ، ثُمَّ جَاءَهُ، فَقَالَ: إِنِّي سَقَيْتُهُ عَسَلًا فَلَمْ يَزِدْهُ إِلَّا اسْتَطْلَاقًا، فَقَالَ لَهُ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ، ثُمَّ جَاءَ الرَّابِعَةَ، فَقَالَ: «اسْقِهِ عَسَلًا»، فَقَالَ: لَقَدْ سَقَيْتُهُ فَلَمْ يَزِدْهُ إِلَّا اسْتَطْلَاقًا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «صَدَقَ اللَّهُ، وَكَذَبَ بَطْنُ أَخِيكَ»، فَسَقَاهُ فَبَرَأَ. {الحديث: ۵۷۳۱ = ۵۷۲۴ ف.م. تجريد/۵/۱۶۲، رقم: ۱۸۷۲ = ۵۶۸۴، ۵۷۱۶}:

ئەبو سەعیدی خۆدري (رمزای خودای ئی بێ) فەرمووی: پیاوی هاتە لای پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) عەرزیکرد: بڕایەکم هەیه سکی دیشی، لە گەفتیک: سکی دەچی؟ فەرمووی: (هەنگوینی پێ بدە) ئەویش شەربەتی هەنگوینی داپی، بەلام بۆجاری دووهم هاتەو بۆ خزمەتی و عەرزیکرد: من وەک تۆ فەرمووت شەربەتی هەنگوینم دەرخواردی بڕاکەمدا، بەلام ئەوەندە تر رهوانی کرد، ئەویش تا سێ جار هەر وایفەرموو، که شەربەتی هەنگوینی پێ بدا، بۆ جاری چوارەم هاتەو و گوتی: قوربان! هەنگوینی دەدەم، که چی زیاتر سکی دەچی؟ فەرمووی (دروودی خودای لەسەر بێ): (خودا لە قورئانی پیرۆزدا دەفەرموی: {فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ}: لە هەنگوینا شیفاو دەرمان هەیه بۆ مەردوم) کهواتە: ئەم فەرمایشتە خودا راستە، بەلام ئەووی کهتۆ

ههنگوین ددهدی به براكهتو سکی براكهت پیی چاك نابی، ئهوه سکی براكهت درۆ دهكا، كهواته: دیسان ههنگوینی پیی بده، جا جارێ تریش ههنگوینی پیی ددها، ئیتر سکی چاك دهبیتهوه). {تاج/۳، زنجیره: ۶۰، ژماره: ۲۹۷۳ چاپی چوارهم}.

(۱۱۴۳) خو ده زمانکردن به رهشكه. (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

بَابُ: التَّدْوِي بِالْحَبَّةِ الشُّونِيزُ

۱۴۷۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ فِي الْحَبَّةِ السَّوْدَاءِ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ، إِلَّا السَّامَ». وَالسَّامُ: الْمَوْتُ، وَالْحَبَّةُ السَّوْدَاءُ: الشُّونِيزُ. {الحديث: ۵۷۲۸ = ۵۷۲۰ فم. تجرید/۵/۱۶۵، رقم: ۱۸۷۳ = ۵۶۸۷}:

ئهبو هورهیره (رهزای خودای لی یی) فهرمووی: بهگوپی خوُم لهزاری پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) م بیست دهیغه رهموو: (رهشكه درمانی هه موو دهردیکه، مه رگی لی ده رچی) عه رزیم کرد مه بهست له مه رگ چییه؟ فهرمووی: مه بهست له مه رگ مردنه، رهشكهش سیاو لهیه). {تاج/۳، زنجیره: ۶۲، ژماره: ۲۹۸۷}.

(۱۱۴۴) كه سێ له سهه خورینی خورمای عه جوو بخوات. (۵۳۰۶ - ۵۳۰۹)

بَابُ: مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتٍ عَجَوَةٍ لَمْ يَضُرَّهُ سُمْ وَلَا سِحْرٌ

۱۴۷۴- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ سَعْدًا يَقُولُ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ تَصَبَّحَ بِسَبْعِ تَمَرَاتٍ عَجَوَةٍ لَمْ يَضُرَّهُ ذَلِكَ الْيَوْمَ سُمْ وَلَا سِحْرٌ». {الحديث: ۵۳۰۶ = ۵۲۹۸ فم. تجرید/۵/۹۲، رقم: ۱۸۱۷ = ۵۴۴۵، ۵۷۶۸، ۵۷۶۹، ۵۷۷۹. أبو داود. طب: ۳۸۷۶}:

سه عدی کوری ئهبو وه قاص (رهزای خودای لی یی) فهرمووی: له پیغه مبهه م بیست دهیغه رهموو (دروودی خودای لهسهه بی): (هه ركه سێ به یانیان له سهه خورینی ههوت دهك خورمای (عه جوو) بخوات، ئیتر ئهه روژه نه زههرو نه جادوو زیانیان نابی بوی).

۱۴۷۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ فِي عَجْوَةِ الْعَالِيَةِ شِفَاءً، أَوْ إِنَّهَا تَرِيَّاقٌ أَوَّلُ الْبُكَرَةِ». {الحديث: ۵۳۰۹ = ۵۳۰۰ فم}:

عائیشه (رمزای خودای بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) دہفہرموی: (خورمای عہجودہی ئہلعالیہ دہرمانہ، بہراستی لہسہرہتای بہیانیدا، لہسہر ناشتا، وہک تریاق کاریگہرہ).

روونکردنہوہ:

۱- رافہکاران دہفہرموون: عہجودہ جوڑہ خورمایہکہ حہزرت (دروودی خودای لہسہر بی) بہدہستی خوئی ناشتوویہتی.

۲- ئہلعالیہ کوّمہئی گوندو باخہ، کہوان لہلای سہرووی مہدینہوہ، نزیکترین شوینی ئہلعالیہ سی میلہ، دوورتینی ہہشت میلہ.

۳- تریاق تیکہلہیہکی دہرمانیہ دہگیرتہوہ، چارہسہری ئہوانہی پی دہگری، کزہہرو ژار کاری تی کردوون، بہتایبہت ئہوانہی کشت پیوہی داون.

(۱۱۴۵) دوومہلانیس چہشیکہ لہکەزۆ، ئاوەکە ی دەرمانە بۆچاو. (۵۳۱۰ - ۵۳۱۶)

بابُ: الْكَمَاءُ مِنَ الْمَنِّ وَمَاؤُهَا شِفَاءٌ لِلْعَيْنِ

۱۴۷۶- عَنْ سَعِيدِ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «الْكَمَاءُ مِنَ الْمَنِّ الَّذِي أَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى مُوسَى، وَمَاؤُهَا شِفَاءٌ لِلْعَيْنِ». {الحديث: ۵۳۱۳ = ۵۳۰۴ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۶۳۲ = ۴۴۷۸، ۴۶۳۹، ۵۷۰۸}:

سہعیدی کوری زہید (رمزای خودای بی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی)

دہفہرموی: (دوومہلانیس چہشیکہ لہکەزۆیہ کە خودای گہورہو سہروہر بارانی بو نہوہی ئیسرئیل، کە ناسراون بہ بہنی ئیسرائیل، وہ ئاوەکە ی دەرمان (شیفا) یہ بۆ چاو). {تاج/ ۳، زنجیرہ: ۶۵، ژمارہ: ۲۹۹۴ ج/ ۴ = چاپی چوارہم} + {ریاض/ ۴، زنجیرہ: ۳۷۰، ژمارہ: ۱۸۶۸}.

واته: دوومه‌لانیښ وځک ئه‌و گه‌زوږیه‌ی که له‌سارای سینادا، له‌کاتی سهرگره‌دانیه‌که‌ی نه‌وه‌ی ئیسرائیلدا، ده‌باری بۆیان، وځک ئه‌و له‌خوږیه‌وه به‌بڼ که‌سڼ بڼ‌وږڼڼی خوږی ده‌روږڼ.

(۱۱۴۶) تیمارکردن به عوودی هیندی، واته به کوست. (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

بَابُ: التَّدَاوِي بِالْعُودِ الْهِنْدِيِّ وَهُوَ الْكُسْتُ

۱۴۷۷- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُتْبَةَ بْنِ مَسْعُودٍ، أَنَّ أُمَّ قَيْسٍ بِنْتَ مِحْصَنٍ - وَكَانَتْ مِنَ الْمُهَاجِرَاتِ الْأَوَّلِ اللَّاتِي بَايَعَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَهِيَ أُخْتُ عُكَّاشَةَ بْنِ مِحْصَنٍ أَحَدِ بَنِي أَسَدِ بْنِ خُزَيْمَةَ، قَالَ أَخْبَرْتَنِي أَنَّهَا: أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِابْنٍ لَهَا لَمْ يَبْلُغْ أَنْ يَأْكُلَ الطَّعَامَ وَقَدْ أَعْلَقَتْ عَلَيْهِ مِنَ الْعُدْرَةِ (قَالَ يُونُسُ: أَعْلَقَتْ غَمَزَتْ فِيهِ تَخَافُ أَنْ يَكُونَ بِهِ عُدْرَةٌ) قَالَتْ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «عَلَامَةُ تَدْعُرَنَّ أَوْلَادُكَنَّ بِهَذَا الْإِعْلَاقِ؟! عَلَيْكُمْ بِهَذَا الْعُودِ الْهِنْدِيِّ (يَعْنِي: الْكُسْتُ) فَإِنَّ فِيهِ سَبْعَةَ أَشْفِيَةٍ، مِنْهَا ذَاتُ الْجَنْبِ»، قَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ: أَخْبَرْتَنِي أَنَّ ابْنَهَا ذَاكَ بَالَ فِي حِجْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَاءٍ فَنَضَحَهُ عَلَى ثَوْبِهِ وَلَمْ يَغْسِلْهُ غَسَلًا. {الحديث: ۵۷۲۷ = ۵۷۱۹ فم. تجريد/ ۵/ ۱۶۵، رقم: ۱۸۷۴ = ۵۶۹۲، ۵۷۱۳، ۵۷۱۵، ۵۷۱۸} + {تجريد/ ۱/ ۱۸۳، رقم: ۱۶۲ = ۲۲۳، ۵۶۹۳ فتح الباری}.

عوبه‌یدوللای کورپی عه‌بدوللای کورپی عوتبه‌ی کورپی مه‌سعوود فه‌رمووی: ئوم قه‌یسی کچی میحصه‌ن، که خوشکی وه‌کاشه‌ی کورپی میحصه‌ن بوو، که پیاوی بوو له خیل‌ی به‌نی نه‌سه‌دی کورپی خوزمیه‌، که ئوم قه‌یس له کۆجبه‌ره پێشینه‌کان بوو، که په‌یمانیان دابوو به‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بڼ‌و ره‌زای خودا له‌هه‌موو هاو‌ده‌که‌انی بڼ) عوبه‌یدوللای فه‌رمووی: ئهم ئوم قه‌یسه‌ هه‌والی پێمدا، گو‌تی: کورپ‌یکم هه‌بوو، شیره‌ خو‌ره‌ بوو، نانه‌ خو‌ره‌ نه‌بوو بوو، دوومه‌ل له‌ناو قورگی ده‌رچوو بوو، به‌زه‌بری په‌نجه‌ دوومه‌له‌که‌م ته‌قاند، وه‌ برده‌م بۆ خزمه‌تی

ھەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بى) ڧەرمووى: (بۆچى بەزەبرى پەنجە دوومەلى گەرووى منالتان دەتەقېنن و ئازارىكى زۆريان دەدەن، بە عوودى ھىندى {واتە: بە كوست: بە قوسط} گەرۋنىكە بۇ دەرمانى دەرد، دەرمانى بىكەن، ئەم عوودى ھىندى (دارە ھىندى) يە، دەرمانى ھەوت دەردە: بۇ دوومەلى گەرووى منال دەيتكىننە ناو كۈنە لووتى، وە ئاۋەكەشى بۇ نەخۋشى پالۋو دەخورپتەو). عوبەيدوللا ڧەرمووى: ئوم قەيس پىي ڧەرمووم: ئەو كورەم مىزى كرد بەكۋشى پىغەمبەردا، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) داۋاى ئاۋى كردو پرزاندى لەشۋىنى مىزەكەى بە جەكەيەو و بەشۋردن نەيشۋرد). {تاج/۳، زنجىرە: ۶۳، ژمارە: ۱۹۸۹ = چاپى چوارەم} + {تەجرىد/۵، رەقەم: ۱۸۷۵ = ۵۶۹۶}.

روونگردنەو:

يەكەم: عوودى ھىندى و كوست و قوسط يەك بابەتن نەوەى دەڧەرموى: (وَالْعُرْدُ الْهِنْدِيُّ يُقَالُ لَهُ الْقُسْطُ وَالْكُسْتُ). عوودى ھىندى دارىكى پارچە پارچە يە، لە رەگى روۋەكى قوسط دەكرى، كە ئەم روۋەكى قوسطە لە ھىندو لە كىشمىرو لە ولاتى چىن دەزى، بازارگانەكان جاران لەدەرياۋە دەيانھىنا لەبەرئەو پىيان دەوت: قوسطى بەحرى. بەزۆر شىۋە بەكاردەھىنرى، وەك عەسقىلانى دەڧەرموى:

۱ - طەلاء ئەوہىە كە دەكرى بە مەلھەم و بەزەيت چەوردەكرى و شۋىنى ئازارى پى دەھەنوورى.

۲ - تەكمىدېش ھەروەھا.

۳ - شەراب، دەكوترى و دەكرپتە ناو ھەنگۈين، يا ناو ئاۋ، يا ناو شتى ترو دەخورپتەو.

۴ - تەنطىلېش ھەروەھا.

۵ - سموط، لەزەپتا دەكوترى و دەتكىنرپتە ناو كۈنە لووت.

۶ - دھنىش ھەروەھا.

۷ - تەبخىرىش دەسووتىنرىۋ بە دووگەلەكەى جىگەى مەبەست قانگ دەدرى. ھەروھە دەفەرمۇ: پزىشكەكان دەلئىن: قوسط: پەلە لە سوورپى مانگانە دەكاو مىز خىرا دەكاو كرمى ناو گەدە دەكوژىۋ بەرى زەھر دەگرىۋ بۇ سىبەرۋ بەكاردىۋ گەدە گەرم دەكاو ئارەزوۋى جووتبوونى نىرو مى پتر دەكاو پلۋ شلى لەش بە ھەنوين لادەبا. بەشىۋەى گشتى ئەم دارە ھىندىيە: بۇ نەخۇشىيەكانى سىنگو بۇ بەلغەمۋ كۆكەو ھەلامەتۋ بۇ باو دوومەل سوودى زۆرە، بۇ ھەلدانەۋەى ئالۋ كەوتنۋ بۇ ھەۋى ناو دەمۋ ناو گەروو سوودى ھەيە. ئەم عوۋى ھىندىيە: ھەيەتى سىبىيە، ھەيەتى رەشە، ھەيەتى شىرىنە، ھەيەتى تالە.

دووم: عودى ھىندى بۇندار (العرد الھندى العطرى) جىايە لەم عودى ھىندىيە، ئەمە لە بۇنە پىرۋزەكانا دەيسووتىن تا بۇنى شوپنەكە خۇش بكا، لەچەشنى دەنكە شقارتەى درىژ واىە، وا لەناوپاكەتا. سىيەم: (قسط أظفار) كە پىشى دەگوترى (كوست) ھەروەك پىى دەگوترى (أظفار الطيب) لىرەدا مەبەست ئەم جوۋرەش نىيە، بەلكوو ئەمە جوۋرە بۇنىكى خۇشە، دەدرى لەو جىگانەى لەش كە بۇنيان ناخۇشە، بۇ لابردنى بۇ دېرۋ بۇ ساردىي. {تەجريد/۵، ۱۶۷، ژمارە: ۱۸۷۵}.

۱۱۴۷) دەرمانكردن لەلادەمەۋە بەدەمى نەخۇشەۋە. (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

بَابُ: التَّدَاوِي بِاللَّدَوْدِ

۱۴۷۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: لَدَدْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فِي مَرَضٍ، فَأَشَارَ أَنْ لَا تَلْدُونِي، فَقُلْنَا: كَرَاهِيَةُ الْمَرِيضِ لِلدَّوَاءِ، فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ: «لَا يَبْقَى أَحَدٌ مِنْكُمْ إِلَّا لَدَّ، غَيْرُ الْعَبَّاسِ فَإِنَّهُ لَمْ يَشْهَدْكُمْ». {الحديث: ۵۷۲۵ = ۵۷۱۷ فم. بخارى. مفازى: ۴۴۵۸، ۵۷۰۹، ۵۷۱۰، ۵۷۱۱، ۶۶۸۶، ۶۸۹۷}:

عائیشه‌ی هاوسهری پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: له نه‌خوشینه‌که‌ی پیغهمبهردا (دروودی خودای لهسهر بئ) له‌لادهمیه‌وه به‌زۆر دهرمانمان ده‌کرد به‌دهمیه‌وه، ئه‌ویش کاره‌که‌ی ئیمه‌ی به‌دل نه‌بوو، ئاماژه‌ی بو‌ده‌کردین که‌شتی وا نه‌که‌ین، ئیمه‌یش گوتمان: بۆیه وانیسان دهدا، چونکه نه‌خۆش هه‌زی له‌ده‌رمان نییه، له‌به‌رئه‌وه به‌گویمان نه‌کردو به‌زۆر له‌لادهمیه‌وه دهرمانه‌که‌مان کرد به‌دهمیه‌وه! به‌لام که‌هۆشی هاته‌وه فهرمووی: (ئه‌وه من جله‌وگیریم لی‌تان نه‌کرد، که به‌زۆر له‌لاوه دهرمان مه‌که‌ن به‌دهمه‌وه؟).

گوتمان: بۆیه به‌گویمان نه‌کردی، له‌دلی خۆمانا گوتمان: نه‌خۆش هه‌زی له‌ده‌رمان نییه. فهرمووی: (ده‌بێ له‌تۆله‌ی ئه‌وه‌دا که‌واتان له‌من کرد، ئه‌وه‌ی له‌م هۆده‌یه‌دا، به‌هه‌ر چاوی من به‌زۆر نابهدل، دهرمان بکری به‌لادهمیه‌وه یه‌که یه‌که، ته‌نیا عه‌بباس نه‌بێ، چونکه له‌وکاته‌دا ئه‌وتان له‌گه‌ل نه‌بوو).

له‌تاجا ئه‌مه‌ی پتره: ته‌نانه‌ت له‌به‌ر سوینده‌که‌ی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) ئوممولوئمنین مه‌یموونه، له‌وکاته‌دا به‌رپۆژووش بوو، به‌لام دهرمانیان به‌زۆر کرد به‌لادهمیه‌وه دهرخواردیان دا). {تاج/۳، زنجیره: ۶۴، ژماره: ۲۹۹۰ - ش/ت}.

(۱۱۴۸) باسی که‌له‌شاخرو دهرمان کردنه ناو لووت. (۵۷۳۲ - ۵۷۰۵)

بَابُ فِي الْحَجَّامِ وَالسَّعُوطِ

۱۴۷۹- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) احْتَجَمَ، وَأَعْطَى الْحَجَّامَ أَجْرَهُ وَاسْتَعَطَّ. {الحديث: ۵۷۱۳ = ۵۷۰۵ هـ.م. بخاری. إجازة: ۲۲۷۸، ۲۲۷۹، ۲۱۰۳. تجرید/۳/۲۷، رقم: ۹۵۴ = ۲۱۰۳، ۱۸۳} + {تجرید/۵، رقم: ۱۸۷۵ = ۵۶۹۶ + تجرید/۹۵۳ = ۲۱۰۲} :

ئیبینو عه‌بباس (ره‌زای خودایان لی بئ) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) که‌له‌شاخی له‌خۆی گرتو به‌خششی به‌و پیاوه‌دا، که که‌له‌شاخه‌که‌ی لی گرت، دیاره ئه‌گه‌ر مزو هه‌قه‌ده‌ستی که‌له‌شاخگر هه‌رام بوایه، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) شتی وای نه‌ده‌کرد/ که‌بچێ به‌خششی بدا به‌و که‌سه‌ی

کەلەشاخی ئی گرتوو، وە بۆ خۆتیمارکردن دەرمانی دەتکاندە لووتی خوێ).
{ تاج/ ۲، زنجیرە: ۱۴۶، ژمارە: ۱۷۷۰ ج/ ۴ = چاپی چوارەم }.

(۱۱۴۹) خۆ تیمارکردن بە کەلەشاخگرتن و بە خۆ داخ کردن. (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

باب: التداوی بالحجامة والکی

۱۴۸۰- عَنْ عَاصِمِ بْنِ عُمَرَ بْنِ قَتَادَةَ قَالَ: جَاءَنَا جَابِرُ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فِي أَهْلِنَا، وَرَجُلٌ يَشْتَكِي خُرَاجًا بِهِ أَوْ جَرَا، فَقَالَ: مَا تَشْتَكِي؟ قَالَ: خُرَاجٌ بِي قَدْ شَقَّ عَلَيَّ، فَقَالَ: يَا غُلَامُ أَتَنِي بِحَجَامٍ، فَقَالَ لَهُ: مَا تَصْنَعُ بِالْحَجَامِ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ؟ قَالَ: أُرِيدُ أَنْ أُعَلِّقَ فِيهِ مَحْجَمًا، قَالَ: وَاللَّهِ إِنَّ الدُّبَابَ لَيُصِيبُنِي، أَوْ يُصِيبُنِي الثُّوبُ فَيُؤْذِنِي، وَيَشَقُّ عَلَيَّ! فَلَمَّا رَأَى تَبَرُّمَهُ مِنْ ذَلِكَ قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنْ كَانَ فِي شَيْءٍ مِنْ أَدْوِيَّتِكُمْ خَيْرٌ فِي شَرْطَةِ مَحْجَمٍ، أَوْ شَرْبَةِ مِنْ عَسَلٍ أَوْ لَذْعَةٍ بَنَارٍ»، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَمَا أَحَبُّ أَنْ أَكْتُوِي»، قَالَ: فَجَاءَ بِحَجَامٍ فَشَرَطَهُ، فَذَهَبَ عَنْهُ مَا يَجِدُ. { الحديث: ۵۷۰۷ = ۵۶۹۹ ف.م. تجرید/ ۵، رقم: ۱۸۷۱ = ۵۶۸۰، ۵۶۸۱ }:

عاصیمی کوری عومەری کوری قەتادە (رەحمەتی خودایان ئی بن) فەرمووی: جابیری کوری عەبدوللا (رمزای خودایان ئی بن) هات بۆ مالمەن، پیاویکی ئی بوو، سکالای بوو، لەدەستی کوانی (واتە: لەدەست دوومەلێکی تەر) یا سکالای بوو لەدەستی برینێ، جابیر پێی فەرموو: ئەووە چیتە، سکالای لەچی دەردیکە؟ پیاوەکە گوتی: کوانی زۆر نازارم دەدا، بەرگە نازارەکی ناگرم!

جابیر فەرمووی بەکەسی: ئادە کورەکە! کەلەشاخگرتن بۆ بەینە. پێی گوت: ئەی باوکی عەبدوللا! کەلەشاخگرت بۆچیە؟ جابیر فەرمووی: دەمەوێ کەلەشاخی ئی بگری. پیاوەکە گوتی: ئەووە تۆ دەلێی چی سویندەم بەخودا، میشی پێوە بنیشی ئیشم پێ دەگەیهنی، تەنانەت جلەکەم بەری بەکەوێ ئیش بەدلەم دەگەیهنی، ئیتر چۆن دەتوانم کەلەشاخی پێوە بنیم و کەلەشاخی ئی بگرم؟ جا کاتێ نیمامی جابیر (رمزای خودای ئی بن) ئەم وەرپس بوون و بیزارییە ئی بین، لە کەلەشاخگرتن، فەرمووی:

دهی من بوخوم بیستم له پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) دهیغهرموو: (ئهگهر شتی لهم دهرمانانهی ئیوه، خیریان تیادابی) یا فهرمووی: (خیریان پیوه بی، ئهوه لهم سی شتهدا ههیه:

یهکهه: لهنهشتهری کهلهشاخدا. دووهم: لهشهر بهتی ههنگویندا.

سییه: له داخکردن بهئاگر. پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: (بهلام من بهش بهحالی خوم، ههزناکهه که خوم داخ بکهه) عاصم فهرمووی: (جا کهلهشاخگری هیئا، کهلهشاخی لی گرت، نازارهکهی نهما). {تاج/۳، زنجیره: ۶۰، ژماره: ۲۹۷۲ چ/۴ + زنجیره: ۶۰، لاپهره: ۲۴۱، ژماره: ۲۹۷۱ چ/۴}.

۱۴۸۱- عَنْ جَابِرٍ أَنَّ أُمَّ سَلَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): اسْتَأْذَنْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْحِجَامَةِ، فَأَمَرَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَبَا طَيْبَةَ أَنْ يَحْجُمَهَا، قَالَ: حَسِبْتُ أَنَّهُ قَالَ: كَانَ أَحَاها مِنَ الرُّضَاعَةِ أَوْ غُلَامًا لَمْ يَحْتَلِمِ. {الحديث: ۵۷۰۸ = ۵۷۰۰م}:

جابیری کوری عهبدوللا (رمزی خودایان لی بئ) فهرمووی: ئوم سهلهمهی هاوسهری پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر پیغهمبهر و رهزای خودا لهههموو هاوهلو هاوسهرهکانی بیئت) مولهتی له پیغهمبهر خواست، که ریگهی بدات کهلهشاخ لهخوی بگری، پیغهمبهریش (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمانی به ئهبو طهیهه کرد، که کهلهشاخی لی بگری.

فهرمووی: وادهزانم که جابیر فهرمووشی: ئهبو طهیهه برای شیریی ئوم سهلهمه بوو، خویی بوو پیی نامههرهه نهبوو، یا فهرمووی: (ئهوکاته ئهبو طهیهه کورپکی میرد منال بوو، هیشتا رهسیده نهبوو بوو).

۱۱۵۰) دهرمانکردن به برینی دهمارو بهداخکردن. (۵۷۰۵ - ۵۷۳۲)

باب: التداوي بقطع العرق والكي

۱۴۸۲- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى أَبِي بِنِ كَعْبٍ طَبِيبًا، فَقَطَعَ مِنْهُ عِرْقًا، ثُمَّ كَوَاهُ عَلَيْهِ. {الحديث: ۵۷۰۹ = ۵۷۰۱م}:

جابیری کوری عهبدوλλά (رمزای خودایان ن بئ) فهرمووی: لهغهزای خهندهقدا، تیری دای له رهگی ژیانی بالی ئوبهیی کوری کهعب، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) پزیشکیکی نارد بو تیمارکردنی، پزیشکهکه دهماریکی ئوبهیی بری و لهپاشا دهمی دهمارهکهی بهداخیکی سوورهوه کراو داخ کرد.

۱۱۵۱) دهزمانکردنی دهمی زام به داخکردن

بَابُ: التَّدَاوِي لِلجَّرَاحِ بِالْكِيِّ

۱۴۸۳- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: رُمِيَ سَعْدُ بْنُ مُعَاذٍ فِي أَكْحَلِهِ، قَالَ: فَحَسَمَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَهُ بِمَشْقَصٍ، ثُمَّ وَرَمَتْ فَحَسَمَهُ الثَّانِيَةَ. {الحديث: ۵۷۱۲ = ۵۷۰۴ فم. أبو داود. طب: ۳۸۶۴. تحفة الأشراف: ۲۷۳۹}:

جابیری کوری عهبدوλλά (رمزای خودایان ن بئ) فهرمووی: لهپرۆژی غهزای ئهحزایا، که ناسراوه به غهزای خهندهق، تیری دای له رهگی حهياتی بالی سهعدی کوری موعاذ، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) بهدهستی خوی به پهیکانیکی پانکۆله، شوینی برینهکهی داخ کرد، پاشان دهستی سهعد پهنهما، دووباره پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) داخی کردهوه. {تاج/۱، زنجیره: ۲۲۴، ژماره: ۱۱۵۴ + تاج/۳، زنجیره: ۲۹، ژماره: ۲۷۶۴ + تاج/۳، زنجیره: ۶۰، ژماره: ۲۹۷۴ + تاج/۳، زنجیره: ۴۵، ژماره: ۳۴۶۷، ۳۴۶۸، ۳۴۶۹ + تاج/۴، زنجیره: ۸۹، ژماره: ۴۶۰۷، ۴۶۱۰}.

۱۱۵۲) تیمارکردن بهمهی

بَابُ: التَّدَاوِي بِالخَمْرِ

بروانه: ژماره (۱۲۷۹) فهرموودهکهی وائیلی کوری حوجر (رمزای خودای ن بئ) که لهپیشهوه، له زنجیره (۱۰۲۱) دا رابورد.

(پوخته‌ی نامه‌ی نه‌خو‌شی و پزشکی)

- ۱- سەردان لە نه‌خو‌ش ئەركێكى پیرۆزى ئایینییه، وهك سەردان و دێنى خودای گه‌وره بکه‌ی وایه.
- ۲- موسو‌ل‌مان له‌کاتی قسه‌و ئاخوتن و گو‌فتو‌گو‌دا، ده‌بێ زما‌نى شیرین بێ، خو‌ی له قسه‌و گوته‌ی ره‌شو‌کی و بازا‌ری بپا‌ری‌زی.
- ۳- هه‌موو دهردی دهرمانی هه‌یه، له‌پاش خو‌ دهرمان‌کردن ن‌زایش بک‌ری باشه، گه‌لێ جار چا‌ک‌بو‌ونه‌وه به‌سراوه به‌هه‌ردوو لاوه.
- ۴- خو‌ تیمار‌کردن، به‌ کۆمه‌لێ دهرمان، که له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ردا باو بوون و کاریان پێ‌کراوه، ئەگەر له‌وان با‌شتر هه‌بوو دروسته به‌ با‌شترکه خو‌ تیمار‌بک‌ری.
- ۵- له‌را‌ستیدا، کۆمه‌لێ دهرمان و چاره‌سه‌ری زامو نه‌خو‌شی و گ‌رفتی دهروونی و جه‌سته‌یی، له‌کۆندا هه‌بوون، له‌سه‌رده‌می پێغه‌مبه‌ریشدا سوودیان ئی و مرگ‌گراوه، وهك: که‌له‌شاخ گ‌رتن و خ‌ین به‌ردان و خو‌ داخ‌کردن و زالوو به‌کاره‌ینان و سینه‌مه‌کی و زه‌نجه‌فیل و ئەو شتانه‌ی که لهم نامه‌ی پزشکیدا له‌ پێشا رابوو‌ردن، وهك هه‌نگوین و ره‌شکه و فرنی و په‌لو‌وله‌و مه‌حه‌له‌بی و داوه هیندی و دوومه‌لان و... تاد. ئەمانه‌و وێنه‌ی ئەمانه له‌شه‌رعا رێگه‌یان پێ دراوه، وه هه‌تا ئیستایش که‌م تا زۆر، نیازمه‌ندان به‌کاریان ده‌ه‌ینن، وه سوودیان ئی و مرده‌گرن، وه پزشکی و دوکتۆریش رێگه‌ی شتی وا ده‌ده‌ن و بگ‌ره هه‌ندیکیان گه‌شه‌یان کردووه، وهك که‌له‌شاخ و خو‌ین به‌ردان و به‌کاره‌ینانی زالووی پزشکی.
- ۶- وهك یاسایه‌کی سه‌ره‌کی گو‌تراوه: (هه‌رکاتێ با‌شتر هه‌بوو، کاربه‌و ده‌ک‌ری، باش ته‌رك ده‌ک‌ری!!).

ده‌ی به‌پێی ئەم یاسایه، ئیستا هه‌موو شتی گۆ‌راوه، وه ئەم رێنماییه پزشکیانه، په‌یوه‌ندیان به‌ په‌رستش و خوا په‌رستی و عیبادته‌وه نییه، له‌به‌رئه‌وه دهنوان‌رێ خو‌ده‌رمان کردن و خو‌ چاره‌سه‌ر کردن به‌شیومه‌کی سه‌رده‌مانه بێ، نه‌ك

بەم شيوانەى كە لەپەرپراوەكانى (الطَّبُّ النَّبَوِيّ = پزىشكى سەردەمى پيڭەمبەردا) ئامازەيان بۆكرەو.

بگرە زۆرىنەى ئەم بابەتى پزىشكىيە لە روانگەى ئىسلامەو، يەككە لەم سى شتە:

۱- بەپي رۆژ داوو دەرمانى سەردەم بوون، پيڭەمبەرىش خەلكەكەى ھانداو، كە خۇيان تيماربكەن و بەپي توانا داوو دەرمانى رەوا بەكاربەين، كە لەبەردەستتا بوون و پزىشكان نواندوويانن بۆ خەلك. ئەم جۆرەيان كاريكى ئاسايى و باويكى دامەزراوى ناو كۆمەلگەى ئەو رۆژە بوو، پەيوەندى بە وەحى و پيڭەمبەريەو نىيە.

۲- پيڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەرپگەى سرووش و نىگاوه قسەى ليكردوون، زۆرترينى ئەم جۆرەيان جۆرپكە لە موعجيزەكانى پيڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى).
۳- كۆمەلئ بپار كە پەيوەندى بە پزىشك و كارى پزىشكەو ھەيە.

٤٣- نامه‌ی تاعوون

كتابُ الطَّاعُونِ

{بروانه: تاج/۳، زنجیرہ: ۵۳، ژمارہ: ۲۹۴۵، ۲۹۴۶، ۲۹۴۷، ۲۹۴۸}.

١١٥٣) تعاون سزايه کی خوداييه، له هر شويي بوو مه چن بو نه وي، له شويي

که نیوهی لی بوون تاعوون که و ته وه له وی هه لمه یه ن. (٥٧٣٣ - ٥٧٤٨)

بَابُ: فِي الطَّاعُونَ، وَأَنَّهُ رَجَزٌ فَلَا تَدْخُلُوا عَلَيْهِ وَلَا تَخْرُجُوا فِرَاراً مِنْهُ

١٤٨٤- عَنْ أُسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «إِنَّ هَذَا الْوَجَعُ أَوْ السَّقَمُ رَجَزٌ عَذَبَ بِهِ بَعْضُ الْأُمَمِ قَبْلَكُمْ ثُمَّ بَقِيَ بَعْدُ بِالْأَرْضِ، فَيَذْهَبُ الْمَرَّةَ وَيَأْتِي الْأُخْرَى، فَمَنْ سَمِعَ بِهِ بِأَرْضٍ فَلَا يَقْدَمَنَّ عَلَيْهِ، وَمَنْ وَقَعَ بِأَرْضٍ وَهُوَ بِهَا فَلَا يُخْرِجْنَهُ الْفِرَارُ مِنْهُ». {الحديث: ٥٧٣٤ = ٥٧٣١ فم. تجريد/٤/٧٢، رقم: ١٣٨٥ = ٣٤٧٣، ٥٧٢٨، ٦٩٧٤} :

پرسیارکړا له ئوسامه‌ی کوری زهید (رمزای خودایان لې بڼ) سه‌بارمت به په‌تای تا‌عوون،

چیت له پیڅه مبهړ (دروودی خودای لهسهر بڼ) بیستووه؟ فهرمووی: پیڅه مبهړ (دروودی خودای لهسهر بڼ) فهرمووی: (نهم تاعوونه دمر دیکی پیسه، خودای گه وره لهسهر شیوهی سزا ناردی بؤسهر بهر هیڅ له نه وهی ئیسرائیل، که یه کیکن له نه ته وهکانی پیش ئیوهی نه ته وهی ئیسلام، ئیتر له پاش نه وان ماکه که ی ما لهسهر زه وی، ناو به ناو نامینی و ناو به ناو په یدا ده بیت هوه، جاوه ک رینماییه کی پزیشکی: نه گهر بیستان که وا تاعوون له خاکې داکه وتووه، نه وا ئیوه له خو تانه وه، به بڼ پیو یستی مه چن بؤسهر ی بؤنه وی، کاتیکیش تاعوون له شوینی په یدا بوو، که ئیوه له وی بوون، نه وه دهر مه چن له وی و له دهستی هه پرامه که ن!) . { تاج/ ۳/ ۳۲۴، زنجیره: ۵۳، ژماره: ۲۹۴۷ ج/ ۴ = چاپی جواره م. }

١٤٨٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) خَرَجَ إِلَى الشَّامِ حَتَّى إِذَا كَانَ (بَسْرَعًا) لَقِيَهُ أَهْلُ الْأَجْنَادِ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ

وَأَصْحَابَهُ فَأَخْبَرُوهُ أَنَّ الْوَبَاءَ قَدْ وَقَعَ بِالشَّامِ، قَالَ: ابْنُ عَبَّاسٍ: فَقَالَ عُمَرُ: ادْعُ لِيَ الْمُهَاجِرِينَ الْأَوَّلِينَ، فَدَعَوْتُهُمْ، فَاسْتَشَارَهُمْ وَأَخْبَرَهُمْ أَنَّ الْوَبَاءَ قَدْ وَقَعَ بِالشَّامِ، فَاخْتَلَفُوا، فَقَالَ بَعْضُهُمْ: قَدْ خَرَجْتَ لِأَمْرٍ وَلَا تَرَى أَنْ تَرْجِعَ عَنْهُ، وَقَالَ: بَعْضُهُمْ: مَعَكَ بَقِيَّةُ النَّاسِ، وَأَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَلَا تَرَى أَنْ تُقَدِّمَهُمْ عَلَى هَذَا الْوَبَاءِ، قَالَ: ارْتَفِعُوا عَنِّي، ثُمَّ قَالَ: ادْعُ لِيَ الْأَنْصَارَ، فَدَعَوْتُهُمْ لَهُ، فَاسْتَشَارَهُمْ، فَسَلَكُوا سَبِيلَ الْمُهَاجِرِينَ، وَاخْتَلَفُوا كَاخْتِلَافِهِمْ، فَقَالَ: ارْتَفِعُوا عَنِّي، ثُمَّ قَالَ: ادْعُ لِيَ مَنْ كَانَ هَا هُنَا مِنْ مَشِيخَةٍ قُرَيْشٍ مِنْ مُهَاجِرَةِ الْفَتْحِ، فَدَعَوْتُهُمْ فَلَمْ يَخْتَلِفْ عَلَيْهِ رَجُلَانِ، فَقَالُوا: نَرَى أَنْ تَرْجِعَ بِالنَّاسِ، وَلَا تُقَدِّمَهُمْ عَلَى هَذَا الْوَبَاءِ، فَنَادَى عُمَرُ بِالنَّاسِ: إِنِّي مُصْبِحٌ عَلَى ظَهْرٍ، فَأَصْبَحُوا عَلَيْهِ، فَقَالَ أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ: أَفِرَارًا مِنْ قَدَرِ اللَّهِ؟ فَقَالَ عُمَرُ: لَوْ غَيْرُكَ قَالَهَا يَا أَبَا عُبَيْدَةَ! وَكَانَ عُمَرُ يَكْرَهُ خِلَافَهُ، نَعَمْ نَفَرُ مِنْ قَدَرِ اللَّهِ إِلَى قَدَرِ اللَّهِ، أَرَأَيْتَ لَوْ كَانَتْ لَكَ إِبِلٌ فَهَبَطْتَ وَادِيًا لَهُ عِدْوَتَانِ إِحْدَاهُمَا خَصْبَةٌ، وَالْأُخْرَى جَدْبَةٌ، أَلَيْسَ إِنْ رَعَيْتَ الْخَصْبَةَ رَعَيْتَهَا بِقَدَرِ اللَّهِ، وَإِنْ رَعَيْتَ الْجَدْبَةَ رَعَيْتَهَا بِقَدَرِ اللَّهِ؟ قَالَ: فَجَاءَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ عَوْفٍ وَكَانَ مُتَغَيِّبًا فِي بَعْضِ حَاجَتِهِ، فَقَالَ: إِنَّ عِنْدِي مِنْ هَذَا عِلْمًا، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بِأَرْضٍ فَلَا تَقْدَمُوا عَلَيْهِ، وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوا فِرَارًا مِنْهُ»، قَالَ: فَحَمَدَ اللَّهُ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ ثُمَّ انْصَرَفَ. {الحديث: ٥٧٤٥ = ٥٧٣٨ فم. بخاری. طب: ٤٧٢٩} :

عبداللای کوری عه‌بباس (رمزای خودایان ئی بی) فه‌رمووی: عومهری کوری خه‌طاب (رمزای خودای ئی بی) له‌سه‌رده‌می جینشینی خویدا که‌وته‌رپی و چوو بو‌شام، که‌گه‌یشته‌سه‌رغ له‌وی فه‌رمانداره‌کانی سه‌ر که‌وره‌شاره‌کانی شام هاتن به‌پیری‌هوه، که‌بریتی بوون له‌ئه‌بو عوبه‌یده‌ی کوری جه‌پراح و هاورپیکانی، عه‌رزیان کرد: که‌وا تاعوون له‌شام بلا‌وبو‌ته‌وه، جا عومهر فه‌رمووی به‌من: کو‌چکاره‌پیشینه‌کانم بو‌بانگ بکه، منیش بانگم کردن بو‌ی، جا عومهر بو‌ئه‌م باسه‌راویژی پی‌کردن، به‌لام قسه‌یان یه‌ک نه‌بوو، هه‌ندیکیان ده‌یانگوت: تو‌هاتووی بو‌کاریکی و، له‌به‌ره‌ئه‌وه به‌باشی نازانین که‌نه‌چی و بگه‌رپیته‌وه، هه‌ندیکی تریان ده‌یان گوت: تو‌هاوه‌لانی

پيغەمبەر و خەلکی تریشت لەگەڵ دایە، لەبەرئەووە ئیمە بەباشی نازانین کە بیانبەیت بۆناو ئەم پەتایە، عومەریش فەرمووی: دەورم چۆل کەن.

ئینجا بەمنی فەرموو: یاریدەدەران (ئەنصار) مەکانم بۆ بانگە. منیش بانگیانم کرد بۆی، راویژی بەوانیش کرد، ئەوانیش وەک کۆچکاران (وەک: موهاجیرین) رایان یەک نەبوو، جا بەوانیشی فەرموو: دەورم چۆل کەن. ئینجا فەرمووی: کێ لێرمیە لە پیرە میردانی قورەیش، ئەوانە ی کە لەکاتی ئازادکردنی مەککەدا کۆچیان کردووە، ئەوانەم بۆ بانگ کە، جا کە بانگم کردن بەیەک دەنگ سەرچەم گوێیان: ئیمە راما وایە کە خەلکەکە بگێرپتەووە بۆ دواووە نەیان بەیت بۆناو ئەم پەتایە، ئێتر عومەر جاریدا بەناو عەشاماتەکەدا: کە سبەینێ سەر لەبەیانێ سوار دەبین و دەگەرپێنەووە بۆ مەدینە. ئەبو عوبەیدەیش فەرمووی: ئایا لەدەستی چارەنووسی خودا هەڵدێن؟ عومەریش فەرمووی: ئەو ئەبو عوبەیدە! کاشکی کەسیکی تر ئەم قەسەیی تۆی بکەدایە! عومەر حەزی نەدەکرد کەبێ دڵی ئەبو عوبەیدە بکا، ئینجا عومەر فەرمووی: بەلێ لەدەست چارەنووسی خودا رادەکەین بۆلای چارەنووسی خودا خۆی! ئەدی پێم بلێ: ئەگەر تۆ رانی و شەرت هەبێ و بچیتە ناو دۆلێکەووە، کەدوو لاپالێ هەبێ، لا پالێکیان بزوین و ئەوێریان چەقەن و رەقەن بێ، جا ئەگەر ئەو رانە لە لاپالە بزوینەکەدا بلەوەرپێنیت، هەر بەچارەنووسی خودا نییە و ئەگەر لە لاپالە رەقەنەکەدا بلەوەرپێنیت هەر بەچارەنووسی خودا نییە؟ فەرمووی: جا عەبدوڕەحمانی کورپی عەووف هات بەسەر ئەم مەشت و مەردا، کە لەو پێش لەوێ نەبوو، چوو بوو بۆ هەندێ ئیشی خۆی، جا عەبدوڕەحمان هات فەرمووی: من شارەزاییم لەم باسە هەیە: لە پيغەمبەرم بیست دەیفەرموو (دروودی خودای لەسەر بێ): (کاتی بیستتان کەوا تاعوون لەجیگەیی بۆلای وەتەنە مەچن بۆلای بۆ ئەوێ و بەپێی خۆتان مەچن بە پیریەووە، کاتی لەو جیگەییەش بۆلای وەتەنە مەچن، دەرمانە چن لەوێ و لەدەستی راما کەن).

فەرموۋى: ئىتر عومەر سوپاس و ستایشى خودای کردو گەراپەوہ بۆ مەدینە و سەفەرەكەى بىرى و نەچوو بۆ شام. {رياض/۴، زنجیرە: ۳۶۱، ژمارە: ۱۷۹۲. چاپى دووہم + تاج/۳، زنجیرە: ۵۳، ژمارە: ۲۹۴۸ ج/۴ = چاپى چوارەم}. {بىروانە: ژمارە: ۱۰۸۲، ۱۰۸۳ لەپیشەوہ}.

روونکردنەوہ:

تاعوون پەتايەكى تايبەتە، زۆرىنەى كات لەشیوہى دوومەلى تەر لەناكاو بە مەرۆف دەگا، لە بنبال و ئانىشك و دەست و پەنجە و نەرمەى لووت و پشت گوئ و شويەكانى تری جەستە دەردئ و پەيدا دەبى، جا تاعوون، جى دوومەل بى و جى برىن بى، بەرە بەرە دەوروبەرەكەى يارەش دەبیتەوہ، يا سوور دەبیتەوہ، لە رەنگى سوورى وەنەوشەيى، يا مەيلە و سەوز ھەل دەگەرئ و ئەنجا زەھرو ژارەكەى دەگاتە ناو دل و ناو گەدەو مەرۆفەكە تووشى دلە تەپى و رشانەوہ و چاوە قوولە دەبى!

رەشەكەى كەم كەس لەهەستى رزگارى دەبى، سوورەكەى لەھەموو جۆرەكانى تری باشتەر. خوا بمانپاريزئ لى.

تاعوون پەتايەكى زۆر زۆر مەترسیدارە، گەل جار شارىكى بەتەواوى ويران كرددوہ، كەس بەتاعوون بمرئ، پلەى شەھیدی بۆ ھەيە. {بىروانە: ژمارە: ۱۰۸۲ و ۱۰۸۳ لە زنجیرە: ۵، ۸۵۹ و زنجیرە: ۸۶۰ كە لەپیشەوہ لەم پەراوہ پىرۆزەدا رابورد}.

۴۴- نامه‌ی به دبینی و ره‌شبینی و ته‌نینه‌وه ته‌شه‌نه‌کردنی نه‌خو‌شی له‌یه‌کیکه‌وه بو‌یه‌کیکی تر کتاب الطيرة والعذوی

{بروانه: تاج/۳، لاپه‌ره: ۳۷۴، زنجیره: ۷۶، ۷۷، ۷۸. له ژماره: ۳۰۴۱ وه هه‌تا ژماره: ۳۰۵۴}.

(۱۱۵۴) ئەم جو‌ره شته نه‌فسانه‌ییه بایه‌خیان نییه: ته‌شه‌نه‌ی نه‌خو‌شی له‌خو‌یه‌وه و نو‌قلانه‌ی خراب و نه‌مانگی مو‌حه‌ره‌م ده‌بی به‌مانگی صه‌فه‌رو نه‌کونده‌بوو به‌دبوومه. (۵۷۴۹ - ۵۷۵۸)

باب: لا عذوی ولا طيرة ولا صفر ولا هامة

۱۴۸۶- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): حِينَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا عَذْوَى، وَلَا صَفَرَ، وَلَا هَامَةَ»، فَقَالَ أَعْرَابِيٌّ: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَمَا بَالُ الْإِبِلِ تَكُونُ فِي الرَّمْلِ كَأَنَّهَا الظَّبَاءُ فَيَجِيءُ الْبَعِيرُ الْأَجْرَبُ فَيَدْخُلُ فِيهَا فَيُجْرِبُهَا كُلَّهَا؟ قَالَ: «فَمَنْ أَعْدَى الْأَزْلَ؟» وَفِي رِوَايَةٍ: «لَا عَذْوَى وَلَا طِيْرَةَ وَلَا صَفَرَ وَلَا هَامَةَ». {الحديث: ۵۷۴۹ = ۵۷۴۲ فم. بخاری. طب: ۵۷۵۴، ۵۷۷۰، ۵۷۷۳، ۵۷۷۵. أبو داود. طب: ۳۹۱۱} + {تجريد/۵/۱۷۴، رقم: ۱۸۷۷ = ۵۷۱۵، ۵۷۰۷ فتح الباری}:

ئەبو سە لەمە‌ی کوری عەبدو‌ره‌حمان ئەفەرمو‌ی: ئەبو هورەیره (ره‌زای خودای ئی) ده‌فه‌رمو‌ی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای لسه‌ر بی) ده‌فه‌رمو‌ی: (نه‌ نه‌خو‌شی ته‌نینه‌وه له‌خو‌یه‌وه هه‌یه‌و، نه‌ مانگی مو‌حه‌ره‌م ده‌بی به‌مانگی صه‌فه‌رو نه‌هامه‌ هه‌یه‌). پیاویکی عاره‌بی ده‌شته‌کی عه‌رزیکرد: قوربان! ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! واده‌بی که وش‌ته‌کان له‌ناو لی ئەو ده‌شته‌دان، له‌به‌ر گو‌رج و گو‌لی و پاکی و پوختی ده‌لیی ره‌وه ئاسکن، چ ده‌ردیان نییه، که‌چی که وش‌تریکی لاوه‌کی که‌ریان تی‌که‌لاو ده‌بی،

هه موویان گه پردهکا، ئه ی نه وه بۆچی وایه؟ فهرمووی: (ئهی باشه نه خویشیه که و گه رییه که له کیوه ته نییه وه و گه یشته به یه که م و شتر؟). {تاج/۳، زنجیره: ۷۶، ژماره: ۳۰۴۳}.

له گیرانه وهی ژماره (۵۷۵۰) دا ده فهرمووی: (نه نه خویشی ته نییه وه له خویشه وه ههیه و نه نوقلانه ی خراب ههیه و نه پێ رهشی و به د قوومی ههیه و، نه پاشخستنی موهره رم بۆ کاتی سه فهر و نه پێشخستنی سه فهر بۆ کاتی موهره رم ههیه و، نه ماری و ههیه له ناو سکا، که ناوی سه فهر بۆ و له کاتی برسیتیدا ئازاری ئاده میزاد بداو، له ویشه وه ته شه نه بکا و به نه نیته وه بۆ یه کیکی ترو نه (هامه) ههیه، که گوایه: ئیسکی کوژراو ببی به مه لیک و هه میشه، له ده ورو به ری گۆره که ی بقیزینی هه تا که سوکاره که ی تۆله ی بستین؟). {تاج/۳، زنجیره: ۷۶، ژماره: ۳۰۴۵}.

ئه م گیرانه وهی ژماره (۵۷۵۰) ی موسلیمه له ته جریدی بوخاریدا ئه مه ی زیاتره: (له گه ل نه وه میشه، ئه مه واتای وایه، که پاریز له نه خویشی نه کری، به لکوو پاریزکردن و خو پاراستن له نه خویشی و له په تا و دووربینی له کاتی وادا، کاری باش و دروسته، ده ی که واته هه تا بۆت ده کری پاریز له گول بکه، که گولی ده ردیکی پیسه، زوو ته شه نه ده کا، وه له بهر گول هه لبی، نه بادا تۆش تووشی ببی هه روه ک چۆن له ترسا له بهر شیر هه ل دییت ئاوا). {تجرید/۵/۱۷۳، رقم: ۱۸۷۷ = ۵۷۰۷، ۵۷۱۷، ۵۷۵۷، ۵۷۷۰، ۵۷۷۳} + {تاج/۳، زنجیره: ۷۶، ژماره: ۳۰۴۵ = چابی چواره م}.

روونکردنه وه:

۱- پوخته ی قسه ی ساخ له م شوینه دا ئه مه یه: (ئه فسانه و قسه ی کوئی سهرده می نه زانی، بێ بایه خه، هه موو شته له بنه رته دا به ده ست خودا خو یه تی، به لام به پپی یاسای ئاسایی و به پپی حال و عاده ت و باوو به راورد، ده بی بۆ ئیحتیاط و دوور بینی، خۆت له ده ردو نه خویشی بپاریزی، نه بادا تۆیش تووشی ببی، به تا یبه تی له نه خویشی خراب، که به نه زموون ده رکه و تووه، له کاتی تیکلاوی و خۆنه پارستندا، به ئاسانی له یه کیکه وه ده گو یزیتته وه بۆ یه کی تر.

نهمه پوختهی فهرمایشتی نیمامی نه وه وییه لهم شوینه دا.

۲- مه بهستی سهره کی لهم فهرموودانه دوو ئامانجی سهره کین:

أ/ پووچکردنه وهی بیرو باوه ری سهرده می نه زانی، که زۆرینه یان قسه ی پپو پووچ و نهفسانه و له راستیدا، هیچ بنه مایه کی دروست و راستیان نییه. وهك: كونه په پوو شوومه، كه رویشك كوئوله، قهله رهش بهد قوومه، ریوی بیت به پیره وه، بایه قووش له شوینێ بخوینێ كاوول ده بی، گیانی كوژراو ده بی به بالنده یی، له دهوری گۆره که ی ده خوینێ و بانگی که سوکاره که ی ده کا، تا تۆله ی بستین، زۆر به ییت و بالۆره ی تری لهم باب به ته.

(۱۱۵۵) نه خویش نه کریتته ناو ساخه وه. (۵۷۴۹ - ۵۷۵۸)

بَاب: لَا يُورِدُ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحِّ

۱۴۸۷- عَنْ ابْنِ شَهَابٍ: أَنَّ أَبَا سَلَمَةَ بْنَ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنَ عَوْفٍ حَدَّثَهُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا عَدْوَى»، وَيُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا يُورِدُ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحِّ». قَالَ أَبُو سَلَمَةَ: كَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ بَعْدَ ذَلِكَ عَنْ قَوْلِهِ: «لَا عَدْوَى» وَأَقَامَ عَلَى أَنْ: «لَا يُورِدُ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحِّ»، قَالَ: فَقَالَ الْحَارِثُ بْنُ أَبِي ذُبَابٍ (وَهُوَ ابْنُ عَمِّ أَبِي هُرَيْرَةَ) قَدْ كُنْتُ أَسْمَعُكَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ تُحَدِّثُنَا مَعَ هَذَا الْحَدِيثِ حَدِيثًا آخَرَ قَدْ سَكَتَ عَنْهُ، كُنْتُ تَقُولُ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا عَدْوَى»، فَأَبَى أَبُو هُرَيْرَةَ أَنْ يَعْرِفَ ذَلِكَ، وَقَالَ: «لَا يُورِدُ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحِّ». فَمَا رَأَى الْحَارِثُ فِي ذَلِكَ حَتَّى غَضِبَ أَبُو هُرَيْرَةَ، فَرَطَنَ بِالْحَبَشِيَّةِ، فَقَالَ لِلْحَارِثِ: أَتَدْرِي مَاذَا قُلْتُ؟ قَالَ: لَا، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: إِنِّي قُلْتُ: أَبَيْتُ. قَالَ أَبُو سَلَمَةَ: وَلَعَمْرِي لَقَدْ كَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ يُحَدِّثُنَا أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا عَدْوَى»، فَلَا أَذْرِي أَنْسَى أَبُو هُرَيْرَةَ أَوْ نَسَخَ أَحَدُ الثَّقَوَيْنِ الْآخَرَ. {الحديث: ۵۷۵۲ = ۵۷۴۵ فم} + {تجريد/ ۵/ ۱۸۰، رقم: ۱۸۸۸ = ۵۷۷۱، ۵۷۷۴}:

ئیبنو شه هاب، که نیمامی زوهرییه (ده حمه تی خودای ن بئ) دهفه رموی: نه بو سه له مه ی

کوری عه بدور ره حمانی کوری عه وف گێرپایه وه بۆم، که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ)

فهرموویه تی: (نه خوشی ته نینه وه نییه) ههروه ها گیرایه وه: که پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) دهفه رموی: (نه خوش نه کریته ناو ساخه وه، نه بادا ساخه کانیش نه خوش بکه ون).

ئه بو سه له مه فهرمووی: من ئه م دوو فهرمووده یه له ئه بو هورهیره بیستوو، که ههردووکیانی له پیغه مبهه وه دهگیرایه وه بۆمان، که چی له دوا ییدا، ئه بو هورهیره له ئاستی فهرمووده یه که م بی دنگ بوو، که فهرمووده ی (لَا عَدْرَى: نه خوشی ته نینه وه نییه) به لام بهردهوام بوو له سهر گیرانه وه ی فهرمووده ی دوو، که فهرمووده ی (لَا يُورِدُ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحٍّ: نه خوش نه کریته ناو ساخه وه).

فهرمووی: جا حاریشی کورپی ئه بو ذوباب، که ئاموزای ئه بو هورهیره بوو، که کورپی مامی بوو، ره خنه ی لی گرتو پیی گوت: ئه ی ئه بو هورهیره! تۆ جارن له گه ل ئه م فهرمووده یه دا فهرمووده یه کی تریش ت بۆمان دهگیرایه وه، که من ئه و فهرمووده ی ترم به گوئی خۆم له تۆ بیستوو، که تۆ ئیستا له و فهرمووده ی تره بی دنگ بوویت، جارن دهشت فهرموو: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) دهفه رموی: (لَا عَدْرَى: نه خوشی ته نینه وه نییه).

ئه بو هورهیره قاییل نه بوو که شتی وای ئاگا لی بی و پیی لی بنی، وه گوته وه هه ره ئه مه یه: (لَا يُورِدُ مُمْرِضٌ عَلَى مُصِحٍّ: نه خوش نه کریته ناو ساخه وه). حاریشیش ئه م گوته ی ئه و به دروست نه زانی و بووبه ده مه قاله یان. هه تا ئه بو هورهیره تووره بوو، به زمانی حه به شی گوئماندی و به حاریشی فهرموو: ده زانی گوتم چی؟ حاریش گوتی: نه و، ئه بو هورهیره پیی فهرموو: هه ره ئه ویه که پیتم گوت: قاییل نیم که پی له شتی وابینم!!

ئه بو سه له مه بۆ پشتیوانی قسه که ی حاریش، فهرمووی: (به گیانی خۆم، به بی گومان که له پيشا ئه بو هورهیره ئه م فهرمووده یه دهگیرایه وه بۆمان که پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) دهفه رموی: (لَا عَدْرَى: نه خوشی ته شه نه ناکات!) به لام نازانم که ئه بو هورهیره ئه مه ی له بیر جوو بوو، که پیی لی نه دهن او حاشای لی ده کرد، یا قسه ی دوا یینی قسه ی پیشینی نه سخ ده کاته وه.

روونکردنهوه:

قسهی پیشین (لَا عَذْرَى) یه، قسهی دوایین (لَا يُورِدُ مُرَضٌ عَلَى مُصِحِّ) ه، چونکه قسهی پیشین، ته‌شه‌نه و ته‌نینه‌وهی دوردو نه‌خو‌شی، نه‌فی و قه‌ده‌غه ده‌کا، به‌لام قسهی دوایین (لَا يُورِدُ مُرَضٌ عَلَى مُصِحِّ) ته‌شه‌نه و ته‌نینه‌وهی دوردو نه‌خو‌شی دمه‌لینئو و ده‌یچه‌سپینئو و پیشگیری له‌وه ده‌کا، که‌ساخ تی‌کلا و نه‌خو‌ش نه‌کری و نه‌خو‌شیش تی‌کلا وی ساخ نه‌کری، نه‌بادا دوردکه له نه‌خو‌شه‌که‌وه بجی بو ساخه‌که.

(۱۱۵۶) مه‌لین: له فیساره بورجا بارانمان بو باری. (۵۷۴۹ - ۵۷۵۸)

بَاب: وَلَا نَوَّءَ

۱۴۸۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا عَذْرَى، وَلَا هَامَةً، وَلَا نَوَّءَ، وَلَا صَفَرَ». {الحديث: ۵۷۵۵ = ۵۷۴۸ فم:}

ئه‌بو هورهیره (ره‌زای خودای ئی بئ) فهرمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌فه‌رموئ: (نه نه‌خو‌شی ته‌نینه‌وه هه‌یه و نه (هامة) هه‌یه و نه هه‌یج به‌ده‌ست ئه‌ستیره و بورج هه‌یه و نه مانگی سه‌فه‌ر به‌دبوومی هه‌یه). {تاج/۳، زنجیره: ۷۶، ژماره: ۳۰۴۱}.

(۱۱۵۷) غوولی بیابان درۆیه و راست نییه. (۵۷۴۹ - ۵۷۵۸)

بَاب: لَا غَوْلَ

۱۴۸۹- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا عَذْرَى، وَلَا طَيْرَةً، وَلَا غَوْلَ». {الحديث: ۵۷۵۶ = ۵۷۴۹ فم:}

جابیری کوری عه‌بدو‌للا (ره‌زای خودایان ئی بئ) فهرمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌فه‌رموئ: (نه نه‌خو‌شی ته‌نینه‌وه له‌خۆیه‌وه هه‌یه (چونکه له‌راستیدا ئه‌وه نه‌خو‌شیه که ده‌ته‌نیته‌وه، له‌مه‌وه بو ئه‌وه به‌پیی چاره‌نووس و فهرمانی خودایه) وه نه نو‌قلا‌نه‌ی خراب هه‌یه و نه‌پیی ره‌شی و به‌دقوومی هه‌یه و، نه حو‌لی بیابان هه‌بوون (وجودی هه‌یه).

روونکردنہوہ:

جہ ماوہری زانایان دہفہرموون: حوئی بیابان، لہباوہری رہشہ خہلکہکەدا، جوہرہ شہیاتینیہک بووہ، لہ چۆل و بیابانہکانا خوئی دہردەخست بۆ خەلک و بەفرو فیل لہریگہ ویلیان دہکا، ھەتا بە فہتارەتیان دہباو لہناویان دہبا، جا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لہم فہرموودەیدەدا ئەوہی پووج کردۆتەوہو دہفہرموئی: شتی وا بێ بایەخ و بێ بنەمایە، بەھەر حال لہ {مغنی المحتاج} دا دہفہرموئی: {وَأَنَّهُ أَيُّ الْأَذَانِ} إِذَا تَغَوَّلَتِ الْغِيلَانُ: أَيْ تَمَرَّدَتِ الْجَانُ، بِخَبَرٍ صَحِيحٍ وَرَدَ فِيهِ. جا بەپێی ئەم فہرموودەیدەو ئەم فہرمايشتەى خەطیبى شەرینى لەکاتی ترس، لەجنۆکەو پەری و شەیاتینیدا، واباشە بانگ بدێ.

(۱۱۵۸) خۆپاراستن لەکەسی دووچارى نەخۆشى خراپ بووی. (۵۷۸۳)

بَابُ فِي اجْتِنَابِ الْمُبْتَلَى

۱۴۹۰- عَنْ الشَّرِيدِ قَالَ: كَانَ فِي وَفْدٍ ثَقِيفٍ رَجُلٌ مَجْدُومٌ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّا قَدْ بَايَعْنَاكَ فَارْجِعْ». {الحديث: ۵۷۸۳ = ۵۷۷۶ فم}:

عەمرى كورى شەرىد فەرمووی: شەرىدى باوكم فەرمووی: نوینەرەكانى ھۆزى تەقیف كەھاتن بۆ خزمەتى پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پیاویكى گولیان تیاوو، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) یەکیكى نارد بۆلای: (کەوا ھەرلیرەوہ، لەدوورەوہ پەیمانم بەست لەگەڵ تۆ ئیتەر بگەرێرەوہ بۆ ولاتی خۆت). {تاج/۳، زنجیرە: ۷۶، ژمارە: ۳۰۴۶}.

روونکردنہوہ:

شەرىدى كورى سوویدی ئەلشەقەفى (زمزى خودای ئى بێ) لە تائیف نىشتەجى بوو، دەلێن: لە بنەرەتدا حەزەرەمەوتییە. كۆمەلێ فەرموودەى لە پیغەمبەرەوہ دەگیرێتەوہ، لەپیاوانى صەحیحى موسلىم و صەحیحى بوخارییە، چونكە بوخارى، لەوہوہ بە تەعلیق فەرموودەى (لَيْتُ الْوَاحِدُ يُحِلُّ عِرْضَهُ وَعُقُوبَتَهُ) دەگیرێتەوہ، ئەبو

نەعیم دەفەرموئ: ئامادەى پەیمانى خۆشئوودىي (بیعة الرضوان) بوو، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) بۆ ریزلینانی لە پاشکۆی خۆیەو سوارى کردوو، دەفەرموئ: لەسەردەمى پیغەمبەردا، ژنیكمان بەردەباران (رەجم) کرد، کە ئی بووینەو چووین بۆ خزمەتى پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ). عەمرى كورى دەگیرپیتەو: کە باوکم شەرىد فەرمووئ: دەورى سەد شیعەرم لە شیعەرەکانى ئومەییەى كورى ئەبو سەلت خویندەو بۆ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووئ: (لە شیعەرەکانیەو وادەردەكەوئ وەك موسوئلمان بووبئ وایە). ئومەییە فریای موسوئلمان بوون نەكەوتوو. {بەروانە: ژمارە: ۱۵۰۶ لەدواو} + {تاج/۵، زنجیرە: ۶۹، ژمارە: ۵۴۲۶}.

(۱۱۵۹) نووقلانەى باش فرە باشە. (۵۷۵۹ - ۵۷۷۳)

بَابُ فِي الْفَالِ الصَّالِحِ

۱۴۹۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «لَا طَيْرَةَ وَحْيَهَا الْفَالُ»، قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْفَالُ؟ قَالَ: «الْكَلِمَةُ الصَّالِحَةُ يَسْمَعُهَا أَحَدُكُمْ». {الحديث: ۵۷۵۹ = ۵۷۵۲ فم. تجرید/۵، رقم: ۱۸۸۵ = ۵۷۵۴، ۵۷۵۵ فتح الباری}:

ئەبو ھورەیرە (زمزای خودای ئی بئ) فەرمووئ: لە پیغەمبەرم بیست، دەیفەرموو: (نووقلانەى خراب بایەخى نییە، باشتەین نووقلانەیش نووخشە لیدانە!). گوترا: ئەى پیغەمبەرى خودا! نووخشە لیدان وەكوو چى؟ فەرمووئ: (وەك ئەو دەتانەوئ كارئ بکەن لەکاتى نیازى کردنەکەیا، وشەیهکی باش بەرگویتان بکەوئ). {تاج/۳، زنجیرە: ۷۸، ژمارە: ۳۰۴۹}.

روونکردنەو:

بۆ نموونە: یەكئ بچئ بۆ حەج و عەمرە، لەکاتى باسکردنى ئەو سەفەرەدا، بەرگوئی بکەوئ کەسئ ئەم ئایەتە بخوینئ:

{ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى } ئەوہ جوړه نوځلانہیہکی باشه لهخوداوه، نیشانہی ئەوہیہ که حەج و عەرەکەى بەنسیب دەبى. زۆر جار پيښه مېهر (دروودى خودای لىسەر بى) کاتى ئەرکیکی دەسپارد بهیہکى، ئەگەر ناوہکەى بەدلى نہبوايہ پيى ناخوښ بوو، بهويښه: ئەگەر کارمەندیکی دابنایى لىسەر کارى، ناوى سەرکەوت بوايہ پيى خوښ بوو، بەلام ئەگەر ناوى ژیرکەوت بوايہ پيى ناخوښ بوو. {بېروانه: تاج/۳، زنجیره: ۷۸، ژماره: ۳۰۴۹ تا دوايى}.

(۱۱۶۰) شوومى و پى رهشى له خانوو ژن و ماییندا. (۵۷۵۹ - ۵۷۷۳)

بَابُ: الشُّؤْمُ فِي الدَّارِ وَالْمَرْأَةِ وَالْفَرَسِ

۱۴۹۲- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «إِنْ يَكُنْ مِنَ الشُّؤْمِ شَيْءٌ حَقٌّ فَفِي الْفَرَسِ وَالْمَرْأَةِ وَالِدَّارِ». {الحديث: ۵۷۶۸ = ۵۷۶۱ فم:}

ئىبنو عومەر (رهزای خودایان بى) فهرمووى: پيښه مېهر (دروودى خودای لىسەر بى) دهفرموى: {ئەگەر شوومى و بهدبوومى هەبى و هەق و راست بى، ئەوا لەم سى شتەدا هەيە: يەكەم: مایین و ئەسپ. دووهم: ژن.

سپيهم: خانوو. {تاج/۳، زنجیره: ۷۷، ژماره: ۳۰۴۷}.

۱۴۹۳- عَنْ جَابِرٍ يُخْبِرُ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنْ كَانَ فِي شَيْءٍ فَفِي الرَّبْعِ وَالْخَادِمِ وَالْفَرَسِ». {الحديث: ۵۷۷۳ = ۵۷۶۶ فم:}

جابیری کوری عەبدوڵلا (رهزای خودایان بى) فهرمووى: پيښه مېهر (دروودى خودای لىسەر بى) فهرمووى: {پى رهشى و شوومى ئەگەر لهشتيكا هەبى، ئەوا لههەندى لەم سى شتەدا هەيە:

- ۱- له خانوو مالد.
- ۲- له نۆکهرو کاره کردا.
- ۳- له ئەسپو ماییندا.

نه وهوی (رحمتهی خودای ئی) دهفه رموی: (زاناکان له م پرسی پی رهشی و به دق و مییه دا، دوو یۆجوونی سه ره گیان ههیه:

بۆچۈۋىنى يەكەم: كە بەللى لەپراستىدا، ئەم سى شتە بەپپى ئەو سىروشتەى
 كەخودا دروستى كىردوون لەسەرى، لەھەندى لەمانەدا، لەسەر رووى راستى، پى
 رەشى و بەدقوۋى ھەيە، جا ھەركاتى مەۋق ھەستى بەشوۋى يەكە لەژنو
 ئەسپو مەيىن و نۆكەرو كارەكەر كىرد، بەزوۋى لى جىابىتەۋە، بە تەلاق دان بى،
 بە فرۆشتن بى، بەھەر شۆھى تىر بى).

بە بۆچوونى بەندەى وەرگىرېش، رووداوەکانىش ئەم بۆچوونى يەكەمە دووپات دەكەنەو، گەرچى راي دووهميش بى بايەخ نىيە.

بۆچوونى دووهم:

۱- بهدبوونی ژن شتیکی سروشتی نییه، کهشتی وا له چاره‌ی نووسراښ، به‌لگوو ههر ژنی بیگری، که ئەم کیشانه‌ی هه‌بوو، ئەوه پێ رهشی و به‌دقوومه: نه‌زۆک بێ و زمان درێژی‌و به‌درپه‌شت بێ و هو‌ی دل لێ‌پیسکردنی می‌رد بێ و مال‌که‌ر نه‌بێ.

۲- شوومی مال و خانوو، له‌وه‌دایه که ته‌نگه‌به‌ر بێ و ناخۆش بێ و دراوسی‌ی خه‌راپی زیانه‌خرو‌ی هه‌بێ.

۳- شوومی ئەسپو مایین لەوەدایە کە غەزای پێ نەگەڕێ و بۆ کاری خێر بەکار نەهێنێ و بۆشتی دنیاوی رووت بەکاربەنێ.

۴- شوومی و پێ رهشی کارەکه‌رو نۆکه‌ریش لەوەدایە: کە خووی خراپ بێ و درۆزن بێ و هەرچی پێ بسپێری بە جوانی نهیکا.

نەوھوی دىمفەرموئى: زاناگان دىمفەرموون، لەبارەى نەخۆشى تەننەوھو
 نوڧلانىھو پى رەشى و ئەم جوړە شتانەوھ: كۆگيرئ بو ئەم بابەتانە، ئەم سى
 رىيازىيە:

- ۱- ئەوہی كەنابى بەھۆى زىانى راستو دروست، دەبى پىشتگوى بخرى و بايه خى بى نەدرى، وەك نوقلانەى خراب (طيرة).
- ۲- ئەوہى زىانى ئاشكرای ھەيە و بە ئەزمون زىانى چەسپاوە، دەبى پارىزى لى بكرى، وەك پەتاو تاعوون و گولى و ... تاد.
- ۳- ئەوہى كە جاروبار وا چەسپاوە زىانى ھەبى، ئەوہ دروستە پارىزى لى بكرى، وەك: ژن و مايين و خانوو.

كورت و پوخت بەكوردى پەتى:

- ۱- پارىزو خۆپاراستن لەنەخۆشى خراب و پەتاو شتى وا كارى رەوايە.
- ۲- لەم جۆرە شتانەدا واباشە راويژ بە پسپۆرى ئەم بابەتانە بكرى.

۴۵- نامه‌ی کاهینی و کوله‌نانی

کتاب الکهنه

{بروانه: تاج/۳، زنجیره: ۷۹، ژماره: ۳۰۵۵ هه‌تا ژماره: ۳۰۶۲. هه‌روا بروانه: ریاض الصالحین/۴، لاپه‌ره: ۹۸، زنجیره: ۳۰۳، ژماره: ۱۶۶۸.}

۱۱۶۱) ریگری له‌هاموشوی کوله‌نانی و نه‌وانه‌ی لانی نهیتی (غیب) زانی ده‌که‌ن. (۵۷۷۴ - ۵۷۸۲) (باب: انھی عن ایتان الکهان و ذکر الخط)

بروانه ژماره‌ی (۳۳۳) فهرمووده‌که‌ی موعاوییه‌ی کوری حکمه‌ی سوله‌می، که له‌نامه‌ی نوێژدا رابورد.

۱۱۶۲) باسی نه‌وه‌ی که جنۆکه ده‌یفرتی. (۵۷۷۴ - ۵۷۸۲)

باب: ما تخطفها الجن

۱۴۹۴- عَنِ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَأَلَ أَنَسُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ الْكُهَّانِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَيْسُوا بِشَيْءٍ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ فَإِنَّهُمْ يُحَدِّثُونَ أَحْيَانًا الشَّيْءَ يَكُونُ حَقًّا؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «تِلْكَ الْكَلِمَةُ مِنَ الْجَنِّ يَخْطِفُهَا الْجَنِيُّ فَيَقْرُهَا فِي أُذُنِ وَلِيِّهِ قَرَّ الدَّجَاجَةِ فَيَخْلُطُونَ فِيهَا أَكْثَرَ مِنْ مِائَةِ كَذِبَةٍ». {الحديث: ۵۷۷۸ = ۵۷۷۱ فم. بخاری. طب: ۵۷۶۲، ۶۲۱۳، ۵۷۶۱. تحفة الأشراف: ۱۷۳۴۹}:

عائیشه (همزای خودای بی) فهرمووی: چهن که‌سێ له‌باره‌ی کوله‌نانی و کاهینانه‌وه، که‌لافی نه‌وه لی دده‌دن، به‌هوی هه‌ندێ هوی تایبه‌ته‌وه، عیلمی غه‌یبیان هه‌یه، چهن که‌سێ سه‌بارمت به‌مانه، له‌ پیغه‌مبه‌ریان پرسی، فهرمووی: (هیچ نین)، گو‌تیان: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! جاروبار قسه‌که‌یان راست ده‌رده‌چی، ئه‌ی نه‌وه چییه؟ فهرمووی: (ئه‌و قسه‌ راسته‌یان، ه‌ی نه‌وه‌یه، که‌ جندۆکه‌ گو‌ی هه‌ل ده‌خه‌ن بۆ گو‌فتوگو‌ی فریشه‌کان و له‌ده‌می نه‌وانی ده‌رفینن، ئینجا وه‌ک مریشه‌کی بلی قرت، ئاوا ده‌یچپینن به‌گو‌یی براده‌ره‌که‌یاندا، که‌ کوله‌نانییه‌که‌یه، جا ئه‌وانیش له‌

گیرفانی خوځایانه وه سه د دروی تری پیوه دهنین(۱). {تاج/۳، زنجیره: ۷۹، ژماره: ۳۰۵۶، ج/۴} + {ریاض الصالحین/۴، زنجیره: ۳۰۳، ژماره: ۱۶۶۸، ج/۲}.

(۱۱۶۲) نه ستیره گرنه جنوکه، له وکاته دا که کوی هه ل ده خن بو دزینی هه وال له فریسته کان. (۵۷۷۴ - ۵۷۸۲)

بَابُ فِي رَمَى الشَّيَاطِينِ بِالنَّجُومِ عِنْدَ اسْتِرَاقِ السَّمْعِ

۱۴۹۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَخْبَرَنِي رَجُلٌ فِي رِوَايَةٍ: رَجُلٌ مِنَ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ الْأَنْصَارِ: أَنَّهُمْ بَيْنَمَا هُمْ جُلُوسٌ لَيْلَةً مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَمَى بَنَجْمٍ فَاسْتَنَارَ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَاذَا كُنْتُمْ تَقُولُونَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ إِذَا رُمِيَ بِمِثْلِ هَذَا؟» قَالُوا: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، كُنَّا نَقُولُ: وَلَدَ اللَّيْلَةِ رَجُلٌ عَظِيمٌ، وَمَاتَ رَجُلٌ عَظِيمٌ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فَإِنَّهَا لَا يَرْمِي بِهَا لِمَوْتٍ أَحَدٍ وَلَا لِحَيَاتِهِ، وَلَكِنْ رَبَّنَا تَبَارَكَ وَتَعَالَى اسْمُهُ إِذَا قَضَى أَمْرًا سَبَّحَ حَمَلَةَ الْعَرْشِ، ثُمَّ سَبَّحَ أَهْلَ السَّمَاءِ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ حَتَّى يَبْلُغَ التَّسْبِيحُ أَهْلَ هَذِهِ السَّمَاءِ الدُّنْيَا، ثُمَّ قَالَ الَّذِينَ يَلُونَ حَمَلَةَ الْعَرْشِ لِحَمَلَةِ الْعَرْشِ: مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ؟ فَيُخْبِرُونَهُمْ مَاذَا قَالَ. قَالَ: فَيَسْتَخْبِرُ بَعْضُ أَهْلِ السَّمَوَاتِ بَعْضًا، حَتَّى يَبْلُغَ الْخَبْرُ هَذِهِ السَّمَاءَ الدُّنْيَا فَتَخْطِفُ الْجُنُّ السَّمْعَ، فَيَقْذِفُونَ إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ وَيُرْمُونَ بِهِ، فَمَا جَاءُوا بِهِ عَلَى وَجْهِهِ فَهُوَ حَقٌّ، وَلَكِنَّهُمْ يَقْرِفُونَ فِيهِ وَيَزِيدُونَ». {الحديث: ۵۷۸۰ = ۵۷۷۳ فم}:

ثيبنو عه عباس (رمزای خودایان بی بن) فهرمووی: پیاویکی یاریده دهران (واته: نه نصار)

له یارانې پیغه مبهه (دروودی خودای له سمر بی) بویگیرامه وه فهرمووی: شهوی له خزمه تی پیغه مبهه ردا (دروودی خودای له سمر بی) دانیشتبووین، له وکاته دا نه ستیره یی کشاو شه ووی دایه وه، پیغه مبهه (دروودی خودای له سمر بی) فهرمووی پیاویان: له سه رده می نه زانیدا نه گهر نه ستیره بکشایه ده تانگوت حییه؟ گوتیان: خوداو پیغه مبهه ری خودا باشر دهرانن، نیمه ده مانگوت: نه م شهو پیاویکی گه وره له دایک ده بی، یا پیاویکی گه وره ده مرئ! پیغه مبهه (دروودی خودای له سمر بی) فهرمووی: نه وه نه ستیره یه که ده کشی له بهر نه وه نییه که یه کی ده مرئ، یا یه کی له دایک ده بی، به لام په روه دگارمان (ناوی پیروزی هه میسه هه به رزو بلند بی) کاتی که برپاری کاری دده ده ست به جی هه لگرانی

تەخت و بارەگای خوداوەندیی (حەممە لەتولەعرش) دەست دەکەن بە تەسبیحات کردن بۆ خودا و لەشکوو گەورەیی ئەو کردگارە مەزن و گەورەییە، دینە جومبوش و ستایش و سوپاسی دەکەن ئینجا خەلکی ئاسمان (کەوان لەخوار ئەوانەو، ئەوانیش دەست دەکەن بە تەسبیحات کردن بۆ خودا، ئیتر دەستە لەدوا دەستە و چین لەدوا چین، دەست دەکەن بە تەسبیحات کردن، هەتا دەنگی تەسبیحات کردن دەگا بەخەلکی ئاسمانی هەرە خواروو، کە ئەم ئاسمانە ئیەمە، ئینجا ئەوانە کە لەخوار فریشتە هەلگرەکانی تەخت و بارەگای خوداوەندیەو بەفریشتە هەلگرەکانی تەخت و بارەگا دەلێن: ئەو پەرورەدگاری ئیو چى فەرموو؟ ئەوانیش چى فەرموو بوو بەوانی دەلێن جا یەك لەدوا یەك دەستە بەدەستە خەلکی ئاسمانەکان هەوال لەیەكتری دەپرسن تا سەرەنجام ئەو هەوالە دەگا بە خەلکی ئاسمانی هەرە خواروو، ئیتر لەوئى جنۆکە گوئى هەل دەخەن تا ئەو هەوالە بدزن، لە خەلکی ئاسمانی خواروو، وە بیفرێن بۆ کۆلە نانی و کاهینەکانی دۆستیان، جا لەم کاتەدا فریشتەکان ئەو ئەستێرەیان تى دەگرن، جا هەر قسەو هەوائى کە بەشیوێ خۆی دەیهێنن ئەو راست و دروستە، بەلام خۆشیان درۆو دەلەسە تری پێو دەنێن و لێی زیاد دەکەن!). {تاج/٣، زنجیرە: ٧٩، ژمارە: ٣٠٥٧ ج/٤}.

(١١٦٤) کەسى بچى بۆلای فالجى، يەك نوێژى گىرا نابى. (٥٧٧٤ - ٥٧٨٢)

باب: مَنْ أَتَى عَرَّافًا لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ

١٤٩٦- عَنْ صَفِيَّةَ (هي بنت أبي عبيد) عَنْ بَعْضِ أَزْوَاجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً».

کتاب الحیات و غیرها. {الحديث: ٥٧٨٢ = ٥٧٧٥ فم:}

سەفییە کچی ئەبو عوبەید، فەرمووی: لەهەندێ لە هاوسەرەکانی پیغەمبەرەو، لە پیغەمبەرەو (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموێ: (ئەوێ بپروا بۆلای فالجی و لەبارەى شتیکەو پرسیاری ئى بکاو بەختى لەلا بگريژتەو، ئەو نوێژى جل شەوى گىرا نابى!). {تاج/٣، زنجیرە: ٧٩، ژمارە: ٣٠٥٩ ج/٤}.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۴۶- نامه‌ی مارو جانه‌وه‌رانی تر کتاب الحیات و غیرها

(۱۱۶۵) جله‌وگیریی له‌کوشتنی ماری مائی. (۵۷۸۴ - ۵۸۰۲)

بَابُ: النَّهْيُ عَنْ ذَوَاتِ الْبُيُوتِ

۱۴۹۷- عَنِ ابْنِ عُمَرَ قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَأْمُرُ بِقَتْلِ الْكِلَابِ يَقُولُ: «اقْتُلُوا الْحَيَّاتِ وَالْكِلَابَ، وَاقْتُلُوا ذَا الطُّفَيْتَيْنِ وَالْأَبْتَرَ، فَإِنَّهُمَا يَلْتَمِسَانِ الْبَصَرَ، وَيَسْتَسْقِطَانِ الْحَبَالَى». قَالَ الزُّهْرِيُّ: وَنَرَى ذَلِكَ مِنْ سُمَيْهَما وَاللَّهُ أَعْلَمُ. قَالَ سَالِمٌ: قَالَ: عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ: فَلَبِثْتُ لَا أَتْرُكُ حَيَّةً أَرَاهَا إِلَّا قَتَلْتُهَا، فَيَيْنَا أَنَا أَطَارِدُ حَيَّةً يَوْمًا مِنْ ذَوَاتِ الْبُيُوتِ مَرَّ بِي زَيْدُ بْنُ الْخَطَّابِ، أَوْ أَبُو لُبَابَةَ، وَأَنَا أَطَارِدُهَا، فَقَالَ: مَهْلًا يَا عَبْدَ اللَّهِ! فَقُلْتُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَرَ بِقَتْلِهِنَّ، قَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ نَهَى عَنْ ذَوَاتِ الْبُيُوتِ. {الحديث: ۵۷۸۷ = ۵۷۸۰ هـ.م. تجريد ۳/، رقم: ۱۳۲۹ = ۳۲۹۷، ۳۳۱۰، ۳۳۱۲، ۴۰۱۶، ۴۰۱۷. أبو داود. أدب: ۵۲۵۲. تحفة الأشراف: ۱۲۱۴۷}:

ئیبینو عومهر (رمزای خودایان ئی بئ) فه‌رمووی: له پیغه‌مبه‌رم بیست، له‌سه‌ر دوانگه وتاری دهدا، گویم ئی بوو ده‌یفه‌رموو: (گشت ماری بکوژن، هه‌روه‌ها گشت سه‌گی بکوژن، به‌تایبه‌تی ئهو چه‌شنه مارانه‌ی که‌دوو هیلی ره‌ش، وه‌ک هیلی په‌لکه خورما وا به‌سه‌ر پشتیان‌ه‌وه هه‌روا هه‌موو کوئه وه‌یبایی بکوژن، چونکه ئهم دوو جووره ماره، ئاوی چاو ده‌به‌ن و سک له‌باری ژنی دووگیان ده‌به‌ن، ئه‌وه‌نده‌ه‌رمزایان تاله‌و ئی‌سکیان قورسو گرانه‌و رمزایان بی‌رمزایه، ته‌نانه‌ت به‌چاوپیکه‌وتن‌ینان ئاوی چاو دادی و کورپه‌له له‌بارده‌چی!).

زه‌هری (که ئهم فه‌رمووده‌یه، له سالی کوری عه‌بدو‌للا‌وه، له ئیبینو عومهره، ده‌گیریت‌ه‌وه) ده‌فه‌رموی: واده‌زانم که ئهم سک له‌بارچوون و ئاوی چاو بردنه، له کاریگه‌ریی زه‌هری ئهم دوو جووره مارانه‌وه‌یه، وه‌خودا بو‌خوی باشتی ئی دهم‌زانی!.

سالم دمه رموی: عهبدوللای کوری عومهر فهرمووی: ئیتر که ئهمه له پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بن) بیست، ههر ماریکم دهبینی بواره نه دهدها، دهمکوشته، جاری ماریکم راودهنا تا بیکوژم، لهو چهشنه مارانه بوو، که پییان دهگوتری ماری مائی ناو مال، لهو کاتهدها زمیدی کوری خهطاب، یا فهرمووی: ئهبو لوبابه بانگی ئی کردم: هیواش ئهی عهبدوللای مهیکوژه. گوتم: بوچی؟ خو پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بن) فهرمانی کردوو بهکوژتنی مار. فهرمووی: ئاخر لهوهدها، کوشتنی ماری ناو مائی قهدهغه کردوو، که بهو مارانه دهلین: (عوامر البیوت: خیوی ناو مال، نه باده جنوکهی مائی موسولمان بن). {تاج/۳، زنجیره: ۵، ژماره: ۲۵۸۴ ج/۴}.

(۱۱۶۶) ماری مائی ناو مال تا سی جار هه ره شهی ئی دهکری. (۵۷۸۴ - ۵۸۰۲)

باب: إِيذَانُ الْعَوَامِرِ ثَلَاثًا

۱۴۹۸- عَنْ أَبِي السَّائِبِ مَوْلَى هِشَامِ بْنِ زُهْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّهُ دَخَلَ عَلَى أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ فِي بَيْتِهِ، قَالَ: فَوَجَدْتُهُ يُصَلِّي، فَجَلَسْتُ أَنْتَظِرُهُ حَتَّى يَقْضِيَ صَلَاتَهُ، فَسَمِعْتُ تَحْرِيكًَا فِي عَرَاجِينَ فِي نَاحِيَةِ الْبَيْتِ، فَالْتَفَتُ، فَإِذَا حَيَّةٌ، فَوَثَبْتُ لِأَقْتُلَهَا، فَأَشَارَ إِلَيَّ أَنْ أَجْلِسَ، فَجَلَسْتُ، فَلَمَّا انْصَرَفَ أَشَارَ إِلَيَّ إِلَى بَيْتٍ فِي الدَّارِ، فَقَالَ: أَتَرَى هَذَا الْبَيْتَ؟ فَقُلْتُ: نَعَمْ، فَقَالَ: كَانَ فِيهِ فَتًى مَنَا حَدِيثُ عَهْدٍ بِعُرسٍ قَالَ: فَخَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى الْخُنْدَقِ، فَكَانَ ذَلِكَ الْفَتَى يَسْتَأْذِنُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِأَنْصَافِ النَّهَارِ فَيَرْجِعُ إِلَى أَهْلِهِ، فَاسْتَأْذَنَهُ يَوْمًا، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «خُذْ عَلَيْكَ سِلَاحَكَ، فَإِنِّي أَخْشَى عَلَيْكَ فُرِيظَةً»، فَأَخَذَ الرَّجُلُ سِلَاحَهُ، ثُمَّ رَجَعَ، فَإِذَا امْرَأَتُهُ بَيْنَ الْبَابَيْنِ قَائِمَةً، فَأَهْوَى إِلَيْهَا الرُّمْحَ لِيَطْعُمَهَا بِهِ - وَأَصَابَتْهُ غَيْرَةٌ - فَقَالَتْ لَهُ: اكْفُفْ عَلَيْكَ رُمْحَكَ، وَأَدْخُلِ الْبَيْتَ حَتَّى تَنْظُرَ مَا الَّذِي أَخْرَجَنِي، فَدَخَلَ، فَإِذَا بِحَيَّةٍ عَظِيمَةٍ مُنْطَوِيَةٍ عَلَى الْفِرَاشِ، فَأَهْوَى إِلَيْهَا بِالرُّمْحِ فَانْتَظَمَهَا بِهِ، ثُمَّ خَرَجَ فَرَكَّزَهُ فِي الدَّارِ، فَاضْطَرَبَتْ عَلَيْهِ، فَمَا يَدْرِي أَيُّهُمَا كَانَ أَسْرَعَ مَوْتًا الْحَيَّةُ أَمْ الْفَتَى؟ قَالَ: فَجِئْنَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَذَكَّرْنَا ذَلِكَ لَهُ، وَقُلْنَا: ادْعُ اللَّهَ يُحْيِيهِ لَنَا، فَقَالَ:

ئەبو سائىب بەندەي ئازادگراي ھشامى كوپى زوھرە (رەھمەتى خودايان ئى بى) فەرمووى: ئەبو سەئىدى خۇدرى لەمالھەدى بوو، چووم بۆلاي، روانىم وا نوپۇز دەكا، منىش دانىشتم چاوەرپوانىم كرد هەتا نوپۇزەكەي تەواو دەكا، كەچى لەو دەمەدا، لەناو كۆمەلئ داركى بۆلە خورمادا، دەنگى خەشەك دەھات، لەناو قوژبنىكى مالهەدا، كە ئاوپم داىەو، دەروانم وا ماریكە، منىش راپەرپەم كە بىكوژم، كەچى ئەبو سەئىد، لەناو نوپۇزەكەدا ئاماژەي بۆم كرد، كەنەكەي دانىشە، مەيكوژە، منىش دانىشتمەو. كە لەنوپۇزەكەي بوویەو، ئاماژەي كرد بۆ ھۆدەيە لەناو خانووئەداو فەرمووى: ئەم ھۆدەيە دەبىنى؟ گوتم: بەلئى بۆچى؟ فەرمووى: لاویكى لەئیمە تىدادبوو، تازە زاوا بوو، جا لەغەزای خەندەقا لەخزمەت پېغەمبەرەدا دەرچووین بۆ ئەم غەزایە، جا ئەو لاوہ رۆزانە، لەكاتى نیوہەرپۇدا، مۆلەتى لە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) وەردەگرتو دەگەرپایەو بۆلاي خیزانەكەي، رۆژى كە داواي مۆلەتى لە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) كرد، پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) پېی فەرموو: (چەكەكەت لەگەل خۆت ببە، چونكە من مەترسى ئەوہم ھەيە، كە جوولەكەكانى بەنى قوڕەيظە، لەرېگەدەست درېژىت ئى بكەن). جا پیاوہكەيش چەكەكەي لەگەل خۆي برد، كە دەچیتەو بۆ مالھەو، دەروانى وا ژنەكەي لەنيوانى ھەردوو دەرگاگەدا راوہستاو، لاوہكەيش بەتەنگەوہ بوونى نامووس دەيكرىو، رەمەكەي ئى بەرزەدەكاتەوہ كە پىادا بمالئ، ژنەكەي پېی دەلئ: (تۆ جارى رەمەكەت لابەو بچۆرە ژوورەو، ھەتا بەچاوي خۆت ببىنى كەمن لەترسى چى ھۆدەكەم چۆل كەردوہ). كە لاوہكە دەچیتە ژوورەو دەروانى وا ماریكى حەفيانى گەورە خۆي ئالاندووہ لە نوپنەكەيانەو، ئەويش رەمەكەي پىادا تىي چەقاندو وەك ماسى بەدى لەشيش ئاوا داى لەرەمەكەي و ھىنايە دەرەوہو لە حەوشەكەدا

دایچەقاند، کەچی لەپەر مارەکە وەك شارە زەردەوالتە لێی ئالۆسکا، کەس نەیزانی کامیان لەپێشدا مردن: مارەکە، یا لاوەکە؟

ئەبو موسا فەرمووی: جا چووین بۆ خەزمەتی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وە رووداوەکەمان گێڕایەووە بۆی، وە عەرزمان کرد: لەخودا داوا بکە کە خودا ئەم لاوە زیندوو بکاتەووە بۆمان. حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (داوای لێبۆردن و لێخۆش بوون لەخودا بکەن بۆ ئەم ھاوێی مردووەتان!).

لەپاشا فەرمووی: (لەناو شاری مەدینەدا، ھۆزی جنۆکەو شەیاتینی نیشەجین، ھەیانە ئیسلام بوون، جا ئەگەر دنیاوو شتی لەوانەتان بینی، یەکسەر ھەلەمەکوئە سەریان، لەپیشا ھەتا سێ جار کە دەیانبینن، ئاگاداریان بکەنەووە و قاویان بدەن، ئیتر لەوھەدا، لەپاش ئەو سێجارە ئەگەر بینیتانەووە بیکوژن، چونکە ئەو شەیتانە!). {تاج/٣، زنجیرە: ٥، ژمارە: ٢٥٨٤ ج/٤}.

(١١٦٧) باسی کوشتنی مار. (٥٧٨٤ - ٥٨٠٢)

بَابُ قَتْلِ الْحَيَّاتِ

١٤٩٩- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَارٍ وَقَدْ أُنْزِلَتْ عَلَيْهِ (وَالْمُرْسَلَاتِ عُرْفًا) فَتَحَنُّ نَأْخُذُهَا مِنْ فِيهِ رَطْبَةً إِذْ خَرَجَتْ عَلَيْنَا حَيَّةٌ فَقَالَ: «اقْتُلُوهَا»، فَأَبْتَدَرْنَا لِنَقْتُلَهَا، فَسَبَقْتَنَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَقَاهَا اللَّهُ شَرَّكُمْ كَمَا وَقَاكُمْ شَرُّهَا». {الحديث: ٥٧٩٦ = ٥٧٨٩ فم. تجريد/٢/٢٤١، رقم: ٨٤١ = ١٨٣٠، ٣٣١٧، ٤٩٣١، ٤٩٣٤}:

عەبدوڵلای کوری مەسعوود (زەوی خودای ئی) فەرمووی: جارێ لەشەوی عەرمفەدا، لەخاکی مینادا، لە ئەشکەوتیکا، لەخەزمەتی پێغەمبەردا بووین (دروودی خودای لەسەر بێ) لەوکاتەدا، سوورەتی (وَالْمُرْسَلَاتِ) ی ھات بۆ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خۆی ئەم سوورەتی بەقەدری ریزەو دەخویندەووە منیش وشە بەوشەو ئایەت بەئایەت، لەدەمی حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) وەرم دەگرتو لەبەرم دەکرد، جا لەمکاتەدا کە

ھېشتا سوورەتەكە بەسەر زارى پېغەمبەرەو بوو (دروودى خۇداي لەسەر بى) وەدەمى پىرۆزى
 پىي تەرۈ پاراۋ بوو، لەپر لەناكاۋ، مارى دەرپەرى و پەلامارى دايىن!
 پېغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بى) فەرموۋى: (ئادەى بىكوژن! بەلام مارەكە دەرپاز بوو
 رۇيشت، پېغەمبەرىش (دروودى خۇداي لەسەر بى) فەرموۋى: (ھەم ئەو قوتارى بوو لەچىنگى
 ئىۋەو ھەم ئىۋە قوتارتان بوو لەچىنگى ئەو!). {تاج/۴، زىجىرە: ۶۰، ژمارە: ۴۹۹
 چ/۴}.

روونكر دىنەو:

لەپەرەۋى راقەكانا دەفەرموۋى: (جىۋكە و پەرى و شەياتىنى، خۇداي گەورە
 تواناى ئەۋەى پىيان داۋە، كە شىكل و شىۋەى خۇيان بگۆرۈن و بچنە شىۋەو شىكل
 بىچمى شتى تەرەو، جارى واھەيە لەشىۋەى مارىكا خۇيان نىشان دەدەن، يا لەشىكى
 دوۋپشكىكا دەرەكەون، يا لەۋىنەى پشیلەيەكا خۇى پىشان دەدا، يا لەھەر
 شىۋەيەكى تردا، خۇيان دەنۋىن! تەنانەت دەتوانن بچنە كلىشەى مرۇقەۋە!).

جا پاش ئەمە نەۋەى دەفەرموۋى:

۱- ئەم ئاگادارى و ھەرەشەيە، كە لەجىۋكەى ناۋ مالى دەكرى، تا سى جار، بەس
 بۇشارى مەدىنە وايە، لەشۋىنانى تر، ھەموو مارى بەبى ھۇشيارى پىدان و ھەرەشە
 كردن لىۋ دەكوژرى.

۲- مارو دوۋپشك، بەبى بوارەدان، لەدەشت و دەر دەكوژرىن. نەۋەى دەفەرموۋى:
 ئىمامى مالىك دەفەرموۋى: بەبى مەرچ و قەيد مارى ناۋ مرگەوت دەكوژرى.

۳- شىۋەى ھەرەشەكە ئاۋايە: (سۋىندتان دەدەم بەو پەيمانەى كە سولەيمانى
 كوپى داۋود لىۋ وەرگرتوون، كە ئازارمان مەدەن و مەيەنە بەرچاۋمان!). ئىمامى
 مالىك دەفەرموۋى: (ئەۋەندە بەسە كەبلى: (بەپشتى خودا، بەحەقى رۆزى قىامەت
 تەنگتان پى ھەل دەچىم، كە مەيەنە بەرچاۋمان و ئازارمان مەدەن!).

(۱۱۶۸) کوشتنی شه وگهرد. (۵۸۰۳ - ۵۸۰۹)

بَابُ فِي قَتْلِ الْأَوْزَاعِ

۱۵۰۰ - عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وقاص (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَمَرَ بِقَتْلِ الْوَزَغِ وَسَمَاءَ فُوَيْسِقًا. {الحديث: ۵۸۰۵ = ۵۷۹۸ فم}:

سه عدی کوری نه بو وه قاص (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بین)

فهرمانی ددها به کوشتنی شه وگهرد (وه زه غ). وه ناویشی نا: له ریډه رچوو، واته: فاسیق). {تاج/۲، زنجیره: ۴، ژماره: ۲۵۸۰ چ/۴} + {ته جرید/۲، ژماره: ۸۴۲ = ۳۳۰۶} + {ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۰، ژماره: ۱۸۶۳، ۱۸۶۴}.

۱۵۰۱ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ قَتَلَ وَزَغَةً فِي أَوَّلِ ضَرْبَةٍ فَلَهُ كَذَا وَكَذَا حَسَنَةً، وَمَنْ قَتَلَهَا فِي الضَّرْبَةِ الثَّانِيَةِ فَلَهُ كَذَا وَكَذَا حَسَنَةً، لِدُونِ الْأُولَى، وَإِنْ قَتَلَهَا فِي الضَّرْبَةِ الثَّالِثَةِ فَلَهُ كَذَا وَكَذَا حَسَنَةً، لِدُونِ الثَّانِيَةِ». وفي رواية: «مَنْ قَتَلَ وَزَغًا فِي أَوَّلِ ضَرْبَةٍ كُتِبَتْ لَهُ مِائَةٌ حَسَنَةٍ، وَفِي الثَّانِيَةِ دُونَ ذَلِكَ، وَفِي الثَّالِثَةِ دُونَ ذَلِكَ». {الحديث: ۵۸۰۷ = ۵۸۰۱ فم} + {ریاض/۴، زنجیره: ۳۷۰، رقم: ۱۸۶۴}:

نه بو هورهیره (رمزای خودای لی بین) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بین) فهرمووی: (هه رکه سی به یه کهم لیډان شه وگهردی بکوژی، نه وهنده و نه وهنده خیرو چاکه ی بوهیه، وه نهو کهسه ی به لیډانی دووهم بیکوژی، نه وهنده و نه وهنده چاکه ی بوهیه، به لام که متر له جاری یه کهم، وه نهو کهسه ی به لیډانی سییه م بیکوژی نه وهنده و نه وهنده چاکه ی بوهیه به لام که متر له جاری دووهم). له گیرانه وهی ژماره (۵۸۰۸) دا، ده فهرمووی: (که سی به پیاکیشانی یه کهم شه وگهردی بکوژی، سه د چاکه ی بوهی دنوووسری، نه وهی به پیاکیشانی دووهم بیکوژی که متری بوهی دنوووسری، نه وهی به پیاداکیشانی سییه م بیکوژی له هی دوو که متری بوهی دنوووسری!).

روونکر دنه وه:

شه وگهرد (وه کهم فهرهنگی خال) ده لی: (شه وگهرد ده عبا یه کهم وه که مارمیله که، به لام نه م پیوه نه دا). له عه پینیدا، ده فهرمووی: (له قاپو شتی وادا ده تفیته وه، زیانیکی

گەورەى بۆ مەرۇف ئى دەكەوئىتەو، لەناو خوئىدا خۆى دەگەوزىنى و ماكى تووشبوون بە گولى ئى پەيدا دەبى. وئىنەكەى لە مونجددا دەق لەمارمىلكە دەكا، كەمى شل بى). ئەم جانەوەرە چەند جۆرىكى ھەيە، گەورەو بچووكى ھەيە، لە عەرەبىدا بە گەورەكانيان دەگوترى سام ئەبەرەص. بەزەينەم ئەم دەعبايە لەگەرميان زۆرتەرە، وە وەزەنىشى زياتەرە.

(۱۱۶۹) كوشتنى مېروولە. (۵۸۱۰ - ۵۸۱۲)

بَابُ فِي قَتْلِ النَّمْلِ

۱۵۰۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «نَزَلَ نَبِيٌّ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ تَحْتَ شَجَرَةٍ، فَلَدَغَتْهُ نَمْلَةٌ، فَأَمَرَ بِجَهَازِهِ، فَأُخْرِجَ مِنْ تَحْتِهَا، ثُمَّ أَمَرَ بِهَا فَأُخْرِقَتْ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ، فَهَلَّا نَمْلَةً وَاحِدَةً!». {الحديث: ۵۸۱۱ = ۵۸۰۴ فم. تجريد ۳/، رقم: ۱۲۳۶ = ۳۰۱۹، ۳۳۱۹}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى بىز) ھەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىز) ھەرمووى: (جارى پىغەمبەرى لە پىغەمبەران لەژىر سىبەرى درەختىكا بارەگاكەى دەخات، مېروولەى پىوھى دەدا، جا ھەرمان دەكا شەكەكەى دەگويزنەوہ بۆ جىگەى تر، ئەو جا ھەرمان دەدا شارە مېروولەكە گشتى دەسووتىن، جا خودا لەسەرئەوہ گلەى ئى دەكاو سرووشى بۆ دەنىرى: خو تۆ تاقە يەك مېروولە گەستى، كەچى نەتەوہيەكت لە نەتەوہكان سەرچەم سووتاند، كە حالىيان وابوو تەسبيحاتو سوپاسو ستايشى خودايان دەكرد، دەبوو ھەر ئەو مېروولەيەت سزا بدايە كە پىوھى دايت). {تاج/۲، زنجيرە: ۴، ژمارە: ۲۵۷۴ ج/۴}.

روونكردنەوہ:

كوشتنى مېروولە بەبى ھۆكارىكى رەوا ھەرامەو گوناھە، بەلام ئەگەر ئازارى ناو مالى دەدا، وەك ئەوہ دەكەوتە ناو نان و ئاوو ھەرچى دادەنرا لە مەوبەق

میروله تی ددهاو خراپی دهکرد، یا لهناو باخچه و هوشه کی شهیه کی بو دانیشتون دروست دهکرد، نهوه لهکاتی وادا:

۱- دروسته بههوی بۆن و شتی واوه دوور بخریتهوه.

۲- نهگهر ههر چاری نهدهکراو زیان و نازارهکی بهردهوام بوو، نهوا دروسته بکوژری، بهلام بهسووتان نا. نیمامی نهوهوی دهفهرموئی: (لهمهزهه بی ئیمه دا - واته: لهمهزهه بی شافیعیدا - کوشتنی میرووله دروست نییه، لهبهر ئهم فهرموودهیه، که نهبو داود بهرشتهی دروست، بهپیی مهرچی بوخاری و موسلیم گیراویه تهوه: (ئیبنو عهباب دهفهرموئی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) ریگه کی کوشتنی ئهم چوار گیانه بهرهی نهداوه: میرووله و ههنگو پهپوو سلیمانکه و صورده (باشووکه؟). {بروانه: تاج/۳، زنجیره: ۴، ژماره: ۲۵۷۸ چاپی چوارهم} {ههروا بروانه: فتح الملهه، بهرگی/۳ - ۴، ص ۲۳۸، رقم الحدیث: ۵۸۰۵}.

(۱۱۷۰) باسی کوشتنی پشیله. (۵۸۱۳ - ۵۸۱۹)

باب: فِي قَتْلِ الْهَرِّ

۱۵۰۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «عُذِّبَتْ امْرَأَةٌ فِي هِرَّةٍ، سَجَنَتْهَا حَتَّى مَاتَتْ، فَدَخَلَتْ فِيهَا النَّارُ، لَا هِيَ أَطْعَمَتْهَا وَسَقَتْهَا إِذْ حَبَسَتْهَا، وَلَا هِيَ تَرَكَتْهَا تَأْكُلُ مِنْ خَشَاشِ الْأَرْضِ». {الحدیث: ۵۸۱۳ = ۵۸۰۵ فم. بخاری. بدء الخلق: ۳۴۸۲}:

عهبدو لای کوری عومهه (رمزای خودایان ئی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) دهفهرموئی: (ژنی لهسهه پشیله یی سزادراوه، پشیله کی بهند کردبوو، ههتا لهبرسانا مردبوو، لهو ماوهیه دا نهخوی ئاوو نانی دابوو پیی، وهنه بهره لای کردبوو ههتا بوخوی لهچرو جانه وهری ناو زهوی بخوات لهسهه نهوه خودا خستیه ناو ئاگری دۆزه خهوه). {ریاض/۴، زنجیره: ۲۸۲، ژماره: ۱۶۰۰}.

(۱۱۷۱) باسی مشک و کەسانی کە خودا کردوونی بەمشک (۷۴۰۸ - ۷۴۰۹)

باب: فی الفار وانه مسح

۱۵۰۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «فُقِدَتْ أُمَّةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ لَا يُدْرَى مَا فَعَلَتْ، وَلَا أَرَاهَا إِلَّا الْفَارَ، أَلَا تَرَوْنَهَا إِذَا وُضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الْإِبِلِ لَمْ تَشْرَبْهُ، وَإِذَا وُضِعَ لَهَا أَلْبَانُ الشَّاءِ شَرِبَتْهُ؟»، قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَحَدَّثْتُ هَذَا الْحَدِيثَ كَعَبًا، فَقَالَ: أَنْتَ سَمِعْتَهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ ذَلِكَ مِرَارًا؟ قُلْتُ أَأَقْرَأُ التَّوْرَةَ؟ وَفِي رِوَايَةٍ: أَفَأَنْزَلَتْ عَلَيَّ التَّوْرَةَ؟ {الحديث: ۷۴۲۱ = ۷۴۵۷ فم. تجريد البخارى/ ۳، رقم: ۱۳۳۳ = ۳۳۰۵}:

ئەبو ھورەیرە (ھەزای خودای ئی) ھەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەرمووی: (بەرەیی لەنەو دە ئیسرائیل، واتە: لەملەتی جوولەکە، بزربوون و بێ سەرو شوین رویشتون، کەس نازانی چییان بەسەرھاتوو، وەمن وادەزانم کە خودا کردوونی بە مشک، وە ئەم مشکانە ئیستا ھەن لەو بەرە بابەن، چونکە مشکیش وەک جوولەکە ئەگەر شیرێ و شتری بوو دابنری نایخواتەو، بەلام ئەگەر شیرێ مەری بوو دابنری دەیخواتەو).

جا کاتی ئەم ھەرموودەھەم بوو کەعبولئەحبار گێڕایەو، گوتی: تۆ خۆت ئەم ھەرموودەھەت بیست لەدەمی پیغەمبەر خۆی (دروودی خودای لەسەر بێ)؟ کە پیغەمبەر وابفەرمووی؟ گوتم: بەئێ، چەند جاری ئەمە لەی دووبارە کردو، منیش لەو بیزار بووم و پێم گوت: خۆ من تەورات بوو ناخوینمەو؟ ھەتا تۆ مەودای رەخنەگرتنت ھەبێ. لە گێڕانەو دەھەکا گوتم: لەتۆ وایە تەوراتم بوو ھاتوو؟

روونکردنەو:

لەکۆتایی ئەم ھەرموودەھەدا، لە کوردییەکەدا تاجول ئوصولدا دەفەرمووی: بەلام وەکوو لەعەینی (عومدەتولقاری) دا دەفەرمووی: (لەپاش ئەم ھەرمایشە روونکرایەو بوو پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) کەشتی مەسخ کراو، واتە: ئەو

مروغانه‌ی که کراون به بهرازو مه‌یموون و نازهل و دمعبا، زاوژی ناکهن و وچه‌یان لی ناکه‌ویته‌وه). که‌واته: ئەم مشکانه‌ی نیستا ههن له‌وچه‌ی ئەو به‌ره باب‌ه نین!

(۱۱۷۲) پاداشی ناودان به نازهل. (۵۸۲۰ - ۵۸۲۲)

باب: سَفَى الْبَهَائِمِ

۱۵۰۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي بِطَرِيقٍ اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ، فَوَجَدَ بئْرًا، فَنَزَلَ فِيهَا فَشَرِبَ، ثُمَّ خَرَجَ، فَإِذَا كَلْبٌ يَلْهَثُ يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ، فَقَالَ الرَّجُلُ: لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلُ الَّذِي كَانَ بَلَغَ مِنِّي، فَنَزَلَ الْبئْرَ فَمَلَأَ خُفَّهُ مَاءً ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِيَمِينِهِ حَتَّى رَقِيَ فَسَقَى الْكَلْبَ، فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ، فَغَفَرَ لَهُ»، قَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ: وَإِنَّ لَنَا فِي هَذِهِ الْبَهَائِمِ لَأَجْرًا؟ فَقَالَ: «فِي كُلِّ كَبِدٍ رَطْبَةٌ أَجْرٌ». {الحديث: ۵۸۲۰ = ۵۸۱۳ فم. تجريد/ ۳، رقم: ۱۰۳۸ = ۲۳۶۳ فتح الباری}:

ئەبو ھورەیرە (ڕەزای خودای ئی) ھەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) ھەرمووی: (جاری پیاوی لە چۆلی بە ڕێگەییەکا دەرۆیشت، توونییتی زۆری بو ھینا، تا بیرێکی دۆزییەووە و چوووە ناوی و تیر ناوی خوار دەو، کاتی ھاتە دەرەو وەروانی و سەگی لەتوونیانا وازمانی دەرکیشاووە و ھاسکە ھاسکیەتی، لەتاوا تەپایی دەوری بیرەکە دەلیستیەووە، جا پیاووەکە، لەبەر خۆیەووە دەلی: ئەم سەگەیش لەتوونیانا وەکوو منی بەسەر ھاتوو! جا دیسانەووە رویشتەووە خوارەووە بو ناو بیرەکە و کالە (خوففە) کە پێی داکنەو پری کرد لە ناو، گرتی بە دەمیەووە بە دیواری بیرەکەدا ھەژنییەووە سەرکەوتەووە سەری و سەگەکی ناودا، جا خودا لەسەر ئەو سوپاسی کردو تۆلە ی بۆیکردەووە لێی خۆش بوو!)

ھاوێلان ەرزیا نکر: قوربان ئە ی فروستادە ی خودا! ئە ی رەوانە کراوی خودا! ئە ی پیغە مەبری خودا! دیارە ھەر چاکە یی لە گەل گیانلە بەری بیزمانا بکەین، خێرو پاداشی ھەییە؟ ھەرمووی: (بەلێ وایە، ھەر چاکە یی لە گەل ھەرشتی بکری کە

تەڭرەكلىك زىيانى تىبابى خىرىكى گەۋدەيە!}. {تاج/۲، زنجىرە: ۵، ۱۷۷، ژمارە: ۱۹۳۹ ج/۴ = چاپى چۈرەم}.

(پۈختەيەكى كۈرتى نامەى مار)

۱- جۆرە ماریكى تايبەت ھەيە، ۋەك كۆلە ۋەيىباب، لەھەر شوینى بىنران، سۈننەتە بكوژرىن و مۆلت و مەۋدای دەر بازبۈون نەدرین.

۲- مارو دوۋپشك و جانەۋەرى تری زیانە خرۆ، لەدەشت و دەر، بەبى مەرچ دەكوژرىن.

۳- ماری ناو مال، بەتايبەتى ئەوانەيان كەپپیان دەگوترى: (عَوَامِرُ الْبُيُوتِ = خىۋى ناو مال) ۋاباشە تا سى جار، كە دەر دەكەون، ھۇشيار بکرىنەۋە كە مالەكە چۆل بکەن، دەنا دەكوژرىن، جا ئەگەر پاش سى جارەكە دەرکەۋتن، ئەۋا دەكوژرىن بەبى مەرچ.

۴- كۈشتنى شەۋگەرد سۈننەتە، چۈنكە زىيانى زۆرە.

۵- كۈشتنى مىروۋلە بەبى ھۆى رەۋا ناباشە ۋە ھەرامە، دەبى مەرۋى موسولمان لەشتى ۋا خۆى بپارىزى، جۆرى لە مىروۋلە پىۋە دەدا.

۴۷- نامه‌ی شیعیرو شتانی تری وا

کتاب الشعر و غیره

{بروانه: تاجول ئوصول به کوردی بهرگی پینجه‌م، زنجیره: ۶۸، لاپه‌ره: ۴۸۸، له ژماره: ۵۴۲۲ هه‌تا ژماره: ۵۴۵۳، زنجیره: ۷۵ + ته‌جریدی بوخاری/۵، ژماره: ۱۹۵۴}.

(۱۱۷۲) باسی شیعیرو خویندنه‌وه‌ی شیعر. (۵۸۴۶ - ۵۸۵۵)

بَابُ: فِي الشَّعْرِ وَإِنْسَادِهِ

۱۵۰۶- عَنْ الشَّرِيدِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: رَدِفْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمًا، فَقَالَ: «هَلْ مَعَكَ مِنْ شَعْرِ أُمِّيَّةَ بْنِ أَبِي الصَّلْتِ شَيْءٍ؟» قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: «هِيَ»، فَأَنْشَدْتُهُ بَيْتًا، فَقَالَ: «هِيَ»، ثُمَّ أَنْشَدْتُهُ بَيْتًا، فَقَالَ: «هِيَ»، حَتَّى أَنْشَدْتُهُ مِائَةَ بَيْتٍ. {الحديث: ۵۸۴۶ = ۵۸۳۹ فم:}

عهری کوری شه‌رید (ره‌زای خودایان ئ بئ) له‌باوکیه‌وه فه‌رمووی: روژی له‌پاشکوی پیغه‌مبه‌روه سوار بوو بووم، فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ): (نایا هیچ هه‌لبه‌ستی ئومه‌یه‌ی کوری نه‌بو سه‌لتت له‌به‌ره؟). گوتم: ئا، له‌به‌رمه! فه‌رمووی: (ئاده‌ی بئ) منیش شیعیرێکم له‌ شیعه‌ره‌کانی خویندنه‌وه‌ بو‌ی. فه‌رمووی: (بابئ). ئیتر هه‌ر شیعیرێ ئه‌وم بو‌ی ده‌خویندنه‌وه‌و هه‌ر ده‌یفه‌رموو: (بابئ) هه‌تا سه‌د به‌یتم بو‌ی خویندنه‌وه‌). {تاج/۵، زنجیره: ۷۱، ژماره: ۵۴۳۷ چاپی چواره‌م}.

(۱۱۷۴) راستترین گوته‌یی که هه‌نهر گوتوو‌یه‌تی

بَابُ: أَصْدَقُ كَلِمَةٍ قَالَهَا شَاعِرٌ

۱۵۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَصْدَقُ كَلِمَةٍ قَالَهَا شَاعِرٌ كَلِمَةُ لَبِيدٍ: أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ». {الحديث: ۵۸۴۹ = ۵۸۴۳ فم:}

خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌فه‌رموئ: (راست‌ترین گۆته‌یی که هه‌ستیار
(شاعیر) وتبیتی، ئهم گۆته‌یه‌ی له‌بیده که ده‌لێ:

{أَلَا كُلُّ شَيْءٍ مَّا خَلَا اللَّهَ بَاطِلٌ
{وَكُلُّ نَعِيمٍ لَا مَحَالَةَ زَائِلٌ

واته:

ئهم دنیا به‌کـاوه‌وه
هه‌یه‌ج و پـه‌وه‌ج و بـه‌هـایه
نـاز و به‌هـه‌ره‌ی بـه‌هـایه
ئه‌وه‌ی راست بـه‌هـه‌س خـوا به‌!

{تاج: ٥، زنجیره: ٦٩، ژماره: ٥٤٢٦ ج/٤ + تجریدی بوخاری به‌رگی چواره‌م،
لاپه‌ره: ١٩٠، ژماره: ١٥٠٤}.

له ته‌جریدی بوخاریدا، له کوردیبه‌که‌یدا، ده‌فه‌رموئ:

روونکردنه‌وه:

(له‌سه‌ر فه‌رمایشتی فه‌تحو‌لباری شه‌رحی سه‌حیحی بوخاری له‌پاشه‌ی ئهم
فه‌رمووده‌یه‌دا، که ژماره‌که‌ی له فه‌تحو‌لباریدا = ٣٨٤١، که‌دوو طه‌ره‌فی هه‌یه، ژماره:
٦١٤٧ و ٦٤٨٩، له‌ویدا ده‌فه‌رموئ: له‌بید ئیسلام بووه، وه ئیمامی بوخاری به
سه‌حابه‌ی داناوه. له ئیصابه‌و ئیستیعا‌بیشدا ده‌فه‌رموئ: ناوی له‌بیدی کوری
ره‌بیعه‌ی کوری عامیره، شاعیرێکی به‌ناوبانگه، سوار چاکێکی ئازاو دلیر بووه، له‌دوو
سه‌رده‌ما ژیاوه، زۆرینه‌ی شیعه‌ره‌کانی له‌پیش ئیسلامبووندا گوتووه، موسو‌لما‌نیکی
زۆر جوان و رێک و پێک بووه، له‌گه‌ڵ ده‌سته‌یی که ژماره‌یان سیازده‌ پیاو بوو،
له‌هۆزی به‌نی کلاب، که نوینه‌ری هۆزه‌که‌یان بوون، هات بو خزمه‌تی پیغه‌مبه‌رو
ئیسلا‌م بوو). عائیشه (هم‌زای خودای ئ بێ) گه‌ڵ جار ده‌یفه‌رموو: ره‌حمه‌تی خودا له له‌بید
که ده‌لێ (کامل):

ذَهَبَ الَّذِينَ يُعَاشُ فِي أَكْثَابِهِمْ
وَبَقِيَ فِي خَلْفِ كَعْلِدِ الْأَجْرَبِ

واته:

روویین ئهوانه ی کسه له ژيانا
گوزهران خوڤ بوو له په نایانا
مامه وه له ناو وه چه یی بی فهر
بی وهج و بی فهر، وه کوو که وئی گهر!

عائیشه (رهزای خودای ئی بین) دهیقه رموو:

دهی ئه گهر له بید فریای ئه م سهرده مهی ئیمه بکه و تابه، ده بی چی بگوت بابه!
ئیمامی عومه ر (رهزای خودای ئی بین) له باره ی شاعر وتنه وه، له پاش ئیسلام بوونی پرس یاری
ئی دهکا، ده ئی: خودا له جیاتی شاعر، به سوور هتی به قهره ههقی بو کردوومه ته وه،
سه دو په نجا سال ژیاوه، له کووفه نیشته جی بوو، هه ر له وئی له کاتی حوکمرانی
وه لیدی کوری عوقبه دا ده مرئ، له سهرده می جینشینی پیشه و عوسماندا گیانی
پاکی به خزمهتی خودای گه وره شاد ده بی، له سالی چل و یهکی کوچیدا، له و رۆژده
که مو عاوییه ده چیه ناو کووفه. له ئیصابه دا ئاماژه دهکا، که پیغمبه ر (دروودی خودای
له سه ر بین) له سه ر دوانگه، شاعر ه که ی له بید ده خوینیته وه.

ئیبنو عه بدول بهرر (رهحمهتی خودای ئی بین) له ئیستیعا با ده فهر موی: (کاتی ده گاته
ته مه نی سه دو بیست سال ئه م هۆنرا ویه، ده ئی (کامل):

وَلَقَدْ سَأِمْتُ مِنَ الْحَيَاةِ وَطُولِهَا
وَسُؤَالِ هَذَا النَّاسِ: كَيْفَ لِيْ

واته:

له ژین و در یژی، ته و او بیزارم
{چو ئی؟ ئه ی له بید!} ده دا ئازارم!

۱۱۷۵) خو خه ریک کردنی زۆر به شاعر ه وه ناباشه

بَابُ: كَرَاهِيَةِ الْأَمْتَلَاءِ مِنَ الشَّعْرِ

۱۵۰۸- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

قَالَ: «لَأَنْ يَمْتَلِيَ جَوْفُ أَحَدِكُمْ قَيْحًا يَرِيهِ خَيْرٌ مِنْ أَنْ يَمْتَلِيَ شِعْرًا». {الحديث: ۵۸۵۳ =

۵۸۴۸ فە. تەجرید البخاری/۵/۲۲۳، رەقەم: ۱۹۵۵ = ۶۱۵۴. تەرمەزى. آدب: ۲۸۵۲. ابن ماجە. آدب: ۲۷۶۰. تەخفە الأشراف: ۲۹۱۹}.

سەعدى كۆرى ئەبو وەققاس (رەزى خۇدای ئى بىن) دەفەرەمۆى: پېغەمبەر (دروودى خۇدای لەسەر بىن) دەفەرەمۆى: (لەراستیدا ناودلى مەروۇف پەربى لەكەم و زوخاویكى وا، كە ناوسكى بگەننىن، هیشتا ئەو دە باشترە لەو دە كە دلى پەربى لە هەلبەست و هونراو دە). {تاج/۵/۴۹۰، زنجیرە: ۶۸، ژمارە: ۵۴۲۲ ۴/ج}.

۱۱۷۶) خۆلکردن بەرووی ئەوانەى كە لەروو، لە گۆترە مەدحو ستایشى كەسى

لەروو دەكەن. (۷۴۲۶ - ۷۴۳۳)

باب: حَتَّى الثَّرَابِ فِي وُجُوهِ الْمَدَّاحِينَ

۱۵۰۹- عَنْ هَمَّامِ بْنِ الْحَارِثِ: أَنَّ رَجُلًا جَعَلَ يَمْدَحُ عُثْمَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَعَمِدَ الْمِقْدَادُ فَجَنَّا عَلَى رُكْبَتَيْهِ، وَكَانَ رَجُلًا ضَخْمًا فَجَعَلَ يَحْثُو فِي رَجْلِهِ الْحَصْبَاءَ، فَقَالَ لَهُ عُثْمَانُ: مَا شَأْنُكَ؟ فَقَالَ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا رَأَيْتُمُ الْمَدَّاحِينَ فَاحْثُوا فِي وُجُوهِهِمُ الثَّرَابَ». {الحديث: ۷۴۳۱ = ۷۴۶۶ فەم}:

هەممەمى كۆرى حارىث فەرەمۆى: پىاوى لەروو، دەستى كەرد بەمەدحو ستایشى ئىمامى عوتمان (رەزى خۇدای ئى بىن) مىقدادى كۆرى عەمریش، كە ناسراو بە مىقدادى كۆرى ئەسوود، هەستا چوو بۆلای پىاوەكە و هات بەسەر چۆكدە، گەرچى مىقداد پىاویكى قەبەى زى زەبەلاح بوو، بەلام بۆئەو دە كە فەرمانەكەى پېغەمبەر (دروودى خۇدای لەسەر بىن) جى بەجى بكا هات بەسەر چۆكاو تۆزى لەو خۆلى هەلگرت و وەشاندى بەرووی كەبرى مەتەكاردە. عوتمان فەرەمۆى: ئەو دە چیتە بۆ وادەكەى؟ مىقداد فەرەمۆى: حەزەرەت (دروودى خۇدای لەسەر بىن) دەفەرەمۆى: (ئەگەر كەسىكتان بىنى، دەستى كەرد بەمەدحو ستایشى خوانى لەروو، خۆل بكەن بەسەر و چاويدە). {ریاض/۴/۱۷۰، زنجیرە: ۳۶۰، ژمارە: ۱۷۹۰} + {تاج/۵، زنجیرە: ۱۹، ژمارە: ۴۷۸۳، چاپى چوارەم}.

روونکردنەوه:

نەوهەوی (رەحمەتی خودای ئی بێ) دەفەرەمۆی: کۆمەڵی فەرمووده هەیه سەبارت بە قەدەغەکردنی مەتەحی لەپروو، فەرموودهی زۆری تریش هەیه لەبارەى رێگە پێدانیەوه، هەردوو جوۆرە فەرموودهکانیش فەرموودهی راست و دروستن. لەبەرئەوه زاناكان دەفەرەموون: رێبازی رێکخستن و پێکەوه سازانیان ئاوايه: که بگوتری ئەو کەسەى که لەپروو وەسپى دەکری، ئەگەر خاوەنى باوەرپێکی پتەوی تەواو بوو، بەکۆششی خۆی دەروونی خۆیی دامراندبوو، بەو ستایشە لەخۆی نەدەگۆرا، نەفسی دنیایی مردبوو، وەگەیبوو پەیهی دنیایی و خودا ناسی تەواو، لەبەرئەوه مەترسی ئەوهی ئی نەدەکرا که بەو ستایش و تاريفە، لەخۆی بايى ببی و کەیفی پێی بی، ئەوه وەسپى جوانی ئەو جوۆرە کەسانە با لەپرووی خۆیانیش بی دروستە، نادروست و ناباش نییه، بەلام ئەگەر مەترسی شتی وای ئی دەکراو، لەوانە بوو کەبەو مەتەحە گیرۆدە ببی، یا بگۆڕی، یا بايى ببی، یا کابرای وەسپگۆ، لە وەسپکردنەکەى، مەبەستى دەستکەوتنى خەلات و شتی تری وای، ئەوه مەتەحی لەپروو، لەم کاتانەدا، زۆر خراپ و ناباش و ناپەسەندە).

ئێتر بەپێی ئەم درێژە پێدانەى نەوهەوییە و رافە نووسەکانى تر، ئەو فەرمووده جیاچایانە، که لەم بارەیهوه هاتوون پیاده دەکرین. {بەروانە: ریاض/۴، زنجیرە: ۳۶۰، ژمارە: ۱۷۹۰ هەتا کۆتایی}.

(۱۱۷۷) تاريف و مەتەحی لەپرووش نەبی هەر ناباشە. (۷۴۲۶ - ۷۴۳۳)

باب: في كراهية التزكية والمَدَح

۱۵۱۰- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَّهُ ذَكَرَ عِنْدَهُ رَجُلٌ، فَقَالَ رَجُلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ: مَا مِنْ رَجُلٍ بَعْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَفْضَلُ مِنْهُ فِي كَذَا وَكَذَا، فَقَالَ: النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَيْحَكَ قَطَعْتَ عُنُقَ صَاحِبِكَ»، مِرَارًا يَقُولُ ذَلِكَ، ثُمَّ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنْ كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحًا أَخَاهُ لَا مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فَلَانًا - إِنْ كَانَ يُرَى أَنَّهُ كَذَلِكَ - وَلَا أَزْكِي عَلَى اللَّهِ

أَحَدًا». {الحديث: ۷۴۲۷ = ۷۴۶۲ فتح المُلهم. تجرید/ ۳، رقم: ۱۱۲۲ = ۲۶۶۲، ۶۰۶۱، ۶۱۶۲. أبو داود. أدب: ۴۸۰۵. ابن ماجه. أدب: ۳۷۴۴. تحفة الأشراف: ۱۱۶۷۸}:

ئەبو بەکره (رمزای خودای ئی بئ) دهفهرمووی: لهخزمهتی پیغه‌مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سهر بئ) باسی پیاووی کرا، پیاوویکی تریش وه‌سپی چاکی و باشیی ئه‌وی کرد، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) فه‌رمووی: (هاوار بو تو ئه‌ستوی هاوړیکه‌تت شکاند!). وه چه‌ندجار له‌سهر یه‌ک ئه‌م وشه‌یه‌ی دووباره کرده‌وه، ئه‌وجا فه‌رمووی:

(ئه‌گه‌ر که‌سیکتان هه‌ر چاری نه‌بوو، که وستی وه‌سپی که‌سی بکا، با جه‌زمی پیا‌دا نه‌نی و بیخاته خانه‌ی بو‌چوونه‌وه‌و بلئ: من واده‌زانم که واوایه، ئه‌مه‌یش به‌مه‌رجی ئه‌وه که ئه‌و کابرایه، به‌زمینی خو‌ی وابئ که وه‌ک خو‌ی ده‌لئ، وه‌بلئ: به‌لام شایه‌تی ئه‌وه‌ی بو‌ناده‌م که له‌لای خودایش وه‌ک من ده‌یلیم واک و باشه، چونکه شتی واو بریاری واک به‌س خودا بو خو‌ی ده‌یزانی!).

(۱۱۷۸) نه‌ردین (تاو‌له‌کردن). (۵۸۵۶)

بَابُ اللَّعْبِ بِالنَّرْدِشِيرِ

۱۵۱۱- عَنْ بُرَيْدَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ لَعِبَ بِالنَّرْدِشِيرِ فَكَأَنَّمَا صَبَغَ يَدَهُ فِي لَحْمِ خَنْزِيرٍ وَدَمِهِ». {الحديث: ۵۸۵۶ = ۵۸۵۰ فم. أبو داود. أدب: ۴۹۳۹. ابن ماجه. أدب: ۳۷۶۳. تحفة الأشراف: ۱۹۳۵}:

بوریه‌ده (رمزای خودای ئی بئ) دهفه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) دهفه‌رمووی: (هه‌رکه‌سی وازی به‌ تاو‌له‌ بکا، وه‌ک ده‌ستی به‌گوشت و خو‌ینی به‌راز ره‌نگ بکا ئاوایه)، واته: وه‌ک پارووی ئی بگرئ و بیخوات ئاوایه، دیار و ناشکرایه که گوشتی به‌راز گلا‌وو چه‌په‌ل و هه‌رامه به‌ده‌قی قورئان). {تاج: ۵/۵۰۲، زنجیره: ۷۴، ژماره: ۵۴۴۶}.

۴۸- نامه‌ی خهون بینین

کتاب الرؤیا

{بروانه: تاجول ئوصول، بهرگی جوارهم، لاپه‌ره: ۶۰۵ چاپی جوارهم، زنجیره: ۱، ژماره: ۴۲۹ هه‌تا زنجیره: ۱۱، لاپه‌ره: ۶۴۳، ژماره: ۴۲۹۶} + {ریاض/۲، لاپه‌ره: ۳۰۸، چاپی دووهم، زنجیره: ۱۳۰، ژماره: ۸۳۸ هه‌تا ژماره: ۸۴۴ + ته‌جریدی بوخاری = بوخته‌ی (مختصر صحیح البخاری) بهرگی پی‌نجه‌م، لاپه‌ره: ۳۴۰، چاپی یه‌که‌م، زنجیره: ۹۳، له ژماره: ۲۰۸۱ هه‌تا لاپه‌ره: ۳۵۲، ژماره: ۲۰۹۱}.

(۱۱۷۹) خه‌وینینی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)

بَابُ فِي رُؤْيَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۱۲- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «رَأَيْتُ ذَاتَ لَيْلَةٍ فِيمَا يَرَى النَّائِمُ كَأَنَّا فِي دَارِ عُقْبَةَ بْنِ رَافِعٍ، فَأَتَيْنَا بِرُطَبٍ مِنْ رُطَبِ ابْنِ طَابٍ، فَأَوَّلْتُ الرُّفْعَةَ لَنَا فِي الدُّنْيَا، وَالْعَاقِبَةَ فِي الْآخِرَةِ، وَأَنْ دِينَنَا قَدْ طَابَ».

{الحديث: ۵۸۹۱ = ۵۸۸۶ فم: }

ئهنه‌سی کوری مالیک (رفزای خودای ئی بی) فه‌رمووی: چه‌زهرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)

فه‌رمووی: (شه‌وی له‌خه‌وما دیتم که‌وا، وه‌کوو له‌مالی عوقبه‌ی کوری رافیعدا بین وابوو، که‌هاوه‌ئیکی ئهنصاری پی‌غه‌مبه‌ره، ته‌ره خورمای تازه‌یان بۆمان هی‌نا، له‌وجۆره خورمایه که‌پی‌ی ده‌لێن: خورمای ئیبنو طاب! منیش ئهم خه‌ونه‌م ئاوا خه‌ون په‌رژێن کرد: رافیعم لیک‌دایه‌وه به‌سه‌ر به‌رزیی دنیا‌مان و عوقبه‌یشم دانا به‌سه‌ره‌نجامی باشی دوارۆژمان و روطابی ئیبنو طابیشم لیک‌دایه‌وه به‌وه که‌وا ئهم ئایینه‌ی ئیمه‌ خو‌ش و باش بووه دانه‌زراوه‌و ره‌گی داکوتاوه). {تاج/۴، زنجیره: ۵، ژماره: ۴۲۶۰ ج/۴ = چاپی جوارهم}.

روونکردنه‌وه:

له فه‌تحو‌ل‌ول‌ه‌ی‌م‌دا، له‌ق‌ازی‌عه‌ی‌اض‌ه‌وه (ره‌زای‌خ‌ودای‌لی‌بن) را‌گو‌یز‌ده‌کا: که‌خ‌ه‌و
لی‌ک‌دا‌نه‌وه‌و خ‌ه‌ون‌پ‌ه‌ر‌ژین، به‌م‌چ‌وار‌شی‌وه‌یه‌ده‌یی:

۱- ئی‌ش‌تی‌ق‌اق، وه‌ک‌ئ‌ه‌م‌ه‌ی‌پی‌غ‌ه‌م‌به‌ر (د‌رو‌دی‌خ‌ودای‌له‌سه‌ر‌بن) که‌ن‌م‌و‌ن‌ه‌یه‌کی‌ج‌وان‌ه،
بۆ‌ئ‌ی‌ش‌تی‌ق‌اق، و‌اته: بۆ‌دۆ‌زین‌ه‌وه‌ی‌ما‌ن‌ای‌خ‌ه‌ون‌له‌وات‌ای‌نا‌وو‌ک‌ونیه‌و‌که‌س‌نا‌وو
نا‌زنا‌و، چ‌ون‌که‌(ع‌وق‌به) به‌ک‌وردی‌وات‌ه: سه‌ره‌ن‌ج‌ام، (را‌فی‌ع) و‌اته: سه‌ره‌ه‌رز، ئ‌ی‌بن‌و
ط‌اب (که‌ک‌ونیه‌یه: و‌اته: که‌س‌نا‌وه) و‌اته: کا‌که‌باش‌ه.

ه‌ه‌مو‌و‌رسته‌که‌به‌سه‌ری‌ه‌که‌وه‌به‌ک‌وردی، و‌اتا‌که‌ی‌ئ‌ه‌م‌ه‌یه: {شه‌وی‌له‌خ‌ه‌وما
دی‌تم‌که‌وا‌وه‌کو‌و‌له‌م‌الی‌(سه‌ره‌ن‌ج‌ام)‌ی‌ک‌وری‌(سه‌ره‌ه‌رز)‌دا‌بین‌واب‌وو، ته‌ره
خ‌ور‌مای‌تا‌زه‌یا‌ن‌ه‌ین‌ا‌بۆ‌مان، له‌و‌جۆ‌ره‌خ‌ور‌مای‌ه‌که‌پ‌یی‌ده‌ل‌ین: ر‌وت‌ابی‌(کا‌که
باش‌ه)!}.

۲- به‌وش‌تا‌نه‌ی‌که‌به‌شی‌وا‌زی‌کی‌پ‌ته‌و‌له‌یه‌ک‌تری‌ده‌چ‌ن، وه‌ک‌ما‌مۆ‌س‌ت‌ای
ق‌وتا‌بخ‌انه، خ‌ه‌و‌پ‌ه‌ر‌ژین‌ده‌ک‌ری‌به‌ق‌ازی‌و‌ده‌سه‌ل‌ات‌دار‌و‌سه‌رو‌کی‌پ‌اپۆ‌ر.

۳- ئ‌ه‌و‌کار‌ه‌ی‌که‌م‌رو‌ف‌له‌خ‌ه‌ون‌دا‌ده‌یکا، ب‌ک‌ری‌به‌ن‌ی‌شا‌نه‌و‌به‌ل‌گه، له‌سه‌ر‌وات‌ای
خ‌ه‌ونه‌که، وه‌ک‌که‌سی‌له‌خ‌ه‌ون‌دا‌ده‌بین‌ی‌خ‌ه‌ری‌کی‌خ‌انو‌و‌د‌رو‌س‌ت‌کرد‌نه، ئ‌ه‌وه
ن‌ی‌شا‌نه‌ی‌ئ‌ه‌وه‌یه‌که‌ژ‌ن‌د‌ین‌ی، چ‌ون‌که‌مه‌به‌ستی‌سه‌ره‌کی‌له‌د‌رو‌س‌ت‌کرد‌نی‌خ‌انو‌و،
ما‌ل‌و‌م‌نا‌ل‌پ‌یک‌ه‌وه‌نا‌نه، ئ‌ه‌وه‌یش‌به‌بی‌ژ‌ن‌نا‌بی.

۴- ک‌رد‌نی‌ئ‌ه‌و‌ش‌تا‌نه‌ی‌که‌له‌ق‌ور‌ئا‌ن‌و‌س‌ون‌ه‌ت‌و‌پ‌ه‌ندی‌پ‌یش‌ی‌نا‌نا، با‌س‌ک‌را‌ون،
ب‌ک‌ر‌ین‌به‌سه‌ره‌چ‌ا‌وه‌بۆ‌خ‌ه‌ون‌پ‌ه‌ر‌ژین‌ه‌که. وه‌ک‌ته‌ع‌ب‌یری‌(ته‌خته‌=خ‌ه‌شه‌به)‌به
م‌ونا‌فی‌ق‌و‌که‌سی‌نا‌پ‌اک، چ‌ون‌که‌ق‌ور‌ئا‌ن‌ده‌فه‌رم‌وی: (ک‌ان‌ه‌م‌خُشِبْ‌مُسَنَدَةً). وه‌ک
م‌ش‌ک‌به‌(فا‌س‌ق)‌چ‌ون‌که‌پی‌غ‌ه‌م‌به‌ر‌نا‌وی‌نا‌وه‌(فُری‌سِقَةً)‌وه‌ک‌شو‌وش‌ه‌به‌ژ‌ن، چ‌ون‌که
پی‌غ‌ه‌م‌به‌ر (د‌رو‌دی‌خ‌ودای‌له‌سه‌ر‌بن)‌به‌ئ‌ه‌ن‌جه‌شه‌ی‌فه‌رم‌وو‌که‌و‌ش‌تری‌ژ‌یر‌ئ‌اف‌ره‌ته‌کا‌نی‌لی
ده‌خ‌وری‌(رِفَقاً‌بِالقَوَارِر).

۱۵۱۳- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) قَالَ: «رَأَيْتُ فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَهَاجِرُ مِنْ مَكَّةَ إِلَى أَرْضٍ بِهَا نَخْلٌ، فَذَهَبَ وَهَلَىٰ إِلَيَّ

أَنَّهَا الْيَمَامَةُ أَوْ هَجْرُ، فَإِذَا هِيَ الْمَدِينَةُ يَثْرِبُ، وَرَأَيْتُ فِي رُؤْيَايَ هَذِهِ أَنِّي هَزَزْتُ سَيْفًا فَانْقَطَعَ صَدْرُهُ، فَإِذَا هُوَ مَا أُصِيبَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ أُحُدٍ، ثُمَّ هَزَزْتُهُ أُخْرَى فَعَادَ أَحْسَنَ مَا كَانَ فَإِذَا هُوَ مَا جَاءَ اللَّهُ بِهِ مِنَ الْفَتْحِ وَاجْتِمَاعِ الْمُؤْمِنِينَ، وَرَأَيْتُ فِيهَا أَيْضًا بَقْرًا، وَاللَّهُ خَيْرٌ، فَإِذَا هُمْ النَّفَرُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ يَوْمَ أُحُدٍ، وَإِذَا الْخَيْرُ مَا جَاءَ اللَّهُ بِهِ مِنَ الْخَيْرِ بَعْدُ، وَتَوَابُ الصَّدَقِ الَّذِي آتَانَا اللَّهُ بَعْدَ يَوْمِ بَدْرٍ». {الحديث: ٥٨٩٣ = ٥٨٨٨ فم. بخاری. مناقب: ٣٦٢٢، ٣٩٨٧، ٤٠٨١، ٧٠٣٥، ٧٠٤١} :

ئەبو موسای ئەشعەری (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (لەخەوما دیم وا لەمەککەوێ کۆچ و باردهکەم بۆ ولاتی که باخو داره خورمای زۆری والی، زەینم بۆئەوێ چوو که ئەو شوینە یا یەمامە بێ، یا هەجەر بێ، کهچی خۆی نەبوو، نە یەمامە بوو، نە شاری هەجەر، بەئکوو ئەو شوینە مەدینە دەرچوو، که لەپیش کۆچدا ناوی یەثریب بوو، خودای گەورە لە قورئانا، ناوی نا (المدينة).

هەر لەم خەونەمدا، روانیم گەوا شمشیرێ وابەدەستمەو، که رام وەشاندا نووکهکە ی پەری، دیاربوو که ئەو شکستە بوو، که لەغەزای ئوحوودا تووشی موسوڵمانان بوو، جا لەپاشا کهجاری تر رام وەشاندهو، گەلی لەجاران باشتی ئی هاتەو، دیاربوو که ئەو سەرکهوتن و یەگرتنی موسوڵمانانە بوو، که لەپاش تیکشکانی ئوحوود، لەسالی ئاییندهدا، لەغەزای بەدری دووهمدا، که ناوداره به بەدری مهوعید، خودا رهخساندی بۆ موسوڵمانان، هەر لەو خەونەمدا چەن سەری گام بینی سەر دەبران، هەر لەو خەونەمدا ئەم رستەیه درا بەگویم: (وَاللَّهُ خَيْرٌ: خیر لای خوایه) دیاربوو ئەو گا سەربرپنه، ئەو حەفتا شەهیدە بوون، که لەغەزای ئوحوودا شەهید بوون، دیاربوو ئەو خیرەیش که لەلای خودا بوو، ئەو خیر و بیره بوو که خودای گەورە لەپاش بەدری دووهم رهخساندی، وه پاداشی باشی ئەو سەر راستییه بوو، که موسوڵمانان لەبەدری دووهمدا، پیادهیان کردو ئامادهی بەدری مهوعید بوون، بهلام بیباوه‌ره‌کان، به‌ئینی خۆیان نه‌برده سەرو نه‌هاتن!}. {تاج/٣، زنجیره: ١٠١، ژماره: ٣١٥٩} + {تاج/٤، زنجیره: ٥، لاپه‌ره: ٦١٧، ژماره: ٤٢٥٧} .

۱۱۸۰) پیغمبر (دروودی خودای له سهر بی) له خه وندا، موسه یله مهی که ذذاب و

له سوودی عه نسى ده بینى

باب: رُؤْيَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُسَيِّلَمَةُ الْكَذَّابِ الْعَنَسِيِّ الْكَذَّابِ

۱۵۱۴- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَدِمَ مُسَيِّلَمَةُ الْكَذَّابِ عَلَى عَهْدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَدِينَةَ، فَجَعَلَ يَقُولُ: إِنْ جَعَلَ لِي مُحَمَّدٌ الْأَمْرَ مِنْ بَعْدِهِ تَبِعْتُهُ! فَقَدِمَهَا فِي بَشَرٍ كَثِيرٍ مِنْ قَوْمِهِ، فَأَقْبَلَ إِلَيْهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَمَعَهُ ثَابِتُ بْنُ قَيْسٍ بْنُ شَمَّاسٍ، وَفِي يَدِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قِطْعَةٌ جَرِيدَةٍ حَتَّى وَقَفَ عَلَى مُسَيِّلَمَةَ فِي أَصْحَابِهِ، قَالَ: «لَوْ سَأَلْتَنِي هَذِهِ الْقِطْعَةَ مَا أُعْطَيْتُكَهَا، وَلَنْ أُنْعِدَّيْ أَمْرَ اللَّهِ فِيكَ، وَلَكِنْ أَدْبَرْتُ لِيَعْقِرَنَّكَ اللَّهُ، وَإِنِّي لَأُرَاكَ الَّذِي أُرِيتُ فِيكَ مَا أُرِيتُ، وَهَذَا ثَابِتٌ يُجِيبُكَ عَنِّي»، ثُمَّ انْصَرَفَ عَنْهُ، فَقَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ: فَسَأَلْتُ عَنْ قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّكَ أَرَى الَّذِي أُرِيتُ فِيكَ مَا أُرِيتُ»، فَأَخْبَرَنِي أَبُو هُرَيْرَةَ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُ فِي يَدَيَّ سِوَارَيْنِ مِنْ ذَهَبٍ، فَأَهْمَنِي شَأْنُهُمَا، فَأَوْحَى إِلَيَّ فِي الْأَنَامِ أَنْ أَنْفُخَهُمَا فَتَنْفُخْتُهُمَا فَطَارَا، فَأَوَّلْتُهُمَا كَذَّابَيْنِ يَخْرُجَانِ مِنْ بَعْدِي، فَكَانَ أَحَدُهُمَا الْعَنَسِيُّ صَاحِبُ صَنْعَاءَ وَالْآخَرُ مُسَيِّلَمَةُ صَاحِبِ الْيَمَامَةِ». {الحديث: ۵۸۹۴ = ۵۸۸۹ فم. تجريد البخارى/ ۴، لاپه ره: ۳۶۲، رقم: ۱۶۰۸ / ۵۳۷۳، ۳۶۲۰، ۴۳۷۸، ۷۰۳۳، ۷۴۶۱، ۴۳۷۴، ۳۶۲۱، ۴۳۷۵، ۴۳۷۹، ۷۰۳۴، ۷۰۳۷. ترمذى. رؤيا: ۲۲۹۲. تحفة الأشراف: ۶۵۱۸، ۱۳۵۷۴} :

ئيبنو عه عباس (رهزای خودایان بی) فهر مووی: به سهرینى پیغمبر (دروودی خودای له سهر بی)

موسه یله مهی دروژن که ناسراوه به موسه یله مهی که ذذاب، هات بو مه دینه، عه شاماتیکی زوری له هوژه کهی خوئی له گه لدا بوو، دهیگوت:

ئه گهر موحه ممد له دواى خوئی، کاروبارو جینشینی خوئی بسپیری به من و بمکات به جینشینی خوئی، دیمه سهر دینه کهی و پهیره وى نهو ده که م، پیغمبره ریش (دروودی خودای له سهر بی) سابیتی کوری قه یسی له گه لدا بوو، که خه تیپو وتار خوینیکی زاناو دانا بوو، چوو بولای موسه یله مه، هه تا له بهر چاوی هه مووان، نیقامه حوججه ی له سهر بکات، وه له م کاته دا، پیغمبر (دروودی خودای له سهر بی) پارچه

چیلکەیهکی پەلکە خورمای بە دەستەووە بوو، کە گەشتە لای موسەیلەمە لەناو
 ھۆزەکەیدا بوو، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەدیاری راوەستا، لەپاش گوشتوگۆیەك،
 کە بریتی بوو لەو کە موسەیلەمە داوای جینشینی پیڤەمبەری کرد، پیڤەمبەر
 (دروودی خودای لەسەر بێ) پیی فەرموو: (ئەگەر داوای ئەم پارچە چیلکەیهشم ئی بکە
 نایەم پیت! چ جایی ئەوێ کە بتکەم بە جینشینی خۆم لە داوای خۆم، تۆ ناتوانی
 فەرمانی خودا سەبارەت بە خۆت بشکێنی و رادە ئەرەت ناکەوێ کە ئەو فەرمانە
 خودا لەبارە تۆوە بریاری داو بەتۆ رەت نابێتەو، خۆ ئەگەر تۆ لەمن
 ھەلبەگەر پیتەو، خودا لە گلوگۆت دەخات، وات دەبینم کە تۆ ئەو کابرایەت کە
 بەخەو حالی بەدی ئەوم پی نیشان دراو، ئەوا من دەرۆم ئەمە سابیتە چی
 قسەپەکت ھەبە ئەو لەجیاتی من وەلامەت دەداتەو، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
 بەجی هیشت و روشت. ئیبنو عەبباس (رەزای خودای ئی بێ) فەرموو: لەبارە ئەم
 خەونە پیڤەمبەرەو، کە فەرموو: (... وات دەبینم کە تۆ ئەو کابرایەت کە
 بەخەو...) لەبارە ئەم خەونەو لە ئەبو ھورەیرەم پرسی فەرموو: پیڤەمبەر
 (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرموو: (نوستبووم لەخەوما دیم کە لەھەردوو دەستەدا دوو
 بازنی زێرم دی، ئەو خەمگینی کردم، لە خەو کەمدا سرووشم بۆکرا: ئادە
 فوویان ئی بکە، منیش فووم لیکردن، جا ھەردووکیان بابردنی و فرین، ئەو دوو
 بازنەم بەدوو درۆزن لیک دایەو، کە لە داوای من شۆرتیان بلۆ دەبیتەو و ناویان
 دەزڕی، ئەو دوو فرە درۆزنە یەکیکیان ئەسوەدی عەنسی بوو، ئەو وێتریان:
 موسەیلەمە کە زازاب بوو، کە ئەسوەد لە صەنعاء بوو، موسەیلەمەیش لە یەمامە
 بوو). {تاج/۵، زنجیرە: ۹۵، ژمارە: ۵۵۳۲ ج/۴} + {تاج/۴، زنجیرە: ۵، ژمارە: ۴۵۶
 ج/۴}.

(۱۱۸۱) دیتنی پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بی) لہ خہ وندا. (۵۸۵۷ - ۵۸۹۶)

بَاب: قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَقَدْ رَأَى

۱۵۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «مَنْ رَأَى فِي الْمَنَامِ فَسَيَرَانِي فِي الْيَقَظَةِ، أَوْ لَكَأَمَّا رَأَى فِي الْيَقَظَةِ، لَا

يَتَمَثَّلُ الشَّيْطَانُ بِي»، وَقَالَ: فَقَالَ أَبُو سَلَمَةَ: قَالَ أَبُو قَتَادَةَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ رَأَى فَقَدْ رَأَى الْحَقَّ». {الحديث: ۵۸۷۹ = ۸۷۴ فم. تجرید

البخاری ۳۴۲/۵، رقم: ۲۰۸۴، ۶۹۹۳، ۶۹۹۶. أبو داود. أدب: ۵۰۲۳}:

نہبو ہورہیرہ (رفہای خودای بی) فہرمووی: بیستم لہ پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر بی)

دہیفہرموو: (ہہرکہسی بہخہو من ببینی، نہوہ بہچاوی سہریش لہحالی

ہوشیاریدا من دہبینی، یا وہک نہوہ وایہ کہ بہچاوی سہر لہحالی بیڈاریدا من

ببینی، شہیتان خوی بوناکری بہمن. واتہ: ناتوانی خوی بگوڑی و خوی بباتہ

شیوہو شہکلی منہوہ) + {ریاض/۲، زنجیرہ: ۱۳۰، ژمارہ: ۸۴۰}.

نیبنو شہہاب، نیمامی زوہری (رہحمتی خودای بی) فہرمووی: پیغہ مہر (دروودی خودای

لہ سہر بی) فہرمووی: (ہہرکہسی لہخہونیدا من ببینی، نہوہ خہویکی راستو دروستی

دیوہ، چونکہ شہیتان خوی بو ناکری بہمنو، ناتوانی بہہیج شیوہی و لہہیج

حالیکا بجیتہ شکل و شیوہی منہوہ). {تاج/۴، زنجیرہ: ۷، ژمارہ: ۴۲۶۷، ۴۲۶۸، ۴۲۶۹ +

بخاری. تعبیر: رقم: ۶۹۹۶} + {فتح الملم. رقم: ۵۸۷۵ = ۶۹۹۵، ۶۹۹۶ = فتح الباری} +

{تہجریدی بوخاری ۳۴۲/۵، ژمارہ: ۲۰۸۵ = ۶۹۹۷ فتح الباری}.

(۱۱۸۲) خہونی خوسی باش لہ خوداودہیہ، خہونی خراییش لہ شہیتانہوہیہ.

(۵۸۵۷ - ۵۸۹۶)

بَاب: الرُّؤْيَا مِنَ اللَّهِ وَالْحُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ

۱۵۱۶- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ: سَمِعْتُ أَبَا قَتَادَةَ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «الرُّؤْيَا مِنَ اللَّهِ وَالْحُلُمُ مِنَ الشَّيْطَانِ، فَإِذَا حَلَمَ أَحَدُكُمْ حُلْمًا يَكْرَهُهُ،

فَلْيَنْفُتْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثًا وَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّهَا، فَإِنَّهَا لَنْ تَضُرَّهُ»، فَقَالَ: إِنْ كُنْتُ لَأَرَى

الرُّؤْيَا أَثْقَلَ عَلَى مَنْ جَبَلٍ، فَمَا هُوَ إِلَّا أَنْ سَمِعْتُ بِهَذَا الْحَدِيثِ فَمَا أَبَالِيَهَا. {الحديث: ۵۸۶۰ = ۵۸۵۴ فم:}

ئەبو سەلەمە (رهزای خودای لی بن) فەرمووی: بیستم لهئەبو قەتادە دەیفەرموو: (خەونی خۆش و باش لەخوداوەیە، خەونی ناخۆش و خراپیش لە شەیتانەوێ، جاکاتی کە سیکتان خەونیکی دی و ئەو خەونە پێ ناخۆش بوو، با لەلای چەپیەو سێ تەف رۆبکا و پەنابگرێ بەخودا لەشەری شەیتان و لەشەری ئەو خەونە و ئیتر بۆ کەسی نەگێڕیتەو، ئیتر زیانی نابێ بۆی).

ئەبو سەلەمە دەفەرموو: کە ئەم فەرموودەیی پێغەمبەرمان لە ئەبو قەتادە بیست، ئیتر دەربەستی خەونی ناخۆش نەبووم، بەلام لەو پێش خەونی ناخۆشی وام دەبینی، لەکیو قورستربوو، بەلام لەپاش بیستنی ئەم فەرموودەیی، ئەم فەرموودەیی پێغەمبەرمان جێبەجێ دەکرد، ئیتر زیانی نەدەبوو بۆم). {ریاض/۲، لاپەرە: ۳۱۰، زنجیرە: ۱۳۰، ژمارە: ۸۴۲}.

۱۱۸۳) خەونی باش لەخوداوەیە، کەسی خەونی ناخۆشی بینی با بۆکەسی

نەگێڕیتەو. (۵۸۵۷ - ۵۸۹۶)

بَابُ: الرُّؤْيَا الصَّالِحَةُ مِنَ اللَّهِ، وَمَنْ رَأَى مَا يَكْرَهُ فَلَا يُحَدِّثُ بِهِ

۱۵۱۷- عَنْ أَبِي سَلَمَةَ قَالَ: إِنْ كُنْتُ لَأَرَى الرُّؤْيَا تُمْرِضُنِي، قَالَ: فَلَقِيتُ أَبَا قَتَادَةَ فَقَالَ: وَأَنَا كُنْتُ لَأَرَى الرُّؤْيَا فَتُمْرِضُنِي، حَتَّى سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ الرُّؤْيَا الصَّالِحَةَ مِنَ اللَّهِ، فَإِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مَا يُحِبُّ فَلَا يُحَدِّثُ بِهَا إِلَّا مَنْ يُحِبُّ، وَإِنْ رَأَى مَا يَكْرَهُ فَلْيَتَفَلَّ عَنِّي سَارِهِ ثَلَاثًا وَلْيَتَعَوَّذْ بِاللَّهِ مِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّهَا وَلَا يُحَدِّثُ بِهَا أَحَدًا فَإِنَّهَا لَنْ تَضُرَّهُ». {الحديث: ۵۸۶۲ = ۵۸۵۷ فم. بخاری. طب: ۵۷۴۷، ۶۹۸۵، ۶۹۹۵، ۷۰۰۵، ۷۰۴۴، أبو داودز أدب: ۵۰۲۱. ترمذی. رؤیا: ۲۲۷۷. تجرید/۵/۳۴۱، رقم: ۲۰۸۲}:

ئەبو سەلەمە فەرمووی: جاری وادەبوو خەونی وام دەدی، نەخۆشی دەخستم، هەتا جاری گەیشتم بە ئەبو قەتادە فەرمووی: منیش ئاوا بووم، خەونی وام

دهبینی نه خوځی دهخستم، ههتا به خزمهتی خوشه ویست (دروودی خودای لهسهر بئ) گهیشتم، وهلیم بیست دهیفه رموو: (لهراستیدا خهونی باش موژدهی خوځه له خوداو، جا کاتی کهسیکتان خهویکی خوځی بین، بانه یگیږیته وه بؤ کهس، مه گهر بؤ دؤست و خهونزان، بهلام کاتی خهونیکی ناخوځی دی، با لهلای چهپیه وه سئ تف رۆبکا، وه په نابگری به خودا له شهړی شهیتان و له شهړی نه و خهونه و ئیتر بؤ کهسی نه گږیته وه، ئیتر خوا یاربئ زیانی نابئ بؤی). {تاج/۴، زنجیر: ۵، ۱، لاپهړه: ۶۰۷، ژماره: ۴۲۴}.

۱۱۸۴) کاتی خهونیکی ناخوځ دهبینی، با په نابگری به خوداو وهرچهرخی بؤسهر لایه کهی تری

باب: إِذَا رَأَى مَا يَكْرَهُ فَلْيَتَّعِزَّ وَلْيَتَّحَوَّلْ عَنْ جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ
۱۵۱۸- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ الرُّؤْيَا يَكْرَهُهَا فَلْيَبْصُقْ عَنْ يَسَارِهِ ثَلَاثًا، وَلْيَسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ ثَلَاثًا، وَلْيَتَّحَوَّلْ عَنْ جَنْبِهِ الَّذِي كَانَ عَلَيْهِ». {الحديث: ۵۸۶۴ = ۵۸۵۸ فم = فتح اللهم:}

جابر (رمزای خودای ئ بئ) فهرمووی: پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: (کاتی کهسئ له ئیوه خهونئ دهبینی، نه گهر پی ناخوځ بوو، با لهلای چهپیه وه سئ تف رۆبکا، وه سئ جار په نابگری به خودا له شهړی شهیتان، وه با وهرچهرخی لهسهر نه و لایه که لهسهری راکشاوه بؤسهر نه ولاکهی تری).

۱۱۸۵) خهونی موسولمان یه که به شه له چلو شهش بهش له پیغه مبهرایه تی.
(۵۸۵۷ - ۵۸۹۶)

باب: رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ
۱۵۱۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «رُؤْيَا الْمُؤْمِنِ جُزْءٌ مِنْ سِتَّةٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ». {الحديث: ۵۸۶۹ =

۵۸۶۳ فم. تجرید / ۵ / ۳۴۵، رقم: ۲۰۸۷ = بخاری. تفسیر: ۷۰۱۷. ترمذی. رؤیا: ۲۲۹۱. أبو داود. أدب: ۵۰۱۸: {

عوبادهی کوری صامیت (رمزای خودای بی) فهرمووی: حه زرهت (دروودی خودای لهسه ر بی) دمفه رموی: (خهونی موسولمان یهك بهشه لهچل و شهش بهش له پیغه مبهرایه تی). {تاج/۴، زنجیره: ۱، ژماره: ۴۲۳۹}.

۱۱۸۶) کاتی شهو روژ بهرابهر بوون، زور نزیکه که خهونی موسولمان ههلهی نهبی

باب: إِذَا اقْتَرَبَ الزَّمَانُ لَمْ تَكُ رُؤْيَا الْمُسْلِمِ تَكْذِبُ

۱۵۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِذَا اقْتَرَبَ الزَّمَانُ لَمْ تَكُ رُؤْيَا الْمُسْلِمِ تَكْذِبُ، وَأَصْدَقُكُمْ رُؤْيَا أَصْدَقُكُمْ حَدِيثًا، وَرُؤْيَا الْمُسْلِمِ جُزْءٌ مِنْ خَمْسٍ وَأَرْبَعِينَ جُزْءًا مِنَ النَّبُوءَةِ، وَالرُّؤْيَا ثَلَاثَةٌ: فَرُؤْيَا الصَّالِحَةِ بُشْرَى مِنَ اللَّهِ، وَرُؤْيَا تَحْزِينٍ مِنَ الشَّيْطَانِ، وَرُؤْيَا مِمَّا يُحَدِّثُ الْمَرْءَ نَفْسَهُ، فَإِنْ رَأَى أَحَدُكُمْ مَا يَكْرَهُ فَلْيَقُمْ فَلْيُصَلِّ، وَلَا يُحَدِّثْ بِهَا النَّاسَ»، قَالَ: «وَأَحَبُّ الْقَيْدِ وَأَكْرَهُ الْغُلِّ، وَالْقَيْدُ ثَبَاتٌ فِي الدِّينِ». فَلَا أَدْرِي هُوَ فِي الْحَدِيثِ أَمْ قَالَهُ ابْنُ سِيرِينَ. {الحديث: ۵۸۶۵ = ۵۸۵۹ فم. تهجیدی بوخاری به کوردی / ۵ / ۳۴۵، رقم: ۲۰۸۷ = ۷۰۱۷ فتح الباری. أبو داود. أدب: ۵۰۱۹. ترمذی. رؤیا: ۲۲۷۰. تحفة الأشراف: ۱۴۴۴۴}:

ئهبو هورهیره (رمزای خودای بی) فهرمووی: خو شهو ویست (دروودی خودای لهسه ر بی) دمفه رموی: (کاتی شهوو روژ بهرابهر بوون، وهك ناوه پراستی وهرزی بههارو ناوه پراستی وهرزی پاییز، لهو کاته دا زور نزیکه که خهونی موسولمان ههلهی نهبی و راست دهرچی، ئه وکسه یشتان خهونی زور راست و دروسته که خوئی زور راستگوویه. وه خهونی موسولمان بهشیکه لهچل و پینج بهش له پیغه مبهرایه تی، خهونیش سی جوژه: خهونی باش، ئهمه یان مژدهی خو شه له خوداوه بو بهنده. هه ندی خهونی تریش خهم و خهفته، ئهمه شیان له شهیتانه وهیه. هه ندی خهونی تریش قسه جوینه وه و ووراوهی دهر وونه، که سی خه یالی لای شتی بی دیاره خهونی پیوه ده بی نی! چونکه له وه پیش ئه وه منده له دلی خویدا بیرى لی کردوته وه له خه ویشدا ههر دیته وه خهوی،

ئەمەشیان بایەخی نییە. جا ئەگەر کەسیکتان خەونیکی وای دی کە بەدلی نەبوو با هەلسو نوێژبکاو ئەو خەونە نەگیرێتەووە بۆ خەلاک!.

ئەبو هورەیره دەیفەرموو: من بەش بەحالی خۆم دیتنی پێوەندو پابەندم لەخەوندا پێ خۆشە، چونکە نیشانەی بەندهی خودایە، بەلام حەز لەدیتنی زنجیری مل ناکەم لەخەوندا، چونکە نیشانەی باش نییە، بەلام پابەند نیشانەی دامەزراوییه لە ئاییندا، بۆیە حەزم لێیەتی. {فتح الملهم رقم: ۵۸۶۰}.

بەلام عەبدول وەهابی ئەل — ئەقەفی لەکووتایی ئەم گیرانەو هیەدا دەفەرموو: (نازانم ئەم رستە: «وَأَحِبُّ الْقَيْدَ وَآكْرَهُ الْغُلَّ، وَالْقَيْدُ ثَبَاتٌ فِي الدِّينِ»: واتە: من بەش بەحالی خۆم، دیتنی پێوەندو پابەندم لەخەوندا پێ خۆشە، چونکە نیشانەی بەندهی خودایە، بەلام حەز لەدیتنی زنجیری مل ناکەم لەخەوندا، چونکە نیشانەی باش نییە، بەلام پابەند نیشانەی دامەزراوییه لە ئاییندا، بۆیە حەزم لێیەتی).

بەلام نازانم ئەم رستەیه بەشیکی لە فەرموودەکی پێغەمبەر یا قسەى موخەممەدی کۆری سیرینە!). {تاج/۴، زنجیره: ۱، ژماره: ۴۲۴۲}.

۱۱۸۷) خەونی خەو پەرژینکراو

بَابُ: مَا جَاءَ فِي تَأْوِيلِ الرُّؤْيَا

۱۵۲۱- عَنْ عُبَيْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُثْبَةَ أَنَّ ابْنَ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) كَانَ يُحَدِّثُ: أَنَّ رَجُلًا أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي أَرَى اللَّيْلَةَ فِي الْمَنَامِ ظِلَّةً تَنْطِفُ السَّمْنُ وَالْعَسَلُ، فَأَرَى النَّاسَ يَتَكَفَّفُونَ مِنْهَا بِأَيْدِيهِمْ، فَالْمُسْتَكْثَرُ وَالْمُسْتَقِلُّ، وَأَرَى سَبَبًا وَاصِلًا مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ، فَأَرَاكَ أَخَذْتَ بِهِ فَعَلَوْتَ، ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ مِنْ بَعْدِكَ، فَعَلَا، ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَعَلَا، ثُمَّ أَخَذَ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَانْقَطَعَ بِهِ، ثُمَّ وَصَلَ لَهُ فَعَلَا، قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَيِّ أَنتَ وَاللَّهِ لَتَدَعَنِي فَلَا عُبْرَتَهَا. قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اعْبُرْهَا». فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ:

أَمَّا الظُّلَّةُ فَلُظَّةُ الْإِسْلَامِ، وَأَمَّا الَّذِي يَنْطِفُ مِنَ السَّمَنِ وَالْعَسَلِ فَالْقُرْآنُ حَلَاوَتُهُ وَلِينُهُ، وَأَمَّا مَا يَتَكَفَّفُ النَّاسُ مِنْ ذَلِكَ، فَالْمُسْتَكْثَرُ مِنَ الْقُرْآنِ وَالْمُسْتَقِلُّ مِنْهُ. وَأَمَّا السَّبَبُ الْوَاصِلُ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ فَالْحَقُّ الَّذِي أَنْتَ عَلَيْهِ تَأْخُذُ بِهِ فَيُعْلِيكَ اللَّهُ بِهِ ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ مِنْ بَعْدِكَ فَيَعْلُو بِهِ ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ، رَجُلٌ آخَرُ فَيَعْلُو بِهِ، ثُمَّ يَأْخُذُ بِهِ رَجُلٌ آخَرُ فَيَنْقَطِعُ بِهِ، ثُمَّ يُوصَلُ لَهُ فَيَعْلُو بِهِ، فَأَخْبِرْنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ بِأَبَى أَنْتَ أَصَبْتَ أَمْ أَخْطَأْتُ؟ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَصَبْتَ بَعْضًا وَأَخْطَأْتَ بَعْضًا»، قَالَ: فَوَاللَّهِ يَا رَسُولَ اللَّهِ لَتُحَدِّثَنِي مَا الَّذِي أَخْطَأْتُ؟ قَالَ: «لَا تُقَسِّمَ». {الحديث: ۵۸۸۷ = ۵۸۸۲ فم. تجرید/ ۵، لایپرہ: ۳۴۷، رقم: ۲۰۹۱ = ۷۰۴۶، ۷۰۰۰. أبو داود. أیمان ونذر: ۳۲۶۷، ۳۲۶۹}:

عوبه یدوللای کوری عہ بدوللای کوری عوتبہ (رحمہ تی خودایان لی بی)
 فہرمووی: ئیبنو عہ عباس فہرمووی: پیایو ہاتہ خرمہ تی پیغہ مبہر (دروودی خودای لہسہر
 بن) گوتی: ئہی پیغہ مبہری خودا! ئہ مشہو لہ خہ ومدا پہ لہ یہ ک ہہ ورم دینی، روؤ و
 ہہنگوینی لی دہچورایہ وہ، بینیشم کہ ئہو خہ لکہ بہ ہہ ردو و لہ پی دەستیان لییان
 دہگرتہ وہ، ہہ بوو زورو ہہ بوو کہ می گرتبوؤ و!

وہ بینیشم کہ مہ ندی لہ ناسمانہ وہ شوپرؤتہ وہو گہیشتوتہ سہر زہوی، وہ توؤم
 دی ئہو کہ مہ ندمت گرت و سہر کہ وتیت، لہ پاش توؤ پیایوکی تر گرتی و ئہ ویش
 سہر کہ وت، لہ پاش ئہو پیایوکی تریش ہہ روا، لہ پاش ئہو پیایوکی تریش گرتی،
 بہ لام کہ مہ ندمت کہ لہ دەستیان پسا! ہہ تا بہ سستیانہ وہ بہ یہ کہ وہ بوؤ و ئہ ویش
 سہر کہ وت.

ئہ بو بہ کری صہ دیقیش (رمزای خودای لی بی) فہرمووی: ئہی پیغہ مبہری خودا! باو کہم
 بہ قوریانت بی، بہ خودا دہ بی وازم لی بہینی من ئہم خہو لیک دەدہ مہ وہ.
 فہرمووی: (باشہ خہ وپہرژینی بکہ) ئہ بو بہ کریش فہرمووی: پہ لہ ہہ ورہ کہ کہ پرو
 ساباتی ئیسلامہ، ئہو روؤ و ہہنگوینہیش کہ دہچورایہ وہو لی دەتکا، ئہ وہ
 شیرینی و نہرم و ناسکی و نازداری قورئانہ، ئہ وہیش کہ ئہو خہ لکہ بہ ہہ ردو و بہری
 دەستیان لییان دہگرتنہ وہ، ئہ وہیہ کہ ہہ ندی کہس زور لہ قورئانا و ہر دہگرنو

هه‌ندی که‌س که‌م. ئەو که‌مه‌نده‌یش که‌ له‌ئاسمانه‌وه‌ گه‌یشته‌بووه‌ سه‌ر زه‌وی، ئەو نایینه‌ هه‌ق و راست و دروسته‌یه‌ که‌ که‌توی له‌سه‌ریت، رێگه‌ی هه‌ق و راستی ئیسلامه‌، هه‌ر له‌سه‌ری ده‌رۆیت و هه‌ر خودا پله‌ و پایه‌ت جار له‌گه‌ڵ جاردا ب‌ل‌ندتر ده‌کا، له‌پاش تۆیش پیاوی رێگه‌ی راستی تۆ ده‌گرێ و پێی ب‌ل‌ند ده‌بیته‌وه‌، پیاویکی تریش دوا‌ی ئەو هه‌روه‌ها، له‌پاشدا پیاویکی تریش ده‌یگرێ و له‌سه‌ری ده‌روا، به‌لام له‌ده‌ستیدا ده‌پچرێ و بۆی ده‌به‌ستنه‌وه‌ به‌یه‌که‌وه‌، جا ئەویش پێی به‌رز ده‌بیته‌وه‌! جا ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! باوکه‌م به‌قوربانت بێ، پێم به‌رموو که‌ نایا پێکاومه‌ یا به‌هه‌له‌دا چووم؟

پی‌غه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (هه‌ندیکی‌ت پێکاوه‌ و هه‌ندیکی‌ت هه‌له‌ کردووه‌).

ئە‌بو‌به‌کر فه‌رمووی: ده‌سا به‌خودا ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! ده‌بی پێم به‌رموو که‌ کامه‌یم به‌هه‌له‌ خه‌و په‌رژێن کردووه‌، فه‌رمووی: (سویند مه‌خۆ پیت نالێم). {تاج/۴، لاپه‌ره‌: ۶۲۰، زنجیره‌: ۶، ژماره‌: ۴۲۶۴ ج/۴}.

۱۱۸۸) که‌سی شه‌یتان له‌خه‌وند، یاری به‌ نه‌قلی کرد با نه‌یگیرێته‌وه‌.
(۵۸۵۷ - ۵۸۹۶)

بَاب: لَا يَخْبِرُ بِلَعْبِ الشَّيْطَانِ بِهِ فِي مَنَامٍ

۱۵۲۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! رَأَيْتُ فِي الْمَنَامِ كَأَنَّ رَأْسِي ضُرِبَ فَتَدَحَّرَجَ، فَاسْتَدَدْتُ عَلَى أَثَرِهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِلْأَعْرَابِيِّ: «لَا تُحَدِّثِ النَّاسَ بِلَعْبِ الشَّيْطَانِ بِكَ فِي مَنَامِكَ». وَقَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدُ يَخْطُبُ فَقَالَ: «لَا يُحَدِّثَنَّ أَحَدُكُمْ بِلَعْبِ الشَّيْطَانِ بِهِ فِي مَنَامِهِ». {الحديث: ۵۸۸۵ = ۵۸۸۰ فم}:

جابیری کوری عه‌بدو‌ل‌لا (ره‌زای خودایان بێ) فه‌رمووی: عاره‌بیکی ده‌شته‌کی هاته‌ خزمه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) گو‌تی: ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! له‌خه‌وما بینیم

و ده‌کوو له‌سهرم بدری و سهرم بپه‌ړی و خلور بپیته‌وه و باوو، وه خویشم رام‌کرد به‌شوینیا! ده‌بی نه‌مه واته‌ی چی بی؟ فهرمووی به‌ئ‌عرا بییه‌که: (نه‌مه خه‌ونی تی‌که‌ل و پی‌که‌له، له‌خه‌وتا شه‌یتان وازی پی‌کردووی، شتی و مه‌گیره‌وه بو خه‌لک).
 وه فهرمووی: له‌ پی‌غه‌مبه‌رم بیست وتاری د‌دا، فهرمووی: (که‌سی‌کتان خه‌ونی‌کی هه‌له‌شه‌و په‌له‌شه‌ی بی‌نی و له‌خه‌ونیدا شه‌یتان یاری به‌ئ‌ه‌قلی کرد، باشتی و نه‌گیرته‌وه بو خه‌لک). {تاج/۴، زنجیره: ۲، ژماره: ۴۲۴۷ چ/۴}.

(پوخته‌ی نامه‌ی شی‌عرو نامه‌ی خه‌ون)

۱- شی‌ع له‌کون و نویدا دوو جوړی هه‌یه، باش و خراپ باشه‌که‌ی نه‌وه‌یه سوودی‌کی کومه‌لایه‌تی، یا ره‌وشتی، یا زانستی، یا نایینی، یا نی‌شتمانی تی‌ابی، هه‌ر شی‌ع‌ری له‌م سوو‌رکه‌دا بخو‌لیته‌وه، نه‌وه دروسته، بگره‌په‌س‌ندو جوانه، وه‌ئ‌م جوړه شی‌ع‌ره له‌قورئان و سوننه‌تا مؤ‌له‌تی پی‌دراوه، وه‌ه‌ر له‌م روان‌گه‌وه‌یه که زو‌رینه‌ی مام‌وستاو پی‌شه‌وا نایینی و دینی و کومه‌لایه‌تی‌یه‌کان، شی‌ع‌ریان داناوه و به‌لگه‌سازي و نمو‌ونه‌یان به‌شی‌ع‌ر هی‌ناوه‌ته‌وه.

خراپه‌که‌یشی نه‌وه‌یه، که‌وه‌ک ما‌کی گولی، کومه‌لگا چه‌په‌ل ده‌کا، دژی به‌ها به‌رزه مرو‌ییه‌کانه، دژی نایینه، دژی ره‌وشتی به‌رزه، دژی باوی جوانه، هه‌ر به‌ده‌وری گهنده‌لی و باخه‌ل و ناوگه‌لدا، ده‌سو‌رپی‌ته‌وه.

۲- گو‌یگرتن له‌شی‌ع‌ری باش جوان و په‌س‌نده، پی‌غه‌مبه‌ر خو‌ی شتی وای کردووه، بگره‌داوایشی کردووه که شی‌ع‌ری وای بو بخو‌ینری‌ته‌وه هه‌تا گو‌یی لی بگری.

۳- په‌سنی شی‌ع‌ری باش سوننه‌ته، پی‌غه‌مبه‌ر خو‌ی کردووه‌تی.

۴- خوودا نه شی‌ع‌ر، به‌شی‌وه‌یه‌کی وای، که په‌کی کارو پی‌شه‌و خواپه‌رستی بخا، یا سه‌ربکاته هه‌جوو زه‌می خه‌لک به‌نا‌ه‌ق، وه‌ک زو‌رینه‌ی شاع‌ریان، به‌دری‌ژایی

میژوو، هەر خه‌ریکی مه‌ت‌ح‌ی درۆو شتی وا بوون، خوودانه شیعر به‌شیوه‌ی وا نادروسته.

۵- مه‌ت‌ح‌ی له‌روو باش نییه، مه‌گه‌ر به‌پ‌یی چه‌ند مه‌رج‌ی.

۶- خه‌ون بینین هه‌قه، خه‌ون دیاردیه‌کی مرۆیه، له‌قورئان و نامه‌ پ‌ی‌رۆزه‌کانی تری ئاسماندا، خه‌ون به‌ دیاردیه‌کی راست و دروست دانراوه.

۷- ده‌ست‌و‌وره‌کانی خۆپاراستن له‌شه‌ری خه‌وی خراپ کردنی ئه‌م شه‌ش شته‌یه:
 أ/ په‌نابگرئ به‌خوا له‌شه‌ری ئه‌و خه‌ونه.

ب/ په‌نابگرئ به‌خوا له‌شه‌ری شه‌یتان.

ج/ س‌ی تف له‌لای چه‌پیه‌وه بکا، به‌شیوه‌یی که گ‌یشیه‌یی بۆ خۆی، یا بۆ که‌س‌ی دروست نه‌ب‌ی.

د/ بۆکه‌سی نه‌گ‌یر‌پ‌ته‌وه.

ه/ هه‌ستی نو‌ی‌ژ‌ب‌کا، به‌لایه‌نی که‌مه‌وه دوورکات نو‌ی‌ژ‌ ب‌کا، ئیتر هەر جو‌ره نو‌ی‌ژ‌ی ب‌ی، بریتی ده‌که‌و‌ی، به‌زه‌ینم دروسته دوورکات نو‌ی‌ژ‌ی سوننه‌ت ب‌کا، به‌نیازی رزگار‌بوون له‌شه‌ری ئه‌و خه‌ونه‌وه.

و/ ئه‌و لایه‌ ب‌گ‌ۆ‌ر‌ئ که له‌سه‌ری راکش‌اوه‌و خه‌ونه‌که‌ی دیوه‌و وه‌رچه‌رخ‌ی بۆسه‌ر ته‌ن‌ی‌شته‌که‌ی تری.

نه‌وه‌وی له‌شه‌رح‌ی سه‌ح‌یح‌ی موس‌ل‌ی‌م‌دا، له‌م شو‌ی‌نه‌دا ده‌فه‌رم‌و‌ی: (ده‌ب‌ی کار به‌کۆی ئه‌م گ‌یر‌انه‌وانه‌ی سه‌ح‌یح‌ی موس‌ل‌ی‌مه‌ ب‌کر‌ی، کات‌ی که‌س‌ی خه‌ونیکی ناخۆشی خراپ ده‌بین‌ی، با س‌ی تف به‌لای چه‌پا ب‌کاو ب‌ل‌ی: (أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ وَمِنْ شَرِّهَا: په‌نا ده‌گرم به‌خودا له‌شه‌ری شه‌یتان و له‌شه‌ری ئه‌م خه‌ونه، وه‌ وه‌رچه‌رخ‌ی بۆسه‌ر ته‌ن‌ی‌شته‌که‌ی تری، وه‌ دوو رکات نو‌ی‌ژ‌ ب‌کا، ئه‌گه‌ر ئه‌مانه‌ ب‌کا، ئه‌وه‌ کار‌ی به‌کۆی هه‌موو گ‌یر‌انه‌وه‌کان کرد‌و‌وه، خۆ ئه‌گه‌ر ته‌ن‌یا هه‌ند‌ی له‌مانه‌یش ب‌کا، به‌سیه‌تی بۆ دوورخه‌ستنه‌وه‌ی شه‌ری ئه‌و خه‌ونه، وه‌ك فه‌رم‌و‌وده‌گان به‌پراش‌کا‌وی ئه‌وه‌ ده‌ل‌ی‌ن). فه‌رم‌ایشتی نه‌وه‌وی ها‌ته‌ کۆت‌ایی.

- ۸- خەو ھەلبەستىن بەدرۆ، تاوانىكى گەوردىيە، لە موسوئلمانى باش ناووشىتەو، لە فەرموودەدا ھەرپەشە لەشتى وا بەتوندى كراود.
- ۹- ھەندى كاتى باش ھەيە بۆ خەون بينىن، وەك كاتى بەھارو پاش نوپىزى بەيانى و خەونى پياوى باش و خەونى پىغەمبەران.

تيببىنى دووم سەبارەت بەم بابەتە:

وەك لەكۆتايى زنجيرەى: ٦٧٦، ژمارە: ٨٧٣ وە روونمان كردهو، كە زۆر لە مامۆستا و سوودمەندان و بەھرمەندان لەم كۆتیبە پىرۆزانە، دەفەرموون: روونكرندنەو و ژيننامەكان زۆر جىگەى سوودو كەئەك بەھرمەن و سەرچاوەن بۆ زۆر داستان و برپارو سوودو بەھرى جۆر بەجۆر، بەلام ھەروا بەئاسانى ناكەونە بەرچا، جا والەسەر داواى ئەو مامۆستا و بەھرمەندە بەپىزانە لىرەشدا كۆمەئى تر لە ژيننامەى سەحابە و راويەكان دەنووسىن، كە بەژمارە: (٨٧٦) بەناوى (خاتوو شووھىبەى دايەنى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر پىغەمبەر و رەزاي خودا لەوبى) دەست پى دەكەين).

بەشى دووم ئە: ئىست و ناوى ئەو ھاوئەن و كەسانەى كە ئەژمارە (٨٧٦) موە دەست پى دەكەن

ژمارەى زنجيرە	ناوى خاومەن ژيننامە، يا بابەت	ژمارەى فەرموودە
١٤٧	شووھىبەى دايەنى پىغەمبەر	٨٧٦
١٤٨	ھىندى كچى عوتبە دايكى موعاويە	٨٨٧
١٤٩	بەريەرە (كارەكەر و ئازادكراوى عائىشە)	٨٩٦
١٥٠	مەعمەرى كورپى عەبدوئەللاى كورشى نەضلە	٩٠٨
١٥١	مەرۋانى كورپى حەكەم	٩١٠
-	باسى حيلە شرع	٩٣٦
١٥٢	أبو طهية الحجام	٩٣٥

۹۴۲	قۆر خکردنی رهوا	-
۹۴۹	عوبادهی کوری صامیت	۱۵۳
۹۷۰	سه عیدی کوری زهیدی کوری عه مری ئەل - عه دهوییه	۱۵۴
۹۸۰	فرۆشتنی ئاو دروسته یانا؟	-
۹۸۶	راسپیڤیه کانی پیغه مبه ر له پاش مهرگی	-
۹۹۲	روونکردنه وهیه کی گرنگ	-
۱۰۳۴	سه هلی کوری ئەبو حه ثمه	۱۵۵
۱۰۳۹ + ۱۰۳۸	ماعیزی ئەسه لمی به رده بارانکراو	۱۵۶
۱۰۴۷	وه لیدی کوری عوقبه و عوماره ی برای	۱۵۷
۱۰۴۹	ابو بردة الأنصاری	۱۵۸
۱۰۷۸	سه هلی کوری حونه یفی ئەنصاری	۱۵۹
۱۰۶۱	عبدالرحمن بن عثمان التیمی	۱۶۰
۱۰۸۳ + ۱۲۸۵	تاعوون چییه؟	-
۱۰۸۰	رۆل و دهوری نیت	-
۱۰۸۳	حه قصه و یه حیاو موحه ممه د	۱۶۱
۱۰۹۰	مه ته ئی	-
۱۱۱۰	وشه ی (فی سبیل الله) چی ده گریته وه	-
۱۱۱۳	موعاذی کوری جه به ل	۱۶۲
۱۱۱۵	نه قل و سه فه رکردن به قورئان و په راوی شه رعی	-
۱۱۲۲	ئهبو که بشه	۱۶۳
۱۱۳۰	صه عبی کوری جه ثامه	۱۶۴
۱۱۴۴	عبدالرحمنی کوری عه وف	۱۶۵
۱۱۴۷	مالیکی کوری ئەوسی کوری الحدثان	۱۶۶
۱۱۷۰	موحه ممه دی کوری مه سه لمه	۱۶۷
۱۱۷۰	نموونه ی سه ره ک جاشی	-
۱۱۷۸	پیئاسه ی حوده یییه	-
۱۱۸۱	ئوم ئەیمه ن، دایه نی پیغه مبه ر	۱۶۸

۱۷۹ ، ۱۷۰	مجاشر ومجالد ابنا مسعود	۱۱۸۵
۱۷۱	سهله مهي كورې نه كوه	۱۱۸۸
۱۷۲	حه ججاجي كورې يوسفي نه لته قهفي	۱۱۸۸
۱۷۳	عباسي كورې عه بدولوت ته ليب	۱۱۸۹
۱۷۴	عه لدوللای كورې يه زیدی كورې زهید	۱۱۹۲
-	مه زهه بی نه هلی سونه و جه ماعت و مه زهه بی شيعه	۱۱۹۸
۱۷۵	ته ميمي داری	۱۲۰۹
۱۷۶	مه عقيلي كورې يه سار	۱۲۱۱
۱۷۷	عامري كورې عه مری موزمنی	۱۲۱۲
۱۷۸	عه دی كورې عه میره ی كیندی	۱۲۱۵
-	رؤژه كهی نه لحه رره	۱۲۲۳
۱۷۹	عه رفه جهی كورې شور هيج	۱۲۳۴
۱۸۰	قاسمی كورې موحه ممه دی كورې نه بویه كری صه ديق	۱۲۳۷
۱۸۱	نه بو نه عله بهی خوشه نی	۱۲۴۰
-	سوننه ته گانی گاتی له سیدارهانی كه سی	۱۲۴۹
۱۸۲	شه دادی كورې نهوسی نه لخه زره جی	۱۲۴۹
-	کردنی كه سی تر به هاوبهش له پاداشدا	۱۲۵۷
-	نهو شتانه كه له پیش نیسلا ما به چاكه دانراون	۱۲۶۰
۱۸۳	طاریقی كورې سووهیدی نه لجوعه فی = (سووهیدی كورې طاریق)	۱۲۷۹
-	بهراوردی له نیوان په رله مانی: ۱۹۹۲/۵/۱۹ و په رله مانی: ۱۳۲۰/۳/۷	۱۲۸۳
-	دمرویشی ماری قووت دده!!!	۱۲۸۷
-	پوخته ی نامه ی خواردنه وده كان	۱۲۹۵
۱۸۴	عه بدوللای كورې بوسری نه لوزنه ی	۱۳۱۶
-	مه لا نه حمه دی نودشه هه له له شافيعی ده گری (ره حمه تی خودایان لی بی)	۱۳۱۸
-	یه کی له فهرمووده چوارینه گانی بوخاری و موسلیم	۱۳۲۰
۱۸۵	عوقبه ی كورې فهرقه دی السلمی	۱۳۳۸
-	بویه كردنی قزو ریش	۱۳۴۷

۱۳۷۹	باسى ئەمۋىستىلەۋ نىقىمى ئەمۋىستىلەۋ بۇ ژۇن بۇ پىياۋ	-
۱۳۸۵ + ۱۳۹۵	بارۇكەۋ قۇردانە دەم قۇرۇ شتى ۋا، ۋەك چاندنى موو بۇسەر يابۇ رېش يا بۇرۇ	-
۱۳۸۸	خۇي لەمىزگەۋتەۋ ژىنەكەي لەمالەۋە نىۋە روۋتو قوۋتە	-
۱۴۰۴	ئەبو ئۇسەيدى ساعىدى	۱۸۶
۱۴۳۱	ئابىتى كۇرى ئەسلەمى ئەل بەنانى	۱۸۷
۱۴۳۲	رەقتار لەگەل خاۋەن نامەدا لە ۋلاتى خۇمانا	-
۱۴۳۹	ئاموشۇۋ پىكەۋە دانىشتى خىزان	-
۱۴۴۰	ئەسمانى كچى عومەيس	۱۸۸
۱۴۴۱	ھىتو غەبدوللاي باۋك براى ئوم سەلەمەۋ ماتىيە ۋە دەم	۱۸۹
۱۴۴۸	غۇثمانى كۇرى ئەبولعاصى ئەل ئەقەفى	۱۹۰
۱۴۵۹	خەۋلەي كچى ھەكىم ئەل - سولەمىيە	۱۹۱
۱۴۶۲	پۇختەي نامەي نزا (كتاب الدعاء)	-
۱۴۷۷	غۇدى ھىندى ۋ كۇستو قۇست	-
۱۴۹۰	شەرىدى كۇرى سوۋەيدى ئەل - ئەقەفى	۱۹۲
۱۵۰۷	لەبىدى كۇرى رەبىيە / الشاعر المشهور	۱۹۳

۴۹- نامه‌ی گه‌وره‌یی و پایه به‌رزی

کتاب الفضائل

{بروانه: تاجول ثوصول به‌کوردی، به‌رگی سییه‌م، زنجیره: ۱، لایه‌ره: ۵۲۰، له‌ژماره: ۲۲۲۱ وه هه‌تا ژماره: ۲۵۸۹. له زنجیره یه‌که‌وه هه‌تا زنجیره: ۷۰ + ته‌جریدی بوخاری به‌کوردی، به‌رگی چواره‌م، لایه‌ره: ۱۲۷، له زنجیره: ۶۶ وه هه‌تا زنجیره: ۶۷، له ژماره: ۱۴۴۹ وه هه‌تا ۱۵۲۲}.

گه‌وره‌یی و پایه به‌رزی پیغه‌مبه‌ری خودا (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)
فضائل النبى (صلی الله علیه وسلم)

۱۱۸۹) خودای گه‌وره پیغه‌مبه‌ری هه‌لبژاردوو

باب: اصطفاء النبى (صلی الله علیه وسلم)

۱۵۲۳- عَنْ وَائِلَةَ بِنِ الْأَسْقَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ اصْطَفَى كِنَانَةَ مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَاصْطَفَى قُرَيْشًا مِنْ كِنَانَةَ، وَاصْطَفَى مِنْ قُرَيْشِ بْنِ هَاشِمٍ وَاصْطَفَانِي مِنْ بَنِي هَاشِمٍ».

{الحديث: ۵۸۹۷ = ۵۸۹۳ فم = ترقیم الشیخ خلیل مأمون شیحا لأحدیث صحیح مسلم + ترقیم فتح الملهم للأحادیث صحیح مسلم. ترمذی. مناقب: ۳۶۰۵، ۳۶۰۸}.

واشیلهی کورپی نه‌سقه‌ع (ره‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: به‌گوویی خوُم له‌زاری پیرۆزی پیغه‌مبه‌رم بیست ده‌یفه‌رموو (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): (خودای گه‌وره‌ئ شکۆدار، له‌ناو هه‌موو وه‌چه و نه‌وه‌ی ئیسماعیلدا، کینانه‌ی هه‌لبژاردوو، که یه‌کیکه له‌ باپیره گه‌وره‌کانم، وه له‌ناو وه‌چه و نه‌وه‌ی کینانه‌یشدا، هوژی قوره‌یشی هه‌لبژاردوو، وه له‌ناو هوژی قوره‌یشیشدا کورپانی هاشم (به‌نی هاشم)ی په‌سه‌ند کردوو، وه له‌ناو کورپانی هاشمیشدا منی په‌سه‌ند کردوو). {تاج/۳، زنجیره: ۸، لایه‌ره: ۳۹۲، ژماره: ۲۰۷۰. چاپی چواره‌م}.

١١٩٠) فهورمايشته كهى پيغهمبه ر (دروودى خوداى له سهر بى): من كه وهرى

نه وهى بابيه ناده مم

باب: قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ

١٥٢٤- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَنَا سَيِّدُ وَلَدِ آدَمَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفِّعٍ». {الحديث: ٥٨٩٩ = ٥٨٩٥ فم. أبو داود. السنة: ٤٦٧٣. تحفة الأشراف: ١٣٥٨٦}:

ئه بو هورمه ر (ره زای خودای ن بى) فهورمووى: خو شه ويست (دروودى خوداى له سهر بى) فهورمووى: (له روژى دواروژدا من سه رگه وهرى سه رجه م نه وهى ناده مم، وه يه كه م كه سيشم كه ده مى گوړم بو ده كړيته وه وه له گوړ ديمه دهر وه، وه يه كه م تكا كاريشم، وه يه كه م كه سيشم كه له لای خوداى گه وره تكام گيرا ده بى!). {بروانه: تاج/٣، زنجيره: ٨١، لاپه ره: ٣٩١، ژماره: ٢٠٦٤ چاپى چوارم = ٤/ج}.

١١٩١) نموونهى نه و رينمايى و زانستهى كه خوداى گه وره به پيغهمبه ردا

ناردوويه تى

باب: مَثَلُ مَا بَعَثَنِي بِهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ الْهُدَى وَالْعِلْمِ

١٥٢٥- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ مَثَلَ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ عَزَّ وَجَلَّ مِنَ الْهُدَى وَالْعِلْمِ، كَمَثَلِ غَيْثٍ أَصَابَ أَرْضًا، فَكَانَتْ مِنْهَا طَائِفَةٌ طَيِّبَةٌ، قَبِلَتْ الْمَاءَ، فَأَنْبَتَتِ الْكَلَأَ وَالْعُشْبَ الْكَثِيرَ، وَكَانَ مِنْهَا أَجَادِبُ أَمْسَكَتِ الْمَاءَ، فَنَفَعَ اللَّهُ بِهَا النَّاسَ، فَشَرِبُوا مِنْهَا وَسَقَوْا، وَرَعَوْا، وَأَصَابَ طَائِفَةٌ مِنْهَا أُخْرَى، إِنَّمَا هِيَ قَيْعَانٌ لَا تُمْسِكُ مَاءً، وَلَا تُنْبِتُ كَلَأً، فَذَلِكَ مَثَلُ مَنْ فَقَهُ فِي دِينِ اللَّهِ وَنَفَعَهُ بِمَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ، فَعَلِمَ وَعَلَّمَ، وَمَثَلُ مَنْ لَمْ يَرْفَعْ بِذَلِكَ رَأْسًا، وَلَمْ يَقْبَلْ هُدَى اللَّهِ الَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ». {الحديث: ٥٩١٢ = ٥٩٠٨ فم. تجريد/١، رقم: ٦٩ = ٧٩ فتح البارى. تحفة الأشراف: ٩٠٤٤}:

ئەبو مووسای ئەشعەرى (رەزای خودای ئى بى) **فەرمووی: خۆشەويست** (دروودی خودای لەسەر بى)

فەرمووی: (نموونەى ئەو رینمایى و زانستە جوانەى، کە خودای گەورە بەمنا ناردوووەتى، بۆ ئەو خەلکە، وەك بارانیکی زۆرى بەپیت و فەرۆایە، کە ببارى لە خاکى، بەشیتى خاکیکی پاک و بەپیز بى و بارانەوگە بگريسته خۆى و لەوەرو گيايهکی زۆرى پى سەزبى، وە بەشیتى تىرى زەوپیسهکی رەقەن و رووتەن بى، شینایی و سەوزایی نەرپوینی، بەلام ناوگە قووت ئەداستەو، بەنگوو گلى بەداستەو و بى بە ئەستیل و بە گوماو و بەگانیو، وە خودا بیکات بە ماپەى خێرو خوشى و سوود و گەلک بۆ مەردوم، چى بۆ خویمان و چى بۆ مالاتیان: بەم رەنگە: هەم خویمان لى بخۆنەو و هەم نازدەل و مالاتیانى پى ناو بدەن و هەم گشتووگالى ئەبەرەدا بگەن، وە بەشیتى تریشى دەشتایی و شورەكات بى، ئە ناو گەل بەداستەو و ئە لەوەرپیش بەوەرپین، جا ئەم خاك و بارانە نموونە و وینەن بۆ ئەو کەسە خودا پێداوانە، کە لەناپینى خودا شارەزا دەبن و بە فەرمانى خودا لەم ناپینى مەسە سوود و بەهەرە وەردەگرن، و هەم خویمان خێرى زانین دەبن و هەم خەلکی تریش خێردەگەن، بەهۆى ئەو وە لەهەردوو جیهانا سەریان پى بەرز دەپیتەو، هەروەك نموونە و وینەپیش بۆ ئەو کەسانەپیش کە سەریان پى بەرز نابن، ئەو هیدایەت و دینە راستەى کە خودا بەمنا ناردوووەتى ئەوان ناپانەوئ و وەرى ناگەرن). {ریاض/۱، زنجیرە: ۱۶، ژمارە: ۱۶۲ + تاج/۱، زنجیرە: ۱۵، ژمارە: ۱۱۲ ج/۴}.

۱۵۲۶- عَنْ أَبِي مُوسَى عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ مَثَلِي رَمَثَلٌ مَا بَعَثَنِي اللَّهُ بِهِ، كَمَثَلِ رَجُلٍ أَتَى قَوْمَهُ، فَقَالَ: يَا قَوْمِ إِنِّي رَأَيْتُ الْجَيْشَ بَعِثْنِي وَإِنِّي أَنَا النَّذِيرُ الْعُرْيَانُ فَالنَّجَاءُ، فَأَطَاعَهُ طَائِفَةٌ مِّنْ قَوْمِهِ فَأَدْلَجُوا فَانْطَلَقُوا عَلَىٰ مُهَلَّتِهِمْ، وَكَذَّبَتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ فَأَصْبَحُوا مَكَانَهُمْ، فَصَبَّحَهُمُ الْجَيْشُ، فَأَهْلَكَهُمْ وَاجْتَاَحَهُمْ، فَذَلِكَ مَثَلُ مَنْ أَطَاعَنِي وَاتَّبَعَ مَا جِئْتُ بِهِ، وَمَثَلُ مَنْ عَصَانِي وَكَذَّبَ مَا جِئْتُ بِهِ مِنَ الْحَقِّ».

{الحديث: ۵۹۱۳ = ۵۹۰۵ ف.م. تجريد/۵/۲۷۳، رقم: ۲۰۱۵ = ۶۴۸۲، ۷۲۸۳. تحفة الأشراف: ۹۰۶۵} :

ئەبو مووسای ئەشعەرى (رەزای خودای ئى بىن) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بىن) فەرمووی: (نموونهى من و نموونهى ئەم نايينه پيرۆزهى كه خودای گهوره به مندا ناردوويهتى، وهك نموونهى پياویكى راستگو وايه، كه به دلسۆزى هۆزهكەى خۆى، لەمەترسییهكى گهورهى نزیک هۆشیار بکاتهوه، بچیتە ناویان و بلى: ئەى خزمنه! ئەى خزمهكانه! من به چاوى خۆم، ئەو سوپایەم دى، كه هاتوون بۆسەر ئیوه، وەمن ترسینەرێكى راست و دروست و پەتیم بۆ ئیوه، دەى هەتا زوو خۆتان رزگارکەن، درەنگە درەنگ!

جا کۆمەلێ لەهۆزهكەى بڕوای پێ بکەن و بەگوێی بکەن و رزگاریان ببێ، بەم شیوهیه: لەسەرەتای شەوهوه لەسەرەخۆ، شەو رەوى بکەن و خۆ قوتار بکەن لە دەستی شەبه یخوونی ئەو لەشکری دوژمنه، بەلام کۆمەلێکی تریان هۆشیار کردنەوهکەى ئەو کەسە دلسۆزەیان بەدرۆ بزانن و باوەڕ بە نامۆزگارییهکانی نەکەن و بێ ئاگا و بێ باکانه پشتی لێبەنەوه، هەتا لەگەڵ بەیانا سوپماکه بدا بەسەریانداو، تەفرو توونایان بکەن و بە فەتارەتیان بەرن.

دەى کۆمەلەى یەكەم سەر مەشقی جوانن بۆ ئەوانەى كه بەگوێی من دەکەن و پەپرەوى بەرنامەكەى من دەکەن و دەستەى رزگار و رزگارین! دەستەى دووهمیش نموونهن بۆ ئەوانەى كه لەفەرمانى من دەردەچن و ئەم نايينه پيرۆزه راست و دروستەى من بەدرۆ دەزانن!).

(۱۹۲) پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بىن) تەواوکەرى کۆمەلەى پېغەمبەرانه و

کۆنا پېغەمبەریانە (دروودی خودای لەسەریان بىن)

بَاب: تَتْمِيمُ الْأَنْبِيَاءِ وَخَتْمُهُم بِالنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَبَارَكَ وَسَلَّمَ)

۱۵۲۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَثَلِي وَمَثَلُ الْأَنْبِيَاءِ مِنْ قَبْلِي، كَمَثَلِ رَجُلٍ بَنَى بُنْيَانًا فَأَحْسَنَهُ وَأَجْمَلَهُ، إِلَّا مَوْضِعَ لَبَنَةٍ مِنْ زَاوِيَةٍ مِنْ زَوَايَاهُ، فَجَعَلَ النَّاسُ يَطُوفُونَ بِهِ، وَيَعْجَبُونَ لَهُ وَيَقُولُونَ: هَلَّا وُضِعَتْ هَذِهِ

اللَّبَنَةُ؟ قَالَ: فَأَنَا اللَّبَنَةُ، وَأَنَا خَاتَمُ النَّبِيِّينَ». {الحديث: ۵۹۲۰ = ۵۹۱۶ فم. تجرید/ ۹۸/ ۴، رقم: ۱۴۰۹ = ۳۵۳۶ فتح الباری. ترمذی. أمثال: ۲۸۶۴}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (داستانی من و داستانی پیغەمبەرەکانی پیش من، وەك داستانی پیاوی وایە، خانوو بەرەمی هەلبخاو تەلاری دروست بکاو، لەهەموو لایەنیکەوه زۆر بەجوانی دروستی بکاو بەباشی بپرازی نیتەوه، تەنیا شوینی تاقە یەك خشت نەبی کە لە گۆشەیه‌کا، لە گۆشەکانی تەلارەکە چۆل بئ، دەستە دەستە خەئک بەناویا بسوورپنەوهو بلین: ئەم کۆشکە چەندە خۆشە! خۆزگە ئەم خشتەیش دادەنراو شوینەکە ی ناوا چۆل نەدەبوو!).

فەرمووی: (دە ی من ئەو خشتەیه‌م و ئەو چۆلییه‌م پڕ کردۆتەوهو، بووم بەدواترین پیغەمبەر، کۆتا پیغەمبەر و ئیتەر لەپاش من پیغەمبەری تر نابێ!). {تاج/ ۳، زنجیرە: ۸۱، ژمارە: ۳۰۷۱}.

۱۱۹۳) بەرد سلاوی لە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) دەکرد.

(۵۸۹۸ - ۵۸۹۷)

بَابُ: تَسْلِيمُ الْحَجَرِ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۲۸- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنِّي لأَعْرِفُ حَجَرًا بِمَكَّةَ كَانَ يُسَلَّمُ عَلَيَّ قَبْلَ أَنْ أُبْعَثَ، إِنِّي لأَعْرِفُهُ الْآنَ». {الحديث: ۵۸۹۸ = ۵۸۹۴ فم}:

جابیری کوری سەموورە (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بئ) دەیفەرموو: (بەردی هەیه لە مەککە دەیزانم، بەرلەوه کە بکریم بە پیغەمبەر، ئەو بەردە سلاوی ئی دەکردم، ئیستایش دەزانم ئەو بەردە کامەیه). {تاج/ ۳، زنجیرە: ۹۴، ژمارە: ۳۱۴۱ ج/ ۴} + {تاج/ ۳، زنجیرە: ۹۴، ژمارە: ۳۱۴۲}.

روونکردنه‌وه:

له قورئان و نامه پیرۆزه‌کانی پيش قورئان و له سه‌حیحی سوننه‌تدا کۆمه‌لێ زانیاری هه‌یه له‌سه‌ر:

۱- دارو به‌ردیش زمانیان هه‌یه و قسه‌و گه‌فتوگۆو را‌کردن و رو‌یشتن و زۆر شتی سه‌یری تریش ده‌که‌ن، له‌سه‌ر رووی راستی، نه‌ك له‌سه‌ر شیوه‌ی مه‌جازو شتی وا، هه‌روا هه‌ندی گياندارى بى زمانیش، له‌سه‌ر شیوه‌ی خه‌وارىق و موعجیزه قسه ده‌که‌ن، وه‌ك ئه‌م به‌رده‌و ئه‌و به‌رده‌ی جله‌کانی مووسای فراند، وه‌ك ئه‌و خواردنانه‌ی که له‌به‌رده‌م پي‌غه‌مبه‌ردا ته‌سبیحاتیان ده‌کرد. {ب‌روانه: تاج/۳، زنجیره: ۱۰۷، ژماره: ۲۱۸۱ + زنجیره: ۱۰۹، ژماره: ۲۱۸۳، ۲۱۸۴ چ/۴} + {تاج/۳، زنجیره: ۹۴، ژماره: ۲۱۴۲}.

۲- له قورئانا ئه‌وه‌ی واتیا که هه‌موو شتی ته‌سبیحات ده‌کا، به‌رد له خه‌شیه‌ت و سام و هه‌یبه‌تی خودا به‌رده‌بهنه‌وه‌و شه‌قار شه‌قار ده‌بن، میرووله‌و په‌پوو سلیمان هه‌یه‌یان کردوو، زۆر شتی تری له‌م باب‌ه‌ته‌ز {ب‌روانه: ژماره: ۱۶۱۰ که له‌دواوه‌ دیت. باسی فراندنی جله‌کانی مووسا}.

۱۱۹۴) ناو وه‌ك كانیاو له‌نیوانی په‌نجه‌کانی پي‌غه‌مبه‌ره‌وه‌ هه‌لقولاوه.

(۵۹۰۰ - ۵۹۰۸)

باب: نَبْعُ مِنْ بَيْنِ أَصَابِعِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۲۹- عَنْ أَنَسُ بْنُ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَصْحَابَهُ بِالزُّرَّاءِ (قَالَ: وَالزُّرَّاءُ بِالْمَدِينَةِ عِنْدَ السُّوقِ وَالْمَسْجِدِ فِيمَا ثَمَّةً) دَعَا بِقَدَحٍ فِيهِ مَاءً، فَوَضَعَ كَفَّهُ فِيهِ، فَجَعَلَ يَنْبَعُ مِنْ بَيْنِ أَصَابِعِهِ، فَتَوَضَّأَ جَمِيعُ أَصْحَابِهِ قَالَ: قُلْتُ: كَمْ كَانُوا يَا أَبَا حَمْزَةَ! قَالَ: كَانُوا زُهَاءَ الثَّلَاثِمَائَةِ. {الحديث: ۵۹۰۲ = ۵۸۹۸ فم. تجريد/ ۱، رقم: ۱۳۰ = ۱۶۹، ۱۹۵، ۲۰۰، ۳۵۷۲، ۳۵۷۳، ۳۵۷۴، ۳۵۷۵. ترمذی. مناقب: ۳۶۳۱. نسائی. موضوع: ۷۶}.

ئەنەسى كۆرى مالیک (رمزى خودای لی بىن) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) لە زەوراء بوو، كە جىگەيەكى زانراو بوو، لەبازارى مەدينە، خۆى و كۆمەللى لە ھاورپىكانى بوون، لەنزىك زەورائەودە، كاتى نوپىژى عەصر بوو، ئاوەبوو بۆ دەسنوپیژ، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) داواى ئاوى کرد، جامىكى دەم پەليان بۆ ھبنا كەمى ئاوى تيابوو، پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) لەپى تبادانا، ئەنەس فەرمووی: كە سەيرى ئاوەكەم کرد، لەنيوانى پەنجەكانى پېغەمبەرەودە ھەل دەقولا، ئىتر ھاوھەلەكانى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر پېغەمبەر و رمزى خودا لەھەموو ھاوھەلانى بىن) ھەموويان دەسنوپیژيان لەو ئاوە گرت. قەتادە فەرمووی: عەرزى ئەنەسم کرد: ئەى باوكى ھەمزە! ئەو ھاوھەلانى كە لەو جامە دەسنوپیژيان گرت چەند كەس دەبوون؟ فەرمووی: ئەندازەى سى سەد كەس دەبوون). {تاج/۱، زنجیرە: ۲۱، ژمارە: ۱۵۰، چ/۴} + {تاج/۳، زنجیرە: ۱۰۴، ژمارە: ۳۱۷۰}.

۱۱۹۵) چەند نیشانەو موعجىزەى روون و ناشكرای پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن)

سەبارەت بەناو (۵۹۰۰ - ۵۹۰۸)

بَابُ: آيَاتُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْمَاءِ

۱۵۳۰- عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَامَ غَزْوَةِ تَبُوكَ فَكَانَ يَجْمَعُ الصَّلَاةَ، فَصَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا، وَالْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ جَمِيعًا، حَتَّى إِذَا كَانَ يَوْمًا آخَرَ الصَّلَاةَ، ثُمَّ خَرَجَ فَصَلَّى الظُّهْرَ وَالْعَصْرَ جَمِيعًا، ثُمَّ دَخَلَ، ثُمَّ خَرَجَ بَعْدَ ذَلِكَ فَصَلَّى الْمَغْرِبَ وَالْعِشَاءَ جَمِيعًا، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّكُمْ سَتَأْتُونَ غَدًا إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى عَيْنَ تَبُوكَ، وَإِنَّكُمْ لَنْ تَأْتَوْهَا حَتَّى يُضْحِيَ النَّهَارُ، فَمَنْ جَاءَهَا مِنْكُمْ فَلَا يَمَسَّ مِنْ مَائِهَا شَيْئًا، حَتَّى آتَى»، فَجَنَّاها، وَقَدْ سَبَقْنَا إِلَيْهَا رَجُلَانِ، وَالْعَيْنُ مِثْلُ الشَّرَاكِ، تَبْضُ شَيْءٍ مِنْ مَاءٍ، قَالَ: فَسَأَلَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «هَلْ مَسَسْتُمَا مِنْ مَائِهَا شَيْئًا؟» قَالَا: نَعَمْ، فَسَبَّهُمَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَقَالَ لَهُمَا مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقُولَ، قَالَ: ثُمَّ غَرَفُوا بِأَيْدِيهِمْ مِنَ الْعَيْنِ قَلِيلًا قَلِيلًا، حَتَّى اجْتَمَعَ فِي شَيْءٍ، قَالَ: وَغَسَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِيهِ يَدَيْهِ وَوَجْهَهُ، ثُمَّ أَعَادَهُ فِيهَا

فَجَرَتِ الْعَيْنُ بَمَاءٍ مِنْهُمْ أَوْ قَالَ غَزِيرٍ (شَكُّ أَبُو عَلِيٍّ أَيُّهُمَا قَالَ) حَتَّى اسْتَقَى النَّاسُ ثُمَّ قَالَ: «يُوشِكُ يَا مُعَاذُ أَنْ طَالَتْ بِكَ حَيَاةٌ أَنْ تَرَى مَا هَا هُنَا قَدْ مَلِئَتْ جَنَانًا». {الحديث: ۵۹۰۶ = ۵۹۰۲ فم}:

موعاذی کوپی جه بهل (زهزای خودای بی) فهرمووی: له سالی غهزای ته بوو گدا، له خزمه تی پیغه مبهردا دهرچووین بو ئه م غهزایه، دهستووری پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بی) وابوو له م غهزایه دا نوپژده چوارینه کانی کوژده کرده و، به جه م دهیکردن: نیوهرپو و عهصری پیکه وه بهیه که وه، به دوو سلاودانه وه دهکرد، وه شیوان و خه وتنانیشی پیکه وه بهیه که وه به دوو سلاودانه وه دهکرد، له پیشا نیوهرپو ی به چوار رگات دهکردو سلاوی ده دایه وه، دوا به دوا ئه ویش عهصری به چوار رگات دهکردو سلاوی ده دایه وه، ههروا شیوان و خه وتنانیش، له پیشا شیوانی به سئ رگات دهکردو سلاوی ده دایه وه، ئه و جا به کسهر خه وتنانی به چوار رگات دهکردو سلاوی ده دایه وه. ههتا رۆژی نوپژدی دوا خست، ئه و جا دهرچوو، به جه م، به کوژدنه وه نوپژدی نیوهرپو نوپژدی عهصری کرد، ئه و جا چوو و ژووره وه بو ناو باره گاکه ی خوی، جا له پاشان دیسان دهرچوو به جه م، به کوژدنه وه نوپژدی شیوان و نوپژدی خه وتنانی بهیه که وه کرد، له پاشا فهرمووی: (خوا حهزکا، سبهینی دهگهینه سهرکانیه که ی ته بووک، چیشته نگاو یکی درهنگ دهگهنه ئه وئ، جا ههرکه سئ له ئیوه گهیشته سهر کانیه که دهست نه با بو ئاوه که ی ههتا خو م دیم!).

جا کاتی گهیشتهینه سهرکانیه که، روانیمان وادوو پیاو له پیش ئیمه دا گهیشته بونه سهرکانیه که، روانیمان واکانیه که، به قهده قهیتانی سۆلی ئاو یکی که می له بهر دهرپا. فهرمووی: پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بی) له دوو پیاوه که ی پرسی: (نایا دهستان له ئاوه که داوه؟)

گوتیان: به ئی، پیغه مبهردیش جمینی پیاندا، وه ئه وه ی که حهزی خودای له سهر بوو پیانی گوت. فهرمووی: جا به مشت، که مه که مه، هه نی ئاویان له کانیاوه که هه ل گۆزی و له شتیکا کو یان کرده وه، ئه و جا پیغه مبهردا (دروودی خودای له سهر بی)

لەو ئاۋەدا ھەردوو دەستو دەموچاۋى خۇى تيا شۆرد، ئەوجا ئاۋەكەى كىردەو ە ناۋە
كانىيەكە، ئىتر بە ەرمانى خودا كانىيەكە تەقىو بەخوړ ئاۋى لەبەر دەپۆشت، يا
فەرموۋى: بە لىشاۋ ئاۋى لەبەر دەپۆشت. ئەبو ەلى ئەل-ەنەفى، كە مامۇستاي
مامۇستاكەى ئىمامى موسلىمە، لە رشتەى ئەم فەرموۋدەيدە، بەگومان بوو لەو ەدا
كە فەرموۋىيەتى: (بەخوړ ئاۋى لەبەر دەپۆشت) يا فەرموۋىيەتى: (بە لىشاۋ ئاۋى
لەبەر دەپۆشت). ئىتر خەلكەكە بەتتېرو پېرى ئاۋيان گرت.

پاشان ەزەرت (دروۋدى خوداي لەسەر بىن) فەرموۋى: (ئەى موعاذا! ئەگەر تەمەنت
درېژبى، بەچاۋى خۆت دەبىنى، دەوروبەرى ئەم كانىيە، كە ئىستا وا وشك
برىنگە، پېردەبى لە باخو باخاتو رەزو دېبەر!)ز

روونكر دىنەو:

لە ەتەتەلۇلەلەمدا دەفەرموۋى: بە پىتو فەرى ئەم موعجىزەى پېغەمبەرە،
دەوروبەرى ئەو كانىيە، لەو ەدوا كرابوو بە باخو رەزو دارو درەختو سەوزايى
گەش و جوان!).

(۱۱۹۶) خۇراك بە ەۋى پېغەمبەرەو پىتو فەرى تىدەكەۋى. (۵۹۰۰ - ۵۹۰۸)

بَابُ: بَرَكَةُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الطَّعَامِ

۱۵۳۱- عَنْ جَابِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَجُلًا أَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
يَسْتَطْعِمُ، فَأَطْعَمَهُ شَطْرَ وَسْقٍ شَعِيرٍ، فَمَا زَالَ الرَّجُلُ يَأْكُلُ مِنْهُ، وَأَمْرَأَتُهُ وَضِيْفُهُمَا حَتَّى
كَأَلَهُ، فَأَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «لَوْ لَمْ تَكُلْهُ لَأَكَلْتُمْ مِنْهُ وَلَقَامَ لَكُمْ». {الحديث: ۵۹۰۵ = ۵۹۰۱ فم:}

جابر (رەزەى خوداي ئى بىن) فەرموۋى: پىاۋى ھاتە خزمەتى پېغەمبەر (دروۋدى خوداي لەسەر بىن)

داۋاي خۇراكى لىي كىرد، پېغەمبەر (دروۋدى خوداي لەسەر بىن) نىو ەسقى جوۋى پى بەخشى،
ئىتر پىاۋەكە خۇى و ژنەكەى و ميوانىان ھەر لىيان دەخواردو ھەر تەواۋ نەدەبوو،
ھەتا رۆژى پىاۋەكە جوۋكەى پىوا، ئىتر بەرە بەرە كەم بۆۋەو تەواۋ بوو، جا پىاۋەكە

چوو بو خزمه تی حه زره ت (دروودی خودای له سهر بڼ) نه مه ی عه رزیکرد، فه رمووی: (نه گهر نه یت پیوايه، هه تا هه تايه هه ر لیټان ده خواردو هه ر ته واو نه ده بوو!).

شت شت یاد ده خاته وه:

له گه رکووک، له موسته شفا گه رکووکي عه سکه ری، کوردی کی مه ردی، موسولمانی کی پاکی لی بوو، ناوی (نائب ضابط مضمد / مه لا جبار) بوو، له قاوشی حومه بیات بوو، له گه ره کی نازادی گه رکووک دائه نیشت، پیاوی کی زور به دین و موته صه ویف بوو، سهر به ته ریه ته ی قادری بوو، هه تا بلاییت سه خي و دم به ویردو دیکرو صه لا وات و یادی خودا بوو، خولیای مزگه وت گردنه وه بوو، له هه ر وه خدیه کی عه سکه ری ببوايه، مزگه وتی کی خنجیله ی لی دروست ده کرد، له موعه سکه ری ره وانلزو له مه قه ری وه خدته مه یدان طویه رایبعه و له مه قه ری فوجی یه کی لواي چوارو له مه رکه ز ته دریبو له موسته شفا گه رکووک عه سکه ری، سه رو مزگه وتی خنجیله و نه شمیله ی دروست کردبوو، که مزگه وته که ی (م) ل) دوايي بوو به مزگه وتی مه قه ری فه یله قی یه ک.

له گه ره کی نازادی له گه رکووک مزگه وتی کی گه وره ی دروست کردبوو، به ناوی (مزگه وتی مه لا جبار). که جه نابی شیخ عه بدولکه ری می که ره بچه هات بو گه رکووک نه و مزگه وته ی کرد به مه قه ری ته کیه که ی خوی.

نهم مه لا جه باره که سایه تییه کی نایینی زور به هیزی هه بوو، له پرووی نایینییه وه شهرمی له دیو نه ده کرد، له سه ربازیکه وه هه تا قانید فه یله ق، به یه ک شیوه ناموزگاری نایینی ده کردن و داوی لی ده کردن که ته ریه ته وهر بگرن و ته وبه بکه ن و ببن به ته وبه کار، زور له دکتورو نه فسه رو مه راتیب، دلیان راده گرتو شهرمیان لی ده کردو، به راست یا به درو ته ریه تیان لی وهر ده گرتو داوی دووعا و نزاو به ره که ته و شتی وایان لی ده کرد!! من و خیزانم حاجی زه کیه ی مه لا که ری م عه لی، ته ریه تمان لی وهر گرتو هاموشوی ده کردین و زور خوشمان ده ویست، حاجی زه کیه ی نیستایش هه رده لی ده ترسم ته وبه که م بو راگیر نه کری! هو ده که مان نزیکی

یہ کتری ہو، بہ گہرمی ہاموشوی یہ کتریمان دہکرد، عہصرانیٰ حہزم لہ چابوو، چووم بۆلای مہلا جہبار بۆ چا خواردنہوہ، قۆرییہ کی بچکۆلہ ی ہہبوو، بہ سہر ہیئہر مہکەوہ ہوو، قورییہ کہ رەنگیی سێ پەرداخ ی ئاو بگرتایہ، تہ ماشام کرد ہەر خەلک دئی و مہلا جہبار چای بۆ تیدەکا، ہەرکەسێ دہہات دہیگوت: مامۆستا مہلا جہبار چایی ہہیہ، ئہویش پەلاماری قوریہ بچکۆلہ کە ی دہداو دہیگوت: بہ لئی، بہ لئی چایی زۆرہ، دہیگوت (پسَمَ اللہ) و چایی دوانی بۆ تیدەکرد، بہ بئی گومان نزیکہ ی دہ پەرداخ ی گہورہ چای لہو قۆرییہ بچکۆلہ لی تیکرد، قوریہ کہ ہەر وہکوو خوئی پربوو، ئیتیر ہەتا ئیمہ لہوئی دانیشتبووین، ہەرکەسێ دہہات مہلا جہبار چای بۆ تیدەکردو بہ پەرداخ و دوو پەرداخ لی دہبرد!

۱۵۳۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: لَمَّا حَفِرَ الْخَنْدَقُ رَأَيْتُ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَمَصًا فَأَنكَفَأْتُ إِلَى امْرَأَتِي، فَقُلْتُ: لَهَا هَلْ عِنْدَكَ شَيْءٌ؟ فَإِنِّي رَأَيْتُ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَمَصًا شَدِيدًا، فَأَخْرَجَتْ لِي جَرَابًا فِيهِ صَاعٌ مِنْ شَعِيرٍ، وَلَنَا بُهَيْمَةٌ دَاجِنٌ، قَالَ: فَذَبَحْتُهَا، وَطَحَنْتُ فَفَرَعْتُ إِلَى فَرَاغِي فَقَطَعْتُهَا فِي بُرْمَتِهَا، ثُمَّ وَلَيْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَتْ: لَا تَفْضَحْنِي بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَنْ مَعَهُ، قَالَ: فَجِئْتُهُ فَسَارَرْتُهُ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّا قَدْ ذَبَحْنَا بُهَيْمَةً لَنَا وَطَحَنْتُ صَاعًا مِنْ شَعِيرٍ كَانَ عِنْدَنَا، فَتَعَالَ أَنْتَ فِي نَفَرٍ مَعَكَ، فَصَاحَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَالَ: «يَا أَهْلَ الْخَنْدَقِ إِنَّ جَابِرًا قَدْ صَنَعَ لَكُمْ سُورًا، فَحِيَّاهَا بِكُمْ»، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تُنْزِلُنَّ بُرْمَتَكُمْ، وَلَا تُخْبِرُنَّ عَجِينَتَكُمْ حَتَّى أَجِيءَ». فَجِئْتُ وَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْدُمُ النَّاسَ، حَتَّى جِئْتُ امْرَأَتِي، فَقَالَتْ: بِكَ وَبِكَ! فَقُلْتُ: قَدْ فَعَلْتُ الَّذِي قُلْتَ لِي، فَأَخْرَجْتُ لَهُ عَجِينَتَنَا، فَبَصَقَ فِيهَا، وَبَارَكَ، ثُمَّ عَمَدَ إِلَى بُرْمَتِنَا، فَبَصَقَ فِيهَا، وَبَارَكَ، ثُمَّ قَالَ: «ادْعِي خَابِرَةَ فَلْتُخْبِرْ مَعَكَ، وَأَقْدَحِي مِنْ بُرْمَتِكُمْ وَلَا تُنْزِلُوها، وَهُمْ أَلْفٌ، فَأَقْسِمُ بِاللَّهِ لَا كُلُّوا حَتَّى تَرْكُوهُ، وَأَنْحَرَفُوا وَإِنْ بُرْمَتُنَا لَتَغِطُّ كَمَا هِيَ، وَإِنْ عَجِينَتُنَا (أَوْ كَمَا قَالَ الضَّحَّاكُ) لَتُخْبِرُ كَمَا هُوَ. {الحديث:

جابیری کوری عہدوللا (رمزای خودایان ئی بئ) فہرمووی: لہرؤزی غہزای خہندہق،
 لہکاتی ہلگہندنی خہندہکہکدا، سہرنجمدا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) تہواو
 برسبوو، جا چوومہوہ بؤلای ژنہکہم پییم گوت: ہیچمان ہہیہ؟ دہبینم
 پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) تہواو برسبیہتی، ئہویش ہہمانہیہکی ہیئا مہئی جوئی
 تیادابوو، بہر خؤلہیہکی دہستہمؤشمان ہہبوو ئہویشم سہربری، جا ئہو جوکھی
 ہاری و منیش بہرخہکہم جنی و کردمہ ناو دیزہکہیہوہو ہہردوکمان پیکہوہ ئی
 بووینہوہ، ئیتر ویستم بچمہوہ بؤلای پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) ژنہکہم گوتی: ہا!
 روو زہردم نہکھی، نہچی پیغہمبہرو ئہو ہہموو عہشاماتہی کہ لہگہلیاہتی،
 ہہموویان خولک بکھی و ئہو ہہموو خہلگہ برژینی بہسہرما، چونکہ نانہکہ
 کہمہو بہشی ئہوہندہ ناکا، منیش چووم بہچیہ عہرزیم کرد: ئہی پیغہمبہری
 خودا! بہرخؤلہیہکمان سہربریوہو مہئی جوشمان ہاریوہ، خؤت و چہن کہسی
 بفہرموون وہرن بؤ نیوہرؤژہ، کہچی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) بانگہوازی ہہلداو
 فہرمووی: (ئہی ئہہلی خہندہق! جابیر قاوہلئی نیوہ رؤژہی دروست کردوہو،
 بفہرموون بہزووی بچین!).

ئہنجا فہرمووی: نہ مہنجلہکہتان لہسہر سی کوچکہکہ دابگرن و نہ
 ہہویرہکہتان بکھن بہنان تا خؤم دیم). جا منیش گہرامہوہ، پیغہمبہریش (دروودی
 خودای لہسہر بئ) وہپیش مہردومہکہ کہوت و ہاتن، کہ چوومہوہ ژنہکہم گوتی: واوات ئی
 بی بؤ وات کرد؟ گوتم: من ہہرئہوہم گوت بہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) کہخؤت
 گوتت: ژنہکہ ہہویرہکھی ہیئا بؤ پیغہمبہرو پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئ) تفی
 پیروزیی خوی تیکردو نزای پیروزی بہسہردا خویندو ئہنجا چوو بؤلای
 مہنجلہکہو تفی کردہ ئہویش و نزای پیروزی بہسہر ئہویشدا خویندو فہرمووی:
 (ژنیکی نانکہری تریش بانگکہ با نانت لہگہلدا بکاو، چیشتہکیش بہ ئہسکوی لہ
 مہنجلہکہ تی بکھو لہسہر ناگرہکہ دایمہگرن، ہہزار کہس بوون سویندم
 بہیہزدانی پاک ہہتا توانییان نان و چیشتیان خوارد، ہہتا لییان مایہوہو پہریان ئی

گرت به لّام هیشتا مهنجه له کهمان وهك خوئی مابوو کهمی نه کردبوو!}. {تاج/۳، زنجیر: ۱۰۶، ژماره: ۳۱۷۷} + {ریاض/۲، زنجیر: ۵۶، ژماره: ۵۲۰/۳۰}.

۱۵۳۳- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثَلَاثِينَ وَمِائَةً، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «هَلْ مَعَ أَحَدٍ مِنْكُمْ طَعَامٌ؟» فَإِذَا مَعَ رَجُلٍ صَاعٌ مِنْ طَعَامٍ أَوْ نَحْوَهُ، فَعَجِنَ، ثُمَّ جَاءَ رَجُلٌ مُشْرِكٌ مُشْعَانٌ طَوِيلٌ بَغَنَمٍ يَسُوفُهَا، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أُبَيْعُ أَمْ عَطِيَّةٌ» أَوْ قَالَ: «أَمْ هِبَةٌ؟» قَالَ: لَا بَلْ بَيْعٌ، فَاشْتَرَى مِنْهُ شَاةً، فَصُنِعَتْ، وَأَمَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِسَوَادِ الْبَطْنِ أَنْ يُشَوَّى، قَالَ: وَائِمُ اللَّهِ مَا مِنَ الثَّلَاثِينَ وَمِائَةٍ إِلَّا حَزَّ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حُزَّةً حُزَّةً مِنْ سَوَادِ بَطْنِهَا، إِنْ كَانَ شَاهِدًا أَعْطَاهُ، وَإِنْ كَانَ غَائِبًا خَبَأَ لَهُ، قَالَ: وَجَعَلَ قَصْعَتَيْنِ، فَأَكَلْنَا مِنْهُمَا أَجْمَعُونَ، وَشَبِعْنَا، وَفَضَلَ فِي الْقَصْعَتَيْنِ فَحَمَلْتُهُ عَلَى الْبَعِيرِ أَوْ كَمَا قَالَ. {الحديث: ۵۳۳۲ = ۵۳۲۳. تجريد/۳، رقم: ۱۱۱۱ = ۲۶۱۸، ۲۲۱۶، ۵۳۸۲}:

عهبدوړهحماني کورې نه بوبه کړی صهديق (رهزای خودایان لى بى) فهرمووی: سه دو سیی کهس بووین، له سههفه ریکا، له خزمه تی پیغه مبهردا بووین، خوړاکمان هاته کزیو برسیمان بوو، پیغه مبهر (دروودی خودای له سر بى) فهرمووی: (کهستان خوړاکى پى هیهه؟) پیاوئ مهنئ خوړاکى پى مابوو، یا دهوړی مهنئ دهوو، شیلایان و کردیان بهنان. جا کابرایه کی بته پرستی قژ ئالوژکاوی قووجی دریژ داهوئل، رانیکی به رهو ئیمه هیئا، به رهو شوینئ لیئ دهخوړی، پیغه مبهر (دروودی خودای له سر بى) پیئ فهرموو: (یا به فروشتن، یا به پیاوهرتی ئاژه لیکمان پى بده؟) یا پیئ فهرموو: (یا به دیاری و به خشین؟).

کابرا گوتی: به فروشتن دهتاند می، جا ئاژه لیکى له رانه کهى لى کړی، فهرمانى فهرموو سهریان بری و پاکیان کرد، پیغه مبهر (دروودی خودای له سر بى) فهرمانیدا ناو سکه کهیان برژاند، سویندم به خودا نهو (۱۳۰) سه دو سیی کهسه، پیغه مبهر خوئی، هه ریه کهى لهو ناوسکه، پارچه یه کی بو بری و دای پیئ، نه گهر هاو له که خوئی لهوئ

بوايه دەيدايه دەست خۆى، خۆ ئەگەر لەوئى نەبوايه بۆى هەلەدەگرت هەتا دەهاتەوهو دەيدا پيى. جا کاتى گۆشتى مەرەكە کولاً، کردى بەدوو قەرەوانە، ئەوجا هەموومان بەدەورى ئەو قەرەوانەدا دانىشتين و هەموومان بە بەرەكەتى وجودى پيغەمبەر بە دەورىاندا جييان بۆوهو دەستمان کرد بەخواردن لييان، هەتا هەموومان تەواو تيرمان خوارد، کەچى هيشتا لەبەرمان مايەوه، خودا پيت و فەرپيکى ئاشکراى واى خستە ئەو مەنە خۆراکەو گۆشتى ئەو تاقە نازەلە، جا ئەوەندە مابوو لەو خۆراک و مەرگەيى من خۆم بارم کرد لە وشتري، يا وهک راوى خۆى فەرمووى. {بەروانە: ژمارە: ۱۲۸ بۆ زانينى صاع} + {ژمارە: ۱۸۶ = اوکما قال}.

روونکردنەوه:

عەبدورەحمانى کورپى ئەبوبەكرى سەديقى كورپى ئەبو قوافە خۆى و ئەبوبەكرى باوكى و ئەبو قوحافەى باپيرى لە ھاوولانى پيغەمبەر بوون، كورپيکى بووه ناوى مومەممەد بووه، نازناوى ئەبو عەتيق بووه، کە ناسراوه بە (أبو عتيق محمد بن عبدالرحمن بن أبى بكر الصديق) دادەنري لەريزى سەحابە بچکۆلەکان، چونکە لەپيش مەرگى پيغەمبەر لەدايک بووه، ئيبنو عەبدول بەر، لە ئيستيعابا دەفەرموي: (ئەم بەهرەيه کەچوار پشت سەحابەى پيغەمبەر بن تەنيا بۆ ئەم چوار کەسە چەسپاوهو بەس: موحەممەدى كورپى عەبدورەحمانى كورپى ئەبوبەكرى كورپى ئەبو قوحافە) کە هەرچواريان بەخزمەت پيغەمبەر گەشتوون.

عەبدورەحمان بۆى حەقى حەزرى عائيشەيه، واتە: بۆى باوك و دايككەيهتى. لەريزى لەشكرى بيپروايانى قورەيشا، لەدزى موسولمانان ئامادەى شەرى بەدرو شەرى ئوحد بووه، پالەوانيكى ناسراو بوو، داواى کرد کە پالەوانى بۆى بچيته مەيدان، ئەبوبەكرى باوكى ويستى بچي بۆ مەيدان بۆى، پيغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بىن) نەيهيشت و پيى فەرموو: (خوتمان پى بهيلاه!).

دەليين: جارى لەپاش ئيسلامبوونى عەرزى باوكى دەكاو پيى دەلي: لەشەرى ئوحددا تۆ بەرهەوييەم کەوتى، دلم بەرايى نەدەدا، دەنا دەمکوشتيت! ئەبەكر پيى

دهلئ: دهی نه گهر تو به رهه ویلئ مین بکه ویتیا، بواره م نه ده دای دهمکوشیت! که کاتئ موسولمان بوو، موسولمانیکی زور جوانی ئی دهرچوو، له گهل ئیمامی خالیدی کوری وهلیددا نامادهی شهر یه مامه بوو، ههوت کهسی له سه رکرده کانیان کوش، یه کیکیان (محکم) یه مامه بوو، که له سه ر که لیئ له که لینه کانی قه لاکه بوو، ئیتر سوپای ئیسلام لهو که لینه وه هه لپژانه ناو قه لاکه وه، عه بدوره حمان کوری گه وره ی نه بوبه کره، له ئوم رۆمانه، پیاویکی پیاو چاکی دین قایمی خاوه ن په یمانی راستگو بوو، قهت درۆی ئی نه بینراوه، له رووداوی ئهل جه مه لدا له گهل عائیشه ی خوشکی بوو، به لام موحه ممه دی برای له گهل پیشه واهلی بوو، رۆژی موعاوییه له سه ر دوانگه وتاری ددها، له خه لکه که داوا دهکا، که له پاش خوئی، یه زیدی کوری هه لپژیرن به جینشین!!

عه بدوره حمانیش دهفه رموی: (بو ئه مه هیرقه لییه ته؟ که دهستووریان وایه هه رکاتئ قه یسه ر دهری، قه یسه ری تر له شوینی داده نیشتی!).

موعاوییه له پاش ئه م هه لویسته سه د هه زار دره می زیوینی بو دهری، به لام ئه و وه ری ناگری و دهفه رموی: (ئایینم نافروشم بو جیهانم) جا عه بدوره حمان به ره و مه که که ده که ویته ری، له ری له ناو خه ودا به مه رگی کوتوپر دهری، ته ره مه که ی هه ل ده گرن و ده یبه ن بو مه که که له وئ ده نیژن، سالی په نجاو سیی کۆچی ده بی. کاتئ عائیشه هه والی مه رگی ده بیستی ده چی بو جه ج، له مه که که ده چیته سه ر گوڤه که ی و له سه ری ده گری و ئه م شیعره ی موته میمی کوری نوو ده یه ده خوینیته وه، که به سه ر مالیکی برایدا هه لی داوه، له به حری طه ویله:

وَكُنَّا كَذَمَائِي جُدَيْمَةَ حِقْبَةً
مِنَ الدُّهْرِ حَتَّى قِيلَ لَنْ يَتَصَدَّعَا
فَلَمَّا تَفَرَّقَا، كَأَيِّ وَمَالِكَا
لَطُولِ اجْتِمَاعٍ لَمْ تَبْتَ لَيْلَةً مَعَا

واته:

وه‌ك دوو هاوده‌می گیانی به‌گیانی
 رۆژگاری زۆرمان پێكه‌وه رانی!
 گه‌ردوون له‌ناكاو بێ چاوه‌روانی
 رۆژگاری دووری و جودایی هانی!
 ته‌هونی جودایی وه‌هاته‌ نه‌یه
 ریگه‌ی په‌یوه‌ندی ته‌واو بریه
 منی له‌كهم وا دا بریه
 ده‌ئێتی له‌مه‌وبه‌ر یه‌كه‌مان نه‌دیوه!

عه‌بدوهره‌حمان له‌ سه‌ره‌تاوه‌ ناوی عه‌بدولكه‌عه‌ بووه، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر
 بێ) ناوه‌كه‌ی گۆڕی و كردی به‌ عه‌بدوهره‌حمان، چه‌ند فه‌رمووده‌یه‌كی له‌ سه‌حیحا
 هه‌یه، ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی ئێره‌ی (متفق علیه)یه، شیخی بوخاری و موسلیم
 گێڕاویانه‌ته‌وه، سالی له‌پاش مه‌رگی عه‌بدوهره‌حمان عایشه‌ی خوشکیشی ده‌مری
 (ره‌زای خودایان ئی بێ). {برپاوه: ژماره: ٤١ و ١٣٣٧ و ١٨٩} كه‌ له‌پێشه‌وه‌ رابوو‌ردن، هه‌روا بۆ
 شانازی و سه‌روه‌ریه‌كه‌ی ئه‌م بته‌مه‌له‌یه‌ برپاوه‌ ئه‌م ژمارانه‌ له‌ ته‌جریدی بوخاری،
 به‌شی کوردیه‌كه‌ی:

١- ژماره: ٣ ژياننامه‌ی خاتوو عایشه‌ی کچی ئه‌بویه‌کری سه‌دیق.

٢- ژماره: ٧٥ ژياننامه‌ی خاتوو ئه‌سمای کچی ئه‌بویه‌کری سه‌دیق.

٣- ژماره: ٣٤٩ ژياننامه‌ی عه‌بدوهره‌حمانی کۆری ئه‌بویه‌کری سه‌دیق لێره‌دا
 ژياننامه‌ی ئه‌بویه‌کری سه‌دیق، به‌تیرو ته‌سه‌لی تۆمار ده‌که‌ین:

ئه‌بویه‌کری سه‌دیق ناوی (عه‌بدووللای کۆری عوثمانه) ناسراوه‌ به‌ ئه‌بویه‌کری
 کۆری ئه‌بو قوحافه، له‌سه‌رده‌می نه‌زانیادا ناوی عه‌بدولكه‌عه‌ بوو، پێغه‌مبه‌ر گۆڕی
 به‌ عه‌بدووللای، ئه‌بویه‌کر قوره‌شیه‌یه، ته‌میمییه، دایکی ناوی سه‌لمای کچی سه‌خره،
 ناسراوه‌ به‌ ئوممولىه‌یر. له‌پاش سالی فیل به‌دوو ساڵو نیو له‌دایک بووه، له‌پیش
 هاتنی ئیسلام و له‌پاش هاتنی ئیسلام هاوڕیتی پێغه‌مبه‌ری کردووه، له‌کاتی کۆچ و
 له‌سه‌فه‌ری کۆچدا هاوڕیتی پێغه‌مبه‌ر بوو، له‌هه‌ره‌ موسوڵمانه‌ پێشینه‌کانه، له‌پاش

مه‌رگی پیغه‌مبه‌ر، به‌ه‌ئ‌ب‌ب‌زاردن‌ه‌ب‌وبه‌کر بوو به‌یه‌که‌م جین‌شین‌ی پیغه‌مبه‌ر،
 پیاو‌یک‌ی سپیکاری له‌رکه‌له‌ی لاواز بوو، روو‌خ‌وش و نه‌رمونیان بوو، شاره‌زای زانستی
 بنه‌چه‌ی عه‌رب بوو، به‌تایبه‌تی ره‌گه‌زی هو‌زی قوره‌یش، بازرگان بوو، ره‌فتاری
 زو‌ر جوان بوو، هه‌میشه‌ خاوه‌نی دیوه‌خان بوو، متمان‌ه‌ی به‌هه‌رکه‌سی بکر‌دایه
 بانگه‌یشتی لی ده‌کرد بو‌سه‌ر ئیسلامه‌تی، زو‌ر که‌س له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌ودا ئیسلام
 بووه، وه‌ک: عو‌ثم‌انی کو‌ری عه‌ففان و طه‌لحه و زوبه‌یرو سه‌عدو عه‌بدو‌ره‌حم‌انی
 کو‌ری عه‌وف. به‌ ده‌وله‌مه‌ندی موس‌ول‌مان بوو، به‌لام کات‌ی مه‌رگ بوو به‌میوان‌ی
 هیچی له‌پاش به‌ج‌ی نه‌ما! چه‌ندین کو‌یله‌ی له‌ژیانی خو‌یدا نازاد کردووه، که‌ یه‌ک‌ی
 له‌وانه‌ بیلالی حه‌به‌شی بوو، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر ب‌ی) خو‌ی به‌فه‌رمان‌ی خودا ناوی
 نا (صدیق).

ئه‌ب‌وبه‌کر نه‌و صاحی‌بی غاره‌یه، که‌ خودا له‌م ئایه‌ته‌دا باسی فه‌ضلی ده‌کاو
 ده‌فه‌رمو‌ی: {إِلَّا تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذْ أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي
 الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا - التوبة}.

ئه‌ب‌وبه‌کر رابه‌ری خ‌ی‌رب‌وو له‌نیوان‌ی خات‌وو خه‌دیجه و پیغه‌مبه‌ردا، هه‌تا
 له‌ئه‌نجاما پیغه‌مبه‌ر ماره‌یکرد بو‌ خو‌ی. نه‌و رو‌ژه‌ی که‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر ب‌ی)
 وه‌فات‌ی کرد، ئه‌ب‌وبه‌کر هه‌ئ‌ب‌ب‌زیرا کرا به‌یه‌که‌م جین‌شین‌ی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر
 ب‌ی) ماوه‌ی جین‌شین‌یه‌که‌ی دوو سال و ده‌وری (۲) سی مانگ بوو، رو‌ژی هه‌ینی (۲۱)
 بیست و یه‌کی (جمادی الآخ‌ره) سالی سیازده‌ی کو‌چی مه‌رگ بوو به‌میوان‌ی به‌هو‌ی
 نه‌خ‌وشی سیله‌وه، خو‌ی رایسپارد که‌ ژنه‌که‌ی بیشوات که‌ ئه‌سمائی کچی عومه‌یس
 بوو، عومه‌ری کو‌ری خه‌تاب نو‌یژ‌ی مردووی له‌سه‌ر ته‌رمه‌که‌ی کرد، له‌هو‌ده‌که‌ی
 عائیشه‌دا، له‌پال گو‌ری پیغه‌مبه‌ردا، به‌شه‌و ناشتیان، ته‌مه‌نی (۶۲) شه‌ست و سی سال
 بوو، بو‌ زانی‌نی چم‌کی له‌ کو‌شش و هه‌ول و فه‌ضلی ئه‌ب‌وبه‌کر بو‌ خزمه‌تی ئیسلام
 ب‌روانه‌ ئه‌م شو‌ینانه:

۱- تاجی کوردی بهرگی سی، زنجیره: ۱۰۰، ژماره: ۳۱۵۵ + زنجیره: ۱۰۱ به ته‌واوی + تاج/۳، زنجیره: ۳، ژماره: ۳۲۲۴، ۳۲۲۵، ۳۲۲۶، ۳۲۲۷، ۳۲۲۸، ۳۲۲۹، ۳۲۴۰، ۳۲۴۱، ۳۲۴۲، ۳۲۴۳ + تاج/۳، زنجیره: ۴، ژماره: ۳۲۵۴ + تاج/۳، زنجیره: ۵، ژماره: ۳۲۵۸ هه‌تا ژماره: ۳۲۶۹ + تاج/۳، زنجیره: ۸، ژماره: ۳۲۷۴، ۳۲۷۵، ۳۲۷۶ + تاج/۳، زنجیره: ۸، ژماره: ۳۲۷۹، ۳۲۸۰ + ژماره: ۱۵۲۴ له‌دواوه.

۱۵۳۴- عَنْ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ أَصْحَابَ الصُّفَّةِ كَانُوا نَاسًا فَقَرَاءَ، وَإِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ مَرَّةً: «مَنْ كَانَ عِنْدَهُ طَعَامٌ اثْنَيْنِ، فَلْيَذْهَبْ بِثَلَاثَةٍ، وَمَنْ كَانَ عِنْدَهُ طَعَامٌ أَرْبَعَةٍ، فَلْيَذْهَبْ بِخَامِسٍ، بِسَادِسٍ»، أَوْ كَمَا قَالَ، وَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ جَاءَ بِثَلَاثَةٍ، وَأَنْطَلَقَ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِعَشْرَةٍ وَأَبُو بَكْرٍ بِثَلَاثَةٍ، قَالَ: فَهُوَ وَأَنَا وَأَبِي وَأُمِّي، وَلَا أَدْرِي هَلْ قَالَ: وَأَمْرَاتِي وَخَادِمٌ بَيْنَ بَيْتِنَا وَبَيْتِ أَبِي بَكْرٍ، قَالَ: وَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) تَعَشَّى عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثُمَّ لَبِثَ حَتَّى صُلِّيَتِ الْعِشَاءُ، ثُمَّ رَجَعَ فَلَبِثَ حَتَّى نَعَسَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَجَاءَ بَعْدَ مَا مَضَى مِنَ اللَّيْلِ مَا شَاءَ اللَّهُ، قَالَتْ لَهُ امْرَأَتُهُ: مَا حَبَسَكَ عَنْ أَضْيَافِكَ؟ - أَوْ قَالَتْ: ضَيْفِكَ - قَالَ: أَوْ مَا عَشَيْتِهِمْ؟ قَالَتْ: أَبَوْا حَتَّى تَجِيءَ، قَدْ عَرَضُوا عَلَيْهِمْ فَغَلَبُوهُمْ، قَالَ: فَذَهَبْتُ أَنَا فَاخْتَبَأْتُ، وَقَالَ: يَا غُنْثَرُ فَجَدِّعْ وَسَبِّ، وَقَالَ: كُلُّوْا لَا هَنِيئًا، وَقَالَ: وَاللَّهِ لَا أَطْعَمُهُ أَبَدًا، قَالَ: فَإِنَّمِ اللَّهُ مَا كُنَّا نَأْخُذُ مِنْ لُقْمَةٍ، إِلَّا رَبًّا مِنْ أَسْفَلِهَا أَكْثَرُ مِنْهَا، قَالَ: حَتَّى شَبِعْنَا وَصَارَتْ أَكْثَرُ مِمَّا كَانَتْ قَبْلَ ذَلِكَ، فَنَظَرَ إِلَيْهَا أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَإِذَا هِيَ كَمَا هِيَ أَوْ أَكْثَرُ، قَالَ لِامْرَأَتِهِ: يَا أُخْتُ بَنِي فِرَاسٍ مَا هَذَا؟ قَالَتْ: لَا، وَقُرَّةَ عَيْنِي لَهِيَ الْآنَ أَكْثَرُ مِنْهَا قَبْلَ ذَلِكَ بِثَلَاثِ مَرَارٍ، قَالَ: فَأَكَلِ مِنْهَا أَبُو بَكْرٍ، وَقَالَ: إِنَّمَا كَانَ ذَلِكَ مِنَ الشَّيْطَانِ يَعْنِي يَمِينَهُ، ثُمَّ أَكَلِ مِنْهَا لُقْمَةً ثُمَّ حَمَلَهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَصْبَحَتْ عِنْدَهُ، قَالَ: وَكَانَ بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمٍ عَقْدٌ فَمَضَى الْأَجَلُ، فَعَرَفْنَا اثْنَا عَشَرَ رَجُلًا، مَعَ كُلِّ رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنَاسٌ، اللَّهُ أَعْلَمُ كَمْ مَعَ كُلِّ رَجُلٍ، قَالَ: إِلَّا أَنَّهُ بَعَثَ مَعَهُمْ فَأَكَلُوا مِنْهَا أَجْمَعُونَ، أَوْ كَمَا قَالَ. {الحديث: ۵۳۳۳ = ۵۳۲۴ فم. تجريد ۱/ ۳۴۴، رقم: ۳۴۹ = ۶۰۲، ۳۵۸۱، ۶۱۴۰، ۶۱۴۱. أبو داود. أيمان ونذور: ۳۲۷۰. تحفة الأشراف: ۹۶۸۸}.

عەبدورەحمانى كۆرە ئەبۇبەكرى سەدىق (رەزى خۇدايان ئى بى) فەرموۋى: دانىشتوانى
 مىوانخانەى صوففە خەلكىكى ھەزار بوون، جارى پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى)
 فەرموۋى: (ئەۋەى كە نانى دوو كەسى ھەيە، با يەكئ لەم مىوانانە لەگەل خۆى
 بباتەۋە بىكا بە سىيەمىيان ھەروا ئەۋەى كە نانى چوار كەسى ھەيە، يا پىنج
 ھەمئ لەگەل خۆى بباتەۋە، يا فەرموۋى: (با پىنج ھەمئ، يا شەش ھەمئ لەگەل
 خۆى بباتەۋە). يا ۋەك خۆى فەرموۋى، فەرموۋى: جا ئەبۇبەكر سئ كەسى لەگەل
 خۆى ھىنايەۋە بۇ مائەۋە، پىغەمبەر خۆى دە كەسى لەگەل خۆى بىردەۋە،
 عەبدورەحمان فەرموۋى: مائى ئىمە من و باۋكەم دايكەم بوۋىن، راۋى فەرموۋى:
 وابزانمە عەبدورەحمان فەرموۋى: ژنەكەى من و نۆكەرىكىشمان لەگەل بوو،
 نۆكەرەكە ھى ئىمە و مائى باۋكەم بوو، بەلام ئەبۇبەكر خۆى چوۋەۋە بۇ لاي
 ھەزەرت و لەلەى ئەو شىۋى كىردەۋە، لەپاشا لەۋى مایەۋە ھەتا نوپۇزى خەۋتەنانيان
 كىرد، دووبارە لەگەل پىغەمبەردا رۆيشتەۋە بۇ مائى پىغەمبەر و لەۋى مایەۋە ھەتا
 پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بى) ۋەنەۋز گرتى، ئەۋجا گەرايەۋە بۇ مائەۋە، ئەۋەندەى
 خۇدا مەيلى لەسەربوۋ لەشەۋ رابووردبوو، جا ژنەكەى پىي گوت: بۇچى دەرەنگ
 ھاتىتەۋە بۇلاى مىۋانەكانت؟ ئەۋىش بە دايكەمى فەرموۋ: ناشى ھەتا ئىستا شىۋت
 بۇيان دانەنابى؟ دايكىشم فەرموۋ: خولكيان كىردن كەنانيان بۇ دابىنرى، بەلام
 رازى نەبوون، تا خۆت نەيەيتەۋە. عەبدورەحمان فەرموۋى: جامنىش لەترسى
 باۋكەم چوۋم خۆم شارەۋە نەبادا لەسەر مىۋانەكان قسەم پى بلى، جا باۋكەم بانگى
 كىردم و فەرموۋى: خوپىرى! ئەۋە لەكوپى؟ ئەى لچ و لىۋت بىكرى، ئەى واۋا لىكراۋ!
 ئەۋە بۇ نانت بۇ ئەم مىۋانانە دانەناۋە؟ جا باۋكەم كە لەحالەكە ھالى بوو بە
 مىۋانەكانى فەرموۋ: دىخۇن، بەنۆشى گىانتان نەبى، ديارە سوۋچى خۆتان بوۋە،
 ۋە فەرموۋى: سا بەۋخودايە بەھىچ جۆرئ نابى من لىي بخۆم. عەبدورەحمان
 فەرموۋى: شتىكى سەير روۋىدا، بەھەقى خۇدا ھەر پاروۋىەكەمان لە
 خوارەمەنىيەكە ھەلدەگرت، گورج لەبن پاروۋەكەۋە بەرز دەبۆۋە پىترو زۆرتىر

دەبوو، ئیتر ھەروا، ھەتا تیرمان خوارد، کەچی نانەکە زیادی کردبوو، کەمی نەکردبوو، ئەبوبەکریش بەوردی سەرەنجیکی ئەم حالەى داو بە دایکمی فەرموو: ئەرى کچەکەى بەنى فیراس! ئەو ە چییە؟ خو نانەکە ھەتا لیى بخویت ھەر زیاد دەکا!! دایکیشم لە وەلامیدا فەرموو: منیش وەك توى لى دەزانم، بەلام سویندم بەو ەى کە بوو بەمایەى ئەم چاوو دل رووشتییەم، نانەکە ئیستا سى قاتى پێشترىەتىو، لەپیتو فەرى توو میوانەکانتەو ە خودا پیتو فەرى تى خستوو.

فەرموو: لەبەرئەو ە ئەبوبەکریش سویندەکەى خوى شکاندو تیکەییەکی بو موفەرکی لەو نانە موفەرکە خواردو فەرموو: دیارە ئەو سویندەى کە خواردم لەم نانە نەخۆم ئەو ە لەشەیتانەو ە بوو، چونکە نانى پیرۆزى وا حەیفە مروف لیى نەخوا، ئەو ە قەرەوانەکەى بە خواردنەکەو ە ھەلگرتو بردى بو خزمەتى حەزرت، لەو ى داینا بو بەیانى، عەبدورەحمان فەرموو: لەو ەو پێش لەنیوانى ئیمەو لەنیوانى ھۆزىکى تردا پەیمان ە ھەبوو، ماو ە پەیمانەکەمان تەواو بوو ەو، خو ەمان ئامادەکردبوو کە بچین بو سەریان، حەزرت سوپاکەى کرد بەدوازە بەشەو ە، ھەربەش ەو سوپایە سەرکردەییەکی بو دانا، ھەر سەرکردەیی مەگەر خودا بو خو ە بزانی کە چەند کەسى لەگەلدا بوو، لەگەل ئەو ەیشدا، ئەو نان و چیشتە کەمە، کە لەو تافە قەرەوانەییەدا بوو، لەسەرمتاوە بە بەرەکەتى ئەبوبەکرى سەدیقو میوانەکانىو لەو ەدوایش بە پیرۆزى حەزرت (دروندى خودای لەسەر بى) پیتو فەرىکى ئاشکرای وای تى کەوت، بەشى ئەو ە ھەموو سوپاو لەشکرەى کردو ئەوانیش گشتیان لیان خواردو بەشیانى کرد. {ریاج/۳، لاپەرە: ۲۵۴ چاپى دوو ەم، زنجیرە: ۲۵۳، ژمارە: ۱۰۰۳/۱ - ۵۵۵ = ژمارە: ۱ ژمارەى فەرموودەکەىە لە زنجیرە: ۲۵۳، ژمارە: ۱۵۰۳ ژمارەى فەرموودەکەىە لە سەرەتای کتیبەکەو ە ھەتا ئیرە، ژمارە: ۵۵۵ ژمارەى فەرموودەکەىە لەسەرەتای بەرى سییەمەو ە ھەتا ئیرە}.

(١١٩٧) پیتو فہرو پیروزی پیغہ مہر لہ شیردا. (٥٣٢٧ - ٥٣٣٤)

بَابُ فِي بَرَكَاتِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي اللَّبَنِ

١٥٣٥- عَنْ الْمُقَدَّادِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَقْبَلْتُ أَنَا وَصَاحِبَانِ لِي، وَقَدْ ذَهَبَتْ أَسْمَاعُنَا وَأَبْصَارُنَا مِنَ الْجَهْدِ، قَالَ: فَجَعَلْنَا نَعْرِضُ أَنْفُسَنَا عَلَى أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَلَيْسَ أَحَدٌ مِنْهُمْ يَقْبَلُنَا، فَاتَيْنَا النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاَنْطَلَقَ بِنَا إِلَى أَهْلِهِ، فَإِذَا ثَلَاثَةُ أَعْزُرٍ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اِحْتَلِبُوا هَذَا اللَّبَنَ بَيْنَنَا»، قَالَ: فَكُنَّا نَحْتَلِبُ، فَيَشْرَبُ كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْ نَصِيبِهِ، وَتَرْفَعُ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَصِيبُهُ، قَالَ: فَيَجِيءُ مِنَ اللَّيْلِ، فَيُسَلِّمُ تَسْلِيمًا لَا يُوقِظُ نَائِمًا، وَيُسْمِعُ الْيَقِظَانَ، قَالَ: ثُمَّ يَأْتِي الْمَسْجِدَ فَيُصَلِّي، ثُمَّ يَأْتِي شَرَابَهُ فَيَشْرَبُ، فَاتَانِي الشَّيْطَانُ ذَاتَ لَيْلَةٍ، وَقَدْ شَرِبْتُ نَصِيبِي، فَقَالَ: مُحَمَّدٌ يَأْتِي الْأَنْصَارَ فَيُتَحَفُّونَهُ، وَيُصِيبُ عَنْدهُمْ، مَا بِهِ حَاجَةٌ إِلَى هَذِهِ الْجُرْعَةِ فَاتَيْتُهَا فَشَرِبْتُهَا! فَلَمَّا أَنْ وَعَلْتُ فِي بَطْنِي، وَعَلِمْتُ أَنَّهُ لَيْسَ إِلَيْهَا سَبِيلٌ، قَالَ: نَدَمَنِي الشَّيْطَانُ، فَقَالَ: وَيْحَكَ مَا صَنَعْتُ؟! أَشَرِبْتَ شَرَابَ مُحَمَّدٍ فَيَجِيءُ فَلَا يَجِدُهُ فَيَدْعُو عَلَيْكَ فَتَهْلِكُ؟! فَتَذْهَبُ دُنْيَاكَ وَآخِرَتُكَ! وَعَلَى شِمْلَةٍ إِذَا وَضَعْتُهَا عَلَى قَدَمِي خَرَجَ رَأْسِي، وَإِذَا وَضَعْتُهَا عَلَى رَأْسِي خَرَجَ قَدَمَايَ، وَجَعَلَ لَا يَجِيئُنِي النَّوْمُ، وَأَمَّا صَاحِبَايَ فَنَامَا وَلَمْ يَصْنَعَا مَا صَنَعْتُ، قَالَ: فَجَاءَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَلَّمَ كَمَا كَانَ يُسَلِّمُ، ثُمَّ أَتَى الْمَسْجِدَ فَصَلَّى، ثُمَّ أَتَى شَرَابَهُ فَكَشَفَ عَنْهُ فَلَمْ يَجِدْ فِيهِ شَيْئًا، فَرَفَعَ رَأْسَهُ إِلَى السَّمَاءِ فَقُلْتُ: الْآنَ يَدْعُو عَلَيَّ، فَاهْلِكُ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَأَسْقِ مَنْ أَسْقَانِي»، قَالَ: فَعَمَدْتُ إِلَى الشِّمْلَةِ، فَشَدَدْتُهَا عَلَيَّ، وَأَخَذْتُ الشَّفْرَةَ فَاَنْطَلَقْتُ إِلَى الْأَعْزُرِ أَيُّهَا أَسْمَنُ فَأَذْبَحُهَا لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَإِذَا هِيَ حَافِلَةٌ، وَإِذَا هُنَّ حُفْلٌ كُلُّهُنَّ، فَعَمَدْتُ إِلَى إِنْاءٍ لَأَلِ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَا كَانُوا يَطْمَعُونَ أَنْ يَحْتَلِبُوا فِيهِ، قَالَ: فَحَلَبْتُ فِيهِ حَتَّى عَلَتْهُ رَغْوَةٌ، فَجِئْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «أَشَرِبْتُمْ شَرَابَكُمْ اللَّيْلَةَ»? قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اشْرَبْ، فَشَرِبَ، ثُمَّ نَاوَلَنِي، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ اشْرَبْ، فَشَرِبَ، ثُمَّ نَاوَلَنِي، فَلَمَّا عَرَفْتُ أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ رَوَى وَأَصَبْتُ دَعْوَتَهُ، ضَحَكْتُ حَتَّى أُلْقَيْتُ إِلَى الْأَرْضِ، قَالَ: فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِحْدَى سَوَاتِكَ يَا مُقَدَّادُ»، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ كَانَ مِنْ أَمْرِي

كَذًا وَكَذًا، وَفَعَلْتُ كَذًا وَكَذًا، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا هَذِهِ إِلَّا رَحْمَةٌ مِنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، أَفَلَا كُنْتَ آذَنْتَنِي فَنُوقِظَ صَاحِبَيْنَا فَيُصَيِّبَانِ»، قَالَ: فَقُلْتُ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ مَا أَبَالِي إِذَا أَصَبْتُهَا وَأَصَبْتُهَا مَعَكَ مَنْ أَصَابَهَا مِنَ النَّاسِ!}. {الحديث: ۵۳۳۰ = ۵۳۲۱ فم}:

ميقدادی کوری ئەسودە (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: لەگەڵ دوو هاوڕێما هاتین بۆ ناو هاووەلانی پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر پیڤەمبەر و رمزای خودا لەهاووەلانی بی)، لەبەر ماندوویی و برسییتی، وەك بلیی نەگویمان دەبیستی و نە چاومان دەبینی وابوو، فەرمووی: جا خۆمان رانواند بەسەر هاووەلانی پیڤەمبەردا، بەلام کەسیان میواندارییان پێ نەکردین، چونکە ئەوانیش نەدارابوون، جا چووین بۆ خزمەتی پیڤەمبەر خۆی (دروودی خودای لەسەر بی) ئەویش لەگەڵ خۆی بردینیەووە بۆلای خێزانەکە، روانیان واسی بزن لەوێ، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (شیری ئەم بزنانە بدۆشن لەنیوانمانا وەك یەك دابەشی دەکەین و دەپخۆینەووە!).

ئێتر ئێمە بزناکانمان دەدۆشی و هەرکەسەمان بەشە شیری خۆمان دەخواردووە بەشەکە پیڤەمبەریشمان هەڵدەگرت بۆی. فەرمووی: پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) کە بەشەو دەهاتەو، بەهێواشی لەسەر خۆ سلاوی دەکرد، ئەوێ کە خەوتوو بوو بەو سلاوێ خەبەری نەدەبوو، ئەوێشی کە بەخەبەر بوو گوێی لە سلاوێکە بوو!

فەرمووی: لەپاشا دەچوو بۆ نوێژگاکی و شەو نوێژی دەکردو ئەوجا دەچوو بۆلای بەشە شیرەکە خۆی و دەپخواردو، جا شەویکیان ئێمە بزناکانمان دۆشی و بەشە شیری خۆمان خواردو، شەیتان هاتە بن کلێشەم و ئەو لەعنتی بەم شیۆیە تەفرە دام، وتی: موحەممەد هاموشۆی ماله ئەنصارەکان دەکا، ئەوان خواردەمەنی پیشکەش دەکەن و لەلای ئەوان قاوەلتی دەکا، پێویستی بەم جوړە شیرە نییە، جا بەم شیۆیە تەفرە دام و چووم بەشە شیرەکە پیڤەمبەریشم خواردو، جا هەر ئەوێندە شیرەکە لەسکما جیگیربوو، وە بۆم دەرکەوت کە تازە لەژێر دەسەلاتی منا

نهماوه و ناتوانم به دهستی بهینمهوه، شهیتان په شیمانی کردمهوه و گوتی پیم:
 کۆست کهوی، خانه خراب، مال ویران ئەمه چی بوو کردت، چۆن به شه شیرکهی
 موحه ممدت خوارددهوه، ئیستا که هاتهوه دهیهوی که بیخواتهوه، دهبینی نهماوه، جا
 نزای خراپت لی دهکاو دهبی بههوی سهر تیاچوونت ئاوا ههم جیهان و ههم دواروژت
 لهکیس دهچی!

عابهیهکی کوت و کویرم له بهردابوو، دهمدا به قاجه کاندا به سه رما
 نه دهگه یشتهوه، دهمدا به سه رما به قاجه کاندا نه دهگه یشتهوه، جا له په زاردا خهوم
 زرا، به لام ههردوو هاورپیکم خهویان لی کهوت و خهوتن، چونکه ئەو ههلهی من
 کردم ئەوان شتی وایان نه کردبوو!

فهرمووی: جا پیغه مبهه (دروودی خودای له سههه بئ) وهک شهوانی هاتهوه، وهک شهوان
 سلاوی کرد، ئەو جا چوو بو نوێژگا کهی و شهو نوێژی کرد، ئەو جا رویشت بو
 جیگهی شیر خواردنه وه کهی سهری دهفره کهی لادا، روانی دهفره که هیچی تیادا
 نییه. جا سهری بهرز کردهوه بو ئاسمان، له دلی خوما گوتم: ئیستا نزای خراپم لی
 دهکاو دهفهوتیم، که چی خۆشه ویست به پیچه انهوه فهرمووی: (خودایه! ئەوهی که
 نان و ئاوم پئ دهمدا تویش چا کهی بدمه دهوه و نان و ئاوی پئ بده!). فهرمووی: منیش
 په لاماری عابه که مم داو ئالاندم له خومه وه چه قۆیه کم هه لگرت و چووم بو لای
 بز نه کان، گوتم کامیان زۆر قه لهوی ئەوه یانی بۆ سههه دهپر و پیشکهشی ده کهم
 ههتا بهر نزا خیره کهی بکهوم، که چی روانیم بز نه کان هه موویان گوانیان پر پر
 له شیر و دهلی چهند رۆژه نه دوشراون، جا چووم قاپیکم هیئا، له مالی موحه ممد،
 که خویان به ته مای ئەوه نه بوون که لهو قاپه دا شیر بدوشن، فهرمووی: جا شیرم
 تی دۆشی ههتا پر بوو، کهف سهر ریژیکرد لی، جا بر دم بو خزمه تی پیغه مبهه
 (دروودی خودای له سههه بئ) فهرمووی: (ئایا ئیوه به شه شیر کهی خۆتان خواردۆته وه!).
 فهرمووی: گوتم: ئەی پیغه مبهه ری خودا! فهرمو و تو بخۆره وه، ئەویش خواردیه وه
 قاپه کهی دایه وه دهستم، عهزیم کردهوه: ئەی پیغه مبهه ری خودا! بفهرمو و دیسان

بخورهوه، نهویش دیسان خوارديهوه، نهوجا قاپهکهی دایهوه دهستم، جا کاتی زانیم کهوا پیغهمبهر تیر شیری خواردهوهو من بهر نزا خیرهکهی کهوتم، ترسهکهم رهوییهوهو ناخوشییهکهم بوو بهخوشی، لهبهرنهوه لهخوشیانا دهستم کرد به پیکهنین و لهبهر پیکهنین کهوتم بهزهویدا. فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (ئهی میقداد! چی کاریکی ناشیرینت لی قهوماوه کهوا پیدهکهنی؟) منیش رووداوهکهم لهنووکهوه گیرایهوه بوئی، که چون شهیتان تهفرهی دامو شیرکهی توّم خواردهوهو دواپی کهتۆ هاتیتهوه... تا نهوئی که شیرکهم دۆشی بوئی! خوشهویست (دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: (ئهم شیر لهم کاتهدا رحمهتیکی خودای گهورهه سهرورر بووه، نهوه بو ناگادارمت نهکرد، که نهو دووبرادهری تریشمان ههلبستانایهه بهشمان شیر بدانایهه!).

فهرمووی: منیش عهرزیم کرد: سویندم بهو خودایهی که توئی بهم نایینه راست و دروستهوه رهوانهکردوهو، مادام تو لیت خواردهوهو خۆم لییم خواردهوهو ئیتر دهربهستی کهسی ترنیم که لیی بخواتهوه).

۱۱۹۸) پیتو فرهو پیروزی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) له رۆندا.
(۹۰۸ - ۵۹۰۰)

بَاب: بَرَكَةُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي السَّمَنِ

۱۵۳۶- عَنْ جَابِرٍ: أَنَّ أُمَّ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) كَانَتْ تُهْدِي لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي عَكَّةٍ لَهَا سَمْنًا، فَيَأْتِيهَا بَنُوهَا، فَيَسْأَلُونَ الْأَدَمَ، وَلَيْسَ عِنْدَهُمْ شَيْءٌ فَتَعْمِدُ إِلَى الَّذِي كَانَتْ تُهْدِي فِيهِ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَتَجِدُ فِيهِ سَمْنًا، فَمَا زَالَ يُقِيمُ لَهَا أَدَمَ بَيْتَهَا، حَتَّى عَصَرَتْهُ، فَأَتَتْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «عَصَرْتِهَا؟» قَالَتْ: نَعَمْ، قَالَ: «لَوْ تَرَكْتِهَا مَا زَالَ قَائِمًا». {الحديث: ۵۹۰۴ = ۵۹۰۰ فم:}

جابیری کوری عهبدوللا (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: ئوممو مالیکی نه نصارییه (رمزای

خودای لی بی) دهستووری وابوو له هیزۆلکهیهکا رۆنی به دیاری دهبرد بو پیغهمبهر (دروودی

خودای لهسهر بڼ). جا گه لى جار كوره كاني داواى پيڅوريان لى دهكرد، نه ویش هيجيان نه بوو كه بېكا به پيڅور بويان، جا دهچوو بولای نهو هيزولكه يه ي كه روڼى بهديارى تيا دهرد بو پيڅه مېهر (دروودى خودای لهسهر بڼ) دهپروانى روڼى واتيادا، ئيتړ تا ماوه يه كى زور، ههر كاتى پيويستيان بهرون بوايه بو پيڅورى خويان لهو هيزولكه يه دابڼى دهكرد، تا روژى ئوم ماليك دهچى هيزه كه دهگوشى و روڼى تيا ناهيلى، ئيتړ رونه كى تهواو ده بى، جا ئوممو ماليك دهچى بو خزمه تى پيڅه مېهر و روداوه كى عهرز دهكا، دهفهرموئ: (هيزولكه كه ت تهواو گوشى؟) ده لى: به لى، دهفهرموئ: (نه گهر نه تگوشيايه ههر بهردهوام پيڅورى بو تان دابڼ دهكرد!).

روونكردنه وه:

۱- له فته حو لولهيما، نه م چيروكه راگويز دهكا:

(ئوممو ماليكى نه نصاريه هيزه يى روڼ بهديارى دهبا بو پيڅه مېهر، پيڅه مېهر يش فهرمان دهكا به بيلال كه خالى بكات و بيگوشى و بيداته وه دهستى، كه چى ئوم ماليك دهروانى هيزه كه پر پر لهرون، جا دهچى بو خزمه تى پيڅه مېهر و عهرزى دهكا: شتى سه باره ت بهمن به سرووش دابه زيوه، دهفهرموئ (دروودى خودای لهسهر بڼ): (بو چى بووه كه وا ده لى، هيج روويده وه؟). ده لى: نه ي نه وه نييه هيزه روڼه دياريه كه مت قه بوول نه كرده وه؟ پيڅه مېهر يش بيلال بانگ دهكا و له م باره يه وه پرسيارى لى دهكا، بيلال ده لى: بهو خودايه ي كه توى بهم ئايينه راست و دروسته وه رهوانه كرده وه، هيزه كه م تهواو خالى كردو زوريشم گوشى هه تا شهرم كرد، له بهر زور گوشين!! نه و جا پيڅه مېهر (دروودى خودای لهسهر بڼ) موژده ي دا به ئوممو ماليك و پي فهرموو: (نه م پيتو فهر و بهر كه ته ت پيرو زبى نه ي ئوممو ماليك، نه وه پيتو فهر و بهر كه ته، خودای گه وړه بهزوويى پاداشى باشى داو يته وه!).

۲- ئوم ماليكى نه نصاريه يه كي كه له هاوه له بهر يزه كاني پيڅه مېهر (دروودى خودای لهسهر بڼ) له بوخاريدا گيړانه وه ي نييه، به لام له موسليما هه يه تى، نه م فهرمووده يه ي ئيره ي له موسليما هه يه. خوى ده لى: جارى چووم بو خزمه تى پيڅه مېهر (دروودى

خودای له سهر بی) چۆقهی دانم دههات، له تاو لهرزوتا، فهرمووی: (ئهی ئوممو مالیک! ئهوه چیه وا ههڵ دهچۆقیت؟) عمرزیم کرد: ئهوه لهرزو تا دایگرتووم خودا واوای ئی بکا، فهرمووی: (جمین به لهرزوتا مهده، چونکه بههوی لهرزو تاوه خودا گونا لهبهنده ههڵ دهوه ریئیی وهک چۆن گهلائی دار ههڵ دهوه ری ئاوا). {بروانه: تاج/۳، ۳۲۱، زنجیره: ۵۲، ژماره: ۲۹۴۱ ج/۴}.

(۱۱۹۹) درهخت به ملکه چی شوینی پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی)

دهکهوی. (۷۴۳۷)

بَابُ: انْقِيَادُ الشَّجَرِ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۳۷- عَنْ عَبْدِ بْنِ الْوَلِيدِ بْنِ عَبْدِ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ: خَرَجْتُ أَنَا وَأَبِي نَطْلُبُ الْعِلْمَ فِي هَذَا الْحَيِّ مِنَ الْأَنْصَارِ قَبْلَ أَنْ يَهْلِكُوا فَكَانَ أَوَّلُ مَنْ لَقِينَا أَبَا الْيَسْرِ، صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَعَهُ غُلَامٌ لَهُ مَعَهُ ضِمَامَةٌ مِنْ صُحُفٍ، وَعَلَى أَبِي الْيَسْرِ بُرْدَةٌ وَمَعَاوِرٌ، وَعَلَى غُلَامِهِ بُرْدَةٌ وَمَعَاوِرٌ، فَقَالَ لَهُ أَبِي: يَا عَمِّ إِنِّي أَرَى فِي وَجْهِكَ سَفْعَةً مِنْ غَضَبٍ، قَالَ: أَجَلْ، كَانَ لِي عَلَى فُلَانٍ بِنِ فُلَانٍ الْحَرَامِيُّ مَالٌ: فَاتَيْتُ أَهْلَهُ فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ السَّلَامَ، فَقُلْتُ: ثُمَّ هُوَ؟ قَالُوا: لَا، فَخَرَجَ عَلَى ابْنِ لَهْ جَفْرٌ، فَقُلْتُ لَهُ: أَيْنَ أَبُوكَ؟ قَالَ: سَمِعَ صَوْتَكَ فَدَخَلَ أَرِيكَ أُمِّي! فَقُلْتُ: أَخْرُجْ إِلَيَّ، فَقَدْ عَلِمْتُ أَيْنَ أَنْتَ، فَخَرَجَ: فَقُلْتُ: مَا حَمَلَكَ عَلَى أَنْ اخْتَبَأْتَ مِنِّي؟ قَالَ: أَنَا وَاللَّهِ أُحَدِّثُكَ ثُمَّ لَا أَكْذِبُكَ، خَشِيتُ وَاللَّهِ أَنْ أُحَدِّثَكَ فَأَكْذِبَكَ، وَأَنْ أَعِدَّكَ فَأُخْلِفَكَ، وَكُنْتُ صَاحِبَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَكُنْتُ وَاللَّهِ مُعْسِرًا قَالَ: قُلْتُ: آلَهُ؟ قَالَ: اللَّهُ، قُلْتُ: آلَهُ؟ قَالَ: اللَّهُ، قُلْتُ: آلَهُ؟ قَالَ: اللَّهُ، قُلْتُ: فَاتَى بِصَحِيفَتِهِ فَمَحَاهَا بِيَدِهِ، قَالَ: فَإِنْ وَجَدْتَ قِضَاءً فَاقْضِنِي، وَإِلَّا أَنْتَ فِي حِلٍّ، فَأَشْهَدُ، بَصَرُ عَيْنَيَّ هَاتَيْنِ، (وَوَضَعَ إصْبَعِيهِ عَلَى عَيْنَيْهِ) وَسَمِعُ أُذُنَيَّ هَاتَيْنِ، وَوَعَاهُ قَلْبِي هَذَا، (وَأَشَارَ إِلَى مَنَاطِ قَلْبِهِ) رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَهُوَ يَقُولُ: «مَنْ أَنْظَرَ مُعْسِرًا، أَوْ وَضَعَ عَنْهُ، أَظْلَهُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ»، قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: أَنَا يَا عَمِّ لَوْ أَنَّكَ أَخَذْتَ بُرْدَةَ غُلَامِكَ وَأَعْطَيْتَهُ مَعَاوِرِيكَ، وَأَخَذْتَ مَعَاوِرِيهِ وَأَعْطَيْتَهُ بُرْدَتَكَ، فَكَانَتْ عَلَيْكَ حُلَّةٌ، وَعَلَيْهِ حُلَّةٌ، فَمَسَحَ رَأْسِي وَقَالَ: «اللَّهُمَّ بَارِكْ فِيهِ»، يَا ابْنَ أَخِي بَصَرُ

عَيْنِي هَاتَيْنِ، وَسَمِعُ أُذُنَيَّ هَاتَيْنِ، وَوَعَاهُ قَلْبِي هَذَا (وَأَشَارَ إِلَى مَنَاطِ قَلْبِهِ) رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يَقُولُ: «أَطْعِمُوهُمْ مِمَّا تَأْكُلُونَ، وَالْبَسُوهُمْ مِمَّا تَلْبَسُونَ»، وَكَانَ أَنْ أُعْطِيَتْهُ مِنْ مَتَاعِ الدُّنْيَا أَهْوَنَ عَلَى مَنْ أَنْ يَأْخُذَ مِنْ حَسَنَاتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ. ثُمَّ مَضَيْنَا حَتَّى أَتَيْنَا جَابِرَ بْنَ عَبْدِ اللَّهِ فِي مَسْجِدِهِ، وَهُوَ يُصَلِّي فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ مُشْتَمِلًا بِهِ، فَتَخَطَّيْتُ الْقَوْمَ، حَتَّى جَلَسْتُ بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْقِبْلَةِ، فَقُلْتُ: يَرْحَمُكَ اللَّهُ أَتُصَلِّي فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ وَرَدَاؤُكَ إِلَى جَنْبِكَ؟ قَالَ: فَقَالَ بَيْنَهُ فِي صَدْرِي هَكَذَا وَفَرَّقَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ وَقَوَّسَهَا: أَرَدْتُ أَنْ يَدْخُلَ عَلَى الْأَحْمَقِ مِثْلُكَ فَيَرَانِي كَيْفَ أَصْنَعُ فَيَصْنَعُ مِثْلَهُ. أَتَانَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي مَسْجِدِنَا هَذَا وَفِي يَدِهِ عُرْجُونُ ابْنِ طَابٍ فَرَأَى فِي قِبْلَةِ الْمَسْجِدِ نَحَامَةً فَحَكَّهَا بِالْعُرْجُونِ، ثُمَّ أَقْبَلَ عَلَيْنَا فَقَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يُعْرِضَ اللَّهُ عَنْهُ؟» قَالَ: فَخَشَعْنَا، ثُمَّ قَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يُعْرِضَ اللَّهُ عَنْهُ؟» قَالَ: فَخَشَعْنَا، ثُمَّ قَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يُعْرِضَ اللَّهُ عَنْهُ؟ قُلْنَا: لَا أَيْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «فَإِنْ أَحَدُكُمْ إِذَا قَامَ يُصَلِّي فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى قَبْلَ وَجْهِهِ، فَلَا يَبْصُقَنَّ قَبْلَ وَجْهِهِ، وَلَا عَنْ يَمِينِهِ، وَلْيَبْصُقْ عَنْ يَسَارِهِ تَحْتَ رِجْلِهِ الْيُسْرَى، فَإِنْ عَجَلَتْ بِهِ بِأَدْرَةٍ فَلْيَقْلُ بِثَوْبِهِ هَكَذَا»، ثُمَّ طَوَى ثَوْبَهُ بِحُضْهِ عَلَى بَعْضٍ، فَقَالَ: «أُرُونِي عِيبًا»، فَقَامَ فَتَيَّ مِنَ الْحَيِّ يَشْتَدُّ إِلَى أَهْلِهِ، فَجَاءَ بِخُلُوقٍ فِي رَاحَتِهِ، فَأَخَذَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجَعَلَهُ عَلَى رَأْسِ الْعُرْجُونِ، ثُمَّ لَطَّخَ بِهِ عَلَى أَثَرِ النَّحَامَةِ، فَقَالَ جَابِرٌ: فَمِنْ هُنَاكَ جَعَلْتُمُ الْخُلُوقَ فِي مَسَاجِدِكُمْ. سَرَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي غَزْوَةِ بَطْنِ بَوَاطٍ وَهُوَ يَطْلُبُ الْمَجْدِيَّ بْنَ عَمْرِو الْجَهَنِيَّ وَكَانَ النَّاصِحُ يَعْتَقِبُهُ مِنَ الْخُمْسَةِ وَالسَّتَةِ وَالسَّبْعَةِ فَدَارَتْ عُقْبَةُ رَجُلٍ مِنَ الْأَنْصَارِ عَلَى نَاصِحٍ لَهُ، فَأَنَاحَهُ، فَرَكِبَهُ، ثُمَّ بَعَثَهُ، فَتَلَدَّنَ عَلَيْهِ بَعْضُ التَّلَدَّنِ، فَقَالَ لَهُ: شَأْ لَعْنِكَ اللَّهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ هَذَا اللَّاعِنُ بَعِيرُهُ؟» قَالَ: أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «انْزِلْ عَنْهُ فَلَا تَصْحَبْنَا بِمَلْعُونٍ، لَا تَدْعُوا عَلَى أَنْفُسِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى أَوْلَادِكُمْ، وَلَا تَدْعُوا عَلَى أَمْوَالِكُمْ، لَا تُوَافِقُوا مِنَ اللَّهِ سَاعَةً يُسْأَلُ فِيهَا عَطَاءٌ فَيَسْتَجِيبُ لَكُمْ»..

سَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، حَتَّى إِذَا كَانَتْ عُشْيَشِيَّةً، وَدَنَوْنَا مَاءً مِنْ مِيَاهِ الْعَرَبِ، قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَنْ رَجُلٌ يَتَقَدَّمُنَا فَيَمْدُرُ الْحَوْضَ، فَيَشْرَبُ وَيَسْقِينَا؟» قَالَ جَابِرٌ: فَقُمْتُ فَقُلْتُ: هَذَا رَجُلٌ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَيُّ رَجُلٍ مَعَ جَابِرٍ؟» فَقَامَ جَبَّارُ بْنُ صَخْرٍ، فَأَنْطَلَقْنَا إِلَى الْبَيْتِ فَتَزَعْنَا فِي الْحَوْضِ سَجَلًا أَوْ سَجَلَيْنِ، ثُمَّ مَدَرْنَاهُ، ثُمَّ نَزَعْنَا فِيهِ حَتَّى أَفْهَقْنَاهُ، فَكَانَ أَوَّلُ طَالِعِ عَلَيْنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «أَتَاذَنَانِ؟» قُلْنَا: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَأَشْرَعَ نَاقَتَهُ فَشَرِبَتْ، فَشَنَقَ لَهَا فَشَجَتْ، فَبَالَتْ، ثُمَّ عَدَلَ بِهَا، فَأَنَاخَهَا، ثُمَّ جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى الْحَوْضِ فَتَوَضَّأَ مِنْهُ، ثُمَّ قُمْتُ فَتَوَضَّأْتُ مِنْهُ مُتَوَضِّئًا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَذَهَبَ جَبَّارُ بْنُ صَخْرٍ يَقْضِي حَاجَتَهُ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيُصَلِّيَ وَكَانَتْ عَلَى بُرْدَةٍ ذَهَبَتْ أَنْ أُخَالَفَ بَيْنَ طَرَفَيْهَا فَلَمْ تَبْلُغْ لِي، وَكَانَتْ لَهَا ذَبَابٌ فَكَسَّتُهَا، ثُمَّ خَالَفْتُ بَيْنَ طَرَفَيْهَا، ثُمَّ تَوَاقَصْتُ عَلَيْهَا، ثُمَّ جِئْتُ حَتَّى قُمْتُ عَنْ يَسَارِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَخَذَ بِيَدِي فَأَذَارَنِي حَتَّى أَقَامَنِي عَنْ يَمِينِهِ، ثُمَّ جَاءَ جَبَّارُ بْنُ صَخْرٍ، فَتَوَضَّأَ، ثُمَّ جَاءَ فَقَامَ عَنْ يَسَارِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِيَدَيْنَا جَمِيعًا، فَدَفَعَنَا حَتَّى أَقَامَنَا خَلْفَهُ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَرْمُقُنِي، وَأَنَا لَا أَشْعُرُ ثُمَّ فَطِنْتُ بِهِ، فَقَالَ هَكَذَا بِيَدِهِ، يَعْنِي شَدَّ وَسَطَكَ، فَلَمَّا فَرَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «يَا جَابِرُ!» قُلْتُ: لَبَّيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: «إِذَا كَانَ وَاسِعًا فَخَالَفْ بَيْنَ طَرَفَيْهِ، وَإِذَا كَانَ ضَيِّقًا فَاشْدُدْهُ عَلَى حِقْوِكَ»..

سَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَانَ قُوْتُ كُلِّ رَجُلٍ مِّنَّا فِي كُلِّ يَوْمٍ تَمْرَةً، فَكَانَ يَمَصُّهَا، ثُمَّ يَصْرِهَا فِي ثَوْبِهِ، وَكُنَّا نَخْتَبِطُ بِقُسَيْينَا وَنَأْكُلُ حَتَّى قَرِحَتْ أَشْدَاقُنَا فَأَقْسِمُ أَخْطِئَهَا رَجُلٌ مِّنَّا يَوْمًا فَأَنْطَلَقْنَا بِهِ نَنْعَشُهُ، فَشَهِدْنَا أَنَّهُ لَمْ يُعْطَهَا فَأُعْطِيَهَا، فَقَامَ فَأَخَذَهَا. سَرْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى نَزَلْنَا وَادِيًا أَفِيحًا، فَذَهَبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقْضِي حَاجَتَهُ، فَاتَّبَعْتُهُ بِإِدَاوَةٍ مِنْ مَاءٍ، فَنَظَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَلَمْ يَرِ شَيْئًا يَسْتَتِرُ بِهِ، فَإِذَا شَجَرَتَانِ بِشَاطِئِ الْوَادِي، فَأَنْطَلَقَ

رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى إِحْدَاهُمَا، فَأَخَذَ بَغُضْنٍ مِنْ أَغْصَانِهَا، فَقَالَ: «انْقَادِي عَلَى بِإِذْنِ اللَّهِ»، فَانْقَادَتْ مَعَهُ كَالْبَعِيرِ الْمَخْشُوشِ الَّذِي يُصَانِعُ قَائِدَهُ، حَتَّى أَتَى الشَّجَرَةَ الْأُخْرَى، فَأَخَذَ بَغُضْنٍ مِنْ أَغْصَانِهَا، فَقَالَ: «انْقَادِي عَلَى بِإِذْنِ اللَّهِ»، فَانْقَادَتْ مَعَهُ كَذَلِكَ، حَتَّى إِذَا كَانَ بِالْمَنْصَفِ مِمَّا بَيْنَهُمَا لَمْ يَبْنَهُمَا (يَعْنِي جَمَعَهُمَا) فَقَالَ: «الْتَمِيَا عَلَى بِإِذْنِ اللَّهِ». فَالْتَمَتَا، قَالَ جَابِرٌ: فَخَرَجْتُ أَحْضِرُ مَخَافَةَ أَنْ يُحْسِرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِقُرْبِي فَيَتَّعِدُ وَقَالَ مُحَمَّدُ بْنُ عَبَّادٍ فَيَتَبَعِدُ) فَجَلَسْتُ أُحَدِّثُ نَفْسِي، فَحَاسَتْ مِنِّي لَفْتَةٌ، فَإِذَا أَنَا بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُقْبِلًا وَإِذَا الشَّجَرَتَانِ قَدْ افْتَرَقَتَا، فَقَامَتْ كُلُّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا عَلَى سَاقٍ، فَرَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَفَ وَقَفَةً، فَقَالَ: بِرَأْسِهِ هَكَذَا (وَأَشَارَ أَبُو إِسْمَاعِيلَ بِرَأْسِهِ يَمِينًا وَشِمَالًا) ثُمَّ أَقْبَلَ، فَلَمَّا انْتَهَى إِلَى قَالَ: «يَا جَابِرُ هَلْ رَأَيْتَ مَقَامِي؟» قُلْتُ: نَعَمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ: «فَانْطَلِقْ إِلَى الشَّجَرَتَيْنِ، فَاقْطَعْ مِنْ كُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا، غُصْنًا فَأَقْبِلْ بِهِمَا حَتَّى إِذَا قُمْتَ مَقَامِي، فَأَرْسِلْ غُصْنًا عَنْ يَمِينِكَ وَغُصْنًا عَنْ يَسَارِكَ»، قَالَ جَابِرٌ: فَقُمْتُ فَأَخَذْتُ حَجَرًا فَكَسَرْتُهُ وَحَسَرْتُهُ فَاذْهَبْتُ لِي، فَاتَيْتُ الشَّجَرَتَيْنِ، فَقَطَعْتُ مِنْ كُلِّ وَاحِدَةٍ مِنْهُمَا غُصْنًا، ثُمَّ أَقْبَلْتُ أَجْرُهُمَا حَتَّى قُمْتُ مَقَامَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَرْسَلْتُ غُصْنًا عَنْ يَمِينِي وَغُصْنًا عَنْ يَسَارِي، ثُمَّ لَحِقْتُهُ، فَقُلْتُ: قَدْ فَعَلْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ فَعَمَّ ذَاكَ؟ قَالَ: «إِنِّي مَرَرْتُ بِقَبْرَيْنِ يُعَذِّبَانِ، فَأَحْبَبْتُ بِشَفَاعَتِي أَنْ يُرْفَهُ عَنْهُمَا مَا دَامَ الْغُصْنَانِ رَطْبَيْنِ». قَالَ: فَاتَيْنَا الْعَسْكَرَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَا جَابِرُ نَادِ بِوَضُوءٍ»، فَقُلْتُ: أَلَا وَضُوءٌ، أَلَا وَضُوءٌ؟ قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا وَجَدْتُ فِي الرُّكْبِ مِنْ قَطْرَةٍ، وَكَانَ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ يَبْرُدُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَاءَ فِي أَشْجَابٍ لَهُ عَلَى حِمَارَةٍ مِنْ جَرِيدٍ، قَالَ: فَقَالَ لِي: «انْطَلِقْ إِلَى فَلَانِ بْنِ فَلَانِ الْأَنْصَارِيِّ، فَاظْطَرَّ هَلْ فِي أَشْجَابِهِ مِنْ شَيْءٍ؟» قَالَ: فَانْطَلَقْتُ إِلَيْهِ، فَنَظَرْتُ فِيهَا، فَلَمْ أَجِدْ فِيهَا إِلَّا قَطْرَةً فِي عَزْلَاءٍ شَجَبٍ مِنْهَا، لَوْ أَنِّي أَفْرَغُهُ لَشَرِبَهُ يَابِسُهُ، فَاتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي لَمْ أَجِدْ فِيهَا إِلَّا قَطْرَةً فِي عَزْلَاءٍ شَجَبٍ مِنْهَا، لَوْ أَنِّي أَفْرَغُهُ لَشَرِبَهُ يَابِسُهُ، قَالَ: «اذهَبْ فَاتِنِي بِهِ»، فَاتَيْتُهُ بِهِ، فَأَخَذَهُ بِيَدِهِ، فَجَعَلَ يَتَكَلَّمُ بِشَيْءٍ

لَا أَدْرِي مَا هُوَ، وَيَعْمِزُهُ بِيَدَيْهِ، ثُمَّ أَعْطَانِيهِ فَقَالَ: «يَا جَابِرُ نَادِ بِجَفْنَةٍ»، فَقُلْتُ: يَا جَفْنَةُ الرُّكْبِ، فَأَتَيْتُ بِهَا تَحْمَلُ، فَوَضَعْتُهَا بَيْنَ يَدَيْهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِيَدِهِ فِي الْجَفْنَةِ هَكَذَا فَبَسَطَهَا وَفَرَّقَ بَيْنَ أَصَابِعِهِ ثُمَّ وَضَعَهَا فِي قَعْرِ الْجَفْنَةِ وَقَالَ: «خُذْ يَا جَابِرُ فَصَبَّ عَلَىَّ وَقُلْ: بِاسْمِ اللَّهِ»، فَصَبَبْتُ عَلَيْهِ، وَقُلْتُ: بِاسْمِ اللَّهِ، فَرَأَيْتُ الْمَاءَ يَتَفَوَّرُ مِنْ بَيْنِ أَصَابِعِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ فَارَتِ الْجَفْنَةُ وَدَارَتْ، حَتَّى امْتَلَأَتْ، فَقَالَ: «يَا جَابِرُ نَادِ مَنْ كَانَ لَهُ حَاجَةٌ بِمَاءٍ»، قَالَ: فَاتَى النَّاسُ فَاسْتَقَوْا حَتَّى رَوَوْا، قَالَ: فَقُلْتُ هَلْ بَقِيَ أَحَدٌ لَهُ حَاجَةٌ؟ فَرَفَعَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَهُ مِنْ الْجَفْنَةِ وَهِيَ مَلَأَى.

وَشَكَا النَّاسُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْجُوعَ، فَقَالَ: «عَسَى اللَّهُ أَنْ يُطْعِمَكُمْ»، فَأَتَيْنَا سِيفَ الْبَحْرِ فَزَحَرَ الْبَحْرُ زَحْرَةً فَأَلْقَى دَابَّةً، فَأَوْرَيْنَا عَلَى شِقْهِ النَّارَ، فَاطْبَحْنَا وَاشْتَوَيْنَا، وَأَكَلْنَا حَتَّى شَبِعْنَا، قَالَ جَابِرٌ: فَدَخَلْتُ أَنَا وَفُلَانٌ وَفُلَانٌ حَتَّى عَدَّ خَمْسَةً فِي حِجَاجِ عَيْنِهَا مَا يَرَانَا أَحَدٌ، حَتَّى خَرَجْنَا فَأَخَذْنَا ضِلْعًا مِنْ أَضْلَاعِهِ فَقَوَّسْنَاهُ، ثُمَّ دَعَوْنَا بِأَعْظَمِ رَجُلٍ فِي الرُّكْبِ وَأَعْظَمِ جَمَلٍ فِي الرُّكْبِ وَأَعْظَمَ كِفْلٍ فِي الرُّكْبِ، فَدَخَلَ تَحْتَهُ مَا يُطَاطَى رَأْسُهُ. {الحديث: ۷۴۳۷ = ۷۴۷۲ فم:}

عوبادهی کوری وهلیدی کوری عوبادهی کوری صامیت (رهزای خودایان بی) فهرمووی:
من و باوکم دهرچووین و رویشتین بو ناو هوژی یاریدهدهران (ئه‌نصار) هه‌تا
نه‌مردوون و ماون لی‌یانه‌وه فی‌ری عیلم و زانست ببین، یه‌که‌م که‌س که تووشی
بووین نه‌بول یه‌سه‌ر بوو، که هاوړیی پی‌غه‌مبه‌ر بوو (دروودی خودا له پی‌غه‌مبه‌رو
رهزای خودا لهو بی) خولامیکی خو‌یی له‌گه‌لدا بوو، خولامه‌که پر به‌قولی تو‌مارو
په‌ره کا‌غه‌زی لوول دراوی پی بوو، نه‌بول یه‌سه‌ر خو‌ی عابایه‌کی میلدارو
مه‌عافی‌ریه‌کی له‌به‌ردا بوو، که جو‌ره کوتال‌ی بوو، له گوندی مه‌عافی‌ر دروست
ده‌کرا، خولامه‌که‌شی هه‌روه‌ها، دوو پارچه‌ی لهو جو‌ره‌ی له‌به‌ردابوو، جا باو‌کم پی‌ی
گوت: نه‌ی مامه! ده‌تبینم تو‌وره دیاریت، گوتی: نا، تو‌وره‌م، چه‌رده‌یی مال‌م له‌سه‌ر
فیساری کوری فیساری نه‌لحه‌رامی بوو، چووم بو مالیان و سلاوم کردو گوتم: فیساره

گوتی: منیش پییم گوت: ئەى مامە! خۆزگە تۆ عابا میلدارە کەت لە خۆلامە کەت دەسەندو مە عافیریە کەى خۆتت دەدابەو، یا بە پیچەوانەو، هەتا هەرکەسەتان سەرو دەستى بەرگى لەیەک رەنگى لەبەردا بووایە؟! ئەویش دەستى هینا بەسەرماو گوتی: خودایە! پیتو فەرپت تى کەوئ، ئەى برازای خۆم! بەم دوو چاوانەى خۆم چاوم ئى بوو، وە بەم دوو گوێچکانەى خۆم گویم ئى بوو، وە بەم دلەى خۆم دلە لەلای بوو، وە لەم کاتەدا بە دەستى هیماى کرد بۆ بەندى دلئى خۆى، کە پیغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (لەهەمان شت کە خۆتان دەیخۆن و لەهەمان

جلو بهرگ كه بۇ خۆتانی دهكەن، نان و جلو بهرگیش بكەن بۇ بەندەو خولامەكانتان، بۆيە منیش ئەووم پى باشترە كه لەپرو پاتالى جيهان بەشى بدم، ئەوەكوو لەرۆزى قيامەتا لەچاكەو خىرو خىراتم لەباتى ئەوە ببا بۇ خۇى.

لەپاشا چووینە لای جابیری كورى عەبدوللا، لەمزگەوتەكەى خۇى بوو، لەو كاتەدا لەيەك لۆ جلددا نوپژى دەكرد، ئنالاندىبووى بەخۆيەو، جامنیش بەناو خەلكەكەدا هەنگاوم نا هەتا چووم لەبەینى ئەوو لەبەینى قىبلەدا، دانیشتم و گوتم: بەر رەحمەتى خودا كەويت! چۆن بەيەك لۆ جەلەو نوپژ دەكەى، ئەمە لەكاتىكا كه ئەوە بالا پۆشەكەتە لەلاتا، گوتى: جا ئەویش چەمۆلەيەكى نا لەسینگم و گوتى: مەبەستم ئەوہيە كه گەوجىكى وەك تۆ بىت بۆ لام و بمبىنى كەمن چى دەكەم، تا ئەویش ئاوا بكا، لەم مزگەوتەى حازرىەدا، پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) هات بۆلامان داركى هیشوو و خورمايەكى ئىبنو طاللى بەدەستەو بوو، بەرووى رۆگەى مزگەوتەكەو وەكەمىكى بىنى، جا بەنووكى لاسكى هیشوو و خورماكه چلمەكەى كړاند، ئەو جا رووى كرده ئىمە و فەرمووى: (كىتان پى خۆشە كه خودا رووى لى وەرگىرئ؟) گوتى: ئىمەيش سەرمان كزكردو ساممان لى نىشت، ديسان فەرمووى: (كىتان پى خۆشە كه خودا رووى لى وەرگىرئ؟). گوتى: ديسان سەرمان كزكردو سام دايگرتين، بۇ جارى سىيەم ديسانەو و فەرموويەو: (كىتان پى خۆشە كه خودا رووى لى وەرگىرئ؟)

جا گوتمان: كەسمان، ئەى پىغەمبەرى خودا! فەرمووى: (دەى كاتى يەكى لەئيو هەلدەستى بۇ نوپژ ئەوە خوداى گەورەو پىرۆز روو بەروويەتى و بەرەو روويەتى، كەواتە تف رۆنەكاتە بەردەمى خۇى، وە هەروەها نەشيكاتە لای راستى خۇى، با لەلای چەپيەو وە بكاتە ژىر پى چەپى، وە ئەگەر لەناكاو، تفى، بەئغەمى، چلمى، زۆرى بۆهينا، با بەلایەكى جەكەى ئاوايەكى لى بكا، حەزرت (دروودى خودای لەسەر بىن) جەكەى نووشتانەو وە لى بەيەكا، واتە: ئاواى لى بكا. ئەنجا فەرمووى: (هەنى عەبىر، واتە: بۆنى خۆشم، بۆ بهينن). جا كورپكى لاو لەناو

خه لکه که دا هه لسا، به هه را کردن چوو له ماله وه، له ناو له پیا هه نئ خه لووقی بۆ هیئا، که خه لووق شتیکی زۆر بۆن خوشه، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) لیی و مرگرت و داینا له سهر نووکی لاسکی هیئشووه دارخورماکه و شوینی کلمه که ی پی سواخ ا، جابیر دهیگوت: ئا له مه وهیه که ئیستا ئیوه دهچن بۆنی خوشه ویستی دهمه له مزگه وته کانتان!

له گه ل پیغه مبه ردا (دروودی خودای له سهر بئ) چووین بۆ غه زای به طنی بوواط، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) دهگه را بۆ مه جدییی کوری عه مری ئه ل-جوهه نی، له و غه زایه دا، تاقه و شتریکی ئاوکیش پینج که س، یا شهش که س، یا حه وت که س، به سه ره، به نۆره، به رودای یه کتری سواری ئه و تاقه و شتره ده بوون، جا پیاویکی یاریده در (واته: ئه نصار) و شتریکی خۆی هه بوو، سه ره هاته سه ر که سواری، و شتره که ی ییخ داو سواری بوو، که ویستی هه لی سینییته وه و شتره که ساوه ساوی دمرکرد، ئه ویش گوتی: هه چه، له عه نه تی خودات لی بئ، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بئ) فه رمووی: (ئه وه کئ بوو له عه نه ت له و شتره که ی دهکا؟) ئه نصارییه که گوتی: من بووم، ئه ی پیغه مبه ری خودا!

فه رمووی: (دابه زه لی، له گه ل له عه نه ت و نه فرین لیکراوا هاوړیتی ئیمه مه که، نزای خراپ له خوتان و له مال و مالتان مه کهن، مه بادا ریکه وتی ئه و کاتانه بکه ن که هه رچی له خودا داوا بکری، له و کاتانه دا، خودا پیتانی ددها!).

جا رویشتن له خزمه تی هه زمه تدا (دروودی خودای له سهر بئ) هه تا دهمه و ئیواره یی، له ئاوی له ئاوه کانی عه رب نزیک بووینه وه، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) فه رمووی: چی پیاوی له پيش ئیمه وه دپروا، ئه ستیله که سواخ ددها و ئاماده ی دهکا و به ریانه که ی دهگری، تا ئاوه که ئه و ق ده بیته وه و په نگ ده خواته وه و ئه ستیله که پرده بئ، هه م خۆشی ئا و ده خواته وه و هه م ئا و بۆ ئیمه ییش ئاماده دهکا. جابیر گوتی: منیش هه لسام و گوتم: قوربان! من دهچم. فه رمووی: (کیی تر دهچی له گه ل جابیردا؟) جه بباری کوری سه خر هه لسا گوتی: من. جا من و ئه و تیمان ته قان هه تا

چووينه سەر بيره كه و سه تلّ دوو سه تلّ ئاومان هه لگۆست و ئه ستيلّ بهردهم
 بيره كه مان سواخ داو ريكمان خست و ئينجا ئاومان له بيره كه هه لكيشا، هه تا
 ئه ستيره كه مان لپيان لپ كرد له ئاو، جا به كه م كه س كه هات و سه رى هه لدا بو
 لامان، پيڤه مبه ر خۆى بوو (دروودى خوداى له سه ر بى) فه رمووى: (به يارمه تى ئىوه؟).
 عه رزيمانكرد: به رموو ئه ي پيڤه مبه رى خودا! ئيتىر جله وى شل كرد بو و شتره كه ي،
 و شتره كه ي تير ئاوى خواردوه، ئه نجا جله و ده كه ي توند كرده وه و و شتره كه گه ئى پان
 كرده وه و گمىزى كرد، ئه و حا و شتره كه ي لادا له سه ر ئاوده كه و ييخى داو پالى خست.
 چه زده ت (دروودى خوداى له سه ر بى) خۆى هاته وه بو سه ر گۆميلكه كه و ده ستنويزى لى گرت و
 منيش هه لسام و چووم له شوين جى ده ستنويزه كه ي پيڤه مبه ر (دروودى خوداى له سه ر بى)
 ده ستنويزم گرت، چه باري گورى سه خريش چو و ده ست به ئاو بگه يه نى، پيڤه مبه ر
 (دروودى خوداى له سه ر بى) هه لسا نويزىكا، منيش يهك عاباى ميلدارم له به ردا بوو، ويستم
 دوو چمكه كه ي راست و چه پ بكه م، پياما نه گه يشته وه، عابا كه هه نى ريشو و گيزو
 گۆلشه ي پيڤه مبه رى، سه ر به ره و خوارم كرده وه و ئه نجا له زير هه ر دوو بالمه وه
 هه ر دوو چمكه گه يه م راست و چه پ بگر دو له سه ر سينيگم گريم دان و ملم كوور
 كرده وه به سه ر يا و به منيشم گرتم تا به رنه بيته وه ئه نجا چووم له لاي چه پى
 پيڤه مبه ر وه راوستام، پيڤه مبه ر (دروودى خوداى له سه ر بى) ده ستى گرتم و سووراند مه وه و
 بردمى له لاي راستى خۆيه وه رايوه ستاندم، له پاشدا چه باري گورى سه خريش
 هاته وه و ده ستنويزى گرت و هات له لاي چه پى پيڤه مبه ر وه وه ستا، چه زده ت (دروودى
 خوداى له سه ر بى) ده ستى هه ردوكماني گرت و پالى پيڤه نايين بو دواوه هه تا ريك له پشتى
 خۆيه وه ريزى كردين و رايوه ستانين، ناگام لى نه بوو پيڤه مبه ر (دروودى خوداى له سه ر بى)
 سه رهنجى منى دهدا، له پاشا كه هه ستم پيى كرد به ده ستى ئاواى كرد، واته: ناو
 قه دت ببه سته، جا كاتى كه ئى بو وه وه فه رمووى: (ئه ي جابير!). گۆتم: به رموو ئه ي
 پيڤه مبه رى خودا! فه رمووى: (ئه گه ر جله كه فه ره ح بوو، دوو چمكه كه ي راست و
 چه پ بكه، به لام ئه گه ر ته سك بوو بيه سته به كه مه رته وه).

جا روښتین له خزمه تی هه زره تدا (دروودی خودای له سهر بڼ) ئه وهی که ئاده میزاد پیی
 بژی خوراکي هه ر پیاوئ له ئیمه هه ر روژدی یه ک قل خورما بوو! جاماوهیئ
 دمیمژی و له پاشا گریئ دده له قه راخیکی جله کهیدا، وه به که وانه کانیشمان گه لا
 ده وهران و دهمان خوارد، ئه وهنده گه لا دارمان خوارد بوو لالغاوهمان تهره کی بوو، وه
 بوو بوو به زام! سویندم به خودا روژئ پیاویکمان به هه له له بیر چوو بوو، دهنکه
 خورماکه ی نه دابوو پیی، ئیمه له بهر بئ هیزی چووینه ژیر بالئ و به لاره و لارو
 له قه له ق بردمان و شایه تیمان بویدا که وهی نه گرتووه، ئه و جا دهنکه خورماکه ی
 داپیی، ئه ویش هه ئسا وهی گرت، له گه ل پیغه مبه ردا که وتینه ری و روښتین، هه تا
 گه یشینه دولیکی پان و پوړو به رین و له وئ لاماندا، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بڼ)
 چوو ده ست به ئاو بگه یه نی، منیش به مه تاره یئ ئاوه وه شوینی که وتم، پیغه مبه ر
 (دروودی خودای له سهر بڼ) ته ماشای کرد هیچی نه دی که خوی له پالدا هه شاربا، له و په ری
 شیوه که وه دوو درخت هه بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بڼ) چوو بو لای یه کیکیان و
 لقیکی ئی گرت و به درخته که ی فهرموو: (به فهرمانی خودا شوینم که وه و وه ر
 له گه لما، ئیتر وه ک و شتری قه مته رگراوی، که له مه له لووت که چوئن مامه حه مه یی
 ده کا بو جله و کیشه که، ئه و درخته یش ئاوا به ملکه چی شوینی پیغه مبه ر (دروودی
 خودای له سهر بڼ) که وت، روښت تا چوو لای درخته که ی ترو په لیکی له ویش گرت و
 به ویشی فهرموو: (به فهرمانی خودا تویش وه ر له شوینم!) ئه ویش به هه مان
 چه شن شوینی که وت، جارویی هه تا گه یشه ناوه راستی نیوانی هه ردو و لایان، له وئ
 درخته کانی نووساند به یه که وه و فهرمووی: (به فهرمانی خودا بنووسین
 به یه که وه و هه شارگه یه کم بو بکه ن!).

درخته کانیش لکان به یه که وه و پالیاندا به یه که وه و بوون به په رده و هه سار
 بوئ هه تا سه راوه که ی ته واوکرد، جابر گوتی: منیش به غار دوور که و تمه وه، نه بادا
 پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بڼ) هه ست بکا که من نریک که و توومه ته وه و ئه و دوورتر
 بکه ویته وه، یا زیاتر دوور بکه ویته وه، ئینجا دانیشتم و له بهر خومه وه بیرم له مه

دهكرددهو سیو دووی دلی خوّمم دهکرد، جا که ئاورم دایهوه تهماشام کرد وا پیّغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) دیت بهرهو من، وه درهختهکانیش لهیهك جوئ بوونهوهو ههریهکهی لهسهر بنکی خوئ وهستاوهو چاوهنواپی فهرمانی پیّغهمبهر دهکا! تهماشام کرد پیّغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) ئیستیکی کردو بهسهری ئاوایهکی کردو ئهوجا درهختهکان چوونهوه بو جیگهی خویان، ئینجا پیّغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) هاتهوه، که گهیشتهوه لای من، فهرمووی: ئهی جابیر! ئهم پایهی منت بینی؟) عهرزیمکرد: بهئی، ئهی پیّغهمبهری خودا! فهرمووی: (دهبچۆ مبولای ئهو دوو درهخته، لهههر یهکهیان پهئی برهو بیهینه، تا دهگهیهته شوینهکهی من، لهوئوه لقیکیان لهراستی خوتهوهو ئهو لقهکهی تریان لهلای چهپتهوه رهوانه بکه). جابیر گوتی: جا منیش ههئسامو بهردیکم هیئاو شکاندمو دهمهکهیم تهنک کردو تا تهواو بوو بهدهمو تیزبوو، چووم بولای درهختهکانو له ههریهکهیان لقیکم بریو بهشوین خوّما بهکیشم کردن ههتا گهیشتمه شوین پایهکهی ههزهرت (دروودی خودای لهسهر بئ) لهوئوه، وهك ههزهرت فهرمانی پی کردم، لقیکیانم له راستمهوهو ئهو لقهکهی تریانم لهلای چهپمهوه رهوانه کردو خوّم چوومهوه بو خزمهتی و گوتم: قوربان! وهك فهرمووت وام کرد، ئهمه بۆچی بوو؟ فهرمووی: (من بهلای دوو گوڤردا تی پهریم ئهشکهنجهو سزا دهران لهبهرهوهوه ههزم کرد که بههۆی تکای منهوه سزاو ئازاریان سووک ببی، تا ئهو دوو لقه تهپراییان تیا دهمینئ. گوتی: جا چووینهوه هۆردووگاکه، ههزهرت (دروودی خودای لهسهر بئ) فهرمووی: ئهی جابیر! ئاو پهیداکه بو دهستنویژ). منیش دهستم کرد به بانگهواز: کئ بی ئاوی لهلا ههبی بو دهستنویژ، ئهری کئ بی ئاوی لهلابی بو دهستنویژ... تاد).

گوتی: گوتم: ئهی پیّغهمبهری خودا! یهك دلۆپ ئاو چییه لهناو کاروانهکهدا دهستم نهکهوت! پیاویکی ئهنصاری ههبوو لهچهند کونده کۆنیکي رهقهئاوتوودا، ئاوی بو پیّغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) سارد دهکرد. لهسهر کۆندهلانی لهدارکی پهلکه خورما. گوتی: فهرمووی: (تی تهقینه بولای فیساری کورپی فیساری ئهنصاری بزانه

هیچ ئاو ھەییە لە کوندەکانیدا. گوتی: کەچووم تەماشام کرد تۆزئ ئاو ھەبوو، لە ھەنگلی کوندەپەکا بوو، ئەوەندە کەم بوو ئەگەر دايم بکردایە لاوشکەکەى کوندەکە خۆى ھەلى دەمژى!

چوومەو ھە بۆ خەزمەتى و حالەکەم عەرزى کرد، فەرمووی: (بڕۆ ئەو چۆرە ئاو ھە بۆ بێنە). چووم بۆیەم ھینا، گرتى بەدەستى ھەو و دەستى کرد بە نزاو دۆعا خویندن، بەلام نەمزانی لە دۆعاکەدا دەفەرموئ چى، وە بەدەستى کوندەکەى ھەل دەگوشى، ئینجا دایەو دەستم و فەرمووی: (بانگەواز ھەل دە بۆ سوینەپەکى گەورە، منیش جارمدا: کئ بئ سوینەپەکى گەورەى وای ھەبئ کە بەشى ئەم بڕکە سوارە ئاو بگرئ. جا بەکوئ سوینەپەکى وایان بۆم ھینا، تا لەبەردەمى حەزەرت خۆیدا دامنا، جا حەزەرت (دروودى خودای لەسەر بئ) بەدەستى ئاواى کرد، لەناو سوینەکەدا: لەپى پان کردەو و پەنجەکانى بلاو کردەو و دەستى لەناو بنى سوینەکەدا دانا، فەرمووی: ئەى جابیر! ئەو تۆزە ئاوەى کەوا لەکوندەکەدا بیکە بەسەر دەستى مندا، کەوا لەناو سوینەکەداو بئى: باسم الله: بە پیرۆزى ناوى خودا) منیش وامکردو گوتم: باسم الله، ئیتەر چاوم ئى بوو کە قول قول ئاو لەنیوانى پەنجەکانى پیغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بئ) ھەل دەقولئ، ئەو جا سوینەکە وەك کانى تەقى و ئاوى تیزا ھەتا پڕ پڕ بوو، فەرمووی: (ئەى جابیر! جارپەدە کئ کارى بەئاو ھەییە بابئ ئاو ببا بۆخۆى). گوتى: جەماوەرەکە ھاتن ئاویان خواردەو و تا تیراوو پاراو بوون، گوتى: گوتم: ئەرى کەس ماو ھە کارى بەئاو ھەبئ؟ دیاربوو کەس نەماوو، ھەرکەسەیان بەشى خۆى ئاوى بردبوو، ئیتەر حەزەرت (دروودى خودای لەسەر بئ) دەستى لە سوینەکە دەرھینا، ھیشتا سوینەکە لیپان لیپ بوو لەئاو.

خەلکەکە لەخەزمەتى حەزەرتدا سکاڵایان لەدەستى برسیتى کرد، فەرمووی: (ھیوا وایە کە خودا خۆى خواردەمەنیتان بۆ بڕەخسینئ!). جا چووینە قەراخ دەریا، لەوئ دەریاکە شەپۆلیکى داو شەپۆلەکە لەگەل خۆیا نەھەنگیکى فڕەدایە دەرەو و لەپالیا ناگرمان کردەو و دەستمان کرد بە کوڵاندن و بڕژاندن لە

گوشته که ی و دهستان کرد به خواردن تا تیرمان خوارد. جابر گوتی: من و فیسارو
 نه و فیسارو نه و فیسار، ههتا پینج کهسی ژمارد، که هه موومان نه م پینج کهسه
 له ناو کالانه ی چاویدا دانیشترین، له دهره وه دیار نه بووین و کهس چاوی لیمان نه بوو
 تا خو مان هاتینه دهره وه!

په راسوویه کیشمان چه مانه وه و راستمان کرده وه و له سهر نوو که که ی رامن گرت،
 زلترین زهلامی کاروانه که، به سواری زه به للاحترین نیره و شتری ناو و شتره کان، که
 قه به ترین زین و کوپان به سهر پشتیه وه بوو، به ژیریدا روپی و له ژیریه وه رمت بوو،
 به بی نه وه ی که سهری دانه وینئ). {بروانه: ژماره: ۱۳۲۶ مختصر صحیح مسلم که
 له پیشه وه رابورد = ۴۹۷۴ صحیح مسلم + تاج/۳، زنجیره: ۱۱۰، ژماره: ۳۱۸۵ ج/۴}.

(۱۲۰۰) باسی موعجزه ی له تبوونی مانگ. (۷۰۰۲ - ۷۰۱۰)

باب: فِي انْشِقَاقِ الْقَمَرِ

۱۵۳۸ - عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: بَيْنَمَا نَحْنُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) بِمِنَى إِذَا انْفَلَقَ الْقَمَرُ فِلْقَتَيْنِ، فَكَانَتْ فِلْقَةٌ وَرَاءَ الْجَبَلِ، وَفِلْقَةٌ دُونَهُ، فَقَالَ لَنَا رَسُولُ
 اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اشْهَدُوا». {الحديث: ۷۰۰۳ = ۷۰۲۸ فم. تجرید/۴، رقم:
 ۱۴۴۷ = ۳۶۳۶، ۳۸۶۹، ۳۸۷۱، ۴۸۶۴، ۴۸۶۵}:

عه بدوللای کوری مه سعوود (رهزای خودای لی بن) فه رمووی: جارئ له مینا له خزمه تی
 حه زه تدا بووین (دروودی خودای له سهر بن) مانگ بوو به دوو که رته وه، که رتیکیان که وته
 پشت کیوه که وه و نه و که رته که ی تریشیان که وته نه و دیویه وه. پیغه مبه ریش (دروودی
 خودای له سهر بن) به ئیمه ی فه رموو: (ته ماشاکن و به شایهت بن که نه م موعجزه
 که وره یه تان به چاوی خو تان له من بینئ). {تاج/۴، زنجیره: ۳۷، ژماره: ۴۱۳۷ ج/۴}.

۱۵۳۹ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ أَهْلَ مَكَّةَ سَأَلُوا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنْ يُرِيَهُمْ آيَةً، فَأَرَاهُمْ انْشِقَاقَ الْقَمَرِ مَرَّتَيْنِ. {الحديث: ۷۰۰۷ = ۷۰۳۲
 فم}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزى خۇداى ئى بىن) فەرموۋى: خەلگى مەككە داۋاى موعجىزەيان لە پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) كرد، وه لەناو خۇيانا رىكەوتن لەسەر ئەۋدى كە موعجىزەكەيان كە داۋاى دەكەن لە پىغەمبەر كە ئەنجامى بدا، لە مانگا دەرىكەۋى، جا شەۋىكىيان بىرپارداۋ لەو شەۋەدا كۆبۈنەۋەو حەزەرت ھاتو بە پەنجەى شاھەتمانى ئامازەى كرد بۆ مانگو مانگ دوو لەت بوو، وه پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) دووچار لەتبۈۋنى مانگى پىشانى خەلگى مەككەدا. {تاج/۴، زنجىرە: ۳۷، ژمارە: ۴۱۳۶، ج/۴ = چاپى چۈارەم}.

روونكر دنەۋە:

موعجىزە چىيە؟ موعجىزە كاريكى زۆر گرنگە، كە پىغەمبەرەن ئەنجامى دەدەن، ھەتا بىن بە بەلگەيەكى روون و ئاشكرا لەسەر داۋاى پىغەمبەرەيەتى، كە ئەو جۆرە كارە گرنگو سەر سورھىنەرە بە ھىچ شىۋەيى لە تواناى كەسى تردا نىيە، بىجگە لە خۇداى گەۋرە بۆ نمۈۋنە: حەزەرتى عيسا، بۆ بەلگە لەسەر راستىي داۋاكەى، كە پىغەمبەرى خودايە، ئەم موعجىزانە، لەسەر دەستى ئەۋدا روۋى داۋە:

- ۱- لە بېشكەدا قسەى كردوۋە.

- ۲- لەگەل ئەدايك دەبى لەگەل دايكىدا دەست دەكا بە گەتوگۆ.

- ۳- لە قور بالندەى دروسمت دەكرود دەفرى.

- ۴- مردوۋى زىندو دەكردەۋە.

- ۵- گولۋ بەلەكى چاك دەكردەۋە.

- ۶- خەبەرى لە غەيب دەدا.

(۱۲۰۱) پاراستنى پىغەمبەر لە ئازارى ئاھەزانى. (۶۹۹۶)

بَاب: مَنَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِمَّنْ هَمَّ بِأَذَاهُ

۱۵۴۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ أَبُو جَهْلٍ: هَلْ يُعْفَرُ مُحَمَّدٌ وَجْهَهُ

بَيْنَ أَظْهُرِكُمْ؟ قَالَ: فَقِيلَ: نَعَمْ، فَقَالَ: وَاللَّاتِ وَالْعُزَّى، لئن رَأَيْتَهُ يَفْعَلُ ذَلِكَ لَأَطَّانٌ عَلَى

رَقَبَتِهِ، أَوْ لَأَعْفِرَنَّ وَجْهَهُ فِي الثَّرَابِ، قَالَ: فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ يُصَلِّي، زَعَمَ لَيْطًا عَلَى رَقَبَتِهِ، قَالَ: فَمَا فَجَنَّهُمْ مِنْهُ، إِلَّا وَهُوَ يَنْكِصُ عَلَى عَقْبِيهِ، وَيَتَّقِي بِيَدَيْهِ، قَالَ: فَقِيلَ لَهُ: مَا لَكَ؟ فَقَالَ: إِنَّ بَيْنِي وَبَيْنَهُ لَخُنْدَقًا مِنْ نَارٍ وَهَوًّا وَأَجْنَحَةً، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَوْ دَنَا مِنِّي لَأَخْتَطَفْتُهُ الْمَلَائِكَةُ عُضْوًا عُضْوًا»، قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ - لَا نَدْرِي فِي حَدِيثِ أَبِي هُرَيْرَةَ أَوْ شَيْءٌ بَلَغَهُ -: (كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لَيْطَغَى. أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْنَى إِنَّ إِلَى رَبِّكَ الرُّجْعَى. أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَى عَبْدًا إِذَا صَلَّى. أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَى أَوْ أَمَرَ بِالتَّقْوَى. أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّى). - يَعْنِي أَبَا جَهْلٍ - (أَلَمْ يَعْلَمْ بِأَنَّ اللَّهَ يَرَى. كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ. نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ. فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ. سَدَّعَ الزَّبَانِيَةَ. كَلَّا لَا تَطِعُهُ) فِي رَايَةِ قَالَ: «وَأَمْرُهُ بِمَا أَمَرُهُ بِهِ». فِي رَايَةِ: (فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ) يَعْنِي قَوْمَهُ. {الحديث: ٦٩٩٦ = ٧٠٢١ فم. تجريد البخاري ٤/، رقم: ١٧١٨ = ٤٩٥٨ فتح الباري}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) ھەرمووی: ئەبو جەھل گوتی: ئەری موھەممەد بوو ھەو پیاوھ کە ھەبەرچاوی ئیوھوھ، بویری بەناوی نوێژوھ، لنگەو تلوور بکەوی، یا لەپەو روو بکەوی و بەناوی کوپنووش و سەجدوھ تەویلی لەسەر خاڤ و خۆل دابنی و رووی خۆی خولاوی بکا؟

گوتیان: بەئێ، ئاوا دەکا. وتی: بەلاتو بە عوززا، بەدوو خودا مەزنەکە ی قورەیش! ئەگەر ببینم شتی وابکا، بەپیوھ لەناو کوپنووشدا دەچمە سەر بوئەقە ی ملی، یا روخساری لەناو خۆلا دەگەوزینم. ھەرمووی: جا جاری پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) نوێژی دەکرد، لەوکاتەدا ئەبو جەھل چوو بو گسانی، ھەتا کار بەسویندەکە ی بکاو دەستدریژی ئی بکات لەناو نوێژەکەیدا. بەلام خەلکە ھەر ئەوھەندیان زانی کە ئەبو جەھل پاشەو پاش دەکشیئەوھو وەک کەسێ شتی شالاوی بو ھینابی، بەھەردوو دەست پاسی خۆی دەکا. ھەرمووی: کاتی پێیان گوت: ئەوھ جیتە بو وادەکەیت؟ گوتی: خەندەکیکی پر لەئاگرو شتەکیکی زۆر سامناک و کۆمەئێ بال، لە غەیبەوھ لەبەینی من و لەبەینی ئەودا پەیدا بوون!

پیغهمبه ریش (دروودی خودای لهسه ربی) فهرمووی: (نهگهر زیاتر لیتم نزیك بیوايه تهوه و وازی لهو دهستدریژییه نههینایه، بهرلهوهی که نهو دهستدریژی لهمن بکا، فریشته پهل پهلپه لیان دهکردو پارچه پارچه دهیان فراند).

راوی دمفه رموی: جا نازانین که باسی هاتنی ئەم نایه تانهی دواوهیش بهشی بوو لهم فهرموودهیهی نهبو هورهیره و نهبو هورهیره نهمهیشی فهرمووه، یا شتی بوو گهیشتوو بهراوی و نهو فهرمووی: جا خودای بالا دهست و خاوهن شکو، بهم بونهیهوه، ئەم نایه تانهی ناردە خوارهوه:

{كَلَّا إِنَّ الْإِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَّاظٍ، أَنْ رَأَاهُ اسْتَعْصَمَ، إِنَّ إِلَىٰ رَبِّكَ الرُّجْعَىٰ، أَرَأَيْتَ الَّذِي يَنْهَىٰ عَبْدًا إِذَا صَلَّىٰ، أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ عَلَى الْهُدَىٰ، أَوْ أَمَرَ بِالْتَّقْوَىٰ، أَرَأَيْتَ إِنْ كَذَّبَ وَتَوَلَّىٰ، أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ اللَّهَ يَرَىٰ، كَلَّا لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِ لَنَسْفَعًا بِالنَّاصِيَةِ، نَاصِيَةٍ كَاذِبَةٍ خَاطِئَةٍ، فَلْيَدْعُ نَادِيَهُ، سَنَدْعُ الزَّبَانِيَةَ، كَلَّا لَا تَطِعُهُ - سورة العلق، الآيات: ۶ - ۱۹}.

کورتهی واکههیان و مهبهست لیان:

(مروقی نهزانی دوور لهخوا، بهدهنکه جوئی دهرهړی، به کهمترین نازو نیعمهت لهخوی دهگورئ، وای لی دئ گالتهی به نایین و رهفتاری بهرزدئ، ری لهبهرنامهی نایین دهگرئ، نازانی که خودا ناگای لهههموو شتی ههیه هیچی لی ون نابی، روژی به کهساسی دپتهوه بهردهستی خودا، خودا تولهی بهرودوای لی دهستیئن).

۱۲۰۲) پاراستنی پیغهمبه (دروودی خودای لهسه ربی) لهدهستدریژی کهسی که ویستوویهتی بیکوژی. (۵۹۰۹ - ۵۹۱۱)

باب: مَنَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِمَّنْ أَرَادَ قَتْلَهُ

۱۵۴۱- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: غَزَوْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَزْوَةَ قَبْلِ نَجْدٍ، فَأَدْرَكَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي وَادٍ كَثِيرِ الْعِصَاهِ، فَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَحْتَ شَجَرَةٍ، فَعَلَّقَ سَيْفَهُ بِغُصْنٍ مِنْ أَغْصَانِهَا، قَالَ: وَفَرَّقَ النَّاسُ فِي الْوَادِي يَسْتَظِلُّونَ بِالشَّجَرِ، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى

اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ رَجُلًا أَتَانِي وَأَنَا نَائِمٌ فَأَخَذَ السَّيْفَ، فَاسْتَيْقَظْتُ وَهُوَ قَائِمٌ عَلَى رَأْسِي، فَلَمْ أَشْعُرْ إِلَّا وَالسَّيْفُ صَلَّتَا فِي يَدِهِ فَقَالَ لِي: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ قُلْتُ: اللَّهُ، ثُمَّ قَالَ فِي الثَّانِيَةِ: مَنْ يَمْنَعُكَ مِنِّي؟ قَالَ: قُلْتُ: اللَّهُ، قَالَ: فَشَامَ السَّيْفَ، فَهَا هُوَ ذَا جَالِسٌ»، ثُمَّ لَمْ يَعْرِضْ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۵۹۰۹ = ۵۹۰۵ فم. تجريد البخاری/ ۴، رقم: ۱۵۵۷ = ۴۱۳۵، ۲۹۱۳، ۴۱۳۴، ۴۱۳۶}:

جابیری کوری عہدوللا (رمزی خودایان لی بی) فہرمووی: لہ غہزایہکا لہ خزمہت پیغہمبہر خویدا (دروودی خودای لہسہر بی) بہرہو نہجد رؤیشتین بو غہزایی، لہ قرچہی نیوہرؤدا، لہ شیویکی دہکہزیاویدا، بو سہرخہو شکاندنی نیوہرؤ لاماندا، خہلکہکہ بہناو شیوہکہدا بلاو بوونہوہو چوونہ سیبہری دارہکانہوہ، پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر بی) لہبن سیبہری دار سہمؤرہیہکا دابہزی و شمشیرہکہی پیادا ہہلواسی و خہوت، کاتی خہبہری دہبیتہوہ دہروانی وا پیایو لہلای دایہ، کہ ہاتوہ حہزرمہت ہہستی پیی نہکردوہ، فہرمووی: جا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) ئیمہی بانگ کردو فہرمووی: (نہم پیاوہ شمشیرہکہی منی ہہلکیشابوو، بہ رووتی گرتبووی بہدہستیہوہ بہدیار سہرمہوہ راوہستابوو، دہیگوت پییم: کی رزگارت دہکات لہدہستم؟ منیش گوتم: خودا، دیسانہوہ بو جاری دوہم گوتی: کی رزگارت دہکات لہدہستم؟ منیش گوتم: خودا، جا شمشیرہکہی نایہوہ ناو کیلانہکہی، وا ئہوہتانی بو خوئی دانیشتوہ) ئیتر پیغہمبہریش (دروودی خودای لہسہر بی) تۆلہی لہ پیاوہکہ نہسہندو ہیچی لیی نہکرد). {تاج/ ۴، زنجیرہ: ۳۹، ژمارہ: ۴۴۴۳}.

۱۲۰۳) گوشتی زہہراوی مہر دہرخواردی پیغہمبہر دراوہ. (۵۶۶۹ - ۵۶۷۰)

بَابُ فِي السَّمِ وَأَكْلِ الشَّاةِ الْمَسْمُومَةِ

۱۵۴۲- عَنْ أَنَسٍ: أَنَّ امْرَأَةً يَهُودِيَّةً أَتَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِشَاةٍ مَسْمُومَةٍ، فَأَكَلَ مِنْهَا، فَجِئَ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَسَأَلَهَا عَنْ ذَلِكَ؟ فَقَالَتْ: أَرَدْتُ لِأَقْتُلَكَ! قَالَ: «مَا كَانَ اللَّهُ لِيُسَلِّطَكَ عَلَى ذَاكَ». قَالَ: أَوْ قَالَ:

«عَلَيَّْ». قَالَ: قَالُوا: أَلَا نَقْتُلُهَا؟ قَالَ: «لَا»، قَالَ: فَمَا زِلْتُ أَعْرِفُهَا فِي لَهَوَاتِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۵۶۶۹ = ۵۶۶۱ فم. بخاری. هبة: ۲۶۱۷} :

ئەنەس (رەزای خودای لەسەر بێ) فەرمووی: زنیکی جوولەگە مەرپیکی زەهراوی دانا بۆ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەندیکی لیی خوارد، ئینجا ژنەکیان هینا بۆلای پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بۆ مەسەلە مەرە زەهراوییه که لیی پرسی؟ که بۆچی ئەمە کردوو؟ گوتی: ویستم بتکوژم، فەرمووی: خودا کاریکی وانا که ئەو بەتۆ بکری. یا فەرمووی: (خودا شتی وانا کهتۆ بەسەر مندا زال بکا). گوتیان: بۆ ئەیکوژین؟ ئەی پیغەمبەری خودا! فەرمووی: (مەیکوژن!).

ئەنەس فەرمووی: هەتا کاتی مەرگی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەشەرو ماکی ئەو خواردنە زەهراوییه بە زمانە بچکۆلەو مەلاشووی پیغەمبەرەو مابوو).
{تاج/۳، زنجیرە: ۵۵، ژمارە: ۲۹۵۱، ۲۹۵۲، ۲۹۵۳، ۲۹۵۰} + {بخاری. طب: ۵۷۷۷، ۲۴۲۸ +
تجريد البخاری/۴، ژمارە: ۱۶۲۱ هەتا ژمارە: ۱۶۲۸}.

۱۲۰۴) له خەملکردندا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پیکایه تی.

(۵۹۰۰ - ۵۹۰۸)

بَابُ فِي إصَابَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْخَرْصِ

۱۵۴۳- عَنْ أَبِي حُمَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْنَا مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَزْوَةَ تَبُوكَ، فَاتَيْنَا وَادِيَ الْقُرَى عَلَى حَدِيقَةٍ لِمَرْأَةٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اخْرُصُوهَا»، فَخَرَصْنَاهَا، وَخَرَصَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَشْرَةَ أَوْسُقٍ، وَقَالَ: «أَحْصِيهَا حَتَّى تَرْجِعَ إِلَيْكَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ». فَأَنْطَلَقْنَا حَتَّى قَدِمْنَا تَبُوكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «سَتَهُبُّ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَةُ رِيحٌ شَدِيدَةٌ، فَلَا يَقُمْ فِيهَا أَحَدٌ مِنْكُمْ، فَمَنْ كَانَ لَهُ بَعِيرٌ فَلْيَشُدَّ عِقَالَهُ، فَهَبَّتْ رِيحٌ شَدِيدَةٌ، فَقَامَ رَجُلٌ، فَحَمَلَتْهُ الرِّيحُ حَتَّى أَلْقَتْهُ بِجَبَلِي طَيِّئٍ، وَجَاءَ رَسُولُ ابْنِ الْعَلَمَاءِ صَاحِبِ أَيْلَةٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِكِتَابٍ وَأَهْدَى لَهُ بَغْلَةً بَيْضَاءَ فَكَتَبَ إِلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

وَسَلَّمَ)، وَأَهْدَى لَهُ بُرْدًا، ثُمَّ أَقْبَلْنَا حَتَّى قَدِمْنَا وَادِيَ الْقُرَى، فَسَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَرْأَةَ عَنْ حَدِيثِهَا كَمْ بَلَغَ ثَمَرُهَا؟ فَقَالَتْ: عَشْرَةَ أَوْسُقٍ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنِّي مُسْرِعٌ، فَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ فَلْيُسْرِعْ مَعِيَ، وَمَنْ شَاءَ فَلْيَمْكُثْ»، فَخَرَجْنَا حَتَّى أَشْرَفْنَا عَلَى الْمَدِينَةِ، فَقَالَ: «هَذِهِ طَابَةُ، وَهَذَا أَحَدٌ وَهُوَ جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ»، ثُمَّ قَالَ: «إِنَّ خَيْرَ دُورِ الْأَنْصَارِ دَارُ بَنِي النَّجَّارِ، ثُمَّ دَارُ بَنِي عَبْدِ الْأَشْهَلِ، ثُمَّ دَارُ بَنِي عَبْدِ الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْجِ، ثُمَّ دَارُ بَنِي سَاعِدَةَ، وَفِي كُلِّ دُورِ الْأَنْصَارِ خَيْرٌ»، فَلَحَقْنَا سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ، فَقَالَ أَبُو أُسَيْدٍ: أَلَمْ تَرَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَيْرَ دُورِ الْأَنْصَارِ فَجَعَلْنَا آخِرًا؟ فَأَدْرَكَ سَعْدُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ خَيْرَتْ دُورِ الْأَنْصَارِ فَجَعَلْتَنَا آخِرًا؟ فَقَالَ: «أَوْلَيْسَ بِحَسْبِكُمْ أَنْ تَكُونُوا مِنَ الْخِيَارِ».

{الحديث: ۵۹۰۷ = ۵۹۰۳ فم. تجريد ۱۲۵/۲، رقم: ۷۱۳ = ۱۴۸۱، ۱۸۷۲، ۳۱۶۱، ۳۷۹۱، ۴۴۲۲. أبو داود. خراج: ۳۰۷۹ + تجريد ۴/، رقم: ۱۴۸۷}:

ئەبو حومەیدی ئەلساعیدی (رمزای خودای لی بی) فەرمووی: لە خزمەتی حەزەرەدا (دروودی خودای لەسەر بی) دەرچووین بۆ غەزای تەبووک، کە گەشتینە وادیلقورا، ژنی لەناو باخیکی خۆیدا بوو، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (ئەم باخە بخەملێن). ئیڤمەیش هەرکەسە بەجۆری خەملاندەمان، وە پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) خۆی خەملاندی بە دە دەسقو بە ژنەکەشی فەرموو: (تۆ هەلی ژمیڤرە تا بەپشتی خوا دەگەرپیڤنەو بۆلات). ئەنجا روڤشتین هەتا چووینە تەبووک، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) فەرمووی: (ئەم شەو بایەکی سەخت هەل دەکا لیئان، کەستان لەوکاتەدا هەلمەسن، هەر کەسەش وشتی هەیه، با توند توند پیوهندی بکا). جا بایەکی سەختی وا هەلی کرد، پیاوێ لەوکاتەدا هەلسا، بایەکە هەلی گرتو لەلای دوو کیووەکی طەیا لەوێ تووڤی دا، فروستادهی ئیبنو عەلای شای ئەیلە نامەیهکی لە ئیبنو عەلاو هینا بۆ پیڤەمبەر، لەگەڵ هیستەرە ماچەیهکی سپیدا بەدیاریی.

پیڤەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بی) نامەیهکی بۆی ناردو عابەیهکیشی بەدیاری بۆ نارد، جا کەهاتینەو بۆ وادیلقورا، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) بۆ باخەکە لە ژنەکە ی پرسی: (باخەکەت بەرەکە ی چەند دەسقو دەرچوو؟). گوتی: دە دەسقو.

ئەنجا پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (من بەزوویی دەپۆمەووە بۆ مەدینە، جا ئەوەی حەزەدەکا لەگەڵ مندا بێ، ئەووە کەیفی خۆیەتی و ئەوەدیشی حەزەدەکا کە لیڤە بمینیتەووە، ئەووە با بمینیتەووە).

ئەو جا کەوتینە رێ، کاتی لەدوورەووە مەدینەمان لێ دەرکەوت فەرمووی: (ئەمە طابەییە، واتە: خۆش و خاویڤ و سازگارە، وە ئەوەش چیا ی ئوحوودە، ئەم کێوە ئیمە ی خۆش دەوێ و ئیمەش ئەومان خۆش دەوێ!).

لەپاشا فەرمووی: (باشترین گەرەك و خانە ی یاریدەدەران (ئەنصار) گەرەك و خانەکانی بەنی نەحارن، لەپاش ئەوان گەرەك و خانەکانی بەنی عەبدول ئەشەلن، لەپاش ئەوان گەرەك و خانەکانی بەنی ساعیدەن، وە گەرەگ و خانووەکانی یاریدەدەران (ئەنصار) هەموویان خێردار و باش و خاسن!).

لەپاشا کە سەعدی کۆری عوبادەمان پێ گەشت، ئەبو ئوسەید پێی گوت: ئاگات لێیە کە پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) باشیتیی گەرەك و خانەکانی یاریدەدەران ی دیاری کردو پلە ی باشی و بەرپزیی بۆ دانان، کەچی ئیمە ی خستە دواو، کە بنەمالە ی بەنی ساعیدەین!

سەعدیش چوو بۆلای پېغەمبەر و عەرزی کرد: ئە ی پېغەمبەر ی خودا! باشیتیی گەرەك و خانەکانی یاریدەدەران دیاری کردووە کەچی ئیمەت لەپلە ی دواو داناو کە بنەمالە ی بەنی ساعیدەین؟! فەرمووی: (بەس نییە کە ئێوەدیش بەردەستە ی چاکان کەوتوون!). {تاج/۳، زنجیرە: ۱۰۳، ژمارە: ۳۱۶۸ ج/۴}. بۆ ژياننامە ی ئەبو حومەید بروانە پاش ژمارە: ۱۵۴۷ لەدواو.

۱۲۰۵) فەرمايشتى پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ): من کە مەرم گرتوون کە نە کەونە ناو ناگر. (۵۹۱۳ - ۵۹۱۷)

بَابُ: قَوْلُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَا أَخَذُ بِحُجْرَتِكُمْ عَنِ النَّارِ ۱۵۴۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَثَلِي كَمَثَلِ رَجُلٍ اسْتَوْقَدَ نَارًا، فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهَا، جَعَلَ الْفَرَّاشُ وَهَذِهِ

الدَّوَابُّ الَّتِي فِي النَّارِ يَقَعْنَ فِيهَا، وَجَعَلَ يَحْجُزُهُنَّ وَيَغْلِبْنَهُ فَيَتَّقَحَمْنَ فِيهَا، قَالَ: فَذَلِكُمْ مَثَلِي وَمَثَلُكُمْ، أَنَا آخِذٌ بِحُجَزِكُمْ عَنِ النَّارِ، هَلُمَّ عَنِ النَّارِ، هَلُمَّ عَنِ النَّارِ، فَتَغْلِبُونِي تَقَحَّمُونَ فِيهَا». {الحديث: ۵۹۱۶ = ۵۹۱۲ فم. تجريد البخارى/ ۴، رقم: ۱۳۶۴ = ۳۴۲۶، ۶۴۸۳. تحفة الأشراف: ۱۴۷۷۱} :

ئەبو ھوردیرە (رمزى خودای ئى بن) فەر مووی: خۆشەویست (دروودى خودای لەسەر بى) فەر مووی: (وینەى من و وینەى ئیوہى ئومەتى من، ئەى نەتەوہى ئیسلام! وەك وینەى پیاوئى وایە كە ئاگرىكى كردبیتەوہ، جانەوہرو پەپوولەيەكى زۆرى تى ورووكابن و پەيتا پەيتا بکەونە ناوى و بسووتپن، پیاوہكە ھەردەيەوئ بەريان ئى بگرئ و نەھيئى بکەونە ناو ئاگرەكە، بەلام جانەوہرو پەپوولەكان کوپرانە بەرەو ئاگرەكە ھەر ئەزەنەك دەدەن و لەبەر زۆرى خويان پیاوہكە دەرەقەتيان نايەت و سەرەنجام دەسەپینە ناو ئاگرە سوورەكەوہ، دەى ئەمە رىك وینەى من و وینەى ئیوہيە: ئەوہتانی من كەمەرم گرتوون و بەزۆر دوورتان دەخەمەوہ لە ئاگرى دۆزەخ و بەدەم پیتان دەلييم: وەرن بۆلاى بەرنامەى جوانى ئیسلام و دووربکەونەوہ لە ئاگرى دۆزەخ، كەجى ئیوہ بەزۆر خوتان لەدەستم رادەپسكىئن و دەرەقەتتان نايەم و سەرەنجام خوتانى تى فرئ دەدەن!). {تاج: ۴۷/۱، زنجیرە: ۹، ژمارە: ۶۶ + رياض: ۱۵۱/۱، زنجیرە: ۱۶، ژمارە: ۱۶۳/۸ چاپى دووہم}.

۱۲۰۶) پیغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەھەموو كەسى، لەگەلى ئیسلام،

باشتر خودا دەناسى و زیاتریش لىی دەترسى. (۶۰۶۲ - ۶۰۶۴)

بَابُ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَعْلَمُهُمْ بِاللَّهِ وَأَشَدَّهُمْ لَهُ خَشْيَةً

۱۵۴۵ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: رَخَّصَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي أَمْرِ، فَتَنَزَّهُ عَنْهُ نَاسٌ مِنَ النَّاسِ، فَبَلَغَ ذَلِكَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَغَضِبَ، حَتَّى بَانَ الْغَضَبُ فِي وَجْهِهِ، ثُمَّ قَالَ: «مَا بَالُ أَقْوَامٍ يَرْغَبُونَ عَمَّا رُخِّصَ لِي فِيهِ؟! فَوَاللَّهِ لَأَنَا أَعْلَمُهُمْ بِاللَّهِ، وَأَشَدَّهُمْ لَهُ خَشْيَةً». {الحديث: ۶۰۶۴ = ۶۰۶۵ فم. بخارى. أدب: ۶۱۰۱، ۷۳۰۱} :

عائیشہ (رمزای خودای لی بن) دہفہ رموی: بؤ کاری پیغہ مہبر (دروودی خودای لہسہر بن) بہ پیی مؤلہتی شہری کاریکرد، بہباری ئاسانیدا ئہنجامی دا، نہوہک بہباری قورسی و گرانیدا، ہہندی کس لہ خہلکہکہ پاریزیان لہوہکرد، کہ وہک پیغہ مہبر (دروودی خودای لہسہر بن) ئہوکارہ بہ پیی مؤلہتی شہری بہبارہ سووکہکہیدا بیکہن، گوتیان: ئیمہ لہکوئی و پیغہ مہبر لہکوئی، ئہو خوی گہورہ لہ گوناہی بہرودوی خوش بووہ، پیویستی بہخورنجاندن نییہ وہک ئیمہ!!

کاتی ھہلوئیست و قسہی ئہمانہ گہیشتہوہ بہ پیغہ مہبر (دروودی خودای لہسہر بن) توورہ بوو، لہپاشا ھہزرت (دروودی خودای لہسہر بن) فہرموی: (ئہوہ بؤچی کسانئ و پیدابوون، پاریز دہکمن لہہندی کاری و کمن بہ پیی ئہو مؤلہتہ شہرییہ دہیکہم، کہ خودا ریگہی ئہو مؤلہتہی پیمداوہ؟! دہی سویندم بہ خودای گہورہ من گہلی باشتر لہوان خودا دہناسم و لہوان زیاتریش لیی دہترسم، دہی ئہوہ ریگہی ئہوہم لی ناگری کہ کار بہ مؤلہتی شوہری بکہم لہہندی کاردا). {ہروانہ: ریاض/۱/۱۳۴، ژمارہ: ۱۴۲/۲، زنجیرہ: ۱۴، ۱۴۹/۸ + تاج/۱، زنجیرہ: ۱۰، ژمارہ: ۷۷، ۷۸، ۸۰. ج/۴ = چاپی جوارہم لاپہرہ: ۵۳} + {تاج/۳، زنجیرہ: ۹۰، ژمارہ: ۳۱۳۳ ج/۴ = چاپی جوارہم}.

۱۲۰۷) دوورگرتنی پیغہ مہبر (دروودی خودای لہسہر بن) لہتاوان و تۆلہ سہندنیشی بہس لہبہر رەزای خودای گہورہ بووہو بہس. (۵۹۹۹ - ۶۰۰۵)
 باب: بعد النبی (صلی اللہ علیہ وسلم) من الآثام و قیامہ لحارم اللہ تعالیٰ
 ۱۵۴۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهَا قَالَتْ: مَا خَيْرَ رَسُولٍ لِلَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَ أَمْرَيْنِ إِلَّا أَخَذَ أَيْسَرَهُمَا مَا لَمْ يَكُنْ إِثْمًا، فَإِنْ كَانَ إِثْمًا كَانَ أَبْعَدَ النَّاسِ مِنْهُ، وَمَا انْتَقَمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِنَفْسِهِ إِلَّا أَنْ تُنْتَهَكَ حُرْمَةُ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ. {الحديث: ۵۹۹۹ = ۶۰۰۰ فم. تجرید البخاری/۴/۱۰۸، رقم: ۱۴۲۳ = ۳۵۶۰، ۶۱۲۶، ۶۷۸۶، ۶۸۵۳ فتح الباری. أبو داود. أدب: ۴۷۸۵. تحفة مالأشرف: ۱۶۵۹۵}:

عائىشە (رەزى خۇداى ئى بىن) فەرەرمووى: ھەركاتى پېغەمبەر خۇى بىكرايە بەسەرپىشك لەنىوانى دوو كارد، كە يەككىيان لەوى تریان ئاسانتر بووايە، ھەمىشە ئاسانەكەيانى ھەل دەبژاردو ئەوھيانى دەکرد، بەمەرچى ئەو كارە گوناھ نەبوایە، ئەگىنا لەھەموو كەسى زياتر لىى دوور دەكەوتەو، ھەرگىزىش پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) ھەق و تۆلە سەندى، كە پەيوەندى تايبەتى بەخۇدى خۇيەو ھەبوایە، نەیدەسەند بەلكوو كابرای دەبەخشی، مەگەر كەسى قەدرو ریزى شەریعەتى خۇداى گەورەو مەزنى بشكاندبايە، ئەو تۆلەى ئەوھى ئى دەسەند). {تاج/۲، زنجیرە: ۹۰، ژمارە: ۳۱۳۱ + ریاض/۲/۱۷۶، زنجیرە: ۷۵، ژمارە: ۶۴۴ ج/۲ = چاپى دووھم}.

۱۲۰۸) پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) ئەوھندە لەشەو نوێژا راوہستابوو، ھەردوو پیتی پەنەما بوو. (۷۰۵۵ - ۷۰۵۷)
 باب: صَلَاتِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى انْتَفَخَتْ قَدَمَاهُ وَقَوْلُهُ: أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا
 ۱۵۴۷- عَنْ الْمُغِيرَةِ بْنِ شُعْبَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَّى حَتَّى انْتَفَخَتْ قَدَمَاهُ، فَقِيلَ لَهُ: أَتَكْلِفُ هَذَا وَقَدْ غَفَرَ اللَّهُ لَكَ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ؟ قَالَ: «أَفَلَا أَكُونُ عَبْدًا شَكُورًا». {الحديث: ۷۰۵۵ = . تجريد البخارى/۱، رقم: ۵۶۳ = ۱۱۳۰، ۴۸۳۶، ۶۴۷۱. ترمذی. صلاة: ۴۱۲. نسائی. صلاة: ۱۴۱۹. تحفة الأشراف: ۱۱۴۹۸}:

موغیرەى كورى شوعبە (رەزى خۇداى ئى بىن) فەرەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) ئەوھندە لەشەو نوێژدا بەپێوہ راوہستابوو، ھەردوو قاجى، يا ھەردوو لاقى پەنەما بوون!

ياران (رەزى خۇدايان ئى بىن) عەرزىان كرد: ئەى خۆشەويستى خودا! بۆجى ئەوھندە خۆت ماندوو دەكەى، خۆ تۆ خودا لە گوناھى بەرودوات خۆش بوو، كەواتەبۆ وا لەخۆت دەكەى؟ ئەویش (دروودى خۇداى لەسەر بىن) فەرەرمووى: (ئەدىى نابى كەمنىش

بهندهیهکی ستایشکارو عهبدیکی سوپاس گوزاریم؟). {تاج/۱، زنجیره: ۱۸۱، ژماره: ۹۷۱. چاپی چوارهم} + {ریاض/۱، زنجیره: ۱۱، ژماره: ۹۸}.

روونکردنهوه:

ئه‌بو حومهیدی ئه‌ل‌ساعیدی (رمزای خودای ئی بن) هاوه‌لیکی ناوداری پیغه‌مبه‌ره، ناوی عه‌بدوره‌حمانی کوری سه‌عه‌ده، ئه‌نصاریه، خه‌لکی مه‌دینه‌یه، ئاماده‌ی جه‌نگی ئو‌خودو مه‌ل‌به‌ندو شه‌رگا‌کانی دوا‌ی ئو‌خود بوو، له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا، له‌دژی بب‌او‌مه‌ران، له‌پیا‌وانی سه‌حیه‌ینه، واته: له‌و سه‌حابانه‌یه که گیرانه‌وه‌یان له سه‌حیحی بو‌خاری و له سه‌حیحی موس‌لیمدا هه‌یه، له‌کو‌تایی جین‌شینی مو‌عاوییه‌دا فه‌وتی کردووه (رمزای خودای ئی بن).

۱۲۰۹) فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): من پیشه‌نگی ئی‌وه‌م له‌سه‌ر جه‌وزی که‌وهر. (۵۹۲۴ - ۵۹۵۸)

بَاب: قَوْلُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ

۱۵۴۸- عَنْ جُنْدَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «أَنَا فَرَطُكُمْ عَلَى الْحَوْضِ». {الحديث: ۵۹۲۴ = ۵۹۲۱ فم. بخاری. رقاق: ۶۵۸۹. تحفة الأشراف: ۳۲۶۵}:

جون‌دوب (رمزای خودای ئی بن) فه‌رمووی: به‌گو‌یی خو‌م له‌زاری پیر‌ۆزی پیغه‌مبه‌رم بیست ده‌یفه‌رموو: (من پی‌شه‌روی ئی‌وه‌م بو‌سه‌ر جه‌وزی که‌وهر، هه‌تا به‌رله‌وه‌ی که‌ئیه‌و بێن بو‌ئهو‌ی من ریکی بخه‌م بو‌تان). {تاج/۵، زنجیره: ۱۲۶، ژماره: ۵۶۷۵، ۵۶۷۶}.

۱۲۱۰) هه‌وزه‌که‌ی پیغه‌مبه‌رو با‌سی که‌وره‌یه‌که‌ی و رو‌یشتی نه‌ته‌وه‌ی ئی‌سلام بو‌سه‌ری. (۵۹۲۴ - ۵۹۵۸)

بَاب: فِي حَوْضِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعَظْمِهِ وَوُرْدُ أُمَّتِهِ

۱۵۴۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: رَسُلُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «حَوْضِي مَسِيرَةُ شَهْرٍ، وَزَوَايَاهُ سَوَاءٌ وَمَاؤُهُ أَبْيَضُ مِنَ الْوَرَقِ،

وَرِيحُهُ أَطْيَبُ مِنَ الْمِسْكِ، وَكِيْزَانُهُ كُنْجُومِ السَّمَاءِ، فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَا يَظْمَأُ بَعْدَهُ أَبَدًا»،
 قَالَ: وَقَالَتْ أَسْمَاءُ بِنْتُ أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): «إِنِّي عَلَى الْحَوْضِ حَتَّى أَنْظُرَ مَنْ يَرِدُ عَلَيَّ مِنْكُمْ، وَسَيُؤْخَذُ أَنْاسٌ دُونِي فَأَقُولُ:
 يَا رَبِّ مَنْنِي وَمِنْ أُمَّتِي، فَيُقَالُ: أَمَّا شَعَرْتَ مَا عَمِلُوا بَعْدَكَ، وَاللَّهِ مَا بَرَحُوا بَعْدَكَ
 يَرْجِعُونَ عَلَى أَعْقَابِهِمْ، قَالَ: فَكَانَ ابْنُ أَبِي مُلَيْكَةَ يَقُولُ: اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ أَنْ تَرْجَعَ عَلَيَّ
 أَعْقَابَنَا أَوْ أَنْ نَفْتَنَ عَنْ دِينِنَا». {الحديث: ٥٩٢٨ = ٥٩٢٧ ف.م. بخاری. رقاق: ٦٥٩٣،
 ٧٠٤٨. تحفة الأشراف: ١٥٧١٩} :

داوود فهرمووی: نافعی کوری عومەر فهرمووی: ئیبنو ئەبی مولهیکه
 فهرمووی: عهبدوللای کوری عهمری کوری عاص (رهزای خودا له خووی و لهباوکی
 بئ) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسهەر بئ) فهرمووی: (حهوزی کهوثره م پانییه کهی
 یهک مانگه رییه، ههروا دریزییه کهی چونکه نیوانی گوشهکانی یهکسانه بهیه کهتری،
 ئاوه کهی لهزیو سپیتره، بۆنی لهبۆنی میسک خوشره، ژمارهی سوراحیهکانی سهری
 که موسولمانان ئاویان پئ نۆش دهکهن وهک ژمارهی ئەستیره ئاسمان وان،
 هه رکهسی لئی نۆش بکا، ههتا ههتایه توونی نابئ).

ئیبنو ئەبی مولهیکه، ئەم فهرموودهیهی تریشی لهبارهی حهوزی کهوثره وه،
 له ئەسمائی کچی ئەبویه کهروه گپراوته وه فهرمووی: ئەسماء فهرمووی:
 پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسهەر بئ) فهرمووی: (بۆ خوّم لهسهەر حهوزی کهوثره چاوهروانتان
 دهکهم، ههتا بزانه کامانه تان دین بۆلام و دهبن بهمیوانم لهسهەر ئەو حهوزه، بۆ
 نۆشکردنی ئاوه کهی، کهسانێ لهمن دائه برپین و جیایان دهکهنه وه له میوانهکانم و
 ناهیلن له ئاوه کهی نۆش بکهن، منیش عهرزی خودای گهوره دهکهم و دهلیم: ئەی
 بهروهردگاری گهوره! خو ئەمانه لهمن و له ئۆمهتی من، ئیتر بۆچی فریشتهکان
 ریگهیان پئ نادهن کهبێن بۆسهەر حهوزه کهم و له ئاوه کهی بخۆنه وه؟ له وهلاما پیم
 دهگوتری: ئەدی تۆ نازانی ئەمانه لهپاش تۆ چی کاریکی ناشیرینیان کردوه:
 بهخودا ئەمانه کهوا ریگهیان پئ نادری کهبێن بۆ خزمهت، بۆسهەر حهوزی

كهوثر، بُو نُوْشكرْدن له ئاوهكهى كهدهبى به كليلى رزگارى ههتا ههتايى، ئهمانه لهپاش مهركى تُو يهكسهر پاشگهز بوونهتهوهو له ئايين ههلگهراونهتهوه).

راوى دهفهرموى: جاران لهكاتى گيرانهوهى ئهم فهرموودهيهدا لهدوايهوه ئيبنو ئهبى مولهيكه دهيفهرموو: خودايه! ئيمه پهنا دهگرين به پهناى تُو، كه خوا نهخواست له ئايينى پيروزى ئيسيلام پاشگهز ببينهوه، يا تووشى ئاژاوهو سههر ليشيوانى ئايينى ببين). {تاج/۱، زنجيره: ۹، ژماره: ۶۹ + تاج/۴، زنجيره: ۸۶، ژماره: ۴۲۲۸ ههتا ۴۲۳۱} + {تاج/۵، زنجيره: ۱۲۶۰، ژماره: ۵۶۷۵ ههتا ۵۶۸۹} + {تجريد/۵/۲۹۵، رقم: ۲۰۴۱ = ۶۵۸۷ فتح البارى}.

۱۵۵۰- عَنْ حَارِثَةَ بْنِ وَهَبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّهُ سَمِعَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «حَوْضُهُ مَا بَيْنَ صَنْعَاءَ وَالْمَدِينَةِ»، فَقَالَ لَهُ الْمُسْتَوْدُ: أَلَمْ تَسْمَعْهُ قَالَ: «الْأَوَانِي»؟ قَالَ: لَا، فَقَالَ الْمُسْتَوْدُ: تَرَى فِيهِ الْآنِيَةَ مِثْلَ الْكَوَاكِبِ. {الحديث: ۵۹۳۸ = ۵۹۳۷ فم. تجريد/۵، رقم: ۲۰۴۲ = ۶۵۹۱ فتح البارى. تحفة الأشراف: ۳۲۸۷}.

حاريتهى كورى وههب (رهزاي خوداي لى بن) فهرمووى: بيستم له پيغهمبههر (دروودى خوداي لهسهر بن) دهيفهرموو: (حهوزى كهوثرى من له صهنعاى يهमेنهوه ههتا مهدينه دهبن).

موستهوويدي كورى شهددادى كورى عههر، كهخوى و باوكى هاوهلى پيغهمبههر بوون فهرمووى پيى: ئهى لىت نهبيستوو كهباسى پهرداخو پياله و سوراخيهكانى سههرى بكات؟ حاريته فهرمووى: نهه. موستهوويده فهرمووى: (دهى بهقهه نهستيرهى ئاسمان قاپو دهفرى وا لهسهر). {تاج/۵، زنجيره: ۱۲۷، ژماره: ۵۶۸۱ ج/۴ = چاپى چوارهم}.

۱۵۵۱- عَنْ ابْنِ عَمْرِو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ أَمَامَكُمْ حَوْضًا مَا بَيْنَ نَاحِيَّتَيْهِ كَمَا بَيْنَ جَبْرًا وَأَذْرَحَ». وَفِي رِوَايَةٍ: قَالَ عُبَيْدُ اللَّهِ: فَسَأَلْتُهُ - يَعْنِي نَافِعًا - فَقَالَ: قَرَيْتَيْنِ بِالشَّامِ، بَيْنَهُمَا مَسِيرَةُ ثَلَاثِ لَيَالٍ، وَفِي رِوَايَةٍ:

ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ. {الحديث: ۵۹۴۱، ۵۹۴۲ = ۵۹۴۰، ۵۹۴۱ فتح الملهم = فم = ف.م، تجريد البخاری / الترجمة الكردية المجلد/ ۵، رقم: ۲۰۳۹ = ۶۵۷۷ فتح الباری}:

ئیبنو عومەر (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: پیڤه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (حه وزی له دهر گای به هه شتا وا له پیشتانه وه، له جهر بانه وه ههتا نه زروح ده بئ) له گیرانه وهیه کا: (حه وزه که ی من له دهر گای به هه شتا وا له پیشتانه وه له جهر بانه وه ههتا نه زروح ده بئ). له گیرانه وهیه کا: عوبه یدوللا فهرمووی: له نافعیم پرسی: ئه م دوو شاره له کوین؟ فهرمووی: (دوو ئاوایین وان له شام، نیوانیان سی شهو ریگایه، له گیرانه وهیه کا: سی روژه رییه). {تاج/ ۵، زنجیره: ۱۲۷، ژماره: ۵۶۸۰}.

۱۵۵۲- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَلَا إِنِّي فَرَطْتُ لَكُمْ عَلَى الْحَوْضِ، وَإِنْ بَعْدَ مَا بَيْنَ طَرَفَيْهِ كَمَا بَيْنَ صَنْعَاءَ وَأَيْلَةَ، كَأَنَّ الْأَبَارِيقَ فِيهِ النُّجُومُ». {الحديث: ۵۹۵۷ = ۵۹۵۷ فم}:

جابیری کوپی سه مووره (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: پیڤه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (بیداربئ! که من پیشره وی ئیوهم له سهر حه وزی که وهر، دووری نیوانی ئه م که ناری ههتا نه و که ناری، وهک دووری نیوانی سه نعاو ئه یله وایه، سورا حیه کانی سه ری له زویدا ده لی ئی ئه ستیره ی ئاسمانن). {تاج/ ۵، زنجیره: ۱۲۷، ژماره: ۵۶۸۲ ج/ ۴}.

۱۵۵۳- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَا آيَةُ الْحَوْضِ؟ قَالَ: «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَا تَبِيَّتُهُ أَكْثَرُ مِنْ عَدَدِ نَجُومِ السَّمَاءِ وَكَوَاكِبِهَا، أَلَا فِي اللَّيْلَةِ الْمُظْلَمَةِ الْمُصْحَبِ آيَةُ الْجَنَّةِ مَنْ شَرِبَ مِنْهَا لَمْ يَظْمَأْ، آخِرَ مَا عَلَيْهِ يَشْخَبُ فِيهِ مِيزَابَانِ مِنَ الْجَنَّةِ، مَنْ شَرِبَ مِنْهُ لَمْ يَظْمَأْ، عَرْضُهُ مِثْلُ طُولِهِ مَا بَيْنَ عَمَّانَ إِلَى أَيْلَةَ مَاؤُهُ أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ، وَأَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ». {الحديث: ۵۹۴۵ = ۵۹۴۴ فم}:

ئهبو زهر (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: گوتم: ئه ی پیڤه مبههری خودا! قاپو قاپو قاجاخی سهر حه وزه که ی تو جیه؟ فهرمووی: (سویندم به و که سه ی که گیانی موحه مبه دی به دهسته، ژماره ی ئه و قاپو قاجاخی و سوراخی و پیاله و جام و پهرداخانه ی که وان

لهسه‌ری، له ژماره‌ی نه‌ستیره‌ی ئاسمان زیاتره، له تاریکه شه‌ودا، که ئاسمان سایه‌قه‌ی سامال بئ، هه‌موو حاجه‌تی به‌هه‌شتن، له‌به‌رئه‌وه هه‌رکه‌سێ پێیان بخواته‌وه، ئیتر هه‌تا هه‌تایه جاریکی تر تینووێ نابێ، له به‌هه‌شته‌وه دوو پلووسک ده‌رژێته ناوی، پانییه‌که‌ی به‌قه‌د درێژیه‌که‌یه‌تی، له عه‌ممانه‌وه تا ئه‌یله ده‌بێ، ئاو‌ه‌که‌ی له‌شیر سپی تره‌و له هه‌نگوین شیرینه‌ره). {تاج/۵، زنجیره: ۱۲۷، ژماره: ۵۶۸۲ چ/۴}.

۱۵۵۴- عَنْ ثَوْبَانَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنِّي لَبُعْقَرٍ حَوْضِي أَزُودُ النَّاسَ لِأَهْلِ الْيَمَنِ، أَضْرِبُ بِعَصَايَ حَتَّى يَرْفُضَ عَلَيْهِمْ»، فَسُئِلَ عَنْ عَرَضِهِ؟ فَقَالَ: «مِنْ مَقَامِي إِلَى عَمَّانَ»، وَسُئِلَ عَنْ شَرَابِهِ؟ فَقَالَ: «أَشَدُّ بَيَاضًا مِنَ اللَّبَنِ، وَأَحْلَى مِنَ الْعَسَلِ، يَغْتُ فِيهِ مِيزَابَانِ، يَمْدَانِهِ مِنَ الْجَنَّةِ، أَحَدُهُمَا مِنْ ذَهَبٍ، وَالْآخَرُ مِنْ وَرَقٍ». {الحديث: ۵۹۴۶ = ۵۹۴۵}:

ئه‌ه‌وبان (ره‌زای خودای ئی بئ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) فه‌رمووی: (به‌خودی خۆم له‌به‌رپانی هه‌وزه‌که‌مدا راده‌وه‌ستم، گورێ گورێ له‌و خه‌لکه ده‌که‌م و به‌دار دووریان ده‌خه‌مه‌وه‌و درپان پێ ده‌ده‌م، له‌به‌ر خاتری خه‌لکی یه‌مه‌ن و نوژه‌ برپان بۆ ده‌که‌م، هه‌تا له‌پێشا ئه‌وان لێی بخۆنه‌وه، له‌پاداشی ئه‌وه‌دا، که له‌جیه‌انا له‌پێش پێشه‌وه باوه‌رپان هێناوه، لێی پرسیار کرا: ئه‌و هه‌وزه‌ی تۆ چه‌نده پانه؟ فه‌رمووی: (لێره‌وه تا عه‌ممان ده‌بێ). له‌باره‌ی چۆنیی ئاو‌ه‌که‌شیه‌وه لێیان پرسێ؟ فه‌رمووی: (له‌شیر سپیی تره‌، له هه‌نگوین شیرینه‌ره، دوو پلووسکی له به‌هه‌شته‌وه تی ده‌رژێ، یه‌که‌یکیان له‌زێره، یه‌که‌یکیان له‌زیوه، له‌ئاوی به‌هه‌شت ئه‌و دوو پلووسکه ئاو بۆ هه‌وزی که‌وه‌ته‌ری من دینن). {تاجم، ۵، زنجیره: ۱۲۷، ژماره: ۵۶۸۵}.

۱۵۵۵- عَنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) خَرَجَ يَوْمًا فَصَلَّى عَلَى أَهْلِ أُحُدٍ صَلَاتَهُ عَلَى الْمَيِّتِ، ثُمَّ انْصَرَفَ إِلَى الْمَنْبَرِ فَقَالَ: «إِنِّي فَرَطْتُ لَكُمْ، وَأَنَا شَهِيدٌ عَلَيْكُمْ، وَإِنِّي وَاللَّهِ لَأَنْظُرُ إِلَى حَوْضِي الْآنَ، وَإِنِّي قَدْ أُعْطِيتُ مَفَاتِيحَ خَزَائِنِ الْأَرْضِ، أَوْ مَفَاتِيحَ الْأَرْضِ، وَإِنِّي وَاللَّهِ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ أَنْ تُشْرِكُوا بَعْدِي

وَلَكِنْ أَخَافُ عَلَيْكُمْ أَنْ تَتَنَافَسُوا فِيهَا». {الحديث: ۵۹۳۲ = ۵۹۳۱ فم. تجريد البخارى = الترجمة الكردية/ ۲، رقم: ۶۴۱ = ۱۳۴۴، ۳۵۹۹، ۴۰۴۲، ۴۰۸۵، ۶۴۲۶، ۶۵۹۰}:

عوقبەى كورى عامير (رهزاي خوداي لى بىن) فەرمووى: رۆژى پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) لەپاش ھەشت سالى، لەشەھىدبوونى شەھيدانى جەنگى ئوھود، لەمال دەرجو، رۆيشت نويزى مردووى لەسەر شەھيدانى غەزاي ئوھود كرد، لەپاشا گەراپەھە بو مەدينە، رۆيشتە سەر دوانگەكەو، وەك خواحافىزى لە زىندوان و مردوودان بكا، فەرمووى: (خۆم بەرايى و پېشەرەوتانم، لەپېش گەلى ئىسلامى خۆمەھە دەپۆم، تا ئەوان دېن خۆم ھەوزى كەوتەريان بو ئامادە دەكەم خۆم چاودېرم بەسەر تانەھە، لەھەردو جىھاندا كەردەھەكانى ئۆھەم پىن نىشان دەدرى و لە قيامەتیشا شاھەتيتان بو دەدەم، سوپىندەم بەخودا مەن ئىستاكە لەم چەركە ساتەدا، ھەوزى كەوتەر، كە ھەوزى تايبەتى خۆمەو ژوانگەى خۆم و ئۆمەتمەو پېشوازيى ئۆمەتمەى لەبەھەشتا لەسەر دەكەم، ئائىستا ئەو ھەوزەم وا لەبەر چاوم، بەچاوى سەر تەماشاي دەكەم، بېگومان كلىلەكانى گەنجىنەكانى زەھى ھەمووى خەلات كراون بەمەن) يا فەرمووى: (كلىلەكانى زەھى دراون بەمەن، كەواتە: زوو يا درەنگ گەلى ئىسلام دەست دەگەرن بەسەر ئەو ولاتانەدا، بەخودا تازە مەن مەترسىم لەھە نەماو كە ئۆھە، خوا نەخواست، لەپاش مەرگى مەن بچنەھە سەر بىتپەرستى و فرە خودايى و شتى ترى واو دەست بكەنەھە بە بىتپەرستى، بەپشتى خودا شتى وا تازە لە تىكرای ئۆمەتمە روونادات، تاك و تەرايش ئەو بايەخەى نىيە، بەلام مەترسى ئەھەم لىتان ھەيە كە ئۆھەيش وەك نەتەھەكانى ترى پېشىن، كە لەسەر پىرو پىتى جىھان، لەناو خۆتانا خۆتان بۆنەھەو بچن بەگىزى يەكتىداو تىك بەربن و لەناوبچن، وەك چۆن ئەوان لەسەر شتى وا فەوتان و لەناوچوون!).

عوقبە فەرمووى: ئەمە لەئاخر سالى ژيانيدا بوو، وە ئەو جارە دواجار بوو كە پېغەمبەر لەسەر مەنبەر بىيەنم. {تاج/ ۵، زنجىرە: ۱۲۶، ژمارە: ۵۶۷۶ ج/ ۴} + {تاج/ ۳، زنجىرە: ۱۱۲، ژمارە: ۳۱۸۷}.

۱۲۱۱) باسی سیفہ تو نیشانہ و ہاتن و تہ مہنی پیغہ مہر (دروودی خودای لہ سہر

بی). (۶۰۴۸ - ۶۰۴۶)

بَابُ: فِي صَفَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَمَبْعَثِهِ وَسِنَةِ

۱۵۵۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيْسَ بِالطَّوِيلِ الْبَائِنِ، وَلَا بِالْقَصِيرِ، وَلَيْسَ بِالْأَبْيَضِ الْأَمْهَقِ، وَلَا بِالْأَدَمِ، وَلَا بِالْجَعْدِ الْقَطَطِ وَلَا بِالسَّبِطِ، بَعَثَهُ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ عَلَى رَأْسِ أَرْبَعِينَ سَنَةً، فَأَقَامَ بِمَكَّةَ عَشْرَ سِنِينَ، وَبِالْمَدِينَةِ عَشْرَ سِنِينَ، وَتَوَفَّاهُ اللَّهُ عَلَى رَأْسِ سِتِّينَ سَنَةً وَلَيْسَ فِي رَأْسِهِ وَلِحْيَتِهِ عِشْرُونَ شَعْرَةً بَيَضَاءً. {الحديث: ۶۰۴۲ = ۶۰۴۴ فم:}

ئەنەسى كورى مليك (رمزای خودای بی) فەر مووی: پیغە مہر (دروودی خودای لہ سہر بی)

پیاویکی دەستەى مام ناوەندى بوو، نەزۆر درێژو نەزۆر كورت بوو، رەنگى سىو سوور بوو، بەلام نەك سىپىيەكى سادەى بى تام، سەوزەيش نەبوو، قژيشى نە لووليكى كرژبوو، وە نەخاويكى تەواو خاويش بوو كە خودا كردى بە پيغە مەهر و سروس (وەحى)ى بۆ نارد، تەمەنى چل سال بوو، دە سال مايەو لە مەككە لەو ماوەيەدا سروسى بۆ دەهات، وە لەمەدينەيش هەروەها دە سالى تر مايەو و سروسى بۆ دەهات، وە كاتى كە گيانى پاكي سپارد، تەمەنى شەست سال بوو، هەمووى بيست مووى سى لەسەر و ريشيا نەبوو. {بەروانە: ژمارە: ۱۵۹۵ + ژمارە: ۱۵۹۲ لەم پەرەو كەوا لەدواو، لەزنجيرە: ۱۲۳۶}. {تاج/۳، زنجيرە: ۸۳، ژمارە: ۳۰۸۴ ج/۴ = چاپى چوارەم}.

۱۵۵۷- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا مَرْبُوعًا بَعِيدَ مَا بَيْنَ الْمَنْكِبَيْنِ، عَظِيمَ الْجُمَةِ إِلَى شَحْمَةِ أُذُنَيْهِ، عَلَيْهِ حَلَةٌ حُمْرَاءُ، مَا رَأَيْتُ شَيْئًا قَطُّ أَحْسَنَ مِنْهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۶۰۸۱ = ۶۰۱۹ فم. تجريد/ ۱۰۴/ ۴، رقم: ۱۴۱۸ = ۳۵۵۱، ۵۸۴۸، ۵۹۱۰. أبو داود. لباس: ۴۰۷۲. ترمذی. أدب: ۲۸۱۱م. نسائی. الزينة: ۵۲۴۷. تحفة الأشراف: ۱۸۶۹}:

بەرەاء (رمزای خودای بی) فەر مووی: پیغە مەهر (دروودی خودای لەسەر بی) بەلا ناھەندى بوو، نە قووچیکى نافۆلاو نە كورته بنەيەكى بى تام بوو، سينگو ناوشانى پان بوو، قژە

سهري زورو پړېوو جاري واده‌بوو قزى دهيدا له‌نهرمه‌ى هه‌ردوو گوڼچكه‌ى! جاري
 ديم دهستى جلى سوورى له‌به‌ردا بوو، هه‌رگيز له‌ژيانى خو‌ما شتي‌كم نه‌ديوه، يا
 كه‌سي‌كم نه‌بينيوه كه‌ ئاوا وه‌ك پي‌غه‌مبه‌ر (درووى خوداى له‌سه‌ر بى) جوان و نازدار بى!).
 {تاج/۳، زنجيره: ۸۲، ژماره: ۳۰۸۵ ج/۴}.

روونكردنه‌وه:

۱- قسه‌ى راست نه‌وه‌يه، كه‌ كاتى پي‌غه‌مبه‌ر وه‌فاتى كردوو ته‌مه‌نى شه‌ست و
 سى سال بووه، نه‌ك شه‌ست سال.

۲- ماوه‌ى ريساله‌كه‌ى و پي‌غه‌مبه‌رايه‌تييه‌كه‌ى بيست و سى سال بووه، نه‌ك بيست
 سال.

۱۵۵۸- عَنْ أَبِي الطُّفَيْلِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) وَمَا عَلَى وَجْهِ الْأَرْضِ رَجُلٌ رَأَاهُ غَيْرِي، قَالَ فَقُلْتُ لَهُ: فَكَيْفَ رَأَيْتَهُ؟ قَالَ: كَانَ أَبْيَضَ
 مَلِيحًا مُقَصِّدًا. قَالَ مُسْلِمٌ بْنُ الْحَجَّاجِ: مَاتَ أَبُو الطُّفَيْلِ سَنَةَ مِائَةٍ، وَكَانَ آخِرَ مَنْ مَاتَ
 مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۶۰۲۵ = ۶۰۲۶ فم}:

نه‌بو طوفه‌يل (ره‌زاي خوداى نى بى) فه‌رمووى: له‌سه‌ر رووى زه‌وى بي‌جگه‌ له‌خو‌م كه‌سى
 تر نه‌ماوه له‌سه‌ر رووى زه‌وى، كه‌ پي‌غه‌مبه‌رى ديبى (درووى خوداى له‌سه‌ر بى). گوتيان: تو
 كه‌ديوته، بو‌مان باس بكه‌ كه‌ ره‌نگ و روو شي‌وه‌ى چو‌ن بووه؟ فه‌رمووى: سوورو
 سپيه‌كه‌ى نازدارى شي‌وه‌ى شيرين بوو، له‌شو لاريكى ناسك و نازدارى ري‌ك و پي‌كى
 ناسايى هه‌بوو). نيمامى موسليمى كورى هه‌ججاج كه‌ دانه‌رى سه‌حيى موسليمه
 (ره‌زاي خوداى نى بى) ده‌فه‌رموى: نه‌بو طوفه‌يل سالى سه‌دى كو‌چى مردوو، وه‌ دواترين
 كه‌س بووه له‌ هاوه‌لانى پي‌غه‌مبه‌ر كه‌مردوو!). {تاج/۳، زنجيره: ۸۳، ژماره: ۳۰۸۸}.

روونكردنه‌وه:

نه‌بو طوفه‌يل ناوى عاميرى كورى وايله‌ بوو، به‌خزمه‌ت پي‌غه‌مبه‌ر گه‌يشتوو،
 چه‌ند فه‌رمووده‌يى له‌ پي‌غه‌مبه‌روه‌ ده‌گيري‌ته‌وه، كه‌ نه‌م فه‌رمووده‌يه‌ى ئيره‌

یه کیانیه، له ئیستیعیابدا دهفه رموی: سالی غه زای ئو حود له دایک بووه، ههشت سالان بووه که پیغه مبهردووه، له کووفه نیشته جی بوو، ههوا خوی ئیمامی عهلی بوو، له هه موو شهرگاکانی عهلیدا له گهال عهلی بوو، سالی سه دی کوچی له مه ککه مردووه، ته مه نی سه د سال بووه، هه ندی ده لئین: له سه د تیپه ریوه، هه ستیار (شاعیر) یکی جوان بوو، پیاویکی ریژداری مه زن بوو، حازر وه لام بوو، زور هوشمه ند بوو، له دهسته و ههوا خوی ئیمامی عهلی بوو، باوی عهلی دها به سه ر ئه بوبه کړو عومه ردا، به لام مه دخی جوانی ئه بوبه کړو عومهری ده کړد، رحمه تی دهنارد بو عثمان (ره زاو رحمه تی خودا له هه موویان بی).

(۱۲۱۲) مؤری پیغه مبهرایه تی. (۶۰۲۸ - ۶۰۳۷)

باب: فی خاتم النبوة

۱۵۵۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ شَمِطَ مُقَدِّمَ رَأْسِهِ وَلِحْيَتَهُ، وَكَانَ إِذَا ادَّهَنَ لَمْ يَتَّبِعْنِ، وَإِذَا شَعِثَ رَأْسُهُ تَبَيَّنَ، وَكَانَ كَثِيرَ شَعْرِ اللَّحْيَةِ. فَقَالَ رَجُلٌ: وَجْهُهُ مِثْلُ السَّيْفِ، قَالَ: لَا، بَلْ كَانَ مِثْلَ الشَّمْسِ وَالْقَمَرِ، وَكَانَ مُسْتَدِيرًا، وَرَأَيْتُ الْخَاتَمَ عِنْدَ كَتِفِهِ مِثْلَ بَيْضَةِ الْحَمَامَةِ يُشْبِهُ جَسَدَهُ). {الحدیث: ۶۰۳۷ = ۶۰۳۹ فم:}

جابیری کوری سه مووره (رمزی خودای لی بی) فه رموی: پیشه سهرو چالی چه ناگهی پیغه مبهردووه (دروودی خودای له سه ر بی) هه نی بوز بوو بوون، به لام که چه وری ده کړد بو زییه که ی پیوه دیار نه بوو، به لام که قژده که ی ده ژاکا، مووه سپیه کهان دهرده که و تن، مووی ریشی پر بوو، پیاوی گوتی: رووی وهك شمشیر ئاوا بریقه دارو دریژو جوان بوو؟ فه رموی: نه، وهك شمشیر نه بوو، به لکوو گه لی له و میش جوان تر بوو، وهك خورو مانگ واخرو گه شو جوان بوو! مؤری پیغه مبهرایه تیم بینی، به ناو شانیه وه بوو، وینه ی هیلکه ی کو تر وابوو، له رهنگی جهسته ی بوو). {تاج/۳، زنجیره: ۸۴، ژماره: ۳۰۹۶ + زنجیره: ۹۲، ژماره: ۳۱۳۸، ۳۱۳۷، ۳۱۳۹ چاپی جواره م.}

١٥٦٠- عَنِ السَّائِبِ بْنِ يَزِيدَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: ذَهَبْتُ بِي خَالَتِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ ابْنَ أُخْتِي وَجَعَ، فَصَحَّ رَأْسِي، وَدَعَا لِي بِالْبَرَكَةِ، ثُمَّ تَوَضَّأَ فَشَرِبْتُ مِنْ وَضُوئِهِ، ثُمَّ قُمْتُ خَلْفَ ظَهْرِهِ، فَنَظَرْتُ إِلَى خَاتَمِهِ بَيْنَ كَتِفَيْهِ مِثْلَ زُرِّ الْحَجَلَةِ. {الحديث: ٦٠٤٠ = ٦٠٤٢ فم. تجريد البخارى، الترجمة الكردية ١/، رقم: ١٤١ = ١٩٠، ٣٥٤٠، ٣٥٤١، ٥٦٧٠، ٦٣٥٢}:

سائیبی کوری یه زید (رهزای خودای لی بئ) فهرمووی: پووړم خوشکی دایکم، بردمی بۆلای پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: نهی پیغه مبهری خودا! نه م خوشکه زایه م نه خوښه، پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بئ) دهستی هینا به سهر سهر مداو دوعاو نزای پیتو فهری بۆ کردم، نه نجا دهست نویژی گرتو له ناوه چوړی دهست نویژه کهیم بۆ مووفه رک خواردوه، نه و جا له پشتیه وه راوه ستام و سه پیری موړی پیغه مبه رايه تيم کرد، که به ناو شانيه وه بوو، وهک دوگمه ی په رده کولله وابوو، یاخود وهک هیلکه ی کهو وابوو). {تاج/٣، زنجیره: ٩٢، ژماره: ٣١٣٧}.

١٥٦١- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَرْجَسَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: رَأَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَكَلْتُ مَعَهُ خُبْزًا وَلَحْمًا (أَوْ قَالَ: ثَرِيدًا) قَالَ فَقُلْتُ لَهُ: أَسْتَغْفِرُ لَكَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَ: نَعَمْ وَلَكَ، ثُمَّ تَلَا هَذِهِ الْآيَةَ: (وَأَسْتَغْفِرُ لِدُنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ)، قَالَ: ثُمَّ دُرْتُ خَلْفَهُ، فَنَظَرْتُ إِلَى خَاتَمِ النُّبُوَّةِ بَيْنَ كَتِفَيْهِ عِنْدَ نَاحِيَّتَيْهِ الْيُسْرَى جُمْعًا عَلَيْهِ خِيْلَانٌ، كَأَمْثَالِ الثَّالِيلِ. {الحديث: ٦٠٤١ = ٦٠٤٣ فم}:

عاصم له عه بدوللای کوری سهر جیسه وه (رهزای خودایان لی بئ) فهرمووی: خوړم پیغه مبهرم دیوه (دروودی خودای له سهر بئ) وه نان و گوشتیشم له گه لیدا خواردوه، یا گوتی: نان و تریتم له گه لدا خواردوه. عاصیم گوتی: پییم گوت: ئایا پیغه مبهر (دروودی خودای له سهر بئ) پاراوه ته وه بوټ؟ فهرمووی: به ئی، بۆ تویش و بۆ هه موو موسولمانیکي تریش پاراوه ته وه، نه و جا بۆ پشتیوانی قسه که ی خو ی نه م نایه ته ی خوینده وه: {وَأَسْتَغْفِرُ لِدُنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ - محمد - ٤٧/١٩}.

عبداللہ قہر مووی: ئینجا لہ پشتیہ و سوو پرامہ و چاوم کہوت بہ موڑی
پیغہ مبرایہ تی، بہناو شانیه و بوو، لہ شیوہی دہستی نووقا و وابوو، خالیکی زوری
پیوہ بوو لہ چہشنی وردہ بالووکہ!). {تاج/۳، زنجیرہ: ۹۲، ژمارہ: ۳۱۳۹ چ/۴}.

۱- عهبدوڻڻ لای کورپی سهرجیس (رهڙاو رهمهتی خودای تی بی) له پیانوان (رجال) ی صه حیجی موسلیمه، له هاوډله بچکوله کانی پیغه مبهره، له به صره دائه نیشته، چهنده فهرمووده یه کی له پیغه مبهره وه گیراوه ته وه، یه کی له فقهی ناوداره کانی عاصیمی نه حوډله. نیمامی عه سقه لانی (رهحمهتی خودای تی بی) له ئیصا به دا ده فهرموئی: (صحابی صخیخ السماع = هاوډلی پیغه مبهره، به شیوهی دروست فهرمووده ی له پیغه مبهره بیستووه و گیراویه ته وه).

(7.24 - 7.17)

١٥٦٢- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ضَلِيعُ الْفَمِ، أَشْكَلُ الْعَيْنِ، مَنهُوسُ الْعَقْبَيْنِ. قَالَ: قُلْتُ لِسِمَاكِ: مَا ضَلِيعُ الْفَمِ؟ قَالَ: عَظِيمُ الْفَمِ، قَالَ: قُلْتُ: مَا أَشْكَلُ الْعَيْنِ؟ قَالَ: طَوِيلُ شَقِّ الْعَيْنِ. قَالَ: قُلْتُ: مَا مَنهُوسُ الْعَقْبِ؟ قَالَ: قَلِيلُ لَحْمِ الْعَقْبِ. {الحديث: ٦٠٢٤ = ٦٠٢٥ فم} :

دهمی گه وره بوو، که نیشانه‌ی رهوانیژییه، چاو دهگانی قه‌وی و نه‌خشین و جوان بوو، پاژنه‌ی پیی که م گوشت بوو. شوعبه ده‌فه رموی: عهرزی سیماکی کوری حهریم کرد: ضه‌لیعول فهم واتای چیه؟ فه‌رمووی: دم گه وره، وتم: ئه‌ی ئه‌شکه‌لول عه‌ین

واتای چیه؟ فهرمووی: کالانهی چاوی دریژبی، گوتم: نهی مهنهوسول عهین واتای چیه؟ فهرمووی: گوشتی پاژنهی کهم بی). {تاج/۳، زنجیره: ۸۳، ژماره: ۳۰۸۹ ج/۴}.

روونکردنهوه:

زاناکان بهکووی دهنگ نهم رافهیهی سیماک بو (أشکل العین) به ههلهیهکی ناشکرا دانهنین، بهلکوو دهفهرموون: شوکلهت لهچاودا خالی سووره له سپینهی چاودا، کهشتی وا لهناو عهرهبا زور پهسهنده.

(۱۲۱۴) شیوهی ریشی پیغهمبه (دروودی خودای لهسه ر بی). (۶۰۲۸ - ۶۰۳۷)

باب: فِي صِفَةِ لَحْيَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۶۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: يُكْرَهُ أَنْ يَنْتِفِ الرَّجُلُ الشَّعْرَةَ الْبَيْضَاءَ مِنْ رَأْسِهِ وَلَحْيَتِهِ، قَالَ: وَلَمْ يَخْتَضِبْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، إِنَّمَا كَانَ الْبَيَاضُ فِي عَنَقَتِهِ، وَفِي الصُّدْغَيْنِ، وَفِي الرَّأْسِ نَبْذٌ. {الحديث: ۶۰۳۱ = ۶۰۳۲ فم:}

نهسهس (رهزای خودای بی) فهرمووی: ناباشه (واته: مهکرووهه) که پیاو مووی سپی لهسهرو ریشی بزار بکا. نهسهس دهیفهرموو: پیغهمبه (دروودی خودای لهسه ر بی) مووی خووی بوئه نهدهکرد، واته: بههیچ رهنگی رهنگی نهدهکرد، ههندي مووی سپی بهچالی چهناگهیهوه بوو، وه ههروهها چهند مووی پزرؤ بلاو لهههردوو لاجانگی لهسهريدا ههبوو!).

(۱۲۱۵) مووی سپی پیغهمبه (دروودی خودای لهسه ر بی). (۶۰۲۸ - ۶۰۳۷)

باب: فِي شَيْبِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۶۴- عَنْ أَبِي جُحَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَبْيَضَ، قَدْ شَابَ، كَانَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يُشَبِّهُهُ. {الحديث: ۶۰۳۴ = ۶۰۳۶ فم. تجريد البخاري بالكوردي/ ۴، رقم: ۱۴۱۳ = ۳۵۴۴، ۳۵۵۳. ترمذی. أدب: ۲۸۲، ۲۸۲۷. تحفة الأشراف: ۱۱۷۹۸}:

ئه‌بو جوحه‌یفه (ره‌زای خودای ئی) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌رم دیوه‌، پیاویکی سوورو سپی بوو، سه‌ری بۆز بوو بوو، چه‌سه‌نی کوری عه‌لی شیوه‌ی ته‌واو له‌ پێغه‌مبه‌ر ده‌چی).

(١٢١٦) شیوه‌ی مووی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی). (٦٠١٦ - ٦٠٢٧)

باب: صِفَةُ شَعْرِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

١٥٦٥- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَضْرِبُ شَعْرَهُ مَنَكَبَيْهِ. {الحديث: ٦٠٢٢ = ٦٠٢٣ فم. بخاریز لباس: ٥٩٠٣، ٥٩٠٤، نسائی. زینة: ٥٢٥٠}:

ئه‌نه‌س (ره‌زای خودای ئی) فه‌رمووی: گه‌لی جار قژی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)

ده‌یدا له‌هه‌ردوو سه‌ر شانه‌کانی). {تاج/٣، زنجیره‌: ٤٣، ژماره‌: ٢٨٦٣ ج/٤}.

١٥٦٦- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ شَعْرُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى أَنْصَافِ أُذُنَيْهِ. {الحديث: ٦٠٢٣ = ٦٠٢٤ فم}:

ئه‌نه‌س (ره‌زای خودای ئی) فه‌رمووی: گه‌لی جار دریزی مووی سه‌ری پێغه‌مبه‌ر (دروودی

خودای له‌سه‌ر بی) هه‌تا نیوه‌ی هه‌ردوو گوێچکه‌ی بوو). {تاج/٣، زنجیره‌: ٤٣، ژماره‌: ٢٨٦٤ ج/٤}.

(١٢١٧) پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) گه‌لی جار مووی سه‌ری شوڤ

ده‌کرده‌وه‌و گه‌لی جار جیای ده‌کرده‌وه‌ به‌ملاو لای سه‌ریدا. (٦٠١٦ - ٦٠٢٧)

باب: فِي سَدْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَعْرَهُ وَفَرْقِهِ

١٥٦٧- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ أَهْلُ الْكِتَابِ يَسْدُلُونَ أَشْعَارَهُمْ، وَكَانَ الْمُشْرِكُونَ يَفْرِقُونَ رُءُوسَهُمْ، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحِبُّ مُوَافَقَةَ أَهْلِ الْكِتَابِ فِيمَا لَمْ يُؤْمَرْ بِهِ، فَسَدَّلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَاصِيَتَهُ ثُمَّ فَرَّقَ بَعْدُ. {الحديث: ٦٠١٦ = ٦٠١٧ فم. تجريد/٤، رقم: ١٤٢١ = ٣٥٥٨، ٣٩٤٤، ٥٩١٧. أبو اود. ترجل: ٤١٨٨. نسائی. زينة: ٥٢٥٣. ابن ماجه. لباس: ٣٦٣٢.

تحفة الأشراف: ٥٨٣٦}:

ئىبىنو عەبباس (رمىزى خۇدايان لى بىن) دەفەرمۇي: پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) بۇ ھەرىشتى كە خۇدا فەرمانى پىئ نەكردايە، كە چۆنى بكا، ھەزى دەكرد كە موافەقەى خاۋەن نامەكان بكا، خاۋەن نامەكان چۆن ئەو شتە ئەنجام دەدن ئەۋىش ئاۋا ئەنجامى دەدا، خاۋەن نامەكانىش دەستوورىان وابوۋ قزى خۇيانيان بە دەۋرى سەريانا شۆر دەكردەۋە، بەلام ھاۋبەش پەيداكرەكان (موشرىكەكان) دەستوورىان وابوۋ قزى خۇيانيان لەناۋەراستى سەرياندا دەكرد بەدوو بەشەۋەۋە لايان دەدا بەم لاۋ لای سەرياندا، جا لەپىشدا پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) لەسەر دەستوورى خاۋەن نامەكان پېشە سەرى خۆى شۆر دەكردەۋە بەبى لەتكردن، بەلام لەدوايىدا، قزى خۆى دەكرد بەدوو لەتەۋەۋە لای ەدا بەملاۋ بەۋلاى سەريدا). {تاج/۳، زنجىرە: ۴۳، ژمارە: ۲۸۶۵ چ/۴}.

روونكردەۋە:

۱- بەپىي دەقى ئەم فەرموۋدەيە، دروستە كە رەفتارى جوانو باۋى پەسەندى ناۋ كۆمەلى خاۋەن نامەكان، بكرىن بەسەر مەشقو پېشىنەۋە چاۋيان لى بكرىۋ پەپرەۋى بكرىن، بەمەرچى كە لەبارەى ئەو شتەۋە دەقىكى رۆشن نەبى لە ياسا نامەى خۇمانا، كە بە پېچەۋانەى ئەو شتەۋەبى، كەۋاتە زۆر لە رەفتارو باۋى كۆمەلايەتى جوانى ناۋ كۆمەلگاكانى ناۋ رۆژئاۋاى ئەم سەردەمە، ئەگەر بكرىن بەسەر مەشقو پېشىنەۋە پەپرەۋە بكرىن كارى پەسەندە.

۲- لەھەمان كاتا، ئەم فەرموۋدەيە بەلگەيە لەسەرئەۋە: (كە پاراستن زىندوو كەردنەۋەى باۋو نەرىتو خوۋى باشى ناۋ كۆمەلگای خۇت، با پەپەۋەندى بە ئايىنىشەۋە نەبى كارى رەۋايە) ئەۋەتەننى پېغەمبەر خۆى (دروودى خۇداى لەسەر بىن) كاتى گەلى عەرەبى خۆى ھەموو موسولمان بوون رىزيان نەما بۇ ئايىنى بىتپەرستى گەپرايەۋە سەر باۋى دامەزراۋى ناۋ كۆمەلگای خۆى، كە عەرەبى سەردەمى خۆى بوون موافەقەى قەۋمەكەى خۆى پىئ باشتر بوۋە لە موافەقەى خاۋەن نامەكان، تەنەنت ئەگەر ئەم گەپرانەۋەى پېغەمبەرە، بۆسەر دەستوورى جارانى گەلەكەى، بە

وھى و سرووشىش بى، ھەر بەلگەيە لەسەر ئەو پەيپەروى پېشىنان لەكارى رەوادا كارى رەوايە.

بۇ پىشتىوانى ئەم قسەيە، ئەمەتان عەرزەدەكەم:

(لەياسا نامەى خوادا، چەند بنەمايى بۇ بىرپارى شت چەسپاوە، وەك عورفو باوى جوانى ناو كۆمەل و پەيپەروى پېشىنانى باش.... تاد). جا ئالەم روانگەيەووە كه له ئىسلامدا، وەك له فىقھى ئاسانا دەفەرموى: (ياساى سەرەكى بۇ ئەم بىرپارە ئەم دەستوورەيە كه دەلى: ھەر گيانلەبەرئى عەرب بەپاكى بزانى، حەلەلە، مەگەر شەرع بەحەرامى دابنى!!).

ھەروا له فىقھى ئاسانا، لەقازى حوسەينەووە راگويز دەكا، كه مەبەست له عەرب كام عەربەيە، دەلى: قازى حوسەين دەفەرموى: (مەبەست لەووە كه ھەر گيانلەبەرئى عەرب بەپاكى بزانى پاكەو حەلەلەو ھەر گيانلەبەرئى عەرب بە پىسى بزانى پىسە، مەگەر راى شەرع بە پىچەوانەووە بى، مەبەست لەم عەربانە، كه دەگەر و بايەخ بۇ بىرپارەكانيان ھەيە عەربى سەردەمى پىچەمبەر خۆيەتى). {بىروانە: فىقھى ئاسان، بەرگى دووہم، زنجیرە: ۳۶۳، لاپەرە: ۹۸۱ ھەتا ۹۸۴}.

۱۲۱۸) چۆنىتى زەردەخەنەى پىچەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى). (۵۹۸۹) باب: فِي تَبْسُمِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

سەبارەت بەم بابەتە بىروانە فەرموودەكەى جابىرى كورى سەموورە، كه لەنامەى نوێژدا، لە زنجیرە: ۲۵۷دا، لەژمارە: ۳۶۲دا لەپىشەووە رابورد. {تاج/۳، زنجیرە: ۸۷، ژمارە: ۳۱۰۶ ج/۴}.

۱۲۱۹) شەرم و شكۆى پىچەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى). (۵۹۸۶ - ۹۸۸)

باب: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَشَدَّ حَيَاءً مِنَ الْعَذْرَاءِ فِي خِدْرِهَا

۱۵۶۸- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَشَدَّ حَيَاءً مِنَ الْعَذْرَاءِ فِي خِدْرِهَا، وَكَانَ إِذَا كَرِهَ شَيْئًا عَرَفْنَاهُ فِي وَجْهِهِ. {الحديث: ۵۹۸۶ = ۵۹۸۷ فم. تجريد البخارى/ ۴، رقم: ۱۴۲۵ = ۳۵۶۲، ۶۱۰۲، ۶۱۱۹}:

ئەبو سەئىدى خۇدرى (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرەمۇوى: پېغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بىن) بۆ شەرمو شىكۆ لە گەورە كچى ناو پەردە بەشەرمو شىكۆتر بوو، تەنانەت ئەگەر حەزى لەشتى نەبوايە، شەرمى دەکرد كەباسى بىكا، بە روويا دەمانزانى كە حەزى لىيى نىيە). {تاج/۳، زنجىرە: ۹۰، ژمارە: ۳۱۱۶ چ/۴}.

روونكردنەو:

بەلام ئەگەر ئەو شتەي كە حەزى لىيى نەبوو، پىويستى بەراگەياندن بووايە، ئەو بەپىي ئايەتى: {وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْخَقِّ - الْأَحْزَاب - ۵۳/۳۳} بە شىنەيىو بە هېمانە رايدەگەياند.

۱۲۲۰) بۆنى خۇشى پېغەمبەر و نەرمو نۆلى جەستەي. (۶۰۰۸ - ۶۰۰۶)

بَاب: طَيْبُ رَائِحَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَيْنَ مَسِّهِ

۱۵۶۹ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَزْهَرَ اللَّوْنِ، كَانَ عَرَقُهُ اللَّوْلُو، إِذَا مَشَى تَكَفَّأ، وَلَا مَسِسْتُ دِيْبَاجَةً وَلَا حَرِيرَةً أَلَيْنَ مِنْ كَفِّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَا شَمَمْتُ مِسْكَةً وَلَا عَبْرَةً أَطِيبَ مِنْ رَائِحَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۶۰۰۸ = ۶۰۰۹ فم. تجريد البخارى/۴، رقم: ۱۴۲۴ = ۳۵۶۱ = تجريد/۵۶۹ = ۱۱۴۱ فتح البارى}:

ئەنەسى كورى مالىك (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرەمۇوى: رەنگى پېغەمبەر سىو سوور بوو، گەش و نوورانى بوو، كە ئارەقى دەکرد، ئارەقەكەي دەتگوت گۆى مروارىيە، لەكاتى رۆيىندا كە دەروىشت كەمى بەبەردا دەينواند، دەتگوت لەسەرمو خواركەو دادەپەرى! وە هەرگىزاو هەرگىز دەستم لەهېچ شتى نەداو، نە دىباج و نە ئاورىشم و نەشتى تر، كە وەك دەست و جەستەي پېغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بىن) ئاوا نەرمو شلو ناسك و نازدار بى!

وە قەت قەت، بۆنى هېچ شىتىكم نەكردوو، نەمىسك و نە عەنبەرو نەهېچى تر، كە بۆنى لەبۆنى پېغەمبەر (دروودى خۇداي لەسەر بىن) خۆشتر بووبى!). {تاج/۳، زنجىرە:

۸۵، ژماره: ۲۰۹۷} + {تاج/۳، زنجیره: ۸۳، ژماره: ۳۰۹۲، ۳۰۹۱ + تاج/۳، زنجیره: ۸۳، ژماره: ۳۰۸۴}.

۱۵۷۰- عَنْ جَابِرِ بْنِ سَمُرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: صَلَّيْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) صَلَاةَ الْأُولَى، ثُمَّ خَرَجَ إِلَى أَهْلِهِ وَخَرَجْتُ مَعَهُ، فَاسْتَقْبَلَهُ وَلَدَانُ، فَجَعَلَ يَمْسَحُ خَدِّي أَحَدَهُمْ وَاحِدًا وَاحِدًا، قَالَ: وَأَمَّا أَنَا فَمَسَحَ خَدِّي، قَالَ: فَوَجَدْتُ لِيَدِهِ بَرْدًا أَوْ رِيحًا كَأَنَّمَا أَخْرَجَهَا مِنْ جُوثَةِ عَطَّارٍ). {الحديث: ۶۰۰۶ = ۶۰۰۷ فم}:

جابیری کوری سه مووره (رمزای خودای ئی بئ) فه رمووی: له گه ل پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسر بئ) نوپزی نیوه پۆم به کۆمه ل (به جه ماعت) کرد، نه نجا پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسر بئ) روپشته وه بۆ ماله وهی و منیش له گه لیا چوومه وه، جا مندا لان هاتن به پیری وه، پیغه مبه ریش (دروودی خودای لهسر بئ) یه که یه که دهستی دهینا بهروومه تيانا، دهستی هینا به روومه تی منیشا. فه رمووی: دهستی وا فینک و بۆنی وا خوشه ویستی بوو دهتگوت کردوویه تی به قوتوی گولاو فروشا، یا له شووشه ی گولاوی هه لکیشاوه). {تاج/۲، زنجیره: ۸۵، ژماره: ۳۰۹۹ ج/۴}.

۱۲۲۱) ته نانته له کاتی سه رماو سو له شدا که سرووش (وه حی) ده هات بۆ پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسر بئ) چۆرا وگه ی ناره ق به ناو چاوانیدا خور خور ده هاته خواره وه. (۶۰۰۹ - ۶۰۱۶)

باب: عرق النبی (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْبَرْدِ حِينَ يَأْتِيهِ الْوَحْيُ

۱۵۷۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: إِنْ كَانَ لَيُنْزَلُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْغَدَاةِ الْبَارِدَةِ ثُمَّ تَفِيضُ جَبْهُتُهُ عَرَقًا. {الحديث: ۶۰۱۲ = ۶۰۱۳ فم. تجريد/ ۱، رقم: ۲ = ۲، ۳۲۱۵. ترمذی. مناقب: ۳۶۳۴. نسائی. إفتتاح: ۹۳۳، ۹۳۴. تحفة الأشراف: ۱۶۸۴۹}:

عائیشه (رمزای خودای ئی بئ) ده فه رمووی: به خودا خۆم پیغه مبهردا دیوه، له روژی سه رماو سو له دا، که سرووش (وه حی) ده هاته خواره وه بۆی، وا شه که تی ده کرد،

له وکاته دا که حاله تی سرووشه که بهری ددها، چور اوگه ی ناره ق به ناو چاوانیدا خور خور ده هاته خواره وه). {تاج/۳، زنجیره: ۹۷، ژماره: ۳۱۴۴ ج/۴ = چاپی چواره م}.
 ۱۵۷۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ الْحَارِثَ بْنَ هِشَامٍ سَأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): كَيْفَ يَأْتِيكَ الْوَحْيُ؟ فَقَالَ: «أَحْيَانًا يَأْتِينِي فِي مِثْلِ صَلْصَلَةِ الْجَرَسِ، وَهُوَ أَشَدُّ عَلَيَّ ثُمَّ يَفْصِمُ عَنِّي وَقَدْ وَعَيْتُهُ، وَأَحْيَانًا مَلَكٌ فِي مِثْلِ صُورَةِ الرَّجُلِ، فَأَعْيَ مَا يَقُولُ». {الحديث: ۶۰۱۳ = ۶۰۱۴ فم. تجريد/۱، رقم: ۲ = ۲، ۳۲۱۵ فتح الباری}:

عائشه (رهزای خودای لی بن) دهفه رموی: حاریشی کوری هیشام له پیغه مبهری پرسى، فهرمووی: نهی پیغه مبهری خودا! سرووش چۆن بو دی؟ فهرمووی (دروودی خودای لهسه ر بن): (گه لی جار به وینه ی زرنکه ی زهنگ بۆم دی، ئەم جۆره یان سه خترین شیوه یه تی له لام، جا که فریشته ی سرووش، یان سرووشه که خو ی، بهرم ددها و بارى له شم سووک ده بۆ و بارو دۆخی دابه زین و هاتنی سرووش ته وا و ده بۆ، ئیتر فریشته که هه رچی فهرمووه پیم دیته بهرم و رهوانمه و باش باش دهیزانمه و لیى تی دهگه م. زۆر جارانیش فریشته که (واته: جوبرائیل) له شیوه ی پیاویکا وه ک ده حیه ی که لبی خو ی دمرده خا بۆم و قسه م له گه ل ده کاو هه رچی دهفه رموی: وهری دهگرم و دیته بهرم و رهوانی ده که م). {تاج/۳، زنجیره: ۹۷، ژماره: ۳۱۴۴ ج/۴}.

۱۲۲۲) باسی بۆنی خو شی ناره قی پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسه ر بی).

(۶۰۰۹ - ۶۰۱۶)

باب: طیب عرق النبى (صلی الله علیه وسلم)

۱۵۷۳- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: دَخَلَ عَلَيْنَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: عِنْدَنَا، فَعَرِقَ، وَجَاءَتْ أُمِّي بِقَارُورَةٍ فَجَعَلَتْ تَسْلُتُ الْعَرَقَ فِيهَا، فَاسْتَيْقِظَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: «يَا أُمَّ سُلَيْمٍ مَا هَذَا الَّذِي تَصْنَعِينَ؟» قَالَتْ: هَذَا عَرَقُكَ، نَجْعُلُهُ فِي طَبِينَا وَهُوَ مِنْ أَطْيَبِ الطَّيْبِ. {الحديث: ۶۰۰۹ = ۶۰۱۰ فم}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خۇداى ئى بىن) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) ھات بۇ مالمان، لەۋى سەرخەۋى نيوەرپۇى شكان، كە خەۋى ئى كەۋت ئارەقى دەردا، جا دايكم شووشەيەكى ھىناۋ بەدەستى ئارەقەكەى دائەلېسايە ناۋى، پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) خەبەرى بۆۋە، فەرموۋى: (ئەى دايكى سولەيم! ئەۋەچى دەكەى؟) فەرموۋى: ئەمە ئارەقى تۆيە، دەيكەينە ناۋ گولۋى خۇمانەۋە، ئەم لە گولۋا گەللى بۇنى خۇشترە). {تاج/۳، زنجيرە: ۸۵، ژمارە: ۳۱۰۰ ج/۴}.

۱۲۲۲) خۇ موۋفەرك كىردن بە ئارەقى پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن).

(۶۰۰۹ - ۶۰۱۶)

باب: التَّبَرُّكُ مِنْ عَرَقِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۷۴ - عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدْخُلُ بَيْتَ أُمِّ سُلَيْمٍ فَيَنَامُ عَلَى فِرَاشِهَا، وَلَيْسَتْ فِيهِ. قَالَ: فَجَاءَ ذَاتَ يَوْمٍ فَنَامَ عَلَى فِرَاشِهَا فَاتَّيْتُ، فَقِيلَ لَهَا: هَذَا النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نَامَ فِي بَيْتِكَ عَلَى فِرَاشِكَ، قَالَ: فَجَاءَتْ وَقَدْ عَرِقَ وَاسْتَنْقَعَ عَرَقُهُ عَلَى قِطْعَةِ أَدِيمٍ عَلَى الْفِرَاشِ، فَفَتَحَتْ عَتِيدَتَهَا فَجَعَلَتْ تُنَشِّفُ ذَلِكَ الْعَرَقَ فَتَعَصَّرُهُ فِي قَوَارِيرِهَا، فَفَزَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «مَا تَصْنَعِينَ يَا أُمُّ سُلَيْمٍ؟» فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ نَرْجُو بَرَكَتَهُ لَصِيَّانَنَا. قَالَ: «أَصَبْتَ». {الحديث: ۶۰۱۰ = ۶۰۱۱ فم: }

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خۇداى ئى بىن) فەرموۋى: جاران گەللى جار، پېغەمبەر (دروودى

خۇداى لەسەر بىن) دەھات بۇ مالى ئوممو سولەيمى دايكم، كە ھاۋسەرى ئەبو طەلھەى

زېبابم بوو، گەللى جار كە دايكم لەسەر نوپنەكەى خۇى نەبۋايە، پېغەمبەر (دروودى

خۇداى لەسەر بىن) لەسەر نوپنەكەى دايكم دەخەۋت، رۆژى پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) ھات

بۇ مالمان، دايكم لەمال نەبوو، پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) لەسەر نوپنەكەى دايكم

خەۋت، چوون بەدايكميان گوت: ئەى ئوممو سولەيم! پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن)

تەشرىفى ھاتوۋە، بۇ مالتان، لەمالى ئىۋە لەسەر نوپنەكەى تۆ نووستوۋە،

فەرموۋى: جا ئوممو سولەيم ھاتەۋە، تەماشاي كرد پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن)

ئارەققىكى زۆرى دەرداۋە، چۆراۋەتە سەر پارچەيى چەرم لەسەر نوپىنەكە، جا دايكەم ھەبگەكەيى كىردەۋە شووشەيەكى ئى دەرھىناۋ ئەۋ ئارەققەي بەشتى ھەل دەمىرى و دەيگوشىيە ناۋ شووشەكانىيەۋە. جا پىغەمبەر (درودى خوداي لەسەر بى) لەخەۋەكەي راجەنى و فەرموۋى: (ئەۋە خەرىكى چىت ئەي دايكى سولەيم!) دايكەم فەرموۋى: قوربان! ئەي پىغەمبەرى خودا! بە ئومىدى پىرۋىزى و مووفەركى بۆ مائالەكانمان ئەم ئارەققەي تۆ كۆدەكەينەۋە! فەرموۋى: (پىكاۋتە ئافەرىم بۆ خوت!). {تاج/۳، زنجىر: ۸۵، ژمارە: ۳۱۰۰}.

روونكر دىنەۋە:

يەكەم:- بۆ ۋەلامى چەند پرسىيارىك و تىگەيشتى تەۋاۋ لەم فەرموۋدەيە پروانە ئەم جىگەيانە:

ا- تاجى كوردى بەرگى سىيەم، زنجىر: ۴۲، لاپەر: ۶۸۵، چاپى چوارەم، ژمارە: ۳۴۴۷، ۳۴۴۸ + لاپەر: ۷۰۴، زنجىر: ۵۴، ژمارە: ۳۴۸۵، ۳۴۸۶، ۳۴۸۷، ۳۴۸۸، ۳۴۸۹، ۳۴۹۰، ۳۴۹۱ + لاپەر: ۷۰۰، زنجىر: ۴۹، ژمارە: ۳۴۷۷، ۳۴۷۸.

ب- تەجىرىدى بوخارى، بەرگى سىيەم، لاپەر: ۳۲۴، ژمارە: ۱۲۰۰ = ۳۹۲۴ ژياننامەي ئوم حەرام پوورى ئەنەسى كوپى مالىك + بەرگى/۱، لاپەر: ۳۴، ژمارە: ۱۳ ژياننامەي ئەنەسى كوپى مالىك + بەرگى/۲، لاپەر: ۴۴، ژمارە: ۶۱۷ ژياننامەي ئەبو طەلحە.

ج- موختەسەرى صەحىحى بوخارى، ژمارە: ۲۲، ژياننامەي ئەنەسى كوپى مالىك.

دوۋەم:- كۆمەللى فەرموۋدە شوپىنەۋارو بىسراۋى زانايان ھەيە كە دەگەنە رادەي تەۋاتور، ئەۋە دەچەسپىنن كە خۆ پىرۋىزىكىرەن خۆ مووفەركىرەن بە پاشماۋە شوپىنەۋارو ئاسارى پىغەمبەرانو پىياۋچماكان، كارى رەۋاۋ پەسەندە، بەمەرچى كە ئەۋە سەرنەكىشى بۆ ھاۋەل داناۋ شىرك بۆ خودا.

۱۲۲۴) نزیکی پیغهمبه (دروودی خودای لهسهر بی) له خه لک و پیرۆزی وه رگرتن لی. (۵۹۹۶ - ۵۹۹۸)

بَاب: فِي قُرْبِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنَ النَّاسِ وَتَبَرُّكِهِمْ بِهِ
 ۱۵۷۵- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا صَلَّى الْغَدَاةَ، جَاءَ خَدَمُ الْمَدِينَةِ بِأَنْيَتِهِمْ فِيهَا الْمَاءَ، فَمَا يُؤْتِي بِإِنَاءٍ إِلَّا غَمَسَ يَدَهُ فِيهَا، فَرُبَّمَا جَاءُوهُ فِي الْغَدَاةِ الْبَارِدَةِ فَيَغْمِسُ يَدَهُ فِيهَا. {الحديث: ۵۹۹۶ = ۵۹۹۷ فم:}

ئهنهسی کوری مالیک (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغهمبه (دروودی خودای لهسهر بی) که نویژی بهیانی دهکرد، ئیت رازه کهران و ئاوکی شهکانی مه دینه حاجهت و دهمه رگرتن به ئاو دهکوه دههینا بو، ئه ویش بو موفه رک و پیرۆزی دهستی پیاده کردن، گه لی جار به یانیان زور ساردیش بوو، به لام له گهل ئه و هشا هه ردهستی دهکرد به ناو ئاو دهکهداو ناو میدی نه ده کردن و دلی راده رگرتن!}. {تاج: ۳، زنجیره: ۹۰، ژماره: ۳۱۲۸ ج/۴}.

۱۵۷۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَقَدْ رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْحَلَّاقُ يَحْلِقُهُ، وَأَطَافَ بِهِ أَصْحَابُهُ، فَمَا يُرِيدُونَ أَنْ تَقَعَ شَعْرَةٌ إِلَّا فِي يَدِ رَجُلٍ. {الحديث: ۵۹۹۷ = ۵۹۹۸ فم:}

ئهنهس (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: به چاوی خوم پیغهمبه رم بی، سه رتاش سه ری ده تاشی، یارانی خه رمانه یان لی دابوو، هه ر ته له موویه ک به رده بووه، یاران دهیان قوسته وه و دهکوه ته ناو دهستی یه کیکیانه وه!}. {تاج: ۳، زنجیره: ۹۰، ژماره: ۳۱۲۹ ج/۴}.

۱۵۷۷- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ امْرَأَةً كَانَتْ فِي عَقْلِهَا شَيْءٌ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ لِي إِلَيْكَ حَاجَةً، فَقَالَ: «يَا أُمَّ فَلَانٍ انْظُرِي أَيَّ السَّكَّكِ شِئْتِ حَتَّى أَقْضِيَ لَكَ حَاجَتَكَ»، فَخَلَا مَعَهَا فِي بَعْضِ الطُّرُقِ، حَتَّى فَرَعَتْ مِنْ حَاجَتِهَا. {الحديث: ۵۹۹۸ = ۵۹۹۹ فم:}

ئەنەس (رهزای خودای ئی بن) فەرمووی: ژنی هه‌بوو، له‌کاتی خۆیدا شانه‌کار (ماشیطه‌ی) دایکه‌ خه‌دیجیه‌ی ژنی پیغه‌مبهر بوو، تۆژی هۆشی ته‌واو نه‌بوو، جارێ گوتی: ئەه‌ی پیغه‌مبهری خودا! فرمانیکێ نه‌ینیم پیت هه‌یه‌، فەرمووی: ئەه‌ی دایکی فیسار! کویت پێ خۆشه‌ بچۆ بۆ ئەوی تا بێم کاره‌که‌تت بۆ جیبه‌جێ بکه‌م، ئیتر له‌سه‌ره‌ رێیه‌کا دوو به‌دوو کۆبوونه‌وه‌ هه‌تا ژنه‌که‌ ئیشه‌که‌ی ته‌واو بوو، نه‌ینیه‌که‌ی خۆی عه‌رزێ حه‌زهرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) کرد. {تاج/۳، زنجیره‌: ۹۰، ژماره‌: ۳۱۳۰ ج/۴}.

۱۲۲۵) پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) به‌ره‌حمترین که‌سه‌ بۆ منالان و خاوو خیزان. (۵۹۷۹ - ۵۹۸۵)

بَابُ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَرْحَمَ النَّاسِ بِالصَّبِيَّانِ وَالْعِيَالِ
 ۱۵۷۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَا رَأَيْتُ أَحَدًا كَانَ أَرْحَمَ النَّاسِ بِالْعِيَالِ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: كَانَ إِبْرَاهِيمُ مُسْتَرْضِعًا لَهُ فِي عَوَالِي الْمَدِينَةِ، فَكَانَ يَنْطَلِقُ وَنَحْنُ مَعَهُ فَيَدْخُلُ الْبَيْتَ وَإِنَّهُ لَيُدْخُنُ وَكَانَ ظُهُرُهُ قَيْنًا فَيَأْخُذُهُ فَيَقْبَلُهُ، ثُمَّ يَرْجِعُ. قَالَ عَمْرُو: فَلَمَّا تُوُفِيَ إِبْرَاهِيمُ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ إِبْرَاهِيمَ ابْنِي وَإِنَّهُ مَاتَ فِي الثُّدَيِ، وَإِنْ لَهُ لُظْرَيْنِ تُكْمَلَانِ رِضَاعَهُ فِي الْجَنَّةِ».

{الحديث: ۵۹۸۰ = ۵۹۸۱ فم:}

ئەنەسی کوری مالیک (رهزای خودای ئی بن) فەرمووی: که‌سم نه‌دیوه‌ که‌ئانا وه‌ک پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) به‌زه‌یی بیته‌وه‌ به‌خیزانا، گوتی: له‌گوندێ له‌ گونده‌کانی ده‌وروبه‌ری مه‌دینه‌، ئیبراهیمێ کوری پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) درابوو به‌دایه‌ن، که‌ پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌چوو بۆلای، ئیمه‌یش له‌خزمه‌تیا ده‌چووین، می‌ردی دایه‌نه‌که‌ی ئیبراهیم (واته‌: باوکه‌ شیریه‌که‌ی) ئاسنگه‌ربوو، ئاسنگه‌ریی ه‌کرد، پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) که‌ده‌چوو ده‌ووره‌و ماله‌که‌ پ‌ربوو له‌دووکه‌ل و بۆچ‌رووک و، خانووکه‌ قانگ درابوو، جا حه‌زهرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ئیبراهیمێ کوری هه‌ل ده‌گرت و تیر تیر ماچی ده‌کردو بۆنی ده‌کردو ئینجا ده‌گه‌رایه‌وه‌، کاتی که‌ ئیبراهیم مرد، پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فەرمووی: (ئیبراهیم کوری من، مه‌مه‌که‌

خۆرە بوو كەمەرد، لەبەرئەووە لەبەهەشتا دوو دایەنى هەیه، مەمكى پى دەدەن، هەتا لەمەمەك دەپریتەووە!}. {تاج/۱، زنجیرە: ۱۹۷، ژمارە: ۱۰۳۵ ج/۴ = چاپى چوارەم} + {تاج/۳، زنجیرە: ۹۰، ژمارە: ۳۱۲۵، ۳۱۲۶ + تجرید/۲، لاپەرە: ۵۱، رقم: ۶۲۶}.
 ۱۵۷۹- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ الْأَقْرَعَ بْنَ حَابِسٍ أَبْصَرَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُقْبَلُ الْحَسَنَ فَقَالَ: إِنَّ لِي عَشْرَةَ مِنَ الْوَلَدِ، مَا قَبَّلْتُ وَاحِدًا مِنْهُمْ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّهُ مَنْ لَا يَرْحَمَ لَا يَرْحَمَ». {الحديث: ۵۹۸۲ = ۵۹۸۳ فم. تجرید البخارى بالكوردی/۵، رقم: ۱۹۲۰ = ۵۹۹۸ فتح الباری}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئى بى) فەرمووی: ئەقرەعی کورپی حابیس چاوی ئى بوو، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) حەسەنى کورپی عەلى ماچ دەکرد، کە کچەزای بوو، کورپی فاطیمەى کچی بوو، ئەقرەع وتی: من دەمنالەم هەیه، تا ئیستا کەسیانم ماچ نەکردوو! پیغەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بى) فەرمووی: (کەسى رحمی نەبى رحمی پى ناكرى!). {تاج/۳، زنجیرە: ۱۹۷، ژمارە: ۱۰۳۵ + تاج/۱، زنجیرە: ۱۹۷، ژمارە: ۱۰۳۵، ۱۰۳۶ + تاج/۲، زنجیرە: ۹۰، ژمارە: ۳۱۲۶ ج/۴}.

۱۲۲۶) میهرەبانى پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) بوژنان، فەرمانى دەکرد بە وشترەوانەکان کە وشتری ژیر ژنان بەهێواشی ئى خورن. (۵۹۹۰ - ۵۹۹۵)
 بَابُ رَحْمَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) النِّسَاءُ وَأَمْرُهُ السُّوقَ بِهِنَّ بِالرِّفْقِ
 ۱۵۸۰- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ أَسْفَارِهِ وَغُلَامٌ أَسْوَدُ يُقَالُ لَهُ أَنْجَشَةُ يَحْدُو، فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَا أَنْجَشَةُ رُؤْيَاكَ سَوَّاقًا بِالْقَوَارِيرِ». {الحديث: ۵۹۹۰ = ۵۹۹۱. تجرید البخارى = مختصر صحيح البخارى = الترجمة الكردية/۵/۲۲۵، رقم: ۱۹۰۶ = ۶۲۰۲، ۶۱۴۹، ۶۱۶۱، ۶۲۰۹، ۶۲۱۰، ۶۲۱۱. تحفة الأشراف: ۳۰۰ = ۹۴۹}:

۱- له تاجول ئوصولدا دەفرموى:

ئەنەسى کورپی مالیک (رمزای خودای ئى بى) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بى) وشترەوانیکی دەنگخۆشی ھەبوو، ناوی ئەنجەشە بوو، جارێ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر

بن تووشی بوو، به هۆره به دهنه گه خوشه که ی و شتره گانی ژیر هاوسره پاکیزه گانی پیغه مبهری ئی ده خوری و شتره گان به ته گانا ده پویشن، جا پیی فهرموو: (ئهی ئهنجه شه! توژی هیواش، باریان شووشه یه مه یشکینه!). واته: ئافرمه ت وهك مینا ناسکه، بهرگه ی ئه م هه ئبه ز هه ئبه زو خیراییه ناگرئ).

۲- له ته جریدا ده فهرموئ:

ئهنه سی کوری مالیک (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: کو مه ئی ژن، که یه کیکیان ئوم سولهیمی دایکم بوو، به سواری و شتر له سه فهریکا، له ناو بارو بنه که دا بوون، ئهنجه شه که نوکه ری پیغه مبه ر بوو، به دهنه گه خوشه که ی خوی، به هۆره، و شتره گانی ژیر ئافره ته گانی ئی ده خوری، وهك زانراوه و شتر نه گهر به دهنه گی خوشه ویستی هۆره ی بۆ بکری ته واو خیرا ده بی، ههروهك چۆن ران به دهنه گی شمشالی خوش باش ده له وه پئ ئاوا! جا پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بن) بۆ نه وه ی که ئهنجه شه پیی ئی هه ئنه بری و به ئاسایی و شتره گان ئی بخوری، پیی فهرموو: ئهی ئهنجه شه! هیواش له سه ره خو به، و لاخه گان به هیواشی ئی بخوره، چونکه باریان ئافره ته، که وهك شووشه و مینا ناسکن و بهرگه ی ئه م هه ئبه ز هه ئبه زه ناگرن!). {تجریدی بوخاری/۲۲۵/۵، ژماره: ۱۹۶۰ = ۶۲۰۲ + تاج/۳، لایه پره: ۴۸، زنجیره: ۹۰، ژماره: ۳۱۲۷ + تاج/۵، لایه پره: ۵۰۶ چاپی/۴، زنجیره: ۷۸، ژماره: ۵۶۱۰}.

(۱۲۲۷) دلیری پیغه مبهرو له پیشه وه بوونی به ره و جهنگ. (۵۹۶۱ - ۵۹۶۳)

بَابُ فِي شَجَاعَةِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَتَقْدَمُهُ إِلَى الْحَرْبِ

۱۵۸۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحْسَنَ النَّاسِ، وَكَانَ أَجْوَدَ النَّاسِ، وَكَانَ أَشْجَعَ النَّاسِ، وَلَقَدْ فَرَعَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ ذَاتَ لَيْلَةٍ، فَأَنْطَلَقَ نَاسٌ قَبْلَ الصَّوْتِ، فَتَلَقَّاهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَاجِعًا، وَقَدْ سَبَقَهُمْ إِلَى الصَّوْتِ وَهُوَ عَلَى فَرَسٍ لِأَبِي طَلْحَةَ عُرِي فِي عُنُقِهِ السَّيْفُ، وَهُوَ يَقُولُ: «لَمْ تُرَاعُوا، لَمْ تُرَاعُوا». قَالَ: «وَجَدْنَاهُ بَحْرًا، أَوْ إِنَّهُ لَبَحْرٌ»، قَالَ: وَكَانَ فَرَسًا يَبْطَأُ. {الحديث: ۵۹۶۱ = ۵۹۶۱ فم. تجريد البخاری/۳/۳۰۹، رقم: ۱۱۸۰ = ۲۸۵۷، ۲۸۲۰،

۲۸۷۲، ۲۸۶۶، ۲۸۶۷، ۲۹۰۸، ۲۹۶۸، ۲۹۶۹، ۲۰۴۰، ۶۰۳۳، ۳۲۱۲. ترمذی.
جهاد: {۱۹۸۷}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى لى بى) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەھەموو كەسى چاكتىر بوو، وە لەھەموو كەسى سەخىترو بەخشندەتر بوو، وە لەھەموو كەسى ئازاترو دلپىرتر بوو، شەۋى شارى مەدىنە شەلەزاۋ مەردوم ھەموو تۇقۇن، قاۋەدو شەلەزانى و ترسو تۇقۇنى روويدا، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بۇ سۇراخى ئەم ھەۋالە، ئەسپىكى پشت رووتى بى جل و زىنى لە ئەبو طەلھە زىبابەم خواست ناۋى مەندووب بوو، بەسۋارى ئەو ئەسپە چوو بۇ سۇراخى رووداۋەكە، چەند كەسكى تىرىش بەرەو ئەو دەنگە چوون كە بوو بوو بەھۋى شىپىزە بوونى خەلكى شاردەكە لەۋلاۋە پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بەرەنگارىان بوو شمشىرەكە لە ملىدا بوو، بەسۋارى ئەسپەكە دەگەرايەۋە لە سۇراخى ھەۋالەكە و دەيفەرموۋ: (مەشەلەژىن، مەشەلەژىن، ھىچى وامان نەدى كەببى بەھۋى ترسو بىم و نا ئارامى) وە فەرموۋى: (بەلام بەراستى ئەم ئەسپە وەك شەپۇلى دەريا وايە، ئەۋەندە گورچو گۆل و خىرايە!).

ئەنەس فەرموۋى: خىرايى و گورچو گۆلى ئەسپەكە لەو ھەلمەتەدا بە موعجىزە پېغەمبەر بوو، دەنا ئەسپەكە خۇى ناسراو بوو بە تەمەلى و سستى و تەۋەزەلى!!). {تاج/۳، زنجىرە: ۹۰، ژمارە: ۳۱۲۲}.

۱۲۲۸) پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) رەفتارى لەھەموو كەس بەرزترو

رەۋىشتى لەھەموو كەس جوانتر بوو. (۵۹۶۶ = ۵۹۷۱)

باب: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ خُلُقًا

۱۵۸۲- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ أَحْسَنِ النَّاسِ خُلُقًا، فَأَرْسَلَنِي يَوْمًا لِحَاجَةٍ فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَا أَذْهَبُ، وَفِي نَفْسِي أَنْ أَذْهَبَ لِمَا أَمَرَنِي بِهِ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَخَرَجْتُ حَتَّى أُمَرَ عَلَى صَبِيَّانٍ، وَهُم يَلْعَبُونَ فِي السُّوقِ، فَإِذَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَدْ قَبِضَ بِقَفَائِي مِنْ رَأْيِي، قَالَ:

فَنَظَرْتُ إِلَيْهِ وَهُوَ يَضْحَكُ، فَقَالَ: «يَا أَنَسُ! أَذْهَبْتَ حَيْثُ أَمَرْتُكَ؟» قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ، أَنَا أَذْهَبُ يَا رَسُولَ اللَّهِ، قَالَ أَنَسٌ: وَاللَّهِ لَقَدْ خَدَمْتُهُ تِسْعَ سِنِينَ مَا عَلِمْتُه قَالَ لَشَيْءٍ صَنَعْتُهُ: «لَمْ فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا»، أَوْ لَشَيْءٍ تَرَكْتُهُ: «هَلَا فَعَلْتُ كَذَا وَكَذَا». {الحديث: ۵۹۷۰ = ۵۹۷۰، ۵۹۷۱ فم}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزاي خوداي ئى بىن) فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن)

لەھەموو كەس رەوشتى جۈانتر بوو، رەفتارى تا بلاییت بەرزو جوان بوو، روژی ناردى بۇ كارى پېيم گوت: بەخودا ناچم. بەلام لەدلەوہ نیازم ھەبوو كەبچم بوى. جا رویشتم لەپرى، تووشى تاقمى منال بووم يارييان دەکرد لەناو بازاردا، منیش چوومە ناويان، جا كاتيكم زانى كە پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) لەپشتەوہ، پشته مى گرتم، كە سەيرم كرد پى دەكەنى، فەرمووى: (نەسەكە! چووى بۇ ئەوہى كە پيم گوتيت؟ منيش گوتە: بەئى، وا دەروم بوى ئەى پېغەمبەرى خودا! ئينجا چووم!)

ئەنەس فەرمووى: سویندم بەخودا، نو سال خزمەتى ئەو زاتەم کردووه، چ لەمالەوہو چ لەپىگەو سەفەردا، لەبیرم نایى كە شتيكم كردبى، يا شتيكم نەكردبى، پيمى فەرمووبى: بۇ ئەمەت واكردووه، يا بۇ ئەوہت وانەكردووه!). {تاج: ۳، زنجیرە: ۹۰، ژمارە: ۳۱۲۳، ۳۱۲۴}.

۱۲۲۹) چۆنیتی قسەى پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن). (۷۴۳۵ - ۷۴۳۴)

بَابُ: صِفَةِ حَدِيثِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۸۳ - عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزَّيْرِ قَالَ: كَانَ أَبُو هُرَيْرَةَ يُحَدِّثُ وَيَقُولُ: اسْمَعِي يَا رَبَّةَ الْحُجْرَةِ، اسْمَعِي يَا رَبَّةَ الْحُجْرَةِ، وَعَائِشَةُ (رَضَوَانُ اللَّهِ عَلَيْهَا) تُصَلِّي، فَلَمَّا قَضَتْ صَلَاتَهَا قَالَتْ لِعُرْوَةَ: أَلَا تَسْمَعُ إِلَى هَذَا وَمَقَالَتِهِ أَنَفَا؟ إِنَّمَا كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُحَدِّثُ حَدِيثًا لَوْ عَدَّهُ الْعَادُّ لَأَحْصَاهُ. {الحديث: ۷۴۳۴ = ۷۴۶۹ فم}:

عوروهى كۆرى زوبەير (رەزاي خودا لەخۆى و لەياوکی بىن) فەرمووى: ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداي ئى

بىن) فەرموودەى پېغەمبەرى بۇ مەردومەكە دەگىراپەوہ، عائیشە لەو كاتەدا نوێرى

دەکرد، لەناو ھۆدەکەى خۆیدا، ئەبو ھورەیرە ناگای لەوہ نہبوو کە لەوکاتەدا عایشە نوێژ دەکا، بۆ پشتیوانی گیرانەوہکەى خۆى، بەدەنگى بەرز، دەیفەرموو: ئەى عایشە! ئەى خاوەنى ئەم ھۆدەى تەنیشتمان تۆش گویت ئى بى، ئەگەر ھەلەپەکم کرد بۆمى راست بکەرەوہ، جا کاتى عایشەى پوورم نوێژەکەى تەواوکرد، بەمنى وت، کە عوروەى خوشکەزای عایشەم: سەیرى ئەم کابرا ناکەى کردووپیەتى بەجى گالە گالى لەم کاتەدا؟ پیغەمبەر (درودى خودای لەسەر بى) وا لەسەر خوو بەشینەى و بەروونی فەرمايشتى دەفەرموو، ئەگەر کەسێ قسەکانى ئەوى بژماردايە وشە بەوشە دەیزمارد، نەک وەک ئەم یەک لەدوايەک ھەلپەژى!).

{تاج/۳، زنجیرە: ۸۶، ژمارە: ۳۱۰۲ ج/۴ = چاپى چوارەم}.

۱۲۳۰) پیغەمبەر (درودى خودای لەسەر بى) تەمى و نامۆژگارى لەسەر

شیوەیەکی مەیانەکار دەکردین. (۷۰۵۵ - ۷۰۵۷)

باب: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَتَخَوَّلُنَا بِالْمَوْعِظَةِ

۱۵۸۴- عَنْ شَقِيقِ أَبِي وَائِلٍ قَالَ: كَانَ عَبْدُ اللَّهِ يُذَكِّرُنَا كُلَّ يَوْمٍ خَمِيسٍ فَقَالَ لَهُ رَجُلٌ: يَا أَبَا عَبْدِ الرَّحْمَنِ إِنَّا نَحِبُّ حَدِيثَكَ وَنُشْتَهِيهِ، وَلَوْ دِدْنَا أَنَّكَ حَدَّثْتَنَا كُلَّ يَوْمٍ، فَقَالَ: مَا يَمْنَعُنِي أَنْ أُحَدِّثَكُمْ إِلَّا كَرَاهِيَةً أَنْ أَمْلِكُمْ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ يَتَخَوَّلُنَا بِالْمَوْعِظَةِ فِي الْأَيَّامِ كَرَاهِيَةَ السَّامَةِ عَلَيْنَا). {الحديث: ۷۰۵۸ = ۷۰۸۳ فم. تعريد البخارى/۱/ ۸۷. مجلد/۱، رقم: ۶۱ = ۶۸، ۷۰، ۶۴۱۱ فتح البارى. ترمذى. أدب: ۲۸۵۵. تحفة الأشراف: ۹۲۵۴}.

شەقیق ناسراو بە ئەبو وائیل فەرمووی: عەبدوللای کورى مەسعوود (رهزای خودای ئى دەستوورى وابوو، ھەموو رۆژى پینج شەموانى، تەمى و نامۆژگارى دەکردین و وەعزى دەخویندەوہ بۆمان، رۆژى پیاوێ پێى گوت: ئەى باوکى ئەورەحمان! خۆزگەم ھەموو رۆژى ئەم پەندو نامۆژەت بۆمان دەخویندەوہ، چونکە ئێمە ھەزمان لەم فەرمايشتانەى تۆیەو ئەم قسانەى تۆمان پى خوێشە، فەرمووی: ئەدیى من لەبەرئەوہ واناکەم چونکە ھەزناکەم بەو وەعزى زۆر وەرستان بکەم، منیش وەک

جارانی پیغمبهر خوئی دهکهم، نهو جاران ناو بهناو پهندی ئیمه‌ی داده‌داو
 ئاموژگاری و فره‌مایشتی بو ده‌خویندینه‌وه، نه‌بادا نه‌گهر هه‌موو روژی په‌ندمان
 دابداو وه‌عزمان بو بخوینیته‌وه جارپس ببین، منیش ئیستا له‌گه‌ل ئیوه‌دا ئاوا
 ده‌کهم و چاو له‌و ده‌کهم. {ریاض/۲، لایه‌ره: ۲۱۹، زنجیره: ۹۱، ژماره: ۶۹۹/۱ چاپی
 دووهم}.

۱۲۳۱) پیغمبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) بو به‌خشنده‌یی و پیاوه‌تی و

خیرخوایی له‌ وینه‌ی نه‌بوو. (۵۹۶۴ - ۵۹۶۵)

بَاب: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَجُودَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ

۱۵۸۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) أَجُودَ النَّاسِ بِالْخَيْرِ، وَكَانَ أَجُودَ مَا يَكُونُ فِي شَهْرِ رَمَضَانَ، إِنَّ جِبْرِيلَ عَلَيْهِ
 السَّلَامُ كَانَ يَلْقَاهُ فِي كُلِّ سَنَةٍ فِي رَمَضَانَ حَتَّى يَنْسَلِخَ، فَيَعْرِضُ عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْقُرْآنَ، فَإِذَا لَقِيَهُ جِبْرِيلُ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَجُودَ
 بِالْخَيْرِ مِنَ الرِّيحِ الْمُرْسَلَةِ. {الحديث: ۵۹۶۴ = ۵۹۶۵ فم. تجريد البخاری. الترجمة
 الكردية/۱، لاثقرة: ۲۰، رقم: ۶ = ۶، ۱۹۰۲، ۳۲۲۰، ۳۵۵۴، ۴۹۹۷}:

ئیبنو عه‌بباس (ره‌زای خودایان ئی بی) فره‌مووی: پیغمبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) بو
 به‌خشنده‌یی و پیاوه‌تی و چاکه‌ خوازی مانه‌ندی نه‌بوو! له‌ ره‌مه‌زانانیشا، که
 جو‌برائیل (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌هات بۆلای، له‌هه‌موو کاتیکی تر زیاتر خیری ده‌کردو
 شتی ده‌به‌خشی و به‌خشنده‌تر بوو، جو‌برائیلیش (سلاوی خودای له‌سه‌ر بی)
 ده‌ستووری وابوو، هه‌موو سالی، له‌مانگی ره‌مه‌زانا، هه‌تا مانگ ته‌واو ده‌بوو، هه‌موو
 شه‌وی ده‌هات بو خزمه‌تی، پیغمبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌و ماوه‌یه‌دا، ده‌وری
 قورئانی بۆی ده‌کرده‌وه، هه‌تا به‌باشی ره‌وانی بکاو له‌یادی نه‌چیته‌وه. جا له‌م
 کاته‌دا، که جو‌برائیل (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌هات بو خزمه‌تی، پیغمبهر (دروودی خودای له‌سه‌ر
 بی) بو به‌خشنده‌یی و خیرخوایی سه‌ری پێوه نه‌بوو، وه‌ بو ئه‌مه‌ ئه‌وه‌نده‌ خیرا بوو،
 وه‌ ئه‌وه‌نده‌ به‌هه‌ر چوار لادا شتی ده‌به‌خشی، ده‌تگوت بای هه‌لکراوه، سوژه‌ی

بههه موو لایه کا دهگات!). {تاج/۲، لاپه ره: ۹۸، زنجیره: ۳۶، ژماره: ۱۳۴۴ ج/۴ = چاپی چوارهم}.

۱۲۳۲) نه بووه که شتی له پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) داوا بکری و بلی: نا. (۵۹۷۲ - ۵۹۷۸)

باب: مَا سَأَلَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَيْئًا قَطُّ فَقَالَ: لَا ۱۵۸۶- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: مَا سَأَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَيْئًا قَطُّ فَقَالَ: لَا. {الحديث: ۵۹۷۲ = ۵۹۷۳ فم. تجرید البخاری بالكوردی/۵، لاپه ره: ۲۱۲، رقم: ۱۹۳۵ = ۶۰۳۴ فتح الباری}:

جابیری کوری عه بدوللا (رمزای خودایان لی بی) فهرمووی: هه رگیز نه بووه که شتی له پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) داوا بکری و بلی: نا!!). {تاج/۳، زنجیره: ۹۰، ژماره: ۳۱۱۹ ج/۴}.

روونکر نه وه:

له چه ند ده قیكا له قورنان و له سوننه تدا چه سپاوه که پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) وشه ی (لا = نا) ی به کاره ی ناوه، وهك ئایه تی: {لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ}. وهك ئه وه ی پیغه مبه (دروودی خودای له سهر بی) به ئه شعهریه کانی فهرموو: {وَاللَّهُ لَا أَحْمِلُكُمْ}. {بروانه: ژماره: ۱۲۰۵ = ۴۶۵۹ که له پیشه وه رابورد}.

وهلامی له بار بو ئه م پرسه یه: مه به ست ئه مه یه، به شیوه ی گشتی پیغه مبه که داوا ی شتیکی لی ده کرا، جی به جیی ده کرد، مه گهر کاتی که مه هانه یه کی ره وای ببوایه، وهك ئه م نمووانه ی سهر وه ی کو مه لی نموونه ی تر، که شاره وانین له لای که سی خو ی.

۱۵۸۷- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَجُلًا سَأَلَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَنَمًا بَيْنَ جَبَلَيْنِ، فَأَعْطَاهُ إِيَّاهُ، فَاتَى قَوْمَهُ فَقَالَ: أَيُّ قَوْمٍ أَسْلَمُوا، فَوَاللَّهِ إِنَّ مُحَمَّدًا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيُعْطِي عَطَاءً مَا يَخَافُ الْفَقْرَ، فَقَالَ أَنَسٌ: إِنْ كَانَ الرَّجُلُ لَيُسَلِّمُ مَا يَرِيدُ

إِلَّا الدُّنْيَا، فَمَا يُسَلِّمُ حَتَّى يَكُونَ الْإِسْلَامُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنَ الدُّنْيَا وَمَا عَلَيْهَا). {الحديث: ۵۹۷۵ = ۵۹۷۶ فم:}

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزى خۇداى ئى بىن) فەر مووى: مېگە ئى ئەو ەندە زۆر بوو لەبە يىنى دوو شاخابوو، پىاوى داواى ئەو رانەى لە پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) كرد، پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) بە خەلاتى داى پېى، جا پىاوەكە كاتى رۇيشتەو ە ناو ھۆزەكەى، گوتى: ئەى خزمىنە! تازوو ە ئىسلام بىن، سویندم بەيەزدانى پاك، موخەمەد (دروودى خۇداى لەسەر بىن) بە چەشنى خەلات دەدات و بەخشىش دەبەخشى وادىارە لەبەرئەو ەى كە پىشتى بەخۇداى خۆى ئەستوو ە، مەترسى لەھەژارى نىيە. ئەنەس دەيفەر موو: گە ئى جار وادەبوو پىا و ەبوو، كە موسولمان دەبوو، لەپېشدا بو پروپاتال و پروپىتى جىهان ئىسلام دەبوو، بەلام ھەر لەگەل ئىسلام دەبوو، ئىتر و ئەم ئىسلامەتییە دەچوو ە ناو دلیەو ە، و تیکە ئى خوین و موخى دەبوو، ئىسلامى خوشتەر دەوېست لەھەموو مال و مولك و سامانى جىهان!). {تاج/۳، زنجیرە: ۹۰، ژمارە: ۳۱۲۰ ج/۴}.

۱۲۳۲) خەلاتى پېغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) ھەم گەورە بوو، ھەم زۆر بوو. (۵۹۷۲ - ۵۹۷۸)

باب: فِي عَطَاءِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعِظْمِهِ وَكَثْرَتِهِ

۱۵۸۸- عَنْ ابْنِ شَهَابٍ قَالَ: غَزَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَزْوَةَ الْفَتْحِ فَتَحَ مَكَّةَ، ثُمَّ خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَنْ مَعَهُ مِنَ الْمُسْلِمِينَ، فَاقْتَتَلُوا بِحُنَيْنٍ، فَنَصَرَ اللَّهُ دِينَهُ وَالْمُسْلِمِينَ، وَأَعْطَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَئِذٍ صَفْوَانَ بْنِ أُمَيَّةَ مِائَةَ مِنَ النَّعَمِ، ثُمَّ مِائَةً، ثُمَّ مِائَةً، قَالَ ابْنُ شَهَابٍ: حَدَّثَنِي سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ أَنَّ صَفْوَانَ قَالَ: وَاللَّهِ لَقَدْ أَعْطَانِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَا أَعْطَانِي وَإِنَّهُ لَا بَعْضُ النَّاسِ إِلَيَّ، فَمَا بَرِحَ يُعْطِينِي حَتَّى إِنَّهُ لَأَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ). {الحديث: ۵۹۷۶ = ۵۹۷۷ فم:}

زوهري ئيبنو شههاب (رحمته تي خوداي ني بي) **فهرمووی: پیغه مبهەر** (دروودی خودای له سهر بی)
 کاتی شاری مهککهی نازاد کردو له دهستی بیباوه ران رزگاری کرد، نهوجا خوئی و
 سوپاکهی دهرجوون، له حونهین له گه ل بیباوه راندا پیك هه لپرژان، له نه نجاما خودای
 مهزن ئایینی خوئی و سوپای موسولمانانی سهرخست، لهو رۆژهدا پیغه مبهەر (دروودی
 خودای له سهر بی) **سه د وشتی دا به صه فوانی کوری ئومه ییه، له پاشا سه دی تریشی داپیی،**
له پاشا دیسان سه دی تریشی داپیی. زوهري (ئیبنو شههاب) دهیغه رموو: سه عیدی
 کوری موسه ییه ب گپراهوه بۆم که صه فوان دهیگوت: سویندم به خودا له سهره تاوه
 که پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی) **ئهو خه لاتانهی ده کردم، له هه موو که سی زیاتر رقم**
لیی بوو، به لام به ره به ره ههر خه لاتی ده کردم، هه تا وام لیها ت که پیغه مبهرم
له هه موو که سیکی تر له لا خوشه ویستر بوو. {بروانه: تاج/۳، زنجیره: ۹۰، ژماره:
 ۳۱۲۱ + تاج/۴، زنجیره: ۶۵، ژماره: ۴۵۲۰، ۴۵۱۹ + ژماره: ۱۱۸۹ و ۱۱۹۰ و ۱۱۹۱ که له پیشه وه
 له زنجیره: ۹۴۷ ی نه م په راوی بوخته ی صه حیجی موسلیمه دا رابوردن}.

۱۲۲۴) **باسی به لیته کانی پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهر بی).**

(۵۹۷۸ - ۵۹۷۲)

باب: فِي عِدَاتِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۸۹- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَوْ قَدْ جَاءَنَا مَالُ الْبَحْرَيْنِ، لَقَدْ أُعْطِيتُكَ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا»، وَقَالَ بِيَدَيْهِ جَمِيعًا، فَقَبِضَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَبْلَ أَنْ يَجِيءَ مَالُ الْبَحْرَيْنِ، فَقَدِمَ عَلَى أَبِي بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) بَعْدَهُ فَأَمَرَ مُنَادِيًا فَنَادَى: مَنْ كَانَتْ لَهُ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِدَّةٌ أَوْ دَيْنٌ فَلْيَأْتِ، فَقُمْتُ فَقُلْتُ: إِنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَوْ قَدْ جَاءَنَا مَالُ الْبَحْرَيْنِ أُعْطِيتُكَ هَكَذَا وَهَكَذَا وَهَكَذَا». فَحَشَى أَبُو بَكْرٍ مَرَّةً، ثُمَّ قَالَ لِي: عُدَّهَا، فَعَدَدْتُهَا فَإِذَا هِيَ خُمُسُمَائَةٍ، فَقَالَ: خُذْ مِثْلَيْهَا. {الحديث: ۵۹۷۷ = ۵۹۷۸ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۳، رقم: ۱۰۱۱ = ۲۲۹۶، ۲۵۹۸، ۲۶۸۳، ۳۱۶۴، ۳۱۸۳، ۴۳۸۳. تحفة الأشراف: ۲۶۶۰}:

جابیری کوری عہدوللّا (رهزای خودایان لی بئی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئی) فہرمووی پیم: (نہگہر مال (سہرانہ: جزیہ)ی بہحرہین ہات، ئەوہندەو ئەوہندەو ئەوہندەت پی دەدەم). پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئی) ہەردوو دەستی خۆی کرد بہمستو ئاماژە پییان کرد، کہ سئ مستی ئاوا لہو پارە ی سہرانە ی بہحرہینەت پی دەبەخشم.

ئیتەر چارەنووسی خودایی وابوو، سہرانە ی بہحرہین ہەر نہہات ہەتا پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئی) گیانی پاکی سپارد، بەلام کاتی ئەو سامانہ گەشت، ئەبوبہکر (رهزای خودای لی بئی) بوو بوو بہجینشین، فہرمانی فہرموو جارچی جاریدا: ہەرکەس بەئینی، یا قەرزیک ی ہە یە لہسہر پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئی) بابی بۆلای ئیمہ. منیش چووم بۆلای و عہرزیم کرد: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئی) پیی فہرمووم: (نہگہر سامانہکە ی بہحرہین گەشت سئ مستی ئاوا وات پی دەدەم).

ئەویش مستی لہ سامانہکە ی پیمدا، بہمشتی خۆی و فہرمووی: ئادە ی بی ژمیہر، کہ ژماردم پینج سەد پارە بوون فہرمووی: دوو ئەوہندە ی تریش ہەئبگرہ بۆ خۆت کہ ہەمووی کردیہ ہەزارو پینج سەد پارە). {ریاض/۲، زنجیرہ: ۸۶، ژمارہ: ۶۹۱ ج/۲ = چاپی دووہم}.

۱۲۳۵) ژمارە ی ناوہکانی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بئی).

(۶۰۵۸ - ۶۰۶۱)

باب: فِي عَدَدِ أَسْمَاءِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۵۹۰- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ لِي أَسْمَاءً، أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَنَا أَحْمَدُ، وَأَنَا الْمَاحِي الَّذِي يَمْحُو اللَّهُ بِيَ الْكُفْرَ، وَأَنَا الْحَاشِرُ الَّذِي يُحْشَرُ النَّاسُ عَلَى قَدَمَيَّ، وَأَنَا الْعَاقِبُ الَّذِي لَيْسَ بَعْدَهُ أَحَدٌ»، وَقَدْ سَمَّاهُ اللَّهُ رَوْفًا رَحِيمًا. {الحديث: ۶۰۵۹ = ۶۰۶۲ فم. تجرید/کوردی/۴، لاپەرہ: ۹۶، رقم: ۱۴۰۶ = ۳۵۳۲، ۴۸۹۶. ترمذی. أدب: ۲۸۴۰. تحفة الأشراف: ۳۱۹۱}:

جوبهیری کوری موطعیم (رمزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی)

فهرمووی: (من کومه لی ناوم ههیه: من ناوم موحه ممهده، که بهواتا بهردهوام سوپاسکراوه، من ناوم نهحمهده، که بهواتا بهردهوام سوپاسی خوا دهکا، زیاتر لههه موو کهس، من ناوم (الماحی)یه، واته: ناوم قه لاچۆکه ره، واته: نهو کهسه م که خودا بههوی منهوه کوفرو بی باوهری دهرپته وهوه قه لاچۆی دهکا و قری تی دهخا، من ناوم (الحاشر)ه، واته: کۆکه ره وه، نهو کهسه م که هه موو نهوهی ئاده م کۆده که موه وه به شوین مندا دین و دهچین بۆ مه حشهر و کۆده بینه وه له دهشتی کۆبوونه وه، من ناوم (العاقب = پاشه به ره)یه، واته: دوا هه مین پیغهمبهر م).

زوهری دهیفرموو: بیگومان که خودای گه ورهیش له قورئانا، له کۆتایی سوورده تی به قه ره دا، ناوی ناوه (رهئووف) و (ره حیم) وه ک دهفرمووی: {لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَؤُوفٌ رَّحِيمٌ - التَّوْبَةِ - ۱۲۸/۹}:

واته: نهی نه ته وهی موسولمانان! خودا پیغهمبهر یکی بۆتان نارد وه، که له خۆتانه و نهویش وه ک ئیوه ئاده میزاده، که دارای کومه لی رهوشی به رزی وایه، که هاندرن بۆته وهی که باوهری پی بهینن.

یه که م سیفه تی باشی نه وهیه: له ره گهزی خۆتانه و نهویش ئاده میزاده.

دوه م: په رۆشه بۆتان و هه رکاتی تووشی رهنج و مهینه ت و سه راسی ببن هه ول ده دا که رزگارتان بکا.

سییه م: خه مخۆرتانه و به دل حه زده کا دهر گای هه موو خیریکتان لی بکاته وه.

چواره م: بۆ موسولمانان و برواداران زۆر به سۆزو دلسۆزو میهره بانه).

۱۵۹۱- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُسَمِّي لَنَا نَفْسَهُ أَسْمَاءً فَقَالَ: «أَنَا مُحَمَّدٌ، وَأَحْمَدُ، وَالْمُقَفَّى، وَالْحَاشِرُ، وَنَبِيُّ التَّوْبَةِ، وَنَبِيُّ الرَّحْمَةِ». {الحدیث: ۶۰۶۱ = ۶۰۶۴ ف م}:

ئەبو مووسنای ئەشعەری (رەزای خودای ئی) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەندئ لەناوەکانی خوێ باس دەکرد بۆمان، دەیفەرموو: من ناوم موحمەدە، وە ناوم ئەحمەدە، وە ناوم: دواھەمینە، چونکە پاشە بەرەو دوایین پێغەمبەر، وە ناوم کۆکەرەوھییە، وە ناوم پێغەمبەری تەوبەییە، چونکە خودا بەھۆی منەوہ دەرگای تەوبەیی بۆ خەلک کردۆتەوہ، وە ناوم پێغەمبەری رەحمەتە). {تاج/۳، زنجیرە: ۸۲، ژمارە: ۳۰۸۳ ج/۴ = چاپی جوارەم}.

(۱۲۳۶) پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەشیوەی پێغەمبەر چەندی لە مەککەو لە مەدینە بوو. (۶۰۴۷ - ۶۰۵۷)
بَابُ: کَمَ أَقَامَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ
 ۱۵۹۲- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ قَالَ: أَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَكَّةَ ثَلَاثَ عَشْرَةَ سَنَةً يُوحَى إِلَيْهِ، وَبِالْمَدِينَةِ عَشْرًا، وَمَاتَ وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ سَنَةً. {الحديث: ۶۰۵۰ = ۶۰۵۲ فم:}

ئەببەو عەبباس (رەزای خودایان ئی) فەرمووی: تەمەنی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) چل سال بوو، کە خودا کردی بە پێغەمبەر، ئەوکاتە لەشاری مەککە بوو، جا لەمەککە سیازدە سال مایەوہ، لەو ماوەیەدا نیگا (وەحی = سرووش)ی بۆ دەهات، ئەوجا خودا فەرمانی پێکرد کە لە مەککەوہ کۆچ و بارو رەو بکا بۆ شاری مەدینەیی نازدار، نێتر کۆچی کرد بۆ ئەوێ و لەوێش دە سال مایەوہ، لەوێش سرووشی بۆ دەهات و سەر گەرمی پەخشی پەيامەکی بوو، کاتی مەرگیش بوو بە میوانی و مرد تەمەنی شەست و سێ سال بوو). {تاج/۳، زنجیرە: ۹۹، ژمارە: ۳۱۵، ۳۱۵۴}. بڕوانە: ژمارە: ۱۵۵۶ لە زنجیرە: ۱۲۱۱ کە لەپێشەوہ رابورد + ژمارە: ۱۵۹۵ کە لەدواوہ دێت.

۱۵۹۳- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: أَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَكَّةَ خَمْسَ عَشْرَةَ سَنَةً، يَسْمَعُ الصَّوْتِ، وَيَرَى الضَّوْءَ سَبْعَ سِنِينَ، وَلَا يَرَى شَيْئًا، وَثَمَانِ سِنِينَ يُوحَى إِلَيْهِ، وَأَقَامَ بِالْمَدِينَةِ عَشْرًا. {الحديث: ۶۰۵۷ = ۶۰۶۰ فم:}

ثیبنو عہباس (رمزای خودایان لَی بَی) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بَی) لہتہمہنی چل سائیدا کہ خودا کردی بہ پیغہمبہر پازدہ سال لہ مہککہ مایہوہ، حہوت سائیان، گوئی لہ دہنگی فریشتہکہ بوو، کہ لہغہیبہوہ بانگی دہکردو ہہروا رووناکی و نووری فریشتہکہ و نووری ثایاتی خودای دہبینی، بہلام خودی فریشتہکہی نہدہبینی، ہہشت سائیشیان وہی بو دہہاتو لہو کاتہدا فریشتہکہی دہبینی. وہ دہسائیش لہمہدینہ مایہوہ).

۱۲۳۷) پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بَی) لہتہمہنی چہند سائیدا گیانی سپاردو کۆچی دواپی کرد. (۶۰۳۸ - ۶۰۴۶)

باب: کَمَ سِنُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ قُبُضٍ

۱۵۹۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قُبِضَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ، وَأَبُو بَكْرٍ الصِّدِّيقُ وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ، وَعُمَرُ وَهُوَ ابْنُ ثَلَاثٍ وَسِتِّينَ). {الحديث: ۶۰۵۳ = ۶۰۵۵ فم:}

ئہنہسی کوری مالیک (رمزای خودای لَی بَی) فہرمووی: کاتی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بَی)

کۆچی دواپی کردو خوا بردیہوہ بۆلای خوئی تہمہنی شہستو سَی سال بوو، ئہبوبہکریش کہمرد ہہر تہمہنی شہستو سَی سال بوو، عومہریش کہ کوژرا ہہر تہمہنی شہستو سَی سال بوو). {تاج/۳، زنجیرہ: ۹۹، ژمارہ: ۳۱۵۴}.

۱۵۹۵- عَنْ عَمَارِ مَوْلَى بَنِي هَاشِمٍ قَالَ: سَأَلْتُ ابْنَ عَبَّاسٍ: كَمْ أَتَى لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ مَاتَ. فَقَالَ: مَا كُنْتُ أَحْسِبُ مِثْلَكَ مِنْ قَوْمِهِ يَخْفَى عَلَيْهِ ذَلِكَ، قَالَ: قُلْتُ: إِنِّي قَدْ سَأَلْتُ النَّاسَ فَاحْتَلَفُوا عَلَيَّ، فَأَحْبَبْتُ أَنْ أَعْلَمَ قَوْلَكَ فِيهِ. قَالَ: أَتَحْسِبُ؟ قَالَ: قُلْتُ: نَعَمْ. قَالَ: أَمْسِكَ أَرْبَعِينَ بُعْثَ لَهَا خُمْسَ عَشْرَةِ بِمَكَّةَ، يَأْمَنُ وَيَخَافُ، وَعَشْرَ مِنْ مُهَاجِرِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ. وَقَدْ تَقَدَّمَ حَدِيثُ أَنَسٍ أَنَّهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَوَفَّى وَهُوَ ابْنُ سِتِينَ سَنَةً). {الحديث: ۶۰۵۳ = ۶۰۵۵ فم:}

عہماری نازادکراوی بہنی ہاشم فہرمووی: لہ ثیبنو عہباسم پرسی: تہمہنی

پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بَی) چہند بوو، کاتی کہمرد؟ فہرمووی: باوہرم وانہبوو، کہ

وینەى تۆ لەناو ھۆزى خۆیدا، شتى وانەزانى و ئەم پرسەى لەلا پەنھان بى،
فەرمووى: عەرزىم کرد: من لەم بارەىەو پەرسىارم لەخەلکى کردوو، وەلامەکانیان
حیا جىايە، ھەرکەسى شتى دەلى، لەبەرئەو ھەزدەکەم و پىم خۆشە راي تۆش
بزانم لەم بارەىەو. فەرمووى: ژمارە دەزانى؟ گوتم: بەلى. فەرمووى: لەپىشا چل
بگرە بە دەستەو، کە لەتەواوى چل سالىدا خودا رەوانەى کردو کردى بە
پىغەمبەر، ئەو چل، پازدە سالىش لە مەککە مایەو، کە لەوماویدەدا لەلایەکەو
لەخۆى ئەمین بوو، لەلایەکىشەو دەترسا، چل و پازدە ئەمە پەنجاو پىنج،
دەسالىش لەمەدینە مایەو لەو رۆژەو کە لەمەککەو کۆچى کرد بو مەدینە،
کەواتە: چل و پازدەو دە، ھەمووى دەکاتە شەست و پىنج سال: تەواوى تەمەنى
پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى).

بروانە فەرموودەکەى ئەنەسى کورى مالیک کە لەپىشەو لە ژمارە: ۱۵۵۶دا، لە
زنجیرە: ۱۲۱۱دا رابورد، کە ئەنەس دەفەرموئ: (کاتى پىغەمبەر خودا بردیەو بۆلای
خۆى تەمەنى شەست و سى سال بوو).

۱۲۳۸) خۆای گەورە ئەگەر خواستى خیرى ھەبى بە نەتەویدى ئەو لەپىش

خۆیانەو گىانى پىغەمبەرەکەیان دەکیشى. (۵۹۲۳)

باب: إِذَا رَحِمَ اللَّهُ أُمَّةً قَبَضَ نَبِيَّهَا قَبْلَهَا

۱۵۹۶- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:
«إِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ إِذَا أَرَادَ رَحْمَةً أُمَّةً مِنْ عِبَادِهِ، قَبَضَ نَبِيَّهَا قَبْلَهَا، فَجَعَلَهُ لَهَا فَرَطًا،
وَسَلَفًا بَيْنَ يَدَيْهَا، وَإِذَا أَرَادَ هَلَكَةً أُمَّةً عَذَّبَهَا وَنَبِيَّهَا حَيًّا، فَأَهْلَكَهَا وَهُوَ يَنْظُرُ، فَأَقْرَعَ عَيْنَهُ
بِهَلَكَتِهَا حِينَ كَذَّبُوهُ وَعَصَوْا أَمْرَهُ». {الحديث: ۵۹۲۳ = ۵۹۲۰ فم}:

ئەبو مووسای ئەشعەرى (رمزى خودای ن بى) دەفەرموئ: پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى)

فەرمووى: (خودای گەورەو سەرور، ئەگەر خواستى خىرو نیازى باشى بە
نەتەویدى ھەبى، لە بەندەکانى خۆى، ئەو لەپىش خۆیانەو گىانى
پىغەمبەرەکەیان دەکیشى و دیکا بە بەرايى و پىشەنگیان و لەپىش ئەوانەو

رەوانەى دەکا هەتا لە بەهەشتا پێشوازییان لى بکا، ئاوا مەرگی پێغەمبەرەکیان وەك حالى ژيانى بۆيان دەبێ بەمایەى رحمەت و خێرو خوشى، بەلام ئەگەر خودا ویستى نەتەویدی لەناوبدا، ئەو لەژيانى پێغەمبەرەکیانا، ئەو نەتەو لەناو دەبا، وە بەو چاوو دلى ئەو پێغەمبەرە روژن دەکاتەو، لەسەرئەوێ کە بەدرۆیان دەخستەو و بێگوێییان دەکرد). {تاج/٣، زنجیرە: ٩١، ژمارە: ٣١٣٦ چاپى چوارەم}.

(١٢٣٩) باسى فەرمايشتى خودای گەورە: {فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ} الآية {٦٠٦٥}

بَابُ: فِي قَوْلِهِ تَعَالَى: {فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ} الآية

١٥٩٧- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): حَدَّثَهُ أَنَّ رَجُلًا مِنَ الْأَنْصَارِ خَاصِمَ الزُّبَيْرِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي شِرَاجِ الْحَرَّةِ الَّتِي يَسْقُونَ بِهَا النَّخْلَ، فَقَالَ الْأَنْصَارِيُّ: سَرَّحَ الْمَاءَ يَمْرُ، فَأَبَى عَلَيْهِمْ، فَاخْتَصَمُوا عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اسْقِ يَا زُبَيْرُ، ثُمَّ أَرْسِلِ الْمَاءَ إِلَى جَارِكَ»، فَغَضِبَ الْأَنْصَارِيُّ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنْ كَانَ ابْنُ عَمَّتِكَ، فَتَلَوْنَ وَجْهَ نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ قَالَ: «يَا زُبَيْرُ اسْقِ ثُمَّ احْبِسِ الْمَاءَ حَتَّىٰ يَرْجِعَ إِلَى الْجَدْرِ». فَقَالَ الزُّبَيْرُ: وَاللَّهِ إِنِّي لَأَحْسِبُ هَذِهِ الْآيَةَ نَزَلَتْ فِي ذَلِكَ: {فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ} الآية. {الحديث: ٦٠٦٥ = ٦٠٦٨ فم}:

عەبدوللای کۆری زوبەیر (ڕەزای خودایان لى بێ) فەرمووی: زوبەیری باوکم و پیاویکی ئەنصارى لە خزمەتى پێغەمبەردا، لەسەر سەردى ئاو، کە لە ئاوەپرۆکانى ئەلحەررەو دەهات، کە باخە خورمايان پى ئاو دەدا، بوو بەهەرايان، پیاو ئەنصارییەکە بە زوبەیری گوت: ئاوێکە بەردە، بابروا بۆ ئاو باخەکانى ئیمەیش، زوبەیریش رازی نەبوو، بە پێشنیارەکی ئەو، جا بۆ ناوێژى دادگایی کردن جوونە خزمەتى حەزرت (دروودی خودای لەسەر بێ). حەزرت (دروودی خودای لەسەر بێ) بە زوبەیری فەرموو: (ئەى زوبەیر! مەزراکەت ئاویدەو ئەوسا ئاوێکە بەرەلا بکە بۆ دراوسێی

باخه‌کەت). کابرای ئەنصاریش تووڕە بوو، گوێی: ئەو پێغەمبەری خودا! ئەو پوورزای خۆتە، بۆیە بەلای ئەودا دەیبەیت!

جا رووی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) گۆراو رەنگی زویری ئی نیشتم و فەرمووی: (ئەو زوبەیر! باخه‌کەت ئاوبەد، هەتا دێراوەکانیان تەواو پر دەبن و ئاوەکە دەدا لە قەدیان ئەو جا ئاوەکەیش بگرەو!).

زوبەیر (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: وادەزانم کە ئەم نایەتە لەم بارەیه‌وه هاتە خوارەوه، کە دەفەر موی: {فَلَا رَبَّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ}.

واتە: رووداو وانییه، کەوێک ئەوان گومان دەبن، بەو کەسە کە وای پەروردگاری تۆیە، ئەو ناپاکانە باوەرپناهیان هەتا بە ئارەزووی دڵ، تۆ دێکەن بە حەکەم و بە فەرمانڕەوا، لەو کێشەو بەرنانەدا کە روو دەدەن لەناویانا، وە لەگەڵ ئەوەیشتا بەو بریارو حوکمە رازی ببن، کەتۆ دەیدەیت بەبێ چەن و چۆن و پێناخۆش بوون). {تاج: ۲، زنجیرە: ۱۷۳، ژمارە: ۱۹۲۴ ج/ ۴ = چاپی چوارەم}.

۱۲۴۰) باسی پەیرەویی پێغەمبەر و فەرماشتی خودای کەوڕە: {لَا تَسْأَلُوا عَنْ

أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ}. {۶۰۶۶ - ۶۰۷۸}

باب: فِي انْبِغَاءِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَوْلُهُ تَعَالَى: {لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ}

۱۵۹۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَلَغَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ

وَسَلَّمَ) عَنْ أَصْحَابِهِ شَيْءٌ، فَخُطِبَ فَقَالَ: «عُرِضَتْ عَلَيَّ الْجَنَّةُ وَالنَّارُ فَلَمْ أَرَ كَالْيَوْمِ فِي الْخَيْرِ وَالشَّرِّ، وَلَوْ تَعْلَمُونَ مَا أَعْلَمُ، لَضَحِكْتُمْ قَلِيلًا، وَلَبَكَيْتُمْ كَثِيرًا»، قَالَ: فَمَا أَتَى عَلَى أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَ أَشَدُّ مِنْهُ، قَالَ: غَطُّوا رُءُوسَهُمْ وَلَهُمْ خَنِينٌ، قَالَ: فَقَامَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَقَالَ: رَضِينَا بِاللَّهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا، قَالَ: فَقَامَ ذَاكَ الرَّجُلُ فَقَالَ: مَنْ أَبِي؟ قَالَ: «أَبُوكَ فَلَانٌ»، فَزَلَّتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءَ إِنْ تُبَدَّ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ). {الحديث: ۶۰۷۲ =

۶۰۷۵ فم. تجريد البخاري بالكوردی/ ۴، رقم: ۱۶۵۸ = ۶۲۱، ۹۳، ۵۴۰، ۷۴۹،

۶۳۶۲، ۶۴۸۶، ۷۰۸۹، ۷۰۹۰، ۷۰۹۱، ۷۲۹۴، ۷۲۹۵}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزى خۇداى ئى بى) فەرموۋى: لەتەرەف ھاۋەلانىيەۋە شتې گەيشتەۋە بە پېغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بى) ھەزى لەو جۆرە شتە نەبوو، جا وتارىكى دلەھزىنى دا، فەرموۋى: (ئەمپۇ لەناۋ ئەم نوپزەدا كە بەجەماعەت بۇم كىردن، بەھەشت و دۆزەخىان ھىنايە بەرچاۋم، ئەو نازو بەھەرەو خىرو خوشىيەى كە ئەمپۇ لە بەھەشتدا بىنىم ھەرگىزاۋ ھەرگىز شتى وام نەدىۋە، ۋەكى تىرىش ئەو ناخۇشى و سزاۋ ئىش و نازارەى كە ئەمپۇ لە دۆزەخدا بىنىم قەت قەت شتى وا ناخۇش نەبىنىۋە!

دەى ئەۋە كەمن دەيزانەم، لە ھەۋال و باسى سزاۋ تۆلەى خۇدا، ئەگەر ئىۋە دەتانزانى، سامو ترسو بىم دايدەگرتن و، كەم پى دەكەننن و زۆر دەگىرىان).

فەرموۋى: جا رۆزى وا سەخت و ناخۇش لە يارانى پېغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بى) روۋى نەداۋە، فەرموۋى: جا ھاۋەلانى پېغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بى) روۋى خۇيان داپۇشى و دايان لەپرمەى گىرىان، فەرموۋى: جا عومەرى كۆرى خەتتاب (رەزى خۇداى ئى بى) ھەستاو بۇ دلەنەۋەى پېغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بى) فەرموۋى: (خودامان بە پەرۋەردگارى خۇمان قەبوۋلە و ئىسلاممان بە ئايىنى خۇمان قەبوۋلە و موھەممەدمان بە پېغەمبەر قەبوۋلە. پىاۋى ھەبوۋ ناۋى عەبدوللاى كۆرى حوزافە بوو، كە لەگەل يەككىكا دەمى تى دەگىرا، بەرابەرەكەى تانەى زۆلى ئى دەداۋ پىى دەگوت: تۆ كۆرى باۋكى خۆت نىت، جا پىاۋە بۇ ساخكردنەۋەى رشتەى بنەچەى خۆى، عەرزى ھەزەرتى كرد: قوربان! ئەى پېغەمبەرى خۇدا! باۋكى من كىيە؟ فەرموۋى: (تۆ كۆرى باۋكى خۆتى و باۋكى تۆ حوزافەيە!). جا بەم بۇنەيەۋە ئەم ئايەتە ھاتە خوارەۋە، كە دەفەرموۋى: { يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبْدَ لَكُمْ تَسْأَلُكُمْ - المائدة - ۱۰۱/۵ } :

ۋاتە: ئەى موسولمانىنە! پرسىارى وا لە پېغەمبەرى خۇتان مەكەن كە بەدەردتان نەخاۋ ئەركى سەرشانتان گرانتر بكا، بەتايبەتى پرسىارى وا ئەگەر ۋەلام بدىتەۋە راستى روۋداۋەكەتان بۇ دەردەكەۋى و زۆر جار ۋادەبى بە

پیچیه وانهی خواستی ئیوهوه دهبن، لهکاتی وادا تووشی تهریقوی شهرمهزاری و ناخوشی و دلتهنگی دهبن!!). {بروانه: تاج/۳، زنجیره: ۵، ۱۱۳، ژماره: ۳۱۹۵ ج/۴ + تاج/۴، زنجیره: ۶، ژماره: ۲۸۴۲ + تاج/۲، زنجیره: ۵، ۷۹، ژماره: ۱۴۷۹ + ریاض/۱، زنجیره: ۵۰، ژماره: ۴۰۱ + ریاض/۲، زنجیره: ۵۴، ژماره: ۴۴۷}.

۱۵۹۹- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَكْثَرَ الْمُسْلِمِينَ فِي الْمُسْلِمِينَ جُرْمًا مَنْ سَأَلَ عَنْ شَيْءٍ لَمْ يُحَرِّمْ عَلَى الْمُسْلِمِينَ فَحَرَّمَ عَلَيْهِمْ مِنْ أَجْلِ مَسْأَلَتِهِ». {الحديث: ۶۰۶۹ = ۶۰۷۲ فم. بخاری. اعتصام: ۷۲۸۹}:

سهعدی کوری نهبو وهقاقص (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بن) دهفهرمووی: (لهناو موسولمانانا تاوانبارترین موسولمان نهو کهسهیه، که لهشتی بهبی پیویستی زۆر، بکوئیتیهوهو پرسپاری زۆری لهباروه بکا، شتهکه خوی هیشتا حهرام نهکرابی، بهلام بههوی پرسپارهکهی نهوهوه حهرام ببی، له موسولمانانی تریش). {تاج/۴، زنجیره: ۶، ژماره: ۲۸۴۵ ج/۴}.

۱۶۰۰- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَجُلًا قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَيْنَ أَبِي؟ قَالَ: «فِي النَّارِ». قَالَ: فَلَمَّا قَفَى دَعَا فَقَالَ: «إِنَّ أَبِي وَأَبَاكَ فِي النَّارِ». {الحديث: ۴۹۹ = فم}:

نههس (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: پیاوی عهرزی پیغهمبهری کرد: قوربان! نهی پیغهمبهری خودا! باوکم لهسهردهمی نهزانیدا مردوو، لهپیش هاتنی ئایینی پیروزیی ئیسلاما، جیگهی کوپییه: بهههشتیه، یان دۆزهخی؟ فهرمووی: (باوکت دۆزهخییه، وا لهناو ناگردا). راوی دهفهرمووی: جا کابرا کهپشتی ههلکرد، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بن) بانگی کردهوه فهرمووی: (باوکی من و باوکی تویش لهبهرئهوهی که له نههلی فهترتن دۆزهخین و وان لهئاگری دۆزهخدا). {تاج/۵، زنجیره: ۱۱، لاپهه: ۳۶۴، ژماره: ۵۱۷۶ = ما ورد في أهل الفترة}. لهم شوپچنهدا له تاجول ئوصلودا، روونکردنهوهیهکی جوانم نووسیوه لهبارهی جیگهی دواروژی باوکی پیغهمبهرهوه، تکایه بفهرموو بیخوینهرهوه.

۱۲۴۱) وازهینان لهههرشتی که پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) نه‌هیی لی
بکاو خو پاراستن له پیچه‌وانه‌ی فهرمانی نه‌و. (۶۰۶۶ - ۶۰۷۸)

باب: فی الإنشاء عما نهی عنه النبي (صلى الله عليه وسلم) وترك الإخـ وتلاف عليه في المسألة
۱۶۰۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّهُ سَمِعَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
يَقُولُ: «مَا نَهَيْتُكُمْ عَنْهُ فَاجْتَنِبُوهُ، وَمَا أَمَرْتُكُمْ بِهِ فَافْعَلُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلُكُمْ، كَثْرَةُ مَسَائِلِهِمْ، وَاخْتِلَافُهُمْ عَلَى أَنْبِيَائِهِمْ». {الحديث: ۶۰۶۶ = ۶۰۶۹
فم. بخاری. إعتصام: ۷۲۸۸} :

ئه‌بو هورهیره (ره‌زای خودای لی بی) فهرمووی: گویم له پیغه مبه‌ر بوو دهیغه‌رموو:
(ئه‌وه‌ی که گوتم پیتان مه‌یکه‌ن توخنی مه‌که‌ون، وه ئه‌وه‌ی که گوتم پیتان بیکه‌ن،
چه‌نده‌ی له تواناتانا هه‌یه بیکه‌ن، چونکه نه‌ته‌وه‌کانی پیش ئیوه له‌به‌رئه‌وه
فه‌وتان و له‌ناو‌چوون، چونکه پرسپاری زو‌ریان له پیغه مبه‌ره‌کانیان ده‌کردو له‌د‌زیان
ده‌وه‌ستان و چه‌ندو چوونیان له‌گه‌لدا ده‌کردن). {ریاض/۱، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۱۵۶}.

۱۲۴۲) جیاوازی هه‌وال و فهرمانی پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌باره‌ی
کاروباری نایینه‌وه. له‌گه‌ل رای پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) سه‌باره‌ت
به‌کاروباری دنیا‌یی. (۶۰۷۹ - ۶۰۸۱)

باب: فيما أخبر به النبي (صلى الله عليه وسلم) من أمر الدين والفرق بينه وبين الرأي للدين
۱۶۰۲- عَنْ طَلْحَةَ بْنِ عبيدالله (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَرَرْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِقَوْمٍ عَلَى رُؤُوسِ النَّخْلِ، فَقَالَ: «مَا يَصْنَعُ هَؤُلَاءِ؟» فَقَالُوا: يُلْقَحُونَهُ:
يَجْعَلُونَ الذَّكَرَ فِي الْأُنْثَى فَيَلْقَحُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا أَظُنُّ
يُغْنِي ذَلِكَ شَيْئًا»، قَالَ: فَأَخْبَرُوا بِذَلِكَ فَتَرَكُوهُ، فَأَخْبَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
بِذَلِكَ، فَقَالَ: «إِنْ كَانَ يَنْفَعُهُمْ ذَلِكَ فَلْيَصْنَعُوهُ، فَإِنِّي إِنَّمَا ظَنَنْتُ ظَنًّا، فَلَا تُؤَاخِذُونِي
بِالظَّنِّ، وَلَكِنْ إِذَا حَدَّثْتُكُمْ عَنِ اللَّهِ شَيْئًا فَخُذُوا بِهِ، فَإِنِّي لَنْ أَكْذِبَ عَلَى اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ». {الحديث: ۶۰۷۹ = ۶۰۸۲ فم} :

طه‌لحه‌ی کوری عوبه‌یدوللا (ره‌زای خودای لی بی) فهرمووی: له‌خزمه‌تی پیغه مبه‌ردا،
دامان به‌لای کۆمه‌لیکا، به‌سه‌ر دارخورماوه بوون، خه‌ریکبوون موتوربه‌یان ده‌کرد،

پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) **فهرمووی:** (ئهمانه چی دهکهن؟) عهرزیان کرد: ئهوه پهیوهندو موتوربهی دهکهن، تۆوی خورما نییرهکه دهتهکینه ناو بۆلی خورمای مییهکه، کهوا لهناو کیفیکا، ئیتر موتوربه دهبی و دهبی بهخورما!

پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) **فهرمووی:** (گومان نابهم شتی وا کهلکی ههبی!).

فهرمووی: جا ئهم فهرمایشتهی پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) **باسکرا** بۆ ئهوه کۆمهله، ئهوانیش وازیان له موتوربه کردنهکه هیئا، جا ههوال درا به پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) که کۆمهلهکه، بههۆی فهرمایشتهکهی تۆوه، وازیان لهخورما موتوربهکردنهکه هیئاوه، ئهویش فهرمووی: (ئهگهر ئهوه موتوربه کردنه سوودی ههیه بۆ بهروبوومی باخهکانیان، وه به ئهزموون و تهجره به ئهوه چهسپاوه، باوازی ئی نههین و وهك جارن داره خورماکانیان موتوربه بکهن، ئهوهی کهمن گوتم لهم بارهیهوه به گومانی خۆم گوتم، نهوهك به وهحی و لهلای خوداوه ئهوهه پئ گوترابی، واته: ئهوه رای تایبهتی خۆم بوو، لهکاریکا که پهیوهندی به راگهیانندی ئایینییهوه نییه، کاریکی دنیایی رووته، دهی ئهوه جوړه گومان و رادهربرپینی خۆمه مهکهن بهرهخنه لهسهرم، منیش وهك ئیوه ههر ئادهمیزادم خۆ غهیب زان نیم، بگره خۆتان لهکاروباری جیهانی خۆتان باشت دهرزانن، بهلام ههرکاتئ شتیکم پیتان گوت، که بهفهرمانی خودا پیتانم راگهیانند، ئهوه کاری پئ بکهن و جئ بهجیی بکهن، چونکه من قهت قهت بهدهم خوداوه درؤناکهه و قسهی خودا ههمیشه راست دهردهچی و ههلهی تیانابی!). {تاج/۳، زنجیره: ۱۰۳، ژماره: ۳۱۶۹. چاپی جوارهه} + {ژماره: ۳۱۶۸ تاج/۲} + {تاج/۳، زنجیره: ۱۰۱، ژماره: ۳۱۵۹}.

روونکردنهوه:

گوتارو کردارو ئاکاری پیغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) **دهبن بهدوو بهشی** **سهرهکیهوه:**

۱- ئهوهی که پهیوهندی بهکاروباری ئایینهوه بئ، وهك: نوپژو رۆژوو، وهك کردارهکانی ههجو و عهره، وهك: یاساو دهستوورمهکانی ههلال و هاوسهری و تهلاق و

ظیهار، وهك: فهرمانكردن به چاكه و ريگرتن له خراپه، وهك: نهو ههموو باسو
 بابته تانهی كه له پهر او ده كانی شه ريعه تدا باسكراون نهو هی كه له م بابته بی، نهو ه
 له خود او ميه و ههمووی راست و دروسته و قه بوولی هه له ناكات و په پرهوی كردنی
 پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بن) دانه نری به په پرهوی فهرمانه كانی خودای گه وره، جا یا
 واجبه، یا حه رامه، یا مندوبه، یا مكروهه، یا موباحه، ههركامی له مانه به مهه رجی
 خوئی.

۲- نهو هی كه كرده و هی تایبه تی پیغه مبهه خوئی بی، یا گوته ی نهو بی، كه
 په یوه ندی به بابته تی نایینه وه نه بی، یا رای تایبه تی پیغه مبهه خوئی بی، وهك نه م
 نموونه یه ی ئیره، نهو وهك كردار و گوتار و رای خه لکی تروایه، گه لی جار راست و
 دروست دهرده چی، جاری وایش هه یه، له وانه یه كه نه یی کی، وهك زور لهو شتانه ی
 كه روژانه كردوونی، یا گوتوو یانی، له سهه شیوه ی عاده ت، نهك له سهه شیوه ی
 عیبادت، یا له سهه شیوه ی ریكه وت و ئیتیفاق، نهك له سهه شیوه ی مه به ست و
 قه صد.

۳- نه م هیش چه ند نموونه یه كه كه له بابته تی دوو ه می كردار و گوتار و ئاكاری
 پیغه مبهه رن، كه له شیوه ی عاده ت و رای تایبه تن، نهك له شیوه ی ریساله ت و عیبادت:
 ۱- فهرمووده ی ژماره: ۱۱۵۸ كه له زنجیره: ۹۲۴ دا له م پوخته ی سهه حیجی
 موسلیمه دا رابورد.

۲- فهرمووده ی ژماره (۲۶۶ = ۱۳۶۶ مسلم) له پیشه وه له زنجیره (۱۶۷) دا رابورد.

۳- فهرمووده ی ژماره: (۲۷۶) + (۳۰۸) + (۳۲۰) + (۳۴۲) + (۳۵۲) + (۳۵۵) +

۴- {تاج/۱، زنجیره: ۱۰۹، ژماره: ۶۴۰ + ۶۴۱ + ۶۴۲ + ۶۴۳ + ۶۴۴} + {تاج/۴، زنجیره:

۹، ژماره: ۳۸۸۹}.

۵- ته جریدی بوخاری ژماره: (۱۲۰۹) + ۱۲۵۶ + ۱۳۷۲ + ۱۲۸۱ + ۱۲۸۳ + ۱۳۰۳ + ۱۳۴۹ +

(۱۳۶۰ + ۱۳۶۲).

(۱۲۴۳) خۆزگه خواستن بۆ بینینی پیغه مبهەر (دروودی خودای له سه ر بئ) به چاوی سه رو شهیدا بوونی نه وه. (۶۰۸۲)

باب: تَمَنَّى رُؤْيَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْحَرَضُ عَلَيْهِ

۱۶۰۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ فِي يَدِهِ لَيَأْتِيَنَّ عَلَى أَحَدِكُمْ يَوْمٌ وَلَا يَرَانِي، ثُمَّ لَأَنْ يَرَانِي أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ أَهْلِهِ وَمَالِهِ مَعَهُمْ». قَالَ أَبُو إِسْحَاقَ (يعني إبراهيم بن سفيان): الْمَعْنَى فِيهِ عِنْدِي لِأَنْ يَرَانِي مَعَهُمْ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ أَهْلِهِ وَمَالِهِ ثُمَّ لَا يَرَانِي، وَهُوَ عِنْدِي مُقَدَّمٌ وَمُؤَخَّرٌ. {الحديث: ۶۰۸۲ = ۶۰۸۵ فم. تجريد/ ۴، نالبخاري، الترجمة الكردية، رقم: ۱۴۳۱ = ۳۵۸۹}:

ئهبو هوردهيره (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سه ر بئ) فهرمووی: (سویندم بهو کهسه که گیانی موحه ممه دی به دهسه، که خۆی کهسی هه موو کهسه، دیاره که خودای گهورده سه روهره، ئیوه دهکهونه روژیکی واوه له پاش مه رگی من، چه زده کهن که سه رو مائی خۆتان بهخت بکهن و له باتی ئه وه یه ک چرکه سات من ببینن، ئیتر ئه گهر له وه دوایش نه م بینن بهو دهمه کهمه و بهو تافه چاوپیکه وتنه قاییل ده بن و بهستان دهکا). (مامۆستا ئیبراهیم کورپی موحه ممه د کورپی سوکفیانی نه یسابوووری که شاگردی ئیمامی موسلیمه، که سه حیجی موسلیم له ئیمامی موسلیمه وه گیرانه وه - ریوايهت - دهکا، که ناسراوه به ئهبو ئیسحاق ده فه رمووی: له رسته کانی ئه م فه رمووده یه دا پێش و پاش هه یه به لای منه وه، به م شیوه یه: دهقه که خۆی ئاوايه: (وَلَا يَرَانِي لِأَنْ يَرَانِي أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ أَهْلِهِ وَمَالِهِ مَعَهُمْ). له سه ر فه رمایشتی ئهبو ئیسحاق ئه م دهقه له پێشا ئاوا بووه: «وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ فِي يَدِهِ لَيَأْتِيَنَّ عَلَى أَحَدِكُمْ يَوْمٌ وَلَا يَرَانِي، ثُمَّ لَأَنْ يَرَانِي {مَعَهُمْ} أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ أَهْلِهِ وَمَالِهِ» جا وشه ی (مَعَهُمْ) دواخراوه و براوه ته دوا دواوه.

روونکردنهوه:

نهووهی (رحمتهی خودای لی بن) دهفه رموی: مه به ست له م فه رمووده یه نهووه یه که هاوه لان هانیدا له سه ر ئاماده بوونی کوړی زانستی پیغه مبه ر، له مال له وه، له سه فه ر، به مه به ستی فی ربوونی یاسانامه و له بهر کردنی فه رمووده گانی و راگه یناندنیا ن به په یوه ندیداران وه نهو هشینان پی را بگه یه نی، نه گه ر له م لایه نه وه در یغی و کو تای ی بکه ن روژی ده بی په شیمان ده بنه وه، وه ک ئیما می عومه ر له م لایه نه وه ده یفه رموو: (هاموشوی بازارو سه ر قالی م به مامه له وه دووری خسته مه وه له کوړی زانستی پیغه مبه ر).

(۱۲۴۴) که سانی ئاوات ده خوازن، که که سوکارو مال و منالیا ن بکه ن به قوربانی یه ک ده م بینینی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی). (۷۰۶۱ - ۷۰۹۲)
بَابُ: فِيمَنْ يَوْدُ رُؤْيَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِأَهْلِهِ وَمَالِهِ
 ۱۶۰۴ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَنْ أَشَدَّ أُمَّتِي لِي حُبًّا نَاسٌ يَكُونُونَ بَعْدِي، يَوْدُ أَحَدُهُمْ لَوْ رَأَى بِأَهْلِهِ وَمَالِهِ».
 {الحديث: ۷۰۷۴ = ۷۱۰۱ فم: }

نه بو هورهیره (رهزای خودای لی بن) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) فه رمووی: (به شیکن له و که سانه ی نه ته وه ی ئیسلامی من، که منیا ن زوړ خو ش ده وی، که سانی که له پاش مه رگی من دینه دنیا وه، ئاواتیا نه که به سه رو مال و منال بب ن به قوربانی یه ک ده م که منی تیادا بیین!).

۵۰- نامه‌ی یاد‌ی پیغهمبه‌ران و باسی پایه به‌رزیان کتاب ذکر الانبیاء و فضلهم

(۱۲۴۵) باسی سه‌ره‌تای دروستکردنی ناده‌م (سلاوی خودای له‌سه‌ر بی). (۶۹۸۵)

باب: فی ابتداء خلق آدم علیه السلام

۱۶۰۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَخَذَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِيَدِي فَقَالَ: «خَلَقَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ التُّرْبَةَ يَوْمَ السَّبْتِ، وَخَلَقَ فِيهَا الْجِبَالَ يَوْمَ الْأَحَدِ، وَخَلَقَ الشَّجَرَ يَوْمَ الْاِثْنَيْنِ، وَخَلَقَ الْمَكْرُوهَ يَوْمَ الثَّلَاثَاءِ، وَخَلَقَ النُّورَ يَوْمَ الْأَرْبَعَاءِ، وَبَثَّ فِيهَا الدَّرَابَ يَوْمَ الْخَمِيسِ، وَخَلَقَ آدَمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ بَعْدَ الْعَصْرِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ، فِي آخِرِ الْخَلْقِ وَفِي آخِرِ سَاعَةٍ مِنْ سَاعَاتِ الْجُمُعَةِ، فِيمَا بَيْنَ الْعَصْرِ إِلَى اللَّيْلِ». {الحديث: ۶۹۸۵ = ۷۰۰۹ فم}:

له‌بو هورمه‌یره (ره‌زای خودای بی) فه‌رمووی: پیغهمبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ده‌ستی

گرتم و فه‌رمووی: (خودای گه‌ورده مه‌زن له‌روژی شه‌مه‌دا زه‌وی دروستکردو، له‌روژی یه‌ک شه‌مه‌دا چیاکانی له‌زه‌ویدا دروسمت کردو، له‌روژی دوو شه‌مه‌دا دارو دره‌ختی دروست کردو له‌روژی سی شه‌مه‌دا به‌دی و خراپه و ناخوشی دروست کردو، له‌روژی چوار شه‌مه‌دا نوورو رووناکی دروسمت کردو، له‌روژی پینج شه‌مه‌دا زینده‌وه‌رانی دروست کردو په‌خش و بلاوی کردنه‌وه، به‌ناو زه‌ویدا، وه له‌دوا دوا‌یی دروستکراوانا ناده‌می دروست کرد، له‌پاش عه‌صری روژی هه‌ینی، له‌دوا کاژیریدا، له‌کاژیرمه‌کانی روژی هه‌ینی). {تاج: ۴، زنجیره: ۳، ژماره: ۳۶۹۰ ج/۴}.

(۱۲۴۶) باسی گه‌وره‌یی نیبراهیمی خه‌لیل (سلاوی خودای گه‌وره‌ی له‌سه‌ر بی).

(۶۰۹۷ - ۶۰۹۰)

باب: فی فضل إبراهيم الخليل عليه السلام

۱۶۰۶- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ رَجُلٌ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: يَا خَيْرَ الْبَرِيَّةِ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ذَاكَ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ». {الحديث: ۶۰۹۰ = ۶۰۹۴ فم}:

نه‌ه‌سی کوری مالیک (ره‌زای خودای نی بی) فه‌رمووی: پیاوی هاته خزمه‌تی چه‌زرت
(دروودی خودای له‌سر بی) عه‌رزی کرد: نه‌ی چاکترین دروستکراوه‌کان! پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای
له‌سر بی) فه‌رمووی: (نه‌وه نیبراهیمه که چاکترینی هه‌موو دروستکراوانه).

(۱۲۴۷) خو سوننه‌تکردنی نیبراهیم. (۶۰۹۰ - ۶۰۹۷)

باب: اِخْتَتَانِ اِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

۱۶۰۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اِخْتَتَنَ اِبْرَاهِيمُ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَهُوَ ابْنُ ثَمَانِينَ سَنَةً بِالْقَدُومِ». {الحديث: ۶۰۹۳ = ۶۰۹۷ فم. بخاری (تجريد البخاری = مختصر صحيح البخاری. المجلد الرابع، رقم: ۱۳۴۸ = ۳۳۵۶، ۶۲۹۸ فتح الباری. لاپه‌ره: ۲۵، چاپی: ۱۰/۱ ز):}

نه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خودای نی بی) فه‌رمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سر بی) فه‌رمووی:
(چه‌زرتی نیبراهیم (دروودی خودای له‌سر بی) به‌فه‌رمانی خودا، له‌ته‌مه‌نی هه‌شتا سالی‌دا، له
گوندی فه‌دووم که‌وا له‌شام، به‌ته‌شوئ خوی به‌ده‌ستی خوی سوننه‌تکرد). {تاج/۳،
زنجیره: ۱۱۵، ژماره: ۳۲۰۳ ج/۴}.

(۱۲۴۸) باسی فه‌رمایشتی نیبراهیم (سلاوی خودای له‌سر بی): (رَبِّ اَرْنِي كَيْفَ

تُحْيِي الْمَوْتَى) وه باسی لووتو یوسف (دروودی خودایان له‌سر بی). (۶۰۹۰ - ۶۰۹۷)

باب: قَوْلُ اِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: (رَبِّ اَرْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى) وَذَكَرَ لُوطُ وَ يُوسُفُ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

۱۶۰۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «نَحْنُ أَحَقُّ بِالشَّكِّ مِنْ اِبْرَاهِيمَ، إِذْ قَالَ: (رَبِّ اَرْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى، قَالَ: أَوْلَمْ تُؤْمِنْ، قَالَ: بَلَى وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي)، قَالَ: «وَيَرْحَمُ اللَّهُ لُوطًا، لَقَدْ كَانَ يَأْوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ، وَلَوْ لَبِثْتُ فِي السَّجْنِ طُولَ لَبْثِ يُوسُفَ لَأَجَبْتُ الدَّاعِيَ». {الحديث: ۶۰۹۴ = ۶۰۹۸ فم. تجريد/۴، لاپه‌ره: ۴۰ چاپی/۱۰/۱ ز. رقم: ۱۳۵۵ = ۳۳۷۲، ۳۳۸۷، ۴۵۳۷، ۴۶۹۴، ۶۹۹۲}:

نه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خودای نی بی) ده‌فه‌رموئ: خوشه‌ویست (دروودی خودای له‌سر بی) فه‌رمووی:
(گریمان من له‌فه‌رزی مه‌حال‌دا، گومانم له‌زیندوو بوونه‌ودا هه‌بی، چه‌زرتی

ئىبراهيم شتى وای نه بووه و گومانى وای به دلدا نه هاتووه، به لام ئهم گفوتوگوئى ئىبراهيمه، که لهم ئايه ته دا خودا باسى فهرمووه بو مان، ته نيا بو ئه وه بووه که به هوئى ديتن به چاوى سهره وه، ته و او دل ئه ستوورو دل ئيا بى، وه کوو چو ن ئيمه به بيستن بو مان دهرکه وتووه، که دهرى اى گه و ره گه و ره هه يه، به لام کاتى به چاوى سهر ئه وه دهرى ايانه ده بينين، هه رچه ند زانست و عيلمه کو نه که مان، که له ريگه ي ژنه وتنه وه بووه، هيج پتر نابى، به لام پته و ترو دامه زراو تر ده بى، ته نانه ت ئه گهر يه کئ له وه دوا بلئ دهرى ا هه بوونى نييه، ئيمه بر و اى پئ ناکه ين.

ئايه تى گوفتوگوکه ئه مه يه: { رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ: أُولِمَ تُؤْمِنُ قَالَ: بَلَى وَلَكِنْ لِّيَطْمَئِنَّ قُلُوبِي - البقرة - ۲/۲۶۰ }:

واته: ئىبراهيم فهرمووى: په روهر دگارى من! ئه ي خاوه نى هه ردوو جيهان! نيشانم بده ئهم خه لکه که دهمرن و ساله هاى سال دهبه وه به خاك و ئه ندانه كانى له شيان دهر زين و دهن به خو ل و خاشاك و باى روژگار، به ئاره زوى خوئى، شه ن و كه ويان ده كاو، په خشو پر شيان ده كا له وولاتا، چو ن چو نى تو له قيامه تا زيندوو يان ده كه يته وه و، به چى شيوه يئ ئه و پارچه په رت و پرژو بلا وانه يه ك ده خه يته وه؟!

خودا له وه لامى ئهم پرسىاره ي ئىبراهيمدا فهرمووى: ئه ي ئىبراهيم! ئايا تو هيشتا باوه رت نه هينا وه به وه كه من ده توانم مردوو زيندوو بکه مه وه؟ عه رزى کرد: با، به خودا زور باش ئه وه دهمانم و باوه رم به وه هه يه، به لام دهمه وئ که دلم ئاو بخواته وه و وه ها دابه زرى، که ئيتر دل راو کئ و ريگه ي سووسه ي سووسه باى وه سواس و را پاي و دوو دلى نه فس و دهر وون، له دل و ناخى مندا نه ميئ و، ئه وه ي که به دل باوه رم پئى کردوو، به چاوى سه ريش بي بينم!!

خوداى مه زن بو خوئى ده يزانى که ئىبراهيم ئه مه دهمان، وه لئ بو يه ئهم پرسىاره ي لئ کرد، تا بيسه ران وه لامه که ي ئىبراهيم بيستن!). { تاج/ ۴، زنجيره: ۳، ژماره: ۲۷۴۵ ج/ ۴ }.

پيڭخەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووشی: رحمتەتی خودا لە پيڭخەمبەر لووط بێ، لەسەر چی بیرو باوەرپۆ فەرموویەتی: {لَوْ أَنَّ لِي بِكُمْ قُوَّةً أَوْ آوِي إِلَى رُكْنٍ شَدِيدٍ}. واتە: حەزەرەتی لووط پيڭخەمبەر، کاتێ ھۆزەکە ی پەلاماری میوانەکانیان داو، ویستیان دەستدریژی لە نامووسیان بکەن و، ھەوێی لەگەڵیاندا دا، کە وازیان وەست لە دەستدریژی نامووسی لەگەڵ میوانەکانی ھەلبەگرن و روو زەردی بەسەر خۆی و میوانەکانی نەھێنن و ھەوێی کەسێ سوودی نەبوو، پاش ئەمە فەرمووی: کاشکی یاخۆم ھێزیکم ببوایە، ھەتا چارە ئێم بێ شەرمی و نامەردی و دەستدریژییە ئێوەم بێ بکردایە، یاخۆم ھێزیک ئاوەھام ببوایە، یاخود لەپەنای زاتیکی تەواناو بەھیزدا بوومایە، تا ئەو چارەسەری ئێم بێ شەرمییە ئێوەی بکردایە!.

پيڭخەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: لووط چۆن وا دەفەرموی، خۆ ئەو، واتە: حەزەرەتی لووط، لەراستیدا لەپەنای زاتیکی تەواناو بەھیزدا بوو، کە خودای تەوانایە، ئیتر چۆن وا دەفەرموی. حەزەرەت فەرمووی: (لەلایەکی تریشەوہ ئافەریم بۆ حەزەرەتی یووسف، بۆ خۆی و بۆ ئارام و بۆ سەبری و بۆ خوگرنتی، بەراستی مەردو بەسەبر و ئازاو بە پشوو بوو، ئەو بوو پاش ئەو ھەمکە حەپسو زیندانییە، کاتێ پاشا ناردی بەشوینیدا، کە بچێ بۆلای، ئەو نەچوو، وە ویستی لەپیشدا بیسەلینێ کە ئەو بەنارەوا بەندکراوە، بۆیە بە فروستادەکە ی پاشای فەرموو، برۆ عەرزی پاشا بکە، فەرمان بدا، ئەو ژنانە کە دەستی خۆیان لەتو پەت کرد، لەگەڵ ژنی وەزیردا، لەکاتی دەعوەتەکەدا، کوێیان بکاتەوہ و لییان بپرسی، حاڵی ئەوان چۆن بووہ و حاڵی منیش چۆن بووہ؟ تا پاک و پیس دەربکەوێ بۆ ھەموو لای، ئەوسا من دێم بۆلای پاشا، وەلێ ئەگەر من لەجیگە ی یووسف بوومایە و ئەوئەندە ئەو، وازۆر لە بەندیخانەدا بمایەتەوہ، ھەر کە دەھاتن بە دوامدا، گۆرج بەبێ چەندو چوون دەچووم لەگەڵیان بۆ لای پاشا). {تاج/۴، زنجیرە: ۱۲، ژمارە: ۳۹۲۳ ج/۴}.

١٢٤٩) فەرمايشتی ئیبراهیم (دروودی خودای لهسه ربی): (إِنِّي سَقِيمٌ)، وه (بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا) هه ره ها فەرمايشته که ی ئیبراهیم سه بارهت به ساری زنی (نهمه خوشکمه). (٦٠٩٧ - ٦٠٩٠)

باب: فِي قَوْلِ إِبْرَاهِيمَ عَلَيْهِ السَّلَامُ: (إِنِّي سَقِيمٌ)، وَبَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا، وَفِي سَارَةِ (هِيَ أُخْتِي) ١٦٠٩ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَمْ يَكْذِبْ إِبْرَاهِيمُ النَّبِيُّ عَلَيْهِ السَّلَامُ قَطُّ، إِلَّا ثَلَاثَ كَذَبَاتٍ، ثِنْتَيْنِ فِي ذَاتِ اللَّهِ: قَوْلُهُ (إِنِّي سَقِيمٌ)، وَقَوْلُهُ: (بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا)، وَوَاحِدَةً فِي شَأْنِ سَارَةَ، فَإِنَّهُ قَدِمَ أَرْضَ جَبَّارٍ، وَمَعَهُ سَارَةُ وَكَانَتْ أَحْسَنَ النَّاسِ، فَقَالَ لَهَا: إِنَّ هَذَا الْجَبَّارَ إِنْ يَعْلَمَ أَنَّكَ امْرَأَتِي يَغْلِبْنِي عَلَيْكَ، فَإِنْ سَأَلَكَ فَأَخْبِرِيهِ أَنَّكَ أُخْتِي، فَإِنَّكَ أُخْتِي فِي الْإِسْلَامِ، فَإِنِّي لَا أَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ مُسْلِمًا غَيْرِي وَغَيْرِكَ، فَلَمَّا دَخَلَ أَرْضَهُ رَأَاهَا بَعْضُ أَهْلِ الْجَبَّارِ، أَتَاهُ فَقَالَ: لَهُ لَقَدْ قَدِمَ أَرْضَكَ امْرَأَةً لَا يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تَكُونَ إِلَّا لَكَ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهَا، فَأَتَتْ بِهَا، فَقَامَ إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِلَى الصَّلَاةِ، فَلَمَّا دَخَلَتْ عَلَيْهِ لَمْ يَتَمَالِكْ أَنْ بَسَطَ يَدَهُ إِلَيْهَا، فَقَبِضَتْ يَدَهُ قَبْضَةً شَدِيدَةً فَقَالَ لَهَا: ادْعِي اللَّهَ أَنْ يُطْلِقَ يَدِي، وَلَا أَضْرُكَ، فَفَعَلَتْ، فَعَادَ، فَقَبِضَتْ أَشَدَّ مِنَ الْقَبْضَةِ الْأُولَى، فَقَالَ لَهَا مِثْلَ ذَلِكَ، فَفَعَلَتْ، فَعَادَ، فَقَبِضَتْ أَشَدَّ مِنَ الْقَبْضَتَيْنِ الْأُولَيَيْنِ، فَقَالَ: ادْعِي اللَّهَ أَنْ يُطْلِقَ يَدِي، فَلَمْ يَكُنْ إِلَّا أَنْ لَا أَضْرُكَ، فَفَعَلَتْ، وَأُطْلِقَتْ يَدُهُ، وَدَعَا الَّذِي جَاءَ بِهَا فَقَالَ لَهُ: إِنَّكَ إِنَّمَا أَتَيْتَنِي بِشَيْطَانٍ، وَلَمْ تَأْتِنِي بِإِنْسَانٍ، فَأَخْرَجَهَا مِنْ أَرْضِي وَأَعْطَاهَا هَاجِرًا، قَالَ: فَأَقْبَلَتْ تَمْشِي، فَلَمَّا رَأَاهَا إِبْرَاهِيمُ عَلَيْهِ السَّلَامُ انْصَرَفَ فَقَالَ لَهَا: مَهَيْمٌ؟ قَالَتْ: حَيْرًا، كَفَّ اللَّهُ يَدَ الْفَاجِرِ، وَأَخَذَ خَادِمًا. قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَتِلْكَ أُمُّكُمْ يَا بَنِي مَاءِ السَّمَاءِ). {الحديث: ٦٠٩٧ = ٦١٠١ فم. تجريد/٤، لاپه ره: ٢٦، رقم: ١٣٤٩ = ٩٩٢، تجريد/٣ = ٢٢١٧ فتح الباری. سالی چاپ: ١٠١٠ز}:

ئەبو هورەیره (رەزای خودای لی بی) فەرمووی: پێغه مبهەر (دروودی خودای لهسه ربی) فەرمووی: (ئیبراهیم پێغه مبهەر (دروودی خودای لهسه ربی) هه رگیز درۆی نه کردوو، ته نیا سێ درۆ نه بێت، ئەو سێ درۆیه ییش دوانیان ساخ له بهر رهزای خودا بووه: یه کێ لهو دووه ئەوه بووه که فەرموویهتی: (إِنِّي سَقِيمٌ): من نه خوش و دهرده دارم. که مه بهستی چه زهرتی ئیبراهیم لهم قسه یه نهوه بووه که له گه ل هۆزه که ی دهرنه چی بۆ کاریکی

ناشایسته، ئەوەکە ی تریشیان ئەوە بوو کە فەرموویەتی: (بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا).
 واتە: کاتی ھۆزەکە ی گەرانیوە بۆ بوتخانەکە و روانیان ھەموو بتەکانیان شکاوە،
 تەنیا گەرەکیان نەبێ، ئیبراھیمیان گومانبار کرد کە ئەم کارە کردبێ، ئەویش
 فەرمووی: ئەم بتانە من نەم شکاندوون، بەلکوو گەرەکیان ئەوەی کردوو،
 درۆکە ی تریشیان لەبارە ی خاتوو سارە ی خیزانیوە بوو، جاری ئیبراھیم سارە ی
 پێ دەبێ دەگاتە پادشایەکی زۆرداری ملھور، سارە بۆ جوانی لەوینە ی نابێ،
 لەبەرئەوە پێی فەرموو: ئەگەر ئەم زۆردارە زەبردارە ملھورە پێ بزانی کە تۆ ژنی
 منی، زەوت دەکا لێم، خوشم دەکوژی تا نەلێن: ئەم پادشایە ئەوەندە خوا نەناس و
 بێ رەزاو بێ وێژدان و بێ رەوشە ژن بەمارە و تەلاقەوە زەوت دەکا، جا ئەگەر
 پرساری لێ کردی مەلێ مێردمە، پێی بلێ: کە تۆ خوشکی منی، لەراستیدا تۆ
 بەپێی ئایینی ئیسلامەتی، تۆ خوشکی ئایینی منیت و موسولمان براو خوشکی
 یەکتەین، لەم سەر زەمینەشدا جگە لەخۆم و لەخۆت موسولمانێکی تر گومان نابەم،
 کاتی ئیبراھیم دەرواتە ناو ولاتی زۆردارەکەوە، ھەندێ لە دەستویای پادشا
 ملھورەکە چاویان بەسارە دەکەوی، جا دەچی بۆلای و پێی دەلێ: ئافرەتی ھاتۆتە
 قەلەمەرە ی تۆوە ھەر قابیل بەخۆتە! پادشاش دەنێرێ بەشوین سارەداو دەیبەن
 بۆی، ئیبراھیم ھەل دەستی و دەچی بەلای نوێژمە، بە ئومیدی ئەوە کە خودا
 نامووسی بپاریزی لەدەمی گلاوی ئەو سەگە ھارە و خودا بەتوانایی خۆی وەک سەگ
 سنکی بکات. جاھەر کە سارە دەچیتە زوورەوە دەیبەن بۆ زۆردارەکە، زۆردارەکە
 خۆی پێ راناگیرێ و دەستی بۆ دەبا، بەلام لەلایەنی خداوە توند دەستی رەق دەبێ!
 جا پادشا بەسارە دەلێ: لەخودا داواکە کە دەستم چاک بکاتەوە وازت لێ دەھێنم و
 زیانم بۆت نابێ، ئەویش دەپاریتەوە و دەستی چاک دەبیتەوە، کەچی دیسانەوە
 کابرای زۆردار دەستی بۆ دەباتەوە، وەلێ ئەمجارە دەستی لەجاری یەکەم زیاتر رەق
 دەبێ، دووبارە داوا ی لێ دەکاتەوە کە ھەمدیسانەوە بۆی بپاریتەوە، ئەویش دیسان
 بۆی دەپاریتەوە، کەچی ھەمدیسانەوە دەستی بۆ دەباتەوە کە دەستدریژی

نامووسى ئى بىكا، ئەمجارە دەستى لەھەردوو جارەكەى پېشوو زياتر وشك دەبى،
ئەنجا پېى دەلى: لەخودا بپارپېرەو كە دەستم چاك بكاتەو، سويندەت بۇ دەخۇم بە
خوداى گەورە، كەئىتر زيانم نابى بۇت، ساراش (سلاوى خودا لەخۇى و لەمېردى و
لەنەوۋى پېرۇزى خۇى و مېردى) وادەكاو دەستى پادشا چاك دەبېتەو، جا ئەوجا
پادشا ئەو كابرايە بانگ دەكا كەخاتوو سارەى هېنابوو بۇى، وەپېى دەلى: تۇ
شەيتانت بۇمن هېناو، نەوۋەكوو ئادەمىزاد، خەرىك بوو دەستم ئى بوەشىنى، ئەم
ژنە لە ولاتى من دەربكەو بېكەرە دەرەوۋى قەلەمېرەو ولاتى من و ھاجەرەشى پى
بدە كە خزمەتى بكا).

فەرموۋى: (ئىنجا سارە پاش ئەوۋە خودا نامووسى پاراست، بەپېى گەرايەوۋە بۇ
مالەوۋە، ئىبراھىم كەچاۋى پېى كەوت نوپۇرەكەى تەواوكرەو پېى فەرموۋى: جى بوو؟
سارە خاتوون فەرموۋى: سوپاس بۇ خودا، باش بوو، بەدلى خۇمان بوو) خودا
لەبالى ئەو بەدكارەى داو رېگەى دەستى نەداو ئەم كارەكەرەشى رەخساند بۇمان،
كەناۋى ھاجەرەيە).

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداى ئى بىن) فەرموۋى: دەى ئەى گەلى عەرەب! كە لەسەر ئاۋى
باران دەژىن و لەم روانگەوۋە ناسراون بە (بەنى ماء السماء = نەوۋى ئاۋى ئاسمان)
ئەم ژنە واتە: خاتوو ھاجەرە، دايكە گەورەى ئىۋەيە، چونكە دايكى ھەزەرەتى
ئىسماعىل پېغەمبەرە، كە بابا گەورەى پېغەمبەرەو ئىۋەيش لەنەوۋى ئەون!
{تاج/۳، زنجىرە: ۱۱۵، ژمارە: ۳۲۰۴ + ۴/چ + تاج/۴، زنجىرە: ۳، ژمارە: ۳۷۰۱ + ۴/چ}.

روونكرندنەوۋە:

۱ - ئەم فەرموۋدەيە روونكرندنەوۋەيەكى چاكى دەۋى، لەپېشا بېروانە ئەم
سەرچاوانە، بۇ ھالىبوۋنى تەواۋ لە كورۇك و ناوەرۇك و مەبەست لەم
فەرموۋدەيە. عەينى/۱۱، ص ۳۰ + فتح البارى، ژمارە: ۲۶۳۵، ۲۳۵۷، ۲۳۵۸، ۵۰۸۴.
۶۹۵۰.

۲ - هاجهر، يا ئاجهر، ناویکی سهریانییه، دهلین: باوکی یهکی بووه له پادشایانی قیبط، خه لکی گوندی حه فنه له میصر، له صه عیدی میصر، که ئیستا شوینه واری ئی ماوه.

۳ - له گیرانه وهکانی ئەم فەرمووده یه وه دهر ده که وئ: که ده سنوئژو نوئژو دووعاو نزا، له ناو نه ته وه موسولمانهکانی تری پیش ئیمه دا بوون.

۴ - نوئژو نزاو پارانه وه ده سنوئژو یادی خوداو پشت بهستن به خوداو هه نا بردن بو خوداو خودا کردن به شایهت له سهر کرده وئ چاک، ئەم جوړه شتانه هه میسه وه هه موو کاتیک باشتین چه کی دهستی مرؤی موسولمانن، به تایبهتی له کاتی لیقه ومان و که ساسی و دامووی و بی دهره تانیدا.

۵ - فیله شهرعانه و حيله شهرعو درؤو سوینی درؤ ته ورییه و شوینه وئ، له کاتی وادا دروسته، ته نانهت ته لاق خواردن و ظیهار کردنیش، له کاتی وادا دروسته و نه ته لاقه که ده که وئ و نه ظیهاره که داده مه زری، به مه رجی بو بهرژه وندییه کی ره وای وایی که شایسته ی کردن یان گوتنی ئەم شتانه بی، کردن و گوتنی ئەم جوړه شتانه له حوکم و برپاری ئیکراهدان، به مه رجی کردن و گوتمان بو پاراستن و رزگارکردنی سهر و نامووس و سامانی بی، که شایسته ی نه وه بی، به لکوو هه ندی جار سوننه تن بگره جاری واده بی پیویستن واته: واجبن. به لام ده بی هه موومان نه وه بزانی، که ره وایوونی ئەم جوړه شتانه، به هیهی شیوه یی په یوه ندی نییه، به ته قیه وه که شیعه دهیکه ن و دایده نین به نیوه ی ئاین.

۶ - وشه ی (ئیراهیم) له سهر فهرمایشتی عه سقه لانی (رهحمهتی خودای ئی) ناویکی سهریانییه، واته: (ابراهیم = أب رحیم = باوکی دلسوز = باوکی میهره بان).

۷ - زوړجار خودای گه وره پیاو چاکان و ئافهرته باشه کان تاقی دهکاته وه و تووشی دهر دو به لایو کیسه و به ره و تهنگ و چه له مه و سه خلهتی دهر وونی و جهسته یی و سامانی و منال و که سوکارییان دهکا، تا بزانی پله ی صه برو ئارام و خوگرییان

چه‌ندهو چۆنه، مه‌به‌ست له‌و ئه‌زموون و تافیکردنانه‌وه‌یه رفعی دهره‌جات و پایه به‌رزییانه، هه‌روه‌ک مه‌به‌ست ئه‌وه‌یشه که ببن به‌سه‌ر مه‌شق و پێشه‌وا، له‌خۆشی و ناخۆشیداو له‌ته‌نگانه و فه‌رحانه‌دا، بۆ موسولمانان، به‌شیوه‌ی گشتی که له‌کاتی وادا بلین: خۆ من له‌حه‌زهرتی ئیبراهیم زیاتر نیم.

۱۲۵۰) باسی پێغه‌مبه‌ر موسا (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمایشتی خودای

که‌وره: (فَبَرَأَ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً). {۶۰۹۸ - ۶۱۱۰}

باب: فِي ذِكْرِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ، وَقَوْلِهِ تَعَالَى: (فَبَرَأَ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً)

۱۶۱۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ رَجُلًا حَيًّا، قَالَ: فَكَانَ لَا يُرَى مُتَجَرِّدًا، قَالَ: فَقَالَ بَنُو إِسْرَائِيلَ: إِنَّهُ آذَرُ، قَالَ: فَاعْتَسَلَ عِنْدَ مُوَيْهِ، فَوَضَعَ ثَوْبَهُ عَلَى حَجَرٍ، فَأَنْطَلَقَ الْحَجَرُ يَسْعَى، وَاتَّبَعَهُ بَعْصَاهُ يَضْرِبُهُ: ثَوْبِي حَجَرٌ، ثَوْبِي حَجَرٌ! حَتَّى وَقَفَ عَلَى مَلَأٍ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ، وَنَزَلَتْ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَرُوا مُوسَى فَبَرَأَ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهاً). {الحديث: ۶۰۹۹ = ۶۱۰۳ ف.م. تجريد/۱، لاپه‌ره: ۲۱۵، چاپی/۱۰۱۰ز، رقم: ۱۹۲ = ۲۷۸، ۳۴۰۴، ۴۷۹۹}:

ئه‌م فه‌رمووده‌یه له‌ تاجول ئوصولدا ئاوايه ده‌یکه‌ین به‌ راقه‌و شه‌رح بۆ ئه‌م گیرانه‌وه‌ی ئیره‌:

ئه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خودای ئ بێ) فه‌رمووی: پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی:

(موسا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) پیاویکی زۆر به‌ شه‌رم و شکۆ بوو، هه‌میشه‌ خۆی باش داده‌پۆشی، به‌ ره‌نگیکی وا پێستی له‌شی هیچ نه‌ده‌بینرا، جا هه‌ندی که‌س له‌نه‌وه‌ی ئیسرائیل، به‌م جوۆره‌ قسانه‌، ئازاری دلی موسایان دهداو ده‌یانگوت: موسا بۆیه به‌م شیوه‌یه خۆی داده‌پۆشی دیاره‌ نه‌نگی به‌ له‌شیوه‌ هه‌یه، سایا به‌له‌که‌، یا ده‌به‌و قۆره‌، یا دهردیکی تری هه‌ر هه‌یه. جا خودای گه‌وره‌و سه‌روه‌ر ویستی ئه‌م قسه‌و باسه‌ی ئه‌وانه به‌درۆ بخته‌وه‌و پاکی و بێ نه‌نگی موسا دهربخات، جا بۆیه روژی موسا (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) به‌ته‌نیا خۆی له‌وان کلا کردو رویشتی بۆ چۆلێیه‌ک

خوئی بشوړئ و جله‌ګانی خوئی له‌بهر داکه‌ندو له‌سهر به‌ردئ داینان، جا کاتئ که‌خوئی شوړدو لیبووه چوو بولای جله‌ګانی هه‌تاګوو له‌بهریان بکاته‌وه، به‌لام به فه‌رمانی خودای ګه‌وره به‌رده‌که جله‌که‌ی مووسای فراند!!

مووسایش داردسته‌که‌ی خوئی هه‌لگرتو به‌راکردن نیشه‌سهر به‌رده‌که‌و رایکرد به‌شوینیاو بانگی ده‌کرد: به‌رده‌که! جله‌ګانم دانئ! به‌رده‌که! جله‌ګانم دانئ!! به‌رده‌ګه‌یش رویش، مووسایش له‌شوینی رویش، هه‌تا ګه‌یش به‌کومه‌ئ له‌نه‌وه‌ی ئیسرائیل و هه‌موو ته‌ماشای له‌شی مووسایان کرد، به‌رووتو قووتی و به‌چاوی خوئیان دییان که له‌ش و لار له‌وه جوانرو پاکترو بئ نه‌نگ تر نابئ و زور دووره له‌و دروئیانه‌ی که ئه‌وان ده‌یانلئ!!

جا ئه‌وجا به‌رده‌که رمق راوه‌ستاو مووسایش جله‌ګانی هه‌لگرته‌وه‌و ده‌ستی کرد به‌لیدانی به‌رده‌که‌و به‌ګوچانه‌که‌ی چهن کوته‌کیکی باشی لید!!

ئهبو هوره‌یره (ره‌زای خودای ئی بی) فه‌رمووی: سویندم به‌ خودای ګه‌وره، مووسا واه‌تونلیدی و به‌زه‌برو به‌هیزو نه‌یم، به‌دار ده‌سته‌که‌ی به‌رده‌که‌ی داپلوسی بوو، سئ یاجوار، یا پینج خالی لیکرد بوو، وه‌ک جیګه‌ برین، ئه‌مه ئه‌و داستانه‌یه که خودای ګه‌وره به‌م نایه‌ته ئامازدی بؤ ده‌ګاو ده‌فه‌رموئ:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ آذَوْا مُوسَىٰ فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا - الأحزاب - ۶۹/۳۳}:

واته: ئه‌ی که‌سانئ که باوه‌رتان هه‌یه به‌خوداو به‌ ئایینی پیروزی ئیسلام! ئیوه وه‌کوو ئه‌وانه مه‌بن که ئازاری دلئ مووسایان دده‌ا، به‌م جوړه قسه‌و قسه‌ئوګانه‌ی که له‌ فه‌رمووده‌که‌دا باس کران، تا خودای ګه‌وره پاکو و بئ نه‌نگی مووسای دهرخستو قسه‌ ناهه‌قه‌ګانی ئه‌وانی به‌درو خسته‌وه، له‌راستیدا مووسا له‌لای خودای ګه‌وره، ګه‌لئ خاوه‌نی خاترو پایه‌و ریژدارو به‌ریژ بوو!). {تاج: ۴، لاپه‌ره: ۴۲۹، زنجیره: ۱۶، ژماره: ۴۰۵۴ نایه‌تی: (۶۹) له‌سوورته‌ی ئه‌حزاب، که ژماره‌که‌ی له‌ناو سوورته‌ګانی قورئاندا (۳۳)یه}.

لہبہر خاتری سـوورہتی ئـہ حزب
خودا لاماندا لہشہری ئـہ حزب

(۱۲۵۱) داستانی ہزرہتی مووسا لہ گہل ہزرہتی خدری زیندہ (سلاوی خودایان
لی بی). (۶۱۱۳ - ۶۱۱۸)

باب: فِي قِصَّةِ مُوسَى مَعَ الْخَضِرِ عَلَيْهِمَا السَّلَامُ

۱۶۱۱- عَنْ سَعِيدِ بْنِ جُبَيْرٍ قَالَ: قُلْتُ لِابْنِ عَبَّاسٍ: إِنَّ تَوْفَا الْبِكَالِيِّ يَزْعُمُ أَنَّ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ صَاحِبَ بَنِي إِسْرَائِيلَ، لَيْسَ هُوَ مُوسَى صَاحِبَ الْخَضِرِ! فَقَالَ: كَذَبَ عَدُوُّ اللَّهِ، سَمِعْتُ أَبِي بَنَ كَعْبٍ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «قَامَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ خَطِيبًا فِي بَنِي إِسْرَائِيلَ، فَسُئِلَ: أَيُّ النَّاسِ أَعْلَمُ؟ فَقَالَ: أَنَا أَعْلَمُ، قَالَ: فَعَتَبَ اللَّهُ عَلَيْهِ إِذْ لَمْ يَرِدْ الْعِلْمُ إِلَيْهِ، فَأَوْحَى اللَّهُ إِلَيْهِ: أَنْ عَبْدًا مِنْ عِبَادِي بِمَجْمَعِ الْبَحْرَيْنِ هُوَ أَعْلَمُ مِنْكَ، قَالَ مُوسَى: أَيُّ رَبِّ كَيْفَ لِي بِهِ؟ فَقِيلَ لَهُ: احْمِلْ حُوتًا فِي مِكْتَلٍ فَحَيْثُ تَفْقَدَ الْحُوتَ فَهُوَ ثُمَّ، فَاذْطَلِقْ، وَاذْطَلِقْ مَعَهُ فَتَاهُ، وَهُوَ يُوْشَعُ بْنُ نُونٍ، فَحَمَلَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ حُوتًا فِي مِكْتَلٍ، وَاذْطَلَقَ هُوَ وَفَتَاهُ يَمْشِيَانِ حَتَّى أَتَيَا الصَّخْرَةَ، فَفَرَّقَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ وَفَتَاهُ، فَاضْطَرَبَ الْحُوتُ فِي الْمِكْتَلِ حَتَّى خَرَجَ مِنَ الْمِكْتَلِ فَسَقَطَ فِي الْبَحْرِ، قَالَ: وَأَمْسَكَ اللَّهُ عَنْهُ جَرِيَّةَ الْمَاءِ، حَتَّى كَانَ مِثْلَ الطَّاقِ فَكَانَ لِلْحُوتِ سَرَبًا، وَكَانَ لِمُوسَى وَفَتَاهُ عَجَبًا، فَاذْطَلَقَا بَقِيَّةَ يَوْمِهِمَا وَلَيْلَتِهِمَا وَنَسِيَ صَاحِبُ مُوسَى أَنْ يُخْبِرَهُ، فَلَمَّا أَصْبَحَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ قَالَ لِفَتَاهُ: (أَتَيْنَا غَدَاءَنَا لَقَدْ لَقِينَا مِنْ سَفَرِنَا هَذَا نَصَبًا). قَالَ: وَلَمْ يَنْصَبْ حَتَّى جَاوَزَ الْمَكَانَ الَّذِي أُمِرَ بِهِ، قَالَ: (أَرَأَيْتَ إِذْ أَوَيْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا). قَالَ مُوسَى: (ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغِي فَارْتَدَّا عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا). قَالَ: يَقْصَانِ آثَارَهُمَا، حَتَّى أَتَيَا الصَّخْرَةَ فَرَأَى رَجُلًا مُسَجًى عَلَيْهِ بِثَوْبٍ، فَسَلَّمَ عَلَيْهِ مُوسَى، فَقَالَ لَهُ الْخَضِرُ: أَنَّى بَارِضِكَ السَّلَامُ؟ قَالَ: أَنَا مُوسَى، قَالَ: مُوسَى بَنِي إِسْرَائِيلَ؟ قَالَ: نَعَمْ، قَالَ: إِنَّكَ عَلَى عِلْمٍ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ عِلْمَكَ اللَّهُ لَا أَعْلَمُهُ، وَأَنَا عَلَى عِلْمٍ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ عِلْمَنِيهِ لَا تَعْلَمُهُ، قَالَ لَهُ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ: (هَلْ أَتَّبِعُكَ عَلَى أَنْ تُعَلِّمَنِي مِمَّا عُلِّمْتَ رُشْدًا، قَالَ: إِنَّكَ لَنْ

تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا، وَكَيْفَ تَصْبِرُ عَلَى مَا لَمْ تُحِطْ بِهِ خُبْرًا. قَالَ: سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ أَمْرًا). قَالَ لَهُ الْخَضِرُ: (فَإِنْ اتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحَدِّثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا). قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَانْطَلَقَ الْخَضِرُ وَمُوسَى يَمْشِيَانِ عَلَى سَاحِلِ الْبَحْرِ، فَمَرَّتْ بِهِمَا سَفِينَةٌ فَكَلَّمَاهُمَا أَنْ يَحْمِلُوهُمَا، فَعَرَفُوا الْخَضِرَ فَحَمَلُوهُمَا بِغَيْرِ نَوْلٍ، فَعَمَدَتِ الْخَضِرُ إِلَى لَوْحٍ مِنَ الْأَوْحِ السَّفِينَةِ فَنَزَعَهُ، فَقَالَ لَهُ مُوسَى: قَوْمٌ حَمَلُونَا بِغَيْرِ نَوْلٍ عَمَدَتِ إِلَى سَفِينَتِهِمْ فَخَرَقَتْهَا لَتُغْرِقَ أَهْلَهَا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا إِمْرًا، (قَالَ: أَلَمْ أَقُلْ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا، قَالَ: لَا تُوَاخِذْنِي بِمَا نَسِيتُ وَلَا تُرْهِقْنِي مِنْ أَمْرِي عُسْرًا). ثُمَّ خَرَجَا مِنَ السَّفِينَةِ فَبَيْنَمَا هُمَا يَمْشِيَانِ عَلَى السَّاحِلِ إِذَا غُلَامٌ يَلْعَبُ مَعَ الْغُلَمَانِ، فَأَخَذَ الْخَضِرُ بِرَأْسِهِ فَاقْتَلَعَهُ بِيَدِهِ فَقَتَلَهُ، فَقَالَ مُوسَى: (أَقْتَلْتُ نَفْسًا زَاكِيَةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا). قَالَ: (أَلَمْ أَقُلْ لَكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا). قَالَ: - وَهَذِهِ أَشَدُّ مِنَ الْأُولَى - (قَالَ: إِنْ سَأَلْتَكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا. فَانْطَلَقَا، حَتَّى إِذَا أَتَيَا أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُضَيِّفُوهُمَا، فَوَجَدَا فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُ أَنْ يَنْقَضَ فَأَقَامَهُ). يَقُولُ: مَائِلٌ، قَالَ: الْخَضِرُ بِيَدِهِ هَكَذَا فَأَقَامَهُ. قَالَ لَهُ مُوسَى: قَوْمٌ أَتَيْنَاهُمْ فَلَمْ يُضَيِّفُونَا وَلَمْ يُطْعِمُونَا وَ (لَوْ شِئْتُ لَتَّخَذْتُ عَلَيْهِ أَجْرًا. قَالَ: هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنِكَ، سَأُنَبِّئُكَ بِتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا). قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَرْحُمُ اللَّهُ مُوسَى لَوَدِدْتُ أَنَّهُ كَانَ صَبَرَ حَتَّى يُقَصَّ عَلَيْنَا مِنْ أَحْبَابِهِمَا». وَقَالَ: وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كَانَتِ الْأُولَى مِنْ مُوسَى نَسِيَانًا». قَالَ: «وَجَاءَ عَصْفُورٌ حَتَّى وَقَعَ عَلَى حَرْفِ السَّفِينَةِ ثُمَّ نَقَرَ فِي الْبَحْرِ. فَقَالَ لَهُ الْخَضِرُ: مَا نَقَصَ عَلِمِي وَعِلْمُكَ مِنْ عِلْمِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ إِلَّا مِثْلُ مَا نَقَصَ هَذَا الْعَصْفُورُ مِنَ الْبَحْرِ». قَالَ سَعِيدُ بْنُ جُبَيْرٍ: وَكَانَ ابْنُ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) يَقْرَأُ: (وَكَانَ أَمَامَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ صَالِحَةٍ غَضَبًا). وَكَانَ يَقْرَأُ: (وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ كَافِرًا). {الحديث: ٦١١٣ = ٦١١٩ فم. تجريد البخاري/١، چاپی/١٠١٠، رقم: ١٠١ = ١٢٢، ٧٨، ٢٢٦٧، ٢٧٢٨، ٣٢٧٨، ٣٤٠٠، ٤٧٢٥، ٤٧٢٦، ٤٧٢٧، ٦٦٧٢، ٧٤٧٨، ٧٤٧٩، ٧٤٨٠، ٧٤٨١، ٧٤٨٢، ٧٤٨٣، ٧٤٨٤، ٧٤٨٥، ٧٤٨٦، ٧٤٨٧، ٧٤٨٨، ٧٤٨٩، ٧٤٩٠، ٧٤٩١، ٧٤٩٢، ٧٤٩٣، ٧٤٩٤، ٧٤٩٥، ٧٤٩٦، ٧٤٩٧، ٧٤٩٨، ٧٤٩٩، ٧٥٠٠، ٧٥٠١، ٧٥٠٢، ٧٥٠٣، ٧٥٠٤، ٧٥٠٥، ٧٥٠٦، ٧٥٠٧، ٧٥٠٨، ٧٥٠٩، ٧٥١٠، ٧٥١١، ٧٥١٢، ٧٥١٣، ٧٥١٤، ٧٥١٥، ٧٥١٦، ٧٥١٧، ٧٥١٨، ٧٥١٩، ٧٥٢٠، ٧٥٢١، ٧٥٢٢، ٧٥٢٣، ٧٥٢٤، ٧٥٢٥، ٧٥٢٦، ٧٥٢٧، ٧٥٢٨، ٧٥٢٩، ٧٥٣٠، ٧٥٣١، ٧٥٣٢، ٧٥٣٣، ٧٥٣٤، ٧٥٣٥، ٧٥٣٦، ٧٥٣٧، ٧٥٣٨، ٧٥٣٩، ٧٥٤٠، ٧٥٤١، ٧٥٤٢، ٧٥٤٣، ٧٥٤٤، ٧٥٤٥، ٧٥٤٦، ٧٥٤٧، ٧٥٤٨، ٧٥٤٩، ٧٥٥٠، ٧٥٥١، ٧٥٥٢، ٧٥٥٣، ٧٥٥٤، ٧٥٥٥، ٧٥٥٦، ٧٥٥٧، ٧٥٥٨، ٧٥٥٩، ٧٥٦٠، ٧٥٦١، ٧٥٦٢، ٧٥٦٣، ٧٥٦٤، ٧٥٦٥، ٧٥٦٦، ٧٥٦٧، ٧٥٦٨، ٧٥٦٩، ٧٥٧٠، ٧٥٧١، ٧٥٧٢، ٧٥٧٣، ٧٥٧٤، ٧٥٧٥، ٧٥٧٦، ٧٥٧٧، ٧٥٧٨، ٧٥٧٩، ٧٥٨٠، ٧٥٨١، ٧٥٨٢، ٧٥٨٣، ٧٥٨٤، ٧٥٨٥، ٧٥٨٦، ٧٥٨٧، ٧٥٨٨، ٧٥٨٩، ٧٥٩٠، ٧٥٩١، ٧٥٩٢، ٧٥٩٣، ٧٥٩٤، ٧٥٩٥، ٧٥٩٦، ٧٥٩٧، ٧٥٩٨، ٧٥٩٩، ٧٦٠٠، ٧٦٠١، ٧٦٠٢، ٧٦٠٣، ٧٦٠٤، ٧٦٠٥، ٧٦٠٦، ٧٦٠٧، ٧٦٠٨، ٧٦٠٩، ٧٦١٠، ٧٦١١، ٧٦١٢، ٧٦١٣، ٧٦١٤، ٧٦١٥، ٧٦١٦، ٧٦١٧، ٧٦١٨، ٧٦١٩، ٧٦٢٠، ٧٦٢١، ٧٦٢٢، ٧٦٢٣، ٧٦٢٤، ٧٦٢٥، ٧٦٢٦، ٧٦٢٧، ٧٦٢٨، ٧٦٢٩، ٧٦٣٠، ٧٦٣١، ٧٦٣٢، ٧٦٣٣، ٧٦٣٤، ٧٦٣٥، ٧٦٣٦، ٧٦٣٧، ٧٦٣٨، ٧٦٣٩، ٧٦٤٠، ٧٦٤١، ٧٦٤٢، ٧٦٤٣، ٧٦٤٤، ٧٦٤٥، ٧٦٤٦، ٧٦٤٧، ٧٦٤٨، ٧٦٤٩، ٧٦٥٠، ٧٦٥١، ٧٦٥٢، ٧٦٥٣، ٧٦٥٤، ٧٦٥٥، ٧٦٥٦، ٧٦٥٧، ٧٦٥٨، ٧٦٥٩، ٧٦٦٠، ٧٦٦١، ٧٦٦٢، ٧٦٦٣، ٧٦٦٤، ٧٦٦٥، ٧٦٦٦، ٧٦٦٧، ٧٦٦٨، ٧٦٦٩، ٧٦٧٠، ٧٦٧١، ٧٦٧٢، ٧٦٧٣، ٧٦٧٤، ٧٦٧٥، ٧٦٧٦، ٧٦٧٧، ٧٦٧٨، ٧٦٧٩، ٧٦٨٠، ٧٦٨١، ٧٦٨٢، ٧٦٨٣، ٧٦٨٤، ٧٦٨٥، ٧٦٨٦، ٧٦٨٧، ٧٦٨٨، ٧٦٨٩، ٧٦٩٠، ٧٦٩١، ٧٦٩٢، ٧٦٩٣، ٧٦٩٤، ٧٦٩٥، ٧٦٩٦، ٧٦٩٧، ٧٦٩٨، ٧٦٩٩، ٧٧٠٠، ٧٧٠١، ٧٧٠٢، ٧٧٠٣، ٧٧٠٤، ٧٧٠٥، ٧٧٠٦، ٧٧٠٧، ٧٧٠٨، ٧٧٠٩، ٧٧١٠، ٧٧١١، ٧٧١٢، ٧٧١٣، ٧٧١٤، ٧٧١٥، ٧٧١٦، ٧٧١٧، ٧٧١٨، ٧٧١٩، ٧٧٢٠، ٧٧٢١، ٧٧٢٢، ٧٧٢٣، ٧٧٢٤، ٧٧٢٥، ٧٧٢٦، ٧٧٢٧، ٧٧٢٨، ٧٧٢٩، ٧٧٣٠، ٧٧٣١، ٧٧٣٢، ٧٧٣٣، ٧٧٣٤، ٧٧٣٥، ٧٧٣٦، ٧٧٣٧، ٧٧٣٨، ٧٧٣٩، ٧٧٤٠، ٧٧٤١، ٧٧٤٢، ٧٧٤٣، ٧٧٤٤، ٧٧٤٥، ٧٧٤٦، ٧٧٤٧، ٧٧٤٨، ٧٧٤٩، ٧٧٥٠، ٧٧٥١، ٧٧٥٢، ٧٧٥٣، ٧٧٥٤، ٧٧٥٥، ٧٧٥٦، ٧٧٥٧، ٧٧٥٨، ٧٧٥٩، ٧٧٦٠، ٧٧٦١، ٧٧٦٢، ٧٧٦٣، ٧٧٦٤، ٧٧٦٥، ٧٧٦٦، ٧٧٦٧، ٧٧٦٨، ٧٧٦٩، ٧٧٧٠، ٧٧٧١، ٧٧٧٢، ٧٧٧٣، ٧٧٧٤، ٧٧٧٥، ٧٧٧٦، ٧٧٧٧، ٧٧٧٨، ٧٧٧٩، ٧٧٨٠، ٧٧٨١، ٧٧٨٢، ٧٧٨٣، ٧٧٨٤، ٧٧٨٥، ٧٧٨٦، ٧٧٨٧، ٧٧٨٨، ٧٧٨٩، ٧٧٩٠، ٧٧٩١، ٧٧٩٢، ٧٧٩٣، ٧٧٩٤، ٧٧٩٥، ٧٧٩٦، ٧٧٩٧، ٧٧٩٨، ٧٧٩٩، ٧٨٠٠، ٧٨٠١، ٧٨٠٢، ٧٨٠٣، ٧٨٠٤، ٧٨٠٥، ٧٨٠٦، ٧٨٠٧، ٧٨٠٨، ٧٨٠٩، ٧٨١٠، ٧٨١١، ٧٨١٢، ٧٨١٣، ٧٨١٤، ٧٨١٥، ٧٨١٦، ٧٨١٧، ٧٨١٨، ٧٨١٩، ٧٨٢٠، ٧٨٢١، ٧٨٢٢، ٧٨٢٣، ٧٨٢٤، ٧٨٢٥، ٧٨٢٦، ٧٨٢٧، ٧٨٢٨، ٧٨٢٩، ٧٨٣٠، ٧٨٣١، ٧٨٣٢، ٧٨٣٣، ٧٨٣٤، ٧٨٣٥، ٧٨٣٦، ٧٨٣٧، ٧٨٣٨، ٧٨٣٩، ٧٨٤٠، ٧٨٤١، ٧٨٤٢، ٧٨٤٣، ٧٨٤٤، ٧٨٤٥، ٧٨٤٦، ٧٨٤٧، ٧٨٤٨، ٧٨٤٩، ٧٨٥٠، ٧٨٥١، ٧٨٥٢، ٧٨٥٣، ٧٨٥٤، ٧٨٥٥، ٧٨٥٦، ٧٨٥٧، ٧٨٥٨، ٧٨٥٩، ٧٨٦٠، ٧٨٦١، ٧٨٦٢، ٧٨٦٣، ٧٨٦٤، ٧٨٦٥، ٧٨٦٦، ٧٨٦٧، ٧٨٦٨، ٧٨٦٩، ٧٨٧٠، ٧٨٧١، ٧٨٧٢، ٧٨٧٣، ٧٨٧٤، ٧٨٧٥، ٧٨٧٦، ٧٨٧٧، ٧٨٧٨، ٧٨٧٩، ٧٨٨٠، ٧٨٨١، ٧٨٨٢، ٧٨٨٣، ٧٨٨٤، ٧٨٨٥، ٧٨٨٦، ٧٨٨٧، ٧٨٨٨، ٧٨٨٩، ٧٨٩٠، ٧٨٩١، ٧٨٩٢، ٧٨٩٣، ٧٨٩٤، ٧٨٩٥، ٧٨٩٦، ٧٨٩٧، ٧٨٩٨، ٧٨٩٩، ٧٩٠٠، ٧٩٠١، ٧٩٠٢، ٧٩٠٣، ٧٩٠٤، ٧٩٠٥، ٧٩٠٦، ٧٩٠٧، ٧٩٠٨، ٧٩٠٩، ٧٩١٠، ٧٩١١، ٧٩١٢، ٧٩١٣، ٧٩١٤، ٧٩١٥، ٧٩١٦، ٧٩١٧، ٧٩١٨، ٧٩١٩، ٧٩٢٠، ٧٩٢١، ٧٩٢٢، ٧٩٢٣، ٧٩٢٤، ٧٩٢٥، ٧٩٢٦، ٧٩٢٧، ٧٩٢٨، ٧٩٢٩، ٧٩٣٠، ٧٩٣١، ٧٩٣٢، ٧٩٣٣، ٧٩٣٤، ٧٩٣٥، ٧٩٣٦، ٧٩٣٧، ٧٩٣٨، ٧٩٣٩، ٧٩٤٠، ٧٩٤١، ٧٩٤٢، ٧٩٤٣، ٧٩٤٤، ٧٩٤٥، ٧٩٤٦، ٧٩٤٧، ٧٩٤٨، ٧٩٤٩، ٧٩٥٠، ٧٩٥١، ٧٩٥٢، ٧٩٥٣، ٧٩٥٤، ٧٩٥٥، ٧٩٥٦، ٧٩٥٧، ٧٩٥٨، ٧٩٥٩، ٧٩٦٠، ٧٩٦١، ٧٩٦٢، ٧٩٦٣، ٧٩٦٤، ٧٩٦٥، ٧٩٦٦، ٧٩٦٧، ٧٩٦٨، ٧٩٦٩، ٧٩٧٠، ٧٩٧١، ٧٩٧٢، ٧٩٧٣، ٧٩٧٤، ٧٩٧٥، ٧٩٧٦، ٧٩٧٧، ٧٩٧٨، ٧٩٧٩، ٧٩٨٠، ٧٩٨١، ٧٩٨٢، ٧٩٨٣، ٧٩٨٤، ٧٩٨٥، ٧٩٨٦، ٧٩٨٧، ٧٩٨٨، ٧٩٨٩، ٧٩٩٠، ٧٩٩١، ٧٩٩٢، ٧٩٩٣، ٧٩٩٤، ٧٩٩٥، ٧٩٩٦، ٧٩٩٧، ٧٩٩٨، ٧٩٩٩، ٨٠٠٠، ٨٠٠١، ٨٠٠٢، ٨٠٠٣، ٨٠٠٤، ٨٠٠٥، ٨٠٠٦، ٨٠٠٧، ٨٠٠٨، ٨٠٠٩، ٨٠١٠، ٨٠١١، ٨٠١٢، ٨٠١٣، ٨٠١٤، ٨٠١٥، ٨٠١٦، ٨٠١٧، ٨٠١٨، ٨٠١٩، ٨٠٢٠، ٨٠٢١، ٨٠٢٢، ٨٠٢٣، ٨٠٢٤، ٨٠٢٥، ٨٠٢٦، ٨٠٢٧، ٨٠٢٨، ٨٠٢٩، ٨٠٣٠، ٨٠٣١، ٨٠٣٢، ٨٠٣٣، ٨٠٣٤، ٨٠٣٥، ٨٠٣٦، ٨٠٣٧، ٨٠٣٨، ٨٠٣٩، ٨٠٤٠، ٨٠٤١، ٨٠٤٢، ٨٠٤٣، ٨٠٤٤، ٨٠٤٥، ٨٠٤٦، ٨٠٤٧، ٨٠٤٨، ٨٠٤٩، ٨٠٥٠، ٨٠٥١، ٨٠٥٢، ٨٠٥٣، ٨٠٥٤، ٨٠٥٥، ٨٠٥٦، ٨٠٥٧، ٨٠٥٨، ٨٠٥٩، ٨٠٦٠، ٨٠٦١، ٨٠٦٢، ٨٠٦٣، ٨٠٦٤، ٨٠٦٥، ٨٠٦٦، ٨٠٦٧، ٨٠٦٨، ٨٠٦٩، ٨٠٧٠، ٨٠٧١، ٨٠٧٢، ٨٠٧٣، ٨٠٧٤، ٨٠٧٥، ٨٠٧٦، ٨٠٧٧، ٨٠٧٨، ٨٠٧٩، ٨٠٨٠، ٨٠٨١، ٨٠٨٢، ٨٠٨٣، ٨٠٨٤، ٨٠٨٥، ٨٠٨٦، ٨٠٨٧، ٨٠٨٨، ٨٠٨٩، ٨٠٩٠، ٨٠٩١، ٨٠٩٢، ٨٠٩٣، ٨٠٩٤، ٨٠٩٥، ٨٠٩٦، ٨٠٩٧، ٨٠٩٨، ٨٠٩٩، ٨١٠٠، ٨١٠١، ٨١٠٢، ٨١٠٣، ٨١٠٤، ٨١٠٥، ٨١٠٦، ٨١٠٧، ٨١٠٨، ٨١٠٩، ٨١١٠، ٨١١١، ٨١١٢، ٨١١٣، ٨١١٤، ٨١١٥، ٨١١٦، ٨١١٧، ٨١١٨، ٨١١٩، ٨١٢٠، ٨١٢١، ٨١٢٢، ٨١٢٣، ٨١٢٤، ٨١٢٥، ٨١٢٦، ٨١٢٧، ٨١٢٨، ٨١٢٩، ٨١٣٠، ٨١٣١، ٨١٣٢، ٨١٣٣، ٨١٣٤، ٨١٣٥، ٨١٣٦، ٨١٣٧، ٨١٣٨، ٨١٣٩، ٨١٤٠، ٨١٤١، ٨١٤٢، ٨١٤٣، ٨١٤٤، ٨١٤٥، ٨١٤٦، ٨١٤٧، ٨١٤٨، ٨١٤٩، ٨١٥٠، ٨١٥١، ٨١٥٢، ٨١٥٣، ٨١٥٤، ٨١٥٥، ٨١٥٦، ٨١٥٧، ٨١٥٨، ٨١٥٩، ٨١٦٠، ٨١٦١، ٨١٦٢، ٨١٦٣، ٨١٦٤، ٨١٦٥، ٨١٦٦، ٨١٦٧، ٨١٦٨، ٨١٦٩، ٨١٧٠، ٨١٧١، ٨١٧٢، ٨١٧٣، ٨١٧٤، ٨١٧٥، ٨١٧٦، ٨١٧٧، ٨١٧٨، ٨١٧٩، ٨١٨٠، ٨١٨١، ٨١٨٢، ٨١٨٣، ٨١٨٤، ٨١٨٥، ٨١٨٦، ٨١٨٧، ٨١٨٨، ٨١٨٩، ٨١٩٠، ٨١٩١، ٨١٩٢، ٨١٩٣، ٨١٩٤، ٨١٩٥، ٨١٩٦، ٨١٩٧، ٨١٩٨، ٨١٩٩، ٨٢٠٠، ٨٢٠١، ٨٢٠٢، ٨٢٠٣، ٨٢٠٤، ٨٢٠٥، ٨٢٠٦، ٨٢٠٧، ٨٢٠٨، ٨٢٠٩، ٨٢١٠، ٨٢١١، ٨٢١٢، ٨٢١٣، ٨٢١٤، ٨٢١٥، ٨٢١٦، ٨٢١٧، ٨٢١٨، ٨٢١٩، ٨٢٢٠، ٨٢٢١، ٨٢٢٢، ٨٢٢٣، ٨٢٢٤، ٨٢٢٥، ٨٢٢٦، ٨٢٢٧، ٨٢٢٨، ٨٢٢٩، ٨٢٣٠، ٨٢٣١، ٨٢٣٢، ٨٢٣٣، ٨٢٣٤، ٨٢٣٥، ٨٢٣٦، ٨٢٣٧، ٨٢٣٨، ٨٢٣٩، ٨٢٤٠، ٨٢٤١، ٨٢٤٢، ٨٢٤٣، ٨٢٤٤، ٨٢٤٥، ٨٢٤٦، ٨٢٤٧، ٨٢٤٨، ٨٢٤٩، ٨٢٥٠، ٨٢٥١، ٨٢٥٢، ٨٢٥٣، ٨٢٥٤، ٨٢٥٥، ٨٢٥٦، ٨٢٥٧، ٨٢٥٨، ٨٢٥٩، ٨٢٦٠، ٨٢٦١، ٨٢٦٢، ٨٢٦٣، ٨٢٦٤، ٨٢٦٥، ٨٢٦٦، ٨٢٦٧، ٨٢٦٨، ٨٢٦٩، ٨٢٧٠، ٨٢٧١، ٨٢٧٢، ٨٢٧٣، ٨٢٧٤، ٨٢٧٥، ٨٢٧٦، ٨٢٧٧، ٨٢٧٨، ٨٢٧٩، ٨٢٨٠، ٨٢٨١، ٨٢٨٢، ٨٢٨٣، ٨٢٨٤، ٨٢٨٥، ٨٢٨٦، ٨٢٨٧، ٨٢٨٨، ٨٢٨٩، ٨٢٩٠، ٨٢٩١، ٨٢٩٢، ٨٢٩٣، ٨٢٩٤، ٨٢٩٥، ٨٢٩٦، ٨٢٩٧، ٨٢٩٨، ٨٢٩٩، ٨٣٠٠، ٨٣٠١، ٨٣٠٢، ٨٣٠٣، ٨٣٠٤، ٨٣٠٥، ٨٣٠٦، ٨٣٠٧، ٨٣٠٨، ٨٣٠٩، ٨٣١٠، ٨٣١١، ٨٣١٢، ٨٣١٣، ٨٣١٤، ٨٣١٥، ٨٣١٦، ٨٣١٧، ٨٣١٨، ٨٣١٩، ٨٣٢٠، ٨٣٢١، ٨٣٢٢، ٨٣٢٣، ٨٣٢٤، ٨٣٢٥، ٨٣٢٦، ٨٣٢٧، ٨٣٢٨، ٨٣٢٩، ٨٣٣٠، ٨٣٣١، ٨٣٣٢، ٨٣٣٣، ٨٣٣٤، ٨٣٣٥، ٨٣٣٦، ٨٣٣٧، ٨٣٣٨، ٨٣٣٩، ٨٣٤٠، ٨٣٤١، ٨٣٤٢، ٨٣٤٣، ٨٣٤٤، ٨٣٤٥، ٨٣٤٦، ٨٣٤٧، ٨٣٤٨، ٨٣٤٩، ٨٣٥٠، ٨٣٥١، ٨٣٥٢، ٨٣٥٣، ٨٣٥٤، ٨٣٥٥، ٨٣٥٦، ٨٣٥٧، ٨٣٥٨، ٨٣٥٩، ٨٣٦٠، ٨٣٦١، ٨٣٦٢، ٨٣٦٣، ٨٣٦٤، ٨٣٦٥، ٨٣٦٦، ٨٣٦٧، ٨٣٦٨، ٨٣٦٩، ٨٣٧٠، ٨٣٧١، ٨٣٧٢، ٨٣٧٣، ٨٣٧٤، ٨٣٧٥، ٨٣٧٦، ٨٣٧٧، ٨٣٧٨، ٨٣٧٩، ٨٣٨٠، ٨٣٨١، ٨٣٨٢، ٨٣٨٣، ٨٣٨٤، ٨٣٨٥، ٨٣٨٦، ٨٣٨٧، ٨٣٨٨، ٨٣٨٩، ٨٣٩٠، ٨٣٩١، ٨٣٩٢، ٨٣٩٣، ٨٣٩٤، ٨٣٩٥، ٨٣٩٦، ٨٣٩٧، ٨٣٩٨، ٨٣٩٩، ٨٤٠٠، ٨٤٠١، ٨٤٠٢، ٨٤٠٣، ٨٤٠٤، ٨٤٠٥، ٨٤٠٦، ٨٤٠٧، ٨٤٠٨، ٨٤٠٩، ٨٤١٠، ٨٤١١، ٨٤١٢، ٨٤١٣، ٨٤١٤، ٨٤١٥، ٨٤١٦، ٨٤١٧، ٨٤١٨، ٨٤١٩، ٨٤٢٠، ٨٤٢١، ٨٤٢٢، ٨٤٢٣، ٨٤٢٤، ٨٤٢٥، ٨٤٢٦، ٨٤٢٧، ٨٤٢٨، ٨٤٢٩، ٨٤٣٠، ٨٤٣١، ٨٤٣٢، ٨٤٣٣، ٨٤٣٤، ٨٤٣٥، ٨٤٣٦، ٨٤٣٧، ٨٤٣٨، ٨٤٣٩، ٨٤٤٠، ٨٤٤١، ٨٤٤٢، ٨٤٤٣، ٨٤٤٤، ٨٤٤٥، ٨٤٤٦، ٨٤٤٧، ٨٤٤٨، ٨٤٤٩، ٨٤٥٠، ٨٤٥١، ٨٤٥٢، ٨٤٥٣، ٨٤٥٤، ٨٤٥٥، ٨٤٥٦، ٨٤٥٧، ٨٤٥٨، ٨٤٥٩، ٨٤٦٠، ٨٤٦١، ٨٤٦٢، ٨٤٦٣، ٨٤٦٤، ٨٤٦٥، ٨٤٦٦، ٨٤٦٧، ٨٤٦٨، ٨٤٦٩، ٨٤٧٠، ٨٤٧١، ٨٤٧٢، ٨٤٧٣، ٨٤٧٤، ٨٤٧٥، ٨٤٧٦، ٨٤٧٧، ٨٤٧٨، ٨٤٧٩، ٨٤٨٠، ٨٤٨١، ٨٤٨٢، ٨٤٨٣، ٨٤٨٤، ٨٤٨٥، ٨٤٨٦، ٨٤٨٧، ٨٤٨٨، ٨٤٨٩، ٨٤٩٠، ٨٤٩١، ٨٤٩٢، ٨٤٩٣، ٨٤٩٤، ٨٤٩٥، ٨٤٩٦، ٨٤٩٧، ٨٤٩٨، ٨٤٩٩، ٨٥٠٠، ٨٥٠١، ٨٥٠٢، ٨٥٠٣، ٨٥٠٤، ٨٥٠٥، ٨٥٠٦، ٨٥٠٧، ٨٥٠٨، ٨٥٠٩، ٨٥١٠، ٨٥١١، ٨٥١٢، ٨٥١٣، ٨٥١٤، ٨٥١٥، ٨٥١٦، ٨٥١٧، ٨٥١٨، ٨٥١٩، ٨٥٢٠، ٨٥٢١، ٨٥٢٢، ٨٥٢٣، ٨٥٢٤، ٨٥٢٥، ٨٥٢٦، ٨٥٢٧، ٨٥٢٨، ٨٥٢٩، ٨٥٣٠، ٨٥٣١، ٨٥٣٢، ٨٥٣٣، ٨٥٣٤، ٨٥٣٥، ٨٥٣٦، ٨٥٣٧، ٨٥٣٨، ٨٥٣٩، ٨٥٤٠، ٨٥٤١، ٨٥٤٢، ٨٥٤٣، ٨٥٤٤، ٨٥٤٥، ٨٥٤٦، ٨٥٤٧، ٨٥٤٨، ٨٥٤٩، ٨٥٥٠، ٨٥٥١، ٨٥٥٢، ٨٥٥٣، ٨٥٥٤، ٨٥٥٥، ٨٥٥٦، ٨٥٥٧، ٨٥٥٨، ٨٥٥٩، ٨٥٦٠، ٨٥٦١، ٨٥٦٢، ٨٥٦٣، ٨٥٦٤، ٨٥٦٥، ٨٥٦٦، ٨٥٦٧، ٨٥٦٨، ٨٥٦٩، ٨٥٧٠، ٨٥٧١، ٨٥٧٢، ٨٥٧٣، ٨٥٧٤، ٨٥٧٥، ٨٥٧٦، ٨٥٧٧، ٨٥٧٨، ٨٥٧٩، ٨٥٨٠، ٨٥٨١، ٨٥٨٢

سه عیدی کوری جوبهیر (رحمتهی خودای ئی بی) فهرمووی: به ئیبنو عهباسم گوت: که نهوف بهککالی دهئی: ئەو مووسایه که هاوړپیی خدری زینده بووهو داستانهکهیان له قورئاندا باسی کراوه، ئەو مووسا مهشهووره نییه که پیڅه مبهری نهودی ئیسرائیل بووه!

ئیبنو عهباس (رهزای خودایان ئی بی) فهرمووی: ئەو دوشمنی خودایه درؤ دهکا (ئەو لای خوی پیای باشه و زانییهکی پایه بهرزه چۆن ههلهی وا گهوره دهکا) چونکه من ئوبهیییهی کوری کهعب خوی قسهی بۆم کرد، فهرمووی: بهگوپی خۆم بیستم لهزاری پیرۆزی خۆشهویست (دروودی خودای لهسهر بی) دهیفهرموو: (مووسا پیڅه مبهر (دروودی خودای لهسهر بی) ههلسایهوه لهناو نهودی ئیسرائیلدا وتاریکی دا (نهودی ئیسرائیل واته: نهتهودی یهعقوب) لییان پرسی: کئ لهههموو کهسی زاناتره؟ فهرمووی: من! خودای گهورهیش (لهبهرئهودی کهزانیی نهه باسهی ههواله نهکرد به عیلمی خودا) گلهیی لهمووسا کردو سرووش و نیگای نارد بۆی: ئەی مووسا! بهندهیهکی من ههیه ئەو لهتۆ زاناتره، ئیستا وا له مهجمهعول بهحرهین (واته: لهدواوانی دوو دهریای فارس و رۆم، که ئیستا پێیان دهگوترئ: دهریای سووروو دهریای سپی، که ئیسته ئەو جهمسهره پارچهیه زهوییه له ولاتی میسر، وا لهنیوانی کیشوهری ئاسیاو کیشوهری ئهفریقادا، کهنالیک گهوره ی ههلهکه نراوه بهناوی کهنالی سویس و بووه بهرارهوی پاڅوړی گهوره، لهدهریای سوورهوه بهرهو دهریای سپی و به پیچهوانه شهوه).

مووسا فهرمووی: ئەی پهروهر دگارم! جا ئەوه چۆن خۆم بگهیهنمه لای؟ فهرمووی: ماسیهک بېرژینهو لهگهڵ خۆتدا له زهمیلهیهکا بییه، جا لهکویدا ئەو ماسیهت وون کرد، ئەو بهندهیه وا لهویدا، جا لهزهمیلهیهکا ماسیهکی ههلگرتو خوی و یۆشهعی کوری نوون، که ههم سوختهی بوو، ههم خوشکهزای بوو، کهوتنهړی و رویشان ههتا گهیشته لای تاویرهکهی قهراخ دهریاکه، که خدری زینده لهوی بوو، ئیتر لهوی سهریان نایهوهو خهوتن، ماسیهکهیش لهزهمیلهکهدا

راپه‌پری و هاته دهره‌وه و که‌وته ناو دهریاکه‌وه، وه به‌ناو نی‌رینه‌ی ئاوی دهریاکه‌دا خنده‌کیکی بۆ خۆی دروست کردو ریگه‌ی خۆی گرتە به‌رو که‌وته‌پری، خودای که‌وره‌یش شل‌پاوی ئاوه‌که‌ی که به‌رۆیشتنی ماسیه‌که شه‌ق ده‌بوو، وه‌ک تاقی سه‌رده‌رگا و په‌نجه‌ره کرد به توونیل له‌ژیر ئاوه‌که‌دا!

له گیرانه‌وه‌یه‌کا: له‌بن ئه‌و گا به‌رده‌دا کانی‌اوئ هه‌یه ناوی ئاوی کانی ژیا‌نه‌و ناسراوه به‌ئاوی حه‌یات، هه‌رچی شتێ له‌و ئاوه‌ی ئی بکه‌وئ، زیندوو ده‌بیته‌وه، جا ماسیه‌که له‌ئاوی ئه‌و کانیه‌ی ئی ده‌که‌وئ و ده‌جوو‌لێته‌وه‌و راده‌چه‌نئ و له زه‌میله‌که ده‌رده‌په‌پری و ده‌چیته ناو دهریاکه‌وه، که موسا (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) خه‌به‌ری ده‌بیته‌وه، یوو‌شه‌ی هاو‌پیی له‌بیر نابئ باسی ئه‌م حاله‌ی ماسیه‌که‌ی بۆ بکا، جاما‌وه‌ی ئه‌و رۆژو شه‌وێکی ته‌واو هه‌تا به‌یانی ده‌رۆن، تا بۆ سه‌به‌ینئ موسا به‌ یوو‌شه‌ع ده‌فه‌رموئ: نانی به‌یانیمان بۆ به‌یینه، به‌راستی له‌م سه‌فه‌ره‌ماندا تووشی ماندوو‌یی بووین! فه‌رمووی: هه‌تا له‌و شو‌ینه ره‌ت نه‌بوون که خودا کردبووی به‌ نیشانه‌ بۆی، هه‌ستی به‌ماندوو‌یی و کفتی و شه‌که‌تی نه‌کرد، خزمه‌تکاره‌که‌ی عه‌زیزکرد: {أَرَأَيْتَ إِذْ أَرْنَا إِلَى الصَّخْرَةِ فَإِنِّي نَسِيتُ الْحُوتَ وَمَا أَنْسَانِيهِ إِلَّا الشَّيْطَانُ أَنْ أَذْكُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبِيلَهُ فِي الْبَحْرِ عَجَبًا - الْكَهْف - ۱۸/۶۳} :

واته: قوربان! پیم نالئی بۆچی وام به‌سه‌ره‌ات؟ ده‌زانی کاتی گه‌یشتینه لای به‌رده‌که‌و تو نووستیت، من شتیکی سه‌یرم دی ته‌ماشام کرد و ماسیه‌ برژاوه‌که‌مان له‌ناو زه‌میله‌که ده‌رپه‌پری و خۆی فرده‌دایه ناو دهریاکه‌وه و له‌سه‌ر شیوه‌یه‌کی زۆر سه‌یرو سه‌ر سو‌رپه‌ینه‌ر به‌ناوی ئاوه‌که‌دا ده‌ستی کرد به‌رۆیشتن، من له‌بیرم چوو ئه‌م رووداو‌ت بۆ بگێرمه‌وه، دیاره شه‌یتان ئه‌وه‌ی له‌بیر برده‌مه‌وه، به‌هۆی خه‌یالی ده‌هه‌وه، فه‌رمووی: ئه‌و تونیله‌ی که بۆ موسا و شاگرده‌که‌ی سه‌ر سو‌رپه‌ینه‌ر بوو، که بۆ ماسیه‌که له‌ غه‌م و قومووش بوو، وه‌ک بۆشایی ناو بۆری وابوو، به‌لام بۆ موسا و شاگرده‌که‌ی سه‌رسو‌رپه‌ینه‌ر بوو. موسا به‌ یوو‌شه‌ی فه‌رموو: {قَالَ ذَلِكَ مَا كُنَّا نَبْغُ فَارْتَدَّ عَلَى آثَارِهِمَا قَصَصًا - الْكَهْف - ۱۸/۶۴} :

واته: دهی ئیمه بۆئمه دهگهړین، که تۆ دیوته، ئیتر ریک به شوینی خۆیاند
 گهړانهوه، فهرمووی: به شوینی خۆیاند ریک گهړانهوه و شوینه واری خۆیانیان دهقاو
 دهق هه لگرتوه تا گهیشتنه وه لای تاویره که، ته ماشایانکرد وای پیاوی به نوینی خوی
 داپۆشیوه، جا موسا سلاوی لیکرد، خضریش (سلاوی لی بئ) فهرمووی: له کوئی له م
 ولاتی تویه ئەم جوړه سلاو و رۆزباشیه ههیه! فهرمووی: من موسام. خدری
 زینده فهرمووی: موسای پیغه مبهری بهنی ئیسرائیل؟ فهرمووی: به ئی ئەوم،
 هاتووم بۆلای تۆ که له م عیلم و زانسته نایابهی که له لای خوداوه فیڕکراوی،
 هه ندیکم فیڕبکهی، که ببی به هوئی گهیشتنم به رهزای خودا، خدر فهرمووی: تۆ
 ناتوانی له گه ل مندا، خۆت بگری و صهبر بکهی، ئەی موسا! من خودا له عیلم و
 زانستی خوی، بازه عیلم و زانستیک وای فیڕکردووم، تۆ به ته وای نایزانیته و هک
 من شاره زاییه کی ته وای نییه له و بابه ته دا، که پیی دهگوتری: عیلمی حه قیقه ت، یا
 عیلمی له دوننی، یا زانستی به هره یی (عِلْمِی لَدُنِّی) وه ههروه ها تۆیش خوی مهزن
 له عیلم و زانستی خوی بازه عیلم و زانیارییه کی فیڕکردووی، که بریتیه له
 شه ریه ته و عیلمی ظاهر، من وهک تۆ نایزانم، که وایوو وازیینه تۆ به رپگه ی خۆت و
 من به رپگه ی خۆم. موسا فهرمووی: {سَتَجِدُنِي إِنْ شَاءَ اللَّهُ صَابِرًا وَلَا أَعْصِي لَكَ
 أَمْرًا - الکهف - ۶۹/۱۸}.

واته: خودا یاربئ ئەگه ر یگه م بدهی له خزمه تتابم، ده بینی به باشی ئارام
 ده گرم و سه ریچی له فرمانت ناکه م، خدریش فهرمووی: {فَإِنْ أَتَّبَعْتَنِي فَلَا تَسْأَلْنِي
 عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أُحْدِثَ لَكَ مِنْهُ ذِكْرًا - الکهف - ۷۰/۱۸}.

واته: باشه، به لām به مه رجئ له شت زۆر مه کو له ره وه، هه رچیم کرد قسه مه که و
 هه قت به سه رمه وه نه بی، هه تا خۆم تیت ده گه یه نم.

فهرمووی: پاش ئەوه که له سه ر ئەم مه رجه ریکه وتن، هه ردوکیان له قه راخی
 ده ریاکه وه که وتنه ری، تا پاپۆرئ هات، قسه یان له گه لیان کرد، که هه لیان بگرن،
 خدریان ناسی، به بی کرئ به خۆرایی هه لیان گرت، که سواری پاپۆره که بوون، له پر

له ناکاو مووسا چاوی ئی بوو که واکه خدر به ته شوئ ته خته یه کی له ته خته کانی پاپوره که هه لکه ند، مووسا پیی فهرموو: ئه وه چیت کرد! لای خوئی ئه م پیاوانه پیاوه تیایان له گه لمان کردو به به لاش ئیمه یان سوار کردوو، که چی تو ده چیت پاپوره که یان کون ده که ی، تاکوو سه رنشینه کانی نو قم بکه ی و له ئاودا بخنکین! به راستی تاوانی گه وره و ناهه موارت کرد.

خدر فهرمووی: ها! ئه دیدی من پیی نه گوتیت که تو له گه ل مندا هه ل ناکه ییت و ناتوانی ئوقره بگری؟ مووسا فهرمووی: له بیرم نه بوو، لیی مه گره و هاوړییه کی باش به و چاو پۆشیم ئی بکه، با نه بیت به مایه ی باری زه حمه ت بۆم. فهرمووی: ئه م جاری یه که مه یان مووسا له یادی نه بوو، فهرمووی: له وکاته دا چۆله که یی هات له سه ر لیواری پاپوره که نیشته وه و دهن دوو کیکی ژهند به ئاوی ده ریا که دا، خدر پیی فهرموو: زانیاری من و زانیاری تو له چاو زانیاری خودا دا وه ک دهنووک ژهن دنی ئه م چۆله که یه وایه به م ده ریا یه دا، ئه و جا له پاپوره که هاتنه ده ری و هه ردوکیان به که ناری ده ریا که دا ده ستیان کرد به رو یشتن، له ناکاو خدر چاوی که وت به کوړپکی منالکار له ناو مندا لاندایاری ده کرد، یه که سه ر پری کرد به سه ریا و به ده ست وه ک به چه که چۆله که سه ری هه لکه ندو ملی هه لکیشاو به بی قسه و پرسیا رو چه ندو چوون کوشتی!! مووسا پیی فهرموو: { أَقْتَلْتَ نَفْسًا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَّقَدْ جِئْتَ شَيْئًا نُكْرًا - الکهف - ۱۸/۷۴ }.

واته: ئه و مندا له بی تاوان و گیانه پا که ت به ناهه ق چۆن کوشت، به بی ئه وه ی که سیکی کوشتی، له خو ته وه کوشتت؟! به راستی کاریکی زۆر نارمو ات کردو کاری وا ناشیرین که س په سه ندی ناکا.

له غایه توله ئموولی شه رخی تاجول ئو صولدا ده فهرمووی: ده گپرنه وه خدر له م وه لایمی مووسایه زۆر تو وړه ده بی، ده چی ده فه ی شانی چه پی مناله که ده رده هیئی و گوشته که ی ئی داده مالی، سه یرده که ن لیی نوو سراوه، له خواییه وه: ئه م کوړه کافره،

قەت ئىمان و باوەر ناھيىنى! ئىتر مووسا ھىۋاش دەبىتھە. خدر دەفەر موۋى: {قَالَ
أَلَمْ أَقُلْ لَّكَ إِنَّكَ لَنْ تَسْتَطِيعَ صَبْرًا - الكهف - ۷۵/۱۸}:

واتە: كورە! مەن پەيىم نەگوتى كەتۈلەگەل مەندە ھەلەنەكەي و ناتوانى خوت
بەگري و سەر لەكاري مەن دەرنەكەي، لەبەرئەو خوت پەي ناگري و ھەل دەدەيتى؟
پەيغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەر موۋى: (رەددى ئەم جارەي خدر توندو تىزتر بوو،
لە رەددى جارى يەكەمى). مووسا فەر موۋى: {إِنْ سَأَلْتَكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَهَا فَلَا
تُصَاحِبْنِي، قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا - البقرة - ۷۶/۱۸}:

واتە: ئەگەر جاريكى تر پاش ئەمجارە ھەلەي وام كەردو لەمەر جى خوم
دەرچووم ئىتر ھاورپىتەيم مەكە، ئىتر بيانوو مەھانەت بېروم.

فەر موۋى: پاش ئەو كەوتنەو رى و رويشتن ھەتە چۈنە ئاۋەدانىيەك (شارى
ئەنطاكىيە) لەوۋى داۋاي نان و ئاۋيان لەھەموو خەلگى ئەو ئاۋەدانىيە كەرد كە
بەيخون، بەلام كەسيان قايىل نەبوون كە ميوانداریيان بەكەن و بەنائومىدى رويشتن،
ديۋاريكيان بىنى خەريك بوو ھەرمەس بەيىنى و بېرووخى، خدر دەستىكى پيادا ھىنا و
راستى كەردەو. مووسا پەيى فەر موۋى: خەلگى ئەم شارە بى وىژدان و چىرووك و
پەيسكەن، ئەم ھۆزە لاي خوى ئىمە بوۋىن بەميوانيان، كەچى نەنان و ئاۋىكيان
پەيماندا و نە ميوانداریيان پەي كەردىن، ئەگەر ئارەزووت بېوايە كرىت لى
وەر دەگرتن و بەكرى ديۋارەكەت راست دەكەردەو بۇيان.

خدر فەر موۋى: {هَذَا فِرَاقُ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَبُّبُكَ بَتَأْوِيلِ مَا لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرًا
- الكهف - ۷۸/۱۸}.

واتە: ئەمە كاتى لەيەك جىابوونەو مەن و تۆيە لەيەكەت، بەزوۋى ئەو
شەتەت بۇ روون دەكەمەو نەيىنىيەكەيانت پەي دەلەيم كەتۈلەگە بۇ رانەگرا
بەرابەريان. پەيغەمبەر خومان، ھەزرىتى موحەممەد (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەر موۋى:
(خۆزگەم مووسا زياتر ددانى بەخۇيدا بەگرتبايە، ھەتە خودا زياتر داستانى ئەم دوو
زاتەي باس بەكردايە بۇمان!

سه‌عیدی کوری جوبه‌یر (ره‌حمه‌تی خودای لی بن) فه‌رمووی: ئیبنو عه‌بباس (رمزای خودایان لی بن) نه‌م نایه‌ته‌ی به‌م قیرائه‌ته‌ ده‌خوینده‌وه: {وَكَانَ أَمَامَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا} وه نه‌م نایه‌ته‌ی تریشی به‌م قیرائه‌ته‌ ده‌خوینده‌وه: {وَأَمَّا الْغُلَامُ فَكَانَ أَبَوَاهُ مُؤْمِنَيْنِ}. {تاج/۴، لاپه‌رشه: ۲۴۰، چاپی چواره‌م، زنجیره: ۱، ژماره: ۲۹۷۴}.

۱۲۵۲) فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی): باوی هیج

پیغه‌مبه‌ری مه‌ده‌ن به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ریکی تردا. (۶۰۹۸ - ۶۱۱۰)

باب: فِي قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لَا تَفْضَلُوا بَيْنَ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ

۱۶۱۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَيْنَمَا يَهُودِيٌّ يَعْزُضُ سِلْعَةً لَهُ أُعْطِيَ بِهَا شَيْئًا كَرِهَهُ، أَوْ لَمْ يَرْضَهُ، (شَكَّ عَبْدُ الْعَزِيزِ) قَالَ: لَا وَالَّذِي اصْطَفَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى الْبَشَرِ. قَالَ: فَسَمِعَهُ رَجُلٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، فَلَطَمَ وَجْهَهُ قَالَ: تَقُولُ: وَالَّذِي اصْطَفَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى الْبَشَرِ وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَ أَظْهَرِنَا، قَالَ: فَذَهَبَ الْيَهُودِيُّ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: يَا أَبَا الْقَاسِمِ إِنَّ لِي ذِمَّةً وَعَهْدًا، وَقَالَ: فَلَنْ لَطَمَ وَجْهِي. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لِمَ لَطَمْتَ وَجْهَهُ؟» قَالَ: قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! وَالَّذِي اصْطَفَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ عَلَى الْبَشَرِ، وَأَنْتَ بَيْنَ أَظْهَرِنَا. قَالَ: فَغَضِبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى عُرِفَ الْغَضَبُ فِي وَجْهِهِ، ثُمَّ قَالَ: «لَا تَفْضَلُوا بَيْنَ أَنْبِيَاءِ اللَّهِ، فَإِنَّهُ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ، فَيَصْعَقُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ. قَالَ: ثُمَّ يُنْفَخُ فِيهِ أُخْرَى فَاكُونَ أَوَّلَ مَنْ بُعِثَ أَوْ فِي أَوَّلَ مَنْ بُعِثَ، فَإِذَا مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ أَخَذَ بِالْعَرْشِ فَلَا أَدْرَى أَحُوسِبَ بِصَعْقَتِهِ يَوْمَ الطُّورِ، أَوْ بُعِثَ قَبْلِي، وَلَا أَقُولُ: إِنَّ أَحَدًا أَفْضَلُ مِنْ يُونُسَ بْنِ مَتَّى عَلَيْهِ السَّلَامُ».

{الحديث: ۶۱۰۲ = ۶۱۰۷ فم. تجريد البخاری بالكوردی/۳، رقم: ۱۰۵۲ = ۲۴۱۱، ۳۴۰۸، ۳۴۱۴، ۶۵۱۷، ۷۴۷۲، ۷۴۲۸. تحفة الأشرناف: ۱۳۹۳۹. أبو داود. السنة: ۶۷۱. ترمذی. تفسیر: ۳۲۴۵}:

نه‌بو هوره‌یره (رمزای خودای لی بن) فه‌رمووی: جارئ کابرایه‌کی جووله‌که، شمه‌کیکی خوئی دهرۆشت، نرخیکیان پیی دابوو، پیی رازی نه‌بوو، جا به‌م بوئه‌یه‌وه ناوا

سوڀندى خوارد: نا، بهو كهسه كه مووساى هه ئبزار دووهو كردوو پيه تي به سهر دهستهى هه موو جيهان بهو نرخه نايدهم، فهرمووى: جا پياوئ له موسولمانان، له كومهللەى ياريدهدهران، گوڤى لهم قسهيهى جوولهكهكه بوو، شه قازللەيهكى ئى دهاو پيى دهلى: چوئن وا دهليى بهم قسهيهى توڤى، مووسا له پيغه مبهري ئيمهيش گهوره تره؟! فهرمووى: جوولهكهكه چوو بو خزمه تي پيغه مبهري (دروودى خوداى له سهر بى) عهرزى كرد: ئهى باوكى قاسم! من نيمميم و له ئه هلى نيممهم، كه چى ئه وه تا فيساره هاوهلى تو له سهر شتيكى وا شه قازللەيهكى ئى دام. پيغه مبهري (دروودى خوداى له سهر بى) به ئه نصاريه كهى فهرموو: (بوچى شه پازللەت لهم كابرايه داوه؟). گوتى: ئهى پيغه مبهري خودا! واوا دهلى، شتى وايش واتاى وايه كه مووسا له تو گهوره تره، كه پيغه مبهري ئيمهى!

فهرمووى: جا پيغه مبهري (دروودى خوداى له سهر بى) وا توورهبوو، توورهبى بهرو خساريه وه دياربوو، پاشان فهرمووى: (له خوٴتانه وه به بى بهلگه يهكى روئن باوى هيچ پيغه مبهري له پيغه مبهران، مه دهن به سهر پيغه مبهريكى تر دا له پيغه مبهران، له راستيدا، له پيش روژى قيامه تا، كه فووى يه كه م دهكرى به صووردا، وهك قورئان ده فهرموئ، هه رچى وا له ئاسمانه كان و هه رچى وا له زهويدا، خورپه يان ئى ده كه وى و له سام و بيمى نركه و نه عه رته گهوره كه هه موو له هوئش خويان ده چن و ده بوورينه وه، مه گهر ئه و كه سانه كه به ويست و خواستى خودا، ئه م نركه و نه عه رته يه كاريان تى ناكا) فهرمووى: (له پاشا كه فووى دووهم دهكرى به صووردا، هه موو زيندو ده بنه وه، من يه كه م كه س ده بم كه زيندو ده بنه وه) يا فهرمووى: (له يه كه م كه سه كان ده بم كه زيندو ده كرينه وه كه چى له و كاته دا ده بينم وا مووسا په لامارى داميني ته خت و باره گاي خوداى داوه و به توندى كه مهرى عهرشى گرتووه، جا نازانم مووسا به هوئى بووران هه كهى كيوى طووره وه رزگارى بووه له بووران هه وى نه فخره يه كه م، يا ئه و له پيش مندا هوئى ها توته وه!).

پېغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (من شتی وا نائیم که بلیم کهسێ باشتره له یوونسی کوری مهتتا). {تاج/۳، زنجیره: ۱۱۶، ژماره: ۳۲۰۶، ۳۲۱۵ ج/۴ + ته جریدی بوخاری به کوردی بهرگی چواره، چاپی دووهم، لاپه‌ره: ۴۷، ژماره: ۱۳۶۲ = ۳۴۱۶، ۳۴۱۵، ۴۶۰۴، ۴۶۳۱، ۴۸۰۵}.

روونکردنهوه:

۱- مه‌به‌ست له‌وه که ده‌فه‌رموئ له‌خۆتانه‌وه، به‌بێ ده‌قی رۆشن، باوی پېغەمبەرئ مه‌ده‌ن به‌سه‌ر پېغەمبەرئکی تردا، نه‌وه‌یه: که به‌بێ پێویست ئهم جوړه پرسه نه‌ووروژینرئ، یا مه‌به‌ست نه‌وه‌یه: که نه‌و باودانه سه‌ربکیشی بو که موکورتی پېغەمبەرئ، دهنه خودای گه‌وره بو خۆی له‌ قورئانا ده‌فه‌رموئ: {تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ} که ئهم نایه‌ته پیرۆزه ده‌قیکی رۆشنه له‌سه‌رنه‌وه که هه‌ندئ له‌ پېغەمبەرکه‌کان له‌هه‌ندیکی تریان گه‌وره‌ترن!

۲- بورانه‌وه‌که‌ی کێوی توووری هه‌زه‌رتی مووسا، له‌م نایه‌ته‌دا، له‌ سوورده‌تی ئه‌عرافدا، تو‌مارکراوه، که ده‌فه‌رموئ: {وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَرِنِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَانِي وَلَكِنْ انْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ تَرَانِي فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَانَكَ تُبْتُ إِلَيْكَ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ - الأعراف - ۱۴۳/۷}:

ئه‌وه‌تا له‌م نایه‌ته‌دا، به‌پێی به‌ئینی، مووسا ده‌چێ بو سه‌ر کێوی طوور که‌وا له‌ ساری سینا، له‌ ولاتی میسری نیستا، له‌وئ له‌گه‌ل خوادا ده‌ست ده‌کا به‌ گو‌فتوگو، وه‌ داوا له‌خودا ده‌کا که‌خۆی نیشانی مووسا بدا هه‌تا به‌چاوی سه‌ر له‌دنیا‌دا، ته‌ماشای بکاو زاتی خودا ببینی!! خودایش ویستی که تیئ بگه‌یه‌نئ که ناتوانئ نه‌و ببینی، فەرمووی: ئه‌ی مووسا! ته‌ماشای نه‌و کێوی طووره‌ بکه، من ورشه‌یه‌کی خۆمی بو دهرئه‌خه‌م نه‌گه‌ر خۆی بو راگیراو به‌رگه‌ی نه‌و ورشه‌ دهرخسته‌ی منی گرت نه‌وا تۆش ده‌توانی من ببینی و به‌رگه‌ی دهرکه‌وتنی جیلوه‌و ورشه‌ی من ده‌گری، که خودا خۆی پیشانی کێوه‌که‌دا، به‌جاری کێوه‌که‌ هه‌پروون هه‌پروون بوو له‌گه‌ل

تهختی زهوییه کهدا یه کسان بوو، جا مووسا له سامو هه بیته تی ئەم رووداوه سهخت و دیژواره تۆقی و له شوینی خۆیدا بوورایه وه و بئ هۆش کهوت، کاتی هۆشی هاته وه و هاته وه سه ره خو و له حاله که به باشی حالی بوو، بۆ عوزر هینانه وه فه رموو: ئەی په ره وردگاری گه وره! به راستی پاک و پیروزی و بئ گه ردی هه می شه یی هه ر بۆ تۆیه و بهس، په شیمانم له م داوایه ی که له خۆمه وه له تۆم کرد، وه من یه که م با وه رداری سه رده می خۆم).

۳- فووی یه که می ش که ده کړئ به صووردا، له م ئایه ته دا روون کرا وه ته وه، که ده فه رموئ: {وَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ ثُمَّ نُفِخَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ قِيَامٌ يَنْظُرُونَ - الزمر - ۶۸/۳۹}.

واته: فووی یه که م ده کړئ به که ره نا (صوور) دا، کۆتایی به ژیا نی جیهان دینئ، ئی تر به فه رمانی خودا، هه رچی زیندوو هیه له ئاسمانه کان و زه ویدا، هه مووی به یه کجار ده مرن، مه گه ر که سانی نه بئ، که خودا له م مه رگه ساته جیا ی کردو ونه ته وه و خواستی له سه ر ئه وه یه که نه مرن، وه ک په ریه کانی به هه شت و که سانی تر، جا له پاش چل سال فووی دوو ده ده کړئ به که ره نا دا، ئی تر هه موو زیندوو ده بنه وه و هه رچی مردوو هیه هه موویان له نا و خاک ده رده چن و چا وه روانی ده که ن که چیان ئی ده کړئ!).

۱۲۵۳) باسی مه رگی مووسا پیغه مبه ر (دروودو سلاوی خودای گه وره ی له سه ر بی). (۶۰۹۸ - ۶۱۱۰)

بَابُ: فِي وَفَاةِ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ

۱۶۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «جَاءَ مَلَكُ الْمَوْتِ إِلَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ، فَقَالَ لَهُ: أَجِبْ رَبِّكَ، قَالَ: فَلَطَمَ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ عَيْنَ مَلَكِ الْمَوْتِ فَقَاَهَا، قَالَ: فَرَجَعَ الْمَلِكُ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى فَقَالَ: إِنَّكَ أَرْسَلْتَنِي إِلَى عَبْدٍ لَكَ لَا يُرِيدُ الْمَوْتَ وَقَدْ فَقَاَ عَيْنِي، قَالَ: فَرَدَّ اللَّهُ إِلَيْهِ عَيْنَهُ، وَقَالَ ارْجِعْ إِلَى عَبْدِي فَقُلْ: الْحَيَاةُ تُرِيدُ؟ فَإِنْ كُنْتَ تُرِيدُ الْحَيَاةَ، فَضَعْ يَدَكَ عَلَى مَتْنِ ثَوْبٍ فَمَا

تَوَارَتْ يَدُكَ مِنْ شَعْرَةٍ فَإِنَّكَ تَعِيشُ بِهَا سَنَةً. قَالَ: ثُمَّ مَهْ؟ قَالَ: ثُمَّ تَمُوتُ. قَالَ: فَلَا نَ مِنْ قَرِيبٍ، رَبِّ أَمْتِنِي مِنَ الْأَرْضِ الْمُقَدَّسَةِ رَمِيَّةَ بَحْرٍ). قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَاللَّهِ لَوْ أَنِّي عِنْدَهُ لَأَرَيْتُكُمْ قَبْرَهُ إِلَى جَانِبِ الطَّرِيقِ عِنْدَ الْكُثَيْبِ الْأَحْمَرِ». {الحديث: ٦١٠٠ = ٦١٠٥ فم. تجريد البخاری بالكوردی / ٢، رقم: ٦٣٩ = ١٣٣٩، ٣٠٤٧، لاپه‌ره: ٥٩. چاپی یه‌که‌م، لاپه‌ره: ٧٤ چاپی سالی / ١٠١٠ از:}

ئەبو هورەیره (رمزای خودای ئی بئ) فهرمووی: فریشتە‌ی گیانکی‌شان به فهرمانی خودا، لەشیوە‌ی پیاویکا، دەچی بۆ‌لای پی‌غه‌مبەر مووسا (دروودی خودای لەسەر بئ) پیی دە‌لئ: وە‌لامی پەرورە‌دگارت بە‌دەرە‌وه، من به‌فهرمانی خودا هاتووم که گیانی تو بکیشم، تۆش وەرە بە‌دە‌نگی فهرمانە‌که‌ی پەرورە‌دگارتە‌وه! مووسا شە‌فاز‌لله‌یه‌کی ئی دە‌دا، چاویکی قە‌لپووج دە‌کا) فهرمووی: جا فریشتە‌که‌ دە‌گەر‌پیتە‌وه بۆ‌لای خودا و پیی دە‌فهرموئ: تۆ منت ناردوو و بۆ‌لای بە‌ندە‌یی کە‌نایە‌وئ بم‌رئ، ئە‌وه‌تانئ مشتە‌کۆ‌لە‌یه‌کی دا لە‌چاو‌م، چاومی تە‌فاند، فهرمووی: جا خودا چاوی چاک دە‌کاتە‌وه‌و، پیی دە‌فهرموئ: بچۆ‌رە‌وه بۆ‌لای بە‌ندە‌که‌م که مووسایە‌و پیی بلئ: ئایا حە‌زت لە‌ژیانە‌؟ ئە‌گەر حە‌زت لە‌ژیانە‌، دە‌ستت دا‌بنئ لە‌سەر پشتی جوانە‌گایئ، چە‌ند موو بوو بە‌ژێر دە‌ستتە‌وه، لە‌باتی هەر موویئ لە‌و مووانە‌ سائئ ت‌ریش ب‌ژی. مووسا فهرمووی: ئە‌ی پەرورە‌دگارم! لە‌پاش ئە‌وه چی‌یه‌؟ فهرمووی: لە‌پاش ئە‌وه‌یش هەر مردنە‌، مووسا فهرمووی: کە‌واتە‌ با ئی‌ستابئ زوو بە‌زوو، بە‌لام دا‌وای لە‌ خودای گە‌وره‌ کرد، کە‌وا ن‌زیکی بکاتە‌وه لە‌خانە‌ی پ‌یرۆ‌زە‌وه (واتە‌ لە‌ بە‌یت‌ولە‌قدیسە‌وه) که بە‌قە‌د یە‌ک بە‌ردە‌ هاوی‌ژی بم‌ینئ بۆ‌ی و لە‌ویدا بم‌رئ و بن‌ی‌ژ‌رئ).

حە‌زرم‌ت (دروودی خودای لە‌سەر بئ) فهرمووی: (بە‌خودا، ئە‌گەر ئی‌ستا لە‌وئ بوومایە‌، لە‌و جی‌گە‌دا که مووسای تیا‌دا نی‌ژ‌را‌وه گۆ‌رە‌که‌یم ن‌یشان دە‌دان، کە‌وا لە‌تە‌ن‌یشت ر‌ی‌گە‌که‌وه، لە‌بن تە‌پۆ‌ل‌که‌ لە‌ سوورە‌که‌دایە‌، بە‌ردە‌ هاوی‌ژ‌یکی دە‌م‌ینئ بۆ‌ بە‌یت‌ول مە‌قدیس). {ب‌روانە‌: ژ‌مارە‌: ١٦١٤ که یە‌ک‌سەر وا لە‌دوا ئە‌م فهرموودە‌وه که‌وا‌ین لە‌خ‌زمە‌تیدا + تاج/٣، زنجیرە‌: ١١٧، ژ‌مارە‌: ٣٢٠٧ = تاج/٣، زنجیرە‌: ١١٦، ژ‌مارە‌: ٣٢٠٨.}

روونکردنه‌وه:

ئەم بەهرانه لەم فەرمووده‌یه وەرده‌گیرئ:

۱- فریشتە دەچیتە شەکل و شیوەی مەرۆقه‌وه.

۲- ئەم جوۆره فەرمووده‌یه جوۆره غەیبایەتییه‌کی واتیادا، باش وایه بەبێ زانیاری تەواو قسە‌ی ئی نه‌کری.

۳- فەرمووده‌ی پێغه‌مبەریش، وه‌ك قورئانی پیرۆز، لەرووی ده‌قه‌کانیه‌وه، دوو جوۆری هه‌یه: موحه‌م و موته‌شابه‌ه، ئەوه‌ی موحه‌م بێ له‌هه‌موو روویه‌که‌وه (واضح الدلال) یه به‌لگه‌ی رۆشنه له‌سه‌ر مه‌به‌ست، به‌لام موته‌شابه‌ه‌که‌ی پێویستی به‌شیکردنه‌وه‌ی قووله، له‌لایه‌ن پسپۆرانه‌وه، وه ئەم جوۆره فەرمووده، له ئەده‌بی هاوچه‌رخدا ناسراوه، به‌ره‌مزییه‌ت.

دینی پاک و پوخت پر له‌سه‌روه‌ری
ریکی هۆشی ساخ، بێ دهردی سه‌ری
ته‌نیا ئیسلامه، گه‌ردین په‌روه‌ری
له‌سه‌ری بژی و له‌سه‌ری به‌م‌ری!
ده‌ریای بێ په‌یی پر ته‌لیسمی ژین
مه‌له‌ی تیا بکه‌ به‌را به‌ری دین!
بخۆ و بخه‌وه‌و سه‌رکه‌ سه‌ر سه‌رین
دوو به‌ له‌وانه‌ی که‌وا سه‌ر سه‌رین!
به‌بێ شیاوی ته‌واوی ته‌واو
له‌ده‌ریای بێ په‌ی قه‌ت مه‌نی هه‌نگاو
له‌سه‌فه‌ری ژین، شه‌قاو به‌شه‌قاو
خه‌لاتی خودا بنی‌ره‌ بان چاوا!
رازو نه‌ینسی و ته‌لیسمی ناو ژین
هه‌روا هه‌وا ئی هه‌ردوو دنیاو دین
مه‌ر له‌ژیر خاکی په‌یی پی به‌رین
ئیمه‌ تا نه‌مرین زۆر بێ خه‌به‌رین!
له‌په‌ره‌ی دلت له‌جیگه‌ی ده‌فته‌ر
بنووسه‌ بآلئ: (اللَّهُ أَكْبَرُ!!)
فه‌رمایشتی خوا، قسه‌ی پێغه‌مبه‌ر
به‌بێ چه‌ن و چوون، وه‌ك تاجی گه‌وه‌ر

دەنیمە سەرچاوا، دەنیمە سەر سەر
بە پشەتیوانی خودای بانی سەر
فسەیه دەکەم بیکە بە پیوەر
لەبەری بە وەک شیعری زیوەر:
بەقەد نیسکیکە دیسکی کۆمپیوتەر
بەقەد سەد زانا عیلمی وا لەبەر!!

۱۲۵۴) فەرموودەی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ): لەلای مووساوە

تێپەڕیم لە گۆرەکهیدا نوێژی دکرد. (۶۰۹۸ - ۶۱۱۰)

باب: فِي قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَرَرْتُ عَلَى مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ يُصَلِّي فِي قَبْرِه
۱۶۱۴- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
قَالَ: «أُتِيتُ (وَفِي رِوَايَةٍ هَذَا) مَرَرْتُ عَلَى مُوسَى لَيْلَةَ أُسْرِي بِي عِنْدَ الْكُتَيْبِ الْأَحْمَرِ،
وَهُوَ قَائِمٌ يُصَلِّي فِي قَبْرِه». {الحديث: ۶۱۰۷ = ۶۱۱۳ ف.م. نسائي. قِيَامُ اللَّيْلِ: ۱۶۳۱.
تحفة الأشراف: ۸۸۲} :

ئەنەسە کۆری مالیک (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ)

فەرمووی: ئەو شەووە کە چووم بۆ ئیسرا، واتە: رویشتم بۆ شەو رەوی، لەریگە
لەلای مووسا پیغەمبەرەووە رەت بووم، لەلای تەپۆلگە لە سوورەکهیدا بوو، لەناو
گۆرەکهیدا راوەستاو بەپیوە نوێژی دکرد). {تاج/۳، زنجیرە: ۱۱۶، ژمارە: ۳۲۰۸
ج/۴}.

روونکردنەو:

۱- بڕوانە: تەجریدی بوخاری، وەرگەرێوە کوردییەکە، بەرگی یەکەم، لاپەرە:
۱۷۲، چاپی یەکەم، ژمارە: ۱۵۹ = ۲۱۶ فتح الباری هەتا کۆتایی روونکردنەووەکە.

۲- کۆمەڵی دەقی روشن هەیه: لەسەرئەووە کە پیغەمبەرێان و شەهیدان لە
گۆرەکانیاندا زیندوون، وەگیانیان پەيوەندییەکی بەهیزی هەیه بە جەستەیانەووە،
بەلام مەرج نییە کە ژیاانی شەهیدان و پیغەمبەرێان و پیاو چاکان، لەژیانی
دووھەمدا، بەتایبەتی لەژیانی بەرزەخ و ناو گۆردا، دەقاو دەق وەک ژیاانی جیھانیان
وابی، رەنگبێی لەزۆر روووەو، ئەم سێ ژیاانە جیاوازییان زۆر بێ، واتە: ژیاانی

جیهان و ژیاڻی بهرزەخ و ژیاڻی دوا روژا! ئەمە بیرو باوەری جەماوەری زانایانی ئەهلی سوننەت و جەماعەتن.

۳- خواپەرستی و عیبادەت و پەرستشی خواناسان و باوەرداران لە گۆڕو لەژیاڻی بهرزەخ و لە بههەشتا، لەجۆری عیبادەتی تەکلیفی نین، بەلکوو خودی ئەم عیبادەتانه خۆیان بۆ خواوەنهکانیان جۆریکن لە بههری گیانی و نازو نێعمەتی دوا روژی و لەزەتی تایبەت.

لە فەرموودەی ساختا، کۆمەڵی شت لەم بابەتە چەسپاوە: وەك ئەم نوێژە موسا لە گۆرەكەیدا، وەك تەوافی حەزەرتی عیسا بەدەوری بەیتا. {تاج/۳، زنجیرە: ۱۱۷، ژمارە: ۳۲۰۹ = تجرید/۴، ژمارە: ۱۳۷۰ = ۳۴۴۰ فتح الباری + مسلم. ایمان: ۴۲۴، ۴۲۵، ۷۲۸۹ شیخا}.

وەك: تەلبیە و عەمرە موسا و یونس (بەروانە: تاج/۳، زنجیرە: ۱۱۸، ژمارە: ۳۲۱۴ = بخاری. حج)، (تەجرید/۲، لاپەرە: ۱۷۰ ج/۱، ژمارە: ۷۴۷ = ۱۵۵۵ فتح الباری. موسلیمیش لە میعراجدا گیراویەتەو).

وەك بەهەشتیەکان بەیانیان و ئیواران سوپاس و حەمدو یادو زیكرو تەسبیحاتی خودای مەزن دەكەن (تاج/۵، لاپەرە: ۷۵۲، زنجیرە: ۱۴۲ أوصاف أهل الجنة ژمارە: ۵۷۳۷، ۵۷۳۸. مسلم. جنه ونعيمها رقم: ۷۰۷۶، ۷۰۷۷، ۷۰۷۸ شیخا. تجرید البخاری/۳، ژمارە: ۱۳۱۲ = ۳۲۴۵ فتح الباری). وەك ئەو قورئان خوێنەکان لەبەهەشتا قورئان دەخوینن (بەروانە: تاج/۴، لاپەرە: ۷، زنجیرە: ۷۶، ژمارە: ۳۵۹۵، ۳۵۹۶ حدیثان صحیحان عند الترمذی). وەك: خوێندنی سوورەتی تەبارەك لەناو گۆردا. (بەروانە: تاج/۴، زنجیرە: ۸۸، ژمارە: ۳۶۵۶ ج/۴).

وەك: تەلبیە و حەج و عەمرە و تەوافی بەیت لەلایەنی پێغەمبەرانیوە، وەك نوێژکردنی موسا و نوێژکردنی عیسا و نوێژکردنی ئیبراھیم، کە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەشەوی ئیسراەدا بینوویانی نوێژیان کردووە. {تاج/۳، زنجیرە: ۱۰۰، ژمارە: ۳۱۵۷ = مسلم. ایمان: ۴۲۹} لە فەتحوولولھیمدا ئەم حەدیثە نەقل دەکا، کە بەیھەقی و مەناوی بە صەحیحیان داناوە: (الأَنْبِيَاءُ أَحْيَاءُ فِي قُبُورِهِمْ يُصَلُّونَ). واتە:

پيغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) دهفهرموئ: (پيغهمبهران زيندوون له گۆرهكانيانا نويزر دهكهن). شهر حى فهرموودهى ژماره (۶۱۱۳ فتح الملهم = فم).

وهك: ئهوه لهشهوى ئيسراء دا، پيغهمبەر (دروودی خودای لهسەر بئ) بهرنويزرى بۆ كۆمهلى له پيغهمبهران دهكا. {بروانه: تاج/۳، زنجيره: ۱۰۰، ژماره: ۳۱۵۷. مسلم.
يمان: ۴۲۹}.

۴- كورتو پوختو بهكوردى پهتى:

(پيغهمبهران و شههيدان و پياو چاكان، لهژيانى بهرزهدا زيندوون، وه پهيوهنديان به جهستهكانيان و به گۆرهكانيانهوه ههيه، وه پهيوهندى به يهكترييهوه دهكهن، هاموشوى ئاسمانهكان و شويئانى تر دهكهن، وه ههروهها بهشدارى له بۆنه و رووداوو گرنگهكانى جيهاندا دهكهن، وهك هاوبهشى له بۆنهى
حهج و عهمره و تهوافو نويزرى جهماعهت و پيشوازى يهكترى.

لهجيهانى دووههميشا ههست بهخۆشى و ناخۆشى خويان و گهلهكانيان دهكهن، بهخۆشى و باشى نهتهوهكانيان شادمان دهبن، بهكزى و بئ نازى و كهساسى و لاوازيان دلگران دهبن، كهيفخۆش دهبن، تووره دهبن، پيدهكهئن، دهگرين، ئاگان
لهحالى ئۆمهتيان ههيه. {تاج/۳، زنجيره: ۲۰، ژماره: ۳۳۷۸ + تاج/۳، زنجيره: ۱۰۰،
ژماره: ۳۱۵۵}.

لهژيانى بهرزهدا: خواپهرستى و عيبادهت و پهرستش و كارى ترى جيا جيا
نهنجام دهدهن، وهك: نويزر و جهماعهت و دهستنويزر گرتن. {ژماره: ۱۶۳۲ = ۶۱۵۰
صحيح مسلم} و ههج و تهوافى بهيت و عهمره و يادى خوداو نزاى باش و ئامۆژگارى
خيرو سلاو و رۆژباشى و چاكوچوونى له يهكترى و وهلامدانهوى سلاو، وه زۆر له
رهفتارو خوو عادهتو باوى كۆمهلايهتى جوانى دنيايى لهناويانا دهمنيئ و پهپرهى
دهكهن، وهك ئهوه ئادهمو ئيراهيم شانازى بهوهوه دهكهن، كه كورى خانهدان و پايه
بهرزى وهك موحهমেديان ههيه، وهك: گريان و خهم خواردن بۆ جيماوى و
كهساسى گهلى خويان، وهك پيشوازى و چوون بهپير ميوان و چاك و چوونى.

ههروا مردوو دمتوانی په یوهندی و قسه و گوښتوگوو چاک و چوئی و ته فاهوم له گهل زیندوو بکا.

وه جیاوازی زمان و دهگهزو نیشتمان و نه ته وه، نابی به پښتگر له تیگه یشتن له یه کتری {بروانه: ته جریدی بوخاری به کوردی به رگی چواره م ژماره: ۱۵۱۳ = ۳۸۸۷، ۳۲۰۷، ۳۲۹۳، ۲۴۳۰ فتح الباری}.

(کورت و پوخت: زور شت له جیهانی دوو هه ما به پیوهری ئه م جیهانی یه که مه ناپیوری، به لکوو زور شت له وجیهان ریڅ به پیچه وانه ی پیوهره کانی ئه م جیهانی یه که مه یه!).

(۱۲۵۵) باسی یادی یوسف پیغه مبه (دروودی خودای له سر بی): (۶۱۱۱)

بَابُ فِي ذِكْرِ يُوسُفَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

۱۶۱۵- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قِيلَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ مَنْ أَكْرَمُ النَّاسِ؟ قَالَ: «أَتْقَاهُمْ». قَالُوا: لَيْسَ عَنْ هَذَا نَسْأَلُكَ، قَالَ: «يُوسُفُ نَبِيُّ اللَّهِ ابْنُ نَبِيِّ اللَّهِ ابْنِ نَبِيِّ اللَّهِ ابْنِ خَلِيلِ اللَّهِ». قَالُوا: لَيْسَ عَنْ هَذَا نَسْأَلُكَ، قَالَ: «فَعَنْ مَعَادِنِ الْعَرَبِ تَسْأَلُونِي؟ خِيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقَّهُوا». {الحديث: ۶۱۱۱ = ۱۳۴۵، ۳۳۵۳، ۳۳۷۴، ۳۳۸۳، ۳۴۹۰، ۴۶۸۹ ز تحفة الأشراف: ۱۴۳۰۷}:

ئهو هورهيره (رهزای خودای ئی بی) دهغه رموی: له پیغه مبه پرسیار کرا: کام که سی گهوره ترو به ریتره؟ فهرمووی: (گهوره ترین و به ریترینیان له لای خودای گهوره، ئهو که سه یانه که زورتر له خودا برسی!). عه رزیان کرد: مه به ستمان ئه مه نیه و له م لایه نه وه لیث ناپرسین. فهرمووی: (دهی گهوره ترین و به ریترینیان به پرشته ی نه سه بو بنه چه و ره سه نامه: پیغه مبه یوسوفه، که هه م خوی پیغه مبه ری خودایه، هه م باوکی پیغه مبه ری خودایه، هه م باپیره ی پیغه مبه ری خودایه، هه م باپیره گهوره میشی که چه زره تی ئیبراهیم خه لیله دؤستی خودایه. واته: (خلیل الله) یه. گوتیان: قوربان! مه به ستمان ئه مه یش نیه و پرسیاری ئه مه یشت ئی

ناکهین. فەرمووی: (دیاره لەبنەچە ی بنەمالە و خانەدانە کانی عەرەب پرسیار دەکەن، کەرپێک وەک کان وان، کە هەرکانی تایبەتمەندی خۆی هەیە، چۆن جیاوازی و بەرزى و نزمى لەنیوان کانهکانا هەیە، بەهەمان شیوەش لەنیوان بنەمالەکانی عەرەبدا هەیە؟).

عەرزىان کرد: بە ئی مەبەستمان ئەوانە. فەرمووی: (دەى بزانی کە ئەو کەسانەتان کە لەسەر دەمی پێش هاتنی ئیسلامەتیدا باش بوون، ئیستاش لەسەر دەمی هاتنی ئیسلامەتیدا هەر ئەوانەتان باشە کانتان، بەلام بەمەرجی کە شارەزایی لە ئاییندا پەیدا بکەن و بە جوانی رەفتاری پێ بکەن!). {تاج/۴، زنجیرە: ۱۳، ژمارە: ۳۹۲۷ ج/۴ = چاپی چوارەم}.

روونکردنەوه:

حەزەرەتى یوسف خۆى و باوکی و باپیرەى و باپیرە گەورەى پێغەمبەر بوون، ناوی یوسفى کورى یەعقوبى کورى ئیسرائیل کورى ئیبراهیمە (سلاوو دروودى خودایان لەسەر بێ). {بەروانە: تاج/۴، زنجیرە: ۱۳، ژمارە: ۳۹۲۶ ج/۴ = چاپی چوارەم}.

(۱۲۵۶) باسی یادى زەکەریا (دروودى خودای لەسەر بێ). (۶۱۱۲)

بَابُ: فِي ذِكْرِ زَكْرِيَّا عَلَيْهِ السَّلَامُ

۱۶۱۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «كَانَ زَكْرِيَّا نَجَّارًا». {الحديث: ۶۱۱۲ = ۶۱۱۸ فم:}.

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئ بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (پێغەمبەر زەکەریا (دروودی خودای لەسەر بێ) دارتاش بوو). {تاج/۳، زنجیرە: ۱۸، ژمارە: ۳۳۱۶ ج/۴}.

(۱۲۵۷) باسی یونس (دروودى خودای لەسەر بێ). (۶۰۹۸ - ۶۱۱۰)

بَابُ: فِي ذِكْرِ يُونُسَ عَلَيْهِ السَّلَامُ

۱۶۱۷- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «قَالَ: يَعْزِي اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: لَا يَنْبَغِي لِعَبْدٍ لِي (وَقَالَ ابْنُ الْمُثَنَّى لِعَبْدِي) أَنْ يَقُولَ أَنَا خَيْرٌ

مِنْ يُوسُفَ بْنِ مَتَّى عَلَيْهِ السَّلَامُ». {الحديث: ۶۱۰۹ = ۶۱۱۵ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۳۶۲ = ۳۴۱۶، ۳۴۱۵، ۴۶۰۴، ۴۶۳۱، ۴۸۰۵، ۴۶۳۳. تحفة الأشراف: ۱۲۲۷۲}:

نهبو هوردهیره (رهزای خودای لی بن) فهرمووی: پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بن) فهرمووی: (واته: خودای گهوره و مهزن فهرمووی): بؤ هیچ بهندهیهکی من رهوا نییه که لهخویهوه بلی: من باشترم له یونسی کوپی مهتتا). {تاج/ ۳، زنجیره: ۱۱۸، ژماره: ۲۲۱۵}.

روونکردنهوه:

۱- نهم فهرموودهیه نیمامی موسلیم (رهحمتی خودای لی بن) لهدوو مامؤستای خویهوه دهیگیپرتهوه، که (نهبوبهکری کوپی شهیه) و (موحهممهی کوپی موتهننا)ن، جیاوازییهکی زور کهم لهیهک وشهدا هیه، لهنیوانی گیرانهوهی نهبوبهکرو موحهممهدی کوپی موتهننادا، بهم شیویه: له گیرانهوهی نهبوبهکرا وشهکه (لَعْبَدِي)یه، بهلام له گیرانهوهی موحهممهدی کوپی موتهننادا، وشهکه (لَعْبَدِي)یه، له وهرگهراوه کوردییهکهدا پالفتهی واتای دوو وشهکه (یا دوو لهفظهکه) رهچاوکراوه.

۲- مهبهست لهوه که دهفهرموی: بؤ هیچ بهندهیی رهوا نییه، که لهخویهوه بلی... تاد، بهلام نهگهر لهخویهوه نهبوو، وه بهپی بهلگهیهکی قورئانی، یا فهرموودهیی بوو، نهوه دروسته.

(۱۲۵۸) باسی عیسا (دروودی خودای لهسمر بی). (۶۰۸۳ - ۶۰۸۹)

باب: فِي ذِكْرِ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ

۱۶۱۸- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَنَا أَوْلَى النَّاسِ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ فِي الْأُولَى وَالْآخِرَةِ». قَالُوا: كَيْفَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الْأَنْبِيَاءُ إِخْوَةٌ مِنْ عِلَاتٍ، وَأُمَّهَاتُهُمْ شَتَّى، وَدِينُهُمْ وَاحِدٌ، فَلَيْسَ بَيْنَنَا نَبِيٌّ». {الحديث: ۶۰۸۵ = ۶۰۸۶ فم. تجرید البخاری بالكوردی/ ۴، رقم: ۱۳۷۱ = ۳۴۴۲، ۳۴۴۳. أبو داود. السنة: ۴۶۷۵. تحفة الأشراف: ۱۴۷۶۹}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) دەفەر مووی: خۆشەو ویست (دروودی خودای لەسەر بی) دەفەر مووی: (لەھەردوو جیھاندا من لەھەموو کەسیکی تر، لەپیشترم بە عیسی کۆری مەریەم).

عەرزیا ن کرد: چۆن؟ ئەی پیغەمبەری خودا! فەر مووی: (پیغەمبەرەکان ھەموو برای یە کترین، بەلام دایکیان جیا یە ھەریەکی لەھەو پییەکن، گەرچی دایکیان جیا یە (واتە: شەریعەتەکانیا ن جیا جیا یە) بەلام لە بنەرەتدا ئایینە کەیا ن یە کە، کە خودا بە یە ک زانی و یە کتا پەرستیە، ھۆی ئەو دیش کە من لەپیشتر پیغەمبەرم بە عیسا ئەو دیە کە لەنیوانی من و لەنیوانی ئەودا پیغەمبەری تر نییە). {تاج/۳، زنجیرە: ۱۱۷، ژمارە: ۳۲۱۲}.

۱۲۵۹) ھەموو مندالی کاتی لەدایک دەبی شەیتان سەرە سیخورمە یەکی ئی دەدا. مەریەم و عیسی کۆری نەبی. (۶۰۸۳ - ۶۰۸۹)

بَابُ مَسِّ الشَّيْطَانِ كُلِّ مَوْلُودٍ إِلَّا مَرْيَمَ وَأَبْنَاهَا عَلَيْهِ السَّلَامُ

۱۶۱۹ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «مَا مِنْ مَوْلُودٍ يُولَدُ إِلَّا نَحَسَهُ الشَّيْطَانُ، فَيَسْتَهْلُ صَارِخًا مِنْ نَحْسَةِ الشَّيْطَانِ إِلَّا ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ». ثُمَّ قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: اقْرَءُوا إِنْ شِئْتُمْ: (وَإِنِّي أُعِيدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ). {الحديث: ۶۰۸۶ = ۶۰۸۹ ف.م. بخاری. تفسیر: ۴۵۴۸. تحفة الأشراف: ۱۳۲۷۶}.

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەر مووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) فەر مووی: (ھەموو مندالی کاتی لەدایک دەبی، شەیتان سەرە سیخورمە یەکی ئی دەدا، بەھۆی ئەو سەرە سیخورمە ی شەیتانەو دیە کە مندال ھەر کە لەدایک دەکەو یتە خوارو دە، دەس بەجی ھاوار و قیژدی ن دەکا، بەلام عیسی کۆری مەریەم و مەریەمی دایکی، بەرئەم سەرە سیخورمە یە نەکەو تون).

ئەبو ھورەیرە (خودای ئی رازی بن) فەر مووی: ئەگەر حەزەدە کە ن بو پستیوانی ئەم فەر موو دیە ئەم ئایەتە بخوینن:

{وَإِنِّي أُعِيدُهَا بِكَ وَذُرِّيَّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ - آل عمران - ۳۶/۳} : واتە: وە بەراستی من ئەم کچەم و نەتەو دی ئەم کچەم دەھاومە پەنا ی میھەربان و تەوانای

تۆۋە، لە دەس بۆ بردن و زیان لیدانی ئیبلیسی دەرکراوی بەشپراو لە رحمەتی تۆ!}. {تاج/۳، زنجیرە: ۱۱۷، ژمارە: ۳۲۱۱ ج/۴}.

۱۲۶۰) فەرماشتی عیسا: باوەرم ھەبە بەخودا و چاوی خۆم بەدرۆ دەخەمەو! (۶۰۸۹ - ۶۰۸۳)

بَابُ: قَوْلُ عِيسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ آمَنْتُ بِاللَّهِ وَكَذَّبْتُ نَفْسِي
۱۶۲۰- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «رَأَى عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَجُلًا يَسْرِقُ فَقَالَ لَهُ عِيسَى: سَرَقْتَ؟ قَالَ: كَلَّا وَالَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ، فَقَالَ عِيسَى: آمَنْتُ بِاللَّهِ، وَكَذَّبْتُ نَفْسِي». {الحديث: ۶۰۸۹ = ۶۰۹۳ فم. تجريد البخاری/۴، رقم: ۱۳۷۲ = ۳۴۴۴ فتح الباری}:

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) دەفەرموئ: (عیسای کورێ مەریەم (سلاوی خودایان ئی بێ) چاوی ئی بوو، کابراییی دزی دەکا، پێی فەرموو: تۆ دزیت دەکرد. کابراکە گوتی: نە، بەو خودایە کە ھەر خۆی خودایە، من شتی وام نەکردوو! عیسای کورێ مەریەمیش (دروودی خودایان لەسەر بێ) فەرمووی: باوەرم ھەبە بەخودا و چاوی خۆم بەدرۆ خستەو!!). {تاج/۳، زنجیرە: ۱۱۷، ژمارە: ۳۲۱۳}.

روونکردنەو:

دەلێن: جارێ کویرێک و ئیفلجیک و پیاویکی ساخ، لەجێگەیی دەبن، ساخەکە برێ پاری پێ دەبێ، لە بنمیچی جێگەکەدا دەیشاریتەو دەروا بۆ کاری، کەدیتەو دەروانی پاریکە نەماو، بۆ چارەسەر و راویژ دەچی بۆلای عیسا، عیسا دەچی لەگەڵیا بۆ جێگە پاری دزراو، لێی دەپرسی: کێت لەگەڵدا بوو؟ دەلێ: من و ئەم کویرە و ئەم ئیفلجە بووین، دیارە ئەم کویرە چاوی لێم نەبوو و ئەمەیش ئیفلجە، کەواتە دزەکە ئەمانە نییە!! عیسا دەفەرموئ: (بە پێچەوانەو، قاچی ئەم کویرە و چاوی ئەم ئیفلجە ئەم دزیەیانکردوو!!).

۵۱- نامه‌ی گه‌وره‌یی هاو ده‌لانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودا له‌سه‌ر

پیغه‌مبه‌رو ره‌زای خودای گه‌وره له یاران و هاو ده‌لانی بی)

کتاب فضائل أصحاب النبى (صلی الله علیه وسلم)

{بروانه: تاجول نوصول به کوردی، به‌رگی سییهم زنجیره: ۱ هه‌تا زنجیره: ۷۵
له ژماره: ۲۲۲۱ وه هه‌تا ژماره: ۲۵۸۹ له لاپه‌ره: ۵۳۰ وه هه‌تا لاپه‌ره: ۷۸۰ ج/ ۴} +
{مختصر صحیح البخاری المسمی ب(التجريد الصريح) له زنجیره: ۶۶ وه هه‌تا زنجیره:
۶۷ له ژماره: ۱۴۴۹ وه هه‌تا ژماره: ۱۵۲۲}.

۱۲۶۱) باسی به‌ه‌ره‌و گه‌وره‌یی نه‌بویه‌کری سه‌دیق (ره‌زای خودای لی بی) له‌گه‌ل

باسی فه‌رمایشتی پیغه‌مبه‌ر: (ئه‌ی نه‌بویه‌کر گومان‌ت چیه به‌و دوو که‌سه، که

خودا خو‌ی که‌سی سییه‌میانه). (۶۱۱۹ - ۶۱۲۶)

باب: فضائل أبي بكر الصديق (رضي الله عنه) وقوله (صلی الله علیه وسلم): (ما

ظنك باثنين الله ثالثهما)

۱۲۶۱- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ أَبَا بَكْرٍ الصِّدِّيقَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

قَالَ: نَظَرْتُ إِلَى أَقْدَامِ الْمُشْرِكِينَ عَلَى رُءُوسِنَا وَنَحْنُ فِي الْغَارِ، فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! لَوْ أَنَّ

أَحَدَهُمْ نَظَرَ إِلَى قَدَمَيْهِ أَبْصَرَنَا تَحْتَ قَدَمَيْهِ، فَقَالَ: «يَا أَبَا بَكْرٍ مَا ظَنُّكَ بِاِثْنَيْنِ اللَّهُ

ثَالِثُهُمَا». {الحديث: ۶۱۱۹ = ۶۱۲۵ فم. تجريد البخاری/ ۴، رقم: ۱۵۱۹ = ۳۹۲۲،

{۳۶۵۳، ۴۶۶۳}:

ئه‌نه‌سی کور‌ی مالیک (ره‌زای خودای لی بی) فه‌رمووی: ئه‌بویه‌کری سه‌دیق (ره‌زای خودای لی بی)

فه‌رمووی: له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ردا بووم، له‌سه‌فه‌ری کوچ‌دا، له‌ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌ی چیا‌ی

سه‌ور بووین، ئه‌و ده‌سته‌یه‌ی که‌له ناموس‌لمانه‌کانی مه‌که‌که شوینمان که‌وتبوون، که یا

بمان‌کوژن، یا دیلمان‌بکه‌ن، سه‌رکه‌وتبوونه سه‌ر سه‌ربانی ئه‌شکه‌وته‌که‌و، به‌سه‌ر

سه‌رمانه‌وه راوه‌ستابوون، که ته‌ماشام کردو سه‌رم هه‌ل‌پ‌ری وا قاچی ئه‌و ده‌سته‌یه‌ی دیارن

له‌منه‌وه، عه‌رزی جه‌زده‌تم کرد: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! خو ئه‌گه‌ر یه‌کی‌کیان ته‌ماشای

ژیر‌پ‌یی خو‌ی بکا، له‌به‌ر‌پ‌یی خو‌یدا ده‌مان‌بین‌و که‌شف ده‌بین و ده‌مان کوژن!

فهرمووی (دروودی خودای له‌سهر بی): (ئهی ئه‌بویه‌کر! بی دهنگبه، ئیمه دوو که‌سین، خودا خووی که‌سی سییه‌ممانه، دهی گومان‌ت چیه بهو دوو که‌سه که‌خودا خووی که‌سی سییه‌میانه. واته: خه‌مت نه‌بی خودای گه‌وره له‌گه‌ئمانه، که‌سی خودای له‌گه‌ئ بی، که‌س زه‌فه‌ری پی نابا). {تاج/۴، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۳۹۰۳. ته‌فسیری سوورته‌تی ته‌ویه}.

۱۶۲۲) فهرمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی): (ئه‌بویه‌کر له‌گشت که‌س پتر پیاو‌ده‌تی به‌سهر منه‌وه هه‌یه).

باب: قَوْلُهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَمَّنَ النَّاسَ عَلَىٰ فِی مَالِهِ وَصَحْبَتِهِ أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)»
 ۱۶۲۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَلَسَ عَلَى الْمِنْبَرِ فَقَالَ: «عَبْدُ خَيْرِهِ اللَّهُ بَيْنَ أَنْ يُؤْتِيَهُ زَهْرَةُ الدُّنْيَا وَيَبْنَ مَا عِنْدَهُ، فَاخْتَارَ مَا عِنْدَهُ». فَبَكَى أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَبَكَى، وَقَالَ: فَدَيْنَاكَ يَا أَبَانَا وَأُمَّهَاتِنَا، قَالَ: فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هُوَ الْمُخَيَّرُ، وَكَانَ أَبُو بَكْرٍ أَعْلَمَنَا بِهِ، وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ أَمَّنَ النَّاسَ عَلَىٰ فِی مَالِهِ وَصَحْبَتِهِ أَبُو بَكْرٍ، وَلَوْ كُنْتُ مَتَّخِذًا خَلِيلًا، لَاتَّخَذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا، وَلَكِنْ أُخُوَّةُ الْإِسْلَامِ، لَا تَبْقَيْنَ فِی الْمَسْجِدِ خَوْفَةٌ إِلَّا خَوْفَةُ أَبِي بَكْرٍ». {الحديث: ۶۱۲۰ = ۶۱۲۶ فم. تجرید البخاری ۱/، رقم: ۲۸۶ = ۴۶۶، ۳۶۵۴، ۳۹۰۴ فتح الباری. ترمذی. مناقب: ۳۶۶۰. تحفة الأشراف: ۴۱۴۵}:

ئه‌بو سه‌عیدی خودری (ره‌زای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) له‌سه‌ردوانگه دانیش‌ت، وتاریکی بو‌ماندا، فهرمووی: (خودا به‌نده‌یه‌کی خووی کردووه به‌سهر پشک: که یا له‌جیه‌اندا بمینی و به‌هره‌مه‌ندی له‌خووشی دنیا‌ی رازاوه، یان ئه‌و به‌شو و باره‌یه هه‌ل‌بگری که له‌لای خودا دانراوه بو‌ی، ئه‌و به‌نده‌یه‌یش ئه‌و به‌شو و باره‌یه‌ی هه‌ل‌بزار که له‌لای خودایه).

فهرمووی: جا ئه‌بویه‌گری سه‌دیق، که گو‌یی له‌م فهرمایشته‌ی پیغه‌مبه‌ر بوو، ده‌ستی کرد به‌گریان و زۆر گریا، وه فهرمووی: قوربان! ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! باو‌ک و دایکمان ده‌که‌ین به‌ قوربانی تو!

فهرمووی: ئیمه ئەم گریانەى ئەومان بەلاوہ سەیر بوو!! تەنەت من لەدلى خوڤا گوتم: ئەم پیرە مێردە بو دەگری؟ لەبەرئەوہى کەخودا بەندەپەکی کردووہ بەسەرپشک لەنیوانى خوڤى جیہان و لەنیوانى ئەو بەشو بارەپەى کەوا لەلای خودا، وە بەندەکەیش بەشو بارەو بەەرەکەى لای خودای ھەلبژاردبى شتى وا گریانى بوچیپە؟

تومەز ئەو بەندەپەى کەکراوو بەسەرپشک و خاترخو کرابوو، لەنیوان ئەم جیہان و ئەو جیہاندا پیڤەمبەر خوڤى بوو (دروودى خودای لەسەر بى) وە ئەبوبەکر (رەزای خودای لى بى) لەئیمە باشتر لەمەبەستى فەرموودەکەى حەزەرت (دروودى خودای لەسەر بى) تیڤەشتبوو. پیڤەمبەر فەرموو: (ئەى ئەبوبەکر! مەگرى، بەراستى ئەبوبەکر لەھەموو کەس زیاتر پیاوہتى بەسەرمنەوہ ھەپە، چ بەگیان، چ بەسامان، ئەگەر من لە ئۆمەتم کەسێکم بگرتایە بەدۆست بو خوڤ، ئەبوبەکر ھەل دەبژاردو دەمکرد بەدۆستى گیانى بەگیانى خوڤ، بەلام کەسێ لەئۆمەتم ناگرم بەدۆست و خەلیلى تایبەتى بو خوڤ، چونکە من خودا کردوومى بەدۆستى خوڤ، بەلام لەگەل ئەمەشدا تا بلێى براپەتى و دۆستاپەتى نایینى ئیسلام لەنیوانمانا پتەوو بەھیزە لەسایەى خوداوە!). ھەتا ئەوکاتە گەل لە ھاوہلان دەرگیان لەسەر مالى مزگەوت بوو، جا پیڤەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) سەبارەت بەم بابەتە فەرموو: (ھەردەرگایى لەسەر مزگەوتە دەبى بگىرى، تەنیا دەرگای مالاکەى ئەبوبەکر نەبى!). {تاج/٤، زنجیرە: ٣، ژمارە: ٢٢٢٤، ٤/}.

١٢٦٢) خوشەویستەرىن کەس لەلای پیڤەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى)

ئەبوبەکرى صەدیفە. (٦١١٩ - ٦١٣٦)

باب: أَحَبُّ النَّاسِ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَبُو بَكْرٍ الصَّدِيقُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَأَرْضَاهُ ١٦٢٣- عَنْ أَبِي عُمَرَ قَالَ: أَخْبَرَنِي عُمَرُ بْنُ الْعَاصِ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَهُ عَلَى جَيْشِ ذَاتِ السَّلَاسِلِ فَأَتَيْتُهُ فَقُلْتُ: أَيُّ النَّاسِ أَحَبُّ إِلَيْكَ؟ قَالَ: «عَائِشَةُ»، قُلْتُ: مِنْ الرِّجَالِ؟ قَالَ: «أَبُوهَا»، قُلْتُ: ثُمَّ مَنْ؟ قَالَ: «ثُمَّ عُمَرُ». فَعَدَّ رَجُلًا. {الحديث: ٦١٢٧ = ٦١٣٣ فم. تجريد البخارى/٤، رقم: ١٤٥٢ = ٣٦٦٢، ٤٣٥٨}:

ئەبو عثمان فەرمووی: عەمری کۆری عاص (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) منی کرد بە فەرماندەیی سوپای غەزای زاتو سەلاسیل، چوومه خزمەتی، عەرزیکرد: ئەو پیڤەمبەری خودا! کێ زۆر خوشەویستە لەلات؟ فەرمووی: (عائیشە). وتم: ئەو لەپیاوان؟ فەرمووی: (باوکی عائیشە). واتە: ئەبوبەکرێ صەدیق. گوتم: لەپاش ئەوان کێی تر؟ فەرمووی: (عومەر). حەزەرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) چەند کەسیکی تریشی ژمارد کە خوشی دەوین. {تاج/۳، زنجیرە: ۳۱، ژمارە: ۲۴۱۸}.

۱۲۶۴) کۆمەڵی کاری چاکە لە ئەبوبەکرێ صەدیقدا کۆبوونەتەوە و بوون بەهۆی ئەوە کە بیکەن بە بەهەشتی
بَابُ: إِجْتِمَاعُ أَعْمَالِ الْبِرِّ لِلصَّدِيقِ وَدُخُولِهِ الْجَنَّةِ
 {بەروانە: فەرموودهکە ی ئەبو هورەیرە، کە لەپیشەووە لەژمارە: (۵۴۲) دا رابورد}.

۱۲۶۵) فەرموودهکە ی پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ): (من و ئەبوبەکر و عومەر باوەرمان بە مەهەیه). (۶۱۱۹ - ۶۱۳۶)

بَابُ: فِي قَوْلِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): فَإِنِّي أُوْمِنُ بِهِ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ
 ۱۶۲۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَسُوقُ بَقَرَةً لَهُ قَدْ حَمَلَ عَلَيْهَا التَّفَتُّ إِلَيْهِ الْبَقَرَةُ فَقَالَتْ: إِنِّي لَمْ أُخْلَقْ لِهَذَا، وَلَكِنِّي إِنَّمَا خُلِقْتُ لِلْحَرْثِ». فَقَالَ النَّاسُ: سُبْحَانَ اللَّهِ تَعَجُّبًا وَفَزَعًا! أَبَقَرَةٌ تَكَلِّمُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنِّي أُوْمِنُ بِهِ وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ». قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «بَيْنَا رَاغٍ فِي غَنَمِهِ عَدَا عَلَيْهِ الذُّئْبُ، فَأَخَذَ مِنْهَا شَاةً، فَطَلَبَهُ الرَّاعِي، حَتَّى اسْتَنْقَذَهَا مِنْهُ، فَالْتَفَتَ إِلَيْهِ الذُّئْبُ فَقَالَ لَهُ: مَنْ لَهَا يَوْمَ السَّبْعِ؟ يَوْمَ لَيْسَ لَهَا رَاغٍ غَيْرِي». فَقَالَ النَّاسُ: سُبْحَانَ اللَّهِ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنِّي أُوْمِنُ بِذَلِكَ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ». {الحديث: ۶۱۳۳ = ۶۱۳۹
 فم. تجريد البخاری/۳، رقم: ۱۰۲۲ = ۲۳۲۴، ۲۴۷۱، ۳۶۶۳، ۳۶۹۰}.

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (جاری پیاوی رەشەولایخیکی بارکردبوو، لێی دەخوری، لەوکاتەدا رەشەولایخەکە ئاوری ئی دایەووە گوتی: من بۆ ئەمە دروست نەکراوم، من بۆ جووتکردن و زەوی کیلان دروست کراوم، نەک بۆ بارو سواربوون، خودا ھەرشتیکێ بۆ شتی دروست کردووە: مەرقە بۆ خواپەرستی، گا بۆ جووتکردن!

جا خەلکەکە لەمە سەرسام بوون و تۆقین، کە ولای قسەبکا و ھانایان بردەبەر یادوزیکری خودا و گوتیان: سوبحانەللا! نامەخوا لەکاری خوا، رەشە ولایخ قسە دەکا!! جا ھەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەگەر ھەندئ کەس سەرسام دەبن لەقسەکردنی ئازەلی بێ زمان، بەلام من خۆم و ئەبوبەکری صەدیق و عومەری فاروق، باوەردەکەین بەم گفتوگۆیە، سەرسام مەبن لەشتی وا، بۆ خوا چی تی دەچی، ئەو کەسە کە ئادەمیزادی ھێناوێتە قسە، دەتوانی ئازەلیش بەھینیتە قسە!).

ئەبو ھورەیرە فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (جاری گورگی مەری دەفرینیت لەبەر شوانی، شوانەکە شوینی دەکەوی و دەنیشیتە سەری، ھەتا لێ دەسینیتەو، جا گورگەکە ئاوپ لە شوانەکە دەداتەووە پێی دەلی: ئەی رۆژەکە کە رۆژ رۆژی درندەییەو، جگە لەمن شوانی تری نییە، کێ رزگاری دەکا لەچنگم!! مەردومەکە گوتیانەو: سوبحانەللا، نامەخوا لەکاری خوا، چەند جوانە! خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (من و ئەبوبەکەر و عومەر باوەر بەمە دەکەین!). {تاج/۲، زنجیرە: ۱۷۱، ژمارە: ۱۹۱۹ چاپی چوارەم}.

۱۲۶۱) ھاوڕیتی ئەبوبەکری صەدیق و عومەری فاروق بۆ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ). (۶۱۲۷ - ۶۱۵۸)

باب: مرافقة الصديق والفرق النبي (صلى الله عليه وسلم)

۱۶۲۵- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: وَضَعَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَلَى سَرِيرِهِ، فَتَكَنَّفَهُ النَّاسُ يَدْعُونَ وَيُشْنُونَ وَيُصَلُّونَ عَلَيْهِ قَبْلَ أَنْ يُرْفَعَ، وَأَنَا فِيهِمْ، قَالَ: فَلَمْ يَرُعْنِي إِلَّا بِرَجُلٍ قَدْ أَخَذَ بِمَنْكَبِي مِنْ وَرَائِي، فَالْتَفْتُ إِلَيْهِ فَإِذَا هُوَ عَلِيٌّ (رَضِيَ

اللَّهُ عَنْهُ)، فَتَرَحَّمْ عَلَى عُمَرَ وَقَالَ: مَا خَلَّفْتُ أَحَدًا أَحَبَّ إِلَيَّ أَنْ أَلْقَى اللَّهَ بِمِثْلِ عَمَلِهِ مِنْكَ، وَإِنَّمِ اللَّهُ إِنْ كُنْتُ لِأُظُنُّ أَنْ يَجْعَلَكَ اللَّهُ مَعَ صَاحِبَيْكَ وَذَٰكَ أَنِّي كُنْتُ أَكْثَرُ أَسْمَعُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «جِئْتُ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَدَخَلْتُ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، وَخَرَجْتُ أَنَا وَأَبُو بَكْرٍ وَعُمَرُ، فَإِنْ كُنْتُ لِأَرْجُو أَوْ لِأُظُنُّ أَنْ يَجْعَلَكَ اللَّهُ مَعَهُمَا».

{الحديث: ٦١٣٧ = ٦١٤٣ فم. تجريد البخارى/٤، رقم: ١٤٥٧ = ٣٦٧٧، ٣٦٨٥} :

تیبینو عه‌بباس (رهزای خودایان لی بئ) فه‌رمووی: له‌پاش پی‌کانی عومه‌ر (رهزای خودای لی بئ) کاتی مرد، له‌سهر داره تهرمی، تهرمی عومه‌ریان دانابوو، خه‌لکه‌که ده‌ورده‌یان لیی دابوو، بوی ده‌پارانه‌وده وه‌سپی باشیی نه‌ویان ده‌کردو نویژیان له‌سهر تهرمه‌که‌ی ده‌کرد، من خو‌میان تیادابووم، نه‌مه‌یش له‌پیش نه‌وده‌دابوو که بیبه‌ن بینیزن، له‌ناکاو نه‌وه‌نده‌م زانی پیاوی له‌ پشتمه‌وه ئانیشکی دانا له‌سهر سه‌رشانم، که ئاورم لی دایه‌وه، ته‌ماشایم کرد عه‌لی کوری نه‌بو طالیب بوو (رهزای خودای لی بئ)، جا ره‌حه‌ته‌ی نارد بو عومه‌رو فه‌رمووی: نه‌ی ره‌حه‌ته‌ی خودات لی بئ، کاریکی مه‌ردانه‌ی وات کردوه که که‌سیکی ترت نه‌هیش‌توته‌وه، له‌پاش خو‌ته‌وه، که که‌زبکه‌م ره‌فتاری نه‌و بگرمو به‌ مانه‌ندی کرده‌وی نه‌وه‌وه بچه‌وه دیداری خودا جگه‌ له‌خوت، به‌راستی بوویت به‌سهر مه‌شقی هه‌ره بالا بو‌مان، سویندم به‌خودا به‌راستی هیوام وابوو که خودا به‌سهر به‌رزی شادت بکاته‌وه به‌ دیداری هه‌ردوو هاو‌رپ‌کانت، که پی‌غه‌مبه‌رو نه‌بویه‌کرن، چونکه‌ گه‌لی جار من ده‌مژنه‌وت له‌ پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) باسی پی‌که‌وه ژیان‌ی خو‌شیی خو‌ی و ئی‌وه‌ی به‌شانازییه‌وه ده‌کردو ده‌یفه‌رموو: (من و نه‌بویه‌کرو عومه‌ر چووین بو‌ نه‌وی، وه‌من و نه‌بویه‌کرو عومه‌ر چووین بو‌ ماله‌وه، وه‌من و نه‌بویه‌کرو عومه‌ر ده‌رچووین بو‌ فیساره شوین!).

نه‌وجا عه‌لی فه‌رمووی: (هه‌میشه من ئومیدم به‌ لوتفی خودا وابوو که شادت بکا به‌هه‌ردوو هاوه‌له‌که‌ت، واته: به‌ پی‌غه‌مبه‌رو به‌ نه‌بویه‌کر).

۱۲۶۷) دانانی نه بوبه کړی صه دیق به جینشین (رهزای خودای لی بی). (۶۱۱۹-۶۱۲۱)
باب: اِسْتِخْلَافُ الصَّدِیقِ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ)

۱۶۲۶- عَنْ ابْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ قَالَ: سَمِعْتُ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللهُ عَنْهَا)، وَسَلِّتُ مَنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُسْتَخْلَفًا لَوْ اسْتَخْلَفَهُ؟ قَالَتْ: أَبُو بَكْرٍ، فَقِيلَ لَهَا: ثُمَّ مَنْ بَعْدَ أَبِي بَكْرٍ؟ قَالَتْ: عُمَرُ. ثُمَّ قِيلَ لَهَا: مَنْ بَعْدَ عُمَرَ؟ قَالَتْ: أَبُو عُبَيْدَةَ بْنُ الْجَرَّاحِ. ثُمَّ انْتَهَتْ إِلَى هَذَا. {الحديث: ۶۱۲۸ = ۶۱۳۴ فم}:

نیبنو نه بی موله یکه فهرمووی: من گویم لی بوو، پرسیار له عائشه کړا: پیغه مبه (دروودی خودای له سر بی) کیی ده کړد به جینشین نه گهر له پاش مهرگی جینشینی بوخوی دابنایه؟ فهرمووی: نه بوبه کړی صه دیق. عه رزیان کړد: نهی دوی نهو کیی تری ده کړد به جینشینی خوی له پاش نه بوبه کړ؟ فهرمووی: عومه ر، دیسان عه رزیکړا: نهی دوی عومه کیی ده کړد به جینشین نه گهر جینشینی دیاری بکړدایه له دوا عومه؟ فهرمووی: نه بو عوبه یدهی کوری جه رراح. نیتر عائشه لیړهدا کوتایی پی هیناو باسی جینشینی تری نه کړد له پاش نه بو عوبه یده.

روونکر نه وه:

وهك بلّیت عائشه (رهزای خودای لی بی) نه م وه لاهه ی خوی له م فهرمووده یه وه هه لّینجایی، که ده فهرموئ: له غه زای موته دا جه زومت (دروودی خودای له سر بی) زهیدی کوری حاریتی کړد به سه رکرده ی سوپاکه، له پاشا فهرمووی: (نه گهر زهید کوژرا نهوا جه عفه ر له شوینی نهو سه رکرده یه، نه گهر جه عفه ریش کوژرا عه بدوللای کوری رهواحه سه رکرده یه). {بخاری. مغازی: ۴۲۶۲. تاج: ۴، زنجیره: ۱۰۰، ژماره: ۴۶۴۰ چ/۴}.

{بروانه: فهرمووده ی ژماره: (۱۶۲۸) که له پاش یه ک فهرمووده ی تر دیت}.

۱۶۲۷- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ عَنْ أَبِيهِ: أَنَّ امْرَأَةً سَأَلَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَيْئًا، فَأَمَرَهَا أَنْ تَرْجِعَ إِلَيْهِ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَأَيْتَ إِنْ جِئْتُ فَلَمْ أَجِدْكَ. قَالَ أَبِي: كَأَنَّهَا تَعْنِي الْمَوْتَ. قَالَ: «فَإِنْ لَمْ تَجِدْنِي فَأْتِي أَبَا بَكْرٍ». {الحديث: ۶۱۳۵ = ۶۱۳۵ فم. تجريد البخاری/ ۴، رقم: ۱۴۴۹، ۳۶۵۹، ۷۲۲۰، ۷۳۶۰}:

موحه ممه دی کوری جوبه پیری کوری موطعیم (رهزای خودایان لئ بئ) فهرمووی: باوکم
 فهرمووی: ژنی هاته خزمه تی حه زرهت (دروودی خودای لهسهر بئ) داوای شتیکی لئ کرد،
 له وکاته دا پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) نهو شته ی نه بوو، فهرمووی پیی: جاریکی تر
 وهره وه ژنه کهیش گوتی: نهی پیغه مبهه ری خودا! نه گهر هاتمه وه و توّم دهست
 نه کهوت بچم بۆلای کئ که له باتی خوّت به ئینه کهت جی به جی بکا بوّم؟ ژنه که له م
 پرسیاره وهك بلیت مه بهستی نهو بوو، نه گهر من هاتمه وه و تو مردبووی، بو
 موراجه عه بچم بۆلای کئ نهی پیغه مبهه ری خودا! فهرمووی (دروودی خودای لهسهر بئ):
 (نه گهر هاتمه وه و منت دهست نه کهوت، بچو بۆلای نه بو به کر، نهو له باتی من
 کاره کهت بو جی به جی دهکات). {تاج/۳، زنجیره: ۱۱۰، ژماره: ۲۴۵۹ چ/۴}.

۱۶۲۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) فِي مَرَضِهِ: «ادْعِي لِي أَبَا بَكْرٍ أَبَاكَ، وَأَخَاكَ، حَتَّى أَكْتُبَ كِتَابًا، فَإِنِّي أَخَافُ أَنْ
 يَتَمَنَّى مُتَمَنٍّ، وَيَقُولَ قَائِلٌ أَنَا أَوْلَى، وَيَأْبَى اللَّهُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَّا أَبَا بَكْرٍ». {الحديث:
 ۶۱۳۱ = ۶۱۳۷ فم. تجريد البخاري بالكوردي. المجلد ۵، رقم: ۱۸۶۵ = ۵۶۶۶،
 :{۷۲۱۷}

عائیشه (رهزای خودای لئ بئ) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهر بئ) لهو نه خو شیهیدا
 کهتیا مرد، فهرمووی: نهی عائیشه! نه بو به کری باوکت و برا کهتم بو بانگ بکه،
 ههتا وه صیتنامه ی بنووسم بو نه بو به کر که له پاش مهرگی خوّم نهو جینشینم
 بئ، نه بادا هه رکهسه بو خو ی هه ولبدا بو شوینه کهم و بلئ: جینشینی هه قی منه و
 بو من رهواتره و برپویانوو بو نه مه بدوژنه وه. به لام نا، پیویست به نووسینی
 راسپیرینامه ناکا، چونکه نه خودا شتی وا دهکا، که جگه له نه بو به کر کهسئ ببئ به
 جیگه نشینم، نه موسولمانانیش شتی وا قه بوول دهکن و جگه له نه بو به کر
 به کهسی تر رازی نابن که له پاش خوّم ببئ به جینشینم).

نهو ده بوو و ابو له پاش مهرگی حه زرهت (دروودی خودای لهسهر بئ) نه بو به کر به
 هه لئ بژاردن کرا به جینشین!

۱۲۶۸) باسی به هره و گوره یی عومهری کوری خه طاب (رهزای خودای لی بی).

(۶۱۳۷ - ۶۱۵۸)

باب: فضائل عمر بن الخطاب (رضی الله عنه)

۱۶۲۹- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُ النَّاسَ يُعْرَضُونَ عَلَيَّ، وَعَلَيْهِمْ قُمْصٌ، مِنْهَا مَا يَبْلُغُ الثَّدْيَ، وَمِنْهَا مَا يَبْلُغُ دُونَ ذَلِكَ، وَمَرَّ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ وَعَلَيْهِ قَمِيصٌ يَجْرُهُ»، قَالُوا: مَاذَا أَوَّلْتَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الَّذِينَ». {الحديث: ۶۱۳۹ = ۶۱۴۵} فم. تجريد البخاری/۱، رقم: ۲۲ = ۲۳، ۳۶۹۱، ۷۰۰۸، ۷۰۰۹. ترمذی. رؤیا: ۲۲۸۵. نسائی. إيمان: ۵۰۲۶. تحفة الأشراف: ۶۷۰۰:

ئه بو سه عیدی خودری (رهزای خودای لی بی) فه رمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه بی)
فه رمووی: (نووستبووم له خه و ما ئه و خه لکه م پی نیشان دران، هه موو سهه و کراسیان له بهردا بوو، هه یان بوو کراسه که ی زور کورمت بوو ده گه یشته سهه مه مکی و هه یان بوو له وه زیاتر یا که متر بوو، به لام که سهه ی عومهری کوری خه تاب هات و ئه و به بهرده م ما رانویتر او رمت بوو، ته ماشام کرد کراسی کی ئاودامانی له بهردا بوو له بهر پی ده خشا).

عه رزیان کرد: قوریان! ئه ی پیغه مبهه ی خودا! ئه و مت به چی خه و په رژین کردو به چی لیکت دایه وه؟ فه رمووی: (به ئایین!).

روونکردنه وه:

کراس له خه وندا ئایینه، هه تا باش و داپوشهرو تیرو ته سهل بی و اتای وایه خاوه نه که ی ئایینی قایم تره.

۱۶۳۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ إِذْ رَأَيْتُ قَدَحًا أُتِيَ بِهِ فِيهِ لَبَنٌ فَشَرِبْتُ مِنْهُ حَتَّى إِنِّي لَأَرَى الرَّيَّ يَجْرِي فِي أَظْفَارِي، ثُمَّ أُعْطِيتُ فَضْلِي عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ». قَالُوا: فَمَا أَوَّلْتَ ذَلِكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «الْعِلْمُ». {الحديث: ۶۱۴۰ = ۶۱۴۶} فم. تجريد البخاری بالكوردی. المجلد الأول، رقم الحديث: ۷۱ = ۸۲، ۳۶۸۱، ۷۰۰۶، ۷۰۰۷، ۷۰۲۷، ۷۰۳۲:

عەبدوللای کورێ عومەر (رهزای خودای ئی بن) فەرمووی: پیڤه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فەرمووی: جارێ خه‌وتبووم، له‌خه‌وما کاتیچکم زانی پیاڵه‌یی شیریان هینا بۆم، جا خۆم لییم خواردوه‌وه‌تا ته‌واو ته‌واو پاراو بوومو شیر له‌سه‌ری په‌نجه‌کانمه‌وه‌ سه‌ر ریژی ده‌کردو له‌ لووتمه‌وه‌ هاته‌وه‌، ئه‌نجا پاشماوه‌که‌ی خۆمم دا به‌ عومه‌ری کورێ خه‌تاب، عه‌رزبان کرد: ئه‌ی پیڤه‌مبه‌ری خودا! ئه‌وه‌ به‌چی لێک ده‌ده‌یته‌وه‌؟ فەرمووی: (به‌زانین).

له‌په‌ره‌ی دلت له‌جیگه‌ی ده‌فته‌ر
بنووسه، بآی: (اللَّهُ أَكْبَرُ)
وه‌ک له‌وحولمه‌حفوز نه‌خشه‌ی بوونه‌وه‌ر
نووسرا له‌ له‌وحی سنگی پیڤه‌مبه‌ر
په‌نجه‌ی چون قه‌ئه‌م، سینگی چون ده‌فته‌ر
نووسرا له‌دوو تووی زانین سه‌راسه‌ر
مه‌لێ چوون چوونی جیی ده‌بیته‌وه‌
ره‌خنه‌ی وابخه‌ ژیری پیتته‌وه‌!!
(گه‌ر زه‌رری شووعوور وه‌ها پیتته‌وه‌
که‌ گوتت خودا ده‌بریتته‌وه‌!!)
پیوه‌ری ژیری بکه‌ به‌را به‌ر
شت له‌گه‌ل شتا بکه‌ به‌را به‌ر:
به‌قه‌د نیسکیکه‌ دیسکی کۆمپیتته‌ر
به‌قه‌د سه‌د مه‌لا عیلمی وا له‌ به‌ر

١٦٣١- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ رَأَيْتُنِي عَلَى قَلْبٍ عَلَيْهَا دَلْوٌ، فَتَزَعْتُ مِنْهَا مَا شَاءَ اللَّهُ، ثُمَّ أَخَذَهَا ابْنُ أَبِي قُحَافَةَ فَتَزَعَهَا بِهَا ذُنُوبًا أَوْ ذُنُوبَيْنِ وَفِي نَزْعِهِ ضَعْفٌ (وَاللَّهُ يَغْفِرُ لَهُ) ثُمَّ اسْتَحَالَتْ غَرِبًا فَأَخَذَهَا ابْنُ الْخَطَّابِ، فَلَمْ أَرِ عَبْقَرِيًّا مِنَ النَّاسِ يَنْزِعُ نَزْعَ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ، حَتَّى ضَرَبَ النَّاسُ بَعْطَنٍ». {الحديث: ٦١٤٢ = ٤١٤٨ فم. بخاری. فضائل أصحاب النبي: ٣٦٦٤، ٧٠١٩، ٧٠٢٠، ٧٠٢١}.

ئه‌بو هوره‌یره (رهزای خودای ئی بن) فەرمووی: له‌ پیڤه‌مبه‌رم بیست ده‌یفه‌رموو: (جارێ خه‌وتبووم، له‌خه‌وما له‌سه‌ر بیرێ بووم، سه‌تلیکی له‌سه‌ر بوو، چه‌نده‌ی خودا چه‌زی

لهسه‌ری بوو ئاوم بهو سه‌تله ئی هه‌لگوزی، لهوکاته‌ا ئه‌بویه‌کرو عومه‌ریش په‌یدا‌بوون، له‌پاش من ئه‌بویه‌کری کورپی ئه‌بو قوحافه‌ دۆلچه‌ (سه‌تل) که‌ی هه‌لگرتو به‌کزی‌که‌وه‌، دۆلچه‌یی، دوو دۆلچه‌ ئاوی هه‌لکیشا، خودای گه‌وره‌ به‌ به‌خششی خوی لی‌ی ببوری، ئه‌نجا عومه‌ری کورپی خه‌طاب له‌ده‌ستی ئه‌بویه‌کری وه‌رگرتو دۆلچه‌که‌ له‌ده‌سنتی عومه‌ردا بوو به‌ سه‌تلیکی گه‌وره‌، که‌ به‌قه‌د مه‌شکه‌یی گاوه‌س ئاوبگری، که‌سم نه‌دیوه‌ له‌و خه‌لکه‌، که‌ ئاوا وه‌ک عومه‌ر بلیمه‌ت بی‌و ئاوا به‌هه‌لپه‌و هه‌لمه‌تو ده‌ستو بردبی، جا عومه‌ر به‌شیوه‌یه‌کی وا ئاوی زۆرکرد، هه‌تا خه‌لکه‌که‌ له‌ده‌وری بیرکه‌ په‌چه‌یان بو‌ ئاژه‌له‌کانیان به‌ست، بو‌ حه‌وانه‌وه‌یان له‌پاش پاراو بوون). {تاج/۴، زنجیره‌: ۴، ژماره‌: ۴۲۵۱ ج/۴}.

روونکردنه‌وه‌:

نه‌وه‌وی (رحمه‌تی خودای ئی بی‌) ده‌فه‌رموی: زانا‌کان (رحمه‌تی خودایان ئی بی‌) ده‌فه‌رموون: ئه‌م خه‌ونه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌) نموونه‌یه‌کی روون و ئاشکرایه‌ بو‌ حالی ئه‌بویه‌کرو عومه‌ر، له‌کاتی جینشینیاندا، له‌پاش پی‌غه‌مبه‌ر، که‌چۆن ئه‌مانیش شوین پی‌ی حه‌زهره‌تیان هه‌لگرتوه‌وه‌ به‌ سوننتو ره‌فتاری جوانی ئه‌و کاریان کردوه‌وه‌ بوون به‌مایه‌ی رحمه‌تو پیتو فه‌رو سوود بو‌سه‌رحه‌می خه‌لک.

۱۶۳۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ قَالَ: «بَيْنَا أَنَا نَائِمٌ إِذْ رَأَيْتُنِي فِي الْجَنَّةِ، فَإِذَا امْرَأَةٌ تَوَضَّأُ إِلَى جَانِبِ قَصْرِ، فَقُلْتُ لِمَنْ هَذَا؟ فَقَالُوا: لِعُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ. فَذَكَرْتُ غَيْرَةَ عُمَرَ، فَوَلَّيْتُ مُدْبِرًا». قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ: فَبَكَى عُمَرُ وَتَحَنَّنَ جَمِيعًا فِي ذَلِكَ الْمَجْلِسِ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ قَالَ عُمَرُ: يَا أَبَى أَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَعَلَيْكَ أَغَارٌ؟ {الحديث: ۶۱۴۸ = ۶۱۵۴ فم. تجريد البخاری/۴، رقم: ۱۴۵۸ = ۳۶۷۹، ۵۲۲۶، ۷۰۲۴}:

ئه‌بو هوره‌یره‌ (ره‌زای خودای ئی بی‌) له‌ پی‌غه‌مبه‌ره‌وه‌ (دروودی خودای له‌سه‌ر بی‌) فه‌رمووی: (خه‌وتبووم، وا له‌خه‌وما وام له‌به‌هه‌شتا، ته‌ماشام کرد وا ئافره‌تی نازدار له‌پال ته‌لاریکا ده‌سنوێژ ده‌گری. گوتم: ئه‌م کۆشک و ته‌لاره‌ هی کێیه‌؟ گو‌تیان: هی‌ی

عومهری کوری خهتابه، جا ویستم که بچه ناوی و لهناووه تهماشای بکه، بهلام کهیادی غیرهتی عومهرم کهوتهوه، کهچهنده بهتهنگ ناموسهوه دیت ئیتر نهچوومه ژوورهوه و بهرو دوا گهرامهوه).

ئهبو هورهیره (رهزای خودای ئی بین) فهرمووی: ئیمه هه موومان لهو کوری دانیشتنی پیغه مبهردا نامادهبووین، عومهریش لهوی بوو، لهخوشیدا دهستی کرد بهگریان، لهپاشا عومهر فهرمووی: ئهی پیغه مبهری خودا! باوک و دایکم بهقوربانت بن، چون دل لهتو پیس دهکهه؟. {تاج/۳، زنجیره: ۴، ژماره: ۳۲۴۹، ۳۲۴۸}.

۱۶۳۳- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: اسْتَأْذَنَ عُمَرُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَعِنْدَهُ نِسَاءٌ مِنْ قُرَيْشٍ يُكَلِّمْنَهُ وَيَسْتَكْثِرْنَ، عَالِيَةً أَصَوَاتُهُنَّ، فَلَمَّا اسْتَأْذَنَ عُمَرُ، قُمْنَ يَبْتَدِرْنَ الْحِجَابَ فَاذِنَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَضْحَكُ، فَقَالَ عُمَرُ: أَضْحَكَ اللَّهُ سِنَّكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «عَجِبْتُ مِنْ هَؤُلَاءِ اللَّاتِي كُنَّ عِنْدِي، فَلَمَّا سَمِعْنَ صَوْتَكَ ابْتَدَرْنَ الْحِجَابَ»! قَالَ عُمَرُ: فَأَنْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ أَحَقُّ أَنْ يَهْبَنَ. ثُمَّ قَالَ عُمَرُ: أَيْ عَدْرَاتِ أَنْفُسِهِنَّ أَتَهَبْنِنِي وَلَا تَهَبْنَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)! قُلْنَ: نَعَمْ أَنْتَ أَغْلَظُ وَأَقْظُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)! قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ مَا لَقِيكَ الشَّيْطَانُ قَطُّ سَالِكًا فَجًّا، إِلَّا سَلَكَ فَجًّا غَيْرَ فَجِّكَ». {الحديث: ۶۱۵۲ = ۶۱۵۸ فم. بخاری. بدء الخلق: ۳۲۹۴، ۳۶۸۳، ۶۰۸۵}:

سهعدی کوری ئهبو وهققاص (رهزای خودای ئی بین) فهرمووی: دهستهیی لهژنانی قورهیش لهلای چهزرت دهبن و گوشتوگووی لهگهل دهکهن بهدووورو دریزی، لهبهه غهلبهغهئبی خویمان دهنگی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بین) کپ دهکهن، جا لهوکاتهدا عومهر داوای ریگه دهکاو مؤلته دهخوای کهبچی بولای چهزرت (دروودی خودای لهسهه بین). ئیتر ژنهکان گورج ههل دهستن و خویمان گورج دهکهنهوه و خویمان دهییچنهوه و دهیانهوی برپون، پیغه مبههیش (دروودی خودای لهسهه بین) ریگه دهدا به عومهر و عومهر دهچیته ژوورهوه، دهروانی و چهزرت (دروودی خودای لهسهه بین) پی دهکهنی، دهلی: ئهی

پيغهمبهری خودا! یاخودا پيکه نینی خیرت بی، خیره وا پیده که نی؟ ده فهرمووی: (سه یرم هات له م ژنانه که له لای من، ههر که گوپیان له دهنگی تۆ بوو گورج به لاماریاندا، خوئیان گورج کرده ووهو په چه یان گرت ووهو خوئیان گرد کرده ووه! عومهر کوتی: قوربان! ئه ی پيغهمبهری خودا! هه ق وابوو که ئه مانه شهرمو شکۆ له تۆ پتر بکه ن، ئه نجا عومهر به ژنه گانی فهرموو: ئه ی دوژمنانی خۆتان! چۆن سام له من ده که ن و که چی سام له چه زرت ناکه ن!

گوتیان: ئاخو تۆ مۆنیت و پیاویکی گه ئی ره ق و توندو تیریت، به لام چه زرت (دروودی خودای له سه ر بێ) زۆر به نه زا که ت و نه رمونیان و هی دییه. جا چه زرت (دروودی خودای له سه ر بێ) فهرمووی: (به سه، ئه ی کوپی خه تاب! ئه م به سه زمانه له کوئی ده ره قه تی تۆ دین، تۆ شه یتان ده ره قه ت نایی، به و که سه که ره وانی منی وا له ده سنا تۆ له ههر ریگه یه که وه برۆیت، شه یتان له ترسی تۆ به و ریگه یه دا ناروات!). {تاج/۳، زنجیره: ۴، ژماره: ۳۲۴۸، ج/۴ = چاپی چواره م}.

۱۶۳۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: «قَدْ كَانَ يَكُونُ فِي الْأُمَمِ قَبْلَكُمْ مُحَدَّثُونَ، فَإِنْ يَكُنْ فِي أُمَّتِي مِنْهُمْ أَحَدٌ، فَإِنَّ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ مِنْهُمْ». قَالَ ابْنُ وَهْبٍ: تَفْسِيرُ مُحَدَّثُونَ: مُلْهُمُونَ. {الحديث: ۶۱۵۴ = ۶۱۶۰ فم}:

عائیشه (رهزای خودای ئی بێ) فهرمووی: جاران پيغهمبهر (دروودی خودای له سه ر بێ) ده یفه رموو: (له پيشنان، له نه وه ی ئیسرائیل، له هۆزی جووله که، گه ئی پیاوی واهه بوون، له گه ل ئه وه دا که پيغهمبهریش نه بوون، به لام قسه یان راست ده رده چوو، وه ک خودا بیخاته ناو دلایان وابوو، یا فریشته قسه یان بۆ بکا ئاوا، جا ئه گه ر له ئومه تی مندا، له م جوړه پیاوانه هه بی، عومهر یه کیکه له وان!).

رشته (سه نه دی) ئه م فهرمووده یه ئاویه:

۱- نیمامی موسلیم.

۲- ئه بو طاهیر، که ناوی ئه حمه دی کوپی عه مری کوپی سه رچه.

۳- عہدوللای کوپری ودهب.

۴- ئیبراہیمی کوپری سہعد.

۵- لہباوکیہوہ کہ سہعدی کوپری ئیبراہیمہ.

۶- لہ ئہبو سہلہمہوہ.

۷- لہ عائیشہوہ.

۸- لہ پیغہمبہرہوہ.

جا عہدوللای کوپری ودهب واتای (مُحَدَّثُونَ) لہدہقی فہرموودہکہدا بہ (مُلْهُمُونَ) لیک دہداتہوہ.

روونکردنہوہ:

زاناکان دہفہرموون: ئەم فہرموودہیہ بہلگہیہ لہسہرئہوہ کہ پیاو چاکانی ئەم گہلی ئیسلامہیش وەك پیاو چاکانی گہلہ پیشینہکان، ئەولیایان، تیادہبی و کەرامہتیان لی روودەدا وە ئەم فہرموودہیہ باشترین بہلگہیہ لہسہر ہہبوونی کەرامہت. {بہروانہ: تہجریدی بوخاری/۱/۲۹۰، ژمارہ: ۲۸۵ = ۴۶۵ فتح الباری}.

۱۶۳۵- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): وَافَقْتُ رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ فِي ثَلَاثٍ: فِي مَقَامِ إِبْرَاهِيمَ، وَفِي الْحِجَابِ، وَفِي أَسَارَى بَدْرٍ. {الحديث: ۶۱۵۶ = ۶۱۶۲ فم. تجرید البخاری/۱، رقم: ۲۵۵ = ۴۰۲، ۴۴۸۳، ۴۷۹۰، ۴۹۱۶}:

دریژہی ئەم فہرموودہیہ لہ تہجریدی بوخاریدا ئاوہہایہ:

ئیبینو عومەر فہرمووی: پیشہوا عومەر (رہزای خودایان لی بنی) فہرمووی: لہسایہی خوداوہ، لہم سی پرسہ (مہسہلہیہ)دا رای من لہگہل فہرمانی پەرورددگاری گہورہما یہکی گرت:

یہکەم: عہرزی پیغہمبہرم کرد: ئەہی پیغہمبہری خودا! خۆزگہ مہقامی ئیبراہیممان دہکرد بہنوێژگا! واتہ: ئەو شوینہی کہ لہکاتی دروستکردنی کەعبہدا ئیبراہیم تیادا رادہوہستا، دہمانکرد بہجیگہ نوێژ، جا بہم بۆنہیہوہ ئەم ئایتہ ہاتہ خوارہوہ: {وَاتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى - البقرة}.

واتە: لە مەقامى ئىبراھىم جېگە نوپۇز وەر بگرن و نوپۇزى سوننەتى تيا بکەن بۇخۇتان.

دوووم: گوتە: ئەى پىغەمبەرى خودا! خۇزگە فەمانت دەکرد بەژنەکانت بەلەچک کردن و خۆ داپۆشین، واتە: لەپیاوی بیگانە چارشىو بگرنەو، یا لەپشتى پەردەو قسەو گفتوگویمان لەگەلدا بکەن، چونکە چاک و خراپ قسەیان لەگەل دەکەن، جا بەم بۆنەیه شەو ئەیه تى حىجاب هاتە خوارەو کە دەفەرموى: {وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ - الْأَحْزَاب - ۳۳/۳۵}.

واتە: کاتى قسەو گفتوگویتان لەگەل ژنەکانى پىغەمبەردا کرد، وەك ئەو داواى ئاوى، نان، روونکردنەو، پرسیاریکی شەرعتان لى کردن، لەپشتى پەردەو، وەك دیوارو دەرگاو پەردەى ناو بارەگا، قسەیان لەگەلدا بکەن.

سییەم: کاتى کە ژنەکانى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەبەر هەوێبارى یەکتەرى، گەلەکۆمەیان لە حەزەرت کرد، منیش پىیانم گوت: هیوا وایە ئەگەر تەلاقان بدا خودا لەباتى ئیووە چەند ژنیکی باشتەرى پى بدا) جا لەم روویە شەووە ئەم نایەتە هات بۆ پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) کە دەقى هیواکەى منە: {عَسَى رَبُّهُ أَنْ طَلَّقَنَّ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَ - التَّحْرِيم - ۵}.

روونکردنەو:

لە فەتحو مۆلەهیمدا دەفەرموى: تەفصیلی ئەم فەرموودەیهى ئیمامى موسلیم لەبوخاریدا، بەم شیوەیهیه کە لەپیشەو نووسرا. بەلام ئەوێندە هەیه لێردە موافقەى سییەم ئەمەیه کە دەفەرموى: {وَفِي أَسَارَىٰ بَدْرٍ}. کە روونکردنەوێ ئەم بێرگەى سییەمەیش لەپیشەو، لەم پەرەو پیرۆزەدا، لەژمارە (۱۱۵۸) دا رابورد، لەزنجیرە (۹۲۴).

۱۶۳۶ - عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَمَّا تُوفِيَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ أَبِي ابْنِ سُلُوكٍ، جَاءَ ابْنُهُ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَأَلَهُ أَنْ يُعْطِيَهُ قَمِيصَهُ أَنْ يَكْفَنَ فِيهِ أَبَاهُ، فَأَعْطَاهُ، ثُمَّ سَأَلَهُ أَنْ يُصَلِّيَ عَلَيْهِ، فَقَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِيُصَلِّيَ عَلَيْهِ، فَقَامَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَأَخَذَ بِثَوْبِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَتُصَلِّيَ عَلَيْهِ وَقَدْ نَهَاكَ اللَّهُ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيْهِ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّمَا خَيْرِنِي اللَّهُ فَقَالَ: (اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ)، وَسَازِيدُ عَلَى سَبْعِينَ». قَالَ: إِنَّهُ مُنَافِقٌ، فَصَلَّى عَلَيْهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ). {الحديث: ۶۱۵۷ = ۶۱۶۳. فم. تجريد البخاري بالكوردی/۲، رقم: ۶۰۹ = ۱۲۶۹، ۴۶۷۰، ۴۶۷۲، ۵۷۹۶. تحفة الأشراف: ۷۸۲۶}:

ئیبینو عومەر (رمزای خودایان لی بئی) فهرمووی: که عهبدوللای کوری ئوبهیی کوری سهلوول (سهروکی ناپاکانی مه‌دینه) مرد، عهبدوللای کوری ئەم عهبدوللایه، که یه‌کی بوو له هاوه‌له راست و دروسته‌کانی چه‌زهرت (دروودی خودای له‌سه‌ر بئی) هات بۆلای چه‌زهرت، عه‌رزیکرد: ئەه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! کراسی‌کی خۆتم پی‌ بده، تا بیکه‌م به‌کفن بۆ باوکم، به‌لکوو به‌ پی‌روزی ئەو کراسه‌ی تۆ سزای له‌سه‌ر سووک ببی، ئەویش کراسی‌کی خۆیی پێدا، له‌پاشا داواشی لی کرد که نوپژی مردووشی له‌سه‌ر بکا. پی‌غه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سه‌ر بئی) هه‌لسا که‌بجی نوپژی له‌سه‌ر بکا، عومەر هه‌لسا جله‌که‌ی پی‌غه‌مبه‌ری گرت و عه‌رزیکرد: قوربان! ئەه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! تۆ خودا ری‌گه‌ی ئەمه‌ی نه‌داویت، ئیتر نوپژی چی له‌سه‌ر ده‌که‌یت!

فه‌رمووی (دروودی خودای له‌سه‌ر بئی): خودا منی کردوو به‌سه‌رپشک و خاتر خۆی کردوو و ده‌فه‌رموی: {اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ} – التوبة – ۸۰/۹.

واته: ئاره‌زووی خۆته، داوا‌ی لی خو‌شبوون بکه‌ بۆیان، یان مه‌یکه، ئی‌مه‌ ری‌گه‌ی ئەه‌ومت لی نا‌گرین، به‌لام ئەوه‌ بئی سووده، نه‌ک جار و دوو‌جار، ئە‌گه‌ر چه‌فتا جاریش داوا‌ی لی‌خو‌شبوونیان بۆ بکه‌ی، خودا لی‌یان خو‌ش نابی).

پيځه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) فهرمووی: (دهی من له هفتا جار زیاتر داوای لیځو شېوونی بو ده که م!!).

عومهر (رهزای خودای ل بڼ) فهرمووی: ئاخر ئەمه ناپاک و مونافیه. قسه بهر (راوی ده لئ: جاکاتی که هزرهت (دروودی خودای له سهر بڼ) نویژی له سهری کرد، خودا ئەم نایه تهی تری نارد ه خواره وه که ده فهرموئ: {وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهٖ - التوبه - ۸۴/۹}.

واته: به هیچ شېوه یی، نابڼ نویژی مردوو بکهی له سهر هیچ کامی له وان کاتی که ده مرن، وه له سهر گوره کهی رامه وهسته بو نزا کردن بوی). {تاج/۴، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۳۹۰۷ - سوورمتی ته وبه}.

روونکردنه وه:

۱- له ته جریدی بوخاریدا، به کوردی، له ژماره: (۶۰۹ = ۱۳۶۹) دا روونکردنه وه که یو زور دوورو دریژم له سهر ئەم باسهی وا له م فهرموودمیه دا نووسیوه، نه گهر به فهرمووی ره چاوی بکهی جیگه ی خویه تی.

۲- عه بدوللای کورې عه بدوللای کورې سه لوول (رهزای خودای ل بڼ) یه کی که له هاوړی زور به ریژه کانی پیځه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) له هوژی خه زره جه، که خه زره ج یه کی که له دوو هوژه گه وره کهی مه دینه، که ناسراون به نه وسو خه زره ج، له پیش کوچکردنی پیځه مېهر بو مه دینه، ئەم دوو هوژه کی شهی گه وره و شهرو شوړی زورو دوورو دریژیان له نیوانا بوو، خودا به هو ی ئایینی پیروزی ئیسلامه وه کردنی به دوستو برای یه کتری و ناوی نان: (انصار: یاریده دمران).

که واته: عه بدوللای نه نصاریه، له پیشدا ناوی حو باب بوو، پیځه مېهر (دروودی خودای له سهر بڼ) ناوه که ی گوړی و ناوی نا عه بدوللای، ئاماده ی غه زای به درو ئو حودو گشت غه زه واته کانی تری پیځه مېهر بووه، له خزمهت پیځه مېهر خویدا، عه بدوللای یه کی بوو له نووسه رنانی سرووش، وه له غه زای ته بوو کا عه بدوللای باوکی، که ناوداره به عه بدوللای کورې ئوبه یی کورې سه لوول، که سه روکی ناپاکه کان بوو، هه ره شهی له

پيغەمبەر (دروودی لەسەر) کردو گوتی: (من و موحه‌ممەد کاتی گەڕاينەوه بۆشاری مەدينە، من و موحه‌ممەد کاممان بەدەسه‌لاتترو تواناتر بوو بەوی ترماني چۆل ده‌کات مەدينە يابۆ من دەبێ يابۆ ئەو!).

جا کاتیك قورئانی پیرۆز، په‌رده‌ی له‌سه‌ر ئەم قسه‌ ژه‌ه‌راوییه‌ی ئیبنو سه‌لوول هه‌لمائی، عه‌بدوڵلای کو‌ری، پشتی پی‌غه‌مبه‌ری گرتو له‌دژی باوکی وه‌ستاو به‌ پی‌غه‌مبه‌ری فه‌رموو: (سویندم به‌خودا ئە‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خودا! داماوو ناته‌وان ئە‌وه‌، عه‌زیزو دلپ‌رو توانا تۆ‌ی!)

هه‌روه‌ها فەرمووی: (ئەی پیغه‌مبەری خودا! ئەگەر ریگەم پێ بدەى بە دەستی خۆم دەیکۆژم!).

به‌لام پیغهمبهر (دروودی خودای له‌سهر بڼ) ریگهی پی نه‌داو پیی فه‌رموو: (به‌لام به‌جوانی هاوړیتی بکه!). پیغهمبهر (دروودی خودای له‌سهر بڼ) زور لیی رازی بوو، وه گه‌لی جار په‌سنو مه‌تحي ئه‌وی کردووه، له‌شهرې هه‌لگه‌راوه‌کاندا (ئه‌هلی ریدده‌دا) له‌کاتی جینشینی ئه‌بویه‌گری صه‌دیقا، له‌سالی دوازه‌ی کوچیدا، له ولاتی یه‌مامه شه‌هید بوو.

۳- ئەم عەبدوللای كوپرى سەلوولە، باوكى ناوى ئوبەيى كوپرى مالىكە، سەلوول نەنكىيەتى، دايكى باوكىيەتى، ژنى بوو لەھۆزى خوزاعە، ئىبنو سەلوول يەكك بوو، لەسەرۆك ھۆزەكانى ھۆزى خەزرج لەمەدینە، ھۆزى خەزرج، لەپیش كۆچى پىغەمبەر بۇ مەدینە، بېرياندا بوو كە ئىبنو سەلوول بكەن بە پادشاى خۇيان، بەلام كە پىغەمبەر و موسولمانان دەولەتى ئىسلاميان لەمەدینە دامەزراند، ئەم ھەلەى لەدەست چوو لەبەرئەوہ ئەم كابرايە ھەتا مرد، ئەو كۆنە قىنەى لەددا بوو، وەرقي لە پىغەمبەر بوو، ناسراوہ بە سەرۆكى ناپاكەكان، كە لەزاراوہى سزۈننەتدا ناودارە بە سەرۆكى ناپاكەكان، واتە: سەرۆكى موناقيقەكان! ئىبنو سەلوول لەسالى نۆى كۆچيدا مرد.

(7177 - 7109)

١٦٣٧- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُضْطَجِعًا فِي بَيْتِي، كَاشِفًا عَنْ فَخْذِهِ أَوْ سَاقِيهِ، فَاسْتَأْذَنَ أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَأْذَنَ لَهُ وَهُوَ عَلَى تِلْكَ الْحَالِ، فَتَحَدَّثَ، ثُمَّ اسْتَأْذَنَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَأْذَنَ لَهُ وَهُوَ كَذَلِكَ، فَتَحَدَّثَ، ثُمَّ اسْتَأْذَنَ عُثْمَانُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَجَلَسَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَسَوَّى ثِيَابَهُ، (قَالَ مُحَمَّدٌ: وَلَا أَقُولُ ذَلِكَ فِي يَوْمٍ وَاحِدٍ) فَدَخَلَ فَتَحَدَّثَ، فَلَمَّا خَرَجَ، قَالَتْ عَائِشَةُ: دَخَلَ أَبُو بَكْرٍ فَلَمْ تَهْتَشَّ لَهُ، وَلَمْ تُبَالِهِ، ثُمَّ دَخَلَ عُمَرُ فَلَمْ تَهْتَشَّ لَهُ، وَلَمْ تُبَالِهِ، ثُمَّ دَخَلَ عُثْمَانُ، فَجَلَسْتُ وَسَوَّيْتُ ثِيَابَكَ، فَقَالَ: «أَلَا أَسْتَحِي مِنْ رَجُلٍ تَسْتَحِي مِنْهُ الْمَلَائِكَةُ». {الحديث: ٦١٥٩ = ٦١٦٥ فم = فتح الملهم شرح صحيح مسلم} :

عائیشه (همزای خودای لی بی) **فهرمووی: جارئ پیغهمبهر** (دروودی خودای لهسهر بی) **لهمالئ من**
 راکشابوو، ههردوو رانی، یا فهرمووی: ههردوو لاقئ ههلمالئ بوو، نهبویهکری
 سهدیق هات، مؤلتهئ هاتنه ژوورهوئ خواست، ههزرمهت ریگهئ پیدئا، هاته
 ژوورهوئ، بهلام پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) وهزعی لهخوئ تیک نهداو لهسهر حالئ
 خوئ مایهوهو دهستیان کرد به گوفتوگو، لهپاش ئهو عومهر مؤلتهئ هاتنه
 مالهوهئ خواستو ئهویش ههربهو شیویه هاته ژوورهوئ دانیشتهو دهستی کرد به
 گوفتوگو لهگهل پیغهمبهردا، لهپاشدا عوثماني کورئ عهففان مؤلتهئ خواست،
 کهچی پیغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بی) ریك دانیشتهو جلهکانی خوئی ریك خست.
 موحهمهدهئ قسهبهر (واته: راوی له رشتهئ ئهم فهرموودهیهدا) دهلئ: من نالیم
 که ئهمه ههمووی لهیهک رۆژدا رووی داوه. ئهوجا عوسمان هاته ژوورهوئ قسهئ
 خوئ کرد، که رۆیی، عهرزی ههزرمهت کرد: قوربان! نهبویهکری هاته ژوورئ رووت
 خوش نهبوو لهگهئو زۆر دهربایستی نهبووی، لهپاشا عومهریش هات بو ئهویش
 ههرودهها بووی، کهچی که عوسمان هات، ههئسایته دانیشتهو خۆت کۆکردهوهو
 جلهکانی خۆت ریك خست؟! فهرمووی: (چۆن شهرمو شکۆ نهکهه لهپیاوئ که

فریشتہ شہرم و شکوی لی دہکن، کہ عوسمانہ!)۔ لہ گیارہ وہیہ کی تاجول نوصولدا (ژمارہ: ۶۱۶۰ صحیح مسلم): فہرمووی (دروودی خودای لہسہر بن): (عوسمان پیاوویکی زور شہرمنہ، مہترسی ئہوہم ھہوو ئہگہر لہسہر ئہو حالہ ریگہی پی بدہم کہ بیٹہ ژوورہوہ بولام، ئہو ئیشہی کہ بہمنی ھہوو بووی جی بہ جی نہ کری لہشہرمانا)۔ {تاج/۳، زنجیرہ: ۸، ژمارہ: ۳۲۷۹ ج/۴}۔

۱۶۳۸- عَنْ سَعِيدِ بْنِ الْمُسَيْبِ قَالَ: أَخْبَرَنِي أَبُو مُوسَى الْأَشْعَرِيُّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، أَنَّهُ تَوَضَّأَ فِي بَيْتِهِ ثُمَّ خَرَجَ فَقَالَ: لَا تَزِمَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَلَا كُوتَنَّ مَعَهُ يَوْمِي هَذَا، قَالَ: فَجَاءَ الْمَسْجِدَ، فَسَأَلَ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالُوا: خَرَجَ وَجَهًا هَاهُنَا، قَالَ: فَخَرَجْتُ عَلَى أَثَرِهِ أَسْأَلُ عَنْهُ، حَتَّى دَخَلَ بَيْتَ أَرِيَسَ، قَالَ: فَجَلَسْتُ عِنْدَ الْبَابِ، وَبَابُهَا مِنْ جَرِيدٍ، حَتَّى قَضَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَاجَتَهُ وَتَوَضَّأَ، فَقُمْتُ إِلَيْهِ، فَإِذَا هُوَ قَدْ جَلَسَ عَلَى بَيْتِ أَرِيَسَ وَتَوَسَّطَ قَفْهَا وَكَشَفَ عَنْ سَاقَيْهِ وَدَلَّاهُمَا فِي الْبَيْتِ، قَالَ: فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، ثُمَّ انْصَرَفْتُ، فَجَلَسْتُ عِنْدَ الْبَابِ، فَقُلْتُ: لَا كُوتَنَّ بَوَّابَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْيَوْمَ، فَجَاءَ أَبُو بَكْرٍ، فَدَفَعَ الْبَابَ، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ فَقَالَ: أَبُو بَكْرٍ، فَقُلْتُ: عَلَى رِسْلِكَ، قَالَ: نَعَمْ، ثُمَّ ذَهَبْتُ فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذَا أَبُو بَكْرٍ يَسْتَأْذِنُ؟ فَقَالَ: «اِئْذَنْ لَهُ، وَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ»، قَالَ: فَأَقْبَلْتُ حَتَّى قُلْتُ لِأَبِي بَكْرٍ: ادْخُلْ، وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُبَشِّرُكَ بِالْجَنَّةِ، قَالَ: فَدَخَلَ أَبُو بَكْرٍ، فَجَلَسَ عَنْ يَمِينِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَعَهُ فِي الْقَفِّ، وَدَلَّى رِجْلَيْهِ فِي الْبَيْتِ، كَمَا صَنَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَكَشَفَ عَنْ سَاقَيْهِ، ثُمَّ رَجَعْتُ، فَجَلَسْتُ، وَقَدْ تَرَكْتُ أَخِي يَتَوَضَّأُ وَيَلْحَقُنِي، فَقُلْتُ: إِنْ يُرِدِ اللَّهُ بِفُلَانٍ (يُرِيدُ أَخَاهُ) خَيْرًا يَأْتِ بِهِ، فَإِذَا إِنْسَانٌ يَحْرُكُ الْبَابَ، فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ فَقَالَ: عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ، فَقُلْتُ: عَلَى رِسْلِكَ، ثُمَّ جِئْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَلَّمْتُ عَلَيْهِ، وَقُلْتُ: هَذَا عُمَرُ يَسْتَأْذِنُ؟ قَالَ: «اِئْذَنْ لَهُ وَبَشِّرْهُ بِالْجَنَّةِ»، فَجِئْتُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقُلْتُ: أَذِنَ وَيُبَشِّرُكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْجَنَّةِ، قَالَ: فَدَخَلَ فَجَلَسَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي الْقَفِّ عَنْ يَسَارِهِ، وَدَلَّى رِجْلَيْهِ فِي الْبَيْتِ، ثُمَّ رَجَعْتُ فَجَلَسْتُ، فَقُلْتُ: إِنْ يُرِدِ اللَّهُ بِفُلَانٍ خَيْرًا - يَعْنِي

أَخَاهُ - يَأْتِي بِهِ، فَجَاءَ إِنْسَانٌ فَحَرَكَ الْبَابَ. فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ فَقَالَ: عُثْمَانُ بْنُ عَفَّانَ. فَقُلْتُ عَلَى رِسْلِكَ، قَالَ: وَجِئْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَخْبَرْتُهُ، فَقَالَ: «إِئْذَنْ لَهُ، وَبَشِّرُهُ بِالْجَنَّةِ، مَعَ بَلَوَى تُصِيبُهُ». قَالَ: فَجِئْتُ فَقُلْتُ: ادْخُلْ وَيُبَشِّرْكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِالْجَنَّةِ مَعَ بَلَوَى تُصِيبُكَ، قَالَ: فَدَخَلَ فَوَجَدَ الْقَفَّ قَدْ مَلِئَ، فَجَلَسَ وَجَاهَهُمْ مِنَ الشَّقِّ الْآخَرِ. قَالَ شَرِيكَ: فَقَالَ سَعِيدُ بْنُ الْمُسَيَّبِ: فَأَوَّلَتْهَا قُبُورُهُمْ. {الحديث: ۱۶۶۴ = ۶۱۷۰ فم = فتح الملهم. تجريد البخارى بالكوردى / ۴، رقم: ۱۴۵۴ = ۳۶۷۴، ۳۶۹۳، ۳۶۹۵، ۶۲۱۶، ۷۰۹۷، ۷۲۶۲. تحفة الأشراف: ۸۹۹۶}:

سه عیدی کوری موسه ییهب فه رمووی: نه بو موسای نه شعهری (رمزای خودای لی بن)
 فه رمووی: له ماله وه دستنویژم گرت و دهر چووم، گوتم: ده بی نه مپو له پیغه مبه ر
 (دروودی خودای له سر بی) جیانه مبه وه، به هه ناسه خزمه تی به جی نه هیلم، فه رمووی: جا
 چووم بو مزگه وت، له وی پرسیاریم کرد، گوتمان: ته شریفی دهر چووه، به ره و
 ئیره وه رویش، منیش به شوینیدا رویشتم و دهمپرسی، تازانیم که پیغه مبه ر (دروودی
 خودای له سر بی) وا له ناو باخی له باخه کانی مه دینه دا، خهریکه ده ست به ناو ده گیه نی،
 له پاشا چووه ناو بیری ئه ریه سه وه و ده سنویژی گرت، بیره که دهر گاکه ی له چه په ری
 په لکه خورما بوو، پیغه مبه ر (دروودی خودای له سر بی) له سر ناخله ی بیره که، له ناوه راستیدا
 دانیشتم، هه ردو و لاقی به رووتی داهیشتمه ناو بیره که وه، منیش چووم بو
 خزمه تی و سلوم لی کردو نه و جا گه رامه وه دواوه له به رده م دهر گای بیره که دا
 دانیشتم، بووم به دهر که وانی! زوری نه خایاند نه بوبه کری صه دیق هات، پالی نا به
 چه په ره که وه که بی کاته وه. گوتم: نه وه کییه؟ فه رمووی: منم نه بوبه کرم. گوتم:
 هیواش به، جا چووم، گوتم: قوربان! نه وه نه بوبه کره داخوازی ده کا که بیته
 ژووره وه؟ فه رمووی: ریگه ی پی بده و موژده ی به هه شتی پی بده).

منیش چوومه وه بو لای و عه رزیم کرد: بفه رموو وهره ژووره وه، پیغه مبه ر
 (دروودی خودای له سر بی) موژده ی به هه شت پی ددها، ئیتر نه بوبه کر هاته ژووره وه، له لای
 راستی پیغه مبه ره وه، له سر ناخله که دانیشتم له گه لیدا و هه ردو و قاجی خو ی به ناو

بىرەكەدا، داھىلا دەق وەك پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) ھەردوو لاقى خۇشى ھەلماي، وە سوپاس و ستايشى پەرۋەردگارى كرد، منىش گەرامەو وە لەبەردەرگا، لەشۈينەكەى پېشۋوم دانىشمەو، براپەكەم ھەبوو، كە لەمال دەرچووم بېرپارمان وابوو كە دەستنوئىژ بگرى و بىت بۇلاى من، جا لەدلى خۇما گوتەم: ئەگەر خودا مەيلى لەسەربى كە ئەو براپەم ئەمەپۇ تووشى خىرىكى گەورە بىي بەزوويى دەپھىيىن، جا لەم دەمە دەمى چاۋەروانىيەدا ھەستەم كرد كەوا كەسى دەرگا كە دەبزوئىن. گوتەم: ئەو كىيە؟ گوتى: عومەرى كورپى خەتابەم، وتەم: لەسەرخۇبە، تۆزى ھىۋاشكە با مۆلەتت بۇ بخوازم.

ئەوجا چوومە خزمەتى ھەزەمت و ھەزىم كرد: عومەرى كورپى خەتابە مۆلەت دەخۋازى؟ ھەرمووى: (رېگەى پى بدە بابىتە ژوورەو وە موژدەى بەھەشتىشى پى بدە. چووم پىيەم گوت: ھەرمو وەرە ژوورەو، پىغەمبەر موژدەى بەھەشت پى دەدا).

ئەوئىش رۆيشتە ژوورەو، سوپاس و ستايشى خوداى كرد، لەخزمەت پىغەمبەردا، لە ئاخلى بىرەكەدا، لەلاى چەپى پىغەمبەرەو دانىشت و ھەردوو پىي خۇي بەبىرەكەدا شۆر كەردەو، منىش دىسان چوومەو لەشۈينى خۇم دانىشمەو وە دىسانەو لەبەرخۇمەو گوتەو: ئەگەر خودا ھەزكا، ئەمەپۇ فەيسارە كەسى بىرام تووشى خىرو خۇشى بكا، لەم بۆنە جوانەدا دەپەرەخسىيىن، جا مەروقى ھات لەدەرگاى دا، گوتەم: ئەو كىيە؟ گوتى: عوسمانى كورپى ھەففانەم، منىش گوتەم: ھىۋاشكە، چوومەو بۇ خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) ھەزىم كرد كە عوسمانە. ھەرمووى: (رېگەى پى بدە وە موژدەى بەھەشتى پى بدە، گەرچى تووشى قۇرتىكى گەورەش دەبى!).

منىش چوومەو بۇ خزمەتى و ھەزىم كرد: ھەرمو وەرە ژوورەو، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) موژدەى بەھەشت دەداتى، ئەگەرچى لەو پىناۋەدا تووشى مەينەت دەبى! ئەوئىش ھاتە ژوورەو، تەماشاي كرد وا سەكۆى قەراخ دەمى بىرەكە

پربووه، پیځه مبهرو ئه بوبه کرو عومهری تیادا دانیشتووه، حیځه کی کهسی تری تیادا نابیتووه که له گه ل ئه وانا تیادا دانیشت، له بهر ئه ووه بهرام بهر پیځه مبهر (دروودی خودای له سمر بن) دانیشت له لاکه کی تره وه).

شهریکی کوری ئه بو نه میر، که له رسته کی ئه م فهرمووده په دا فقهی و شاگردی سه عیدی کوری موسه ییه به ده لئ: سه عیدی کوری موسه ییه بی ماموستام دهی فهرموو: من ئه م دانیشتنه یان له سمر ئه م شیوه یه له م بیرى ئه ریه دا، ئاوا لیك ده ده مه وه: که ئه مه هیما و ناماژه یه بو گوږه کانیا ن، که ئه وه تا شه یخه ی ن: ئه بوبه کرو عومهر گوږیا ن وا له گه ل گوږی پیځه مبهردا، له ره وضه کی پیروژدا، به لام ئیمامی عوسمان گوږه که کی له گوږستانی به قیعه، له گه ل ئه وانا نییه). {تاج/۴، زنجیره: ۸، ژماره: ۳۲۷۲ ج/۴ = چاپی جواره م}.

روونکردنه وه:

ئه م بیرى ئه ریه وا له نزیک قه باوه، له مه دینه، ئه و بیریه که ئه موس تیله که کی پیځه مبهر، که له ده سته عوسماندا بوو که وته ناوی و گهرچی هه ولئیکى زوری دا که بیدوژیته وه، به لام نه دوژرایه وه وه ره شرا هات، ئیتر دوانه وه به ره به ره ئاشووبو فره ته نه و ئاژاوه له ناو ریزی موسولمانانا سه ری هه لدا وه هه تا ئیستایش هه ر به رده وامه، هه ر روژئ به ناوی که وه وه هه ر جارئ به جوړیک. ئه و مهینه ته یش که تووشی ئیمامی عوسمان بوو ئه وه بوو که له مال ه که کی خویدا، گه مارو یاندا هه تا شه یدیا ن کرد. {بروانه: ژماره: ۹ له پیځه وه له بهرگی یه که مدا رابورد}.

۱۲۷۰) باسی به هره وه که وره یی عه لی کوری ئه بو طالب (ره زای خودای لی بی).

(۶۱۶۷ - ۶۱۷۹)

باب: فِي فَضَائِلِ عَلِيٍّ بْنِ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۶۳۹- عَنْ سَعْدِ بْنِ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَلَفَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ فِي غَزْوَةِ تَبُوكَ، فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ تُخَلِّفُنِي فِي النِّسَاءِ

وَالصَّبَّيَّانَ؟ فَقَالَ: «أَمَّا تَرْضَى أَنْ تَكُونَ مِنِّي بِمَنْزِلَةِ هَارُونَ مِنْ مُوسَى غَيْرَ أَنَّهُ لَا نَبِيَّ بَعْدِي». {الحديث: ۶۱۶۷ = ۶۱۷۳ فم. تجريد البخارى بالكوردى. المجلد الرابع رقم: ۱۶۱۸ = ۴۴۱۶، ۳۷۰۶. ترمذى. مناقب: ۳۷۳۱. تحفة الأشراف: ۳۸۵۸}:

سهعدى كورى ئه بو وهققاص (رهزای خودای ئى بى) فهرمووى: کاتى پیغه مبه ر (دروودى خودای

لهسهر بى) دهرچوو بو غهزای ته بووک، عهلى كورى ئه بو طالیبی کرد به جینشینی خووی و لهسهر شاری مهینه به جیبی هیشت بهسهر شاروه داینا. عهلى فهرمووى: ئه ی پیغه مبه رى خودا! ده مکه یت به جینشین و به جیم ده هیلى له ناو ژنان و منالاندا؟! فهرمووى: (ئهدى تو به وه رازی نابى كه تو بۆمن له پایه ی هارووندا بیت بو مووسای برای، وهك كاتى مووسا دهرچوو بو کیوى طور، به هاروونى برای فهرموو، وهك له قورئانى پیرۆزدا ده فهرموى: {وَقَالَ مُوسَى لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ - الأعراف - ۱۴۲/۷}.

واته: مووسا كاتى رۆیشت بو به جیهینانی خواپهرستى چل رۆژه كه له کیوى طور، به هاروونى برای فهرموو: له جیگه ی من دانیشه و ئیش و کارى ئایینی و دنیاى به جى بهینه له ناو گه له كه مانا و با رهفتار و کردارت و هه لسو كه وت و مامه له ت له گه لیانا، به شیوه ی خوّم بى و مه به ست رى و پىكى و دامه زرانى ناو كوّمه ل بى و ئازاوه به رپا مه كه و چاو له ئازاوه گیران و گیره شیوینان مه كه و دووربه له رهفتار و کردار و كوّمه ل و كوړپان).

فهرمووى (دروودى خودای لهسهر بى): ئه ی عهلى! ئه مه حال و پایه ی من و تو یه له گه ل یه كا، له م سه فه رى مندا بو ئه م غه زایه، به لام ئه وه نده هیه: جیاوازی هیه له نیوان تو و هارووندا، هاروون پیغه مبه ر بووه، به لام تو پیغه مبه ر نیت، چونكه له دواى من پیغه مبه رى تر نییه و نابى، كه واته: وهجه هه كه له نیوانى تو و هارووندا، ته نیا ئه وه یه كه تو له ماوه ی ئه م سه فه رى منا جینشینی منى لهسهر شاری مه دینه هه تا دیمه وه!). {تاج/۳، زنجیره: ۹، ژماره: ۳۲۹۱ ج/۴} + {تاج/۳، زنجیره: ۹، ژماره: ۳۲۹۳}.

۱۶۴۰- عَنْ سَهْلُ بْنُ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ يَوْمَ خَيْبَرَ: «لَأُعْطِينَ هَذِهِ الرَّأْيَةَ رَجُلًا يَفْتَحُ اللَّهُ عَلَى يَدَيْهِ، يُحِبُّ اللَّهُ وَرَسُولَهُ، وَيُحِبُّهُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ». قَالَ: فَبَاتَ النَّاسُ يَدُوكُونَ لَيْلَتَهُمْ أَيُّهُمْ يُعْطَاهَا، قَالَ: فَلَمَّا أَصْبَحَ النَّاسُ غَدَوْا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كُلُّهُمْ يَرْجُونَ أَنْ يُعْطَاهَا، فَقَالَ: «أَيْنَ عَلَى بْنِ أَبِي طَالِبٍ؟». فَقَالُوا: هُوَ يَا رَسُولَ اللَّهِ يَشْتَكِي عَيْنَيْهِ. قَالَ: (فَارْسَلُوا إِلَيْهِ)، فَأَتَى بِهِ، فَبَصَقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي عَيْنَيْهِ وَدَعَا لَهُ، فَبَرَأَ حَتَّى كَانَ لَمْ يَكُنْ بِهِ وَجَعٌ، فَأَعْطَاهُ الرَّأْيَةَ، فَقَالَ عَلَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): يَا رَسُولَ اللَّهِ أَقَاتِلْهُمْ حَتَّى يَكُونُوا مِثْلَنَا؟ فَقَالَ: «انْفُذْ عَلَى رِسْلِكَ حَتَّى تَنْزِلَ بِسَاحَتِهِمْ ثُمَّ ادْعُهُمْ إِلَى الْإِسْلَامِ وَأَخْبِرْهُمْ بِمَا يَجِبُ عَلَيْهِمْ مِنْ حَقِّ اللَّهِ فِيهِ، فَوَاللَّهِ لَأَنْ يَهْدِيَ اللَّهُ بِكَ رَجُلًا وَاحِدًا خَيْرٌ لَكَ مِنْ أَنْ يَكُونَ لَكَ حُمْرُ النَّعَمِ». {الحديث: ۶۱۷۳ = ۶۱۸۰ فم. تجريد البخاری ۳/، رقم: ۱۲۰۷ = ۲۹۴۲، ۳۰۰۹، ۳۷۰۱، ۴۲۱۰ فتح الباری. تحفة الأشراف: ۴۷۷۷} :

سہلی کوری سہعد (رمزای خودایان بی) فہرمووی: روژی غہزای خہبہر، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (سبہینئ ئەم ئالایہ دەدەم بەپیاوئ، خوداو پیغہمبہری خودای خوئشدەوئ و خوداو پیغہمبہری خودایش ئەویان خوئشدەوئ، لہسہر دەستی ئەو پیاوہدا خودا خہبہر فہتحو ئازاد دەکا، ئیتەر ئەو شەوہ ہەتا بەیانئ خەلکەکە ہەر رەمئیان ئی دەدا: ئاخو پیغہمبہر ئالاکە دەدا بەکامیان، وەکام لہوان ئەم شانازییہ بی مانەندە دەست دەکەوئ. جا کەرؤژ بوؤ مەردومەکە زوو چوونە خزمەتی حەزەرەت (دروودی خودای لہسہر بی) ہەرکەسەیان لەدئەوہ بەتەمابوو کە ئالاکە بدرئ بەو، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (عەلی کوری ئەبو طالیب لەکوپیہ؟) عەرزیان کرد: قوربان! ئەی پیغہمبہری خودا! ہەردوو چاوہکانئ دیشین. فہرمووی: دەبنیرن بەشوینیا).

کە عەلی ہات، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) تفی خوئی کردە ناو ہەردوو چاوہکانیہوہو نزای چاکبوونەوہی بویکردو بوپارایەوہ. ئیتەر دەست بەجئ چاوہکانئ واچاک بوونەوہ، دەتگوت لەوہوپیئش قەت چاوی نەئیشاوہ!

ئەوسا ئالاکەى پيیدا، عەلى فەرمووی: ئەى پيغەمبەرى خودا! ھەتا وەك ئیمەیان لى دى و وەك ئیمە موسولمان دەبن ھەر شەریان لەگەل بکەم؟

فەرمووی: (بەناھىستە و ھىدو و ھىواشى لەگەل سوپاکەتا بکشى ھەتا دەجیتە مەیدان بۆیان و دەگەیتە قەراخ مالەکانیان، لەوئ بانگیان بکە بۆ موسولمان بوون، ئەوھى کە مافى خودایە و لەناپینی ئىسلاما لەسەریان پىویستە بۆیان روون بکەرەو، جا ئەگەر ژنەوتیان و ئىسلام بوون ئەوا باشە و لیان قەبوول بکە، ئەگینا ئەوسا شەرىکە لەگەلیان. دەسا بەوکەسە کە کەسى لەرەنگ نییە، کە خودای گەورە، ئەگەر بەھوى تۆو، خودا تاقە پیاوئ رینمایى بکا، رینگە راستى ئاپینی خودای پى نیشانبد، خىرو پاداشى باشى ئەو لەلای خودا، بۆ تۆ باشترە لەھەرچى وشتى سوور ھەيە کە نایابترینى مالى عەرەبە). {تاج/۳، زنجیرە: ۹، ژمارە: ۲۲۸۹، ۲۲۹۲ + تاج/۱، زنجیرە: ۱۵، ژمارە: ۱۱۳/۵} + {تاج/۳، زنجیرە: ۹، ژمارە: ۳۲۹۰}.

۱۶۴۱- عَنْ سَهْلَ بْنِ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: اسْتَعْمَلَ عَلَى الْمَدِينَةِ رَجُلٌ مِنْ آلِ مِرْوَانَ، قَالَ: فَدَعَا سَهْلَ بْنَ سَعْدٍ، فَأَمَرَهُ أَنْ يَشْتِمَ عَلِيًّا، قَالَ: فَأَبَى سَهْلٌ، فَقَالَ لَهُ: أَمَّا إِذَا أُبَيَّتَ فَقُلْ: لَعَنَ اللَّهُ أَبَا التُّرَابِ! فَقَالَ سَهْلٌ: مَا كَانَ لِعَلِيٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) اسْمٌ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ أَبِي التُّرَابِ، وَإِنْ كَانَ لَيَفْرَحُ إِذَا دُعِيَ بِهَا. فَقَالَ لَهُ: أَخْبَرْنَا عَنْ قِصَّتِهِ، لِمَ سَمِيَ أَبُو تُرَابٍ؟ قَالَ: جَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْتَ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، فَلَمْ يَجِدْ عَلِيًّا فِي الْبَيْتِ. فَقَالَ: «أَيْنَ ابْنُ عَمِّكَ؟» فَقَالَتْ: كَانَ بَيْنِي وَبَيْنَهُ شَيْءٌ فَعَاذَ بَنِي، فَخَرَجَ فَلَمْ يَقُلْ عِنْدِي، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لِإِنْسَانٍ «انْظُرْ أَيْنَ هُوَ؟» فَجَاءَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هُوَ فِي الْمَسْجِدِ رَاقِدٌ، فَجَاءَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ مُضْطَجِعٌ قَدْ سَقَطَ رِأْؤُهُ عَنْ شِقِّهِ فَأَصَابَهُ تُرَابٌ، فَجَعَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَمْسَحُهُ عَنْهُ وَيَقُولُ: «قُمْ أَبُو التُّرَابِ قُمْ أَبُو التُّرَابِ». {الحديث: ۶۱۷۹ = ۶۱۸۶ فم. تجرید/۱، رقم: ۲۷۰ = ۴۴۱ فتح الباری}:

سەھلى كۆرى سەعدى ئەل-ساعىدى (رەزى خودایان لى بىن) فەرمووی: پیاوئ لەكەسوكارى مەروان بوو بەسەركارى سەر شارى مەدینەى نازدار، ناردى بەشوینما،

گوتی: وەرە جنیو به عەلی بده. گوتم: من شتی وا ناکەم. پێی گوتم: کە ئەوە ناکە ی بلێ: لەعەنت و نەفرینی خودا لە ئەبو توراب بێ، گوتم: من هەلە ی وا ناکەم، چونکە هیچ ناویکی عەلی وەک ئەم ناوە ی لەلای خۆش نەبوو، کە بەئەبو توراب بانگیان دەکرد کەیفخۆش دەبوو، جا پێیان گوت: بۆچی بە عەلی دەلێن ئەبو توراب، واتە: خۆلاوی؟ فەرمووی: جاری پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەروا بۆ مائی فاطیمە ی کچی، کە هاوسەری عەلی بوو، دەروانی عەلی لەمالهوه نییه، دەفەرموی: فاطیمە! نامۆزات کوا، عەلی لەکوێیە؟ فاطیمە دەفەرموی: شتی لەنیوانماندا روویدا، توژی عاجزی کەوتە نیوانمان و لەبەرئەووە چووئە دەروەو وچانی نیوهرپۆی لەلای من نەکرد، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەمروقی دەفەرموی: (ئادە ی بزانه عەلی لەکوێیە؟). کەدیتەووە دەلێ: ئە ی پێغەمبەری خودا! عەلی لەمزگەوت خەوتوو، حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بێ) دەچی بۆ مزگەوت بۆلای عەلی، دەروانی وا راکشاووە پۆشاکەکە ی لەلایا کەوتوووە خۆلاوی بوو، جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەدەستی خۆی خۆلەکە ی ئی دەتەکینی و خۆش خۆش پێی دەفەرموی: (هەلە ئە ی خۆلاوی، هەلە ئە ی ئەبو توراب!). {تاج/۳، زنجیرە: ۹، ژمارە: ۳۲۹۲، ۳۲۹۳ ج/۴}.

(۱۲۷۱) باسی بەهرەو کەورەیی زوبەیری کوری عەوام. (۶۱۹۲ - ۶۲۰۱)

باب: فِي فَضَائِلِ الرَّبِيعِ بْنِ الْعَوَّامِ

۱۶۴۲- عَنْ أَبِي عَثْمَانَ قَالَ: لَمْ يَبْقَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي بَعْضِ تِلْكَ الْأَيَّامِ الْقَاتِلَ فِيهِنَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَيْرُ طَلْحَةَ وَسَعْدٍ. (عَنْ حَدِيثِهِمَا). {الحديث: ۶۱۹۲ = ۶۱۹۹ فم. تجريد/۴، رقم: ۱۴۶۴ = ۳۷۲۲، ۴۰۶۳، ۳۷۲۳، ۴۰۶۱}:

ئەبو عوتمانێ نەهەدی (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: لەغەزایی لە غەزاکانی پێغەمبەرەدا (دروودی خودای لەسەر بێ) کە لەگەڵ دوژمندا دەجەنگی، واتە: لە غەزای ئوحووددا، کەسی لەگەڵ نەما، بێجگە لە طلحەو سەعدی کوری ئەبو وهفص.

ئەبو عوئمان كەخۆى تابىعىيە دەفەرموئ: خۆمن لەوئ نەبووم و ئامادەى ئەم جەنگى ئوحوودە نەبووم، بەلام ئەمەى كە گوتم: قسەى طەلحەو سەعد خۆيانەو ئەم فەرموودەيەم لەوان لەخۆيان بىستووە).

روونکردنەو:

۱- ئەم فەرموودەيە پەيوەندى بەم سەرباسەوە نييە، كە باسى بەهرەو گەورەيى زوبەيرى كورپى عەوامە. لە ئەصلەكەدا، كە شىخى ئەلبانى تەحقيقى كردوو، لە چاپەكەى بەردەستى منا كراو بەدواھەمىن فەرموودەى سەرباسى (فضائل علي بن أبي طالب) ديارە كە پەيوەندى بەو باسەيشەوە نييە.

لەھەمووى سەيرتر ئەلبانى لە پەراويزداو لەشەرحى فەتحول مولھيما ضەميرى (عَنْ حَدِيثِهَا) بۆ طەلحەو زوبەير دەبەنەو، بەلام لە فەتحولباريدا ضەميرەكە دەباتەو بۆ طەلحەو سەعد، كە حەقى خۆشى وەھايە. بەلام بەزەينم لە نيوانى زنجيرە (۱۲۷۰)دا كە باسى بەهرەى عەلييەو لەنيوانى زنجيرە (۱۲۷۱)دا، كەباسى گەورەيى زوبەيرە، سەرباسى پەرابى بەناوى {فَضَائِلُ طَلْحَةَ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)}.

۲- ئەوەى كە لەم فەرموودەيەدا دەفەرموئ: بەس طەلحەو سەعد، لەم جەنگەدا، لەدەورى پيغەمبەر مابوون، مەبەست بازيى حالى تايبەتە، دەنا كەسانى تريس لەم جەنگەدا پشتى پيغەمبەريان چۆل نەكردو لەدەوروپەرى وەك شير و پۆلەنگ دەجەنگان، لە فەتحولباريدا ناوى ئەم زاتانە دەبا، كە سەنگەرى پيغەمبەريان چۆل نەكردوو:

۱- طەلحە. ۲- سەعد. ۳- مىقداد. ۴- ئەبوبەكر. ۵- عەلى. ۶- عەبدورەحمانى كورپى عەوف. ۷- زوبەير. ۸- ئەبو عوبەيدەو كەسانى تريس. {بەروانە: ژمارە: ۱۱۶۰ كە لە زنجيرە: ۹۲۶دا لەپيشەوە رابورد + تاج/۳، زنجيرە: ۴۹، ژمارە: ۳۴۷۷ + فەتحولبارى. ژمارە: ۳۷۲۲ بەتايبەتى ژمارە: ۴۰۶۰ ھەتا ۴۰۶۳}.

۱۶۴۳- عَنْ مُحَمَّدِ بْنِ الْمُنْكَدِرِ عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُهُ يَقُولُ: نَدَبَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) النَّاسَ يَوْمَ الْخَنْدَقِ فَانْتَدَبَ الزُّبَيْرُ، ثُمَّ نَدَبَهُمْ فَانْتَدَبَ الزُّبَيْرُ، ثُمَّ نَدَبَهُمْ فَانْتَدَبَ الزُّبَيْرُ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لِكُلِّ نَبِيٍّ حَوَارِيٌّ وَحَوَارِيُّ الزُّبَيْرِ». {الحديث: ۶۱۹۳ = ۶۲۰۰ فم. تجريد/ ۳، رقم: ۱۱۷۴ = ۲۸۴۷ فتح الباري}:

موحه ممه دی کوری ئەلەونکەدەر فەرمووی: جابیری کوری عەبدوللە (رهزای خودایان ئی بن) فەرمووی: لەروژی غەزای خەندەقا، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) مەردومی هان دەدا لەسەر خەبات و تیکۆشان و جەنگینی شیرانە لەپیناوی بەرزى ئالای ئیسلامدا، یەكەم کەس کەچوو بەدەنگی پیڤەمبەر دەو و ئامادهی خویی عەرزیکرد زوبەیر بوو، تا سێ جار حەزەرت هەر موسوڵمانەکانی هان دەدا لەسەر غەزا کردن و خەباتگیران و هەموو جاری زوبەیر مەردانە و شیرانە دەچوو بەدەنگیەو، پیڤەمبەریش (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (هەموو پیڤەمبەری لەسەردەمی خۆیدا، لەکاتی ژيانیدا، یارو یاوەرو دۆستیکی گیانی بەگیانی بوو، یارو یاوەرو دۆستی گیانی بەگیانی منیش لەسەردەمی خۆما زوبەیرە). {تاج/ ۲، زنجیر: ۱۰، ژمارە: ۳۳۱۲ ج/ ۴}.

ئەم فەرموودەیه، ھۆکەى لە بوخاریدا ئاوايه:

جابیر فەرمووی: لەروژی غەزای خەندەقا، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) ویستی سووسە کاری بنیڕی، سووسەى هەوالی دوژمنی بۆ بکا، فەرمووی: (ئای بۆ پیاوی بچێ هەوالی دوژمنم بۆ بهیئێ؟! زوبەیر فەرمووی: من دەچم، دووبارە هەمان فەرمايشتی فەرموو، دیسان زوبەیر فەرمووی: (من دەچم هەوالی دوژمنت بۆ دەزانم و بۆت دەهینم! پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) ئەم ھەلوێستەى زوبەیری زۆر پێ خوشبوو، فەرمووی: (هەموو پیڤەمبەری لەسەردەمی خۆیدا لەکاتی ژيانیدا، یارو یاوەرو دۆستیکی گیانی بەگیانی بوو، یارو یاوەرو دۆستی گیانی بەگیانی منیش لەسەردەمی خۆما زوبەیرە).

۱۶۴۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ قَالَ: كُنْتُ أَنَا وَعُمَرُ بْنُ أَبِي سَلَمَةَ يَوْمَ الْخَنْدَقِ مَعَ النِّسْوَةِ فِي أَطْمِ حَسَّانٍ، فَكَانَ يُطَاطِي لِي مَرَّةً فَأَنْظُرُ وَأُطَاطِي لَهُ مَرَّةً فَيَنْظُرُ، فَكُنْتُ أَعْرِفُ أَبِي إِذَا مَرَّ عَلَى فَرَسِهِ فِي السَّلَاحِ إِلَى بَنِي قُرَيْظَةَ، قَالَ: وَأَخْبَرَنِي عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُرْوَةَ عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ، قَالَ: فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِأَبِي، فَقَالَ: وَرَأَيْتَنِي يَا بُنَيَّ؟ قُلْتُ: نَعَمْ، قَالَ: أَمَّا وَاللَّهِ لَقَدْ جَمَعَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمَئِذٍ أَبُوبِهِ، فَقَالَ: «فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي». {الحديث: ۶۱۹۵ = ۶۲۰۲ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۴۶۳ = ۳۷۲۰ فتح الباری. ترمذی. مناقب: ۳۷۴۳} :

عبداللای کوری زوبهیر (رمزای خودایان لی بن) فهرمووی: لهروژی غهزای خندهقا، که پیشی دهگوتری: غهزای نهحزاب، من و عومهری کوری نهبو سهلهمه، دانرابوون بهدیار ژنهکانی پیغهمبهروه که لهناو قهلاکهی حساندا بوون بوؤ ناگاداری و سهپرهرستی کردنیان جارجاره نهو پشتی دانهنهواند، من نهچوومه سهر پشتی و لهسهر دیواری قهلاکهوه سههرنجی دهوروبهری قهلاکهم دهدا، جارجاره به پیچهمانهوه من پشتی خوّمم دهچهمانهوه نهو دهچووه سهر پشتی و تهماشای دهوروبهری قهلاکهی دهکرد. جا ههموو جاری باوکم دناسییهوه که بهسواری نهسپهکهی بهچهکی تهواوده دههات و دهچوو بوؤ گهرکی جوولهکهکانی بهنی قورهیظه، دوو سی جارم بینی.

علی کوری موسهیر، همتا ئیره نهفهرموودهیه، لههیشامی کوری عورودهوه، له عورودهوه له عبداللای کوری زوبهیرهوه دهگیریتیهوه، که عبداللای برای عوروهی کوری زوبهیره. لیره بهدواوه علی نهفهرموودهیه دهگیریتیهوه له عبداللای کوری عوروهی کوری زوبهیرهوه، له مامهیهوه که عبداللای کوری زوبهیره ناوهها: علی کوری موسهیر دهفهرموی: عبداللای کوری عوروه دهفهرموی: عبداللای کوری زوبهیر فهرمووی: کاتی گهرامهوه بوؤ مالهوه، گوتم: باوه! من توّم دی، ههر دههاتی و دهچووی بوؤ بهنی قورهیزه، نهوه خیربوو؟ فهرمووی: بوؤ کورم! تو بهجاوی خوّت لهم کاته دا منت بینی؟ گوتم: نا، فهرمووی: نهوه پیغهمبهیر (درووی

خودای لهسهر بڼ) فهرمووی: (کڼ دهجی بؤ هوژی بهنی قورمهیزه دهنګوباسی ئهوانم بؤ دهینئ ههتا بزانیڼ که پهیماننه کهیان لهگهڼ ئیمه دهشکینن و شهر له دژی ئیمه دهکهن یانا؟).

جامن چووم و دهنګوباسی ئهوانم بویهینایه وه، که چوومه وه خزمهتی، پیغمه بهر (دروودی خودای لهسهر بڼ) باوک و دایکی خوی پیکه وه کرد به قوربانم و فهرمووی: (باوک و دایکم به قوربانت بڼ!). {تاج/۳، زنجیره: ۱۰، ژماره: ۳۳۱۳ چ/۴}.

۱۶۴۵- عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الزُّبَيْرِ قَالَ: قَالَتْ لِي عَائِشَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَبَوَاكَ وَاللَّهِ مِنَ الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ. (وَفِي رَوَايَةٍ): أَبَا بَكْرٍ وَالزُّبَيْرِ. {الحديث: ۶۱۹۹ = ۶۲۰۷ فم. تجريد/۴، رقم: ۱۵۴۹ = ۴۰۷۷}:

عورو دی کوری زوبهیر فهرمووی: عائیشه ی پوورم (رهزای خودای ئ بڼ) پیی فهرمووم: به خودا باوک و باپیره تو، لهو کومه ئه یه ن که خودا له وه سپو ستایشیاندا ده فهرموئ:

{الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَاتَّقُوا أَجْرٌ عَظِيمٌ - آل عمران - ۱۷۳}.

واته: ئه و که سانه ی که فهرمانی خودا و پیغمه بهری خودایان به جی هیئا و که وتنه ریگه به شوینی دوژمنه کانیانا، له پاش ئه وه ی که تووشیان بوو له زام و له کوشتار له غه زای ئو خوددا و ئه و شه که تی و زاماری و ئیش و ئازاره ساردی نه کردنه وه، بؤ ئه م کومه ئه دلیره دلسۆزه نه بهرده نه بهزه له هاوړپییانی تو، ئه ی موحه ممه د! که به به لگه و گفتارو کردار و رهفتار ساخیان کرده وه و چه سپانديان که خاوم هه لوښتو چاکه ن و دارای باومړی ساغن و له خودا ترسی راست و دروستن بؤ ئه مانه پاداش و بهش و باره یه کی گه وړه له هه ردوو جیهاندا هه یه، خودای گه وړه له جیهاندا نه نا خوانیانه و به هه شتی بهرین لهو جیهانا جیگه یانه!).

له گێڕانهوهی ژماره: (۶۲۰۰) ی سه حیحی موسلیمدا دهفه رموی: مه بهستی عائیشه له باوک و باپیره ی عوروه: زوبهیری کورپی عه وامه که باوکی عوروه یه و نه بوبه کری سه دیکه، که باوکی نه سمای دایکیه تی.

روونکردنه وه:

زوبهیری کورپی عه ووامی کورپی خووه یلید، قور هیشیه، پورزای پیغه مبه ره، دایکی سه فیه ی کچی عه بدولوتته لیه، که خوشکی عه بدوللای باوکی پیغه مبه ره، یه کیکه له عه شه ره ی موبه شه ره، یه کیکه له و شه ش که سه، که ئیمامی عومه ر ایسپارد له پاش خوی یه کیکیان لی هه لبریرن بو جینشین، له ته مه نی دوا زده سالی دا موسولمان بوو، مامه ی زوبهیر ده ییچا له حه سیریکه وه و به دوو که ل قانگی ده دا، هه تا له ئیسلام پاشگه ز ببیته وه. زوبهیر گه نم ره نگ بوو، بالا مام ناوه ندی بوو، ریشی ته نک بوو، له وسه رده مه دا که پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) په یمانی برایه تی به ست له نیوانی موسولمانا نا له مه ککه، کردی به برای عه بدوللای کورپی مه سه وود، زوبهیر زاوی نه بوبه کری سه دیک بوو چونکه میردی نه سمای کچی بوو، کورپی زور بوو، وهک: عه بدوللای عوروه و موضعه بو وونذیر، زوبهیر بازرگانیکی گه وره بوو، زور زور ده و له مه ند بوو، زوبهیر له شه ری نه لجه مه لدا به شداری کرد، به لام دوا یی وازی هی نا، زه لامی که ناوی عه مری کورپی جهرمووز بوو، به نامه ردانه له پشته وه رمیکی لی دا، نه و جا به کومه کی دوو نامه ردی تر، که ناویان فوضاله ی کورپی حابیس و نوفه یع بوو، به نامه ردی به ته وای کوشتیان. نه م روودا وه دلته زینه، له روژی پینج شه مه مه دا بوو، له ده ی مانگی جو مادی یه که م، سالی سی و شه شی کوچی، وه له هه مان روژدا کاره ساتی دلته زینی جه نگی نه لجه مه ل رووی دا، گوته ی به هیز تر نه وه یه که له ته مه نی شه ست و حه وت سالی دا شه هید کرا وه، له ناوچه ی زوبهیر له به صره نیژرا وه، به نده جوومه ته سه ر گوپی پیرۆزی، زوبهیر دوو کوچی کردو وه، یه کی بو حه به شه و کوچی بو مه دینه، سه فیه ی دایکی زوبهیر یه کیکه له پووره موسولمانه کانی پیغه مبه ر، هه موو شه رگا کان له خزه مت پیغه مبه ردا ناماده بو وه،

سی و هشت (۳۸) فەرمووده‌ی هیه، دوو فەرمووده‌یان مۆتتفه‌قو عه‌له‌یهین،
بوخاری به‌ته‌نیا چه‌وتیانی گێراوته‌وه، له‌ناوچه‌یه‌کی به‌صره‌ به‌ناوی (وادی السباع
= دۆلی درنده) شه‌هیدکرا، له‌پیشا له‌وێ نیژرا، له‌پاشا ته‌رمه‌که‌ی گوازاریه‌وه‌ بو
به‌صره‌و له‌به‌صره‌ سپێردرا به‌خاک. گۆره‌که‌ی له‌به‌صره‌ ناسراوه‌و زیاره‌تگایه‌ (بو
زانیا‌ری ته‌واو سه‌بارت به‌م بنه‌مائه‌ خانه‌دانه‌ بر‌وانه‌: ژماره‌: ۳، ۱۵۳۳، ۸، ۴۱، ۱۸۶،
۲۳۱، ۱۲۳۷ له‌م په‌راوه‌ پیرۆزه‌ که‌ موخته‌صه‌ری سه‌حیحی موسلیمه‌). هه‌روا بر‌وانه‌
{تاج/۳، زنجیره‌: ۱۹۸، ژماره‌: ۳۳۱۲، ۳۳۱۳، ۳۳۱۴، ۳۳۱۵، ۳۳۱۶، ۳۳۱۷، ۳۳۱۸، ۳۳۱۹، ۳۳۲۴.
زنجیره‌: ۳۷، ژماره‌: ۲۴۳۰ هه‌تا ۳۴۴۰} هه‌روا بر‌وانه‌ {ته‌جرید/۱، ژماره‌: ۳/۳ + ۷۵ =
۸۶ فه‌تخ + ژماره‌: ۷۸۴ = ۱۶۴۳ فه‌تخ} + {ریاضی الصالحین/۲، زنجیره‌: ۲۵، ژماره‌:
۲۰۲/۴ چاپی دووهم، لاپه‌ره‌: ۱۸۶}.

(۱۲۷۲) باسی به‌هره‌و‌گه‌وره‌یی ته‌له‌هو‌زویه‌یر (ره‌زای خودایان لی بی).

(۶۱۹۲ - ۶۲۰۱)

بَابُ فِي فَضَائِلِ طَلْحَةَ وَالزُّبَيْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)

۱۶۴۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
كَانَ عَلَى جَبَلٍ حِرَاءٍ فَتَحَرَكَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اسْكُنْ حِرَاءَ فَمَا
عَلَيْكَ إِلَّا نَبِيٌّ أَوْ صَدِيقٌ أَوْ شَهِيدٌ»، وَعَلَيْهِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبُو بَكْرٍ، وَعُمَرُ
وَعُثْمَانُ وَعَلِيٌّ وَطَلْحَةُ وَالزُّبَيْرُ وَسَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ، (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ). {الحديث: ۶۱۹۸
= ۶۲۰۵ فم}:

ئه‌بو هوریره‌ (ره‌زای خودای لی بی) فەرمووی: جارێ پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) له‌گه‌ڵ
کۆمه‌لێکا، له‌سه‌ر چیای حیراء بوون، کێوه‌که‌ جوولاو که‌وته‌ له‌رزه‌ له‌رز، پی‌غه‌مبه‌ر
(دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فەرمووی: (ئه‌ی کێوی حیراء! دامه‌زری، له‌رزه‌ له‌رزێ چیته‌،
ئه‌وانه‌ی که‌ له‌سه‌ر پشته‌ی تۆن، له‌یه‌کێ له‌م سێ جو‌ره‌ که‌سه‌ به‌ده‌رنین: یا
پی‌غه‌مبه‌ره‌، یا دۆستیکی خوای راستگۆو راستاله‌، یا شه‌هیده‌و له‌پێناوی خودادا
ده‌کوژرێ!).

فهرمووی: له وکاته دا ئه م زاتانه له سهر چياکه ده بن: پيځه مبه ر (دروودی خودای له سهر
 بئ) و نه بوبه کړی صه ديق و عومهر و عوتمان و عه ل و طه لحه و زوبه يرو سه عدی
 کورې نه بو وه ققاص (ره زای خودا له هه موویان بئ). {تاج/۳، زنجیره: ۱۰، ژماره:
 ۳۲۱۳ + تاج/۳، زنجیره: ۸، ژماره: ۳۲۸۰، ۳۲۸۳}.

۱۲۷۲) به هره و که وره یی سه عدی کورې نه بو وه ققاص (ره زای خودای لی بئ).
 (۶۱۸۰ - ۶۱۹۱)

بابُ فِي فَضَائِلِ سَعْدُ بْنُ أَبِي وَقَّاصٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۶۴۷- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: سَهَرَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ) مَقْدَمَهُ الْمَدِينَةَ لَيْلَةً، فَقَالَ: «لَيْتَ رَجُلًا صَالِحًا مِنْ أَصْحَابِي يَحْرُسُنِي اللَّيْلَةَ»،
 قَالَتْ: فَبَيْنَا نَحْنُ كَذَلِكَ سَمِعْنَا خَشْخَشَةَ سِلَاحٍ، فَقَالَ: «مَنْ هَذَا؟» قَالَ: سَعْدُ بْنُ أَبِي
 وَقَّاصٍ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «مَا جَاءَ بِكَ؟» فَقَالَ: وَقَعَ فِي نَفْسِي
 خَوْفٌ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَجِئْتُ أَحْرُسُهُ، فَدَعَا لهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ نَامَ. {الحديث: ۶۱۸۱ = ۶۱۸۸ فم. تجريد/۳، رقم: ۱۱۸۷ =
 ۲۸۸۵، ۷۲۳۱}:

عائيشه (ره زای خودای لی بئ) فهرمووی: له و سه رده مه دا که حه زره ت (دروودی خودای له سهر بئ)
 هات بو مه دینه، شه وی خه وی لی زړا، فهرمووی: (خوزگه م نه م شه و پیاوړکی باش
 له هاوه لانی خو م نیشکی ده گرتم!).

عائيشه فهرمووی: زوری پی نه چوو گویمان له خره ی چه ک بوو، پيځه مبه ر
 (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: (نه وه کییه؟). فهرمووی: منم سه عدی کورې نه بو
 وه ققاصم!

پيځه مبه ر (دروودی خودای له سهر بئ) پیی فهرموو: (بوچی هاتووی؟) فهرمووی:
 مه ترسیم له پيځه مبه ر هه بوو، که سی ده ستریزلی لی بکا، هاتووم نه مشه و نیشت
 ده گرم.

پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بن) پاراپیه وه بوئی و نرای باشی بوئی کردو نه و جا به دلنیایی به بی ترسو و بیم نووست. {تاج/۳، زنجیره: ۱۲، ژماره: ۳۳۲۷ ج/۴ = چاپی چوارهم}.

۱۶۴۸- عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ: أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جَمَعَ لَهُ أَبِيهِ، يَوْمَ أُحُدٍ، قَالَ: كَانَ رَجُلٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَدْ أَحْرَقَ الْمُسْلِمِينَ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ارْمِ فِدَاكَ أَبِي وَأُمِّي»، قَالَ: فَتَرَعْتُ لَهُ، بِسَهْمٍ لَيْسَ فِيهِ نَصْلٌ، فَأَصَبْتُ جَنْبَهُ فَسَقَطَ، فَانْكَشَفَتْ عَوْرَتُهُ، فَضَحِكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، حَتَّى نَظَرْتُ إِلَى نَوَاجِذِهِ. {الحديث: ۶۱۸۷ = ۶۱۹۴ فم}:

عامیری کوړی سه عدی کوړی نه بو وه قاص (رهزای خودایان ل بن) فه رمووی: باوکم فه رمووی: له روژی غه زای نو خوددا پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بن) باوک و دایکی خوئی پیکه وه کرد به قوربانم و پیی گوتم باوک و دایکم به قوربانم بن، پیاوئ له هاو به شپه یداکاره کان، ناگری به ردابوو موسولمانه کان، نه وهنده ی ل کوشتبوون، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بن) به باوکم ده فه رموئ: (تیر تی بگره باوک و دایکم به قوربانم بن!)

باوکم فه رمووی: منیش تیریکی بی نووکم له و کابرایه گرت، که ناگری به ردابوو له له شکری موسولمانان، تیره که دای له لاته نیشتی کابرا کهوت به لادا، شهرمگای دهر کهوت و توپی، پیغهمبهر (دروودی خودای لهسمر بن) له خوئی نه وهی کهوا به دامای توپی پیکه نی، ته نانهت واپیکه نی به چاوی خوّم ته ماشای ددانه کانیم (کرد).

۱۶۴۹- عَنْ مُصْعَبِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ أَبِيهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّهُ نَزَلَتْ فِيهِ آيَاتٌ مِنَ الْقُرْآنِ، قَالَ: خَلَفْتُ أُمَّ سَعْدٍ أَنْ لَا تَكَلِّمَهُ أَبَدًا، حَتَّى يَكْفُرَ بِدِينِهِ، وَلَا تَأْكُلَ وَلَا تَشْرَبَ، قَالَتْ: زَعَمْتُ أَنَّ اللَّهَ وَصَّاكَ بِوَالِدِكَ وَأَنَا أُمُّكَ وَأَنَا أَمْرُكَ بِهَذَا، قَالَ: مَكَّثْتُ ثَلَاثًا، حَتَّى غَشِيَ عَلَيْهَا مِنَ الْجَهْدِ، فَقَامَ ابْنُ لَهَا يُقَالُ لَهُ: عُمَارَةُ فَسَقَاها، فَجَعَلَتْ تَدْعُو عَلَى سَعْدٍ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِي الْقُرْآنِ هَذِهِ الْآيَةَ: (وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا - ۲۹/۹)،

(وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا، وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا - ۱۶/۳۱). قَالَ: وَأَصَابَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) غَنِيمَةً عَظِيمَةً، فَإِذَا فِيهَا سَيْفٌ، فَأَخَذَتْهُ فَأَتَيْتُ بِهِ الرَّسُولَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقُلْتُ: نَفَّلَنِي هَذَا السَّيْفَ فَأَنَا مَنْ قَدْ عَلِمْتُ حَالَهُ، فَقَالَ: «رُدُّهُ مِنْ حَيْثُ أَخَذْتَهُ»، فَأَنْطَلَقْتُ حَتَّى إِذَا أَرَدْتُ أَنْ أُلْقِيَهُ فِي الْقَبْضِ، لَأَمْتَنِي نَفْسِي، فَرَجَعْتُ إِلَيْهِ، فَقُلْتُ: أَعْطِنِيهِ. قَالَ: فَشَدَّ لِي صَوْتُهُ: «رُدُّهُ مِنْ حَيْثُ أَخَذْتَهُ». قَالَ: فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ). قَالَ: وَمَرِضْتُ فَأَرْسَلْتُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَأَتَانِي، فَقُلْتُ: دَعْنِي أَقْسِمَ مَالِي حَيْثُ شِئْتُ، قَالَ: فَأَبَى، قُلْتُ: فَالْتَّصِفْ؟ قَالَ: فَأَبَى، قُلْتُ: فَالْتُّلْتُ. قَالَ: فَسَكَتَ، فَكَانَ بَعْدُ الثَّلَاثُ جَانِزًا. قَالَ: وَأَتَيْتُ عَلَى نَفَرٍ مِنَ الْأَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرِينَ فَقَالُوا: تَعَالِ نُطْعِمَكَ وَتَسْقِيكَ خَمْرًا، وَذَلِكَ قَبْلَ أَنْ تَحْرَمَ الْخَمْرُ، قَالَ: فَأَتَيْتُهُمْ فِي حَشٍّ (وَالْحَشُّ: الْبُسْتَانُ) فَإِذَا رَأْسُ جَزُورٍ مَشْوِيٍّ عِنْدَهُمْ، وَزِقٌّ مِنْ خَمْرٍ، قَالَ: فَأَكَلْتُ وَشَرِبْتُ مَعَهُمْ، قَالَ: فَذَكَرْتُ الْأَنْصَارَ وَالْمُهَاجِرُونَ عِنْدَهُمْ، فَقُلْتُ: الْمُهَاجِرُونَ خَيْرٌ مِنَ الْأَنْصَارِ، قَالَ: فَأَخَذَ رَجُلٌ أَحَدَ لَحْيِي الرَّأْسِ فَضَرَبَنِي بِهِ فَجَرَحَ بَأْنْفِي، فَأَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرْتُهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ فِيَّ - يَعْنِي نَفْسَهُ - شَأْنَ الْخَمْرِ: (إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ). {الحديث: ۶۱۸۸ = ۶۱۹۵ فم} :

موصعه بی کوری سہ عد فہرمووی: باو کم فہرمووی: چہند نایہ تیٰ لہ قورنان سہ بارہت بہ من دابہ زوی و من ہوی ہاتنیان بووم. فہرمووی: نوم سہ عدی دایکم سویندی خوارد کہ نہ قسم لہ گہل بکاو نہ نان و ناو بخوا، تامن پہ شیمان (پاشگہز) نہ بمہوہ لہ نایینی نیسلام، وہ دایکم دہیگوت پیم: تو لہ کن خوت دہ لئی خودا فہرمانی پیں کردووی کہ بو باوک و دایکت باش بیت، دہی نہ گہر نہمہ وایہ و تو باوہرت پیی ہیہ، من دایکت و فہرمانت پیں دہکم کہواز بیئی لہ نیسلام و بو نہمہ لہ فہرمانی من دہر نہ جیت.

فہرمووی: جادایکم سی شہو و سی روژ بہ و حالہ مایہوہ، تامی ناو و زادی نہ کرد، تا لہ بہر پہریشانی بوورایہوہ، ہتا کورپکی تری ہہ بوو، ناوی عومارہ بوو، چوو

ئاوی پېدا، که دهیانویست ئاوی بدهنئ، یانانی پئ بدن، بهدارئ دهمی دایکمیان دادهچهقاندو بهزۆر ئاوو نانیان دهکرد بهقورگیا، جا ئهویش دهستی دهکرد بهنزای خراب لهسهعد.

خودای گهورهیش لهه بارهیهوه ئهم ئایهتهی ناردده خوارهوه: {وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا - العنكبوت - ۹/۲۹}:

واته: ئامۆژگاری ئادهمیزادمان کردووه، کهبۆ باوک و دایکی زۆر باش بئ و چاک بئ لهگهئيانا، بهلام لهبئ ئهمری و بئ فهرومانیی خودادا بههیچ جورئ بهگوئیان مهکهن، وه ئهم ئایهتهی تریش بهه بۆنهیهوه هاته خوارهوه:

{وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطَعُهُمَا، وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا - لقمان - ۱۵/۳۱}:

واته: ئامۆژگاری ئادهمیزادمان کردووه کهزۆر باش و فره خاس بئ، لهگهئ دایک و باوک و نهک و باپرو، چاکهئ ئهوانی لهبهراچا و بئ و دلسۆزیان بئ و سپلهی بهدنامهک نهبئ، چونکه ئهوان هوو رستهی بوونی ئهون، ئهوهتانی دایکی بهسهزمان بهچهرمی سک بهههزار ئهک و ئازارو دهردی سهری نو مانگ ههئ دهگری و دوو سالی رهبهق شیر ددهاتی و خزمهتی دهکا، ههتا دهیڕپتهوه لهشیر، پاش ئهوههیش جورها ناخۆشی لهپیناوی خۆشی ئهودا دهکیشئ و دهچیژئ، دهی سوپاسی من بکهن، که خودای ئیوهو دروستم کردوون لهنهبوون، سوپاسی ئهوانیش بکهن و چاکهیان بدهنهوه، ئهوهیش بزانی کهدوا ئههناجمتان لای منه و زووبئ یا درهنگ بهداماوی دینهوه بهردهستی خۆم، بهلام ئهگهه باوک و دایک و کهسوکارو هههرکهسیکی تر ههولیاندا لهگهئتان که هاوهل و هاوبهشی بو من دابنئ و شتئ که خۆی ههبوونی نییه و ئیوه خۆتان باومرتان پئی نییه و بهشیای نازانی بهقههئ ئهم و ئهوو تهناهت بهزۆری زۆرداریش مهیکه به هاوهل و هاوتاو هاوړی من، وهئ خودا ههقه و ههموو ههقیکی پئ خۆشه، لهدنیاا بهجوانی و بهمهردی و به پیاومتی رهفتاریان لهگهئ بکهن).

سەعد فەرمووی: لەڕۆژی رووداوی بەدردا، پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) تالانی و دەسکەوتی جەنگی زۆری دەست گەوت، منیش شمشیریکم لەمالی تالانییەکە هەلگرت و بردم بۆلای پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) عەرزیم کرد: ئەی پیڤەمبەری خودا! لەسایەى خوداوه، لەخودا بەزیادی، داخی دلی خۆم بەکافرەکان رشت، لەتۆلەى عومەیری برامدا، سەعیدی کوری عاصم گوشت و ئەمە شمشیرەکیەتی، واهیناومە بۆلای تۆ، ئەم شمشیرەم پێ ببەخشە، تۆ خۆتیش ئاگات لەحالی من هەیه.

پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەمە نەهێ من و نەهێ تۆیە، بیخەرەوه سەر تالانییەکە!).

جا شمشیرەکەم برد، هەتا خەریک بووم هەلی بدمە سەر خەرمانی تالانییەکان، کەچی دڵم بەرای نەداو گەڕامەوه بۆلای پیڤەمبەر و عەرزیمکردەوه: ئەم شمشیرەم پێ ببەخشە، بەلام ئەمجاریان بەدەنگیکى تیژو توندتر فەرمووی: (لەکویت هیناوه ببەرەوه بۆ ئەوێ و لەسەر کۆگای تالانییەکان دایبێ!)

جا بەم بۆنەیهشەوه ئەم نایەتەى تریش، هەر بەهۆى منەوه هاتە خوارەوه: {يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَنْفَالِ قُلِ الْأَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ - الْأَنْفَال - ۱/۸} :

واتە: ئەى پیڤەمبەر! پرسىارت لى دەکەن، لە بریارو حوکمی ئەو مال و تالانییەى کە بەجەنگ، بەزەبرى شیرو تیرو گوللەو بەهیزی بازوو، لە ناموسولمانەکانى وەردەگرن، دەبێ چۆن دابەش بکړئ و بدرئ بەکێ، تۆ ئەى پیڤەمبەر! بەفەرمانى من وەلامیان بەدەرەوهو بلێ: ئەو مالە مالێ خوداو پیڤەمبەرى خودایە، پیڤەمبەرى خودا بەفەرمانى خودا بەکێ بوی پێ دەدا، ئیوه بەردى بناغەى ئیسلامن هەتا هەتایە دەبن بەسەرمەشق و پێشەوا، بۆ وەچەو نەوهى دواى خۆتان، کەواتە: چاوتان لەمالى دنیا نەبێ، چاوتان لە بەرژەوهندى ئیسلام بێ، ئاشووب مەگێرن و لەسەر چلکى دەست ئاژاوه بەرپا مەکەن و گوێپرایەلێ

خوداو پیڅه مېهر بن، نه گهر ئیوه به راستی موسولمانی ساغن). {بروانه: تاج/۴، زنجیره: ۹، ژماره: ۳۸۷۵ — سوورده تی نه نفال}.

سه عد فهرمووی: جاری کیش نه خوش کهوتم، ناردم به شوینی پیڅه مېهر دا (دروودی خودای له سر بڼ) ته شریفی هات بولام، عهرزیمکرد: (نه گهر مؤلته مې بدهی سامانه که م به نارمزووی خوّم دابهش ده که م؟).

سه عد فهرمووی: پیڅه مېهر (دروودی خودای له سر بڼ) ریځه ی نه وهی پیّم نه دا، گوتم: دهی مؤلته م پی بده که سییه کی مالّه که م بکه م به خیر و راسپیړی؟ سه عد فهرمووی: دیسان پیڅه مېهر (دروودی خودای له سر بڼ) ریځه ی نیوه شپی پیّم نه دا، گوتم: دهی مؤلته م پی بده که سییه کی مالّه که م بکه م به خیر و وه سیّت؟ سه عد فهرمووی: پیڅه مېهر (دروودی خودای له سر بڼ) بڼ دهنګ بوو، ئیتر له وه به دوا گردنی سییه ک به خیر درست بوو.

سه عد فهرمووی: جاری کیش چووم بولناو دهسته یی له نه نصارو له موهاجرین (له یاریده دهران و له کوچکاران) گوتیان: ودره له گهل ئیمه بخو و مهی بنو شه، نه مهش له پییش حهرامبوونی مهی و باده نوشیدا بوو، فهرمووی منیش چووم، روانیم وا وان له ناو دیبه ریکا، دیبه ر واته باخ، سه ری و شتریکیان برژاندو وه و کونده یی نارده قیان داناوه، له و گوشته برژاوه یان ده خواردو له و باده یه یان ده کرد به سه ردا.

فهرمووی: منیش له گهل یانا دهستم کرد به گوشت خواردن و مهی خواردنه وه، جا به سه ر خو ش دهستم کرد به باسی یاریده دهران و کوچکاران و گوتم: کوچکاران با شترن له یاریده دهران! سه عد خو ی له کوچکاره پی شینه کان بوو، فهرمووی: جا پی او ی له وان ته نگه گرتی و ئیسی لاشه ویله ی که لله سه ره که ی هه ل گرت و پیایا کی شام و لووتمی زامار کردو لووتم پژاو چووم بو خرمه تی پیڅه مېهر و هه والّه که م بو ی شیکر دوه، جا به م بونه ی شه وه، سه باره ت به من له م باره یه وه، خودای گه وره و شکو دار، نه م نایه ته ی دابه زاند:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَزْلَامُ رِجْسٌ مِّنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ - المائدة - ۹۰/۵} :

واته: نهی موسولمانینه! بزنان عارهق و مهی و باده و شهراب و قومارو یاری قومارو په رستن و ریژگرتنی بتهکان و فالگرتنه ووه دانه گرتنه ووه به نه زلام و شتی و، نه مانه هه موو له کرده ووی شهیتان، زور پیسو و حرامو چه په لن، که وایی خوتانی لی بیاریزن، تا رزگارو سهر فراز بین له هه ردوو جیهاندا). {تاج/۴، زنجیره: ۳، ژماره: ۳۷۲۲ چ/۴}.

۱۶۵۰- عَنْ سَعْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا مَعَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سِتَّةَ نَفَرٍ، فَقَالَ الْمُشْرِكُونَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): اطْرُدْ هَؤُلَاءِ لَا يَجْتَرُّونَ عَلَيْنَا، قَالَ: وَكُنْتُ أَنَا وَابْنُ مَسْعُودٍ وَرَجُلٌ مِّنْ هَذِيلٍ وَبِلَالٌ وَرَجُلَانِ لَسْتُ أَسْمِيَهُمَا، فَوَقَعَ فِي نَفْسِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَا شَاءَ اللَّهُ أَنْ يَقَعَ، فَحَدَّثَ نَفْسَهُ، فَأَنْزَلَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ). {الحديث: ۶۱۹۱ = ۶۱۹۸ فم} :

سه عدی کوری نه بو وه ققاص (رمزای خودای لی بن) فه رمووی: دهسته یه کی شهش که سی بووین له خزمه تی پیغه مبهردا بووین: من و ئیبنو مه سعوودو پیاویکی هوزدیلی و بیلال و دوو پیاوی تر بووین، که نامه وی ناویان بهیئنم، هاو به شپه یداکه رده کان به پیغه مبهریان گوت: ئیمه پیشنیاریکمان هه یه: نه م هه ژارانه له ده وری خوت دهر بکه، تا ئیمه یش هاموشوت بکه یین، با نه مانه سامیان لیمان نه شکو و زات نه که من به سه رمانا.

پیغه مبهر (دروودی خودای له سه ر بن) له م لایه نه وه، نه وهی که خودا له چاره ی نووسیوو هات به دلیاو دلی چه که ره ی کرد، که داواکه یان جی به جی بکا، به ئومییدی نیسلا مبوونیان!

جا خودا له م باره یه وه نه م نایه ته ی نارد خواره وه: {وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ مَا عَلَيْكَ مِنْ حِسَابِهِمْ مِّنْ شَيْءٍ وَمَا مِنْ حِسَابِكَ عَلَيْهِمْ مِّنْ شَيْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَكُونَ مِنَ الظَّالِمِينَ - الأنعام - ۵۲/۶} :

واته: ئەى خۆشەويست! تۆ پېغەمبەرى خودايت، نەوھك پياوى دنيایى و
سیاسەتبار، کەواتە نەكەى دلى ئەو ھەزارانە بشکینى و لە گۆرو مەجلىسى خۆت،
بەقسەى ئەو بتپەرستانە دەریان بکەى، ئەوانە بەرپۆژو بەشەو، ھەمیشە
سەرگەرمى عیبادەت و بەندەى ساغ و دروستن بۆ رەزای خودا، حسیب و لیكۆلینەو
لە ئیمان و رازی دلى ئەو ھەزارانە لەسەر تۆ نییە، تۆ نابى باوەرى ساغى ئەم
موسوڵمانە ساغە باشانە، بەرابەر بەکەسبى مەیلی ئەو ناموسوڵمانە بەگزانە
بخەیتە سەر سەودا، بەتەمای ئیمانھێنانى ئەو دەولەمەندو دارايانە، دلى پاکی ئەو
موسوڵمانە ھەزارانە بشکینى، چونکە ھەل دەگرى ئیمانى ئەم ھەزارە دلسۆزانە
لەلای خودا گەلى مەزنىر بى لەئیمانى ئەو بیباوەرە، لەفەرزى ئیمانھێنانیاندا،
بەللى گشت کەس حسیبى خۆى لەسەر خۆیتى، تەنانەت ئەم مەسەلەيە ئەوەندە
روون و ئاشکراو بەلگە نەویستە تۆو ئەوان تییدا چون یەکەن، ھەرۆھک حسیبى
ئەوان بەدەست تۆ نییە، حسیبى تۆیش بەدەست ئەوان نییە، کەواتە بۆ دەریان
دەکەى! ئەى خۆشەويست! ئەگەر پاش ئەم روونکردنەوہیە کە گرێى دلى
کردنەوہو، دەفعى ئیشکالى کردن شتى وا بکەى ئەوا تۆ بەزۆردارو ستەمگەرو
ستەمکار حسیب دەکرییت، دیارە کە لەمەولا تۆ شتى وا ناکەى، بەلام ئەم
روونکردنەوہیە پایەى بەرزى ھەزارى باوەردارى ساغ لەلای خودا دەرەخا و
ھەرەشەيەکی توندە لەو کەسانەى کە لەمەولا پېشنیاری وا ناھەق بۆ تۆ دەکەن).

{تاج/۵، زنجیرە: ۹۸، ژمارە: ۵۲۰۱، ج/۴ = چاپى چوارەم}.

۱۲۷۴) باسى بەھرەو گەورەى ئەبو عوبەیدەى کورى ئەلجەرراج (رەزای خودای لى
بى). (۶۲۰۲ - ۶۲۰۵)

فِي فَضَائِلِ أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۶۵۱- عَنْ حُذَيْفَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَ أَهْلُ نَجْرَانَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ ابْعَثْ إِلَيْنَا رَجُلًا أَمِينًا. فَقَالَ: «لَأَبْعَثَنَّ إِلَيْكُمْ رَجُلًا
أَمِينًا حَقَّ أَمِينٍ، حَقَّ أَمِينٍ»، قَالَ: فَاسْتَشْرَفَ لَهَا النَّاسُ، قَالَ: فَبِعَثْتُ أَبَا عُبَيْدَةَ بْنَ الْجَرَّاحِ.

{الحديث: ۶۲۰۴ = ۶۲۱۱ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۴۷۴ = ۳۷۴۴، ۴۳۸۲، ۷۲۵۵ = فتح الباری + تجريد/ ۴، رقم: ۱۶۱۰ = ۴۳۸۰ فتح الباری تحفة الأشراف/ ۹۴۸}:

خودهیضه کوری یه مان (رهزای خودای لی بین) فهرمووی: خه لکی نه جران هاتنه خزمه تی حه زرهت (دروودی خودای لهسهر بین) عه رزیانکرد: ئه ی پیغه مبهری خودا! پیاوویکی هیمن و ئه مینمان بو بنیره، فهرمووی: پیاوویکی ته واه هیمن و ئه مینداری به حه ق ئه مین و ده ستپاکتان بو دهنیرم!

فهرمووی: جا خه لکه که هه رکه سی له لای خویره وه، له خووشی ئه م نازناوه جوانه خوئی قوت کرده وه گوئی قولاخ بوون بو ئه و فه رمانه مه زنه. پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بین) ئه بو عوبه یده ی کوری جه رراحی نارد، تابیی به ماموستایان و فییری ئیسلامیان بکا). {تاج/ ۳، زنجیره: ۱۳، ژماره: ۳۳۳۳ ج/ ۴}.

روونکردنه وه:

ئه بو عوبه یده ناوی ته واه ی: عامیری کوری عه بدوللای کوری جه رراحه، ئه بو عوبه یده و عوثمانی کوری مه ظعوون و عوبه یده ی کوری حاریشو عه بدوره حمانی کوری عه وفو ئه بو سه له مه ی کوری عه بدول ئه سه د له یه ک کاتدا موسولمان بوون، له پیش ئه وه دا که پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بین) مالی ئه لئه رفه م بکا به باره گای نه یینی کومه ئه ی موسولمانان.

دایکی ناوی ئومه یمه ی کچی غه نه مه له موسولمانه هه ره پیشینه گانه، ئه بو عوبه یده دوو کوچی کردووه، کوچی بو حه به شه و کوچی بو مه دینه. ئاماده ی شه رگه ی به درو شه رگاگانی تری پاشی بووه، له غه زای ئو حوددا دوو ئه لقه ی کلاو زریه که ی پیغه مبه ر چه قیپوونه روومه تی، ئه بو عوبه یده به ددان ده ری هینان، به هوی ئه مه وه دوو ددانی پیشینه ی که وتن و بوی بوون به هوی جوانی!!

زۆرینه ی ولاتی شام له سه ر ده ستی ئه بو عوبه یده دا نازادکرا، فه رمووده ی زۆری له پیغه مبه رده و گێراوده وه. ئه بو عوبه یده پیاوویکی له رو لاوازبوو، ریشیکی ته نک ی هه بوو، بالا به رزبوو، مال و سامانیکی وای نه بوو، گوزهرانی زۆر ساده و ئاسایی بوو،

عومەر پئی فەرموو: دهبوو هه‌ندی مالت ببوایه، فەرمووی: ئه‌ی فەرمان‌پره‌وای موسولمانان! ئه‌مه‌ی هه‌مانه‌ ده‌مانگه‌یه‌نیت هه‌وار. یه‌کئ له‌ دروشمه‌کانی ئه‌م گوته‌یه‌ بوو: (خراپه‌ی دیرین به‌ چاکه‌ی شیرین بSRنه‌وه‌!).

له‌ تاعونه‌که‌ی عه‌مواسدا به‌تاعوون شه‌هید بوو له‌شام، له‌گوندئ که‌ناوی عه‌مواس بوو، له‌به‌ینی ره‌مله‌و به‌یتوله‌قدیسدا بوو، له‌سائی هه‌ژده‌ی کۆچیدا، له‌ته‌مه‌نی په‌نجاو هه‌شت سائیدا، یه‌کیکه‌ له‌ده‌ که‌سه‌که‌ی که‌ موژده‌ی به‌هه‌شتیان له‌لایه‌نی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ پئ به‌خسراوه‌، که‌ ناسراون به‌ عه‌شه‌ره‌ی موبه‌شه‌ره‌، نازناوی له‌ناو هاوه‌لانا (ئه‌مینداری پیغه‌مبه‌ر) بوو. {بروانه‌: تاج/۳، زنجیره‌: ۱۳، ژماره‌: ۳۳۳۲ هه‌تا ژماره‌: ۳۳۳۴ + ژماره‌: ۳۳۳۵ + ۳۳۳۸ + تاج/۳، زنجیره‌: ۵۳، ژماره‌: ۲۹۴۸، ۲۹۴۵، ۲۹۴۶، ۲۹۴۷}.

(۱۲۷۵) باسی به‌هره‌و که‌وره‌یی هه‌سه‌ن و حوسه‌ین (ره‌زای خودایان لی بی).

(۶۲۰۶ - ۶۲۱۱)

بَابُ فِي فَضَائِلِ الْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ (رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُمَا)

۱۶۵۲- عَنْ سَلَمَةَ بْنِ الْأَكْوَعِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: لَقَدْ قُدْتُ بِنَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَالْحَسَنِ وَالْحُسَيْنِ بَغْلَتَهُ الشَّهْبَاءُ حَتَّى ادْخَلْتُهُمْ حُجْرَةَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، هَذَا قُدَامَهُ، وَهَذَا خَلْفَهُ. {الحديث: ۶۲۱۰ = ۶۲۱۷ فم = فتح الملهم بشرح صحيح الإمام مسلم. ترمذی. أدب: ۲۷۵}:

سه‌له‌مه‌ی کورئ ئه‌که‌وه‌ (ره‌زای خودای لی بی) فەرمووی: خوّم به‌ده‌ستی خوّم جلّه‌وی هیستره‌ بوۆی پیغه‌مبه‌رم راده‌کیشا، پیغه‌مبه‌رو هه‌سه‌ن و حوسه‌ینی به‌سه‌ر پشته‌وه‌ بوون، ئه‌میان له‌به‌رده‌میاو ئه‌ویان له‌پاشکویا بوو، له‌سه‌ر ئه‌م حاله‌ جلّه‌وی هیستره‌که‌م بویان راکیشا هه‌تا بردیانه‌ هۆده‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی). {تاج/۳، زنجیره‌: ۲۰، ژماره‌: ۳۳۶۷ ج/۴}.

روونکردنهوه:

ئهم هیستره رهنگی بۆز بوو، ناوی دول دول بوو، موقه و قهس به دیاری ناردی بۆ پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ئهم هیستره ما هه‌تا زۆر پیربوو، هه‌تا هه‌موو ددانه‌کانی که‌وتن، هه‌تا له‌به‌ر پیری کۆپ‌ریش بوو، له‌پاش مردنی پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) عه‌لی کۆری ئه‌بو طالیب سواری ده‌بوو، له‌پاش عه‌لیش حه‌سه‌ن، له‌پاش حه‌سه‌ن حوسه‌ین، له‌پاش ئه‌ویش موحه‌مه‌دی کۆری ئه‌لحه‌نه‌فییه.

۱۶۵۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْتُ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي طَائِفَةٍ مِنَ النَّهَارِ، لَا يُكَلِّمُنِي وَلَا أُكَلِّمُهُ، حَتَّى جَاءَ سُوقُ بَنِي قَيْنَقَاعَ، ثُمَّ انْصَرَفَ حَتَّى أَتَى خَبَاءَ فَاطِمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) فَقَالَ: «أَتَمَّ لُكْعُ، أَتَمَّ لُكْعُ»، يَعْنِي حَسَنًا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَظَنَنَّا أَنَّهُ إِنَّمَا تَحْبِسُهُ أُمُّهُ لَأَنْ تُغَسِّلَهُ وَتَلْبِسَهُ سَخَابًا، فَلَمْ يَلْبَثْ أَنْ جَاءَ يَسْعَى، حَتَّى اعْتَنَقَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْهُمَا صَاحِبَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اللَّهُمَّ إِنِّي أَحِبُّهُ فَاجِبُهُ وَأَحِبُّ مَنْ يُحِبُّهُ». {الحديث: ۶۲۰۷ = ۶۲۱۴ فم. تجرید البخاری بالکردی/ ۳، رقم: ۹۶۰ = ۲۱۲۲، ۵۸۸۴}:

ئه‌بو هوره‌یره (رمزای خودای لی بێ) فه‌رمووی: جارێک به‌روژ له‌گه‌ڵ پیغه مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌رچووم، له‌پێ نه‌ ئه‌و قسه‌ی له‌گه‌ڵ من کرد، نه‌ من قسه‌م له‌گه‌ڵ نه‌وکرد، تاجووینه‌ بازارێ قه‌ینوقناع، که‌ یه‌که‌که‌ له‌ بازاره‌کانی شاری مه‌دینه‌ ئه‌وجا گه‌رایه‌وه‌و چوو بۆ مائی فاطیمه‌ی کچی، که‌ هاوسه‌ری ئیمامی عه‌لی و دایکی حه‌سه‌ن و حوسه‌ینه‌، له‌وێ له‌ حه‌وشه‌که‌ی مائی فاطیمه‌ دانیش‌تو فه‌رمووی: (ئه‌رێ بچکۆل له‌کوێیه‌؟ ئه‌رێ بچکۆل له‌وێیه‌؟).

جا دایکی نه‌ختی به‌ندی کرد، وابزانم دایکی ویستی بیشواتو هه‌نی حه‌تعه‌تۆکه‌ی بۆنخۆشی له‌مل بکا، زۆری پێ نه‌چوو که‌ حه‌سه‌ن به‌هه‌راکردن هاتو له‌گه‌ڵ پیغه مبه‌ردا (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌ستیان کرده‌ ملی یه‌که‌تری و باوه‌شیان کرد به‌یه‌کا و پیغه مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) خۆش خۆش ماچی ده‌کرد، ئه‌وجا خۆشه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (خودایه‌! من ئه‌مه‌م خۆش ده‌وی، ساتویش خۆشت

بوئ و نهو کهسه‌یشت خوئ بوئ که نهوی خوئ دهوی!). {تاج/۳، زنجیره: ۲۰، ژماره: ۳۳۶۶}.

۱۲۷۶) باسی به‌هره و که‌وره‌یی فاطیمه‌ی کچی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودایان

له‌سه‌ر بی). (۶۲۵۷ - ۶۲۶۴)

باب: فِي فضائلِ فَاطِمَةَ عَلَيْهَا السَّلَامُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۶۵۴- عَنْ الْمُسَوَّرِ بْنِ مَخْرَمَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَخْبَرَهُ أَنَّ عَلِيَّ بْنَ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) خُطِبَ بِنْتُ أَبِي جَهْلٍ، وَعِنْدَهُ فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَلَمَّا سَمِعَتْ بِذَلِكَ فَاطِمَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)، أَتَتْ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَتْ لَهُ: إِنَّ قَوْمَكَ يَتَحَدَّثُونَ أَنَّكَ لَا تَغْضَبُ لِبَنَاتِكَ، وَهَذَا عَلِيٌّ نَاكِحًا ابْنَةَ أَبِي جَهْلٍ، قَالَ الْمُسَوَّرُ: فَقَامَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَمِعَتْهُ حِينَ تَشْهَدُ، ثُمَّ قَالَ: «أَمَّا بَعْدُ فَإِنِّي أَنْكَحْتُ أَبَا الْعَاصِ بْنَ الرَّبِيعِ، فَحَدَّثَنِي وَصَدَقَنِي، وَإِنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ مُضْغَةٌ مِنِّي، وَإِنَّمَا أَكْرَهُ أَنْ يَفْتَنُوهَا، وَإِنَّهَا وَاللَّهِ لَا تَجْتَمِعُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ وَبِنْتُ عَدُوِّ اللَّهِ عِنْدَ رَجُلٍ وَاحِدٍ أَبَدًا». قَالَ: فَتَرَكَ عَلِيٌّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) الْخُطْبَةَ. {الحديث: ۶۲۶۰ = ۶۲۶۸، فم. بخاری. الجمعة: ۹۲۶، ۳۱۱۰، ۳۷۱۴}.

میسوه‌ری کوری مه‌خره‌مه (ره‌زای خودای بی) فه‌رمووی: عه‌لی کوری نه‌بو طالب

خوازبینی کچی‌کی نه‌بو جه‌لی کرد بو‌ خوئ، که به‌سه‌ر فاطیمه‌ی کچی پیغه‌مبه‌ر بیهینئ که نه‌وکاته فاطیمه‌ی ژنی عه‌لی بوو، جا کاتئ فاطیمه‌ی به‌مه‌ ده‌زانی، دیت بو‌ خزمه‌تی باوکی، عه‌رزی ده‌کا: قوربان! نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خودا! خزمانی تو‌ قسه‌ له‌وه‌ ده‌که‌ن، که گوایه‌ تو‌ له‌سه‌ر که‌چه‌کانت ناکه‌یته‌وه‌و ده‌ربه‌ستی نه‌وه‌نیت که‌ می‌رده‌کانیان ژنیان به‌سه‌ر به‌ینن، هه‌ر له‌م روانگه‌یه‌وه‌ که‌ نه‌وه‌تا عه‌لی کوری نه‌بو طالب دمی‌ه‌وی ژن به‌سه‌ر من به‌ینئ و دمی‌ه‌وی که‌چه‌کی نه‌بو جه‌هل ماره‌بکا بو‌ خوئ؟

میسوه‌ر فه‌رمووی: جا به‌م بو‌نه‌یه‌وه‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) هه‌له‌سایه‌وه‌،

وتاریکی دا، به‌گوئی خو‌م گویم لی بوو، کاتئ شایه‌تمانی هینا، نه‌وجا فه‌رمووی:

(پاش ئەمە، من کاتی خۆی زەینەبی کچم دا بە ئەبولعاصی کوری رەبیع، بەئینی لەم لایەنەو پێمداو قسەى بۆکردم، بەئین و قسەگەى راست دەرچوو، بۆ کچەگەم زۆر باش بوو، لەراستیدا فاطیمەى کچم پارچەپەگە لەخۆم، ھەرچی ئازارى ئەو بدا ئازارى منیش دەدا، وە ئیستایش بەھۆى ئەم خوازبێنییەى عەلییەو، کە دەپەوێ ژنى بەسەر بھێنێ، مەترسى ئەووم ھەپە کە تووشى ئازاوى بکەن، دەى سویندم بەزاتى خودا قەت شتى وانابى: کە فاطیمەى کچم کەکچى پێغەمبەرى خودایە، لەگەڵ کچى ئەبوجەھل دا، کە دوژمنى خودایە لەپەك کاتدا ژنى یەك پیاوین کە عەلى کورێ ئەبو طالیبە، ئەگەر عەلى دەپەوێ کچەگەى من تەلاق بدا، ئەوسا کچى ئەوان بھێنێ!!).

فەرمووی: ئیتەر عەلى (رەزای خودای ئى بى) وازی لەخوازبێنییەگەى ھینا.

روونکردنەو:

فاطمەى زەھراء (رەزای خودای ئى بى) کچى حەزەرەتى پێغەمبەرە (دروودى خودا لەسەر پێغەمبەر و رەزای خودا لەھەموو منال و ھاوسەر و ھاوہەلان و شوینکەوتوان و پەپرەوانى بى. ئامین خودایە). فاطیمە ھاوسەرى ئیمامى عەلییە، یەگەم ھاوسەریەتى، ھەر ئەو شووہى کردوو، بەکچى شووى بەعەلى کردوو، ھەتا ما ژنى عەلى بوو، عەلى ژنى تری بەسەر نەھینا لەپاش مەرگی فاطیمە ژنى تری ھینا.

فاطمە دایكى حەسەن و حوسەینە، نەنکە گەورەى ھەموو سەیدەکانە، نەوہى پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ھەر لەرێگەى فاطیمەو ماوہ، لە منالەکانى تریەو، پێغەمبەر نەوہو وەچەى نەماوہ، بەپێى تەمەن، کچەکانى پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) بەرێز ئەمانەن:

۱- زەینەب، لەپیش بیعثەتدا، بەدەسالى لەدایک بوو، یەگەم کچى پێغەمبەر بوو کە شووى کردوو، شوویکرد بە پورزای خۆى کە ناوى ئەبولعاص بوو، زەینەب لەگەڵ پێغەمبەردا کوچى کرد، ھەتا ما ژنى ئەبولعاص: لەقیتى رەبیع بوو،

کورپکی بوو ناوی عهلی بوو، له پوژزی نازاگردنی مه ککه دا له پاشکوی پیغه مبه روه سوار بوو بوو، به میړد منالی مرد، کچیکشی هه بوو ناوی نومامه بوو، نهو کچه زایه ی پیغه مبه ر بوو، که له نویژدا دهیگرده قه لاندو شکانی، کاتی فاطیمه مرد، عهلی ته م نومامه یه ی ماره کرد: زهینه ب سهرتای سالی هه شتی کوچی مرد. {بروانه: ژماره: ۳۴۶ له پیشه وه رابورد، زیاننامه ی زهینه ب}.

۲- روقیه، سالی سیی و سی له ته مه نی پیغه مبه ر، روقیه له دایکبووه، هاوسه ری نیمای عوتمان بوو، کوچی پیکرد بو حبه شه، منالیک له عوتمان بوو ناوی عه بدوللا بوو، روقیه زور جوان بوو، دوو کوچی کردووه، له غمزای به دردا کوچی دواپی کرد.

۳- نوم که لثووم (رمزی خودای لی بن) له پاش مهرگی روقیه ی خوشکی سالی سیی کوچی شووی کرد به عوتمان، له سالی نوی کوچی له لای عوتمان مهرگ بوو به میوانی، مندالی نه بوو لی.

۴- فاطیمه ی زه هراء، راجیایی سه باره ت به سالی له دایکبوونی هیه، هه ندی ده لئین: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) ته مه نی چلو یه ک سال بووه که فاطیمه له دایک بووه، هه نی تر ده فهرموون: ته مه نی سیی و پینچ سال بووه که فاطیمه له دایک بووه، دیاره که فاطیمه و براو خوشکه گانی، بیجگه له ئیبراهیمیان، هه موویان له خه دیجه بوون، که یه که م هاوسه ری پیغه مبه ر بووه، فاطیمه که شووی کرد به عه لی ته مه نی پازده سال بوو، له پاش مهرگی پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بن) به شه ش مانگ فاطیمه یش دهری. له نیمای عه لی سی کوری بووه: حه سهن و حوسه یین و موحسین، موحسینیان به منالی دهری، هه روا سی کچیشی لی ده بی: روقیه و زهینه ب و نوم که لثووم. {بروانه: ژماره: ۷۳ زیاننامه ی خه دیجه ی دایکی فاطیمه + ژماره: ۶۹۲ زیاننامه ی عه لی کوری نه بو طالیب + تاج/۲، زنجیره ک ۱۹ له ژماره: ۳۳۵۷ و هه تا ژماره: ۳۳۸۰، زنجیره: ۲۰} + {ته جریدی بوخاری به کوردی، ژماره: ۱۴۶۲ = ۳۷۰۵، ۱۲۶، ۶۱۶، بروانه: ژماره: ۱۴۶۲ زیاننامه ی فاطیمه ی کچی موحه ممه د}.

۱۶۵۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كُنَّ أَزْوَاجُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عِنْدَهُ، لَمْ يُغَادِرْ مِنْهُنَّ وَاحِدَةً، فَأَقْبَلَتْ فَاطِمَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) تَمْشِي، مَا تُخْطِيُ مِشْيَتَهَا مِنْ مِشْيَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَيْئًا، فَلَمَّا رَأَاهَا رَحَّبَ بِهَا فَقَالَ: «مَرْحَبًا يَا بِنْتِي»، ثُمَّ أَجْلَسَهَا عَنْ يَمِينِهِ أَوْ عَنْ شِمَالِهِ، ثُمَّ سَارَهَا، فَبَكَتْ بُكَاءً شَدِيدًا، فَلَمَّا رَأَى جَزَعَهَا سَارَهَا الثَّانِيَةَ، فَضَحِكَتْ، فَقُلْتُ لَهَا: خَصَّكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ بَيْنِ نِسَائِهِ بِالسَّرَارِ ثُمَّ أَنْتِ تَبْكِينَ؟ فَلَمَّا قَامَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سَأَلْتُهَا: مَا قَالَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟ قَالَتْ: مَا كُنْتُ أَفْشِي عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) سِرَّهُ. قَالَتْ: فَلَمَّا تَوَفَّى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قُلْتُ: عَزَمْتُ عَلَيْكَ بِمَا لِي عَلَيْكَ مِنَ الْحَقِّ لَمَّا حَدَّثْتَنِي مَا قَالَ لَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَتْ: أَمَّا الْآنَ فَنَعَمْ، أَمَّا حِينَ سَارَنِي فِي الْمَرَّةِ الْأُولَى، فَأَخْبَرَنِي «أَنَّ جَبْرِيلَ كَانَ يُعَارِضُهُ الْقُرْآنَ فِي كُلِّ سَنَةٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ، وَإِنَّهُ عَارِضُهُ الْآنَ مَرَّتَيْنِ، وَإِنِّي لَا أَرَى الْأَجَلَ إِلَّا قَدْ اقْتَرَبَ، فَاتَّقِ اللَّهَ وَاصْبِرِي، فَإِنَّهُ نِعْمَ السَّلَفُ أَنَا لَكَ، قَالَتْ: فَبَكَيْتُ بُكَائِي الَّذِي رَأَيْتِ، فَلَمَّا رَأَى جَزَعِي: سَارَنِي الثَّانِيَةَ فَقَالَ: «يَا فَاطِمَةُ أَمَا تَرْضَى أَنْ تَكُونِي سَيِّدَةَ نِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ، أَوْ سَيِّدَةَ نِسَاءِ هَذِهِ الْأُمَّةِ؟» قَالَتْ: فَضَحِكْتُ ضَحِكِي الَّذِي رَأَيْتِ. {الحديث: ۶۲۶۳ = ۶۲۷۱ فم = فتح الملهم بشرح صحيح مسلم. بخاری. مناقب: ۳۶۲۳. تجريد البخاری بالكوردی، المجلد الرابع، رقم: ۱۶۲۱ = ۴۴۳۳، ۴۴۳۴، ۳۶۲۳، ۳۶۲۵، ۳۷۱۵، ۶۲۸۵، ۳۶۲۶، ۳۷۱۶، ۶۲۸۶. فتح الباری بشرح صحيح البخاری. ابن ماجة. الجناز: ۱۶۲۱. تحفة الأشراف: ۱۷۶۱۵} :

عائشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودا لہسہر پیغہمبہرو رہزای خودا لہگشت ہاوسہرو نہوہو یارو یاوہران و ہاوہلان و پہیرہوانی بی) فہرمووی: لہنہخوشینی سہرہمہرگا، ژنہکانی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) گشتیان لہلای کوہوونہوہ، یہک ژنیان لی کہم نہبوو، ہہموویان بوون، لہوکاتہدا فاتیمہ ہات، شیوہی رویشتنہکھی کوتومت لہشیوہی رویشتنی پیغہمبہر خوئی دہکرد. حہزرہت

که چاوی پئی کهوت، به خیر هاتنیکی گهرمی کرد، فهرمووی: (خوش هاتی مهرحه با لهکچی خۆم).

ئهوجا یا لهلای راستی خۆیهوه، یا لهلای چهپی خۆیهوه داینیشان، لهپاشا بهنهنی، بهچه و سرتە قسهیهکی بۆیکرد، فاتیمه دهستی کرد بهگریان، گریانیکی بهکوڵ، کهبینی فاتیمه و پەشیوه و پەرۆشه، بهچه قسهیهکی نهینی تری بۆیکرد، ئهمجاره فاطیمه دهستی کرد بهپیکهنین.

عائیشه فهرمووی: لهم بارهیهوه پرسیارم له فاطیمه کردو پئیم گوت: لهسهر ئهم ههموو ژنانهیدا، پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) تهنیا قسهی نهینی و رازی دلی خۆی لهلای تۆ درکان، کهچی دهگریت ئهمه بۆچی؟ جاکاتی پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) ههلسا، له فاطیمه پرسى: ئهوه ئهوه قسه نههینییه چی بوو که پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) بۆیکردی؟

فهرمووی: بۆمن نههاتوه که نهینی تایبهتی پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) ئاشکرا بکهو زړاندنی کاری و لهکاتی وادا نابهجیه.

عائیشه فهرمووی: جاکاتی پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) گیانی پاکى سپارد، به فاتیمه گوت: بهو مافهی کهمن ههمه لهسهر تۆ، کهمن هاوسهری باوکتهم و تۆ لهجی کچی منی، بهجهخت داوات لێ دهکهم، کهپیم بلایت ئهوه رۆژه پیغه مبههر (دروودی خودای لهسهر بێ) بهنهینی چی پیت گوت؟

فاتیمه فهرمووی: ئیستا پیت دهلیم بهسهرچاو، چونکه هۆکار نهماوه بۆ نهگوتنی، جارى یهکهه قسه نههینییهکهی ئهمه بوو، پئی فهرمووم: (که جوبرائیل، لهمهوپیش ههموو سالی یهک جار دهووری قورئانی لهگهڵدا دهکردمهوه، لهمانگی رهمهزانا گوئی لێ دهگرتهم و زۆر بهجوانی پئی رهوان دهکردم و فیرى تهجویدو قیرائهتهکانی دهکردم، بهلام ئهمسال دووجار دهووری قورئانی لهگهڵدا کردمهوه، جا وادهزانم که ئهمه بۆ ئهوهیه تا بهباشی قورئانهکه لهبهربکهمو به ئوممهتمی رابگهیهنم، دیاره ئهمهیش کهنیشانهی ئهوهیه ئاکامم نزیک بۆتهوهوه لهم سالهدا

دهرم، دهی تویش نهی کچی شیرینم! ترسی خودات هه‌بی، به‌تایبه‌تی له‌کاتی وادا، بئ فەرمانی خودا مه‌که‌و له‌سه‌ر ئەم موصیبه‌ته‌ صه‌برو ئارام بگره، ئەوه‌یش بزانه که‌من باشترین پێشه‌نگو پێشینهم بو‌تۆ. {بروانه: ژماره: ۱۵۸۵ له‌ نجیره: ۱۲۳۱ دا له‌پێشه‌وه}.

فاطمه‌ فەرمووی: جا ئەوه‌بوو منیش ئەو گریانه‌ گریام که‌ بینیت جا کاتی باوکم بینیمی ئاوا په‌ریشان و په‌شیوم، بو‌جاری دووهم قسه‌ی نه‌ینی بو‌ کردم و فەرمووی پیم: (ئه‌ی فاطمه‌! ئەدی باشه‌ تۆ رازی نابێ به‌وه‌ که‌تۆ خانمی گه‌وره‌ی ژنه‌ موسو‌لمانه‌کان بیت) یا فەرمووی: (گه‌وره‌ خانمی ژنانی ئەم نه‌ته‌وه‌ی ئیسلامه‌ بیت؟).

فەرمووی: جا ئەوه‌بوو منیش له‌خۆشی ئەوه‌ به‌و شیوه‌ی بینیت پیکه‌نیم!). {تاج/۲، زنجیره: ۱۹، ژماره: ۲۳۶۰، ۲۳۵۹. ج/۴}.

۱۲۷۷) باسی به‌هره‌و گه‌وره‌یی که‌ سوکاری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی). (۶۲۰۶ - ۶۲۱۱)

باب: فِي فَضَائِلِ أَهْلِ الْبَيْتِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۶۵۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: حَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَاتَ غَدَاةٍ، وَعَلَيْهِ مِرْطٌ مَرَحَلٌ مِنْ شَعْرِ أَسْوَدَ، فَجَاءَ الْحَسَنُ بْنُ عَلِيٍّ، فَأَدْخَلَهُ، ثُمَّ جَاءَ الْحُسَيْنُ فَدَخَلَ مَعَهُ، ثُمَّ جَاءَتْ فَاطِمَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ) فَأَدْخَلَهَا، ثُمَّ جَاءَ عَلِيُّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَأَدْخَلَهُ، ثُمَّ قَالَ: (إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا). {الحديث: ۶۲۱۱ = ۶۲۱۸ فم = فتح الملهم بشرح صحيح الامام مسلم}:

عائیشه (فرزای خودای ئی) فەرمووی: سه‌ر له‌به‌یانانیك، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی)

رۆیشته‌ ده‌ره‌وه‌، بالا پۆشیکی یه‌مه‌نی له‌به‌ردا بوو، له‌مووی ره‌ش بوو، به‌وینه‌ی کورتانی و شتر نه‌خشابوو، یا به‌وینه‌ی مه‌نجه‌ل و قازانگو تیانجه‌ نه‌خشابوو، هه‌سه‌نی کوری عه‌لی هات بو‌لای، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) خسته‌یه‌ ناو بالا

پۆشهكهوه، له پاشا حوسهينيش هات، ئهويشى كرده ژيړى و له گهڵ چهسهنا داينان له ژيړ بالا پۆشهكهيدا، له پاشا فاطيمهيش هات ئهويشى كرد به ژيړ بالا پۆشهكهيهوه، له پاشا عهليش هات، ئهويشى كرد به ژيړ بالا پۆشهكهيهوه و له گهڵ چهسهن و حوسهين و فاتيمه دا له ژيړ عاباكهيدا داينان و ئهوجا فهرمووى: {إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ تَطْهِيرًا - الْأَحْزَاب - ۳۳/۳۳} :

واته: خودای گهروهو سهروهه كه ئهوهنده ئامۆژگارىتان دهكاو ئهوهنده دهربايستو به تهنگى ئيڤوهويه، مه بهستو خواستى تهنيا ئهويه كه پاكتان بكاتوه له نهنگى ئاشكراو نهينى و له گهردى دنياو دينى، چونكه ئيڤوه ئهى كه سوكارى موحه ممه! ئهى خانه نشينانى خانهى پيڤه مبهرايهتى! چونكه ئيڤوه وهكوو بلوورى بيگهره وان، به فوويى، به قسهيهكى سهرد، گهره دهگرن!.

روونكر د نهوه:

ئهمه به شيكه له نايهتى ژماره سى و سى له سوورتهى ئه حزب، كه تهواوى ئهم نايهتى سى و سى به سى مه دهكه ويته نيوانى تهواوى نايهتى سى و دوو، وه تهواوى نايهتى سى و جوار له سوورتهى ئه حزب، كه تيكراى نايهتهكان، سهرحه ميان قسه له وه دهكه نه كه رهفتارو هه لسوكه وتى هاوسه رهكانى پيڤه مبهه (دروودى خوداى له سههه بهن) ده بى چون بى، جا پيڤه مبهه (دروودى خوداى له سههه بهن) بهم كرداره ويستى كه بيسه ليينى ئهم نايهتانه مه رج نيهه ههه هاوسه رهكانى بگرنه وه، به لكوو شمولى مناله كانى و منالى مناله كانى و ميڤه دهكانيشيان دهكا.

١٦٥٧- عَنْ يَزِيدَ بْنِ حَيَّانَ قَالَ: انْطَلَقْتُ أَنَا وَحُصَيْنُ بْنُ سَبْرَةَ وَعُمَرُ بْنُ مُسْلِمٍ إِلَى زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ، فَلَمَّا جَلَسْنَا إِلَيْهِ، قَالَ لَهُ حُصَيْنُ: لَقَدْ لَقِيتُ يَا زَيْدُ خَيْرًا كَثِيرًا، رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَسَمِعْتُ حَدِيثَهُ، وَغَزَوْتُ مَعَهُ، وَصَلَّيْتُ خَلْفَهُ، لَقَدْ لَقِيتُ يَا زَيْدُ خَيْرًا كَثِيرًا، حَدَّثَنَا يَا زَيْدُ مَا سَمِعْتَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: يَا ابْنَ أَخِي وَاللَّهِ لَقَدْ كَبُرَتْ سَنَى وَقَدُمَ عَهْدِي، وَنَسِيتُ بَعْضَ الَّذِي كُنْتُ أَعْيُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَمَا حَدَّثْتُكُمْ فَأَقْبَلُوا، وَمَا لَا فَلا تُكَلِّفُونِيهِ، ثُمَّ قَالَ: قَامَ رَسُولُ

اللَّهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمًا فِينَا خَطِيبًا بِمَاءٍ يُدْعَى (خُمًّا) بَيْنَ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ، فَحَمِدَ اللَّهُ وَأَثْنَى عَلَيْهِ وَوَعَّظَ وَذَكَرَ، ثُمَّ قَالَ: «أَمَّا بَعْدُ، أَلَا أَيُّهَا النَّاسُ! فَإِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ يُوشِكُ أَنْ يَأْتِيَ رَسُولُ رَبِّي فَأُجِيبُ، وَأَنَا تَارِكٌ فِيكُمْ ثَقَلَيْنِ أَوَّلُهُمَا كِتَابُ اللَّهِ، فِيهِ الْهُدَى وَالنُّورُ، فَخُذُوا بِكِتَابِ اللَّهِ وَاسْتَمْسِكُوا بِهِ»، فَحَثَّ عَلَى كِتَابِ اللَّهِ وَرَغَّبَ فِيهِ، ثُمَّ قَالَ: «وَأَهْلُ بَيْتِي، أَذْكُرْكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، أَذْكُرْكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي، أَذْكُرْكُمْ اللَّهُ فِي أَهْلِ بَيْتِي ثَلَاثًا». فَقَالَ لَهُ حَصِينٌ: وَمَنْ أَهْلُ بَيْتِهِ يَا زَيْدُ أَلَيْسَ نِسَاؤُهُ؟ مَنْ أَهْلُ بَيْتِهِ؟ قَالَ: نِسَاؤُهُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِهِ، وَلَكِنْ أَهْلُ بَيْتِهِ مَنْ حُرِمَ الصَّدَقَةُ بَعْدَهُ، قَالَ: وَمَنْ هُمْ؟ قَالَ: هُمْ آلُ عَلِيٍّ، وَآلُ عَقِيلٍ، وَآلُ جَعْفَرٍ، وَآلُ عَبَّاسٍ، قَالَ: كُلُّ هَؤُلَاءِ حُرِمَ الصَّدَقَةُ؟ قَالَ: نَعَمْ. {الحديث: ۶۱۷۵ = ۶۲۸۲ فم} :

یہ زیدی کوری حہ بیان (رحمہم علی خودای لی بنی) فہرمووی: من و حوصہ ینی کوری سہ برہو عومہری کوری موسلیم پیکہوہ رویشتین چووین بولای زہیدی کوری نہرقہم (رہزای خودای لی بنی) کہدانیشتین لہخزمہتیدا، حوصہین عہرزیکرد: ئہی زہیدا! بہراستی خیری زورت دہست کہوتووہ، بہچاوی خوت پیغہمبہرت دیوہو بہگوئی خوت گویت لہ فہرموودہی بووہو خوت لہخزمہتی خویدا چوویت بوغہزاو لہگہلیا غہزات کردووہو نویژت لہپشتیہوہ کردووہ، ئہی زہیدا! بہراستی خیری زور زورت بہدہست ہیئاوہ، ئہی زہیدا! فہرموودہیہکمان بو بگیڑہوہ کہخوت بہگوئی خوت لہدہمی پیغہمبہر خویت بیستبیت.

زہید فہرمووی: ئہی کوری برام! ئہی برازای خوّم! بہخودا پیرو ئیختیار بووم، ہہندی شتم لہیاد نہماوہ، لہوشتانہی کہلہ پیغہمبہرم وەرگرتوون، جا ہہرچی فہرموودہیہکم بوتان گیرایہوہ وہری بگرن، ئہگینا رووی زیاترم لی مہنین!

زہید فہرمووی: روژی، پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بنی) لہسہر ئاوای بوو، ناوی غہدیر خومم بوو، کہوا لہنیوانی مہککہو مہدینہدا، لہو کاتہدا لہحہجی مال ئاواپی دہگہرایہوہ، لہمہککہوہ بو مہدینہ، لہوی لہسہر ئہو کانیاوہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بنی) ہہلسایہوہ وتاریکی دلگیری بوّمان دا، سوپاس و ستایشی جوانی

خودای کردو په‌ندو ناموژگاری کردین و، له‌پاشدا فه‌رمووی: (له‌پاش سوپاس و ستایشی خودای گه‌وره و سهرور، ئه‌ی خه‌لکینه! ئاگادارین، بزائن که‌منیش ئاده‌میزادیکم وه‌کوو ئیوه، به‌سهرهاتی ژیان و مردن، وه‌ک له‌ئیوه روو ددها له‌منیش روو ددها، جا ها‌کا رابه‌ری په‌روهر دگارم، سهری لی دامو خوای زوو، خوای دره‌نگ، مردن به‌فه‌رمانی خودا یه‌خه‌م ده‌گری و منیش ده‌چم به‌پیره‌وه و ملی بو‌که‌چ ده‌کم، جا له‌م حاله‌دا دوو شتی سه‌نگین و گرانبه‌هاتان له‌ناودا به‌جی ده‌هبلّم، جا ئیوه‌یش به‌باشی ئاگاداری ئه‌م دوو شته بکه‌ن و هه‌قیان به‌جی به‌ینن، یه‌که‌میان که‌ نامهی خودایه، به‌راستی بو‌ ری‌گهی راست چرایه، جا نامه‌ی خودا بگرن و به‌ری مه‌ده‌ن و بیکه‌ن به‌سهر مه‌شق و هه‌میشه په‌یره‌وی بکه‌ن).

ئیت‌ر پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) گه‌لی هانه هانه‌ی دان له‌سهر کارکردن و ره‌فت کردن به‌نامه‌ی خودای گه‌وره که‌ قورنانی پی‌روژه، ئینجا فه‌رمووی: (وه ئه‌وی تریان که‌ سوکاره‌که‌ی خو‌مه، هه‌میشه ترسی خواتان له‌دلدا بی، له‌هوی که‌ سوکاره‌که‌ی منه‌وه، هه‌میشه ترسی خواتان له‌دلدا بی له‌هوی که‌ سوکاره‌که‌ی منه‌وه). س‌ج‌ار له‌سهر یه‌ک، دوو پاتی کرده‌وه: هه‌میشه ترسی خواان له‌دلدا بی، له‌هوی که‌ سوکاره‌که‌ی منه‌وه).

حوصه‌ین پی‌ی گوت: ئه‌دی که‌ سوکاری پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) کی و کین؟ ئه‌ی زه‌ید! ئایا ژنه‌کانی به‌ر که‌ سوکاری ده‌که‌ون یانا؟ فه‌رمووی: ژنه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) داده‌ن‌ری‌ن به‌که‌ سوکاری به‌م مه‌عنایه‌ی له‌خیزانی ئه‌ون و پاک و بی‌گه‌ردن، به‌لام که‌ سوکاری تایبه‌تی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) ئه‌وانه‌ن که‌ له‌پاش خو‌ی، زه‌کاتیان پی‌ ناشی. حوصه‌ین عه‌رزی زه‌یدی کرد: ده‌ی ئه‌وانه‌ کین، له‌که‌ سوکاری پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی) که‌ زه‌کاتیان پی‌ ناشی؟ ئه‌ی زه‌ید! زه‌ید فه‌رمووی: ئه‌وانه له‌عورفی موسولماندا بریتین له‌نه‌وه‌ی عه‌لی و له‌نه‌وه‌ی عه‌قیلی برای عه‌لی و له‌نه‌وه‌ی جه‌عفر، که‌ ئه‌م س‌ج‌ که‌سه له‌کورانی ئه‌بو طالین، وه له‌نه‌وه‌ی عه‌بباسی مامه‌ی پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بی).

حوصهين فهرمووی: جا ئه‌ی زه‌ید! ئه‌مانه‌ هه‌موویان زه‌کاتیان پێ ناشی؟
 فهرمووی: به‌ئێ. {تاج/۳، زنجیره‌: ۱۶، ژماره‌: ۳۳۴۳ ج/۴ = تاحول ئوصول به‌کوردی،
 به‌رگی سییه‌م، زنجیره‌: شازده‌، فهرمووده‌ی ژماره‌: ۳۳۴۳ به‌پێی ژماره‌ دانان بو
 فهرمووده‌کان له‌چاپی چواره‌مدا}.

۱۲۷۸) باسی به‌هره‌و گه‌وره‌یی عایشه‌ دایکی بره‌واداران (ره‌زای خودای لی بی)،
 هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی). (۶۲۳۳ - ۶۲۵۴)
 بَاب: فِي فَضَائِلِ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
 ۱۶۵۸- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): «أُرَيْتُكَ فِي الْمَنَامِ ثَلَاثَ لَيَالٍ، جَاءَنِي بِكَ الْمَلَكُ فِي سَرَقَةٍ مِنْ حَرِيرٍ، فَيَقُولُ هَذِهِ
 امْرَأَتُكَ، فَأَكْشِفُ عَنْ وَجْهِكَ، فَإِذَا أَنْتِ هِيَ، فَأَقُولُ: إِنَّ يَكُ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ يُمْضِهِ».
 {الحديث: ۶۲۳۳ = ۶۲۴۱ فم. بخاری. نکاح: ۵۱۲۵. تحفة الأشراف: ۱۶۸۵۹}:

عایشه (ره‌زای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) پێی فهرمووم: (سی)
 شه‌و له‌خه‌وما تۆم پێ نیشاندر، جوهرائیل (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) وینه‌ی تۆی له‌ناو
 ده‌سمالێکی ئاوریشما بۆم ده‌هیناو ده‌یفه‌رموو: ئه‌مه‌ ژنی تۆیه‌، منیش روویم هه‌ل
 ده‌دایه‌وه‌و ته‌ماشایم ده‌کرد، ئه‌وا ئیستا ده‌رکه‌وت که‌خاوه‌نی ئه‌م وینه‌یه‌ تۆ بووی!
 ئه‌وکاته‌ که‌ وینه‌که‌ی تۆم پێ نیشان ده‌در، ده‌مگوت: ئه‌م خه‌ونه‌ ئه‌گه‌ر له‌سه‌ر
 باری خۆی بی و پێویستی به‌لیکدانه‌وه‌و ته‌فسیر نه‌بی و وه‌ک رواله‌ته‌که‌ی ده‌خوازی،
 خه‌ونێ بی له‌خوداوه‌، ئه‌وا خودا ده‌یه‌ینیتته‌ دی و تۆ ده‌بی به‌هاوسه‌رم، وه
 له‌راستیشدا وابوو ئه‌وه‌تا تۆ بووی به‌هاوسه‌ری من). {تاج/۳، زنجیره‌: ۳۷، ژماره‌:
 ۳۴۳۰}.

۱۶۵۹- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
 وَسَلَّمَ): «إِنِّي لَأَعْلَمُ إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً، وَإِذَا كُنْتُ عَلَى غَضَبِي»، قَالَتْ: فَقُلْتُ: وَمِنْ
 أَيْنَ تَعْرِفُ ذَلِكَ؟ قَالَ: «أَمَّا إِذَا كُنْتُ عَنِّي رَاضِيَةً، فَإِنَّكَ تَقُولِينَ: لَا وَرَبَّ مُحَمَّدٍ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَإِذَا كُنْتُ غَضَبِي، قُلْتُ: لَا وَرَبَّ إِبْرَاهِيمَ»، قَالَتْ: قُلْتُ: أَجَلُ وَاللَّهِ يَا

رَسُولُ اللَّهِ مَا أَهْجُرُ إِلَّا اسْمَكَ. {الحديث: ۶۲۳۵ = ۶۲۴۳ فم. تجريد البخاری بالكوردی المجلد الخامس رقم: ۱۷۸۱ = ۵۲۲۸، ۶۰۷۸. تحفة الأشراف: ۱۶۸۰۳}:

عائشه (همزای خودای لی بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بن) پیی فہرمووم:
(عائشہ من دہزانم کہتو لیم رازیت یالیم دلگیریت). گوتم: ئەوہ بہچیا دہزانی؟
ئەہی پیغہمبہری خودا! فہرمووی: (ئەگەر لیم رازی بیت، دەلیی: نا، یە خودای
موحہممەد، بەلام ئەگەر لیم زیز بیت، دەلیی: نا، بەخودای ئیبراہیم!).

گوتم: ئەری بەخودا ئەہی پیغہمبہری خودا! چۆن دەفہرمووی وایە،
زویریہکەم لەتو بەس بەروالہتہ، بەدل نییہ، بەس ناوہکەت لەکاتی توورہبییدا
نایەت بەسەر زمان و زارما، ئەگینا خوشەویستی تو ہەمیشہ وا لەناو ناخی دلما).
{تاج/۳، زنجیرہ: ۳۷، ژمارہ: ۳۴۳۸ ج/۴ = چاپی چوارہم}.

ئەم فہرموودہیہ لەتەجریدی بوخاریدا ئاوا کراوہ بەکوردی:

عائشہ (همزای خودای لی بن) فہرمووی: پیغہمبہر (دروودی خودای لہسمر بن) فہرمووی پییم: (من
دہزانم کہتو، ئەہی عائشہ! لەمن رازیت یانا).

گوتم: چۆن چۆنی و بہچیا دہزانی؟ فہرمووی: (بەوہدا دہزانم، کاتی تو لەمن
رازیت، لەکاتی گوفتوگوذا، بەوینہ، ئاوا سویند دەخویت: نا، بەخودای موحہممەد،
بەلام کاتی لەمن نیگہران بیت، لەکاتی گوفتوگوذا، ئاوا سویند دەخویت: نا، بە
پەرورەدگاری ئیبراہیم).

عائشہ فہرمووی: منیش عەرزیم کرد: بەلی چۆن دەفہرمووی وایە، ئەہی
پیغہمبہری خودا! بەس ناوہکەت تەرک ئەکەم، ئەویش بەدەم و بەس، بەلام
لەدلہوہ ہەردلەم لای تۆیہ، لەکاتی ناشتی و لەکاتی زویرییدا، قەت بەدل لیت زویر
ناہم). {تەجریدی بوخاری = مختصر صحیح البخاری/۵، ژمارہ: ۱۷۸۱ = ۵۲۲۸،
۶۰۷۸}.

۱۶۶۰- عَنْ عَائِشَةَ أَنَّهَا كَانَتْ تَلْعَبُ بِالْبَنَاتِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ وَكَانَتْ تَأْتِينِي صَوَاحِبِي فَكُنَّ يَنْقِمْنَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

قَالَتْ فَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُسْرِبُهُنَّ إِلَيَّ. {الحديث: ۶۲۳۷ = ۶۲۴۵}
 قم. بخاری. أدب: ۶۱۳۰. أبو داود. أدب: ۴۹۳۱. :

عائشه (همزای خودای بی) فہرمووی: کاتی ہاوسہری حہ زمرت بووم بہ بوکلہ یاریم
 دہکرد، گہ لی جار ریڈہکھوت دہستہ خوشکہکانم دہہاتن بولام، بووک بووکیئہمان
 دہکرد، کہ چاویان بہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) دہکھوت شہرمیان لی دہکردو
 لہناستی ئەو خویان دہشاردہوہ، ئەویش ری بی چول دہکردن و رمتی دہکردن
 بولای من). {تاج/۳، زنجیرہ: ۳۷، ژمارہ: ۲۴۳۷}.

روونکردنہوہ:

۱- بہ پیی ئەم فہرموودہیہ: وینہی یاروچکہی منالان، با قہبارہ دارو بارستہ
 داریش بی و لہسہر شیوہی پھیکہر بی، وەک لہسہر شیوہی بووک بی، دروستہ و
 قہیدی نییہ.

۲- بۆ زانیاری زیاتر بروانہ: (تاجول ئوصول/۳، لاپہرہ: ۳۱۲، زنجیرہ: ۵۰، ژمارہ:
 ۲۹۲۲، لہسہرہتای زنجیرہکھوہ ہەتا کوٹایی + ئەم ژمارانہیش کہ لہپیئشہوہ
 رابوووردن: ۱۳۶۳ ہەتا ژمارہ: ۱۳۷۰، لہ زنجیرہ: ۱۰۵۲ وەوہ ہەتا زنجیرہ: ۱۰۵۷.
 بہتایبہتی بروانہ ژمارہ: ۱۶۵۸ کہ لہ زنجیرہ: ۱۲۷۸ داپیئشہوہ رابورد، لہم کتیبہ
 پیرۆزہدا لہو فہرموودہیشدا ریگہ بہسوودو بہہرہ وەرگرتنی رەوا، لہوینہ، دراوہ).
 ۱۶۶۱- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ النَّاسَ كَانُوا يَتَحَرَّوْنَ بِهَذَا يَاهُمْ يَوْمَ عَائِشَةَ
 يَبْتَغُونَ بِذَلِكَ مَرْضَاةَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۶۲۳۹ = ۶۲۴۷} قم.
 تجرید/۳، رقم: ۱۱۰۲ = ۲۵۸۱ فتح الباری} :

ئەم فہرموودہیہ لہتاجول ئوصولدا ناوایہ، دہیکہین بہراقہو روونکردنہوہ بۆ
 ئەم گیرانہوہ کورتہی نیئہ:

لہسہر گیرانہوہی بوخاری و تہرمہزی:

عائیشہ (ہمزای خودای بی) دہفہرموی: موسولمانان کہ دیارییہکیان دہبرد بۆ
 پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) چاوہروانی ئەو رۆژہیان دہکرد، کہ رۆژی سہرہی

عائیشہ بی، ھەتا لەوئ دیارییەکی بۆبەرن، چونکە دەیانزانی کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) عائیشە خۆش دەوئ، عائیشە فەرمووئ: جا ھەوێکانم لەلای ئوم سەلەمە کۆدەبنەووە دەلێن: ئەئ ئوم سەلەمە! تۆیش وەك ئیمە ھاوسەری پیغەمبەری، بەخودا خەلگەکە کە دیاری دەبەن بۆ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) ھەئی دەگرن ھەتا رۆژی سەرەئ عائیشە دئ، ئەوسا لەوئ دیارییەکی بۆ دەبەن، دەئ ئیمەیش وەك عائیشە دەمانەوئ لەو خێرو خوشییەمان بەربکەوئ، کەوابوو تۆ عەرزی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) بکە، کە بەخەلگەکە بفرموی کە خۆئ تەشریفی لەمالئ ھەرکامئ لە ژنەکانی بی، با لەوئ دیاری بۆ ببەن و جیاوازی لەنیوانی مالئ ھاوسەرەکانیا لەم لایەنەووە نەکەن.

ئومو سەلەمە فەرمووئ: کە ئەمەم عەرزی حەزرت کرد وەرانی نەدامەووە، بۆ جاری دووہم کە سەرەم ھاتەووە حەزرت ھاتو لەلای من شەوی کردەووە، دووبارە پیشنیارەکەم عەرزیکردەووە، دیسانەووە وەلامی نەدامەووە، بەلام لەجاری سییەمدا کە ئەمەم عەرزیکرد، فەرمووئ (دروودی خودای لەسەر بی): (ئەئ ئوم سەلەمە! لەسەر عائیشە ئازارم مەدە، چونکە بەخودا نەبووە کە لەناو نوینی ژنی لەئێوەدا بم و سرووشم بۆبی جگە لەنوینی عائیشە!). {تاج/۳، زنجیرە: ۲۷، ژمارە: ۲۴۲۵ ج/۴}.

{بەتایبەتی بروانە: تەجریدی بوخاری، بەرگی سییەم، ژمارە: ۱۱۰۲ = ۲۵۸۱ ھەتا کۆتایی ھەتا لە حالەکە تیبگەین! ھەرەوا ژمارەئ دوا ئەم ژمارەیش رەچاو بکە کە ژمارە: ۱۶۶۲ وە}.

۱۶۶۲ - عَنْ عَائِشَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَتْ: أُرْسِلَ أَزْوَاجُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَاطِمَةُ بِنْتُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَاسْتَأْذَنْتُ عَلَيْهِ وَهُوَ مُضْطَجِعٌ مَعِيَ فِي مِرْطَى، فَأَذِنَ لَهَا، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَزْوَاجَكَ أُرْسِلْنِي إِلَيْكَ يَسْأَلَنَّكَ الْعَدْلُ فِي ابْنَةِ أَبِي قُحَافَةَ وَأَنَا سَاكِنَةٌ، قَالَتْ: فَقَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَيُّ بَنِيَّةٍ أَلَسْتُ تُحِبِّينَ مَا

أَحَبُّ؟ فَقَالَتْ: بَلَى، قَالَ: «فَأَجِبِي هَذِهِ»، قَالَتْ: فَقَامَتْ فَاطِمَةُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) حِينَ سَمِعَتْ ذَلِكَ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَرَجَعَتْ إِلَى أَزْوَاجِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرْتَهُنَّ بِالَّذِي قَالَتْ، وَبِالَّذِي قَالَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقُلْنَ لَهَا: مَا نَرَاكَ أَغْنَيْتِ عَنَّا مِنْ شَيْءٍ، فَارْجِعِي إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقُولِي لَهُ: إِنَّ أَزْوَاجَكَ يَنْشُدُنَّكَ الْعَدْلَ فِي ابْنَةِ أَبِي قُحَافَةَ، فَقَالَتْ فَاطِمَةُ: وَاللَّهِ لَا أَكَلِمُهُ فِيهَا أَبَدًا، قَالَتْ عَائِشَةُ: فَأَرْسَلَتْ أَزْوَاجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زَيْنَبَ بِنْتَ جَحْشٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) زَوْجَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَهِيَ الَّتِي كَانَتْ تُسَامِينِي مِنْهُنَّ فِي الْمَنْزِلَةِ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَلَمْ أَرِ امْرَأَةً قَطُّ خَيْرًا فِي الدِّينِ مِنْ زَيْنَبَ، وَاتَّقَى لِلَّهِ، وَأَصْدَقَ حَدِيثًا، وَأَوْصَلَ لِلرَّحِمِ، وَأَعْظَمَ صَدَقَةً، وَأَشَدَّ ابْتِدَالًا لِنَفْسِهَا فِي الْعَمَلِ الَّذِي تَصَدَّقُ بِهِ وَتَقَرَّبُ بِهِ إِلَى اللَّهِ تَعَالَى مَا عَدَا سُورَةَ مِنْ حَدِّ كَانَتْ فِيهَا، تُسْرِعُ مِنْهَا الْفَيْئَةُ، قَالَتْ: فَاسْتَأْذَنْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَعَ عَائِشَةَ فِي مِرْطِهَا عَلَى الْحَالَةِ الَّتِي دَخَلَتْ فَاطِمَةُ عَلَيْهَا وَهُوَ بِهَا، فَأَذِنَ لَهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ أَزْوَاجَكَ أَرْسَلَنِي إِلَيْكَ يَسْأَلُنَّكَ الْعَدْلَ فِي ابْنَةِ أَبِي قُحَافَةَ، قَالَتْ: ثُمَّ وَقَعْتُ بِي، فَاسْتَطَالَتْ عَلَيَّ، وَأَنَا أَرْقُبُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَرْقُبُ طَرْفَهُ هَلْ يَأْذُنُ لِي فِيهَا، قَالَتْ: فَلَمْ تَبْرَحْ زَيْنَبُ حَتَّى عَرَفْتُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا يَكْرَهُ أَنْ أَنْتَصِرَ، قَالَتْ: فَلَمَّا وَقَعْتُ بِهَا لَمْ أَنْشَبْهَا حِينَ أَنْحَيْتُ عَلَيْهَا، قَالَتْ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَتَبَسَّمَ: «إِنَّهَا ابْنَةُ أَبِي بَكْرٍ». {الحديث: ٦٢٤٠ = ٦٢٤٨ فم = ف.م = فتح الملهم بشرح صحيح الامام مسلم. تجريد/٣، رقم: ١١٠٢ = ٢٥٨١ فتح الباري بشرح صحيح البخاري. نسائي. عشرة النساء: ٣٩٥٤. تحفة الأشراف: ١٧٥٩٠}:

عائشہی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودا لہ سہر پیغہمبہرو رمزای خودا

لہہموو ہاوسہرو ہاودل و یارو یاودرو پیرہوانی بی) فہرمووی:

هاوسەرەكانى پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فاطىمەى كچى پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بانگ دەكەن و دەنيىرن بۆلاى پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كە عەرزى بكا: ژنەكانت گلهييهكيان ههيه و منيان ناردووە بۆلاى تۆ.

جا فاطىمە كاتى هات، پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەگەل مندا، لەژىر شائىنەكەى مندا، راکشابووین، كە فاطىمە داواى مۆلەتى هاتنە ژوورەوى كرد، پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) مۆلەتى پيیدا، جا فاطىمە گوتى: ئەى پىڭخەمبەرى خودا! ژنەكانت منيان ناردووە بۆلاى تۆ، داوات لى دەكەن، كە لەبەر خاترى خودا، يەكسان رەفتاريان لەگەلدا بكهيت و هەموويان بەيەك چاو تەماشيا بكهيت و جياوازی لەنيوانى ئەوان و عائيشەدا نەكەى.

عائيشە فەرمووى: من لەم كاتەدا نەكرد و خامۆش و بى دەنگ بووم. فەرمووى: جاكاتى فاطىمە ئەم پەيامەى هاوسەرەكانى پىڭخەمبەرى پيى راگەياندا، پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) پيى فەرموو: (ئەى كچى شيرينم! ئايا تۆيش ئەوەت پى خوش نيه كە من پيىم خوشە؟!).

فاطىمە فەرمووى: (با، ئەوەى تۆ پيىت خوش بى، منيش پيىم خوشە). فەرمووى (دروودى خوداى لەسەر بى): (دەى ئەمەت وەك من پى خوش بى!).

فەرمووى: جا فاطىمە كە ئەمەى لە پىڭخەمبەر بيست، لەلاى پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) هەلساو زوو رۆيشتەووە بۆلاى هاوسەرەكانى پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) و چى گوتبوو بە پىڭخەمبەر و وەلامى پىڭخەمبەر چى بوو، هەمووى باسكرد بۆيان. ئەوانيش گوتيان: واديارە هيچ سوودىكت نەبوووە بۆ ئيمە، تەكايە ديسان بچۆرەووە بۆلاى پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) و پيى بلئى: هاوسەرەكانت منيان ناردووە بۆلاى تۆ، بەجەخت تەكات لى دەكەن كە دادپەرورەرانە رەفتار لەنيوانى ئەوان و لەنيوانى عائيشەدا بكهيت و هەموويان بەيەك چاو تەماشيا بكهيت و باوى عائيشە نەدەيت بەسەر ئەواندا.

فاطمه فهرمووی: به خودا شتی وانا کهم، قهت لهه بارهیه وه قسهی له گه لدا ناکه م.

عائشه فهرمووی: جا هاوسهره گانی پیغه مبهه، له پاش نه مه برپاریاندا: که زهینه بی کچی جه حش (رهزای خودای لی بی) بنیرن بولای پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) که نه و بهم نه رکه هه ل بستن، زهینه ب خوشی هاوسه ری پیغه مبهه بوو، له ناو هاوسه ره گانی پیغه مبهه ردا، ته نیا زهینه بیان تیا هه بوو، که هاوتای من بکاو، وهک من له لای خاتری هه بی و، به جوانی خوی له لای حه زرهت نازبکاو شان له شانی من بداو، له پله و پایه منابی له لای، له راستیدا هه رگیز ژنی وای دین قایم و پایه ندی ناینم وهک زهینه ب نه دیوه، تا بلای له خودا ترس، زمان پاک، قسه راست، خرم دۆست، خیرکهر، تا نه و په ری توانای خوی دهره نجان و کاری قورسی نه انجام ددها، هه تا شتی پهیدا بکاو بیکا به خیر و به خشش و خوی له خودا وه پی نزیك بکاته وه، به لام له گه ل نه مه یشدا، زوو تووره ده بوو، جوړه هه لچوونیکی تیا بوو، به لام گورج ناشت ده بووه و رقه کهی خوی زوو قووت ددهایه وه!

عائشه فهرمووی: جا کاتن زهینه ب بو نه مه کاره داوای مؤله تی کرد، که پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) ریگهی پییدا که بچن بولای، پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) له وکاته دا له ژیر بالا پۆشه کهی مندا، له گه ل مندا راکشابوو، وهک نه وکاته ی که فاطمه ی کچی هات بو هه مان مه به ست، پیغه مبهه (دروودی خودای له سهر بی) مؤله تی دا، زهینه ب هاته ژوورمه وه. گو تی: زهینه ب که هات قسه ی رهق بوو، گو تی: نه ی پیغه مبهه ری خودا! هاوسه ره گانت منیان ناردوو بولای تو، داوات لی ده کهن، که له بهر خاتری خودا، به یه کسان رهفتارو مامه لیهان له گه لدا بکه یت و جیاوازی له نیوانی نه وان و له نیوانی عائشه دا نه که یت، تا به ره به ره زهینه ب پی لی هه ولبری و دهنگی به رزمه وه کرد، تا که یان دیه نه وه قسه ی به من وت، وه له باره ی منه وه دهستی کرد به دهم دریژی.

عائیشه فهرمووی: منیش لهه کاته‌دا، سه‌ره‌نجی پیغه‌مبه‌رم ده‌دا، به‌تایبه‌تی سه‌ره‌نجی تیلای چاویم ده‌دا، هه‌تا بزانه‌م ئایا پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ریگهی ئه‌وم ده‌دا، که‌منیش وه‌لامی جنیو ده‌ست درێژییه‌که‌ی بده‌مه‌وه‌ یانا؟

عائیشه فهرمووی: به‌ره به‌ره ئه‌وه‌نده‌ی نه‌خایاند که‌ زمین‌ه‌ب هه‌ستی کرد: که‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) پپی ناخۆش نییه، که‌من له‌سه‌ر خۆم بکه‌مه‌وه‌ وه‌لامی شیایو ئه‌و بده‌مه‌وه‌، عائیشه فهرمووی: جا کاتی شالۆم بۆی‌بردو دامه‌ به‌رحمیی‌ن قسه‌ی ناشیرین، بواره‌م نه‌دا که‌ده‌م بکاته‌وه‌و ده‌مکوتیم کرد!!

فهرمووی: پیغه‌مبه‌ریش سه‌ره‌نجیکی منی داو، وه‌ک بلیی قسه‌کانی منی به‌دل بئو بۆ پشتگیری شالۆه‌که‌ی من زه‌رده‌ خه‌نه‌یه‌کی کردو فهرمووی:

عائیشه کچی باوکی خۆیه‌تی، ئه‌میش وه‌ک ئه‌بویه‌گری باوکی ده‌زانئ چۆن قسه‌ بکاو چۆن به‌رامبه‌ر ده‌مکوت بکات!!). {تاج/۳، زنجیره: ۳۷، ژماره: ۲۴۳۵ ج/۴}.
 ۱۶۶۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: إِنْ كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَيَتَفَقَّدُ، يَقُولُ: «أَيْنَ أَنَا الْيَوْمَ أَيْنَ أَنَا غَدًا». اسْتَبْطَأَ لِيَوْمَ عَائِشَةَ، قَالَتْ: فَلَمَّا كَانَ يَوْمِي، قَبِضَهُ اللَّهُ بَيْنَ سَحْرِي وَنَحْرِي. {الحديث: ۶۲۴۲ = ۶۲۵۰ فم. تجريد/۲، رقم: ۶۶۳ = ۱۳۸۹، ۱۹۸، ۶۶۴، ۶۶۵، ۲۵۸۸، ۳۰۹۹، ۴۴۳۸، ۴۴۴۶ فتح الباری}:

عائیشه (هم‌زای خودای ئ بئ) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستو نازدار (دروودی خودای له‌سه‌ر بئو سه‌رو مالو منالو دایکو باوکو هه‌ستو نه‌ست، گشتی به‌قوربانی گه‌ردی به‌رپیی دینیکه‌رانی گوژی پیرۆزی بئ) له‌نه‌خۆشی سه‌ره‌ مه‌رگیدا، به‌سه‌ره‌و نۆره‌ هه‌ر رۆژه‌ی له‌مالی یه‌کی له‌ژنه‌کانی ده‌بوو، ئه‌لهای نۆره‌ رۆزی منی بوو، ده‌یفه‌رموو: (ئه‌م‌رۆ له‌کویم، سه‌به‌ینی له‌لای کیم له‌ هاوسه‌ره‌کانم، دوو سه‌به‌ی له‌لای کامیانه‌م؟).

بۆیه‌ وای ده‌فه‌رموو چونکه‌ هه‌زی له‌مالی من بوو، جاکه‌ سه‌ره‌ی رۆزی من هات، ئیتر له‌لای من گلی خواره‌وه‌و له‌نیوانی مالی هاوسه‌ره‌کانیدا، ماله‌و مالی نه‌کرد، به‌پیی نۆره‌ رۆزی ژنه‌کانی، که‌ له‌شه‌رعی پیرۆزدا پیی ده‌گوتری (قه‌سم)

ئيتر لهو ماوهيه دا، خوځم خزمه تيم ده كړد، هه تا گيانى پاكي سپاردو شادبوو به ديدارى په رومردگارى، جا وارپكهوت له روژى نوره سهرى خوځمدا، له روژانى دهورو قهسمه نه صلييه كه، پيغمبر (درودى خوداي له سهر بڼ) له باوشمدا بوو، پشتي پيروزي دابوو به سينگو به روكمه وه، كه خوداي مه زن گيانى كيښاو روحي موباره كي وهرگرته وه. {تاج/۳، زنجيره: ۳۷، ژماره: ۳۴۳۶}.

روونكردنه وه:

۱- پيغمبري خودا (درودى خوداي له سهر بڼ) زور ريزو نازى حه زره تي عائيشه دى ده گرت، له بهر چهند هوپه كه گرنگرتينيان هم دوو هوپهن:

يه كه م: عائيشه ژنيكي ژيرو زرنكو هوشيارو هوشمندا بوو، هه روا زاناو داناو خانه دانو خانو مان بوو، يه كي بوو له بليمه ته گاني ميژوو، له هه مان كاتدا له بهر نه وهى كه له هه موو روويه كه وه هاوسه نكيه كي ته واو له نيواني نه وو له نيواني پيغمبردا هه بوو، به تايبه تي له كه مالو جه مالا، عائيشه پيغمبري زور خوځ دهويستو پيغمبريش له بهر هه مان هو نه وي زور خوځ دهويست. {بروانه: تاج/۳، زنجيره: ۳۷، ژماره: ۳۴۳۰، ۳۴۳۳ هه تا: ۳۴۴۰}.

دووهم: وهك له چهند فهرمووديه كي ساغو دروسته وه دهرده كه وي، عائيشه ريزو قه درو فه زلي له لاي خوداي گه وره هه بووه، وه به سرووش (به وحي) پيغمبر (درودى خوداي له سهر بڼ) له وه ناگدار كراوه: كه عائيشه له هه ردوو جيهاندا ژني ده بڼو له دنياو دوا روژدا سهروربي دايكي نيماناراني پي ده بري، جا به تايبه تي له بهر هم دوو هوپه، عائيشه له لاي پيغمبر نازدار بوو، به لام له كاتي داستاني بوختيانه گه وره كه دا، كه كرا بو عائيشه {بروانه: ژماره: ۲۱۵۳ كه له دواوه دي + تاج/۴، زنجيره: ۷، ژماره: ۴۰۰۸ ج/۴ + ته جريد/۳، ژماره: ۱۱۲۱ = ۲۶۶۱ = داستاني هه لاتو بوختيانه گه وره كه = حديث الإفك} به لام له كاتي كردني هم بوختيانه دا بو عائيشه، حه زره تي عائيشه نه خوځ كهوت، وه ناگاي له م كه ينوبه ينه نه بوو، كه بوي كرابوو، جا له م رووه وه حه زره تي وهك له وهو پيش نازي عائيشه نه ده كيښا،

بەلكو ھەندى كېشەشى بۇ دروست بوو، لەم روو ھە پىرسو راي بەم و بەو كرد، تا خوداي گەورە پاكانەى بۇ عائىشە كرد، بەناردنى كۆمەلئ ئايەتى قورئانى پىرۆز. ئىتر پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) ھىچى لەدلا نەماو گەراپە ھە سەرحالى ئاسايى لەو ھەبەرى.

تەننەت لەسەرە مەرگىشدا، پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) مەبەستى بوو، كە شۆينەوارى ئەو روودا ھە ساردو سەر لەدلى عائىشەدا بىرپىتە ھە، بۆيە لەو ماو ھە ناسكەدا لەمالى عائىشە مایە ھە تا گيانى پاكى سپارد. ھە لەھەمان كاتدا تا موسولمانانىش تىبگەيەنئ رىزو قەدرى ھاوسەرى خۇيان بزەن و رىزو فەزلى فەرامۆش نەكەن!

۲- بەندە بۇ روونكرنە ھە ئەم دوو ھەلۆيستەى پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن)

گوتو ھە:

بولبول نازدەك، لەگول دەتوئى
بۆيە بەنەسەرى دەسنوئىز دەشۆئى!

واتە:

ھەزەرتى پىغەمبەرى خۆشەويست و نازدار (دروودى خوداي لەسەر بىن) لەكاتى بوختانە گەورەكەدا، كەكرا بۇ عائىشە، كە عائىشە نەخۆشكەوت، لەو نەخۆشىنەدا، ھەزەرت ھەك جارەن نازى نەدەگرت، بەلام لەكاتى سەرمەرگا بۇ سەپنە ھە ئەو يادگارە ناخۆشە، ھەزەرت (دروودى خوداي لەسەر بىن) لەباو ھەشى عائىشەدا گيانى سپارد، ديارە لەو دەمەدا، عائىشە فرمىسكى زۆرى بۇ ھەزەرت رىزا ھە، مەبەست ئەو ھە: چۆن بولبول لەشەودا، كە تارىكە دادى، خۆى لەگول دەدزىتە ھە، بەلام بەيانى زوو دەچى خۆى ھەلدەسوئ لەبۆن و بەرامەى گول و شەو ھە سەر رووى گول، ھەك داواى چاوپۆشىلى لى بكا ئاوا، پىغەمبەرىش (دروودى خوداي لەسەر بىن) لەبەرە بەيانى ژيانى ناو بەھەشتا، دەستنوئىزى بە فرمىسكى عائىشە گرتو ھە ئەو گەردە كۆنەى لەدلا سەپو ھە ھە.

۳- به بونهی ئەم فەرموودەیشەو، کە پێغه مبهەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەکوێش و

باوێشی عایشەدا، گیانی سپاردو خواحافیزی لەجیهان و کەسوکار کرد دەلێم:

رازیکی سەهیر، پرسکی ئەمجاره:
داوای دۆست لەدۆست روچی نازداره
دەرمانی دەردی: نووشتووی یەزدان بوو
سەر قەڵەمانی روچی رهوان بوو!!
سپاردی گیانی، لەکوێشی یارا
لەگەڵ یارەکی بـه خودای دارا!!

۱۶۶۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّهَا أَخْبَرَتْهُ أَنَّهَا سَمِعَتْ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ قَبْلَ أَنْ يَمُوتَ وَهُوَ مُسْنِدٌ إِلَى صَدْرِهَا وَأَصْغَتْ إِلَيْهِ وَهُوَ يَقُولُ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ». {الحديث: ۶۲۴۳ = ۶۲۵۱ فم = ف.م = فتح الملهم بشرح صحيح الامام مسلم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۶۲۴ = ۴۴۴۰، ۵۶۷۴ فتح الباری. ترمذی. دعوات: ۳۴۹۶. تحفة الأرف: ۱۶۱۷۷} :

عایشە (رهزای خودای بێ) فەرمووی: پێغه مبهیری خۆشهویست و نازدار، لەسەرە مەرگا، سەری نابوو بەسینگەو، لەوکاتەدا گویم هەلخست تا بزانی چی دەفەرمو، گویم لێی بوو لەوکاتەدا دەیفەرموو: {اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ الْأَعْلَى}: ئەی خودای خۆم! لێم خۆشبهو بەزەهییەت بیتەو پیاو و رحەم پێ بکە و بمگهیهنە بەکاروانی یارانی ئازیزو شادەم کە بەدیداریان!}. {تاج/ ۳، زنجیره: ۱۱۴، ژماره: ۳۱۹۸ ج/ ۴}.

۱۶۶۵- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ وَهُوَ صَحِيحٌ: «إِنَّهُ لَمْ يُقْبَضْ نَبِيٌّ قَطُّ حَتَّى يَرَى مَقْعَدَهُ فِي الْجَنَّةِ، ثُمَّ يُخَيَّرُ». قَالَتْ عَائِشَةُ: فَلَمَّا نَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَرَأَسُهُ عَلَى فَخِذِي غَشِيَ عَلَيْهِ سَاعَةٌ، ثُمَّ أَفَاقَ فَاشْخَصَ بَصَرَهُ إِلَى السَّقْفِ، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ الرَّفِيقُ الْأَعْلَى». قَالَتْ عَائِشَةُ: قُلْتُ: إِذَا لَا يَخْتَارُنَا، قَالَتْ عَائِشَةُ: وَعَرَفْتُ الْحَدِيثَ الَّذِي كَانَ يُحَدِّثُنَا بِهِ وَهُوَ صَحِيحٌ فِي قَوْلِهِ: «إِنَّهُ لَمْ يُقْبَضْ نَبِيٌّ قَطُّ حَتَّى يَرَى مَقْعَدَهُ مِنَ الْجَنَّةِ، ثُمَّ يُخَيَّرُ». قَالَتْ

عَائِشَةُ: فَكَانَتْ تِلْكَ آخِرُ كَلِمَةٍ تَكَلَّمَ بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَوْلُهُ: «اللَّهُمَّ الرَّفِيقَ الْأَعْلَى». {الحديث: ۶۲۴۷ = ۶۲۵۵ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۶۲۲ = ۴۴۳۵، ۴۴۳۶، ۴۴۳۷، ۴۴۶۳، ۴۵۸۶، ۶۳۴۸، ۶۵۰۹ + ۱۶۲۲ م = ۴۴۳۷، ۴۴۳۵}:

عائیشه (رمزای خودای لی بن) فہرمووی: جاران پیغہمبہر (دروودی خودای لمہر بن) کاتیٰ لہژیاندا بوو، وہ لہشی ساخ بوو، دہیفہرموو: (ہہرگیز ہیچ پیغہمبہری، گیانی ناکیشری، ہہتا جیگہی خوی لہبہہشتا نہبینی، نہوجا خودا پیغہمبہرکہ خوی دہکا بہسہرپشک لہنیوانی مان و نہمانا).

عائیشه فہرمووی: لہسہرمہرگا، سہری پیغہمبہر (دروودی خودای لمہر بن) لہسہر رانم بوو، لہوکاتہدا تاوی بوورایہوہ، لہپاشا ہوشی ہاتہوہو چاوی برپیہہ بنمیچہکہو فہرمووی: {اللَّهُمَّ الرَّفِيقَ الْأَعْلَى: ئەي خودايہ! بمبہرہ ناو کاروانی یاران و شادمکہ بہزہواری ہاودہمانی خۆم! کہوان لہبہہشتی ہہرہ بالادا!}.

عائیشه فہرمووی: کہ گویم لہم فہرمایشتہی بوو ئیتیر زانیم کہئیتیر حہزرت (دروودی خودای لمہر بن) لای ئیمہ ہہل نابزیرئی و لای ئیمہ نامینئی و حہزی لہژیانی جیہان نہماوہو وادیارہ کہ نہمجارہ ناردزووی لای پەروردگاری ہہیہ. ہہروا عائیشہ فہرمووی: وہزانیم کہ ئەمہ ئەو فہرمایشتہیہتی کہ کاتیٰ ساخ بوو، باسی دہکرد بۆمان، کہ دہیفہرموو: (ہہرگیز ہیچ پیغہمبہری، گیانی ناکیشری، ہہتا جیگہی خوی لہبہہشتا نہبینی، ئەوسا خودای گہورہ پیغہمبہرکہ خوی دہکا بہسہرپشک کہژیانی جیہان، یا جیہانی دواروژ ہہلبریرئی!).

خاتوو عائیشہ فہرمووی: دوا وشہی پیغہمبہر (دروودی خودای لمہر بن) کہ فہرمووی ئەم گوٹہیہی بوو: (اللَّهُمَّ الرَّفِيقَ الْأَعْلَى: خودايہ! شادمکہ بہہاوہلی ہہرہ بالآ).

روونکردنہوہ:

رافہ نووسان دہفہرموون مہبہست لہ (الرَفِيقُ الْأَعْلَى = ہاورپی ہہرہ بالآ) یا خودای گہورہو ہہرہ بالآیہ، یا فریشتہ نازدارہگانہ، یا ئەو کہسانہن کہ لہم نایہتہدا ناو ہینراون، کہ دہفہرموی:

{وَمَنْ يُطِعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصَّدِيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا - النساء - ۶۹/۴} :

واته: له گه‌ل ئەو بەختە وەراندەدا، کە خودا گەورەترین بەهرەو نازو نەعمەتی پێ بەخشیون و دەستی قەدر و ریزی لێ ناون، لە پیغەمبەرەکان و لە پیاوێ راست و دروستەکانی خودا و لە دوستانی خودا و لە شەهیدان و لە پیاو چاکان و هەموو باشان و چاکان و خاسانی خودا، بەراستی ئەم چەشنە دوست و برادەر و هاوڕێ و هاوڵانە، برادەرییان زۆر خۆشە و دوستایەتی و ناسناوەتی لە گە‌لێان زۆر جوان شیرین و پەسەند و خۆشە). خوا بە نسیبمانی بکا. ئامین.

۱۶۶۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا خَرَجَ أَقْرَعَ بَيْنَ نِسَائِهِ، فَطَارَتِ الْقُرْعَةُ عَلَى عَائِشَةَ وَحَفْصَةَ، فَخَرَجَتَا مَعَهُ جَمِيعًا، وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا كَانَ بِاللَّيْلِ سَارَ مَعَ عَائِشَةَ يَتَحَدَّثُ مَعَهَا، فَقَالَتْ حَفْصَةُ لِعَائِشَةَ: أَلَا تَرَكِبِينَ اللَّيْلَةَ بَعِيرِي، وَأَرْكَبُ بَعِيرَكَ فَتَنْظُرِينَ وَأَنْظُرُ؟ قَالَتْ: بَلَى، فَرَكَبْتُ عَائِشَةَ عَلَى بَعِيرٍ حَفْصَةَ وَرَكَبْتُ حَفْصَةَ عَلَى بَعِيرٍ عَائِشَةَ، فَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَى جَمَلٍ عَائِشَةَ وَعَلَيْهِ حَفْصَةُ فَسَلَّمَ ثُمَّ صَارَ مَعَهَا حَتَّى نَزَلُوا، فَافْتَقَدَتْهُ عَائِشَةُ، فَغَارَتْ، فَلَمَّا نَزَلُوا جَعَلَتْ تَجْعَلُ رَجُلَهَا بَيْنَ الْإِذْخِرِ وَتَقُولُ: يَا رَبِّ سَلِّطْ عَلَيَّ عَقْرَبًا أَوْ حَيَّةً تَلْدَغُنِي، رَسُولُكَ، وَلَا أَسْتَطِيعُ أَنْ أَقُولَ لَهُ شَيْئًا. {الحديث: ۶۲۴۸ = ۶۲۵۶ فم. تجريد البخارى المسمى مختصر صحيح البخارى، المجلد الخامس الترجمة الكردية الحديث الرقم: ۱۷۷۶ = ۵۲۱۱ من شرح فتح البارى على صحيح البخارى للإمام العسقلانى رحمه الله تعالى. تحفة الأراف: ۱۷۴۶۲} :

عائیشە (ڕەزای خودای ئی بێن) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێن) کە دەیویست بچیت بۆ سەفەرێ، لە نیوانی ژنەکانیدا تیرو پشکی دەکرد، پشکی هەراکامیان دەرچواوێ ئەوەیان لە گە‌ل خۆی دەبرد بۆ ئەو سەفەرە. واریکەوت لە سەفەریکا پشکی عائیشە و حەفصە هەردووکیان دەرچوون، کە لە گە‌ل پیغەمبەرەدا بچن بۆ ئەو سەفەرە، جا هەردووکیان لە گە‌لیدا دەرچوون.

پيښه مېر (دروودی خودای لهسهر بڼ) له شه ودا که ده که وتنه ری، دهاته وه بولای عائشه و پیکه وه درویشتن و دمه ته قی و قسه و گوشتو گوځیان ده کرد، هه فسه به عائشه دهلی: با هم شه و شتره کانمان نالوگوځر بکهین، تو سوارۍ و شتره که ی من به و منیش سوارۍ و شتره که ی تو دهم، دور ده گوځینه وه: نه وه ی تو له شه وانی پيشوودا به سوارۍ و شتره که ی خوت دیوته و من نه مدیوه منیش ده بیینم، وه نه وه ی منیش له شه وانی پيشوودا دیومه و تو نه تبینیوه تویش ده بیینی؟

عائیشه یش دهلی: باشه واده کهین، له مه به سستی راستینه ی هه فسه تی ناگا. ودها ده کهن و شتره کان ده گوځینه وه و عائشه سوارۍ و شتره که ی هه فسه ده بی و هه فسه یش سوارۍ و شتره که ی عائشه ده بی، جا له شه ودا پيښه مېر (دروودی خودای لهسهر بڼ) وه که شه وانی پيشوو ده چی بولای نه و شتره نیړه ی که عائشه له شه وانی پيشوودا سوارۍ ده بوو، دروانی هه فسه سوارۍ بووه، سلاوی لی ده کاو ده ست ده کهن به دمه ته قی و دروځ هه تا کاتی لادان و دابه زین و وچان.

جا همر نه و شه وه عائشه هه ست ده کا به دووری له پيښه مېر و هه سستی هه وپباری زال ده بی به سهریدا، له بهر نه وه که داده به زن، له داخانا هه ردو و قاچی خو ی ده خاته ناو بنچکی سووړناته که وه، که زوړینه ی کات هه شارکه ی جرو جانه ورو ده عباو گه زنده یه و نرای خراب له خو ی ده کاو دهلی: نه ی خوایه! له توله ی هم هه له دا که کردم، که نه وه بوو نه مشه و، به هه له ی خو م، له هاو دمی پيښه مېر داپرام و بی به شبووم، دوو پشکی، یا ماریکم بو بره خسینه که پیمه وه بدات!

سه باره ت به پيښه مېریش، که پيښه مېره ی تو یه نه ی خوایه! له م باره یه وه ناتوانم هیچی درباره بلیم چونکه سووچ سووچی خو مه، سووچی که سی تری تیادا نییه!

۱۶۶۷- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كَمَلُ مِنَ الرِّجَالِ كَثِيرٌ، وَلَمْ يَكْمُلْ مِنَ النِّسَاءِ غَيْرُ مَرْيَمَ بِنْتِ عِمْرَانَ، وَآسِيَةَ

امْرَأَةً فَرَعَوْنَ، وَإِنَّ فَضْلَ عَائِشَةَ عَلَى النِّسَاءِ، كَفَضْلِ الثَّرِيدِ عَلَى سَائِرِ الطَّعَامِ». {الحديث: ۶۲۲۲ = ۶۲۳۰ فم. التجريد/ ۴، رقم: ۱۳۶۱ = ۳۴۳۳، ۳۷۶۹، ۵۴۱۸. ترمذی. مناقب: ۳۸۸۷. ابن ماجه. أطعمة: ۳۲۸۱}:

ئەبو مووسای ئەشعەری (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: خوڤه‌ویست (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی: (زۆر کەس لەپیاوان، پیاوی تەواو تەواویان ئی دەرچوووە و بوون بە پیاوی یەکی یەکی کە ئە میرد، وە ک پیڤه‌مبەران و پیاو چاکان، بەلام لەژنان بەس مەریه‌می کچی عیمران و ئاسیە ی ژنی فیرعه‌ون، ئافره‌تی تەواو تەواویان ئی دەرچوووە، وە باوو فەضل و گەوره‌یی عائیشە لەچاو ژنانی تردا، وە ک باوو باشی تری ت وایه‌ لەچاو خوارده‌مه‌نییه‌کانی تردا). {تاج/ ۳، زنجیره‌: ۲۱، ژماره‌: ۲۷۸ ج/ ۴}. ۱۶۶۸ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَا عَائِشُ هَذَا جَبْرِيلُ يَقْرَأُ عَلَيْكَ السَّلَامَ». فَقَالَتْ: فَقُلْتُ وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ، قَالَتْ: وَهُوَ يَرَى مَا لَا أَرَى. {الحديث: ۶۲۵۴ = ۶۲۶۲ فم. تجريد البخاری/ ۳، رقم: ۱۲۹۹ = ۳۲۱۷، ۳۷۶۸، ۶۲۰۱، ۶۲۴۹، ۶۱۵۳. ترمذی. مناقب: ۳۸۸۱. نسائی. عشرة النساء: ۳۹۶۴. تحفة الأشراف: ۱۷۷۶۶}:

عائیشە (رمزای خودای ئی بئ) فەرمووی: پیڤه‌مبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) فەرمووی پیم: (ئە ی عائیشە! ئەمه‌ جوهرائیلە تەشریفی هاتوووە بۆلای من سلاوت ئی دەکا). منیش گوتم: (وَعَلَيْهِ السَّلَامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ: سلاوو رحمه‌ت و پیت و پیرۆزییه‌کانی خودای گەوره‌ لەسەر ئەویش بئ).

تۆ ئە ی پیڤه‌مبەری خودا! گە ئی شتی وا هەیه‌ به‌تۆ دەبینری به‌ئیمه‌ نابینری). {تاج/ ۳، زنجیره‌: ۳۷، ژماره‌: ۳۴۳۳ ج/ ۴}.

۱۶۶۹ - عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) أَنَّهَا قَالَتْ: جَلَسَ إِحْدَى عَشْرَةَ امْرَأَةً فَتَعَاهَدْنَ وَتَعَاهَدْنَ أَنْ لَا يَكْتُمْنَ مِنْ أَحْبَابِ أَزْوَاجِهِنَّ شَيْئًا، قَالَتْ الْأُولَى: زَوْجِي لَحْمٌ جَمَلٌ غَثٌّ عَلَى رَأْسِ جَبَلٍ وَعَرٍ، لَا سَهْلٌ فَيُرْتَقَى، وَلَا سَمِينٌ فَيَنْتَقِلُ. قَالَتِ الثَّانِيَّةُ: زَوْجِي لَا أَبْثُ خَبْرَهُ، إِنِّي أَخَافُ أَنْ لَا أَدْرَهُ، إِنْ أَذْكَرُهُ أَذْكَرُ عَجْرَهُ وَبُجْرَهُ. قَالَتِ الثَّالِثَةُ: زَوْجِي الْعَشَنَقُ إِنْ أَنْطَقَ

أُطْلِقَ، وَإِنْ أَسْكُتُ أَعْلَقُ، قَالَتِ الرَّابِعَةُ: زَوْجِي كَلِيلُ تِهَامَةَ، لَا حَرَّ وَلَا قُرَّ، وَلَا مَخَافَةَ وَلَا سَامَةَ. قَالَتِ الْخَامِسَةُ: زَوْجِي إِنْ دَخَلَ فَهَدَ وَإِنْ خَرَجَ أَسَدَ، وَلَا يَسْأَلُ عَمَّا عَهْدَ. قَالَتِ السَّادِسَةُ: زَوْجِي إِنْ أَكَلَ لَفَّ، وَإِنْ شَرِبَ اشْتَفَّ، وَإِنْ اضْطَجَعَ التَّفَّ، وَلَا يُوَلِّجُ الْكَفَّ لِيَعْلَمَ الْبَثَّ. قَالَتِ السَّابِعَةُ: زَوْجِي غَيَّايًا أَوْ عَيَّايًا، طَبَاقًا كُلُّ دَاءٍ لَهُ دَاءٌ، شَجَكٌ أَوْ فَلَكَ أَوْ جَمَعَ كُلًّا لَكَ. قَالَتِ الثَّامِنَةُ: زَوْجِي الرِّيحُ رِيحُ زَرْبٍ وَالْمَسُّ مَسُّ أَرْنَبٍ. قَالَتِ التَّاسِعَةُ: زَوْجِي رَفِيعُ الْعِمَادِ، طَوِيلُ النَّجَادِ، عَظِيمُ الرَّمَادِ، قَرِيبُ الْبَيْتِ مِنَ النَّادَى. قَالَتِ الْعَاشِرَةُ: زَوْجِي مَالِكٌ، وَمَا مَالِكٌ؟ مَالِكٌ خَيْرٌ مِنْ ذَلِكَ، لَهُ إِبِلٌ كَثِيرَاتُ الْمَبَارِكِ، قَلِيلَاتُ الْمَسَارِحِ، إِذَا سَمِعْنَ صَوْتَ الْمِزْهَرِ أَيْقَنَ أَنَّهُنَّ هَوَالِكُ. قَالَتِ الْحَادِيَةُ عَشْرَةَ: زَوْجِي أَبُو زَرْعٍ فَمَا أَبُو زَرْعٍ؟ أَنَاسٌ مِنْ حُلَى أُذُنَى وَمَلَأٌ مِنْ شَحْمِ عَضْدَى وَبَجَحْنَى فَبَجَحَتْ إِلَى نَفْسِي، وَجَدْنِي فِي أَهْلِ غُنَيْمَةٍ بِشَقٍّ فَجَعَلَنِي فِي أَهْلِ صَهِيلٍ وَأَطِيطٍ وَدَائِسٍ وَمُنَقٍّ، فَعِنْدَهُ أَقُولُ فَلَا أَقْبَحُ، وَأَرْقُدُ فَاتَّصَبَحُ وَأَشْرَبُ فَاتَّقَنَعُ. أُمُّ أَبِي زَرْعٍ، فَمَا أُمُّ أَبِي زَرْعٍ؟ عُكُومُهَا رَدَاحٌ، وَبَيْتُهَا فَسَاحٌ. ابْنُ أَبِي زَرْعٍ، فَمَا ابْنُ أَبِي زَرْعٍ؟ مَضْجَعُهُ كَمَسَلُ شَطْبَةٍ. وَيُشْبِعُهُ ذِرَاعُ الْجَفْرَةِ. بِنْتُ أَبِي زَرْعٍ، فَمَا بِنْتُ أَبِي زَرْعٍ؟ طَوْعُ أَبِيهَا وَطَوْعُ أُمِّهَا وَمَلَأُ كِسَائِهَا وَغَيْظُ جَارَتِهَا. جَارِيَةُ أَبِي زَرْعٍ، فَمَا جَارِيَةُ أَبِي زَرْعٍ؟ لَا تَبْتُ حَدِيثَنَا تَبْشِيثًا، وَلَا تَنْقُثُ مِيرَتَنَا تَنْقِثًا. وَلَا تَمْلَأُ بَيْتَنَا تَعْشِيثًا. قَالَتْ: خَرَجَ أَبُو زَرْعٍ وَالْأَوَطَابُ تُمَحْضُ، فَلَقِيَ امْرَأَةً مَعَهَا وَلَدَانِ لَهَا كَالْفَهْدَيْنِ، يَلْعَبَانِ مِنْ تَحْتِ حَصْرَهَا بِرُمَائَتَيْنِ، فَطَلَقْنِي وَنَكَحَهَا. فَنَكَحْتُ بَعْدَهُ رَجُلًا سَرِيًّا، رَكِبَ شَرِيًّا، وَأَخَذَ خَطِيًّا، وَأَرَاخَ عَلَى نَعْمَا ثَرِيًّا، وَأَعْطَانِي مِنْ كُلِّ رَائِحَةٍ زَوْجًا، وَقَالَ: كُلِّي أُمُّ زَرْعٍ، وَمِيرَى أَهْلِكَ. فَلَوْ جَمَعْتُ كُلَّ شَيْءٍ أَعْطَانِي مَا بَلَغَ أَصْغَرُ آيَةِ أَبِي زَرْعٍ. قَالَتِ عَائِشَةُ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «كُنْتُ لَكَ كَأَبِي زَرْعٍ لَأُمِّ زَرْعٍ». {الحديث: ٦٢٥٥ = ٦٢٦٣ م. تجريد/ ٥، رقم: ١٧٧٣ = ٥١٨٩ فتح الباري. تحفة الأشراف: ١٦٣٥٤}:

عائشه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودا له پیغه‌مبه‌رو ره‌زای خودا له‌هه‌موو هاوسه‌رو هاوه‌لان و په‌یره‌وانی بئی) فه‌رمووی: یازده ژن کو‌ری قسه‌ی لی

دەبەستەن، ۋە بەلگەن بەیەكتری دەدەن ۋ، پەیمان دەبەستەن كە هیچ شتئ لەدەنگوباسی
مێردەکانیان نەشارنە ۋە لەیەكتری، ژنی یەكەمیان دەلئ:

مێردەكەى من گوشتە لەركى وشترە لەرە، ۋا بەسەر لووتكەى شاخیكى زۆر
سەختە ۋە، نە شاخەكە سەرکەوتنى ئاسانە ۋ، نە گوشتەكەش ئەوەندە باش ۋ
قەلە ۋە، هەتا كەسى خۆى ماندوو بكات ۋ بچئ بۆى و بیبات بۆ خۆى. واتە:
مێردەكەى هەم رژدو چرووكە ۋ هەم چەمووش ۋ بەدخووە.

ژنی دووهمیان دەلئ:

هەوالئ مێردەكەم بلاء ۋ ناكەمە ۋە، چونكە ناوێرم ناوى بەرم، ئەگینا شەن ۋ
كەوى دەكەم ۋ ناوى بەدیى دەزێنم. واتە: نەنگى زۆرە، كەم نەنگ هەیه كەتیا
نەبئ.

ژنی سییەمیان دەلئ:

مێردەكەى من قووچێكى ناقۆلاى نەگرسە، ئەگەر نەبەكەم تەلاقم دەدا،
ئەگەر نەقەیش نەكەم ئەوا ۋەك بێ ۋەژن بەسراومەتە ۋە، نەخۆى بەمێرد دەچئ ۋ،
نە بەرەلەشم دەكا، تا بۆخۆم شوویەكى تری تەر ۋ تازە بكەم بۆ خۆم.

ژنی چوارەمیان دەلئ:

مێردەكەى من ۋەك شەوى تیھامە فینك ۋ خوشە، نەساردە ۋ نەگەرمە، بەبئ
ترس ۋ بەبئ بێزارى، دوو بەدوو سەردەكەین بەیەكا ۋ بۆخۆمان رادەبوێرین.

ژنی پینجەمیان دەلئ:

مێردەكەى من لەمالە ۋە ۋیزە ھەردەكا ۋ دەخەوئ ۋ، لەدەشت ۋ دەر شیرە ۋ
نازایە ۋ چا ۋ تیرە ۋ لەشتى ناوماڵ ناپرسیتە ۋە!

ژنی شەشەمیان دەلئ:

مێردەكەى من بۆ خواردن لرفەى ئى دئ ۋ لەكاتى خواردنە ۋەدا چۆرەى ئى ھەل
دەستینئ ۋ بەشى كەس نادا ۋ، كە دەخەوئ خۆى گرمۆلە دەدا ۋ دەس ناگێرئ

بەسىنگو بەرۋگا، تا لەپەژارەى دىل تى بگا! واتە: زۆر خۆرو بەد فەرۋ رژدو دژە كىردنە!

ژنى ھەوتەمىيان دەلى:

مىردەكەى من دژىكى ئىسك قورسى دژ پەرىنە! لاژگو گەوجو گىلە، ھەموو دەردى بۆ ئەو دەردەو دەردەدارەو دەغەزارەو، دەرد نىيە كە تووشى نەبووبى!

لەگەل ئەو ھىشا ھەروا بەئاسانى لەدەستى رزگارت نابى، لەخوتو خۆراپى يا سەرت دەشكىنى، يا شۆينىكت دەقرنجىنى، يا تووشى چورتومىكى گەورەترت دەكا! ژنى ھەشتەمىيان دەلى:

مىردەكەى من نەرمو نۆلە، وەك كەرويشك، بۆنى خۆشە وەك زەغفەرانو وەنەوشە!.

ژنى نۆيەم دەلى:

مىردەكەى من خانەدانو نانبدەو خاوەن خاوانو دىوہخانو، جوانمەردو بالا بەرزو شوخو شەنگەو ئالای بەخسندەبى لى ھەلگردوودەو خانەى نزىكى يانەيەو سەردارو نازدارو خاوەن دىوہخانو مىوان پەرودرو ژىرو ھۆشمەندە!! ژنى دەيەمىيان دەلى:

مالىكى مىردى من چۆن مالىكىكە! گەلى لەم پىاوانەى كە ئىوہ دەلىن باشترە، وشترە پەچە رانى وشترى زۆرە، بەلام پاوانو پاكرى كەمە، چونكە وشترە ئازەلەكانى بۆ سەربىرپىن بۆ مىوان، راگرتوود نەوہك بۆ بەرھەمەينان و بەخىوگىردن، كاتى وشترەكان كە دەنگى كەمانچە دەبىستىن كە بەبۆنەى ھاتنى مىوانەكانەوہ لى دەدرى، بەفەترت ھەست دەكەن كەوا سەريان دەبىرپ بۆ مىوانى نوئ!

ژنى يازدەھەمىيان دەلى:

ئەبو زەرعى مىردى من چۆن ئەبو زەرعىكە! ھەردو گويچكەى پىرگردووم لە گوارەو خشل، وە بازووى پىرگردووم لە گوشتو بەز، ئەوہندە نازى گرتوومو ئەوہندە نازى كىشاوم تا نازدارو نازەنىن بووم!

له ناو خیزانیکی هه ژاری مه داردا بووم، له په نایه کا بووین، گوزهرانیکی ساده مان هه بوو، ئەو هینامیه ناو خیزانیکی تیرو پری دهوله مهندي داراوه، که به چهندان رهوگو و رانه وشتر و میگهل و گاگهل و خهله و خه رمان و مشتاخیان هه بوو، که قسه م ده کرد له گه لیا، به دل گوئی ئی ده گرتم، کهس نهیده دایه وه به ده ممو قسه ی پی نه ده پریم، به شه و که ده خه وتم له باوه شیا، تابه یانی له خه و هه ل نه ده سام، چونکه کاره که رو نوکهری زۆرم هه بوو، ئەوان ئیشی ناومالیان ده کرد، وه تا ده متوانی له جوړه ها خوار دهنه وه و شه رابی نایاب ده مخوار ده وه!

دایکی ئەبو زهرع، که خه سووم بوو، چون ژنیکی شاهانه بوو، چون خان و مانی بوو!

هه بگه و خور جه کانی هه میشه پر بوون و هه قه به و هه م که شخه بوون و هه موو کاتی پر بوون له گه وه ره و زیرو زیوو جلی ئالو والا، وه ماله که ی پان و پۆرو به رین بوو، وه بۆ هیچ شتی دانه ده ما!

کور په که ی ئەبو زهرع چون کوریک بوو، که له گه تو ناو قه د باریک، پاکخور و که مخور، به ژنو بالای ئەوه ند ده ریک و پیک و شووش و قه له می بوو، له شوین تلیشی په لکه خورمایه کا، جیگه ی ده بووه، له بهر که مخوری له دهستی کارژه له یی له بهری ده مایه وه!

کچه که ی ئەبو زهرع چون کچیک بوو! گوپرایه ل و فه رمان به رو کار مه ند بوو، له فه رمانی باوک و دایکی ده رنه ده چوو، بۆ جوانی وینه ی نه بوو، خرینه و خرو خه پان و خه په توله بوو، له بهر شوخ و شهنگی و ناسک و نازداری و داوینپاکی هه ویکه ی رقه ی ئی ده کیشاو، بوو بوو به چقلی چاوی ناحه زی!

که نيزه که که ی ئەبو زهرع چون که نيزه کیک بوو!! نه قسه مانی ده برده ده ره وه وه، نه ناز و وقه و دانه ویله ی ده پزان دین و نه ناومالی پر ده کردین له پووشکه و په لاش، زمان پاک و دلسۆزو پاک و ته میزو ئیش جوان بوو.

نوم زهرع گوتی:

مەشكە دەژەنرا، كات گەرمەى بەھار بوو، بەھاریكى خوش، رۆژى ئەبو زەرە
دەرچوو بۆ دەشت و دەر، تووشى ئافرەتتى دەبى، دوو كورپى خۇيى بەبەرەو دەبى،
وەك دوو بەچكە وىز، مەمكە ھەنارىيەكانى دايكيان دەمژن، كەوەك دوو ھەنار
وادەبن، خرو نەرم و نۆل و پېر بەدەست دەبن، ئىتر ئەبو زەرە منى تەلاق داو ئەوى
مارە كرد، بەھىوای ئەوەى كە منالى وەجاخ زادەى لى ببى، وەك ئەو دوو منالە كە
لەبەچكە وىزيان دەكرد، ئەوەندە نەشمىلە و خنجىلە بوون!

ئىنجا منىش، لەدوا ئەبو زەرە، شوومكردەو بە پىاوئىكى خانەدانى دارا
دەولەمەندو جوامىر، سواری ئەسپىكى نايابى خوشرۆ بوو، وەرپىكى چاكى
ھەلگرت، وە سەر لەئىواری ئازەللىكى زۆرى بى شومارى ھىنايەوە بۆم، وە لەھەموو
چەشنى سەرو جووتى پىمدا، وە گوتى: ئەى ئوم زەرە! لەھىچ دەست مەگرمەو، نە
لەخۆت و نە لەكەسوكارت درىغى مەكە!

ئوم زەرە گوتى: بەلام ئەم ھەموو نازو نىعمەتەى كە ئەم مېردە تازەمە دەيدا
بەمن، نادات لە گوچكەيى نانى ئەبو زەرە، چى جاي ئەو ھەموو خىرو بېرەى
كەھەى بوو!

عائىشە (رەزى خۇداى لى بىن) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خۇداى لەسەر بىن) پىيى فەرمووم:

(ئەى عائىشە! ئەبو زەرە چۆن بوو، بۆ ئوم زەرە، منىش بۆ تۆ وام، بەلام
لەنازگرتن و قەدر زانیندا، نەوەك لەجىابوونەو و تەلاق داندا). {تاج/۲، زنجیرە:
۴۹، ژمارە: ۲۱۷۰ ج/۴}.

روونکردنەو:

كۆمەللى بەھرەو كەلك لەم فەرموودەیدا ھەيە:

۱- بە بۆچوونى بەندەى ھەزار، ئەم فەرموودەيەو چەندىن فەرموودەى تری
لەم بابەتە، جۆرىكن لە ئەدەبى رەمزی، ھەرەك شىوہەكى بەرزن لە مەقاماتى
جوان، وەك مەقاماتى ھەرىرى و ھەمەدانى.

۲- لەم فەرموودەدا رېزگرتنى ژن، ئايا ھاوسەر بى، يا كىچ بى، يا خۇيى بى، يا بيانى، بەباشى ديارىكراو، وە گوزەرانى خۇش لەگەلدا زۆر پەسەندە، فەمانكراو بە حوسنى موعاشەرە، وە زۆر لەرەفتارى بەرزى مېرد لەگەل ژنى خۇيدا، ژن لەگەل مېردى خۇيدا ديارىكراو و پەسەندكراو، ھەرودەك بەئاشكرا، ئەم جۆرە بېيارە شەرەيەشيان ئى وەردەگىرى، وەك راقە نووسەكان ئامازەيان بۇ دەكەن بەتايبەتى ئىمامى عەسقىلانى.

۳- تەمسىل و نامىش و شانۇگەرى و چىرۆك دانان و چىرۆك گېرپانەو و دروستن، بەمەرچى لەپەردە شەرم و شىكۆ دەرنەچن و، سوود و بەرژەوئەندى كۆمەلىان تىادا بى، و، بىن بەھۇي پېشكەوتنى زمان و برەودان بەوېژەو ئەدەب و وېلى جوان، تەنانەت دروستە رۇمان و چىرۆك و حىكايەت و رۇمانى دەستەلەست بۇ ئەم جۆرە شتانە دابىرېن و داستان و سەرگوزەشتە نەتەو پېشىنەكان بىرېن بەسەر مەشق و نەونەو چاويان ئى بىرېن و بىرېن بەفېلەم رۇمان و شتى واو، لەھۆكارەكانى روونكرنەو، وەك رادىو و رۇژنامە و گۇفارى شتى واداو، پەخش بىرېنەو، دارشتنى گەتوگۇ لەم بوارەدا دانانرى بەدرۆ.

۴- گەتوگۇ خۇش و گالتە و سوعبەت و قسە نەستەق كردن و قسە رەوا، بەھەر شېوئەي بى، دروستە و ھىچى تيا بەستە نىيە.

۵- واباش و پەسەندە، قسە و گەتوگۇ گېرپانەو و ئاخوتن، بە وشە ناسك و رستە ھەست بزوېن و گوتە دلهژېن و بەقسە نەستەق بى و بەپەندى بەرزى رەوان و بەدەر بېرىنى جوانى پېرلە رەوانبېزى برازېتەو، بەسەجە و ھاو سەرۋايى جوان بنەخشېنرىن.

۶- چەند بېرگەيى لە فەرمایشەكانى مامۇستاي عەسقىلانى، بەعەرەبى، سەبارەت بەسوود و بەھەرى ئەم فەرموودەيە، لەپاشەو راگويز دەكەين، بۇ پىشتىۋانى ئەم خالانەي پېشەو، عەسقىلانى دەفەرەمۇ:

{ فِي هَذَا الْحَدِيثِ مِنَ الْفَوَائِدِ: حُسْنُ عَشْرَةِ الْمَرْءِ أَهْلُهُ، وَالْمُحَادَثَةُ بِالْأُمُورِ الْمُبَاحَةِ. وَفِيهِ الْمَزَاحُ أحياناً وَبَسْطُ النَّفْسِ، وَفِيهِ الْحَدِيثُ عَنِ الْأُمَمِ الْخَالِيَةِ، وَضَرْبُ الْأَمْثَالِ بِهِمْ اعْتِبَاراً، وَجَوَازُ الْأَنْبِسَاطِ بِذِكْرِ طُرْفِ الْأَخْبَارِ وَمُسْتِطَابَاتِ التَّوَادِرِ، وَتَنْشِيطُ اللَّفُوسِ، وَجَوَازُ الْمُبَالَغَةِ، وَفِيهِ جَوَازُ التَّأْسِي بِأَهْلِ الْفَضْلِ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ ... وَفِيهِ جَوَازُ الْكَلَامِ بِالْأَلْفَافِ الْغَرِيبَةِ، وَاسْتِعْمَالُ السَّجْعِ ... وَفِي كَلَامِهِنَّ مِنْ فُنُونِ التَّشْبِيهِ وَالِاسْتِعْلَافَةِ وَالْكِنَايَةِ وَالْمُوازَنَةِ وَالتَّرْصِيعِ وَالْإِشَارَةِ وَضَرْبِ الْمَثَلِ، وَاللَّهُ يَمُنُّ عَلَى مَنْ يَشَاءُ بِمَا شَاءَ... }.

۷- ئەم کۆمەڵە ژنه له نه ته وه كانی پێش ئیسلام بوون.

۱۲۷۹) باسی به ههرو گه وهردی خاتوو خه دیجهی هاوسهری پیغه مبهه (دروودی خودای له سهه پیغه مبهه رو رهزای خودا له هه موو هاوسهرو هاوهل و په یره وانی بی). (۶۲۲۱ - ۶۲۲۲)

باب: فضائل خدیجه أم المؤمنین (رضی الله عنها) زوج النبی (صلی الله علیه وسلم)
۱۶۷۰- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ قَالَ: سَمِعْتُ عَلِيًّا (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) بِالْكُوفَةِ يَقُولُ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «خَيْرُ نِسَائِهَا مَرْيَمُ بِنْتُ عِمْرَانَ، وَخَيْرُ نِسَائِهَا خَدِيجَةُ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ». قَالَ أَبُو كُرَيْبٍ: وَأَشَارَ وَكِيعٌ إِلَى السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ. {الحديث: ۶۲۲۱ = ۶۲۲۹ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۳۶۵ = ۳۴۳۲، ۳۸۱۵ فتح}:

عهبدو ئلای کوری جه عهفهه (رهزای خودای لی بی) فهه رمووی: بهه گوئی خۆم له زاری پیرۆزی نیمامی عهلی کوری ئه بو طالیبم بیست (رهزای خودای لی بی) دهیغه رموو: بهه گوئی خۆم له زاری پیرۆزی خۆشه و یستم بیست (دروودی خودای له سههه بی) دهیغه رموو: (باشترینی ژنانی جیهان مه ریه می کچی عیمران بوو له کاتی خۆیدا، لهه سهه رده مهی ئیهمه یشدا باشترینی ژنانی جیهان خه دیجهی کچی خووه یلیده). {تاجول ئوصول بهه کوردی، بهه رگی سییهه، زنجیره: ۳۶، ژماره: ۲۴۲۷}. لهه گێرانه وهی پێشهوا موسلیمدا (رهزاو رهحه تهی خودای گه وهردی لی بی) لهه کۆتاییه کهیدا ئه مهی پتره:

ئیمامی موسلیم دھفرمووی: ئەبو کورەیبی مامۆستام فەرمووی: وەکیعی مامۆستام بە ئاماژە فەرمووی: واتە لەنیوانی ئەرزو ئاسمانا، لەم دوو ژنە باشتر تیانەبوو، ھەرکەسەیان لەسەر دەمی خۆیدا.

۱۶۷۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَى جَبْرِيلُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ هَذِهِ خَدِيجَةٌ قَدْ أَتَتْكَ مَعَهَا إِنَاءٌ فِيهِ إِدَامٌ أَوْ طَعَامٌ أَوْ شَرَابٌ، فَإِذَا هِيَ أَتَتْكَ فَأَقْرَأْ عَلَيْهَا السَّلَامَ مِنْ رَبِّهَا عَزَّ وَجَلَّ وَمَنَى، وَبَشِّرْهَا بِبَيْتٍ فِي الْجَنَّةِ مِنْ قَصَبٍ، لَا صَخَبَ فِيهِ وَلَا نَصَبٍ. {الحديث: ۶۲۲۳ = ۶۲۳۱ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۴۹۹ = ۷۴۹۷، ۳۸۲۰} :

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: جوبرائیل (سلاوی خودای ئی بن) لە ئەشکەوتی حیراء، لەو سەردەمەدا کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن) لەو ئیعتیکافی دەکردو خەڵوەی دەکیشا، دیت بۆلاوی و پێی دھفرمووی: ئەو پیغەمبەری خودا! ئەو خەدیجە ھاوسەرته، وابەرپۆوە واهات بۆلات، دەفریکی پێیه، پێخۆری واتیادا، ھیناویەتی بۆت، یا فەرمووی: خۆراک، یا خواردنەوی تیا دا ھیناوە بۆت، جا کە گەیشته لات، لەلایەنی خودای گەورەو سەرورەو لەلایەنی منیشەو، سلاوی ئی بکەو، مزگینی و موژدە ئەو ھیشی پێ بدە: کە خودا لەبەھەشتا تەلاریکی بۆ داناو، لە مرواری ھوڵۆل دروست کراو، نەدەنگە دەنگو نەقەرە قەری واتیادا، نە نارەحەتی و شەکەتی و ماندوو بوونی واتیادا). {تاج/ ۳، زنجیرە: ۳۶، ژمارە: ۲۴۲۶} .

۱۶۷۲- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: مَا غَرَّتْ عَلَى نِسَاءِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِلَّا عَلَى خَدِيجَةَ، وَإِنِّي لَمْ أُدْرِكْهَا. قَالَتْ: وَكَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا ذَبَحَ الشَّاةَ فَيَقُولُ: «أَرْسِلُوا بِهَا إِلَى أَصْدِقَاءِ خَدِيجَةَ». قَالَتْ: فَأَغْضَبْتُهُ يَوْمًا، فَقُلْتُ: خَدِيجَةُ؟ فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنِّي قَدْ رَزَقْتُ حُبَّهَا». {الحديث: ۶۲۲۸ = ۶۲۳۶ فم. تجرید/ ۴، رقم: ۱۹۸ = ۳۸۱۷، ۳۸۱۸، ۵۲۲۹، ۶۰۰۴، ۷۴۸۴} .

ترمذی. بروصلة: ۲۰۱۷. تحفة الأشراف: ۱۶۷۸۷} :

ئەم فەرموودەيە لە بوخاریدا ئاوايە، دەیکەیمەن بە ڕافە بۆ گێرانهوێ ئیڕەي موسلیم:

عائیشە (ڕەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: رەقەم نەکیشاوه لە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەسەر هیچ ژنیکی، وەکوو لەسەر خەدیجەي ھاوسەری رەقەم ئی دەکیشاو، ھەستم بەدەمارگیری ھەویباریی دەکرد، خەدیجەشم ھەرگیز نەدیو، چونکە سێ ساڵ بەرلەوێ کە پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) من بگوێزیتهو، خەدیجە مردوو، ھوێ ئەم رەقە کیشان و ھەویبارییەم ئەوہوو:

(پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) زۆر باسی خۆشەویستی خەدیجەي دەکردو زۆر ناوی دەھینا، بگرە گە ئی جار کە مەرپکی سەردەپری، پارچە پارچەي دەکردو ئەوجا دەنارد بۆ دۆست و خۆشەویستان و دەستە خوشک و ئاشناو رۆشناکانی خەدیجە، بۆ وەفاو ئەمەکداری بۆ ماف و یادی خەدیجە، گە ئی جار، لەرووی رەخنەو، عەرزی پیغەمبەرم دەکرد: ئەو چییە ئەوہندە ناوی خەدیجە دەھینیت و ھەر دەلیی: خەدیجە، خەدیجە، دەلیی ئەم جیھانە کەسی تری تیا دا نییە ئەو نەبی؟)

ئەویش دەیفەرموو (دروودی خودای لەسەر بێ): (ئافرەتییکی فرەباش بوو، وەھا وەھا باش بوو، سەردەرای ھەموو شتیکی باشیشی منائەم لیی ھەبوو). {تاج/۳، زنجیرە: ۳۶، ژمارە: ۳۴۲۵ ج/۴}.

۱۶۷۳- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: لَمْ يَتَزَوَّجِ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى خَدِيجَةَ حَتَّى مَاتَتْ. {الحديث: ۶۲۳۱ = ۶۲۳۹ فم}:

عائیشە (ڕەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: ھەتا خەدیجە لەژیانا ماوو، پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ژنی بەسەر نەھینا.

۱۶۷۴- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: اسْتَأْذَنْتُ هَالَةَ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ أُخْتُ خَدِيجَةَ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَعَرَفَ اسْتِئْذَانَ خَدِيجَةَ، فَارْتَحَ لِدَلِكْ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ هَالَةَ بِنْتُ خُوَيْلِدٍ»، فَعَرْتُ. فَقُلْتُ: وَمَا تَذَكَّرُ مِنْ عَجُوزٍ مِنْ عَجَائِزِ قُرَيْشٍ حَمَرَاءِ

الشَّادِقِينَ، هَلَكْتَ فِي الدَّهْرِ فَأَبْدَلَكَ اللَّهُ خَيْرًا مِنْهَا. {الحديث: ۶۲۳۲ = ۶۲۴۰ فم. تجرید/۴، رقم: ۱۵۰۰ = ۳۸۲۱}:

عائیشہ (رمزای خودای بی) فہرمووی: ہالہی کچی خوودیلیدی خوشکی خہدیجہی ہاوسہری پیغہمبہر، داوی مؤلہتی کرد کہ بیٹہ خزمہتی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) بہدہنگی ئہودا دہنگی خہدیجہی بیرکہوتہودہ وایزانی کہ ئہودہ، چونکہ دہنگیان لہیہک دہجوو، لہبہرئہودہ راجہنی و فہرمووی: (ئہی خودایہ! دہی ہالہی کچی خوودیلیدی بی!).

منیش دہمار گرتمی و گوتم: ئہودہ چییہ ئہودہندہ یادی ئہم پیریژنہ قورہیشیہ لالفاوہ سوورہ ددان لہدہما نہماوہی قورہیشہ دہکہیتہودہ، کہ سہردہمیکی دوورو دریژہ لہناوچوودہ مردوودہ، کہ لہگہل ئہودیشدا، خودا لہجیاتی ئہو، زنی باشتی بی (بہخشیوی). {تاج/۳، زنجیرہ: ۳۶، ژمارہ: ۲۴۲۸ چ/۴}.

۱۲۸۰) باسی بہہرہو گہورہیی دایکی برواداران زہینہبی ہاوسہری پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر پیغہمبہر و رہزای خودا لہسہر ہاوسہرو ہاودل و بہرہوانی بی). (۶۲۶۶)

باب: فِي فَضَائِلِ زَيْنَبَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُمُّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) ۱۶۷۵ - عَنْ عَائِشَةَ أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَسْرَعُكُمْ لِحَاقًا بِي أَطْوَلُكُمْ يَدًا». قَالَتْ: فَكُنَّ يَتَطَاوَلْنَ أَيُّتُهُنَّ أَطْوَلُ يَدًا. قَالَتْ: فَكَانَتْ أَطْوَلَنَا يَدًا زَيْنَبُ، لِأَنَّهَا كَانَتْ تَعْمَلُ بِيَدِهَا وَتَصَدَّقُ. {الحديث: ۶۲۶۶ = ۶۲۷۴ فم. تجرید/۲، رقم: ۶۸۱ = ۱۴۲۰}:

عائیشہ دایکی ئیمانداران (رمزای خودای بی) فہرمووی: ہہندی ہاوسہرہکانی پیغہمبہر، عہرزی پیغہمبہریانکرد: قوربان! لہپاش مردنی تو کاممان زووتر دہمرین و لہودنیا بہخزمہت دہگہینہودہ! پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (ئہودتان کہ دہستی دریژترہ زووتر دہگاتہودہ بہمن!).

جا ژنه‌کانی پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) ته‌لّ قامیشیان هی‌نا، باسکی خو‌یان پی‌ی پئوا، تابزانن ده‌ستی کامیان دریژ‌تره، به‌لام له‌پاش مهرگی پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) ده‌رگه‌وت مه‌به‌ستی هه‌زرت له‌ده‌ستی دریژ‌ خیره‌و مه‌ندی و به‌خشنده‌یی بوو، چونکه سه‌وده‌ی هاوسه‌ری، له‌هه‌موو ژنه‌کانی تری باسکی دریژ‌تر بوو، به‌لام زه‌ینه‌بی هاوسه‌ری، له‌پیش هه‌موویانا ئه‌مری خودای کردو مرد، دیار‌بوو که ده‌ست‌دریژی‌یه‌که‌ی زه‌ینه‌ب بریتی بوو له‌خیره‌و مه‌ندی و خیر‌خوا‌یی، چونکه هه‌میشه به‌ده‌ستی خو‌ی ئیشی ده‌کردو پاره‌که‌ی کو‌ده‌کرده‌وو ده‌یکرد به‌خیره‌و ئه‌وه‌ی به‌ده‌ست و په‌نجه په‌یای ده‌کرد، ده‌یبه‌خشی و ده‌یکرد به‌خیره‌و چاکه‌!). {تاج/۳، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۲۴۴۳ = چاپی چواره‌م}.

روونکر‌دنه‌وه:

زه‌ینه‌بی هاوسه‌ری پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌سهر بئ) ژنیکی ده‌ست رهن‌گین بوو، پی‌سته و شتی وای ده‌باخ ده‌کردو کونده‌و مه‌شکه‌و ئه‌مانه‌ی پینه‌ ده‌کردو ده‌دووری‌یه‌وو پاره‌که‌ی ده‌کرد به‌خیره‌و ده‌یدا به‌هه‌ژاران. {بروانه: ژماره: ۸۲۴ له‌پیشه‌وه رابورد}.

۱۲۸۱) باسی که‌وره‌و به‌هره‌یی نوم سه‌له‌مه‌ی دایکی نیمان‌دارانی هاوسه‌ری پیغه‌مبهر (دروودی خودای له‌ پیغه‌مبه‌رو هه‌موو هاوسه‌رو هاوه‌ل و په‌یره‌وانی

بئ). (۶۲۶۵)

باب: فِي فَضَائِلِ أُمِّ سَلَمَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أُمِّ الْمُؤْمِنِينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) ۱۶۷۶- عَنْ أَبِي عَثْمَانَ عَنْ سَلْمَانَ قَالَ: لَا تَكُونَنَّ إِنْ اسْتَطَعْتَ أَوَّلَ مَنْ يَدْخُلُ السُّوقَ، وَلَا آخِرَ مَنْ يَخْرُجُ مِنْهَا، فَإِنَّهَا مَعْرَكَةُ الشَّيْطَانِ، وَبِهَا يَنْصَبُ رَأْيَتُهُ. قَالَ: وَأَنْبِئْتُ أَنَّ جَبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ أَتَى نَبِيَّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَعِنْدَهُ أُمُّ سَلَمَةَ، قَالَ: فَجَعَلَ يَتَحَدَّثُ ثُمَّ قَامَ، فَقَالَ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَأُمِّ سَلَمَةَ: «مَنْ هَذَا؟» أَوْ كَمَا قَالَ، قَالَتْ: هَذَا دَحِيَّةُ الْكَلْبِيِّ. قَالَ: فَقَالَتْ أُمُّ سَلَمَةَ: أَيُّمُ اللَّهِ مَا حَسِبْتُهُ، إِلَّا إِيَّاهُ حَتَّى سَمِعْتُ خُطْبَةَ نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُخْبِرُ خَبَرَنَا، أَوْ كَمَا قَالَ، قَالَ: فَقُلْتُ لِأَبِي عَثْمَانَ:

مِمَّنْ سَمِعَتْ هَذَا؟ قَالَ: مِنْ أَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ. {الحديث: ۶۲۶۵ = ۶۲۷۳ فم. بخاری. مناقب:
۳۶۳۴، ۴۹۸۰ فتح الباری}:

ئەبو عوتمان فەرمووی: سەلمان (رهزای خودای ئی بن) فەرمووی: ئەگەر بۆت ئەکرێ نە
یەكەم کەسبە کەبجی بۆ بازارو نەدواھەمین کەسبە کە لەبازار دەرچیت، چونکە
بازار مەیدان و شەڕگای شەیتانە و شەیتان ئالای سوپای خوێ لەوێ هەل دەدات.
سەلمان دەیفەرموو: هەوالم زانیو کە جاری جوبرائیل (دروودی خودای لەسەر بێ) دی بۆلای
پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەست دەکا بە گفتوگو لەگەڵیا، ئوم سەلەمەیش
لەوکاتەدا لەخزمەتیدا دەبی، لەپاشا جوبرائیل هەڵدەستی و دەروا، جا پێغەمبەر
(دروودی خودای لەسەر بێ) بە ئوم سەلەمە دەفەرموو: (دەزانی ئەمە کێ بوو؟) یا شتیکی
ئاوای پێ دەفەرموو، ئوم سەلەمەیش دەلێ: ئەمە دیچیە ئەلکەلی بوو، ئوم
سەلەمە دەیگوت: بەخوداسا لەراستیدا هەر بەدیچیەم دەزانی، هەتا ئەو دەمە
گویم لەوتاری پێغەمبەر بوو، باسی ئەم هەوالە ئیمە دەگیرایەووەو باسی ئەم
هاتنە جوبرائیلی دەکرد، یاشتیکی لەم بارەیهووە فەرموو، گوتم بەئەبو عوتمان: تۆ
ئەم فەرموودەیت لەکێ بیستوو؟ فەرمووی: لە ئوسامە کوری زەید). {تاج/۲،
زنجیرە: ۳۹، ژمارە: ۳۴۴۲}.

۱۲۸۲) باسی بەهرەو کەوردی ئوم سولەیم، دایکی ئەنەسی کوری مالیک (رهزای
خودایان لی بێ). (۶۲۶۹ - ۶۲۷۴)

باب: فِي فِضَائِلِ أُمِّ سَلِيمٍ أُمِّ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا)

۱۶۷۷- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) لَا يَدْخُلُ عَلَى أَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا عَلَى أَزْوَاجِهِ، إِلَّا أُمَّ سَلِيمٍ فَإِنَّهُ كَانَ يَدْخُلُ عَلَيْهَا،
فَقِيلَ لَهُ فِي ذَلِكَ. فَقَالَ: «إِنِّي أَرْحَمُهَا قَتَلَ أَخُوها مَعِيَ». {الحديث: ۶۲۶۹ = ۶۲۷۷ فم.
تجريد/۳، رقم: ۱۱۷۲ = ۲۸۴۴ فتح الباری}:

ئەنەسی کوری مالیک (رهزای خودای ئی بن) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)

لەمەدینە نازدار، بێجگە لەمالی ژنەکانی خوێ، بۆ مالی ژنی تر نەدەچوو، بۆ

مالیٰ ثوم سولهیمی دایکم نهبی، به لّام بولای ئهو دهجوو، له مالی خوی دینی ئهوی دهکرد، که لهم لایه نه وه پرسپاری لیکرا، فهرمووی: (دروودی خودای له سه ر بی): (دلّم پیی دسووتی، به زه بیم پییدا دیته وه، چونکه براهی، که هه رامی کوپی مه لجان بوو، له شه ری بیری مه عوونه دا، له پیناوی ئیسلاما و، له پیناوی جی به جی کردنی فهرمانی منا کوژرا وه). {تاج/۳، زنجیره: ۴۳، ژماره: ۳۴۴۷ ج/۴}.

۱۶۷۸- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «دَخَلْتُ الْجَنَّةَ فَسَمِعْتُ حَشْفَةً فَقُلْتُ: مَنْ هَذَا؟ قَالُوا: هَذِهِ الْغَمِيصَاءُ بِنْتُ مِلْحَانَ أُمِّ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ». {الحديث: ۶۲۷۰ = ۶۲۷۸ فم:}

ئهنه سی کوپی مالیک (رهزای خودای ئی بی) فهرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی) فهرمووی: چوومه به هه شت، چرپه یه کم به رگوئی که وت، گویم له خشپه خشپی پیی که سی بوو، به به هه شتی هه وان هه کانم گوت: ئه وه کییه؟ وا خودا ئه م به هه ر هه گه وهری پی به خشپه وه؟ گوتیان: ئه وه غومه یصای کچی میلحانه، که دایکی ئهنه سی کوپی مالیکه، که هاوسه ری ئه بو طه لحه بوو (رهزای خودا له هه موویان بی). {تاجول نوصول، به کوردی، زنجیره: ۴۳، ژماره: ۳۳۴۸ ج/۴}.

۱۲۸۳) باسی به هه ره وه که وهری ئوم نه یه من، نازاد کراوی پیغه مبه ر (دروودی

خودای له سه ر بی) که دایکی ئوسامه ی کوپی زهید بوو. (۶۲۶۶)

باب: فِي فَضَائِلِ أُمِّ أَيْمَنَ مَوْلَاةِ النَّبِيِّ أُمِّ سَلَمَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ جَمِيعًا)

۱۶۷۹- عَنْ أَنَسِ قَالَ: قَالَ أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) بَعْدَ وَفَاةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِعُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): انْطَلِقْ بِنَا إِلَى أُمِّ أَيْمَنَ نَزُورُهَا كَمَا كَانَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَزُورُهَا، فَلَمَّا انْتَهَيْنَا إِلَيْهَا يَكْتُ، فَقَالَا لَهَا: مَا يُبْكِيكِ، مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِرَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). فَقَالَتْ: مَا أَبْكِي أَنْ لَا أَكُونَ أَعْلَمُ أَنَّ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِرَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَلَكِنْ أَبْكِي أَنَّ الْوَحْيَ قَدْ انْقَطَعَ مِنَ السَّمَاءِ، فَهَيَّجَتْهُمَا عَلَى الْبُكَاءِ، فَجَعَلَا يَبْكِيَانِ مَعَهَا. {الحديث: ۶۲۶۸ = ۶۲۷۶ فم:}

ئەنەسى كۆرى مالیک (رهزای خودای لەسەر بێ) فەرمووی: لەپاش مەرگی پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەبوبەکری صەدیق بە عومەری کۆری خەتابی فەرموو: وەرە بابچین بۆ دینی ئوم ئەیمەن، دایەنەکەى پیڤەمبەر، وەك ئەوسا کە پیڤەمبەر خۆی (دروودی خودای لەسەر بێ) دینی و سەردانی ئەوی دەکرد، جا کە گەشتینە لای، دەستی کرد بە گریان، ئەوانیش پێیان گوت: بۆ دەگریت؟ لای خودا باشترە بۆ پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئوم ئەیمەن فەرمووی: خۆ من لەبەرئەووە ناگیرم کە ئەووە نەزانم، منیش دەزانم کە لای خودا باشترە بۆ پیڤەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بەلام بۆیە دەگیرم چونکە ئیتەر سرووش (نیگا = وەحی) لەئاسمان نایەتە خوارەووە، کەوای گوت: ئەوانیش دلێان پربوو، هەردووکیان لەگەڵیا دەستیانکرد بە گریان). {تاج/۳، زنجیرە: ۴۲، ژمارە: ۲۴۴۶}.

۱۲۸۴) یاسی بەهرەو گەورەیی زەیدی کۆری حاریشە (رهزای خودای لی بێ).
(۶۲۱۲ - ۶۲۱۵)

بَابُ فِي فَضَائِلِ زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۶۸۰- عَنْ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) أَنَّهُ كَانَ يَقُولُ: مَا كُنَّا نَدْعُو زَيْدَ بْنَ حَارِثَةَ إِلَّا زَيْدَ بْنَ مُحَمَّدٍ حَتَّى نَزَلَ الْقُرْآنُ: (ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ). {الحديث: ۶۲۱۲ = ۶۲۱۹ فم. بخاری. تفسیر: ۴۷۸۲. ترمذی. تفسیر القرآن: ۳۲۰۹} :

ئەبنو عومەر (رهزای خودایان لی بێ) فەرمووی: لەپێشا هەر بە زەیدی کۆری حاریشەمان دەگوت: زەیدی کۆری موحەممەد، هەتا ئەم نایەتە هاتە خوارەووە لە قورئانا، کە دەفەرمووی: {ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ - ۵/۳۳}.

واتە: ئەو کەسانە کە کردووتان بە کۆری خۆتان، لەپاستیدا کۆری ئێووە نین و کۆری کەسانی ترن، ئیتەر بەناوی خۆتانەووە بانگیان مەکەن و بەلکوو بەناوی باوکی خۆیانەووە بانگیان بکەن و ناویان بهێنن، چونکە ئەووە رێکی شەریعەتی خودایە.

نیز له پاش دابه زینی ئه م ئایه ته هه رکه سه له وانه به ناوی باوکی خویانه وه ناومان ده هینان و به زهید شمان ده گوت: زهیدی کوری حاریشه). {تاج/۳، زنجیره: ۲۳، ژماره: ۲۳۸۶ چ/۴}.

(۱۲۸۵) باسی به هره و گه وره یی زهیدی کوری حاریشه و ئوسامه ی کوری زهید

(رهزای خودایان لی بی). (۶۲۱۲ - ۶۲۱۵)

باب: فِي فَضَائِلِ زَيْدِ بْنِ حَارِثَةَ وَأَسَامَةَ بْنِ زَيْدٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)

۱۶۸۱- عَنْ أَبِي عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ: «إِنْ تَطَعْنُوا فِي إِمَارَتِهِ (يُرِيدُ أَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ) فَقَدْ طَعَنْتُمْ فِي إِمَارَةِ أَبِيهِ مِنْ قَبْلِهِ. وَإِنَّمَا اللَّهُ إِنْ كَانَ لَخَلِيقًا لَهَا، وَإِنَّمَا اللَّهُ إِنْ كَانَ لِأَحَبِّ النَّاسِ إِلَيَّ، وَإِنَّمَا اللَّهُ، إِنْ هَذَا لَهَا لَخَلِيقٌ (يُرِيدُ أَسَامَةَ بْنَ زَيْدٍ)، وَإِنَّمَا اللَّهُ إِنْ كَانَ لِأَحَبِّهِمْ إِلَيَّ مِنْ بَعْدِهِ، فَأَوْصِيكُمْ بِهِ، فَإِنَّهُ مِنْ صَالِحِيكُمْ». {الحديث: ۶۲۱۵ = ۶۲۲۳ فم. تجرید/۴، رقم: ۱۴۶۸ = ۳۷۳۰، ۴۲۵۰، ۴۴۶۸، ۴۴۶۹، ۷۱۸۷، ۶۶۲۷ فتح الباری}:

ئیبنو عومەر (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بی) له شکریکی نارد بو غهزای موته له ولاتی شام، زهیدی کوری حاریشه ی کرد به سهەر کردی سوپاکه، زهید شهید بوو {بروانه: تاجول نوصول، بهرگی چوارهم، زنجیره: ۱۰۰، ژماره: ۴۶۴۰} له پاشا له نه خوشینی سه ره مه رگدا، ویستی له شکری تر بنیری بو هه مان شوین، وه ئوسامه ی کوری زهیدی کوری حاریشه ی کرد به سه ره له شکریان، هه ندی کهس ره خنه یان هه بوو، له سهەر کردی ئوسامه و له سهەر کردی باوکیشی، هه رکه سه یان له کاتی خویدا، جا پیغه مبهەر (دروودی خودای له سهەر بی) بهم بوئه یه وه فهرمووی: (خوئه گهر ئیوه ئیستا تانه و تانوت له فهرمانده یی ئوسامه بدن، ئه وه شتیکی تازه نییه، چونکه کاتی خوی ره خنه شتان له سهەر کردی زهیدی باوکیشی هه بوو، گوایه: دهیانگوت: زهید کۆیله ی نازادکراوه، چون ده بی بی به سه ره له شکری له شکری که زوربه یان پیای نازادین!

دهسا بهههقی خودا زهیدی باوکی شایستهی فەرمانرہوایی بوو، دیسان بهههقی خودا زور زوړیش خوشهویست بوو لهلام، وه سویندم بهههقی خودا ئەم کورپهیشی شایستهی فەرماندهیی، وه سویندم بهخودا، لهپاش باوکی، ئوسامه خوشهویسترتین کهسه لهلام، دهی ئاموژگاری ههموو لایهکتان دهکهه که باشبن بووی، چونکه لهپیاو باشانی نیوهیه). {تاج/۲، زنجیره: ۲۳، ژماره: ۳۳۸۶ ج/۴}.

۱۲۸۶) باسی بههرهوه کورهیی بیلالی کوری رهباح که بهندهی نازادکراوی

نهبوبهکری صهديق بوو (رهزای خودایان لی بی). (۶۲۶۹ – ۶۲۷۴)

باب: فِي فضائل بلال بن رباح مولى ابي بكر الصديق (رَضِيَ اللهُ عَنْهُمَا)

۱۶۸۲- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللهِ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

لِبِلَالٍ عِنْدَ صَلَاةِ الْغَدَاةِ: «يَا بِلَالُ حَدِّثْنِي بِأَرْجَى عَمَلٍ عَمِلْتَهُ عِنْدَكَ فِي الْإِسْلَامِ مَنَفْعَةً، فَإِنِّي سَمِعْتُ اللَّيْلَةَ خَشَفَ نَعْلِيكَ بَيْنَ يَدَيَّ فِي الْجَنَّةِ». قَالَ بِلَالٌ: مَا عَمِلْتُ عَمَلًا فِي الْإِسْلَامِ أَرْجَى عِنْدِي مَنَفْعَةً مِنْ أَنِّي لَا أَطْهَرُ طَهُورًا تَامًا فِي سَاعَةٍ مِنْ لَيْلٍ وَلَا نَهَارٍ إِلَّا صَلَّيْتُ بِذَلِكَ الطُّهُورِ مَا كَتَبَ اللهُ لِي أَنْ أُصَلِّيَ. {الحديث: ۶۲۷۴ = ۶۲۸۲ فم. بخاری. تهجد: ۱۱۴۹. تحفة الأشراف: ۱۴۹۲۸} :

نهبو هورهیره (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: روژئی لهپاش نویژی بهیانی، حهزهرت

(دروودی خودای لهسهر بی) فهرمووی: ئەهی بیلال! پیم بلن: کام کاری باش دهکهی که بهلاتهوه زیاتر جیگهی ئومیدبن لهلای خودا، که لهسهردهمی نیسلامدا دهیکهی! چونکه ئەم وشه لهبهههشتا لهبهردهم خوّمهوه گویم لهچرپهی سولهکانت بوو؟).

بیلال فهرمووی: ئەو کارهی که لهکاتی نیسلامهتیدا دهیکهمو لهلام پتر جیگهی

ئومید بنئوهیه: ههرکاتیک بهشهو یا بهروژ کهدهسنوئیز دهگرم، دهسنوئیزکی تهواو دهگرمو چهنده خودا له چارهی نووسیم نویژ دهکهه!). {تاج/۲، زنجیره: ۲۳، ژماره: ۳۳۸۶ ج/۴}.

(۱۲۸۷) باسی به هره و گهره یی سلمان و صوهه یبو بیلال (رهزای خودایان لی بی)
(۶۲۶۱) (باب: فی فضائل سلمان و صهیب و بیلال (رضی الله عنهم))

۱۶۸۳- عَنْ عَائِذِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ أَبَا سُفْيَانَ أَتَى عَلَى سَلْمَانَ وَصُهَيْبٍ وَبِلَالٍ فِي نَفَرٍ فَقَالُوا: وَاللَّهِ مَا أَخَذْتَ سُيُوفَ اللَّهِ مِنْ عُنُقِ عَدُوِّ اللَّهِ مَأْخَذَهَا، قَالَ: فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ: أَتَقُولُونَ هَذَا لِشَيْخٍ قُرَيْشٍ وَسَيِّدِهِمْ؟.. فَأَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ: «يَا أَبَا بَكْرٍ لَعَلَّكَ أَغْضَبْتَهُمْ؟ لَسْنَا كُنْتُ أَغْضَبْتُهُمْ لَقَدْ أَغْضَبْتَ رَبَّكَ». فَاتَاهُمْ أَبُو بَكْرٍ فَقَالَ: يَا إِخْوَتَاهُ أَغْضَبْتُكُمْ؟ قَالُوا: لَا، يَغْفِرُ اللَّهُ لَكَ يَا أَحْيَى. {الحديث: ۶۳۶۱ = ۶۳۷۱ فم:}

عائیزی کوری عه مر (رهزای خودای لی بی) دهفه رموی: نه بو سوفیان له پیش موسولمان بوونیا، له کاتی پیکهاتن (هودنه: ناگر بهست) دهکهی حوده یبیه دا به لای سلمان و صوهه یبی رومی و بیلالی حه به شی و چهند موسولمانیکی تر دا رت ده بی، ده لئین: به خودا نه م دوژمنی خودایه هه رمایه وه و گهردنی بهر شیری قاری خودا نه کهوت! نه بوبه کریش دهفه رموی: نه وه چۆن قسه ی وا به سهر گه ورده ناغای هه موو قورده ییش ده لئین؟! ئینجا نه بوبه کر ده چی بولای پیغه مبه ر (دروودی خودای له سهر بی) و نه م باس و خواسه ی عهرز دهکا دهفه رموی (دروودی خودای له سهر بی): (نه ی نه بوبه کر! رهنه گه توورته کردبن بزانه نه گهر نه وانت تووره کردبیت نه وه به بی گومان خودایشت تووره کردووه له خوت).

نه بوبه کر (رهزای خودای لی بی) ده چیته وه بولایان، پییان ده لئین: نه ی گه لی براینه! خو خوانه خواسته تووره نه بوون له قسه که ی من؟ ده لئین: نه، تووره نه بووین، خودا لیت خو شبی نه ی براله!). {تاج/۲، زنجیره: ۶، ژماره: ۲۵۱۰، ج/۴}.

(۱۲۸۸) باسی به هره و گهره یی نه نه سی کوری مالیک (رهزای خودای لی بی).
(۶۲۲۲ - ۶۲۲۹) (باب: فی فضائل انس بن مالک (رضی الله عنه))

۱۶۸۴- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَتْ بِي أُمِّي أُمُّ أَنَسٍ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَدْ أَرَزْتَنِي بِنِصْفِ خِمَارِهَا، وَرَدَّتْنِي بِنِصْفِهِ، فَقَالَتْ: يَا رَسُولَ

اللَّهُ هَذَا أَنَيْسُ ابْنِي أَتَيْتُكَ بِهِ يَخْدُمُكَ، فَادْعُ اللَّهَ لَهُ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ أَكْثَرُ مَالِهِ وَوَلَدُهُ»، قَالَ أَنَسٌ: فَوَاللَّهِ إِنَّ مَالِي لَكَثِيرٌ، وَإِنَّ وَلَدِي وَوَلَدَ وَلَدِي لَيَتَعَادُونَ عَلَى نَحْوِ الْمِائَةِ الْيَوْمَ. {الحديث: ۶۳۲۶ = ۶۳۳۳ فم:}

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى ئى بن) فەرمووى: دايكم نيوەى سەرپۇشەكەى خۆى وەك كراس ئالان بەلاى سەرۋووى لەشمەۋە ئەو نيوەكەى تىرىشى لەباتى دەرىپى پىچاى بەلاى خوارووى لەشمەۋە ئىنجا بردمى بۇ خزمەتى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بن) فەرمووى پى: قوربان! ئەى پىغەمبەرى خدا! ئەمە ئەنەسەكەى كۆرمە، هیناۋمە خزمەتت بكات، لەخوداى گەۋرە بپارپەرەۋە بۆى و نزاى باشى بۇ بكة. فەرمووى (دروودى خوداى لەسەر بن): خودايە! مال و منالى زۆرى پى بېخشە).

ئەنەس دەيفەرموو: دەى بەخودا، لەپىت و فەرى نزاكەى پىغەمبەرەۋە، بەراستى مالم زۆرە، بۇ منالیش ئەمپۆكە منال و وەچە و نەۋەى خۆم، دەۋرى سەد كەس دەبن). {تاج/۳، زنجیرە: ۵۴، ژمارە: ۳۴۸۶ ج/۴}.

۱۶۸۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: مَرَّ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَسَمِعْتُ أُمَّي أُمَّ سُلَيْمٍ صَوْتَهُ، فَقَالَتْ: يَا أَبِي وَأُمِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَنَيْسٌ، فَدَعَا لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ثَلَاثَ دَعَوَاتٍ قَدْ رَأَيْتُ مِنْهَا اثْنَتَيْنِ فِي الدُّنْيَا، وَأَنَا أَرْجُو الثَّلَاثَةَ فِي الْآخِرَةِ. {الحديث: ۶۳۲۷ = ۶۳۳۵ فم:}

ئەنەسى كۆرى مالىك (رمزى خوداى ئى بن) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بن) رەت بوو، ئوم سولەيمى دايكم گوپى لەدەنگى بوو، فەرمووى: قوربان! ئەى رەۋانەكراۋى خودا! باۋك و دايكم بەقوربانت بن، ئەمە ئەنەسۆلەى كۆرمە، نزاى بۇ بكة. پىغەمبەرىش (دروودى خوداى لەسەر بن) سى نزاى كرد بۆم، دوانيانم بەچاۋى خۆم ديوە ئەم دوانەيان ھاتوونەتە دى، ئومپىد دەكەم كە سىيەمىشيان لەقىامەتا بىتەدى! كە ئەۋەيە خدا لەگوناهم خۆش بى بەھۆى نزاى پىغەمبەرەۋە بۆم. {تاج/۳، زنجیرە: ۵۴، ژمارە: ۳۴۸۷ ج/۴}.

سې نزاكەى پيغه مبهړ (دروودى خوداى لهسهر بى) بؤ ئه نه س ئه م سى شته بوو:

۱- خودا مالى زورى پيدا، وه خوشى وابوو ئه نه س ته واو دهوله مهنده بوو بوو.

۲- خودا مندالى زورى پى ببه خشى، ئه مه شيان ديسان وابوو.

۳- خودا له گونا هه كانى خوش بى له به هه شتى به ريندا جين شينى بفرموى،

ئه مه شيان خودا ياربى واده بى.

۱۶۸۶- عَنْ ثَابِتٍ عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَى عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَنَا أَلْعَبُ مَعَ الْعِلْمَانِ، قَالَ: فَسَلِّمْ عَلَيْنَا، فَبَعَثَنِي إِلَى حَاجَةٍ فَأَبْطَأْتُ عَلَى أُمِّي، فَلَمَّا جِئْتُ، قَالَتْ: مَا حَبَسَكَ؟ قُلْتُ: بَعَثَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِحَاجَةٍ، قَالَتْ: مَا حَاجَتُهُ؟ قُلْتُ: إِنَّهَا سِرٌّ. قَالَتْ: لَا تُحَدِّثَنَّ بِسِرِّ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَحَدًا. قَالَ أَنَسٌ: وَاللَّهِ لَوْ حَدَّثْتُ بِهِ أَحَدًا لَحَدَّثْتُكَ يَا ثَابِتُ. {الحديث: ۶۳۲۸ = ۶۳۳۶ فم. بخارى. إسنئذان: ۶۲۸۹}:

ثايبتي به نانى له نه نه سه وه (رهزاي خوداي لى بى) دده فرموى: له ناو منالاندا گه مه م

ده گرد، پيغه مبهړ (دروودى خوداي لهسهر بى) هات بولام، سلاوى لى كردين و منى نارد بؤ فرمانى، له پاشا درهنگ چوومه وه بولاي دايكم، دايكم فرموى: بوجى وا درهنگت پى چوو؟ گوتم: پيغه مبهړ (دروودى خوداي لهسهر بى) نارد مى بؤ فرمانى، گوتم: فرمانه كهى چى بوو؟ گوتم: شتيكى نهينيه، فرموى: رازو نهينى پيغه مبهړ (دروودى خوداي لهسهر بى) بكهسى تر مه لى: نه نه س فرموى: ئهى ثابت! به خودا ئه م نهينيه م نه گهر بؤ كه سىكى تر بگيرايه ته وه، بؤ توم ده گيرايه وه). {تاج/۲، زنجيره: ۵۴، ژماره: ۳۴۸۸ چ/۴}.

۱۲۸۹) باسى به هره و گه وره يى جه عفرى كورى نه بو طاليب و نه سمائى كچى

عومه يس (رهزاي خودايان لى بى). (۶۳۶۰)

باب: فِي فَضَائِلِ جَعْفَرِ بْنِ أَبِي طَالِبٍ وَأَسْمَاءِ بِنْتِ عُمَيْسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)

۱۶۸۷- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَلَّغْنَا مَخْرَجَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَنَحْنُ بِالْيَمَنِ، فَخَرَجْنَا مُهَاجِرِينَ إِلَيْهِ أَنَا وَأَخْوَانِي أَنَا أَصْغَرُهُمَا، أَحَدُهُمَا

أَبُو بَرْدَةَ، وَالْآخَرُ أَبُو رُحْمٍ، إِمَّا قَالَ: بَضْعًا، وَإِمَّا قَالَ: ثَلَاثَةً وَخَمْسِينَ أَوْ اثْنَيْنِ وَخَمْسِينَ رَجُلًا مِنْ قَوْمِي، قَالَ: فَرَكِبْنَا سَفِينَةً فَأَلْقَيْنَا سَفِينَتُنَا، إِلَى النَّجَاشِيِّ بِالْحَبَشَةِ، فَوَافَقَنَا جَعْفَرُ بْنُ أَبِي طَالِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) وَأَصْحَابُهُ عِنْدَهُ، فَقَالَ جَعْفَرُ: إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعَثَنَا هَاهُنَا وَأَمَرَنَا بِالْإِقَامَةِ، فَأَقِيمُوا مَعَنَا. قَالَ: فَأَقَمْنَا مَعَهُ، حَتَّى قَدَمْنَا جَمِيعًا، قَالَ: فَوَافَقَنَا جَمِيعًا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حِينَ افْتَتَحَ خَيْبَرَ، فَأَسْهَمَ لَنَا، أَوْ قَالَ: أَعْطَانَا مِنْهَا، وَمَا قَسَمَ لِأَحَدٍ غَابَ عَنْ فَتْحِ خَيْبَرَ مِنْهَا شَيْئًا، إِلَّا لِمَنْ شَهِدَ مَعَهُ، إِلَّا لِأَصْحَابِ سَفِينَتِنَا مَعَ جَعْفَرٍ وَأَصْحَابِهِ، قَسَمَ لَهُمْ مَعَهُمْ. قَالَ: فَكَانَ نَاسٌ مِنَ النَّاسِ يَقُولُونَ لَنَا - يَعْنِي لِأَهْلِ السَّفِينَةِ - نَحْنُ سَبَقْنَاكُمْ بِالْهَجْرَةِ، قَالَ: فَدَخَلْتُ أَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ - وَهِيَ مِنْ قَدَمِ مَعَنَا - عَلَى حَفْصَةَ زَوْجِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) زَائِرَةً، وَقَدْ كَانَتْ هَاجَرَتْ إِلَى النَّجَاشِيِّ فِيمَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِ، فَدَخَلَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) عَلَى حَفْصَةَ وَأَسْمَاءَ عِنْدَهَا. فَقَالَ عُمَرُ حِينَ رَأَى أَسْمَاءَ: مَنْ هَذِهِ؟ قَالَتْ: أَسْمَاءُ بِنْتُ عُمَيْسٍ. قَالَ عُمَرُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): «الْحَبَشِيَّةُ هَذِهِ؟ الْبَحْرِيَّةُ هَذِهِ؟ فَقَالَتْ أَسْمَاءُ: نَعَمْ. فَقَالَ عُمَرُ: سَبَقْنَاكُمْ بِالْهَجْرَةِ فَنَحْنُ أَحَقُّ بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْكُمْ. فَغَضِبَتْ، وَقَالَتْ كَلِمَةً: كَذَبْتَ يَا عُمَرُ، كَلَّا وَاللَّهِ كُنْتُمْ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، يُطْعَمُ جَائِعُكُمْ، وَيَعْطَى جَاهِلُكُمْ، وَكُنَّا فِي دَارٍ أَوْ فِي أَرْضِ الْبُعْدَاءِ الْبُغْضَاءِ، فِي الْحَبَشَةِ، وَذَلِكَ فِي اللَّهِ وَفِي رَسُولِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَإِيمُ اللَّهِ لَا أَطْعَمُ طَعَامًا وَلَا أَشْرَبُ شَرَابًا حَتَّى أَذْكَرَ مَا قُلْتُ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَنَحْنُ كُنَّا نُؤْذَى وَنُخَافُ، وَسَآذُكُ ذَلِكَ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَسْأَلُهُ، وَاللَّهِ لَا أَكْذِبُ وَلَا أَزِيغُ وَلَا أَزِيدُ عَلَى ذَلِكَ. قَالَ: فَلَمَّا جَاءَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَتْ: يَا نَبِيَّ اللَّهِ! إِنَّ عُمَرَ قَالَ: كَذَا وَكَذَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَيْسَ بِأَحَقَّ بِي مِنْكُمْ وَلَهُ وَأَصْحَابِهِ هَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ، وَلَكُمْ أَنْتُمْ أَهْلُ السَّفِينَةِ هَجْرَتَانِ». قَالَتْ: فَلَقَدْ رَأَيْتُ أَبَا مُوسَى وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ يَأْتُونِي أَرْسَالًا، يَسْأَلُونِي عَنْ هَذَا الْحَدِيثِ، مَا مِنَ الدُّنْيَا شَيْءٌ هُمْ بِهِ أَفْرَحُ وَلَا أَعْظَمُ فِي أَنْفُسِهِمْ، مِمَّا قَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). قَالَ أَبُو بَرْدَةَ: فَقَالَتْ أَسْمَاءُ: فَلَقَدْ رَأَيْتُ أَبَا مُوسَى، وَإِنَّهُ لَيَسْتَعِيدُ هَذَا الْحَدِيثَ مِنِّي. {الحديث: ٦٣٦٠ =

۶۲۶۹ فم = ف.م = فتح الملهم بِشَرَح صحیح الإمام مسلم، تجرید / ۴، رقم: ۱۵۷۶ = ۴۲۳۰، ۳۱۳۶، ۳۸۷۶، ۴۲۳۳، فتح الباری. تحفة الأشراف: ۹۰۵۱}:

ئەبو موسا (رهزای خودای ئی بئ) دهغه رموی: لهیه مەن بووین خەبەرمان بیست، که پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) له مەککەووە کۆچی کردوووە بۆ مەدینە، جا خۆم و دوو برام و پەنجاو سئ کەسی تر، یا فەرمووی: پەنجاو دوو کەسی تر له خزمەکانم کۆچمان کرد بۆلای پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) من بچووکی هەردوو براکانم بووم: که یەکیکیان ئەبو بەردەو ئەوی تریان ئەبو رەهم بوو، سواری پاڤۆرئ بووین، له حەبەشە لەلای نەجاشی هەلئ رشتین، وه لهوئ توووشی جەعفەری کورئ ئەبو تالیبو و هاوڕێکانی بووین.

جەعفەر فەرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) ئیمەى ناردوووە بۆ ئیرە، وه فەرمانی پیمانکردوووە که لیڤه بمینینەووە ئیوهدیش لهگەل ئیمە بمیننەووە، ئیتر ئیمەیش لهوئ ماینەووە، لهگەل جەعفەردا، هەتا گشتمان پیکەووە هاتینەووە بۆ مەدینە.

وا ریکەوت کەچووینە خزمەتی پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) ئەوگاتە بوو که قەلای خەیبەری ئازاد کردبوو، جا بەشە پشکی لەتالانی خەیبەر بۆ ئیمەیش دانا، یا گوتی: بەشە پشکی ئیمەشی دالیی، ئەووی لهگاتی گرتنی قەلای خەیبەردا لهوئ نەبووبئ، پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) بەشی بۆ دانەناووە، بیجگە له ئیمە، که تاقمەى پاڤۆرەکه بووین، جگە له جەعفەر و هاوڕێکانی بەشی ئەوانیشی دانا لهگەل ئەوانا، جاھى وا هەبوو پیمانی دەگوت: ئیمە لهکۆچکردندا لهپیش ئیوهدەین، ئەى دەستەى گەمیکە!

فەرمووی: رۆژئ ئەسمای کچی عومەیس که یەکیک بوو لەدەستەى گەمیکە، دەچئ بۆ سەردانی حەفصەى هاوسەرى پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) که حەفصەى کچی حەزرتى عومەرە (رهزای خودایان ئی بئ) ئەسمایش یەکی بوو لەوانە که کۆچیان کردبوو بۆلای نەجاشی پاشای حەبەشە، جا عومەریش دەچئ بۆلای حەفصە،

دەرۋانى ئەسمائى والەلا، بە ھەفصەى كچى دەلى: ئەم ژنە كىيە؟ دەلى: ئەسمائى كچى عومەيسە عومەر دەفەرموى: ئەمە ئەۋدەيە كە لە ھەبەشە بوۋە لە دەرياۋە گەراۋەتەۋە بەپاپۇر؟ ئەسماء دەلى: بەلى ئەۋم. عومەر دەفەرموى: ئىمە بۇ كۆچكردن لەپىش ئىۋەۋەين، كەۋاتە ئىمە لەئىۋە لەپىشتىن بە پىغەمبەر (دروۋى خوداى لەسەر بى).

ئەسمائىش توۋرە دەبى و دەلى: درۆت كەرد ئەى عومەر! نەخىر، بەخودا وانىيە، چونكە ئىۋە لەخزمەتى پىغەمبەردا بوۋن و خۇى سەرپەرشتى كەردوۋن و برسیتانى نان و ئاۋ داۋە نادانتانى تەمى و ئامۇژگارى كەردوۋە، دەلى ئىمە لە ھەبەشە بوۋىن و لەدوۋرە ۋلات بوۋىن و، لەناۋ بىگانان و ناھەزاندە ژياۋىن، ئەمەش كەبوۋە قەبوۋلەمان كەردوۋە، ھەموۋى لەپىناۋى رەزەى خوداۋ لەپىناۋى ئايىنى پىغەمبەرى ئەۋدا بوۋە، جا سۆيىندى بە خودا نەنان دەخۇم و نەناۋ دەخۇمەۋە ھەتا ئەم قەسى تۆيە نەگىرمەۋە بۇ پىغەمبەر (دروۋى خوداى لەسەر بى) ئىمە ئازارو ئەشكەنجە دەدراين و تالۋمان دەنۇشى و دەترسىنراين، ۋە ئەمانە ھەموۋى باس دەكەم بۇ پىغەمبەر (دروۋى خوداى لەسەر بى) ۋە بەباشى لىي دەپرسەم، دەسا بەۋ خودايە رىك و راست ەرزى دەكەم نە درۆى تيا دەكەم و نە راۋە رىۋى، ۋە نەلىي پەز دەكەم، جا كە پىغەمبەر (دروۋى خوداى لەسەر بى) ھات، گوتەم: ئەى پىغەمبەرى خودا! عومەر ۋاۋا دەلى. فەرموۋى (دروۋى خوداى لەسەر بى): (ئەى تۆ چىت پى گوت؟). گوتەم: ۋاۋام پى گوت.

فەرموۋى: ئەۋ لەئىۋە لەپىشتىن نىيە بەمن، ۋەبۇ ئەۋو بۇ ھاورىكانى يەك كۆچ ھەيە، بەلام بۇ ئىۋە (كە دەستەى گەمىكەن، كە لە ھەبەشەۋە بەپاپۇر گەراۋنەتەۋە بۇ مەدىنە) دوو كۆچتان بۇ ھەيە!.

ئەسماء فەرموۋى: ئىتر ئەبو مووساۋ دانىشتۋانى ناۋ پاپۇرەكە دەستە دەستە دەھاتن بۇلاى من و ئەم فەرموۋدەيەيان لى دەپرسىمەۋە، شت نىيە لەم جىھانەدا كە ۋەك ئەم موژدەى پىغەمبەرە (دروۋى خوداى لەسەر بى) ئاۋا شادمانيان بكاۋ ئاۋا لەدلىانا گەرەۋە دل خۆشكەرە بى.

نہ سماء فہرمووی: (گہلی جار ئہبو مووسا لہ خوشییانا ئہم فہرموودہیہی دووبارہو سئ بارہ پی دہگیرامہوہ). {تاج/۳، زنجیرہ: ۱۰۲، ژمارہ: ۳۱۶۷ چاپی چوارہم}.

۱۲۹۰) باسی بہرہو گہورہی عہدوللای کوری جہعفری کوری ئہبو طالب

(رہزای خودایان لی بی). (۶۲۱۶ - ۶۲۲۰)

باب: فِي فُضَائِلِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ بْنِ أَبِي طَالِبٍ

۱۶۸۸- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا قَدِمَ مِنْ سَفَرٍ تُلَقَّى بِنَا، قَالَ: فَتُلَقَّى بِي وَبِالْحَسَنِ أَوْ بِالْحُسَيْنِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: فَحَمَلْ أَحَدَنَا بَيْنَ يَدَيْهِ، وَالْآخَرَ خَلْفَهُ حَتَّى دَخَلْنَا الْمَدِينَةَ. {الحديث: ۶۲۱۹ = ۶۲۲۷ فم}:

عہدوللای کوری جہعفری کوری ئہبو طالب (رہزای خودایان لی بی) فہرمووی: ہہموو جاری، کاتی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسر بی) کہ لہریبواریی (سہفہر) دہہاتہوہ، منالانی کہسوکاری دہچوون بہپیریہوہ، جاری لہسہفہری ہاتہوہ، لہپیشدا من گہیشتم پیی، لہبہردہمی خوہوہ سواری کردم، لہدواییدا یہکی لہدوو کورہکھی فاتیمہشیان ہیئا، یا حہسہن، یا حوسہینیان ہیئا، ئہویشی سواری پاشکووی خووی کرد، ئیتر ہہرسیکمان: من و پیغہمبہرو یہکی لہ حہسہن و حوسہین، ہہتا چووینہ ناو شاری مہدینہ، بہسواری ئہو ولاخہ لہسر ئہو شیوہیہ رؤیشتین). {تاج/۳، زنجیرہ: ۲۱، ژمارہ: ۳۳۸۴ چ/۴}.

۱۶۸۹- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ جَعْفَرٍ قَالَ: أَرَدَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَاتَ يَوْمٍ خَلْفَهُ، فَأَسْرَأَ إِلَيَّ حَدِيثًا لَا أُحَدِّثُ بِهِ أَحَدًا مِنَ النَّاسِ. {الحديث: ۶۲۲۰ = ۶۲۲۸ فم}:

عہدوللای کوری جہعفری کوری ئہبو طالب (رہزای خودایان لی بی) فہرمووی: روژی خوشہویست (دروودی خودای لہسر بی) لہپاشکووی خوہوہ سواری کردم و فہرموودہیہکی بہنہینی پیی فہرمووم، بو کہسی ناگیرامہوہ). {تاج/۳، زنجیرہ: ۲۲، ژمارہ: ۳۳۸۵ چ/۴}.

(۱۲۹۱) باسی به هره و گه ورهیی عه بدوللای کوری عه عباس (رهزای خودایان لی بی).

(۶۳۱۸)

باب: فی فضائل عبد الله بن عباس (رضی الله عنهما)

۱۶۹۰- عَنْ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَتَى الْخَلَاءَ، فَوَضَعَتْ لَهُ وَضُوءًا، فَلَمَّا خَرَجَ قَالَ: «مَنْ وَضَعَ هَذَا؟» - فِي رِوَايَةِ زُهَيْرٍ: قَالُوا - وَفِي رِوَايَةِ أَبِي بَكْرٍ قُلْتُ: ابْنُ عَبَّاسٍ. قَالَ: «اللَّهُمَّ فَقِّهْهُ فِي الدِّينِ». {الحديث: ۶۳۱۸ = ۶۳۲۶ م. تجرید/۱، رقم: ۱۱۶ = ۱۴۳} :

نیبنو عه عباس (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بی) رویشته ناو
ئاودهست، منیش ئاوی دهسنویژم بویدانا، جا که هاته دهره و ده ئاوده که دی
فهرمووی: (کئ ئەم ئاوهی داناوه؟) گوتم: من. فهرمووی: (خودایه! شارهزای ئایینی
ئیسلامی بفهرموو، وهبیکه به زانایه کی گه وره ی ئایین). {تاج/۳، زنجیره: ۲۱، ژماره:
۳۲۸۳ ج/۴} .

(۱۲۹۲) باسی به هره و گه ورهیی عه بدوللای کوری عومره (رهزای خودایان لی بی).

(۶۳۱۹ - ۶۳۲۰)

باب: فی فضائل عبد الله بن عمر (رضی الله عنهما)

۱۶۹۱- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ الرَّجُلُ فِي حَيَاةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا رَأَى رُؤْيَا قَصَّهَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَتَمَنَّيْتُ أَنْ أَرَى رُؤْيَا أَقْصُهَا عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: وَكُنْتُ غُلَامًا شَابًا عَرَبِيًّا، وَكُنْتُ أَنَامُ فِي الْمَسْجِدِ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَارَأَيْتُ فِي النَّوْمِ كَأَنِّ مَلَكَيْنِ أَخَذَانِي فَذَهَبَا بِي إِلَى النَّارِ، فَإِذَا هِيَ مَطْوِيَّةٌ كَطَيِّ الْبُئْرِ، وَإِذَا لَهَا قَرْنَانِ كَقَرْنَيْ الْبُئْرِ، وَإِذَا فِيهَا نَاسٌ قَدْ عَرَفْتُهُمْ، فَجَعَلْتُ أَقُولُ: أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ، أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ، قَالَ: فَلَقِيَهُمَا مَلَكٌ فَقَالَ لِي: لَمْ تُرْعَ، فَقَصَصْتُهَا عَلَى حَفْصَةَ، فَقَصَّتْهَا حَفْصَةُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «نِعَمَ الرَّجُلُ عَبْدُ اللَّهِ، لَوْ كَانَ يُصَلِّي مِنَ اللَّيْلِ». قَالَ

سَالِمٌ: فَكَانَ عَبْدُ اللَّهِ بَعْدَ ذَلِكَ لَا يَنَامُ مِنَ اللَّيْلِ إِلَّا قَلِيلًا. {الحديث: ٦٣٢٠ = ٦٣٢٨
 فم. تجرید البخاری = مختصر صحیح البخاری بالكوردی، المجلد الأول الرقم: ٥٥٩ =
 ١١٢١، ١١٢٢، ١١٥٧، ٣٧٣٩، ٣٧٤١، ٧٠١٦، ٧٠٢٩، ٧٠٧١ فتح الباری. تحفة
 الأشراف: ١٥٨٠٥}:

عبداللّای کورپی عومهر (رهزای خودایان لی بی) فهرمووی: جاران لهژیانی پیغه مبه
 خۆیدا (دروودی خودای لهسهر بی) پیاو هه بوو خه ونی ده بیینی و دهیگیرایه وه بو پیغه مبه
 (دروودی خودای لهسهر بی) منیش به عه زه ته وه بووم که خه ونی ببینم هه تا بیگیرمه وه
 بو، له وسه رده مه دا من هه زه کار بووم ژنم نه هی نابوو، ره بهن بووم، له مزگه وت
 ده خه وتم، جاری له خه وما دیم وادوو فریشته وهك بمگرنو بمبهن بو دۆزه خ وابوو،
 ئاگره کهیش، وهك بیرى هه لچنراو، له ناوه وه هه لچنرا بوو، هه روا دوو شاخه ی
 هه بوو، وهك دوو شاخه ی چه رخی سه ربیر، که له هه ردوو ته نیشتی بیرده هه ن،
 هه ردوو سه ری دارى چه ر خه که یان ده خرپته سه ر، چه ند که سیکی تیا دا بوون
 ناسیمنه وه، ئیتر دهستم کرد به گوته نی (أَعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ النَّارِ: په نا ده گرم به خودا
 له زیانی ئاگر!).

فهرمووی: جا گه یشتین به فریشته یه کی تر، به منی فهرموو: ترست
 نه بی، مه ترسه، جا ئه م خه ونه م گیرایه وه بو حفصه ی خوشکم، که هاوسه ری
 پیغه مبه ر بوو، (درودی خواى لهسهر بی)، حه فسه ییش دهیگیرته وه بو پیغه مبه ر
 (دروودی خودای لهسهر بی) پیغه مبه ر (دروودی خودای لهسهر بی) ده فهرموئ: (عبداللّای برات پیاوی
 چاکه، بریا به شه و شه ونو یژر ده کرد) سالی کورپی عه عبداللّای کورپی عمر (رهزای
 خوادایان لی بی) دهیغه رموو: ئیتر له وه دوا عه عبداللّای باو کم به شه و نه ختیك
 نه بی، نه ده نوست، هه ر خه ریکی شه ونو یژر و شتی وا بوو). {تاج/٣، زنجیره: ٢٧،
 ژماره: ٣٣٩٨ چاپی جواره م}.

(۱۲۹۲) باسی گه ورهیی عهبدووللای کوری زوبهیر (رهزای خودایان لی بی).

(۶۲۱۶ - ۶۲۲۰)

باب: فِي فَضَائِلِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الزُّبَيْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)

۱۶۹۲- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ أَبِي مُلَيْكَةَ أَنَّهُ قَالَ: قَالَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ جَعْفَرٍ لِابْنِ الزُّبَيْرِ: أَتَذْكُرُ إِذْ تَلَقَّيْنَا رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَا وَأَنْتُ وَأَبْنُ عَبَّاسٍ؟ قَالَ: نَعَمْ، فَحَمَلْنَا وَتَرَكْنَا. {الحديث: ۶۲۱۲ = ۶۲۲۴ فم، تجريد البخاری = مختصر صحيح البخاری بالكوردی، المجلد الثالث، الرقم: ۱۲۵۴ = ۳۰۸۲. تحفة الأشراف: ۵۲۲۰}:

عهبدووللای کوری ئه بو موله یکه فهرمووی: عهبدووللای کوری جه عفر به عهبدووللای کوری زوبهیری فهرموو: ئایا له یادته که من و توؤ ئیبنو عه عباس چووین به پیری پیغه مبه ره وه (دروودی خودای له سهر بی) که له سه فهری ده گه پرایه وه؟ فهرمووی: به ئی له بیرمه. عهبدووللای کوری جه عفر فهرمووی: ئه وه بوو ئیمه ی هه لگرت و توؤ هه ئنه گرت، چونکه من و ئیبنو عه عباس، یه کی کمانی خسته پاشکوی و یه کی کمانی خسته به رده می خوی). {تاج/۴، زنجیره: ۲۵، زماره: ۴۳۹۰}.

(۱۲۹۴) باسی گه ورهیی عهبدووللای کوری مه سعود (رهزای خودای لی بی).

(۶۲۷۵ - ۶۲۸۹)

باب: فِي فَضَائِلِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۶۹۳- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود قَالَ: لَمَّا نَزَلَتْ هَذِهِ الْآيَةُ: (لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا) إِلَى آخِرِ الْآيَةِ، قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «قِيلَ لِي: أَنْتَ مِنْهُمْ». {الحديث: ۶۲۷۵ = ۶۲۸۳ فم}:

عهبدووللای کوری مه سعود (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: که ئهم ئایه ته دایه زی: {لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعِمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ} - المائدة - ۹۳/۵:

واته: گوناح و تاوان نییه له سهر ئه و که سانه که باوهر و ئیمانیا هیناوه به ئایینی ئیسلام و کرده و ی باشیان کردووه، له و شه رابه دا که خواردوو یانه ته وه و له و

کرده وانه‌دا، که کردوویانن، له‌پیش نه‌و‌دا که نه‌و شتانه حه‌رام ببن، به‌مه‌رجی نه‌و‌ه که نیم‌رؤ له‌سهر نه‌و نیمانه مابن و خو‌یان بیاریژن، له‌و شتانه، که نی‌سلام قه‌ده‌غهی کردوون و، ماده‌م به‌رده‌وام بن له‌سهر کردنی کرده‌وی چاکه‌و، پاش نه‌و‌ه‌یش له‌خودا بترسن و پیشه‌و کارو کرده‌و‌میان چاکه‌بی، دیاره چاکه‌که‌رانیش دوورن له‌خرابه، خه‌لاتی پی‌او چاکان و چاکه‌که‌رانیش نه‌و‌ه‌یه که خودای گه‌وره خو‌شی ده‌وین).

فه‌رمووی: کاتی نه‌م نایه‌ته هات حه‌زرت پی‌ی فه‌رمووم: (نه‌ی عه‌بدو‌للا! پی‌م گو‌ترا: که‌تۆ یه‌کی‌کیت له‌مانه که له‌م نایه‌ته‌دا باسکراون). {تاج/۳، زنجیره: ۲۸، ژماره: ۲۴۰۶ ج/۴}.

۱۶۹۳ب- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَدِمْتُ أَنَا وَأَخِي مِنَ الْيَمَنِ فَكُنَّا حِينًا وَمَا نُرَى ابْنَ مَسْعُودٍ وَأُمُّهُ إِلَّا مِنْ أَهْلِ بَيْتِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ كَثَرَةِ دُخُولِهِمْ وَلُزُومِهِمْ لَهُ. {الحديث: ۶۲۷۶ = ۶۲۸۴ فم. بخاری. فضائل الصحابة: ۳۷۶۳، ۴۳۸۴. ترمذی. مناقب: ۳۸۰۶، تحفة الأشراف: ۸۹۷۹}.

ئه‌بو مووسای نه‌شعه‌ری (ره‌زای خودای ئی بی) فه‌رمووی: کاتی خو‌م و براکه‌م له‌یه‌مه‌نه‌وه کو‌چمان کرد بو‌ حه‌به‌شه‌و له‌ویشه‌وه کو‌چمان کرد بو‌ مه‌دینه، تاماوه‌یه‌کی زو‌ریش، وامان ده‌زانی که عه‌بدو‌للا‌ی کو‌ری مه‌سعوود و دایکی، له‌که‌سوکارو خاو و خیزانی پی‌غه‌مبه‌رن، نه‌وه‌نده به‌گه‌رمی هاموشوی مالی پی‌غه‌مبه‌ریان ده‌کردو نه‌وه‌نده په‌یوه‌ندی و تی‌که‌ئی‌یان به‌هیز بو‌و). {بو‌ روونکرده‌وی ته‌واو، سه‌بارت به‌ کو‌چکردنی ئه‌بو مووسا و براکانی بر‌وانه ژماره: ۱۶۸۷، له‌زنجیره: ۱۲۸۹ له‌پیشه‌وه}.

۱۶۹۴- عَنْ أَبِي الْأَحْوَصِ قَالَ: كُنَّا فِي دَارِ أَبِي مُوسَى مَعَ نَفَرٍ مِنْ أَصْحَابِ عَبْدِ اللَّهِ، وَهُمْ يَنْظُرُونَ فِي مُصْحَفٍ، فَقَامَ عَبْدُ اللَّهِ، فَقَالَ أَبُو مَسْعُودٍ: مَا أَعْلَمُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تَرَكَ بَعْدَهُ أَعْلَمَ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ هَذَا الْقَائِمِ. فَقَالَ أَبُو مُوسَى: أَمَا لَنْ قُلْتُ ذَلِكَ لَقَدْ كَانَ يَشْهَدُ إِذَا غَبْنَا، وَيُؤَذِّنُ لَهُ إِذَا حُجِبْنَا. {الحديث: ۶۲۸۰ = ۶۲۸۸ فم}.

ئەبول ئەحوەص فەرمووی: روژی لەمائی ئەبو موسای ئەشعەری بووین، کۆمەڵی بووین لەهاوەلانی عەبدوللای کوری مەسعوود، لەوکاتەدا مۆتالای قورئانیکیان دەکرد، لەوکاتەدا عەبدوللای کوری مەسعوود هەلسا راوەستا.

ئەبو مەسعوود فەرمووی: بەپێی زانیاری من، پیغمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەپاش مەرگی خۆی، قورئان زانیکی تری وەك عەبدوللای کوری مەسعوودی بەجێ نەهێشتوو، کە ئیستا والەویدا راوەستاو!

ئەبو موسایش بۆ پشتیوانی شایەتییەکەی ئەو، فەرمووی: دەی مادەم تۆ وادەلێیت، بامەن هۆی ئەوەت بۆ روون بکەمەو: عەبدوللای نامادەي خزمەتی پیغمبەر دەبوو، لەوکاتەدا کە ئیمە نامادە بووین، هەروا مۆلەتی عەبدوللای دەدرا، کەبجێ بۆ خزمەتی پیغمبەر، بەلام مۆلەتی ئیمە نەئەدرا).

١٦٩٥- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسعود أَنَّهُ قَالَ: (وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غُلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ). ثُمَّ قَالَ: عَلَى قِرَاءَةِ مَنْ تَأْمُرُونِي أَنْ أَقْرَأَ؟ فَلَقَدْ قَرَأْتُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِضْعًا وَسَبْعِينَ سُورَةً، وَلَقَدْ عَلِمَ أَصْحَابُ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنِّي أَعْلَمُهُمْ بِكِتَابِ اللَّهِ، وَلَوْ أَعْلَمُ أَنَّ أَحَدًا أَعْلَمُ مِنِّي لَرَحَلْتُ إِلَيْهِ. قَالَ شَقِيقٌ: فَجَلَسْتُ فِي حَلْقِ أَصْحَابِ مُحَمَّدٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَمَا سَمِعْتُ أَحَدًا يَرُدُّ ذَلِكَ عَلَيْهِ أَوْ يَعْيبُهُ. {الحديث: ٦٢٨٢ = ٦٢٩٠ فم. تجريد البخاري/٤، رقم: ١٧٢٦ = ٥٠٠٠}:

عەبدوللای کوری مەسعوود (دروای خودای ئ بێ) ئەم نایەتەي بەبۆنەي ئەوەوە کە قورئانەکەي خۆی ئەدا بە عوتمان و شاردیەو لێی، لەکاتی جەمعی قورئاندا، بەم بۆنەيەو ئەم نایەتەي خویندەو: {وَمَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِمَا غُلَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ - آل عمران - ١٦١/٣}:

واتە: وە هەرکەسێ دەست پیسی لەشتی بکا، لەروژی قیامەتا، دەینێ بەنەرەي شانیەو دەیهێنێ بۆ مەیدانی لێپرسینەو). {بروانە: تاج/٤، زنجیرە: ٦٨ نایەتی یەکەم لەپیش ژمارە: ٤٥٣٠ + ١٤ تاج/٤، زنجیرە: ٤، ژمارە: ٣٧٨٢ ج/٤ + تاج/٣، زنجیرە: ١٠٩، ژمارە: ٢٤٥٧ ج/٤}.

ئەوجا عەبدوللا فەرمووی: ئیو دەتانهوی لەمن که به پێی قیرائەتی کۆرئان بخوینم و شیو قورئان خویندنی خۆم که له پیغه مبهرم وەرگرتوو، وازی ئی بهینم؟ دەی به بێ گومان من هەفتا و ئەوێندە سوورەتم لەخزمەتی حەزرت خۆیدا (دروودی خودای لەسەر بێ) خویندوو، بێگومان که یاران و هاوێلانی موحمەد (دروودی خودای لەسەر بێ) خۆیان باش باش دزانن کەمن لەگشتیان باشتر لەقورئان تێ دەگەم و لەگشتیان باشتر شارەزام لە قورئانی پیرۆز کەنامە و پەراوی خودایە، خۆش ئەگەر بشارنم که یەکیک هەیه لەخۆم زانتر، کۆچ دەکەم بۆ خزمەتی، تا لێی فییری زانست بێم.

شەقیق دەیگوت: خۆم لەکۆری یارانێ موحمەددا (دروودی خودای لەسەر بێ) گەلی دانیشتوو، نەم بیستوو که کەسێ ئەم قەسەیهی ئیبنو مەسعوود رەت بکاتەو، یاخود نەنگو خراپەیی ئی بگری). {تاج/۳، زنجیرە: ۲۸، ژمارە: ۲۴۰۸}.

۱۶۹۶- عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: كُنَّا عِنْدَ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) فَذَكَرْنَا حَدِيثًا عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ فَقَالَ: إِنَّ ذَاكَ الرَّجُلَ لَا أَزَالُ أَحِبُّهُ بَعْدَ شَيْءٍ سَمِعْتُهُ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُهُ، سَمِعْتُهُ يَقُولُ: «اقْرَأُوا الْقُرْآنَ مِنْ أَرْبَعَةِ نَفَرٍ: مِنْ ابْنِ أُمِّ عَبْدِ، فَبَدَأَ بِهِ، وَمِنْ أَبِي بَنِي كَعْبٍ، وَمِنْ سَالِمِ مَوْلَى أَبِي حُدَيْفَةَ وَمِنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ». {الحديث: ۶۲۸۵ = ۶۲۹۳ فم. تجرید/۳، رقم: ۱۴۷۹ = ۳۷۵۸، ۳۷۶۰، ۳۸۰۶، ۴۹۹۹}.

مەسرووق (رەحمەتی خودای ئی بێ) فەرمووی: لەلای عەبدوللای کۆری عەمری کۆری عاص بووین، باسی عەبدوللای کۆری مەسعوود کرا، فەرمووی: ئەوێتی ئەم فەرمایشتەم لە پیغه مبهەر (دروودی خودای لەسەر بێ) بیستوو ئیتەر ئەو پیاوێم خۆش دەوی، گوینم ئی بوو خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) دەیفەرموو: (لەلای ئەم چوار کەسە فییری قورئان ببن و دەرسی قورئان بخوینن: لەلای عەبدوللای کۆری مەسعوود، که ناسراو بە (ئیبنو ئوم عەبد) و لەلای ئوبەییە کۆری کەعب و لەلای سالی بەندە نازادکراوی ئەبو حوزەیفە و لەلای موغازی کۆری جەبەل!). فەرمووی:

پيڻه مېهر (دروودی خودای لسهه بڼ) يه کهم کهس که ناوی هیڼا له م چوار کهسه، ناوی نیبنو مه سعوودی هیڼا، بو گرنگی پیدانی زیاتر). {تاج/۲، زنجیره: ۲۸، ژماره: ۳۴۰۱ چاپی چواره م}. .

روونکر دنه وه:

سالم که ناسراوه به (سالی بهندهی ئازادکراوی نه بو حوده یفه) یه کیکه له موسولمانه ههره پيشینه کان، خه لکی اصطخر بوو، له ولاتی فارس، له هاوډله گه وره ناسراوه کانی پيڻه مېهر بووه، ماموستایه کی قورئان زانی گه وره بووه، له قوباء پيشنويزی بو کؤچکاران ده کرد، بهرله وه پيڻه مېهر کؤچ بکا بو مه دینه، له گه ل کؤمه لیک، که یه کیکیان عومهری کورپی خه طاب بوو، له مه که وه کؤچیان کرد بو مه دینه، له ریگه سالم بهر نويزی بویان ده کرد، چونکه له هه موویان زیاتر قورئانی له بهر بوو، عومهری کورپی خه تاب، زیاده رده وی ده کرد له وه سپی سالما، له کاتی به ستنی په یمانی برایه تی له نیوان موسولماناندا، پيڻه مېهر (دروودی خودای لسهه بڼ) کردی به برای موعادی کورپی ماعیض، نیمامی عومهر فهرمووی: (نه گهر سالم نیستا بمایه، نه وم ده کرد به جینشین و جینشینیم نه ده کرد به شوراو به راویژر).

نه بو حوده یفه له پيش نیسلا ما سالی کرد بوو به کورپی خو، دواپی نیسلام ته به ننی حهرام کرد، پيڻه مېهر فهرمانی کرد به سه هله ی ژنی نه بو حوده یفه که شیر بدا به سالم، هه تا ببی به کورپی شیریان. {بروانه: ته جریدی بوخاری/۵، ژماره: ۱۷۴۸ = ۵۰۸۸، ۴۰۰۰ فتح الباری}.

نه بو حوده یفه برازیه کی خو ی لی ماره کرد، ناوی فاطیمه ی کچی وه لید بوو، له مه سجدی قه باء سالم بهر نويزی بو کؤچکاران ده کرد، که نه بو به کرو عومهریشیان تیادا بوو، جارئ سالم به شهو، به دهنگیکی خو شی سازگار قورئانی ده خویند، پيڻه مېهر (دروودی خودای لسهه بڼ) گوپی لی گرتو فهرمووی: (سوپاس بو خودا که پیاوی وه ک سالی له ئومه تی منا داناوه!).

مامۇستاي عەسقىلانى لە ئىصابەدا دەفەرموۋى: پىاوانى رشتەى ئەم
فەرموودەيە، ھەموويان جىگەى متمانەن و متمانەدارن.

لەرۋژى شەرى يەمامەدا، ئالاي كۆچكاران لەلای سالم بوو، لەم لايەنەو قسەكرا
لەگەئيا، سالم فەرموۋى: (ئەگەر وەك ئەمانە دەئىن، ئەگەر لەم جەنگەدا زۆرم بۆ
ھات من ھەلدىم، ئەو وەتاي وايە كەمن حامىل قورئاننىكى زۆر خراپم!).

جا لەكاتى جەنگىندا دەستى راستى بەشمشېر پەرى، بەدەستى چەپى ئالاکەى
ھەلگرت، دەستى چەپىشى بە شمشېر پەرى، ئالاکەى بەھەردوو قۆلى گرتە باوەشى،
كاتى كەوتە گيانەلا، فەرموۋى: ئەبو حوزەيفە كۆزراو لەم شەردەدا، ياماود؟

عەرزىانكرد: كۆزراو و شەھىد بوو، فەرموۋى: تەرمەكەم لەپال تەرمەكەى
ئەودا دابىن، سالى دوازەى كۆچى شەھىدبوون، لەشەرى يەمامەدا. ئىمامى عومەر
كەلەپوورو مىراتەكەى نارد بۆ ئازادكەرەكەى، كەژنى ئەبو حوزەيفە بوو، كە
ھەوئى سەھلەى كچى سۆھەىلى عامىرى بوو، كەناوى ئوبەيە بوو، چونكە بەپىي
ياساى وەلاو سەردارى مردوو، ئەگەر مىراتبەرى ترى نەبوو، كەلەپوورەكەى ھى
ئازادكەرەكەيەتى، بەلام ئوبەيە كەلەپوورەكەى وەرنەگرت و فەرموۋى: من بۆ
خودا ئازادم كەردوو، بەتەماى ھىچ شتئ ئازادم نەكەردوو، جا عومەر
كەلەپوورەكەى سالى دا بە بەيتولمال.

بۆ ژياننامەى ئىبنو مەسعوود {بەروانە: ژمارە: ۲۵ لەم پەراو پىرۋزە}. بۆ
ژياننامەى موعادى كورى جەبەل {بەروانە: ژمارە: ۱۱۱۳}. بۆ ژياننامەى ئوبەيەى
كەعب {بەروانە: ژمارە: ۲۴۲}.

۱۲۹۵) باسى كەورەى عەبدوللاى كورى عەمرى كورى ھەرام (رەزاي خوداي لى
بى). (۶۳۰۴ - ۶۳۰۷)

باب: فِي فَضَائِلِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ بْنِ حَرَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۶۹۷- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ قَالَ: أَصِيبَ أَبِي يَوْمَ أُحُدٍ، فَجَعَلْتُ أَكْشِفُ الثَّوْبَ عَنْ
وَجْهِهِ وَأُنْكِي، وَجَعَلُوا يَنْهَوْنَنِي، وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَا يَنْهَانِي، قَالَ: -

وَجَعَلَتْ فَاطِمَةُ بِنْتُ عَمْرِو تَبْكِيهِ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «تَبْكِيهِ أَوْ لَا تَبْكِيهِ، مَا زَالَتِ الْمَلَائِكَةُ تَنْظُرُهُ بِأَجْنَحَتِهَا حَتَّى رَفَعْتُمُوهُ». {الحديث: ٦٣٠٥ = ٦٣١٣ فم = فتح الملهم بشرح صحيح الامام مسلم. تجريد البخارى، الترجمة الكردية، المجلد الثانى الرقم: ٦٠٢ = ١٢٤٤، ١٢٩٣، ٢٨١٦، ٤٠٨٠. نسائي. جناز: ١٨٤٤. تحفة الأشراف: ٣٠٤٤}:

جابر (رفزای خودای ئى بى) فهرمووى: لهروژى غهزای ئوحووددا باوکم کوژرا، کاتى لاشهکهيان هينا بولای پيغه مبهى (دروودى خودای لهسهر بى) لووتو گوپيان کردبوو، منيش چووم سهريم هه لدايه وهو دهستم کرد به گريان بوى!

خرمان نه ياننده هيشت بوپيگريم، به لام پيغه مبهى (دروودى خودای لهسهر بى) گهرچى ناگای لي م بوو، به لام قه دهغه ي نه کردم و ري ي نه گرتم که بوى بگريم، تا فاتيমে ي کچى عه مر، که خوشکى باوکم بوو، وه پوورى باوکيم بوو، هاته سهر تهرمه که وه دهستى کرد به گريان بوى.

ئه وسا پيغه مبهى (دروودى خودای لهسهر بى) فهرمووى: (بوى بگريت و بوى نه گريت ئه ي فاتيمه! بو عه بدوللای برات چون يه که، چونکه ئه وه به پايه ي شه هيدى گه يشتووه، به پايه و شانى خوى شادبووه، ئه وه له لای خودا ئه وه نده به قه درو به پريزه، فريشته ي رحمة به باليان سي به ريان بوى کردبوو، تا له خوړه تا وه که بپياريزنو تا لاشه که ي تيك نه چيت، وه گيانى پاک و پيروژى به رزه وه بکه ن بو ئاسمان، ئه مه حاليان بوو هه تا ئه وکاته ي که له سهر تاته شوړه که هه لتان گرت). {تاج/٣، زنجيره: ٥١، ژماره: ٢٤٨٢ ج/٤}.

روونکردنه وه:

عه بدوللای کوپى عه مرى کوپى حه رام، باوکى جابري کوپى عه بدوللای، نناماده ي غه زای به در بووه، له غه زای ئوحووددا کوژراو شه هيدکرا، کافره کان له شيان شيواندبوو، لووت و گوئ و دهست و پايان کردبوو، له پهيما نى عه قه به دا يه کيک بوو له نوقه باکان. له پاش شه هيدبوونى که رامه تى ي بينراوه، له پاش چل و شش سال،

لافاو گۆرەكەى دەر خست، كه لاشەكەيان گواستەو وەك خۆى مابوو، وەك دوینی نیژرابی وابوو، هەروا لاشەى عەمرى كۆرى جەموو حیش لەگەڵ ئەودا لەیەك گۆردا بوون، ئەویش وەك خۆى مابوو، یەك دەنك نەگۆرأبوو، یەكیكیان لەكاتى ناستنەكەیدا، دەستیكى لەسەر برینەكەى بوو، ویستیان دەستى لابەن لەسەر برینەكەى و لەتەنیشتى تەرمەكەیهو دەستى ركیشن، كەوايان لى كرد، دەستەكە وەك جاران رویشتەو وەك سەر شوین برینەكەى و لەوى لەسەر برینەكە راوێستا.

١٢٩٦) باسى كەوردی عەبدوللای كۆرى سەلام (رەزای خودای لى بى). (٦٢٢٠ - ٦٢٢٢)

باب: فِي فَضَائِلِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

١٦٩٨ - عَنْ عَامِرِ بْنِ سَعْدٍ قَالَ: سَمِعْتُ أَبِي يَقُولُ: مَا سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ لِحَيٍّ يَمْشِي: (أَنَّهُ فِي الْجَنَّةِ إِلَّا لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ سَلَامٍ). {الحديث: ٦٣٣٠ = ٦٣٣٨ فم = ف.م = فتح الملهم بشرح صحيح الامام مسلم. تجريد البخارى بالكوردى، المجلد الرابع الرقم: ١٤٩٦ = ٣٨١٢. تحفة الأشراف: ٣٨٧٩} :

ئەم فەرموودەیه لە تەجریدى بوخاریدا بەکوردی، ئاوایه دەیکەین بەرپاڤەى نیڤرە:

سەعدى كۆرى ئەبو وەقاص (رەزای خودای لى بى) فەرمووی: لە پێڤەمبەرم نەبیستوو بەكەسى كەهیشتا لەژيانا بى و لەسەر رووى زەوى بگەڕى، پێى بفرموى: ئەم كەسە بەهەشتییە، جگە لە عەبدوللای كۆرى سەلام، بەوى فەرموو عەبدوللای بەهەشتییە.

فەرمووی: ئەم ئایەتەیش دەربارەى عەبدوللای ھاتە خوارمەو، كە دفرموى: {وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى مِثْلِهِ - النساء - ١٠/٤} :

واتە: شایەتیكى راستگۆى قسە رەواى وا كە خودای گەورە ریزو بایەخى بۆ شایەتیەكەى داناو، كە لەنەوێ یەعقوب پێڤەمبەر، كە ناسراون بە بەنى ئیسرائیل، شایەتى دا لەسەرئەو كە ئەم قورئانە فەرموودەى خودایە، نامەو پەرەوى نیڤردراوى خودایە). {تاج/٣، زنجیرە: ٦١، ژمارە: ٣٥١٦} .

١٦٩٩- عَنْ خُرَاشَةَ بْنِ الْحُرِّ قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا فِي حَلْقَةٍ فِي مَسْجِدِ الْمَدِينَةِ، قَالَ: وَفِيهَا شَيْخٌ حَسَنُ الْهَيْئَةِ وَهُوَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ سَلَامٍ، قَالَ: فَجَعَلَ يُحَدِّثُهُمْ حَدِيثًا حَسَنًا، قَالَ: فَلَمَّا قَامَ، قَالَ الْقَوْمُ: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَذَا، قَالَ: فَقُلْتُ: وَاللَّهِ لَا تَتَّبِعْنَهُ فَلَا عَلَمَنَّ مَكَانَ بَيْتِهِ، قَالَ: فَتَبِعْتُهُ، فَأَنْطَلَقَ حَتَّى كَادَ أَنْ يَخْرُجَ مِنَ الْمَدِينَةِ، ثُمَّ دَخَلَ مَنْزِلَهُ. قَالَ: فَاسْتَأْذَنْتُ عَلَيْهِ، فَأَذِنَ لِي، فَقَالَ: مَا حَاجَتُكَ يَا ابْنَ أَخِي؟ قَالَ: فَقُلْتُ لَهُ: سَمِعْتُ الْقَوْمَ يَقُولُونَ لَكَ لَمَّا قُمْتَ: مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَذَا، فَأَعْجَبَنِي أَنْ أَكُونَ مَعَكَ، قَالَ: اللَّهُ أَعْلَمُ بِأَهْلِ الْجَنَّةِ، وَسَأُحَدِّثُكَ مِمَّ قَالُوا ذَاكَ، إِنِّي بَيْنَمَا أَنَا نَائِمٌ إِذْ أَتَانِي رَجُلٌ فَقَالَ لِي: قُمْ، فَأَخَذَ بِيَدِي، فَأَنْطَلَقْتُ مَعَهُ، قَالَ: فَإِذَا أَنَا بِجَوَادٍّ عَنْ شِمَالِي. قَالَ: فَأَخَذْتُ لَأَخُذَ فِيهَا، فَقَالَ لِي: لَا تَأْخُذْ فِيهَا فَإِنَّهَا طُرُقُ أَصْحَابِ الشَّمَالِ، قَالَ: وَإِذَا جَوَادٌّ مِنْهَجٌ عَلَى يَمِينِي، فَقَالَ لِي: خُذْهَا هُنَا. قَالَ: فَاتَى بِي جَبَلًا، فَقَالَ لِي: اصْعَدْ. قَالَ: فَجَعَلْتُ إِذَا أَرَدْتُ أَنْ أَصْعَدَ خَرَرْتُ عَلَى اسْتِي. قَالَ: حَتَّى فَعَلْتُ ذَلِكَ مِرَارًا. قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ بِي حَتَّى أَتَى بِي عَمُودًا رَأْسُهُ فِي السَّمَاءِ وَأَسْفَلُهُ فِي الْأَرْضِ فِي أَعْلَاهُ حَلْقَةٌ، فَقَالَ لِي: اصْعَدْ فَوْقَ هَذَا. قَالَ: قُلْتُ: كَيْفَ أَصْعَدُ هَذَا وَرَأْسُهُ فِي السَّمَاءِ؟ قَالَ: فَأَخَذَ بِيَدِي فَرَجَلُ بِي. فَقَالَ: فَإِذَا أَنَا مُتَعَلِّقٌ بِالْحَلْقَةِ، قَالَ: ثُمَّ ضَرَبَ الْعُمُودَ فَخَرَّ، قَالَ: وَبَقِيْتُ مُتَعَلِّقًا بِالْحَلْقَةِ حَتَّى أَصْبَحْتُ، قَالَ: فَاتَيْتُ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَصَصْتُهَا عَلَيْهِ، فَقَالَ: «أَمَّا الطُّرُقُ الَّتِي رَأَيْتَ عَنْ يَسَارِكَ فَهِيَ طُرُقُ أَصْحَابِ الشَّمَالِ». قَالَ: «وَأَمَّا الطُّرُقُ الَّتِي رَأَيْتَ عَنْ يَمِينِكَ فَهِيَ طُرُقُ أَصْحَابِ الْيَمِينِ، وَأَمَّا الْجَبَلُ فَهُوَ مَنْزِلُ الشُّهَدَاءِ وَلَنْ تَنَالَهُ، وَأَمَّا الْعُمُودُ فَهُوَ عُمُودُ الْإِسْلَامِ، وَأَمَّا الْعُرْوَةُ فَهِيَ عُرْوَةُ الْإِسْلَامِ، وَلَنْ تَزَالَ مُتَمَسِّكًا بِهَا حَتَّى تَمُوتَ». {الحديث: ٦٣٣٣ = ٦٣٤١ فم} :

خه ره شهی کو ری نه لحوړ فه رمووی: له ناو نه لقه یه کا، له مزگه وتی مه دینه دانیشتبووم. فه رمووی: پیره میړدیکی شیوه شیرین له ناویانا دانیشتبوو، که عه بدوللای کو ری سه لام بوو.

فه رمووی: پیره میړده که قسه ی جوان جوان و فه رمووده ی جوان جوانی باس ده کرد بویان.

فهرمووی: جا کههه‌سا، دانیشتوانی کۆره‌که گوتیان: ههرکه‌سی حه‌زده‌کا که به‌چاوی سه‌ر له‌جیهانا ته‌ماشای پیاویکی به‌هه‌شتی بکا، با ته‌ماشای ئەم پیره‌مێرده بکا. فهرمووی: گوتم: به‌خودا ده‌بی شوینی بکه‌وم، هه‌تا شوینی مائه‌که‌ی ده‌زانم، فهرمووی: جا شوینی که‌وتم، رو‌یشت هه‌تا خه‌ریکبوو له‌مه‌دینه‌ ده‌ریچی، تاجووه‌ ناو مائه‌که‌ی.

فهرمووی: منیش مۆله‌تم خواست که‌بچم بۆ خزمه‌تی، مۆله‌ت درام. فهرمووی: ئە‌ی برا‌زای خۆم نیشت به‌من هه‌یه، چیه‌ به‌فهرموو؟ عه‌رزیم کرد: ئە‌و خه‌له‌کی له‌ کۆره‌که‌دا له‌خزمه‌تا دانیشتبوون له‌مزگه‌وت، که‌تۆ هه‌ل‌سایت و رو‌یشتیت گوتیان به‌تۆ: ههرکه‌سی حه‌زده‌کا، با‌ته‌ماشای ئەم پیره‌مێرده بکا).
جا منیش به‌م بۆنه‌یه‌وه هاتووم بۆ خزمه‌ت.

فهرمووی: خودا خۆی زۆر باش ده‌زانێ کێ به‌هه‌شتیه، ده‌ی باهۆی ئە‌وه‌ت پی‌ بلێم، که ئە‌وانه بۆ وایان گوتوو: شته‌که خۆی ئاوابوو: جارێ خه‌وتبووم له‌خه‌وما پیاوئ هات بۆلام، پی‌ی گوتم: هه‌له‌سه‌ سه‌ری، منیش هه‌له‌سامه سه‌ری و ده‌ستی گرتم و له‌گه‌له‌یدا رو‌یستم، ته‌ماشام کرد واجاده‌گه‌لیک و له‌لای چه‌پمه‌وه، ویستم که ئە‌و ریگه‌یانه‌ بگرم، پیاوه‌که فهرمووی پی‌م: ئە‌م ریگه‌له‌ مه‌گره‌و به‌و ریگه‌یانه‌دا مه‌رۆ، ئە‌وانه ریگه‌ی چه‌په‌ره‌وانن ریگه‌گه‌لی یارانێ ده‌سته‌ چه‌پن فهرمووی: که ته‌ماشام کرد و له‌لای راستمه‌وه شه‌قامه‌ ریگه‌یه‌ک هه‌یه، له‌خه‌وما پیاوه‌که‌ی له‌گه‌له‌ما بوو فهرمووی پی‌م: ئالێره‌وه‌ برۆ به‌م شه‌قامه‌ ریگه‌یه‌دا که‌وا له‌لای راسته‌وه‌.

فهرمووی: جابرده‌می بۆلای کی‌وی، فهرمووی پی‌م: به‌م کی‌وه‌دا سه‌رکه‌وه‌، فهرمووی: جا هه‌رخه‌ریکبووم به‌کی‌وه‌که‌دا هه‌ل‌زنی‌م، که‌چی ده‌که‌وتم به‌پشتاو ده‌خزام، فهرمووی: چه‌ند جارێ ئە‌م هه‌ولم دووباره‌ کرده‌وه. فهرمووی: ئە‌و‌جا له‌گه‌لی رو‌یستم هه‌تا برده‌می له‌ کۆله‌که‌یه‌ک، سه‌ری له‌ ئاسمان بوو، بنه‌که‌ی له‌زه‌وی بوو، به‌ نوو‌چکه‌که‌یه‌وه قو‌لقه‌یه‌ک هه‌بوو، فهرمووی پی‌م: ئاده‌ی به‌م

كۆلەكەيەدا سەرگەۋە سەرى! گوتىم: چۈن بەمەدا سەرگەۋە، ئەو نوۋچكەكەى وا لەھەۋا، سەرى وا لەئاسمان؟

فەرموۋى: جا دەستى گرتىم ۋەھەلى دام، كاتىكەم زانى خۇم بە ئەلقەكەدا ھەلۋاسىۋە، دوايى داى لە كۆلەكەكە، كۆلەكەكە كەۋت، بەلام ھەتا بەيانى لەخەۋما دەستىم بە قولفەكەۋە بوو.

فەرموۋى: جا چوۋم بۇ خىزمەتى پېغەمبەرى خودا (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) ئەم خەۋنەم بەتەۋاۋى گېراپەۋە بۆى، فەرموۋى (دروۋدى خوداى لەسەر بىن):

(ئەو رېگايانەى كەدەت لەلەي چەپتەۋە بوون، ئەۋانە رېگە گەلى (أَصْحَابُ الشَّمَالِ) ن، كە لەقورئاندا ئاۋا ۋەصفىيان كراۋە: {وَأَصْحَابُ الشَّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشَّمَالِ - الواقعة - ۵۶ / ۴۱ - ۴۲} :

ئەو رېگايانەىش كەدەت لەلەي راستتەۋە بوون، ئەۋانە رېگە گەلى (أَصْحَابُ الْيَمِينِ) ن، كە لەقورئاندا ئاۋا ۋەسپو مەدھىيان كراۋە: {وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ، فِي سِدْرٍ مَّخْضُودٍ، وَطَلْحٍ مَّنْضُودٍ، وَظِلٍّ مَّمْدُودٍ - ۵۶ / ۲۸ - ۳۱} .

ئەو كېۋەش كە دىت ۋەتەۋانى بېچىتە سەرى، ئەۋە پلەۋ پاىەى شەھىدىيە، تۆ نايگەيتىۋ بەمەردنى خودا دەمەرىت، ئەو كۆلەكەيەش ستوۋنى ئىسلامە، ئەو قولفەى كە بەسەر سەرى كۆلەكەكەۋە بوو، ئەۋە قولفەى قايمى ئىسلامە، ئەى عەبدوللا تۆ لەسەر ئىسلامەتى دەمەرىت ۋەست بە عورۋەتول ۋوئقا دەگرىت تامەردن). {تاج/۳، زنجىرە: ۶۱، ژمارە: ۲۵۱۷ ج/۴} .
روۋنكر دىنەۋە:

عەبدوللاى كورى سەلام (رەزاي خوداى لى بىن) لەرەگەزى جوۋلەكەيە، يەككە لە ھاۋەلە مەزەنەكانى پېغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) كاتى پېغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بىن) تەشەرىفى كۆچى كرد لەمەككەى پېرۋزەۋە بۆ مەدىنەى نازدار، عەبدوللا موسولمان بوو (بۆ چىرۋكى موسولمان بوۋنى عەبدوللاى كورى سەلام بېروانە: تەجرىدى بوخارى بەكوردى، ژمارە: ۱۳۲۷، بەرگى چۈارەم، فەتھولبارى، ژمارە: ۳۳۲۹).

لەپىشا عەبدوللا زانايەكى گەورەى جوولەكە بوو، لەنەوەى پىڭەمبەر يوسفى كورپى پىڭەمبەر يەعقوبە (دروودى خودايان لەسەر بى)، كاتى ئىسلام بوو ناوى حوصەين بوو، پىڭەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) ناوەكەى گۆرپى و ناوى نا: عەبدوللا.

عەبدوللاى كورپى سەلام يەكەكە لەدە ھاوولە موزدەى بەهەشت پى دراوەكان، كە ناسراون بە عەشەرەى موبەششەرە، دوو كورپى خۆى كە ناويان يوسفو موحەممەد بوو، فەرموودەكانى ئەويان گىرپايەو، دوو فەرموودەى لە بوخارىدا ھەيە، لەسەر فەرمائىشتى موقەددىمەى فەتھولبارى.

عەبدوللا ئامۆزگارى ئىمامى عەلى كرد: كە دوانگەكەى پىڭەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) لەمەدىنە بەجى نەھىلى و نەجىت بو عىراق، وە عەرزىكرد: (ئەم دوانگەيە بەجى بەھىلى جارىكى تر نايىبىنەتەو). وە خۆشى وابوو، كە عەلى مەدىنەى بەجى ھىشت ھەتا شەھىدبوو نەگەرپايەو بوى.

بەكۆى دەنگ: عەبدوللاى كورپى سەلام (دروودى خوداي ئى) لەسالى چل و سىي كۆچىدا، لەشارى مەدىنە بەمەرگى خودا مردووە).

كۆمەلەى فەرموودە لە مەتھى عەبدوللادا ھەيە، زۆريان لەتاجول ئوصلودا ھەيە، {بڕوانە: تاجول ئوصل بەكوردى، بەرگى سىيەم، زنجىرە: ٦١، لەژمارە: ٣٥١٦ وە ھەتا ژمارە: ٣٥٢٠. چاپى چوارەم}.

بەشى سىيەم لە لىستو ناوى ئەو ھاوولە كەسانەى كە لەژمارە (١٥٣٦) ھەو

دەست پى دەكەن

ژمارەى زنجىرىيە	ناوى خاومەن ژياننامە يا بابەت	ژمارەى فەرموودەكە
-	يادى مەلا جەبار لە مستشفى كركوك العسكرى	١٥٢١
١٩٤	عبدالرحمنى كورپى ئەبوبەكرى صەدىق	١٥٢٢
١٩٥	ابوبەكرى صەدىق	١٥٢٣
	كەرامەتتىكى ئوم مالىك	١٥٢٦

١٩٦	ام مالک الأنصارية	١٥٣٦
١٩٧	نهبو حومهیدی نهل ساعیدی	١٥٤٧
١٩٨	أبو طفیل عامر بن وائلة	١٥٥٨
١٩٩	عبداللّای کوری سهر جیس	١٥٦١
-	پیغه مبهراو شهیدان له گوره کانیاندا زیندوون. جیاوازی ژیانی: دنیاو بهرزخ و قیامت	١٦١٤
٢٠٠	عبداللّای کوری عهبدوللّای کوری سهلوول	١٦٣٦
٢٠١	عبداللّای کوری سهلوول	١٦٣٦
٢٠٢	زوبهیری کوری عهوام	١٦٤٥
٢٠٣	نهبو عوبهیدهی کوری جهرراح	١٦٥١
٢٠٤	فاتیمه ی زهراء کچی موحه ممد (دروودی خودایان له سهر بئ)	١٦٥٤
٢٠٥	روقیه ی کچی پیغه مبهرا (دروودی خودایان له سهر بیټ)	١٦٥٤
٢٠٦	نوم کولثوم کچی پیغه مبهرا (دروودی خودایان له سهر بیټ)	١٦٥٤
٢٠٧	زهینه بی کچی پیغه مبهرا (دروودی خودایان له سهر بئ)	١٦٥٤
-	داستانی نوم زهرع	١٦٦٩
-	کومه ئی بههره و سوودرو که ئکی فهرمووده ی نوم زهرع	١٦٦٩
٢٠٨	سالم مولی ابي خذیفة	١٦٩٦
٢٠٩	عبداللّای کوری عهمری کوری حهرام (رهزای خودای لی بئ) باوکی جابیری کوری عهبدوللّای	١٦٩٧
٢١٠	عبداللّای کوری سهلام	١٦٩٩

١٢٩٧) باسی که وره یی سه عدی کوری موعاد (رهزای خودای لی بئ). (٦٢٩٥ - ٦٣٠٢)

بَابُ: فِي فَضَائِلِ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

١٧٠٠- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَجَنَازَةُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ: «اهْتَزَّ لَهَا عَرْشُ الرَّحْمَنِ». {الحديث: ٦٢٩٥ = ٦٣٠٣ فم = ف.م = فتح الملهم بشرح صحيح الامام مسلم. تجريد البخاري المسمى بمختصر صحيح البخاري، المجلد الرابع الرقم: ١٤٩٢ = ٣٨٠٣ فتح الباري}:

جابیری کوری عهبدوللا (رهزای خودایان تی بی) فهرمووی: تهرمه‌گهی سه‌عدی کوری موعاز له‌به‌رده‌ممانا دانرابوو، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فهرمووی: ته‌خت و باره‌گای خودای میهره‌بان بوی که‌وته له‌رزوه بوی خوروشاوه!). {تاج/۳، زنجیره: ۴۵، ژماره: ۳۴۶۷ ج/۴ = چاپی چوارم + تاج/۱، زنجیره: ۲۲۴، ژماره: ۱۱۵۴ ج/۴} = (پرسیارو وه‌لامی ناوگوڤرو سزای گوڤ).

گیرانه‌وه‌ی تاج له‌به‌رگی یه‌که‌ما ژماره: (۱۱۵۴) ئاوايه:

ئیبنو عومهر (رهزای خودایان تی بی) فهرمووی: پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فهرمووی: ئانهم سه‌عدی کوری موعازه، که ته‌خت و باره‌گای مه‌زنی خودای گه‌وره، بۆ مه‌رگی هاته جم و جووڵ و خرۆش و دهرگاکانی ئاسمانی، بۆ پیشوازی لیی، خراڤه سه‌ر پشت و چه‌فتا هه‌زار فريشته هاتنه ديدنه‌ی و دیاری، له‌کاتی سه‌ره مه‌رگیداو له‌کاتی به‌پیکردنی تهرمه‌که‌یدا، ئانهم سه‌عه‌ده که ئه‌مه پله‌و پایه‌یه‌تی له‌لای خودا، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌ش دا، گوڤره‌و شاریکی وه‌ها وه‌ها درا، که په‌راسووی راست و په‌راسووی چه‌پی تیڤ په‌راند، ئاوا به‌توندی گوشی، به‌لام له‌پاشا رزگاری بوو). {تاج/۳، ۵۷۳ ج/۴ – ن/ش}.

۱۷۰۱- عَنْ الْبَرَاءِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أُهْدِيَتْ لِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حُلَّةٌ حَرِيرٌ، فَجَعَلَ أَصْحَابُهُ يَلْمُسُونَهَا، وَيَعْجَبُونَ مِنْ لِينِهَا، فَقَالَ: «أَتَعْجَبُونَ مِنْ لِينِ هَذِهِ؟ لِمَنَادِيلُ سَعْدِ بْنِ مُعَاذٍ فِي الْجَنَّةِ خَيْرٌ مِنْهَا وَاللَّيْنُ». {الحديث: ۶۲۹۸ = ۶۳۰۶ فم. بخاری. مناقب الأنصار: ۳۸۰۲. تحفة الأشراف}:

به‌رائی کوری عازیب (رهزای خودای تی بی) فهرمووی: ئوکه‌یدی‌ری ده‌ومه‌تولجه‌نده‌ل، قاتی جلی ئاوریشمینی به‌دیاریی هی‌نا بۆ پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) ئیمه‌یش ده‌ستمان تی ده‌خشان و پی‌مان سه‌یربوو که ئه‌وه‌نده نه‌رمه، پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بی) فهرمووی: (سه‌یرتان له نه‌رمی و سفتی ئه‌م جله دی؟) گوتمان: به‌ئی. فهرمووی: (ده‌سته سه‌ره‌کانی سه‌عدی کوری موعاز له‌به‌هه‌شتا له‌مه‌ باشترو نه‌رم‌ترن!).

{تاج/۳، زنجیرہ: ۲۹، ژمارہ: ۲۷۶۲ ج/۴} + {تاج/۴، زنجیرہ: ۶۶، ژمارہ: ۴۵۲۵. چاپی
چوارہم = باسی سہرانہ}.

(۱۲۹۸) باسی گہورہ یی نہ بو طہ لحدی نہ نصاری و نوم سولہ یمیی ہاوسہری (رہزای
خودایان لی بی). (۶۲۶۹ - ۶۲۷۴)

باب: فی فضائل اَبی طلحۃ الانصاری وأمرأته اُمّ سلیم (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُمَا)

۱۷۰۲- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ): مَاتَ ابْنُ لِأَبِي طَلْحَةَ مِنْ أُمِّ سُلَيْمٍ، فَقَالَتْ
لأَهْلِهَا: لَا تُحَدِّثُوا أَبَا طَلْحَةَ بِإِبْنِهِ حَتَّى أَكُونَ أَنَا أَحَدُهُ. قَالَ: فَجَاءَ فَقَرِبتَ إِلَيْهِ عِشَاءً
فَأَكَلَ وَشَرِبَ، قَالَ: ثُمَّ تَصَنَعَتْ لَهُ أَحْسَنَ مَا كَانَ تَصْنَعُ قَبْلَ ذَلِكَ، فَوَقَعَ بِهَا، فَلَمَّا رَأَتْ أَنَّهُ
قَدْ شَبِعَ وَأَصَابَ مِنْهَا قَالَتْ: يَا أَبَا طَلْحَةَ أَرَأَيْتَ لَوْ أَنَّ قَوْمًا أَعَارُوا عَارِيَتَهُمْ أَهْلَ بَيْتٍ،
فَطَلَبُوا عَارِيَتَهُمْ، أَلَهُمْ أَنْ يَمْنَعُوهُمْ؟ قَالَ: لَا. قَالَتْ: فَاحْتَسِبِ ابْنَكَ! قَالَ: فَغَضِبَ، فَقَالَ:
تَرَكْتَنِي حَتَّى تَلَطَّخْتُ ثُمَّ أَحْبَرْتَنِي بِابْنِي. فَانْطَلَقَ حَتَّى أَتَى رَسُولَ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرَهُ بِمَا كَانَ، فَقَالَ رَسُولُ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «بَارَكَ اللّٰهُ لَكُمَْا فِي
غَايِرِ لَيْلَتِكُمَا». قَالَ: فَحَمَلْتُ، قَالَ: فَكَانَ رَسُولُ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي سَفَرٍ
وَهِيَ مَعَهُ، وَكَانَ رَسُولُ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) إِذَا أَتَى الْمَدِينَةَ مِنْ سَفَرٍ لَا يَطْرُقُهَا
طُرُوقًا، فَدَنَوْا مِنَ الْمَدِينَةِ، فَضَرَبَهَا الْمَخَاضُ، فَاحْتَبَسَ عَلَيْهَا أَبُو طَلْحَةَ، وَانْطَلَقَ رَسُولُ
اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). قَالَ: يَقُولُ أَبُو طَلْحَةَ: إِنَّكَ لَتَعْلَمُ يَا رَبِّ أَنَّهُ يُعْجِبُنِي أَنْ
أُخْرَجَ مَعَ رَسُولِكَ إِذَا خَرَجَ، وَأَدْخَلَ مَعَهُ إِذَا دَخَلَ، وَقَدْ احْتَبَسْتُ بِمَا تَرَى. قَالَ: تَقُولُ أُمُّ
سُلَيْمٍ: يَا أَبَا طَلْحَةَ، مَا أَجِدُ الَّذِي كُنْتُ أَجِدُ، اِنْطَلِقْ، فَاِنْطَلِقْنَا. قَالَ: وَضَرَبَهَا الْمَخَاضُ حِينَ
قَدِمَا، فَوَلَدْتُ غُلَامًا، فَقَالَتْ لِي أُمِّي: يَا أَنَسُ لَا يُرْضِعُهُ أَحَدٌ حَتَّى تَغْدُو بِهِ عَلَى رَسُولِ
اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). فَلَمَّا أَصْبَحَ احْتَمَلْتُهُ، فَاِنْطَلَقْتُ بِهِ إِلَى رَسُولِ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). قَالَ: فَصَادَفْتُهُ وَمَعَهُ مَيْسَمٌ، فَلَمَّا رَأْنِي، قَالَ: «لَعَلَّ أُمَّ سُلَيْمٍ وَلَدَتْ؟». قُلْتُ:
نَعَمْ، قَالَ: فَوَضَعَ الْمَيْسَمَ. قَالَ: وَجِئْتُ بِهِ فَوَضَعْتُهُ فِي حَجْرِهِ، وَدَعَا رَسُولُ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ
عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِعَجْوَةٍ مِنْ عَجْوَةِ الْمَدِينَةِ، فَلَاكَهَا فِي فِيهِ حَتَّى ذَابَتْ، ثُمَّ قَذَفَهَا فِي فِي
الصَّبِيِّ، فَجَعَلَ الصَّبِيُّ يَتَلَمَّظُهَا، قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللّٰهِ (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اِنْظُرُوا

إِلَى حُبِّ الْأَنْصَارِ الثَّمَرِ)). قَالَ: فَمَسَحَ وَجْهَهُ وَسَمَّاهُ عَبْدَ اللَّهِ). {الحديث: ٦٢٧٢ = ٦٢٨٠
فم:}

ئەنەسى كۆرى مالىك (رهزای خودای لی بن) فەرمووی: براهەکی دایکیم هەبوو، كۆرى
ئەبو طەلحە بوو، كە هاوسەرى دایکەم بوو، ئەم براهەم بە منائى مرد، دایکەم بە
كەسوكارەكەى فەرموو: كەس باسى مردنى كۆرەكە نەكات بۆ ئەبو طەلحەى باوكى،
هەتا خۆم پێى دەلێم.

فەرمووی: جا ئەبو طەلحە هاتەو، دایکەم شیوى بۆ دانا، ئەویش بە ئاسوودەى
نان و ئاوەكەى خوارد، ئەنجا ژنەكەى خۆى دەپرازیڤیتەو، بۆى، زۆر بە جوانى، وەك
جارى جاران، وەك بلێى هیچ رووى نەدای، جا پێكەو، دروست دەبن، ژنەكەى كە
تەماشە دەكا كەوا ئەبو تەلحە هەم تێرى خواردو هەم ئیشى شەرى كرد لەگەڵیا،
پێى دەلێ: ئەى ئەبو طەلحە! پێم بلێ: ئەگەر كۆمەلێ ئەمانەت و سپاردەى
مائیکیان لەلابى و مالهەكە داواى سپاردەكەى خۆیان بكەنەو، ئایا ئەو كۆمەلە مافى
ئەوێان هەیه كە ئەو سپاردەو ئەمانەتەیان نەدەنەو!!

گوتهى: نە، دایکەم پێى فەرموو: دە داواى پاداش لەخودا بكە، لەسەر مردنى
كۆرەكەت!

ئەنەس فەرمووی: ئەبو تەلحە توورە بوو، وەگوتهى: چۆن پەندىكت پێدام، لە
كۆلەم نەبوو، تەو هەتا چەپەل بووم و لەشم پێس بوو، ئەوجا مەرگى كۆرەكەم
پێ دەلێت، داواى رۆی بۆلای پێغەمبەر و چى روویداو و هەمووى بۆ دەگێرپیتەو.
پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) دەفەرموێ: (خودا شەوى رابووردووتان بۆ پیرۆز بكا).

فەرمووی: هەر ئەو شەو بەفەرمانى خودا ئوممو سولەیم سکی پربوو، منال
دەكەوێتە سکی، تا جارى حەزەرەت (دروودى خودای لەسەر بێ) دەچى بۆ سەفەر، ئوممو
سولەیم و ئەبو طەلحەى مێردیشى لەگەڵیا دەپۆن بۆ ئەو سەفەر، دەستوورى
پێغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بێ) وابوو كە لەسەفەر دەگەرايەو، بۆ شارى مەدینە، بەشەو
لەناكاودا نەیدەكرد بەناو خاوو خێزاندا، كاتى لەمەدینە نزیک دەبنەو ئوممو

سولەيم ژانى مئالېوون دەيگىرى، ئەبو تەلەھىش ناچار بەدىارىيەۋە دەمىنىتەۋە دە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) بەرەو مەدىنە دەجمى، فەرموۋى: ئەبو تەلەھە دەفەرموۋى: ئەى خودايە! بۇ خۆت دەزانىت كە ھەمىشە ھەزدەكەم كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) ئەگەر دەربچى، مەنىش لەگەلىا دەربچەم بۇ ئەو سەفەرە، ھەروا كە بگەرپتەۋە بۇ مائەۋە بۇ مەدىنە، ھەزدەكەم مەنىش لەگەلىا بگەرپمەۋە بۇ مەدىنە ۋە لىي دانەبىرپىم ۋە لىي دوانەكەوم، بەلام ۋەك دەبىنىت ئەوا مەن بەم ئىشەۋە پىكاوم ۋە بەدەست ئەم ژنەى خۆمەۋە گىرم خواردوۋە!

فەرموۋى: ئوم سولەيم دەفەرموۋى: ئەى ئەبو تەلەھە! ئەو ژانى مائەلى كەبووم نەم ماۋە، بىرۇ با لەخزمەتى ھەزەرتدا بىرۇينەۋە، ئىتر ھەموومان مىلى رىمان گىرتو كەۋتىنەرى. فەرموۋى: كە لەگەل گەشتىنە بەرەۋە دىسان ژان گىرتىەۋە ۋە كورپىكى بوۋ!

ئەنەس فەرموۋى: دايكەم فەرموۋى پىم: ئەى ئەنەس! نابى كەس گۆشى بكاۋ مەمكى پى بىدات، تابەيانەكى بەدەستى خۆت ھەلى دەگىرتو دەبىبەيت بۇلاى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن).

مەنىش بەيانى كۆرپە ساۋاكەم ھەلگىرتو بىردم بۇلاى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن). فەرموۋى: كەچووم ۋارپىكەۋت پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) دەمە داخىكى بەدەستەۋە بوو، ۋىترى زەكاتى پى داخ دەكرد بۇ نىشانە.

كاتى مىنى دى مائەكەم بەباۋەشەۋە بوو، فەرموۋى: (رەنگىنى ئوم سولەيم مەندالى بوۋىت؟). گوتەم: بەلى. فەرموۋى: جا دەمە داخەكەى دانا، فەرموۋى: مائەكەم بىرد بۇى دايىنا لەكۆشيا.

جا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) داۋاى خورماى عەجوۋى كىرد، لە عەجوۋى مەدىنە، دايىنا لەناۋ دەمى خۇيداۋ خورما عەجوۋەكەى تەۋاۋ جوى، ھەتا تۋايەۋە، ئەۋجا دەمى مەندالەكەى دا چەقاندو مەجوۋمى خورماكەى تەفاندە ناۋدەمى، مەندالەكەىش يەكسەر دەستى كىرد بە مەچاندنى مەجوۋمەكەۋە زمانى بۇ دەگىر!

ئەنەس فەرمووى: پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (خورما خۆشەويىستى يارىدەدەرانە، بۆيە ئەم منالە كە لەئەنصارە، ھەر لەئىستاوہ ئاوہا دەيقۇزىتەوہ!).
ئەنەس فەرمووى: جا پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بۆ پىرۇزى دەستى ھىنا بەدەم و چاويدا و ناوى نا: عەبدوئاللا. {رياض صالحين/۱، زنجيرە: ۳ باسى ئارام و خۇگىرى، ژمارە: ۴۴}.

روونكر دنەوہ:

لە رياض صالحيندا دمفەرموئ:

لەگىرپانەوہيەكى بوخارىدا دمفەرموئ: ئىبنو عويەينە فەرمووى: پىاويكى ئەنصارى دەيگوت: بەچاوى خۆم نۆ منالى ئەم عەبدوئاللايەم ديوہ، كە پېغەمبەر ناوى ناو، دەم و مەلاشووى بە ماجوومى خورماى عەجوہ ھەنوو، ھەر نۆيان قورئان خوين بوون.

(۱۲۹۹) باسى گەورەيى ئوبەيى كورى كەعب. (۶۲۹۰ - ۶۲۹۴)

باب: فِي فَضْلِ أَبِي بِنِ كَعْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۷۰۳ - عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَمَعَ الْقُرْآنَ عَلَى عَهْدِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَرْبَعَةٌ كُلُّهُمْ مِنَ الْأَنْصَارِ: مُعَاذُ بْنُ جَبَلٍ، وَأَبِيُّ بِنِ كَعْبٍ، وَزَيْدُ بْنُ ثَابِتٍ، وَأَبُو زَيْدٍ. قَالَ قَتَادَةُ: قُلْتُ لَأَنَسٍ: مَنْ أَبُو زَيْدٍ؟ قَالَ: أَحَدُ عُمَمَتَيْ. {الحديث: ۶۲۹۰ = ۶۲۹۸ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۴۹۴ = ۳۸۱۰، ۳۹۹۶، ۵۰۰۳، ۵۰۰۴. فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۲۴۸. ترمذی. مناقب: ۳۷۹۴}:

ئەنەسى كورى مالیک (رمزى خوداى ئى بى) فەرمووى: بەسەرىنى پېغەمبەر خۆى (دروودى خوداى لەسەر بى) ئەم چوار كەسەيە ھەموو قورئانيان بەتەواوى لەبەرېوو، وەھەر چواريشيان لە يارىدەدەران (ئەنصار) بوون: موغازى كورى جەبەل و ئوبەيەيە كورى كەعب و زەيدى كورى ئابىت و ئەبو زەيد، قەتادە گوتى: بە ئەنەسەم گوت: ئەبو زەيد كىيە؟ فەرمووى: (ئامۇزايەكى من بوو). {تاج/۳، زنجيرە: ۴۸، ژمارە: ۳۴۷۴. چاكيىتى موغازى كورى جەبەل. ج/ ۴. ش/ ت = شەيخان و تەرمەزى}.

(۱۳۰۰) باسی گه ورهیی نه بو زه ری نه لغه فاری (ره زای خودای لی بی) (۶۳۰۹-۶۳۱۲)

باب: فِي فَضْلِ أَبِي ذَرِّ الْغِفَارِي (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۷۰۴- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ الصَّامِتِ قَالَ: قَالَ أَبُو ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): خَرَجْنَا مِنْ قَوْمِنَا غِفَارٍ، وَكَانُوا يُحِلُّونَ الشَّهْرَ الْحَرَامَ، فَخَرَجْتُ أَنَا وَآخِي أَنَيْسٌ وَأُمْنَا، فَنَزَلْنَا عَلَى خَالٍ لَنَا، فَأَكْرَمَنَا خَالُنَا وَأَحْسَنَ إِلَيْنَا، فَحَسَدَنَا قَوْمُهُ، فَقَالُوا: إِنَّكَ إِذَا خَرَجْتَ عَنْ أَهْلِكَ خَالَفَ إِلَيْهِمْ أَنَيْسٌ، فَجَاءَ خَالُنَا فَتَنَّا عَلَيْنَا الَّذِي قِيلَ لَهُ، فَقُلْتُ: لَهُ أُمَّا مَا مَضَى مِنْ مَعْرُوفِكَ فَقَدْ كَدَّرْتُهُ، وَلَا جَمَاعَ لَكَ فِيمَا بَعْدُ، فَقَرَّبْنَا صِرْمَتَنَا فَاحْتَمَلْنَا عَلَيْهَا، وَتَغَطَّى خَالُنَا ثَوْبُهُ فَجَعَلَ يَبْكِي، فَانْطَلَقْنَا حَتَّى نَزَلْنَا بِحَضْرَةِ مَكَّةَ، فَنَافَرَ أَنَيْسٌ عَنْ صِرْمَتِنَا، وَعَنْ مِثْلِهَا، فَاتَّيَا الْكَاهِنَ، فَخَيَّرَ أَنَيْسًا، فَاتَّانَا أَنَيْسٌ بِصِرْمَتِنَا وَمِثْلِهَا مَعَهَا. قَالَ: وَقَدْ صَلَّيْتُ يَا ابْنَ أَخِي قَبْلَ أَنْ أَلْقَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِثَلَاثِ سِنِينَ. قُلْتُ: لِمَنْ؟ قَالَ: لِلَّهِ. قُلْتُ: فَأَيْنَ تَوَجَّهَ؟ قَالَ: أَتَوَجَّهَ حَيْثُ يُوْجِّهُنِي رَبِّي عَزَّ وَجَلَّ، أَصَلِّيَ عِشَاءً حَتَّى إِذَا كَانَ مِنْ آخِرِ اللَّيْلِ أَلْقَيْتُ كَأَنِّي خِفَاءٌ حَتَّى تَعْلُوَنِي الشَّمْسُ، فَقَالَ لِي أَنَيْسٌ: إِنَّ لِي حَاجَةً بِمَكَّةَ فَاكْنِفْنِي، فَانْطَلَقَ أَنَيْسٌ حَتَّى أَتَى مَكَّةَ، فَرَأَتْ عَلَيَّ، ثُمَّ جَاءَ، فَقُلْتُ: مَا صَنَعْتَ؟ قَالَ: لَقِيتُ رَجُلًا بِمَكَّةَ عَلَى دِينِكَ، يَزْعُمُ أَنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى أَرْسَلَهُ. قُلْتُ: فَمَا يَقُولُ النَّاسُ؟ قَالَ: يَقُولُونَ: شَاعِرٌ، كَاهِنٌ، سَاحِرٌ، وَكَانَ أَنَيْسٌ أَحَدَ الشُّعْرَاءِ. قَالَ أَنَيْسٌ: لَقَدْ سَمِعْتُ قَوْلَ الْكُهْنَةِ، فَمَا هُوَ بِقَوْلِهِمْ، وَلَقَدْ وَضَعْتُ قَوْلُهُ عَلَى أَقْرَاءِ الشُّعْرِ، فَمَا يَلْتَمِسُ عَلَى لِسَانِ أَحَدٍ بَعْدِي أَنَّهُ شِعْرٌ، وَاللَّهِ إِنَّهُ لَصَادِقٌ، وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ. قَالَ: قُلْتُ: فَاكْنِفْنِي حَتَّى أَذْهَبَ فَانْظُرْ. قَالَ: فَاتَيْتُ مَكَّةَ، فَتَضَعَفْتُ رَجُلًا مِنْهُمْ، فَقُلْتُ: أَيْنَ هَذَا الَّذِي تَدْعُونَهُ الصَّابِيَّ؟ فَأَشَارَ إِلَيَّ فَقَالَ: الصَّابِيَّ، فَمَالَ عَلَى أَهْلِ الْوَادِي بِكُلِّ مَدْرَةٍ وَعَظْمٍ حَتَّى خَرَرْتُ مَغْشِيًّا عَلَى. قَالَ: فَارْتَفَعْتُ حِينَ ارْتَفَعْتُ كَأَنِّي نُصَبُّ أَحْمَرُ، قَالَ: فَاتَيْتُ رَمَزَمَ فَعَسَلْتُ عَنَى الدِّمَاءِ، وَشَرِبْتُ مِنْ مَائِهَا، وَلَقَدْ لَبِثْتُ يَا ابْنَ أَخِي ثَلَاثِينَ بَيْنَ لَيْلَةٍ وَيَوْمٍ، مَا كَانَ لِي طَعَامٌ إِلَّا مَاءٌ رَمَزَمَ فَسَمِنْتُ حَتَّى تَكَسَّرَتْ عُنْكَ بَطْنِي، وَمَا وَجَدْتُ عَلَى كَيْدِي سُخْفَةً جُوعٍ. قَالَ: فَبَيْنَا أَهْلُ مَكَّةَ فِي لَيْلَةٍ قَمَرَاءَ اضْحِيَّانَ، إِذْ ضُرِبَ عَلَى أَسْمَحَتِهِمْ فَمَا يَطُوفُ بِالْبَيْتِ أَحَدٌ، وَامْرَأَتَانِ مِنْهُنَّ تَدْعُوَانِ إِسَافًا وَنَائِلَةً. قَالَ: - فَاتَّانَا عَلَى فَي طَوَانِهِمَا، فَقُلْتُ: أَنْكَحَا أَحَدَهُمَا الْأُخْرَى، قَالَ: فَمَا تَنَاهَتَا عَنْ قَوْلِهِمَا؟ قَالَ: فَاتَّانَا عَلَى، فَقُلْتُ: هُنَّ

مِثْلُ الْخَشْبَةِ، غَيْرَ أَنِّي لَا أَكْنِي! فَأَنْطَلَقْتَ تُولُولَانَ وَتَقُولَانَ: لَوْ كَانَ هَا هُنَا أَحَدٌ مِنْ أَنْفَرَانَا، قَالَ: فَاسْتَقْبَلَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبُو بَكْرٍ وَهُمَا هَابِطَانِ، قَالَ: «مَا لَكُمَا؟» قَالَتَا: الصَّابِيُّ بَيْنَ الْكُعْبَةِ وَأَسْتَارِهَا. قَالَ: «مَا قَال لَكُمَا؟» قَالَتَا: إِنَّهُ قَالَ: لَنَا كَلِمَةٌ تَمْلَأُ الْفَمَ. وَجَاءَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَتَّى اسْتَلَمَ الْحَجَرَ، وَطَافَ بِالْبَيْتِ هُوَ وَصَاحِبُهُ، ثُمَّ صَلَّى، فَلَمَّا قَضَى صَلَاتَهُ، قَالَ أَبُو ذَرٍّ: فَكُنْتُ أَنَا أَوَّلُ مَنْ حَيَّاهُ بِتَحِيَّةِ الْإِسْلَامِ، قَالَ: فَقُلْتُ: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَقَالَ: «وَعَلَيْكَ وَرَحْمَةُ اللَّهِ»، ثُمَّ قَالَ: «مَنْ أَنْتَ؟» قَالَ: قُلْتُ: مِنْ غِفَارٍ. قَالَ: فَأَهْوَى بِيَدِهِ فَوَضَعَ أَصَابِعَهُ عَلَى جَبْهَتِهِ، فَقُلْتُ فِي نَفْسِي: كَرِهَ أَنْ انْتَمَيْتُ إِلَى غِفَارٍ، فَذَهَبْتُ أَخْذُ بِيَدِهِ فَقَدَعَنِي صَاحِبُهُنَّ وَكَانَ أَعْلَمَ بِهِ مِنِّي، ثُمَّ رَفَعَ رَأْسَهُ ثُمَّ قَالَ: «مَتَى كُنْتَ هَا هُنَا؟» قَالَ: قُلْتُ: قَدْ كُنْتُ هَا هُنَا مُنْذُ ثَلَاثَيْنِ بَيْنَ لَيْلَةٍ وَيَوْمٍ. قَالَ: «فَمَنْ كَانَ يُطْعِمُكَ؟». قَالَ: قُلْتُ: مَا كَانَ لِي طَعَامٌ إِلَّا مَاءٌ زَمْزَمَ فَسَمِنْتُ حَتَّى تَكْسَرَتْ عُنُقُ بَطْنِي، وَمَا أَجِدُ عَلَى كَبِدِي سُحْفَةً جُوعٍ. قَالَ: «إِنَّهَا مُبَارَكَةٌ إِنَّهَا طَعَامٌ طَعِمَ». فَقَالَ أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): يَا رَسُولَ اللَّهِ، ائْذَنْ لِي فِي طَعَامِهِ اللَّيْلَةَ. فَأَنْطَلَقَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَبُو بَكْرٍ وَأَنْطَلَقْتُ مَعَهُمَا، فَفَتَحَ أَبُو بَكْرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) بَابًا، فَجَعَلَ يَقْبِضُ لَنَا مِنْ زَبِيبِ الطَّائِفِ، وَكَانَ ذَلِكَ أَوَّلَ طَعَامٍ أَكَلْتُهُ بِهَا، ثُمَّ غَبَرْتُ مَا غَبَرْتُ، ثُمَّ أَتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ: «إِنَّهُ قَدْ وَجَّهْتُ لِي أَرْضَ ذَاتِ نُحْلٍ، لَا أَرَاهَا إِلَّا يَثْرِبَ، فَهَلْ أَنْتَ مُبْلَغٌ عَنِّي قَوْمَكَ عَسَى اللَّهُ أَنْ يَنْفَعَهُمْ بِكَ، وَيَأْجُرَكَ فِيهِمْ؟» فَاتَيْتُ أُنَيْسًا، فَقَالَ: مَا صَنَعْتَ؟ قُلْتُ: صَنَعْتُ أَنِّي قَدْ أَسْلَمْتُ وَصَدَقْتُ. قَالَ: مَا بِي رَغْبَةً عَنْ دِينِكَ، فَإِنِّي قَدْ أَسْلَمْتُ وَصَدَقْتُ. فَاتَيْنَا أُمَّنَا، فَقَالَتْ: مَا بِي رَغْبَةً عَنْ دِينِكُمَا، فَإِنِّي قَدْ أَسْلَمْتُ وَصَدَقْتُ، فَاحْتَمَلْنَا حَتَّى أَتَيْنَا قَوْمَنَا غِفَارًا، فَاسْلَمَ نَصْفُهُمْ، وَكَانَ يَوْمُهُمْ إِيمَاءُ بْنُ رَحْصَةَ الْغِفَارِيُّ وَكَانَ سَيِّدَهُمْ، وَقَالَ نَصْفُهُمْ: إِذَا قَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَدِينَةَ أَسْلَمْنَا. فَقَدِمَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) الْمَدِينَةَ، فَاسْلَمَ نَصْفُهُمُ الْبَاقِي، وَجَاءَتْ أَسْلَمُ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِخْوَتُنَا نُسَلِّمُ عَلَى الَّذِي أَسْلَمُوا عَلَيْهِ، فَاسْلَمُوا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «غِفَارُ غَفَرَ اللَّهُ لَهَا، وَأَسْلَمُ سَالَمَهَا اللَّهُ». {الحديث: ٦٣٠٩ = ٦٣١٧ فم. تجريد/٤، رقم: ١٤٠٣

عەبدوللای کورپی صامیت (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: ئەبو زەر (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: ھۆزەکەمان کە ھۆزی غیفار بوو، مانگە حەرامەکان کە خودا شەپرو شۆری تیا حەرام کردوون، ئەوان شەپرو شۆریان لەو مانگانەدا بەحەڵال دەزانی و ریزی ئەو مانگانەیان دەشکاند، جا لەبەر ئەمە من و دایکەم ئونەیسێ برام لەناویان دەرچووین و روشتین، چووین بۆلای خاڵیکمان، لەوێ لەلای ئەو ماینەو، خاڵەکەمان ریزیکی باشی ئی گرتین وە پیاویتی زۆری لەگەڵ نواندین، بەلام ھۆزەکە حەسوودییان پێ بردین، بە خاڵیمان گوتبوو: کەتۆ لەمال نابێ، ئونەیسێ خوشکەزات بە ژنەکەت فیربوو!

جا خاڵمان ھات بۆلامان ئەوێ کە بیستبووی لەم لایەنەو گێراپەو وە بۆمان! منیش پێیم گوت: ئەو چاکە و پیاویتیە کەتۆ لەگەڵت کردین، بەمە لەکەدارت کرد، لەبەرئەو لەپاش ئەم گومانە خراپە تۆ بەئیمە، پێکەو و بوونی ئیمە و ئیو بەیەکەو و زۆر ئەستەمە، جاروشتین بەلای وڵاخەکانمانەو و کۆچ و بارمان پێچایەو و سواربووین روشتین.

خاڵیشمان سەری خۆی بەجلەکە داپۆشی و دەستی کرد بەگریان، روشتین لەنزیک شاری مەککە دابەزین!! جا لەوێ ئونەیسێ برام کەخۆی شاعیربوو، لەگەڵ شاعیریکی تردا، کە پیاوی بوو، گەرویان لەسەرئەو کرد: کە کامیان شاعیرتر بێ، گەروەکە بۆئەو بێ، ئونەیس رانە و شترەکە خۆمانی دانا لەبارمەتە گەروەکەدا، کابراکە تریش رانە و شتریکی وەک ئەوێ ئیمە دانا، لەبارمەتە گەروەکەدا کە ھەرکامیان ببەنەو ھەردوو بڕە و شترەکان بۆ ئەو بێ!

جابۆ دادگایی چوون بۆلای پیاویکی کاهین و دەستیان کرد بەشەرە شیعەر، لە ئەنجاما کاهینەکە بڕیاریدا کە ئونەیس براویدە، چونکە ئەو شاعیرترە. جا ئونەیس دوو بڕکە و شتری ھینایەو، بڕکە و شترەکە خۆمان کەداینابوو لە بارمەتە گەروەکەدا و بڕکە و شتری شاعیرەکە تریش کە بەقەد بڕکە و شترەکە ئیمە بوو!!

ئەبو زەر فەرمووى بە عەبدوللانى كۆرى سامىت: ئەى برازاي خۇم! بەسى سال
بەرلەوۋە كە بەخزمەت يېغەمبەر بگەم ئىسلام بىم، نوپۇز دەكرد، بەشىۋە
نوپۇزىكى تايىبەتى، كە جىبابو لەم نوپۇزەى ئىستاي خۇمان.

عەبدوللا فەرمووى: پىم گوت: نوپۇزت بۇ كى دەكرد؟ فەرمووى: بۇ خودا.
عەرزىم كرد: ئەى بەرەو كۆى روت دەكردو لەنوپۇزەكەدا روت دەكردە كۆى؟
فەرمووى: بەرەو ئەوئ لە نوپۇزەكەما روم دەكرد كە خودا خۇى ئاراستەى
دەكردم مەىلى لەسەرى بوو كە رووبكەمە ئەوئ!

ئىتر بەشەو نوپۇزىكى دوورو درپۇز دەكرد، ھەتا بەرە بەرە خەو زۆرى بۇ
دەھىنام لال و پال دەكەوتم بەلادا، ۋەك خەرقە كۆنىكى فرئ دراۋ! ھەتا ھەتاو
زۆرى بۇ دەھىنام ئەوسا خەبەرم دەبۇۋە!

جا ئونەىسى برام پىي گوتم: من لە مەككە ئىشىكم ھەىە، دەچم بۇ ئەوئ، تۇ
لپرە بمىنەرەوۋە، ئەركەكانى منىش جىبەجى بكە، جا ئونەىس رۇشىت بۇ مەككە،
درەنگ ھاتەوۋە، كەھاتەوۋە پىم گوت: چىت كرد بەجى؟ گوتى: پىاۋىكم بىنى لە
مەككە، لەسەر ئاپىنەكەى تۆىە، ئەویش ۋەك تۇ تاك پەرستەو بەس خودا
دەپەرستى و بت و شتى وا ناپەرستى، ۋە بەقسەى خۇى دەلئ: خوداى پىرۇزو گەورە
ئەوئ رەوانە كردوۋە، بۇ رابەرى ئەو خەلگە. گوتم: ئەى باشە، ئەى خەلگەكە
دەلئىن جى؟ گوتى: يەكئ دەلئ: شاعىرە، يەكئ تر دەلئ: شاعىر نىيە كاهىنە، يەكئ
تر دەلئ: نە شاعىرەو نە كاهىنە ساجىرەو جادوو بازە!!

فەرمووى: ئونەىس خۇى شاعىر بوو، يەكئ بوو لەشاعىرانى سەردەمى خۇى.
ئونەىس گوتى: من قسەو گوتەى كاهىنم زۇر بىستوۋە، ۋە قسەى كاهىناتم زۇر
بەراورد كردوۋە، ئەم پىاۋە بەھىچ جۇرئ لەكاهىن ناكاو كاهىن نىيە، ۋە قسەكانىم
بەپىي پىۋەرەو سەرۋاۋ كېشەكانى شىعر بەراورد كرد، لەشىعر ناكەن، ۋەكەسى
ترىش ناتوانئ كە بىسەلپىنئ كەئەوۋە شىعرە. سۆپندم بەخودا ئەو پىاۋە راستەكاو

راستگۈيە، ۋە ئەوانەي كە دەلئىن: شاعىرە يا كاهىنە، يا جادووبازە ئەوانە درۆ دەكەن!!

ئەبو زەر فەرموۋى: پىيىم گوت: دەي تۆ ئەمجارە لەجىگەي مەن بە ۋ ئىشەكانى مەنىش بىكە، بامەن بىچەم سۆراخى بىكەم ۋ بزانەم چىيە. فەرموۋى: جاخۇم رۆيشتەم بۆ مەككە، پىاۋىكى فرە ھەژارم بىنى، لەبەر ھەژارى گومانى ئەۋەي لى نەدەكرا كە ئازارى كەس بەدات، پىيىم گوت: ئەۋ پىاۋەي كەئىۋە پىيى دەلئىن: (ۋەرگەرۋ: سابىي) كامەيە پىيىم بلى؟

كەچى لەباتى ئەۋەي پىيىغەمبەرم پىشان بەد، لىيىم بوو بە بەلاۋ بە خەلگەكەي گوت: ئەمە سابىئە ۋ لەدەستەي موحەممەدە، ئادەي مىرازى بىكەن! ئىتر خەلگى مەككە، لەھەموو لايەكەۋە پەلامارىان دامو بە بەردو گەلتەك ۋ پارچە ئىسك بەردە بارانىان كەردم، ھەتا كەۋتەم ۋ بوورامەۋە.

فەرموۋى: كاتى ھۆشم ھاتەۋە ۋ ھەئسامە سەرىي، لەۋ پەيكەرى بىتانەم دەكەرد، كە لەھەندى شۆيىنا دايان دەنان ۋ ئازەلىيان لەپالا سەردەبىرىن ۋ سوورىيان دەكەرد بەخوئىنى سەربىراۋەكان، بە بەردو ئىسكان ئاۋا لەشم خەلتانى خوئىن بوو بوو! فەرموۋى: جاخووم بۆسەر بىرى زەمزمە ۋ خوئىنەكەم لەخۇم شۆردو، لە ئاۋەكەيىم خواردەۋە. ئەبو زەر بە عەبدوللاي كوپرى سامىيتى فەرموۋ: ئەي كوپرى بىرام! سىي رۆژى رەبەق كە دەكاتە مانگى، مامەۋە، ئەۋەي پىيى بلىيىت خۇراك، بەشەۋو بەرپۆز نەمبوو، بىيىگە لەئاۋى زەمزمە، لەۋ ماۋەيەدا لەباتى نان ۋ ئاۋ ھەر ئاۋى زەمزمەم دەخواردەۋە، كەچى ۋاپىيى قەلەۋ بووم، چىن چىن لۆچى گۆشت كەۋتە سىكەم، ۋە ھەرگىز لەۋ ماۋەيەدا ھەستەم بەبى ھىزىۋ زەبوونى بىرسىيتى نەكەرد.

ئەبو زەر فەرموۋى: شەۋى سايەقەي سامال بوو، مانگە شەۋىكى زۆر رووناك بوو، كەچى خەلگى مەككە ھەموو گوئىيان مۆركىراۋو، ھەموو خەۋتەبوون، دەۋرى

بەيت چۆل بوو، كەسى ئى نە مابوو كە تەوافى بەيت بكا، تەنيا دوو ژنيان نەبى، كە لەبتى ئيسافو لەبتى نائىلە دەپارانهودە!

فەرمووی: جا لەكاتى تەوافەكەيانا، لەلای مەنەو رەت بوون، مەنیش گوتە: يەككىيان لەوى تريان مارەبكەن بەلام وازيان لە پارانهودەكەيان لەو دوو بتە نەهينا. فەرمووی: جارىكى تەرىش بەدەم تەوافەو هەر لەو دوو بوتە دەپارانهودەو هاتنەو بۆلای شوینەكەى مەن، مەنیش بەدوو ژنەكەم گوت: هينى وەك تەختە رەپو رەق بەهينى ئيسافو نائىلە، بە ئاشكرا دەلیم نەوەك لەژىر لىوودەو (مەبەستى ئەبو زەر ئەو دەبوود: كىرىكى رەقى وەك بېرەدار بەكوزى ئيسافو نائىلە).

جا ژنەكان هەلسەلەمىنەو دەستيانكرد بە هەيەرۆ، هەيەرۆ لەم بى شەرمىيەو هاوار بۆ ئەم رۆژە رەشە، ئاى بۆ پياويكى ئازا كە لەخۆمان بى هەتا لەسەرمان بكا تەو!

فەرمووی: جا پىغەمبەرۆ ئەبوبەكر بەرەو رووى دووژنەكە هاتن، لەكۆدەكە دابەزين، يەككىيان فەرمووی: ئەو چىتانه بۆوادەكەن؟ ژنەكان گوتيان: ئەو لەئايىن وەرگەرپاويكە، وا لەنيوانى كەعبەو پەردەكانيدا. فەرمووی: ئايا چى بەئىو گوت كەوا شەلەژاون؟ دوو ژنەكە گوتيان: قەسەيەكى واى پى گوتووین، زمان لال دەكا، پى بەدەمە، قەسى وانا شیرين دەم پەردەكاو زمان لال دەكا كە قەسى بۆنەكرى. جا پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) تەشرىفى هات، تەوافى بەردە رەشى كردو خۆىو هاوړپكەى كە ئەبوبەكرى صەديق بوو، تەوافى بەيتيان كرد، لەپاش تەوافەكەى نوێژى كرد، ئەبو زەر فەرمووی: كاتى پىغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) نوێژەكەى تەواوكرد، مەن چووم بۆ خەزمەتى، وە سلاوم لىكرد، وە مەن يەكەم كەس بووم كە بەسلاوى ئىسلام سلاوم لە پىغەمبەر كرد، فەرمووی: گوتە: (السَّلامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ: سلاوت لى بى ئەى پىغەمبەرى خودا!) ئەویش فەرمووی: (وَعَلَيْكَ السَّلامُ وَرَحْمَةُ اللَّهِ: سلاوو رەحمەتى خودا لەتۆش).

لەپاشا ھەزرەت پېي فەرمووم: (تۆ كىيىتو لەچى ھۆزو تىرمەكىتو چ كارمىت؟).

گوتەم: مەن ئەبو زەپم لەھۆزى غىفارم. جا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) كەوام گوت، دەستى درىژكرد، پەنچەكانى گرت بەناو چاوانىيەو سەرى دانەواند، منىش وام ھەست كرد، كە پىغەمبەر لەو رەشبينە كەمەن لەھۆزى غىفارم كە ناسراون بەدزى و جەردەيىيەو، لەدلى خۆما گوتەم: ديارە پېي ناخۆشە كەمەن لەھۆزى غىفارم، ويستم دەستى بگرم، بەلام ئەبوبەكرى ھاوئلى نەيھىشتم، دياربوو كە ئەو باشتەر لەھالى پىغەمبەرى دەزانى. لەپاشا پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) سەرى ھەلپرى و بەمنى فەرموو: (لەكەيەو لىرەيت؟). گوتەم: ئەو سىي شەوو سىي رۆزى تەواو مەن لىرەم، فەرمووى: (ئەى كى نان و ئاوى پىت دەدا؟). گوتەم: بىجگە لەئاوى زەمزمە خۆراكى ترم نەبوو، لەگەل ئەو دشا وا قەلەو بووم، چىن چىن و لۆ لۆ گۆشت لەسكەم پەيدا بوو، وە بەھىچ جۆرئ ھەستم بەتىنى برسىتى نەكردوو. ھەزرەت (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (ئەو پىرۆزە، ئەوئى كە دەيخوا تەو ھەم برىتى ئاو دەكەوئ، ھەم برىتى نان دەكەوئ بۆي).

ئەبوبەكر (رەزى خوداى ئى بى) فەرمووى: ئەى پىغەمبەرى خودا! مۆلەت بفرموو، با نانى ئەم شەوى لەسەر مەن بى، جا ھەرسىكمان: مەن و پىغەمبەر و ئەبوبەكر پىكەو چووین بۆ مالى ئەبوبەكر، ئەبوبەكر دەرگايەكى كەردەو، بەمشت مېوژى طائىفى بۆدانان، دەستمانكرد بەخواردن لىي، ئەو يەكەم خۆراك بوو كە لەمەككە خواردم، ئىتر ماوئىي لەسەر ئەم بارودۆخە لەمەككە مامەو، پاشان چوومە خزمەتى ھەزرەت (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (مەن لە خوداى گەورەو بە سرووش (بە وەحى) بەرەو ولاتى ئاراستە كراوم، كە باخە خورماى زۆرە، بەزەمىنم كە ولاتى يەئربى بى، دەى ئايا تۆ دەتوانى كە لەجياتى مەن ئايىنى پىرۆزى ئىسلام بەھۆزەكەى خۆت رابگەيەنيت و تۆيش لەسەرئەو بە پاداشى باشى خۆت دەگەيت!).

جامنىش گەپ مەۋەدە چووم بۇلاى ئونەيسى بىرام، گوتى: چىت بەجى كرد؟
 گوتى: ئەۋەم كرد كە موسولمان بووم بىروام بە ئايىنى پىرۋى ئىسلام ھىنا، گوتى:
 منىش ۋا موسولمان بووم باۋەرم ھىنا، بەھىچ جۇرئ لارىم نىيە لەم ئايىنەى تۆ.
 جا بېكەۋە چووين بۇلاى دايكمان ۋا داۋامان لىكرد، كە ئەۋىش ۋەك ئىمە ئىسلام
 قەبوول بكا، ئەۋىش ئىسلام بوو، ۋەگوتى: بەھىچ جۇرئ منىش لارىم نىيە لەم
 ئايىنەى ئىۋە، ۋامنىش موسولمان بووم بىروام كرد، جا بارمانكردو چووينەۋە
 بۇناۋ ھۆزەكەمان، كە ناسراۋە بەھۆزى غىفار، كە بانگەۋازمان لى كردن بۇسەر
 ئايىنى پىرۋى ئىسلام، نىۋەيان موسولمان بوون، ئاگاگەيان كەناۋى ئىمائى كورى
 رەھەسەى ئەل-غىفارى بوو، ئەۋ بەرنوئىزى نوئىزەكانى بۇيان دەكرد.

ۋەنىۋەكەى تىرىشان گوتيان: كاتى پىغەمبەر خۇى كۆچى كرد بۇ مەدىنە،
 ئەۋكاتە ئىمەىش موسولمان دەبىن!

جا كاتى پىغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بىن) تەشرىفى ھات بۇ مەدىنە ۋ كۆچى كرد
 بۇئەۋى، نىۋەكەى تىرى ھۆزى غىفارىش ئىسلام بوون، لەمەدىنە ھۆزى ئەسلەمىش
 ھاتن، گوتيان: ئەى پىغەمبەرى خودا! برا ھاۋپەيمانەكانمان لەھۆزى غىفار
 لەسەرچى ئىسلام بوون، ئىمەش بەبى چەندو چوون لەسەرئەۋە ئىسلام دەبىن.
 ئىتر ئەۋانىش موسولمان بوون، جا پىغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بىن) فەرموۋى: (خودا
 لەھۆزى غىفار خۇش بىۋ ھۆزى ئەسلەمىش بىۋەى بكا!). {تاج/۳، زنجىرە: ۵۹،
 ژمارە: ۲۵۰۷ ج/۴. گەۋرەمى كۆمەلئ لەياران}.

۱۷۰۵- عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: لَمَّا بَلَغَ أَبَا ذَرٍّ مَبْعَثُ النَّبِيِّ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَكَّةَ، قَالَ لِأَخِيهِ أَنَيْسٍ: ارْكَبْ إِلَى هَذَا الْوَادِي فَاعْلَمْ لِي عِلْمَ هَذَا الرَّجُلِ
 الَّذِي يَزْعُمُ أَنَّهُ يَأْتِيهِ الْخَبَرُ مِنَ السَّمَاءِ، فَاسْمَعْ مِنْ قَوْلِهِ ثُمَّ انْتِنِي. فَاَنْطَلَقَ الْآخَرُ حَتَّى
 قَدِمَ مَكَّةَ وَسَمِعَ مِنْ قَوْلِهِ، ثُمَّ رَجَعَ إِلَى أَبِي ذَرٍّ، فَقَالَ: رَأَيْتُهُ يَأْمُرُ بِمَكَارِمِ الْأَخْلَاقِ وَكَلَامًا
 مَا هُوَ بِالشَّعْرِ. فَقَالَ: مَا شَفِيتَنِي فِيمَا أَرَدْتُ. فَتَرَوَدُّ وَحَمَلٌ شَنَّةٌ لَهُ فِيهَا مَاءٌ، حَتَّى قَدِمَ
 مَكَّةَ، فَأَتَى الْمَسْجِدَ فَالْتَمَسَ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَلَا يَعْرِفُهُ وَكَرِهَ أَنْ يَسْأَلَ

عَنْهُ، حَتَّى أَدْرَكَهُ - يَعْنِي اللَّيْلَ - فَاضْطَجَعَ، فَرَأَاهُ عَلَى، فَعَرَفَ أَنَّهُ غَرِيبٌ، فَلَمَّا رَأَاهُ تَبِعَهُ، فَلَمْ يَسْأَلْ وَاحِدًا مِنْهُمَا صَاحِبَهُ عَنْ شَيْءٍ حَتَّى أَصْبَحَ، ثُمَّ احْتَمَلَ قُرْبَيْتَهُ وَزَادَهُ إِلَى الْمَسْجِدِ، فَظَلَّ ذَلِكَ الْيَوْمَ وَلَا يَرَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، حَتَّى أَمْسَى فَعَادَ إِلَى مَضْجَعِهِ، فَمَرَّ بِهِ عَلَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)، فَقَالَ: مَا أَنَى لِلرَّجُلِ أَنْ يَعْلَمَ مَنْزِلَهُ؟ فَأَقَامَهُ فَذَهَبَ بِهِ مَعَهُ وَلَا يَسْأَلُ وَاحِدًا مِنْهُمَا صَاحِبَهُ عَنْ شَيْءٍ، حَتَّى إِذَا كَانَ يَوْمَ الثَّالِثِ فَعَلَ مِثْلَ ذَلِكَ، فَأَقَامَهُ عَلَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) مَعَهُ، ثُمَّ قَالَ لَهُ: أَلَا تُحَدِّثُنِي مَا الَّذِي أَقْدَمَكَ هَذَا الْبَلَدَ؟ قَالَ: إِنْ أُعْطِيتُنِي عَهْدًا وَمِثَاقًا لَتُرْشِدَنِي فَعَلْتُ، فَفَعَلَ، فَأَخْبَرَهُ فَقَالَ: فَإِنَّهُ حَقٌّ وَهُوَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَإِذَا أَصْبَحْتَ فَاتَّبِعْنِي، فَإِنِّي إِنْ رَأَيْتُ شَيْئًا أَخَافُ عَلَيْكَ قُمْتُ كَأَنِّي أَرِيقُ الْمَاءَ، فَإِنْ مَضَيْتُ فَاتَّبِعْنِي حَتَّى تَدْخُلَ مَدْحَلِي، فَفَعَلَ. فَانْطَلَقَ يَقْفُوهُ، حَتَّى دَخَلَ عَلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَدَخَلَ مَعَهُ، فَسَمِعَ مِنْ قَوْلِهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَأَسْلَمَ مَكَانَهُ، فَقَالَ لَهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «ارْجِعْ إِلَى قَوْمِكَ فَأَخْبِرْهُمْ حَتَّى يَأْتِيَكَ أَمْرِي». فَقَالَ: وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَا أَصْرُخَنَّ بِهَا بَيْنَ ظَهْرَانِيهِمْ. فَخَرَجَ حَتَّى أَتَى الْمَسْجِدَ، فَنَادَى بِأَعْلَى صَوْتِهِ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ. وَثَارَ الْقَوْمُ فَضْرِبُوهُ حَتَّى أَضْجَعُوهُ عَلَى الْأَرْضِ، وَآتَى الْعَبَّاسُ بْنُ عَبْدِ الْمُطَّلِبِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَأَكَبَّ عَلَيْهِ، فَقَالَ: وَيْلَكُمْ أَلَسْتُمْ تَعْلَمُونَ أَنَّهُ مِنْ غَفَّارٍ، وَأَنَّ طَرِيقَ تَجَارِكُمْ إِلَى الشَّامِ عَلَيْهِمْ؟! فَانْقَدَهُ مِنْهُمْ، ثُمَّ عَادَ مِنَ الْعَدِ بِمِثْلِهَا، وَثَارُوا عَلَيْهِ، فَضْرِبُوهُ، فَأَكَبَّ عَلَيْهِ الْعَبَّاسُ فَانْقَدَهُ. {الحديث: ۶۳۱۲ = ۶۳۲۰ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۴۰۳ = ۳۵۲۲، ۳۸۶۱ فتح الباری}:

ثیبنو عہبباس (رمزای خودایسان بی) فہرمووی: ٹہبو زہر کاتئی دہیسیٹ، خودا پیغہمبہری کردووہ بہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) بہ ٹونہیسی برای دہلئی: ٹادہی سواربہ، بجوؤ بو ٹہم دوئی مہککہیہ، دہنگوباسی ٹہم پیاوہم بو بزانیہ، کہ لہمہککہ پیدابووہو خوئی بہ پیغہمبہر دہزانی، گواہیہ لہ ٹاسمانہوہ ہہوالو باسو خواسی بو دیت، گوئی لہقسہی بگرہو لہپاشا ورمہوہ بولام، جا براکہی دہروات تا دہچیٹہ مہککہ، لہوئی گوئی لہفہرمایشتی ہہزہمت (دروودی خودای لہسہر بی) دہگریو دہگرپٹہوہ

بۆلای ئەبو زەرپو پېی دەلئ: ئەو پیاووم دى، فەرمان دەكا به رەفتارى بەرزو خووى شىرىن و جۆرە قسەيى دەكا، لە شىعرو ھۆنراوہ ناچئ، ئەبو زەرپىش دەلئ: بەدەردى منت نەخوارد، ئىنجا خۆى تویشوو دەكاو کونددەيى ئاو ھەل دەگرئ و دەروا تا دەچئتە مەككە.

لەوئ دەچئتە مزگەوت و دەگەرئ بۆ پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) بەلام لەبەرئەوئەى خۆى نایناسئ و ھەزىش ناکا لەكەسى تر بېرسئ نایدۆزئتەوہ، دەمئىنئتەوہ تاشەو دادئ، جا رادەكشئ، ەلى دەبىنئت و دەزانئ كە ئەمە غەرىبەو نامۆیە پېی دەلئ: نابەلەدى؟ دەلئ: بەلئ، خەلكى ئیڕەنىم، ئیتر ەلى خولكى دەكاو ئەویش شوئى دەكەوئ و دەچنەوہ بۆ مائەوہ، ئەو شەوہ كەسیان پرسیار لەكەسیان ناكەن كەتۆ كئیت و كئ نیت و چ كارەیت و چ كارەنیت، كە رۆژ دەبئتەوہ ئەبو زەرپو كوندەو تویشووہكەى خۆى ھەل دەگرئت و دەچئتەوہ بۆ مزگەوت، ئەو رۆژەیش تا ئیوارئ دەمئىنئتەوہو پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) نابىنئ، كە شەوى بەسەردا ھات دەچئتەوہ لەجىگەى دوئ شەوى خۆیا پال دەكەوئەوہ ەلى كورئ ئەبو طالیب دئتەوہ بۆلای و دەلئ: ئەوہ چىيە، ھىشتا ئەم پیاوہ خانە خویكەى خۆى نا ناسئتەوہ؟ جا ھەلئ دەستىنئ و لەگەلئ دەچئتەوہ بۆ مائى ەلى و ئەو شەوہشیان كەسیان پرسیارى ھىچ شتئ لەكەسیان ناكەن، رۆژى سئىھەم دىسانەوہ ەلى دئتەوہو ھەلئ دەسئىنئتەوہو دەبباتەوہ، ئەوچار ەلى دەلئ: ئەرئ پئم نالئیت تۆ بۆچى ھاتووئیت و منەى چى دەكەیت؟ ئەویش دەلئ: ئەگەر گفتم پەیمانم بدەیتئ، كە رابەرئم دەكەیت ئەوا پئت دەلئم كە بۆچى ھاتووم، ئەویش بەلئنى ئەوہى پئ دەدات، جا ئەویش پېی دەلئ: كە بۆچى ھاتووہو ەودالئ دواى چىيە، ەلى دەلئ: ئەوہى كە ژنەوتووتە لەم بارەيەوہ راستەو دروستەو ئەو پیاوہ بەراستى فرستادەو پېغەمبەرى خودايە، كەوايە بەيانى لەشوئنى منەوہ وەرە، ئەگەر شتئكى وام بىنى كە زيان و مەترسى ھەبوو بۆ تۆ ئەوہ دەوہستم لەپال دیوارئكا، گوايا دەست بەئاو دەگەيەنم، تۆش دوور بەدوور چاوەرپوانم بكە، جا كە لەوجىگەيە دەستم كرد

بەرۋىشتىن ديسان شوپىنم بىكەۋەرەۋە، تامن چوۋمە كوپۈە تۈيش لەدوامەۋە ۋەرە ژوۋەرەۋە، ئەۋىش ۋادەكا، لەدۋايەۋە دەرۋا تا دەچنە لای پىغەمبەر ۋەبۇ زەر گۈى لە فەرمايشتەكانى دەگرئ ۋ ھەر لەۋىدا ئىسلام دەبى، پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) پىى دەفەرەمۈى: (بچۆرەۋە بۇ ناۋ ھۆزەكەت ۋ قسەيان بۇ بىكە ۋ ھەۋالىيان پىى بدە، ھەتا فەرمانى خۆمت بۇ دى، ئەۋجا ۋەرەۋە بۆلام. ئەبۇ زەر دەئى: بەۋ خودايەى كە گيانى من ۋالەدەستى تەۋانايى ئەۋدا، بانگەۋازى ۋشەى يەكتايى خودا، لەناۋ جەرگەى كۆمەلەكەيانا، بەبى پەرۋا بەدەنگىكى بەرز ھەل دەدەم. جا ئەبۇ زەر (رەزى خوداى ئى بى) دەردەچى ۋ دەرۋا تادەچىتە مزگەۋت ۋ لەۋى بەھەمو ۋىزى خۆى بانگەۋاز ھەل دەداۋ دەئى: {أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ} : شايەتى دەدەم كەھەر خودا خۆى خوداى راست ۋ دروستە ۋ جگە لەيەزدانى پاك خوداى تر نىيە، ئەگەر گریمان كەس بلى خۋاى تر ھەيە درۋىە، ۋەشايەتیش دەدەم كە موحەممەد پىغەمبەر ۋ رەۋانەكرۋاى خودايە).

ئىتر كەئەبۇ زەر ۋادەئى، ھۆزى بت پەرست بۆى ھەل دەستى ۋ دەچنە ۋىزەى ۋ تىرو پىرى دەكوتى ۋ شل كوتى مەرگى دەكەن، تا رايدەخەن ۋ لەگۈلو گۈى دەخەن! تا عەبباس دەچى ۋ خۆى دەدا بەسەریداۋ دەئى: خانە خراپىنە! ئەدى خۆتان نازانن كە ئەمە لەھۆزى غىفارە ۋ غىفارىيە، رىگەى بازىرگانى خۆشتان كەدەچن بۇ شام بەسەر ئەۋ ھۆزەدا تى دەپەرئ!

جا بەم شىۋەيە عەبباس ئەبۇ زەر رزگار دەكا لەدەستىان لەپاشا لەرۋزى دۋايشدا ھەرۋا دەكاتەۋە ۋ ئەۋانىش پەلامارى دەدەنەۋە ديسانەۋە سەرۋ گۈيلاكى دەكوتەۋە ۋ جەزەبەى دەدەنەۋە، ھەمدىسان عەبباس خۆى دەداتەۋە بەسەرپاۋ رزگارى دەكاتەۋە لەدەستىان). {تاج/۳، زنجىرە: ۵۹، ژمارە: ۳۵۰۷ ج/۴ = باسى كەرەبى كۆمەلەى لەپارانى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) } .

۱۳۰۱) باسی گه وره یی نه بو مووسای نه شعهری (رهزای خودای لی بی). (۶۳۵۵-۶۳۵۶)

بَاب: فِي فَضَائِلِ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۷۰۶- عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ

عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَهُوَ نَازِلٌ بِالْجِعْرَانَةِ بَيْنَ مَكَّةَ وَالْمَدِينَةِ، وَمَعَهُ بِلَالٌ، فَأَتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلٌ أَعْرَابِيٌّ، فَقَالَ: أَلَا تُنَجِّزُ لِي يَا مُحَمَّدُ مَا وَعَدْتَنِي؟ فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَبْشِرْ». فَقَالَ لَهُ الْأَعْرَابِيُّ: أَكْثَرْتُ عَلَى مَنْ أَبْشِرُ. فَأَقْبَلَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى أَبِي مُوسَى وَبِلَالٍ كَهَيْئَةِ الْغَضْبَانِ، فَقَالَ: «إِنَّ هَذَا قَدْ رَدَّ الْبُشْرَى فَأَقْبَلَا أَنْتُمَا». فَقَالَا: قَبِلْنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ. ثُمَّ دَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِقَدَحٍ فِيهِ مَاءٌ، فَغَسَلَ يَدَيْهِ وَوَجْهَهُ فِيهِنَّ وَمَجَّ فِيهِ ثُمَّ قَالَ: «اشْرَبَا مِنْهُ، وَأَفْرِغَا عَلَى وُجُوهِكُمَا وَتُحُورَكُمَا وَأَبْشِرَا». فَأَخَذَا الْقَدَحَ، فَفَعَلَا مَا أَمَرَهُمَا بِهِ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَنَادَتْهُمَا أُمُّ سَلَمَةَ مِنْ وَرَاءِ السِّتْرِ: أَفْضِلَا لَأُمُّكُمَا مِمَّا فِي إِيْنَاكُمَا، فَأَفْضَلَا لَهَا مِنْهُ طَائِفَةً. {الحديث: ۶۳۵۵ = ۶۳۶۴ فم. تجريد/ ۴، رقم: ۱۵۹۴ = ۴۳۲۸، ۱۸۸، ۱۹۶} :

نه بو مووسای نه شعهری (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: له خزمه تی پیغه مبهرا بووم، له جیعرانه دابه زیبوو، که جیعرانه وا له نیوانی مه که کی پیروزو مه دینه ی نازداردا، بیلالیشی له خزمه تا بوو، عاره بیکی دهشته کی هاته خزمه تی، گوتی: نه ی موحه ممه دا! گفتت پیم داوه، که له م تالانییه به شم بدهیت، کوا گفته که ت؟ پیغه مبهرا (دروودی خودای له سر بی) فهرمووی: (موژده بی له تو). نه ویش گوتی: زورت پی گوتووم موژده بی له تو! پیغه مبهرا (دروودی خودای له سر بی) وهک که سی دلگیر بی له قسه که ی کابرا، رووی کرده نه بو مووسا و بیلال و فهرمووی: (خو دیتان نه مه موژده ی ناوی و دایه وه به سهرما، چونکه نرخ ی نازانی، ده ی نیوه نه موژده یه و مر بگرن بو خو تان). نه وانیش گوتیان: قوربان! نیمه قه بو و لمانه.

جا پیغه مبهرا (دروودی خودای له سر بی) داوای جامی ناوی کردو هه ردوو ده ست و دهم و چاوی خو ی تیا شو ردو قومی ناوی هه لگرت و له ده می خو ی و مر داو تفانیه وه ناو

جامه‌كه‌و، ئه‌وجا به ئيمه‌ی فهرموو: (ليی بخۆنه‌وه‌و ليی بپرزینن له‌ده‌م و چا‌وو سینگو به‌روکی خۆتان، وه‌ موژده‌بی لی‌تان).

ئه‌وانیش جامه‌كه‌یان ئی وه‌رگرت و فهرمانه‌كه‌ی پیغه‌مبه‌ریان به‌جی هینا، ئوم سه‌له‌مه‌یش (ره‌زای خودای ئی بی) كه‌ هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ره‌، له‌پشتی په‌رده‌وه‌، بانگی ئی كردن: له‌ئاوی جامه‌كه‌تان به‌شی ئهم دایکی خۆش‌تانه‌ به‌ی‌لنه‌وه‌. ئه‌وانیش چۆریکیان تیا‌دا هی‌شته‌وه‌ بۆی). { تاج/٣، زنجیره‌: ٦٣، ژماره‌: ٣٥٢٧ ج/٤ = باسی ئه‌بو موسا و ئه‌بو عامیر }.

روونکردنه‌وه‌:

ئهم فهرمووده‌یه‌یش به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌و رو‌شنه‌ له‌سه‌ر ئهم بابه‌تانه‌، وه‌ك له‌ شه‌رحه‌كانا ده‌فه‌رموی:

١- وه‌لام نه‌دانه‌وه‌ی پیاوی نه‌قام و پشتگو‌ی خستنی، مه‌گه‌ر له‌كاتی پ‌یویستدا.

٢- موژده‌ی خۆشی پ‌ی دان سوننه‌ته‌.

٣- به‌لگه‌یه‌کی گه‌وره‌یه‌ له‌سه‌ر خۆ پ‌ی‌رو‌زکردن و خۆ موفه‌رك كردن به‌ شو‌ینه‌وا‌ری پ‌یا‌و‌چا‌كان و شتی وا سوننه‌ته‌و دووره‌ له‌ بیدعه‌ت، وه‌ ئه‌مه‌یش مه‌رج نییه‌، وه‌ك هه‌ندئ كه‌س ده‌ل‌ئین، تاییه‌ت بی، به‌ شو‌ینه‌وا‌رو ئا‌كا‌ری پیغه‌مبه‌رانه‌وه‌، به‌لكوو دروسته‌ خۆ پ‌ی‌رو‌زکردن به‌شو‌ینه‌وا‌ری هه‌موو پ‌یا‌و چا‌ك‌ی به‌مه‌رج‌ی پ‌یا‌و چا‌ك بی.

١٣٠٢) باسی گه‌وره‌یی ئه‌بو موسا و ئه‌بو عامیری نه‌شه‌ری (ره‌زای خودایان ئی بی). (٦٣٥٥ - ٦٣٥٦)

باب: فِي فَضَائِلِ أَبِي مُوسَى وَأَبِي عَامِرٍ الْأَسْعَرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)

١٧٠٧- عَنْ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: لَمَّا فَرَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مِنْ حُنَيْنٍ بَعَثَ أَبَا عَامِرٍ عَلَى جَيْشٍ إِلَى أَرْطَاسٍ، فَلَقِيَ دُرَيْدَ بْنَ الصَّمَّةِ، فَقَتَلَ دُرَيْدَ بْنَ الصَّمَّةِ، وَهَزَمَ اللَّهُ أَصْحَابَهُ، فَقَالَ أَبُو مُوسَى: وَبَعَثْنِي مَعَ أَبِي عَامِرٍ، قَالَ: فَرُمِيَ أَبُو

عَامِرٍ فِي رُكْبَتِهِ، رَمَاهُ رَجُلٌ مِنْ بَنِي جُشَمٍ بِسَهْمٍ، فَأَثْبَتَهُ فِي رُكْبَتِهِ فَانْتَهَيْتُ إِلَيْهِ، فَقُلْتُ: يَا عَمُّ مَنْ رَمَاكَ؟ فَأَشَارَ أَبُو عَامِرٍ إِلَى أَبِي مُوسَى فَقَالَ: إِنَّ ذَلِكَ قَاتِلِي تَرَاهُ، ذَلِكَ الَّذِي رَمَانِي، قَالَ أَبُو مُوسَى: فَقَصَدْتُ لَهُ فَأَعْتَمَدْتُهُ فَلَحَقْتُهُ، فَلَمَّا رَأْنِي وَلَّى عَنِّي ذَاهِبًا فَاتَّبَعْتُهُ، وَجَعَلْتُ أَقُولُ لَهُ: أَلَا تَسْتَحْيِي؟ أَلَسْتُ عَرَبِيًّا؟ أَلَا تَتُبْتُ؟ فَكَفَّ، فَالْتَقَيْتُ أَنَا وَهُوَ، فَاخْتَلَفْنَا أَنَا وَهُوَ ضَرْبَتَيْنِ، فَضَرَبْتُهُ بِالسَّيْفِ فَقَتَلْتُهُ، ثُمَّ رَجَعْتُ إِلَى أَبِي عَامِرٍ فَقُلْتُ: إِنَّ اللَّهَ قَدْ قَتَلَ صَاحِبَكَ. قَالَ: فَانْزِعْ هَذَا السَّهْمَ، فَنَزَعْتُهُ، فَتَرَا مِنْهُ الْمَاءَ، فَقَالَ: يَا ابْنَ أَخِي انْطَلِقْ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَقْرِئْهُ مِنِّي السَّلَامَ، وَقُلْ لَهُ: يَقُولُ لَكَ أَبُو عَامِرٍ: اسْتَغْفِرْ لِي. قَالَ: وَاسْتَغْمَلْنِي أَبُو عَامِرٍ عَلَى النَّاسِ، وَمَكَثَ يَسِيرًا، ثُمَّ إِنَّهُ مَاتَ، فَلَمَّا رَجَعْتُ إِلَى النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دَخَلْتُ عَلَيْهِ، وَهُوَ فِي بَيْتٍ عَلَى سَرِيرٍ مُرْمَلٍ وَعَلَيْهِ فِرَاشٌ، وَقَدْ أَثَّرَ رِمَالُ السَّرِيرِ بِظَهْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَجَنَبِيهِ، فَأَخْبَرْتُهُ بِخَبَرِنَا وَخَبَرِ أَبِي عَامِرٍ، وَقُلْتُ لَهُ، قَالَ: قُلْ لَهُ يَسْتَغْفِرْ لِي. فَدَعَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بِمَاءٍ فَتَوَضَّأَ مِنْهُ، ثُمَّ رَفَعَ يَدَيْهِ، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَبِيدِ أَبِي عَامِرٍ»، حَتَّى رَأَيْتُ بَيَاضَ إِبْطِيهِ، ثُمَّ قَالَ: «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَوْقَ كَثِيرٍ مِنْ خَلْقِكَ، أَوْ مِنَ النَّاسِ». فَقُلْتُ: وَلِي يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَاسْتَغْفِرْ. فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِعَبْدِ اللَّهِ بْنِ قَيْسٍ ذَنْبَهُ وَأَدْخِلْهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مَدْخَلًا كَرِيمًا». قَالَ أَبُو بُرْدَةَ: إِحْدَاهُمَا لِأَبِي عَامِرٍ، وَالْأُخْرَى لِأَبِي مُوسَى. {الحديث: ٦٣٥٦ = ٦٣٦٥ فم. تجريد البخاري = مختصر صحيح البخاري/٤، رقم: ١٥٩٠ = ٤٣٢٣، ٢٨٨٤، ٦٣٨٣ فتح الباري} :

ئەبو بورده فەرمووی: باوکم ئەبو مووسای ئەشعەری (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: کاتی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەغەزای حونەین ئی بووه، ئەبو عامیری مامەمی کرد بەسەرکردهی لەشکریک و ناردی بو دۆلی ئەوتاس، لەوی بەرهنگاری دورەیدی کوپی صیممه دەبن، وه دورەید خوئی کوژراو هاوڕێکانی لەسایە خوداوه لەشەرەکه‌دا دەشکێن و هەڵدین.

ئەبو موسسا (رەزىي خۇداي ئېنى) فەرموۋى: مەنىش بەفەرمانى پېغەمبەر (دروۋدى خۇداي لەسەر بى) لەگەل ئەبو عامىردا چووم بۆ ئەم غەزايە، لەشەرەكەدا كابرەيەكى بەنى جەشەمى، تىرىكى لە ئەژنۆي ئەبو عامىردا، تىرەكە تىيى ھەلچەقى و لە ئەژنۆيدا جىگىربوو، مەنىش خۆم گەياندە لاي مامەم و پېم گوت: مامە كى ئەم تىرەي پېوھەنای؟ ئەویش ئامازەي بۆم كىردو گوتى: ھۆ ئەو پىاۋە بكوژى مەنە، مەنىش نىشتە سەرى و گىرتمەۋە، كەھەستى پېم كىردو مەنى بىنى رايكرد، مەنىش شوپىنى كەۋتم و خۆش تانەم ئى دەدا و پېم دەگوت: ئەۋە شەرم ناكەي وا رانەكەيت، ديارە عەرەب نىت بۆيە لەكوشتن دەرستى و رادەكەيت، ئەگەر مەردى بوەستە بۆم، ئەویش شەرم گرتى و ۋەستا، ئىتر بە شەمشىر بەربوۋىنە يەكترى، مەن ئەۋم كۈشت بەشەمشىر!!

ئەۋجا گەپامەۋە بۆلای ئەبو عامىر و پېم گوت: مامە! كابرەي تۆي وا لىكرد، خۇدا لەكۆلى كىردەۋە و بەشەمشىر كۈشتەم.

فەرموۋى: ئادەي ئەمجا ئەم تىرە لە ئەژنۆم دەرگىشە، كاتى تىرەكەم لە ئەژنۆي دەرگىشا، لەجىي تىرەكەۋە ئاۋى لىنجى ئى ھاتا!

جا ئەبو عامىر فەرموۋى: سالاۋم رابگەيەنە بە پېغەمبەرى خۇدا، ۋە عەرزى بىكە: ئەبو عامىر عەرزى دەكردى كە داۋاي لىخۆشبوۋنى لەخۇدا بۆ بىكەي. فەرموۋى: ئەبو عامىر مەنى لەجىي خۆي كىرد بەسەر لەشكرو پاش كەمى عەمرى ھەقى بەجىي ھىناۋ مرد (رەزىي خۇداي ئېنى).

كاتى گەپامەۋە چوومە خىزمەتى ھەزرىت (دروۋدى خۇداي لەسەر بى) لەمالى خۆي بوو، لەسەر تەختى بوو، رايەللى تەختەكە بە پوۋشى پەلكە خورما چىنرابوو، ئەۋەي كە پىي بلىي رايەخ و بەرەۋ شتى وا بەسەريەۋە نەبوو، پەلكە خورماكانى رايەللى چارپايەكە چەقىبوۋنە پىشتو ھەردوۋ لاتەنىشتى پېغەمبەر، شوپىن شىرىتى تەختەكە، ۋەك نەخش نەخشابوو، جا دەنگو باسى خۇمان و باسو خواسى ئەبو

عامىر م بۆى گىرپايەو، ئەو دەشەم بۆيگىرپايەو كە ئەبو عامىر داواى كردبوو لىي كەبۆى بيارپتەو.

جا حەزەرت (دروودى خوداى لەسەر بى) داواى ئاوى كردو دەسنويژى پى گرتو هەردوو دەستى خۆى ئەو دەندە هەلپرى هەتا سپىدەى هەردوو بنباخەلى دەرگەوتن. ئەو جا فەرمووى: دەستى كرد بەنزاكردن و فەرمووى: (خودايە! خۆشە لەبەندە بچكۆلەكەى خۆت لە ئەبو عامىر، ئەى خودايە! لەرپۆژى دوا رۆژدا، لەسەر ووى زۆر لە دروستكراوانى خۆتەو دايبنى!).

منيش عەرزىمكرد: قوربان! دەبفەرموو بۆ منيش داواى لى بووردن و لىخۆشبوون بكە، فەرمووى: (خودايە! لە گوناھى عەبدوللای كورپى قەيس خۆشەو، لەرپۆژى قىامەتا، لە پاىەيەكى بەرپىزدا دايبنى!).

ئەبو بورردە فەرمووى: نزاى يەكەم كە پىغەمبەر كردى، بۆ ئەبو عامىرى كرد، نزاى دوو دەميش كە پىغەمبەر كردى، بۆ ئەبو مووساى كرد. {تاج/٣، زنجيرە: ٦٣، ژمارە: ٣٥٢٧ ج/٤ = باسى ئەبو مووسا و ئەبو عامىرى ئەشعەرى}.

روونكر دىنەو:

ئەم بەهرانە لەم فەرموودەيە وەر دەگيرين:

١- لەكاتى نزاكردندا دەست هەلپرىن سوننەتە. نەو دەست دەفەرمووى: ئەو دەستى كە ئىمامى ئەنەس دەفەرمووى: پىغەمبەر، لەسە شويئندا، لەكاتى نزاى دەستى هەلپرىو بەس، ئەو ئەنەس بەس لەسە شويئندا ديويتى كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەستى هەلپرىو، دىنا، ساخ بۆتەو كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەكاتى نزاى لە (٢٠) شوين زياتردا، دەستى هەلپرىو. {بىروانە: ژمارە: ١١٥٨ لەپىشەو رابورد}.

٢- لەكاتى نزاكردندا دەستى نوژ سوننەتە.

١٢٠٢) باسی گەوردی نەبو هورەیرە، کە دەوسییه، واتە: لەھۆزی دەوسە (رەزای

خودای لی بی). (٦٣٤٦ - ٦٣٥٠)

باب: فِي فَضْلِ أَبِي هُرَيْرَةَ الدَّوْسِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

١٧٠٨- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنْتُ أَدْعُو أُمِّي إِلَى الْإِسْلَامِ، وَهِيَ مُشْرِكَةٌ. فَدَعَوْتُهَا يَوْمًا فَاسْمَعْتَنِي فِي رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَا أَكْرَهُ، فَاتَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَأَنَا أَبْكِي، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي كُنْتُ أَدْعُو أُمِّي إِلَى الْإِسْلَامِ، فَتَأْبَى عَلَيَّ، فَدَعَوْتُهَا الْيَوْمَ، فَاسْمَعْتَنِي فِيكَ مَا أَكْرَهُ، فَادْعُ اللَّهَ أَنْ يَهْدِيَ أُمَّ أَبِي هُرَيْرَةَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اللَّهُمَّ اهْدِ أُمَّ أَبِي هُرَيْرَةَ». فَخَرَجْتُ مُسْتَبْشِرًا بِدَعْوَةِ نَبِيِّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَلَمَّا جِئْتُ فَصِرْتُ إِلَى الْبَابِ، فَإِذَا هُوَ مُجَافٌ، فَسَمِعْتُ أُمِّي خَشَفَ قَدَمَيَّ، فَقَالَتْ: مَكَانَكَ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ، وَسَمِعْتُ خَضْخَضَةَ الْمَاءِ، قَالَ: فَاغْتَسَلْتُ وَلَبِسْتُ دِرْعَهَا، وَعَجَلْتُ عَنْ خِمَارِهَا، فَفَتَحَتِ الْبَابَ، ثُمَّ قَالَتْ: يَا أَبَا هُرَيْرَةَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ. قَالَ: فَرَجَعْتُ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَاتَيْتُهُ وَأَنَا أَبْكِي مِنَ الْفَرَحِ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ أَبْشِرْ، قَدْ اسْتَجَابَ اللَّهُ دَعْوَتَكَ، وَهَدَى أُمَّ أَبِي هُرَيْرَةَ، فَحَمِدَ اللَّهَ وَأَثْنَى عَلَيْهِ، وَقَالَ: خَيْرًا. قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! ادْعُ اللَّهَ أَنْ يُحِبِّبَنِي أَنَا وَأُمِّي إِلَى عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ وَيُحِبِّبَهُمَ إِلَيْنَا. قَالَ: فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اللَّهُمَّ حَبِّبْ عَبْدَكَ هَذَا (يَعْنِي أَبَا هُرَيْرَةَ) وَأُمَّهُ إِلَى عِبَادِكَ الْمُؤْمِنِينَ، وَحَبِّبْ إِلَيْهِمُ الْمُؤْمِنِينَ»، فَمَا خُلِقَ مُؤْمِنٌ يَسْمَعُ بِي وَلَا يَرَانِي إِلَّا أَحَبَّنِي. {الحديث: ٦٣٤٦ = ٦٣٥٤ فم}:

ئەبو هورەیرە (رەزای خودای لی بی) فەرمووی: دایکم بپەرست بوو، دەمویست کە ئیسلامی بکەم، ملی نەدەدا، جا روژی دام بەگوێیدا کە موسوڵمان ببی، کەچی قسە ناشرینی بە پیغمبەر (دروودی خودای لەسەر بی) گوت: منیش زۆرم پی ناخۆش بوو، بەگریان چووم بو خزمەتی، حەزەرت (دروودی خودای لەسەر بی) عەرزیم کرد، ئەی پیغمبەری خودا! ماوەیەکە دەمەوی دایکم موسوڵمان بکەم، بەلام مل نادا، ئەمڕۆ رووم لێنا کە موسوڵمان ببی، بەلام بەگوێی نەکردم و سەرەرای ئەوەش قسە

ناخۆشی به تۆ گوت، که زۆرم پێ ناخۆشه، جا له خودا داوا بکه که رێگهی راستی پێ نیشان بدا، فهرمووی: ئه‌ی خودایه‌! رێنموونی دایکی ئه‌بو هورهیره بکه).

جا منیش به‌دلیکی خۆشه‌وه به‌هۆی نزا که‌ی پێغه‌مبه‌ره‌وه گه‌رامه‌وه، که گه‌یشتمه به‌رده‌رگا، روانیم ده‌رگا که داخراوه، دایکم گوێی له‌ده‌نگو خشیپه‌ی پیم بوو، فهرمووی: ئه‌ی ئه‌بو هورهیره! له‌جێی خۆت بوسته، له‌هه‌مان کاتا گویم له‌ خوره‌و شلپه‌ شلپی ئاو بوو. گوتی: تمه‌ز ئه‌مه‌ خۆی ده‌شۆرئ، له‌پاشا به‌په‌له‌ کراسه‌که‌ی له‌به‌رکردو ده‌رگا که‌ی کرده‌وه، له‌خۆشیانا له‌بیری چوو بوو سه‌رپۆشه‌که‌ی بداته‌وه به‌سه‌ر خۆیدا، ئینجا دایکم موسوڵمان بوونی خۆی رنایه‌یاندو فهرمووی: ئه‌ی ئه‌بو هورهیره! {أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ: شایه‌تی ده‌دم به‌زبان و به‌ده‌مو، به‌دل باوه‌ر ده‌که‌م، که‌هیچ خودایی نییه‌ یه‌زدانی پاک نه‌بی، وه‌ گه‌واهو شایه‌تی ده‌دم به‌ ده‌مو به‌ زبانه‌ به‌دل باوه‌ر ده‌که‌م که‌ موحه‌مه‌د به‌نده‌و پێغه‌مبه‌ری ئه‌وه‌}.

نێتر منیش به‌دلیخۆشی گه‌رامه‌وه بۆلای پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) به‌لام له‌خۆشیانا ده‌ستم کرد به‌گریان، گوتم: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! موژده‌ت ئی بی، خودا دوو‌عا و نزا که‌ی تۆی گیرا کرد، دایکم له‌سایه‌ی خوداوه موسوڵمان بوو، رێی هه‌قی گرت.

جا پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ستایش و سوپاسی جوانی خودای کردو گه‌لێ قسه‌ی باشی کرد. گوتم: ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خودا! بپارێره‌وه له‌خودا که‌من و دایکم، له‌لای موسوڵمانانی به‌نده‌کانی خۆی خۆشه‌ویست بکا و ئه‌وانیش له‌لای ئێمه‌ خۆشه‌ویست بکا. فهرمووی: ئه‌ی خودایه‌! ئه‌م به‌ندۆکه‌، به‌نده‌ بچکۆله‌ی خۆت له‌گه‌ل دایکیا هه‌ردووکیان خۆشه‌ویست بکه‌ له‌لای موسوڵمانانی به‌نده‌کانی خۆت، وه‌ موسوڵمانانیش خۆشه‌ویست بکه‌ له‌لای ئه‌وان!

ئەبو ھورەیرە (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: بۆیە ئەوێ موسولمان بێ و ناوی من بیستی، منی خوێش دەوی، باخوێشم نەبینی و ھەر لەدوور دەوێ ناوم بیستی. {تاج/۳، زنجیرە: ۶۲، ژمارە: ۳۵۲۲ ج/۴ = باسی ئەبو ھورەیرە}.

۱۷۰۹- عَنْ عُرْوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) قَالَتْ: أَلَا يُعْجِبُكَ أَبُو هُرَيْرَةَ جَاءَ فَجَلَسَ إِلَى جَنْبِ حُجْرَتِي، يُحَدِّثُ عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يُسْمِعُنِي ذَلِكَ، وَكُنْتُ أُسَبِّحُ، فَقَامَ قَبْلَ أَنْ أَقْضِيَ سُبْحَتِي، وَلَوْ أَدْرَكْتُهُ لَرَدَدْتُ عَلَيْهِ، إِنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَمْ يَكُنْ يَسْرُدُ الْحَدِيثَ كَسَرْدِكُمْ. قَالَ: ابْنُ شَهَابٍ، وَقَالَ ابْنُ الْمُسَيَّبِ: إِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَالَ: يَقُولُونَ: إِنَّ أَبَا هُرَيْرَةَ قَدْ أَكْثَرَ وَاللَّهُ الْمَوْعِدُ، وَيَقُولُونَ: مَا بَالُ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ لَا يَتَحَدَّثُونَ مِثْلَ أَحَادِيثِهِ، وَسَأَخْبِرُكُمْ عَنْ ذَلِكَ: إِنَّ إِخْوَانِي مِنَ الْأَنْصَارِ كَانَ يَشْغَلُهُمْ عَمَلُ أَرْضِيهِمْ، وَإِنَّ إِخْوَانِي مِنَ الْمُهَاجِرِينَ كَانَ يَشْغَلُهُمُ الصَّفْقُ بِالْأَسْوَاقِ، وَكُنْتُ أَلْزِمُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) عَلَى مِلِّ بَطْنِي، فَأَشْهَدُ إِذَا غَابُوا، وَأَحْفَظُ إِذَا نَسُوا، وَلَقَدْ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَوْمًا: «أَيُّكُمْ يَبْسُطُ ثَوْبَهُ فَيَأْخُذُ مِنْ حَدِيثِي هَذَا ثُمَّ يَجْمَعُهُ إِلَى صَدْرِهِ فَإِنَّهُ لَمْ يَنْسَ شَيْئًا سَمِعَهُ؟» فَبَسَطْتُ بُرْدَةً عَلَى حَتَّى فَرَعْتُ مِنْ حَدِيثِهِ ثُمَّ جَمَعْتُهَا إِلَى صَدْرِي، فَمَا نَسِيتُ بَعْدَ ذَلِكَ الْيَوْمَ شَيْئًا حَدَّثَنِي بِهِ، وَلَوْلَا آيَاتُنَا أَنْزَلْنَاهُمَا اللَّهُ فِي كِتَابِهِ عَزَّ وَجَلَّ مَا حَدَّثْتُ شَيْئًا أَبَدًا: (إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى) إِلَى آخِرِ الْآيَتَيْنِ). {الحديث: ۶۳۴۹ = ۶۳۵۸ فم. تجريد البخاري/۴، رقم: ۱۴۲۷ = ۳۵۶۸، ۳۵۶۷. أبو داود. العلم: ۳۶۵۵. تحفة الأشراف: ۱۶۶۹۸}.

عورە (رەحمەتی خودای ئی بن) فەرمووی: عایشە پوورم (رەزای خودای ئی بن) پێی فەرمووم: تەماشای ئەبو ھورەیرە ناکە چەند سەیرە، ھاتووێ لەپال ھۆدەکە من دانیشتووێ فەرمووێ پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەگێرێتەو، دەنگیش ھەل دەبرێ، تەمەن گویم ئی بن. {ژمارە: ۱۵۸۳}.

عایشە فەرمووی: من لەوکاتەدا نوێزی سوننەتەم دەکرد، ھەتا نوێژەکەم تەواوکرد ئەو رویشتبوو، دەنا بەرپەرچەم دەدا یەوێ تێم دەگەیاندا: کە پێغەمبەر

(دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) له‌قسه‌کردنا وه‌ك ئێوه به‌په‌له‌ نه‌بوو، نه‌یده‌دا به‌سه‌ریه‌كا، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) وا به‌شینه‌یی و له‌سه‌رخۆ، به‌روونی و ره‌وانی فه‌رمایشتی ده‌فه‌رموو، ئه‌گه‌ر كه‌سێ بیویستبایه‌ قسه‌كاني بژمێرێ، به‌ ئاسانی ده‌یژماردن. {ته‌جرید/٤، ژماره‌: ١٤٢٧}.

ئیبنو شیه‌اب، كه‌ ناسراوه‌ به‌زه‌وه‌ری، فه‌رمووی: ئیبنولوسه‌یه‌به‌ فه‌رمووی: ئه‌بو هوره‌یره (ره‌زای خودای گه‌وره‌ی ئی بێ) فه‌رمووی: ده‌لێن: ئه‌بو هوره‌یره فه‌رمووده‌ زۆر ده‌گێرپێته‌وه‌، واده‌ی من و واده‌ی ئه‌وان دیوانی خودایی، كه‌ له‌وێ راست و درۆ ده‌رده‌كه‌وێ و ده‌رده‌كه‌وێ كه‌كێ له‌سه‌ر حه‌قه‌، پێم ده‌لێن: ئه‌ی بۆ كۆچكاران و یاریده‌ده‌ران به‌قه‌د تۆ حه‌دیث و فه‌رمووده‌ی پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) ناگێرنه‌وه‌؟ ده‌ی خۆم پێتان بلێم كه‌ ئه‌مه‌ بۆ وایه‌، چونكه‌ برا یاریده‌ده‌ره‌كانمان خه‌ریکی خۆش كردنی زه‌وی و زارو فه‌لایی بوون و برا كۆچكاره‌كانیشمان خه‌ریکی سه‌ودا و ئالو وێڵی ناوبازار بوون، به‌لام من، به‌نانه‌ سکی، ده‌لكام به‌ پێغه‌مبه‌ره‌وه‌و خزمه‌تی ئه‌وم به‌رنه‌ئهدا، ئه‌وانیش له‌وێ نه‌بوونا‌یه‌ من هه‌ر له‌خزمه‌تیا ده‌بووم، گه‌لێ شت هه‌بوو ئه‌وان ده‌ستیان نه‌ده‌په‌رژا له‌به‌ری بكه‌ن، له‌به‌رنه‌وه‌ له‌بیریان ده‌چۆوه‌، به‌لام من مه‌ودام هه‌بوو، له‌به‌رم ده‌گه‌ردو به‌باشی ره‌وانم ده‌گه‌رد، سه‌ره‌رای ئه‌وه‌یش، هۆیه‌کی گه‌رنه‌تر هه‌یه‌: رۆژێ حه‌ززه‌ت (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) فه‌رمووی: (كامتان ده‌یه‌وێ كه‌ فه‌رمووده‌ی من وهره‌بگرێ و له‌بیری نه‌چێته‌وه‌، با جله‌كاني دابخات و له‌م فه‌رموودانه‌ی منی تێبكا و له‌پاشا كه‌ من ئی بوومه‌وه‌ له‌قسه‌كردن، جله‌كه‌ی كۆبكاته‌وه‌و ببنییت به‌سینگیه‌وه‌، ئێتر هه‌ر فه‌رمووده‌یی له‌من ببیستی قه‌ت له‌بیری ناچێ).

ئه‌بو هوره‌یره فه‌رمووی: جامنیش به‌رمالێكم به‌سه‌رشانه‌وه‌ بوو، رام خست هه‌تا له‌ فه‌رمایشته‌كه‌ی ئی بۆوه‌، ئینجا چمكه‌كاني به‌رمالێكم كۆكرده‌وه‌و گه‌رم به‌سینگ و به‌رۆكمه‌وه‌، ئێتر له‌ورۆژه‌ به‌دواوه‌، پێغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بێ) هه‌رچی فه‌رمووبێ پێم، فه‌رامۆشم نه‌كردوووه‌و قسه‌ی ئه‌وم له‌بیرنه‌چوووه‌!

له بهر ئەم دوو ئایه تهش نهیئ که خودا له نامه ی خویدا ناردوونی، بپرای بپرای هیچ فەرمووده یه کم نه ده گێڕایه وه، ئەمەیش ئەو دوو ئایه تانه یه:

{ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ، إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّاهُ فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ - البقرة - ٢ / ١٥٩ - ١٦٠ }:

واته: بهراستی ئەو زانیانه که ئەو ئایهت و بهلگه روژنانه دهشارنه وه، که ئیچه نازلمان کردوون بۆ شارەزا کردنی بهرە ی ئاده م بۆ ریگه ی راست، پاش ئەوه ی که زۆر به جوانی به پیی پیداو یست و شوین، روژنمان کردنه وه له ته وراتا، که نامه ی خودایه، تا ئەو خه لکه تی بگهن. بهراستی ئەم به ناو زانیانه، ئەم جوړه مالووم و قه شه هه ق هه شارده رانه هه موویان خودای گه و ره خوی له عنهت و نه فره تیان لی دهکا، وه ههروه ها نه فرینکه رانی تریش له عنهت و نه فرینیان لی دهکهن، وهک فریشه گانی خوداو پیاوani سه ر به ئایین، مه گه ر نه وانیه یان که په شیمان ببنه وه له شارده وه ی زانستی ئایینی. وه خوو ره وشت و رهفتار و کرداری خویان چاک بکهن، وهشته هه شارده راره که یان ئاشکرا کردو دهریان بری، ته نیا نه مانه یان ته و به و په شیمان بوونه وه یان لی گیرا دهکهم، چونکی من ته و به و په شیمانی بهنده ی ته و به کاری په شیمانی خۆم قه بوول دهکهم، من له هه موو که سی مه ره دبانه تر م بۆ بهنده ی خۆم. { تاج/ ٣، زنجیره: ٦٢، ژماره: ٢٥٢١ ج/ ٤ } + { تاج/ ٣، زنجیره: ١٨، ژماره: ٣٣٥٣ ج/ ٤ = چاپی چواره م } . گه و ره یی جه عفه ری کوری نه بو طالیب.

١٣٠٤) باسی گه و ره یی نه بو دو جانه: سه ماکی کوری خه ره شه (ره زای خودای لی

بی). (٦٣٠٣)

باب: فِي فَضْلِ أَبِي دُجَانَةَ سَمَالِ بْنِ حَرْشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

١٧١٠- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخَذَ سَيْفًا يَوْمَ أُحُدٍ، فَقَالَ: «مَنْ يَأْخُذْ مِنِّي هَذَا؟» فَبَسَطُوا أَيْدِيَهُمْ، كُلُّ إِنْسَانٍ مِنْهُمْ يَقُولُ: أَنَا، أَنَا.

قَالَ: «فَمَنْ يَأْخُذْ بِحَقِّهِ»؟ قَالَ: فَأَحْبَبُ الْقَوْمِ، فَقَالَ سِمَاكُ بْنُ خَرْشَةَ أَبُو دُجَانَةَ: أَنَا آخُذُهُ بِحَقِّهِ. قَالَ: فَأَخَذَهُ فَفَلَقَ بِهِ هَامَ الْمُشْرِكِينَ. {الحديث: ۶۳۰۳ = ۶۳۱۱ فم}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزى خۇداى ئى بى) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروۋى خۇداى لەسەر بى) لەرۋزى غەزى ئوھوددا، شمشىرىكى ھەلگرتو فەرموۋى: (كى ئەمەم ئى وەردەگرى؟).

ھەموۋىيان دەستىيان بۆى درىژ كەردو ھەركەسە دەيگوت: من، من، فەرموۋى: (بەلام كى بەمەرجى ئەو ۋەرى دەگرى كەھەقى خۆيى پى ئەدا؟).

ئىتر كۆرگەل كسانەو، بەلام ئەبو دوجانە: سىماكى كۆرى خەرەشە، فەرموۋى: ئەى پېغەمبەرى خۇدا! من ۋەرى دەگرم ۋەھقى خۆيى دەدەمى. فەرموۋى: جا ئەبو دوجانە شىرەكەى وەرگرتو كەللەى بىتەرستەكانى پى يەكالا دەكردەو ۋەھقۇپەق دەكردا. {تاج/۳، زنجىرە: ۵۲، ژمارە: ۲۴۸۳ ج/۴}.

روونكرندنەو:

ئەبو دوجانە ناۋى سىماكى كۆرى خەرەشەى، ئەنصارىيە، ساعىدىيە، ئامادەى جەنگى بەدربو، لەخزمەتى پېغەمبەردا، لەرۋزى ئوھوددا، لەگەل موصەبى كۆرى عومەيردا، بەرگرىيەكى گرنگيان لە پېغەمبەر كەرد، موصەب شەھىد بوو، لەكوشتنى موسەيلەمەى كەذابدا، لەگەل عەبدوللاى كۆرى زەيدى كۆرى عاصىم ۋەھشى كۆرى ھەربدا ھاۋەشى كەرد، لەغەزى ئوھوددا، لەكاتى بەرگرىيە لە پېغەمبەر زامى زۆرى ئى كرا. كاتى شمشىرەكەى لە پېغەمبەر (دروۋى خۇداى لەسەر بى) وەرگرت، عەرزى كەرد: قوربان ھەقى خۆى چىيە كەپپى بەدەم؟

فەرموۋى: (ھەرگىز موسولمانى پى نەكوژى، كە ئەو شمشىرەشت پى بوو لەبەر بىپرو ھەل نەيەيت!).

ئەبو دوجانە (رەزى خۇداى ئى بى) لەيەمامە شەھىد بوو. {تاج/۳، زنجىرە: ۵۲، ژمارە: ۲۴۸۳ ج/۴ = چاپى چوارەم}. چاكىتى سىماكى كۆرى خەرەشە.

١٣٠٥) باسی گەورەیی ئەبو سوفیان، کە ناوی سەخری کوری هەریە (رهزای خودای

لی یی). (٦٣٥٩)

باب: فِي فَضْلِ أَبِي سُفْيَانَ: صَخْرُ بْنُ حَرْبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

١٧١١- عَنْ أَبِي زُمَيْلٍ قَالَ: حَدَّثَنِي ابْنُ عَبَّاسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: كَانَ الْمُسْلِمُونَ لَا يَنْظُرُونَ إِلَى أَبِي سُفْيَانَ وَلَا يَقَاعِدُونَهُ، فَقَالَ لِلنَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): يَا نَبِيَّ اللَّهِ ثَلَاثٌ أُعْطِيْنِهِنَّ، قَالَ: «نَعَمْ». قَالَ: عِنْدِي نِسَاءُ الْعَرَبِ وَأَجْمَلُهُ: أُمُّ حَبِيبَةَ بِنْتُ أَبِي سُفْيَانَ أَرْوَجُكَهَا، قَالَ: «نَعَمْ». قَالَ: وَمُعَاوِيَةُ تَجْعَلُهُ كَاتِبًا بَيْنَ يَدَيْكَ. قَالَ: «نَعَمْ». قَالَ: وَتَوَمَّرَنِي حَتَّى أَقَاتِلَ الْكُفَّارَ كَمَا كُنْتُ أَقَاتِلُ الْمُسْلِمِينَ. قَالَ: «نَعَمْ». قَالَ أَبُو زُمَيْلٍ: وَلَوْلَا أَنَّهُ طَلَبَ ذَلِكَ مِنَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مَا أُعْطَاهُ ذَلِكَ، لِأَنَّهُ لَمْ يَكُنْ يُسْأَلُ شَيْئًا، إِلَّا قَالَ: «نَعَمْ». {الحديث: ٦٣٥٩ = ٦٣٦٨ فم}:

ئەبو زومەیل فەرمووی: ئیبنو عەباس (رهزای خودای لی یی) فەرمووی: لەپێشدا موسوڵمانان بەچاویکی باش تەماشای ئەبو سوفیانی باوکی موعاوییەیان نەدەکردو لەگەڵیا دانەدەنیشتن لەبەر کردەوی پیشووی، تا ئەبو سوفیان عەرزێ پێغەمبەری کرد: ئەو پێغەمبەری خودا! ئەم سێ شتەم پێ خەلات بکەو ئەو سێ تکیایەم هەیه لەخزمەتتا، فەرمووی: (بەئێ باشە).

ئەبو سوفیان فەرمووی: ئوم حەبیبە کچم کە ئافرەتی وا جوان و نازداری تر کەم هەیه لەناو عەرەبا، کە بو خانەدانیش کچی ئەبو سوفیانە، دەمەوی خۆم ماری بکەمەوه لێت و ماری بپێنەوهکە تازە بکەمەوه بۆت. فەرمووی: (بەئێ، باشە).

ئەبو سوفیان فەرمووی: موعاوییە کوریشم بکە بە میرزای بەردەستی خۆت. فەرمووی: (بەئێ باشە).

فەرمووی: (خۆشم بکە بەسەرلەشکر تا چۆن کاتی خۆی لەدژی سوپای موسوڵمانان شەرم دەکرد ئیستایش ئاوا شەڕبکەمەوه لەدژی لەشکری کافران و بیباوەران)، فەرمووی: (بەئێ باشە).

ئەبو زومەیر فەرمووی: خۆی داوای ئەم داواکارییانەى کرد لە پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەنا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەوانەى لەخۆیەوه پێ نەدەدا. چونکە عادەتى حەزرەت (دروودی خودای لەسەر بێ) وابوو دەستى نەدەنا بەرووی کەسەوه، داوای هەرشتیکیان ئی دەکرد بەپێى توانا دەیفەرموو: باشە). {تاج/۳، زنجیرە: ۳۴، ژمارە: ۳۲۴} چاکىتى ئەبو سوفيانى کورى حەرب.

روونکردنەوه:

ئەبو سوفيان ناوی سەخرى کورى حەربە، لەپیش ئىسلام بوونا، دوژمنىكى سەر سەختى ئىسلام و موسولمانان بوو، دايكى ئەبو سوفيان ناوی سەفیهى کچى حەربى ئەلهیلا لیهیه، لە باوکەوه پوورى مەیمونەى هاوسەرى پێغەمبەرە (دروودی خودا لەسەر پێغەمبەر و رمزای خودا لەسەر هەموو هاوێ و هاوسەر و پەپرەوانى بێ). ئەبو سوفيان بەتەمەن دەسائ لە پێغەمبەر گەورەتر بوو، سائى ئازادکردن (فەتخ) ی مەککە ئىسلام بوو، لەغەزای حونەینا لەگەل موسولمانان بوو، هەروا لەغەزای تائیف، لەروژى ئوحدو لەروژى ئەحزاب، سەرۆکى بپەرستەکان بوو، بەرلەوه ئەبو سوفيان ئىسلام ببى، پێغەمبەر ئوم حەبیبەى کچى ئەبو سوفيانى مارەکرد بۆ خۆى، ئەم زاتانە فەرموودەکانى ئەویان گێراوەتەوه: ئیبنو عەبباس و قەیسى کورى حازیم و موعاوییهى کورى. لەروژى غەزای طائیف چاویكى پیکرا، چوو بۆلای پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) عەرزیکرد، دەبینى چاوم لەرێگەى خودا ئاوا پیکراوه، فەرمووی: (ئەگەر ئارەزوو دەکەیت لەخودا دەپارێمەوه چاوت چاک دەکاتەوه، حەزیش دەکەیت لەباتى چاوت خودا بەهەشتت پێ دەدا). فەرمووی: بەهەشت هەل دەبژێرم.

لەناخرو ئۆخرى تەمەنیدا کوێربوو بوو، خولامەکەى دەستى رادەکێشاو چاو ساغى دەکرد، لەسەردەمى جینشینی پێشەوا عوتمان دا، بە دەردى خودا، لەتەمەنى هەشتاو هەشت سائیدا، لەشارى مەدینەى نازدار، لەسائى (۳۰) سى گۆچیدا، گۆچى دوایى کرد.

دهلّین: وهك پئی دهگوترئ ئه‌بو سوفیان، پِیشی دهگوترئ: ئه‌بو حه‌نظه‌له، به‌ناوی کورپکی تریه‌وه که‌ناوی حه‌نظه‌له بووه، گوایه له‌غه‌زای به‌درا، به‌کافری، به‌دهستی ئیمامی عه‌لی کوژراوه. بپروانه ئه‌م جیگه‌یانه:

۱- پوخته‌ی سه‌حیحی موسلیم، ژیاننامه‌ی ئومم‌ول‌ئمنین، مه‌یمونه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر، ژماره: (۱۱۷) له‌پیشه‌وه رابورد.

۲- ئوم حه‌بیبه‌ی هاوسه‌ری پیغه‌مبه‌ر، کچی ئه‌بو سوفیان ژماره: (۳۷۰).

۳- موعاوییه‌ی کوری ئه‌بو سوفیان، ژماره: (۱۹۷).

۴- ته‌جرید بوخاری به‌کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، ژماره: (۷) ئه‌بو سوفیان.

۵- ته‌جرید بوخاری به‌کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، ژماره: (۶۳) معاویه.

۶- ته‌جرید بوخاری به‌کوردی، به‌رگی یه‌که‌م، ژماره: (۱۵۴) مه‌یمونه.

۷- ته‌جرید بوخاری به‌کوردی، به‌رگی دووه‌م، ژماره: (۶۱۴) ئوم حه‌بیبه.

۸- تاج به‌رگی سییه‌م ته‌رجه‌مه کوردیه‌که‌ی زنجیره: (۲۳)، ژماره: (۳۴۲۲)

موعاوییه.

۹- تاج به‌رگی/۲، زنجیره: ۳۴، ژماره: ۲۴۲۴. أبو سوفیان.

۱۰- تاج/۲، زنجیره: ۳۳، ژماره: ۲۰۹۴ ئوم حه‌بیبه که‌شوی کرد به پیغه‌مبه‌ر.

۱۳۰۶) باسی که‌وره‌یی جوله‌یبیب (ره‌زای خودای لی بی). (۶۳۰۸)

باب: فِي فَضْلِ جُلَيْبِيب (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۷۱۲- عَنْ أَبِي بَرزَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كَانَ فِي مَغْزَى لَهُ، فَأَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْهِ، فَقَالَ لِأَصْحَابِهِ: «هَلْ تَفْقِدُونَ مِنْ أَحَدٍ؟» قَالُوا: نَعَمْ فُلَانًا، وَفُلَانًا، وَفُلَانًا، ثُمَّ قَالَ: «هَلْ تَفْقِدُونَ مِنْ أَحَدٍ؟» قَالُوا: نَعَمْ فُلَانًا، وَفُلَانًا، وَفُلَانًا. ثُمَّ قَالَ: «هَلْ تَفْقِدُونَ مِنْ أَحَدٍ؟» قَالُوا: لَا. قَالَ: «لَكِنِّي أَفْقِدُ جُلَيْبِيبًا، فَاطْلُبُوهُ». فَطُلِبَ فِي الْقَتْلِ، فَوَجَدُوهُ إِلَى جَنْبِ سَبْعَةٍ قَدْ قَتَلَهُمْ، ثُمَّ قَتَلُوهُ، فَأَتَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَوَقَّفَ عَلَيْهِ فَقَالَ: «قَتَلَ سَبْعَةً ثُمَّ قَتَلُوهُ، هَذَا مِنِّي وَأَنَا مِنْهُ، هَذَا مِنِّي وَأَنَا مِنْهُ». قَالَ:

فَوَضَعَهُ عَلَى سَاعِدَيْهِ، لَيْسَ لَهُ إِلَّا سَاعِدَا النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: فَحُفِرَ لَهُ وَوُضِعَ فِي قَبْرِهِ. وَلَمْ يَذْكُرْ غَسْلًا. {الحديث: ۶۳۰۸ = ۶۳۱۶ فم}:

ئەبو بەرزە (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) لەیهکی لە غەزاو تەکانی خۆیدا بوو، خودا مائی تالانی زۆری بەسەردا رزاندو، تالانییەکی مفتی بۆ رەخسان، فەرمووی بە هاوێلانی: (ئایا هیچ کەستان ئی کەم بۆتەو؟) عەرزیان کرد: بەئێ، فیسارو ئەو فیسارو ئەو فیساری تریش دیارنین.

هەمەدیسەن فەرموویەو: (ئایا کەسی تەرمەو کەدیار نەبێ؟) گوئیان: ئا، ئەو سێ کەسەیش دیارنین، هەمەدیسەن فەرموویەو: (دە ئێتر کەسی تەرمەو کە بزرێ؟). گوئیان: نەخەیر، ئێتر کەس نەمەو کەدیار نەبێ. فەرمووی: (با، مەو، جۆلەیبیب لەبەر چاوم دیارنێ، ئادە بچن بۆی بگەرێن!). کاتی بۆیگەرەن لەناو کۆژراوەکاندا بوو، دۆزیانەو لەتەنیشتی حەوت کۆژراوەو بوو.

جا پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) چوو لەدیاری راوەستاو فەرمووی: (حەوتی لەدوژمن کوشکوتوو ئەوسا کوشتوو، ئەمە لەمەو من لەو، ئەمە لەمەو من لەو). فەرمووی: ئێتر هەتا گۆریان بۆ هەلکەندو نایانە ناو گۆرەکەیهو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هەردوو بایی خۆی بۆراخستو لاشەکەیی لەباوێشی خۆیدا لەسەر بازووەکانی دانا، لەو مەوێدا جگە لەباسکەکانی پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) هیچ تەخت و رایەخێکی تری لەژێردا نەبوو! ئەبو بەرزە باسی ئەوێ نەکرد: کە ئایا تەرمەکەیان شۆرد یان). {تاج/۳، زنجیرە: ۵۳، ژمارە: ۳۴۸۴ ج/۴ = چاپی چوارەم} چاکیتی جۆلەیبیب.

روونکردنەو:

جۆلەیبیب هاوێلێکی نازداری پێغەمبەر بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) ویستی ژنی بۆ بخوازی، پیاویکی ئەنصاری کچیکی هەبوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) خوازیبێنی کچەکە لەباوێکی کرد بۆ جۆلەیبیب، بەلام ژن و مێردەکە

ئەوھیان پى ناخۇش بوو، چونكى جولىھىبىب كەمى كورتو كەمى قەلھى نارىك بوو، كاتى كچەكەيان بەمەى زانى، ئەم ئايەتەى خويىند كە دەفەرموى:

{وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ - الأحزاب / ۳۶}:

كە كورتەى مەبەستەكەى ئەمەىھە: (بىريارى خوداۋ پىغەمبەرى خودا لەسەر سەرو لەسەرچاۋە، بۆ موسولمانان، چ پياۋبى، چ ژن، نابى قەت لەبىريارو فەرمانى خوداۋ پىغەمبەر دەرىچن). ئەۋجا كچەكە گوتى: من بەۋە رازىم كە پىغەمبەر پى رازىيە بۆم. جا پىغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بى) نزاى باشى بۆ ئەۋ كچەگرد، فەرموۋى:

{أَلَلَّهُمْ أَصْبَبَ عَلَيْهَا الْخَيْرَ صَبًا وَلَا تَجْعَلْ عَيْشَهَا كَدًا: خودايە! ۋەك شەستە باران خىر بىرئە بەسەر ئەم كچەدا، بەدوۋرى بگرە لە گوزەرانى دەستكورتى ۋە ھەژارى).

جا ئەم كچە شوۋى كرد بە جولىھىبىب، كە جولىھىبىب شەھىد بوو، لەناۋ ژنە ئەنصارىيە بىۋەژنەكانا، لەم كچەيان خۇش گوزەرانتر تىانەبوو).

۱۳۰۷) باسى گەۋرەىي ھەسسانى كورى تابىت (رەزاي خوداى لى بى). (۶۲۳۴ - ۶۲۴۵)

باب: فِي فَضْلِ حَسَّانِ بْنِ ثَابِتٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۷۱۳- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ عُمَرَ مَرَّ بِحَسَّانَ وَهُوَ يُنْشِدُ الشَّعْرَ فِي الْمَسْجِدِ، فَلَحَظَ إِلَيْهِ، فَقَالَ: قَدْ كُنْتُ أُنْشِدُ فِيهِ مَنْ هُوَ خَيْرٌ مِنْكَ، ثُمَّ التَفْتُ إِلَى أَبِي هُرَيْرَةَ فَقَالَ: أَنْشِدْكَ اللَّهُ أَسَمِعْتَ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «أَجِبْ عَنِّي، اللَّهُمَّ أَيْدُهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ»؟ قَالَ: اللَّهُمَّ نَعَمْ. {الحديث: ۶۳۳۴ = ۶۳۴۲ فم. تجريد البخارى / ۱، رقم: ۲۷۷ = ۴۵۳، ۳۲۱۲، ۶۱۵۲. فتح البارى. أبو داود. أدب: ۵۰۱۳. نسائي. مساجد: ۷۱۵. تحفة الأشراف: ۱۳۱۴۰، ۱۵۱۵۶}:

ئەبە ھورەبەرە (رەزاي خوداى لى بى) فەرموۋى: ھەسسانى كورى تابىتى ئەنصارى (رەزاي خوداى لى بى) لەناۋ مزگەوتەكەى پىغەمبەردا (دروۋدى خوداى لەسەر بى) لەمەدىنەى نازدار، ھۇنراۋى دەخویندەۋە، عومەرى كورى خەتاب (رەزاي خوداى لى بى) لەلايەۋە رەت بوو،

بەگۆشەى چاۋ خىسەيەكى ئى كىردو لىي مۆر بۆۋە، ھەسسانىش فەرموۋى: مەن كارى نابدە جام نەكردوۋە، تاتۇ بىزارىم ئى دەربىرى، ئالەم شوپىنى ھازىيەدا ھۆنراۋەم تىادا خويندۇتەۋە، لەۋكاتەدا پىاۋى لەتۇ باشتىش لەۋى بۈۋە، كە پىغەمبەر بۈۋە (دروۋدى خۇداى لەسەر بىن) ۋە كارەكەى مەنى لەلا پەسەند بۈۋە، ئەۋجا ھەسسان روۋى كىردە مەن ۋە فەرموۋى: توخا ئەى ئەبۇ ھورەيرە! ئايا تۇ بۇخۇت لە پىغەمبەرت نەبىستوۋە كە بەمەن بىفەرموۋى: (ئەى ھەسسان! لەجىياتى مەن، تۇ بەشىعەر ۋەرام ۋە پەرىپەرجى تانە ۋە تەشەر ۋە رەخنەى بىپرواكان بىدەرەۋە، خۇدايە! بەگىانى پاك، كە جوبرائىلە پىشتىۋانى ھەسسان بىكە)؟ ۋاتە: بەھۋى جوبرائىلەۋە يارىدەى ھەسسان بىدە، لەدانانى شىعەردا، بۇ لەسەر كىردەۋەى پىغەمبەرى خۇدا. ئايا ئەى ئەبۇ ھورەيرە! تۇ ئەمەت لە پىغەمبەر بىستوۋە يانا؟ ئەبۇ ھورەيرە فەرموۋى: مەنىش گوتەم: خۇدا ئاگادارە كەچۇن دەللىي، ئەى ھەسسان ۋايەۋ، قەسكەت راست ۋە دوستە). {تاج/۳، زىنجىرە: ۵۷، ژمارە: ۲۴۹۵ ج/۴}. چاكىتى ھەسسانى كورى ئابىت.

روۋىكىردەۋە:

ھەسسانى كورى ئابىت، ھاۋەللىكى ناسراۋى پىغەمبەرە، شاعىرىكى جوان بۈۋە، ناسراۋە بە شاعىرى پىغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بىن) لەژمارە (۱۷۱۶)، لەدۋاۋە چامەيەكى جوانى تۆماركراۋە، ھەسسان ئەنصارىيە، خەزەرەجىيە، دايكى ناۋى فۇرەيە، بە ئىسلاما گەشىتوۋە، موسولمان بۈۋە، لەگەل ژنانا پەيمانى دا بە پىغەمبەر.

ھەسسان بەم سى بەھرەيە باۋ دەدرى بەسەر شاعىرانا:

۱- لەسەردەمى نەزانىدا، شاعىرى ئەنصارەكان بۈۋە.

۲- لەسەردەمى ئىسلاما شاعىرى پىغەمبەر بۈۋە.

۳- شاعىرى سەراسەرى يەمەن بۈۋە لەسەردەمى ئىسلاما.

ھەندى دەللىن: ھەسسان ترسنۆك بۈۋە. ۋەزۇر نوكتەى لەم لايەنەۋە ئى دەگىرپنەۋە. ھەمىشە بەشىعەر بەرگىرى لە پىغەمبەر ۋە لە ئىسلام ۋە لە موسولمانان دەكرد.

حه سسان سه دو بیست سال ژیاوه، شهستی له سه رده می نه زانیداو، شهستی له سه رده می نیسلامدا، له سه رده می ئیمامی عه لیدا، له سالی په نجای کۆچیدا، له ته مه نی سه دو بیست سالیدا، به دهردی خودا مردوو. راجیایی هه یه له سالی مردنی و له کۆی سالی ته مه نی، به لام جه ماوه ری زانایان ده لێن: سه دو بیست سال ژیاوه، شهستی له نه زانی و شهستی له نیسلاما.

ئهم فهرمووده یه به لگه یه له سه ر ئه وه شیعی ری باش و سروودی دینی له شه رعا په سه نده.

۱۷۱۴- عَنْ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ لِحَسَّانَ بْنِ ثَابِتٍ: «اهْجُؤْهُمْ، أَوْ هَاجِهِمْ وَجَبْرِيلُ مَعَكَ». {الحديث: ۶۳۳۷ = ۶۳۴۵ فم. تجرید ۳/، رقم: ۱۲۹۸ = ۳۲۱۳، ۴۱۲۳، ۴۱۲۴، ۶۱۵۳}:

به پرائی کورپی عازیب (رهزای خودایان لی بن) فهرمووی: بیستم له پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) به هه سسانی کورپی ثابیتی ده فهرموو: (ئهی هه سسان! به شیعی ر ده سته ی بیباوه ران شه رو ورپکه و به تانه و ته شه ر دایان شه ره، له مکاره پیروژه دا، که له به ره ژوه ندی نیسلامه و له زیانی بیباوه رانه، جو برائیل به فهرمانی خودا له گه لتایه و پشتت ده گری). {تاج/ ۳، زنجیره: ۵۷، ژماره: ۳۴۹۶ ج/ ۴}. چاکیتی هه سسانی کورپی ثابیت.

۱۷۱۵- عَنْ مَسْرُوقٍ قَالَ: دَخَلْتُ عَلَى عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) وَعِنْدَهَا حَسَّانُ بْنُ ثَابِتٍ يَنْشِدُهَا شِعْرًا، يُشَبِّبُ بِأَيِّاتِ لَهُ، فَقَالَ:

حَصَانُ رَزَانٌ مَا تَزُنُّ بِرَبِيبَةٍ وَتُصْبِحُ غَرَّتِي مِنْ لُحُومِ الْغَوَافِلِ

فَقَالَتْ لَهُ عَائِشَةُ: لَكَتِكَ لَسْتُ كَذَلِكَ. قَالَ مَسْرُوقٌ: فَقُلْتُ لَهَا: لِمَ تَأْذِنِينَ لَهُ يَدْخُلُ عَلَيْكَ؟ وَقَدْ قَالَ اللَّهُ: (وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ)، فَقَالَتْ: فَأَيُّ عَذَابٍ أَشَدُّ مِنَ الْعَمَى؟ فَقَالَتْ: إِنَّهُ كَانَ يُنَافِحُ أَوْ يُهَاجِي عَنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). {الحديث: ۶۳۴۱ = ۶۳۴۹ فم. بخاری. مغازی: ۴۱۴۶، ۴۷۵۵، ۴۷۵۶ فتح الباری}:

مەسرووق (رەخمەتى خۇداى ئىبنى) فەرموۋى: چووم بۇ خزمەتى عائىشە (رەزى خۇداى ئىبنى)
 ھەسسانى كۆرى ئابىتى لەلابوو، پارچەيى شىعرى لە ۋەسپو مەدھى عائىشەدا
 دانابوو، دەپخوئندە ۋە بۇ، فەرموۋى: (طويل):

حَصَّانٌ رَزَّانٌ مَا تُزْنُ بِرِيَّةٍ
 وَتُضَيِّحُ غَرْغِي مِنْ لُحُومِ الْغَوَافِلِ

ۋاتە:

پاکیزە سەلار، لەگومان دوورە
 بى رازو غەیبەت، زنى روو سوورە!

ۋەگوو تریش ۋاتە: ئافرەتییكى داوینپاکو سەلارو سەنگینە ۋە گومانى خراپەى
 ئى ناکرى ۋ ناۋى کەشیش بە خراپە ئابات بەتایبەت ناۋى زنى بى ئاگای بى تاوان.
 عائىشەش پى فەرموو: بەلام تۆ خۆت ۋانیت! ناۋى زنى بى ئاگای بى تاوان
 بە خراپە دەبەیت!

مەسرووق فەرموۋى: منیش بە عائىشەم گوت: کەۋایە بۇ رىگەى ھەسسان
 دەدەیت کەبىت بۆلات؟ ۋەلحال خۇدا بۆخۆى سەبارەت بە ۋە گۆمەلە کە ھەلاتە
 گەۋرەکەیان بۇ تۆ ھەلەست، دەفەرموۋى:
 {وَالَّذِي تَوَلَّى كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ — ۱۱/۲۴}. ۋاتە: ۋەبۆ ھەریەکى لەو
 درۆزانە بەشى خۆى ھەپە لە گوناھو تاوانبارى ۋ تۆلەى تاوان، بەتایبەتى بۆ
 ئەۋکەسەیان کە کیشى تاوانەکەى ھاۋیتە سەرشانى خۆى ۋ سەرۆکایەتى درۆ
 بلاۋکردنەۋەکەى گرتبۋوۋ ئەستۆى خۆى، ئەۋە سزاۋ ئازارىکى گەل گەۋرەى بۆ
 ھەپە.

عائىشە لەۋەلاما فەرموۋى: جاجى سزایە ھەپە کە لەکویرى سەختربى؟
 ئەۋەتانی خۇدا لەم پایزى تەمەنەدا، بارى پىرى ۋ کوپرى ۋ دوو دەست گۆجى
 لىناۋە، ئەمە لەلای، لەلایەکى تریشەۋە ئەم پیاۋە لەکاتى خۆیدا لەسەر
 پىغەمبەرى دەکردهۋە. یا فەرموۋى: لەجیاتى پىغەمبەر (دروودو ۋەلاتو سەلامو

بهره‌گاتی خودای له‌سهر بی) وه‌لامی تانه و هه‌جوی بی بر‌وایانی ده‌دایه‌وه، که قسه‌ی ناشیرینیان به پی‌غه‌مبه‌رو به ئیسلام ده‌دا). {تاج/٣، زنجیره: ٥٧، ژماره: ٣٤٩٧ چ/٤}. چاکیتی هه‌سانی کوری ثابت.

روونکردنه‌وه:

مه‌سرووقی کوری نه‌جده‌ع تاب‌عییه، له‌پیاوانی (ع)ه، به‌پیی په‌راوی (ته‌ذیب الته‌ذیب لابن حجر العسقلانی). واته: له‌پیاوان (رجال)ی ش‌ه‌ش په‌راوه ناوداره‌کانی سوننه‌ته که بریتین له:

١- ص‌ه‌حیحی بوخاری.

٢- ص‌ه‌حیحی موس‌لیم.

٣- سنن ابی داود.

٤- سنن الترمذی.

٥- سنن النسائی.

٦- سنن ابن ماجه. واته: مه‌سرووق نه‌م ش‌ه‌ش کتیب‌ه ناوداره فه‌رمووده‌کانی نه‌ویان گیراوه‌ته‌وه، نه‌وه‌یش نه‌وپه‌ری سه‌روهریه له‌بابه‌تی زانستی فه‌رمووده‌دا. مه‌سرووق پیاویکی سو‌فیلکه (عابد) بوو، نازناوی نه‌بو عائیشه‌ی فه‌قیه بوو، ریوایه‌ت و گیرانه‌وه‌ی له‌زۆرینه‌ی سه‌حابه گه‌وره‌کانه‌وه هه‌یه، وه‌ک: نه‌بو به‌کرو عومه‌رو عوتمان و عه‌لی و مو‌عادی کوری جه‌به‌ل و خه‌ببایی کوری نه‌ره‌تت و ئیبنو مه‌سعوود و عائیشه و أم رؤمانی دایکی عائیشه و که‌سانی تریش.

فه‌قی و شاگردی زۆریشی بووه، که فه‌رمووده‌کانی نه‌ویان گیراوه‌ته‌وه، مه‌سرووق پیاویکی زانست خوازبوو، خه‌لکی ده‌سته ده‌سته فی‌ری سوننه‌ت ده‌کرد، سالی مه‌سرووق چوو بو‌ حه‌ج، له‌ناو سه‌جده‌دا نه‌بی له‌و ماوه‌یه‌دا نه‌خه‌وت، هه‌ر خه‌ریکی زی‌کرو شه‌ونویژ بوو، ژنه‌که‌ی مه‌سرووق ده‌یفه‌رموو: (مه‌سرووق نه‌وه‌نده له‌نویژی سوننه‌تدا ده‌وه‌ستا قاچه‌کانی ئاوسا بوون!).

مه سرووق له پشته نه بوبه كرهوه نوپژى به كۆمه لى كردووه، به خزمهت عومهر و عهلى گه يشتووه، گپړانه وهى له عوتمانوه نپيه. له تهمه نى (۶۳) شه ست و سى سالىدا، له سالى (۶۳) كۆچيدا به دهر دى خودا مردووه و نه مرى حه قى به جي هيناوه.

له شهرى قادسيه دا، ده ستيكى مه سرووق ئيفليج بوو، بهم بونه وه مه سرووق ده يفه رموو: (حه زنا كه كه ده ستم وای لى نه هاتايه، چونكه نه گهر ده ستم ساخ بوايه، دوور نه بوو كه له م شهر و شوپرى نازاوه گه لى ناو موسولمانانا به شداريم بكر دايه!).

مه سرووق يه كيك بوو له خوا په رسته ناو داره كانى كووفه ي سه رده مى خوى. له بابته ديږه هه لبه ستيكه وه، پرسيار له مه سرووق كرا، وه لامى نه دايه وه و فه رموو: (حه زنا كه كه له روژى دوا روژدا، له ناو توامارى كرده وه كانما، باسى شي عرى تيا بى!!).

زياد مه سرووقى كرد به كار مه ندى سهر (السلسله) له وى له تهمه نى شه ست و سى سالىدا، له سالى كۆچى شه ست و سيدا مردووه (ره زاو ره حمه تى خوداى گه و ره و سه روه رى لى بى). نامين.

۱۷۱۶- عَنْ عَائِشَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «اهْجُوا قُرَيْشًا فَإِنَّهُ أَشَدُّ عَلَيْهَا مِنْ رَشْقٍ بِالنَّبْلِ»، فَأَرْسَلَ إِلَى ابْنِ رَوَاحَةَ فَقَالَ: «اهْجُهُمْ». فَهَجَاهُمْ، فَلَمْ يُرْضَ، فَأَرْسَلَ إِلَى كَعْبِ بْنِ مَالِكٍ، ثُمَّ أَرْسَلَ إِلَى حَسَّانَ بْنِ ثَابِتٍ، فَلَمَّا دَخَلَ عَلَيْهِ، قَالَ حَسَّانُ: قَدْ آتَى لَكُمْ أَنْ تُرْسِلُوا إِلَى هَذَا الْأَسَدِ الضَّارِبِ بِذَنْبِهِ، ثُمَّ أَدْلَعَ لِسَانَهُ فَجَعَلَ يُحَرِّكُهُ، فَقَالَ: وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَأُفْرِتَنَّهُمْ بِلِسَانِي فَرَى الْأَدِيمَ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَعْجَلْ، فَإِنَّ أَبَا بَكْرٍ أَعْلَمُ قُرَيْشٍ بِأَنْسَابِهَا، وَإِنَّ لِي فِيهِمْ نَسَبًا حَتَّى يُلْخَصَ لَكَ نَسَبِي». فَأَتَاهُ حَسَّانُ، ثُمَّ رَجَعَ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ قَدْ لَخَّصَ لِي نَسَبَكَ، وَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ لَأُسَلِّتَكَ مِنْهُمْ كَمَا تَسَلُّ الشَّعْرَةَ مِنَ الْعَجِينِ. قَالَتْ عَائِشَةُ: فَسَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ لِحَسَّانَ: «إِنَّ رُوحَ الْقُدُسِ لَا يَزَالُ يُؤَيِّدُكَ مَا

نَافَحَتْ عَنِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ». وَقَالَتْ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «هَجَاهُمْ حَسَنٌ فَشَفَى وَاشْتَفَى». قَالَ حَسَنُ:

هَجَوْتُ مُحَمَّدًا فَأَجَبْتُ عَنْهُ وَعِنْدَ اللَّهِ فِي ذَاكَ الْجَزَاءُ
 هَجَوْتُ مُحَمَّدًا بَرًّا تَقِيًّا رَسُولَ اللَّهِ شَيْمَتُهُ الْوَفَاءُ
 فَإِنَّ أَبِي وَوَالِدَهُ وَعِرْضِي لِعِرْضِ مُحَمَّدٍ مِنْكُمْ وَقَاءُ
 تَكَلَّمْتُ بُنَيَّتِي إِنْ لَمْ تَرَوْهَا تُشِيرُ التَّقَعُّ مِنْ كَفَنِي كَدَاءِ
 يُبَارِينَ الْأَعْنَةَ مُضْعِدَاتٍ عَلَى أَكْثَافِهَا الْأَسْلُ الظَّمَاءُ
 تَظَلُّ حَيَادُكَا مُتَمَطَّرَاتٍ ثَلْثُمُهُنَّ بِالْخُمْرِ النَّسَاءُ
 فَإِنْ أَعْرَضْتُمُو عَنَّا اعْتَمَرْنَا وَكَانَ الْفَتْحُ وَالْكَشْفُ الْغِطَاءُ
 وَإِلَّا فَاصْبِرُوا لِضِرَابِ يَوْمٍ يُعْزِ اللَّهُ فِيهِ مَنْ يَشَاءُ
 وَقَالَ: اللَّهُ قَدْ أَرْسَلْتُ عَبْدًا يَقُولُ الْحَقَّ لَيْسَ بِهِ خَفَاءُ
 وَقَالَ: اللَّهُ قَدْ يَسَّرْتُ جُنْدًا هُمُ الْأَنْصَارُ عَرْضَتْهَا اللَّقَاءُ
 لَنَا فِي كُلِّ يَوْمٍ مِنْ مَعْدٍ سَبَابٍ أَوْ قِتَالٍ أَوْ هِجَاءُ
 فَمَنْ يَهْجُو رَسُولَ اللَّهِ مِنْكُمْ يَمْدَحْهُ وَيَنْصُرْهُ سَوَاءُ
 وَجَبْرِيلَ رَسُولَ اللَّهِ فَيَنَازِرُوهُ الْقُدُسَ لَيْسَ لَهُ كِفَاءُ
 {الحديث: ۶۳۴۵ = ۶۳۵۳ فم:}

عائشہ (رمزای خودای بی) فہرمووی: پیغہ مبہر (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمووی: (ہہجوی
 قورہیش بکہن، چونکہ لہتیرہ باران چاکتر کاریان لی دہکا، نہوجا پیغہ مبہر (دروودی
 خودای لہسہر بی) ناردی بولای عہدوللای کوری رہواحہ، کہشاعیر بوو، ہہتا خوسپ
 (ہہجویان بکاو فہرمووی پیی: (ہہجویان بکہ).

نہویش ہہجوی کردن، بہلام بہدلیان نہبوو، نہنجا ناردی بولای کہعبی کوری
 مالیک، نہویش ہہروا، لہپاشدا ناردی بہشوین حہساندا، کہہاتہ خزمہتی گوتی:
 ناخری ناردتان بہشوین شیرہ گہورہدا!

ئینجا زمانی دەرکیشاو دەستی کرد بەزمان بزوان و بادان، فەرمووی: بەوگەسە کەتۆی کردوو بە پیغمبەری راست و دروست، وەك کەولەشر، بەشیعرو ھەلبەست شرو ووریان دەکەم.

پیغمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ھیواش، پەلەمەگە، ھەتا ئەبوبەکر رشتە ی رەسەنی منت بۆ دیاری نەکا دەست پێ مەکە، چونکە بنەچە ی خوشم لەوانە. ئەبو بەکریش لەھەموو کەس باشتر رەگەزو رەچەلەکی قورەیش دەناسێت).

لەپاشدا ھەسسان چوو ە خزمەتی پیغمبەر و ەرزیکرد: قوربان! ئە ی پیغمبەری خودا! ئەبوبەکر بە جوانی و ریکوپییکی رشتە ی رەسەنی تۆ ی بۆ دیاری و دەستنیشان کردم، بە خودایە کەتۆی کردوو بە پیغمبەری راست و دروست وەك چۆن تەلەموو، سفت و ساخ و پاک لەھەویر دەرەکیشری، ئاوا تۆیان ئی جیادەکەمەو.

جا ەزەرت (دروودو سلاوو رەحمەت و بەرەکەتی خودای گەورە و مەزنی لەسەر بێ) فەرمووی: (دەسا بزانی، تاتۆ لەسەر خودا و پیغمبەری خودا بکەیتەو، ھەمیشە جوبرائیل دەست دەگری بە پشتت و خودای گەورە و سەرورەر پشتیوانتە بێ).

ھەسسان (رەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: (بەحری وافر):

هَجَوْتُ مُحَمَّدًا فَأَجَبْتُ عَنْهُ
وَعِنْدَ اللَّهِ فِي ذَاكَ الْجَزَاءُ
هَجَوْتُ مُحَمَّدًا بَرًّا تَقِيًّا
رَسُولَ اللَّهِ شَيْمَتُهُ الْوَفَاءُ
فَبِإِني أَبِي وَالِدُهُ وَعَرْضِي
لِعَرْضِ مُحَمَّدٍ مِنْكُمْ وَقَاءُ
تَكُنْتُ بُنْيَتِي إِنْ لَمْ تَرَوْهَا
ثَغِيرُ النَّفْعِ مِنْ كُنْفِي كَدَاءُ

يَا رِينَ الْأَعْنَةَ مُضْعِدَاتِ
 عَلَى أَكْثَافِهَا الْأَسْلُ الظَّمَاءُ
 تَظَلُّ جِيَادُنَا مُتَمَطَّرَاتِ
 ثَلَطْمُهُنَّ بِالْخُمْرِ النَّسَاءُ
 فَإِنْ أَغْرَضْتُمُو عَنَّا اعْتَمَرْنَا
 وَكَانَ الْفَتْحُ وَالْكَشْفُ الْفِطَاءُ
 وَإِلَّا فَاصْبِرُوا لِضِرَابِ يَوْمٍ
 يُعْزُ اللَّهُ فِيهِ مَنْ يَشَاءُ
 وَقَالَ: اللَّهُ قَدْ أَرْسَلْتُ عَبْدًا
 يَقُولُ الْحَقَّ لَيْسَ بِهِ خَفَاءُ
 وَقَالَ: اللَّهُ قَدْ يَسَّرْتُ جُنْدًا
 هُمُ الْأَنْصَارُ غَرَضَتْهَا اللَّقَاءُ
 لَنَا فِي كُلِّ يَوْمٍ مِنْ مَعَدَ
 سَبَابٍ أَوْ قِتَالٍ أَوْ هِجَاءٍ
 فَمَنْ يَهْجُو رَسُولَ اللَّهِ مِنْكُمْ
 وَيَمْدَحْهُ وَيَنْصُرْهُ سَوَاءٌ
 وَجَبْرِيلَ رَسُولُ اللَّهِ فِينَا
 وَرُوحُ الْقُدُسِ لَيْسَ لَهُ كِفَاءُ

واته:

زەمی موحەممەد دەکە، ئەمەن دەدەم وەلامی
 پاداش لەبۆ من هەیهو، تۆلەش بو تۆی نەفامی
 زەمی موحەممەد دەکە، بە مانگەشەو وەپینە!
 پیغەمبەرێ خۆدایە، زۆر بەهەوفاو بەدینە
 من خۆم و کەس و کارم، نامووس و حال و مالم
 شوورای نامووسی ئەوین، خۆم و مال و مالم!

یەك يەك لەكۆستی روژم، دابنیشم بۆ شیوەن
گەر هەلمەتی شیرانه، لەهەر چارلاوە نەبەن
روژی رووناکی ئێوە، وەك شەوێ زەنگ لی نەكەن
لەخوینی ئێوەی دوزمن، شیرو تیریان ئاوەدەن
ولاخ و رەخشی ئێمە، كە بەرەسەن، رەسەن!
بەهێرشى بى و جان، تۆلەتان لی دەسەن!
باراناوی ئارەقیان، بەس لەكاتی ووجانا
ژنان بەناز دەیسرن، بەسەر پۆشى خۆيانا
گەر ئێوە شەر فرۆش نین، ئێمە بۆ عەمرە هاتووین
بۆ ئێوەش دەرەكەوی، ئەو حەقەى پێى راهاتووین
دەنا خۆتان رابگرن، بۆ رەبەى شیرو تیرمان
بەفەرمانى خوداوەند، سەردەكەوی لەشكرمان
خودا بۆخۆی دەفەرموی: ناردوو مە بەندەى باش
هەق بێژەو لەگەڵیەتی، سۆپایی لەپێش و پاش
وەك شیرى نەڕ لەمەیدان، سەرسنگیان داكوتاوە
تانەو تەشەرى ئێوە، بەشیر دەدەنە دواوە
ئێوە لەبەر بى و ئاى و، بى نرخى و بى دینیان
یەكسانە لامان زەم و، رەف و ئەنا خوانیتان!
چونكە رابەرى ئێمە، گیانی پاك پشتی دەگری
ئێتر كى یە رادەى بى؟ بى بەرابەر بەو بگری!

بە پەخشانیشت واتە:

تۆ رەفو خوسپو هەجوى موحەممەد (دروودی خودای لەسەر بى) دەكەى من لەجیاتى
ئەو زاتە وەلامت بدەمەو، بەهیاو تەمای پاداشى باش لەلای خودای گەورە، دیارە
كەتۆش بە تۆلەى سەختى خۆت دەگەى، موحەممەد زەم هەلناگرى، چونكە ئەو
پیاویكى زۆر زۆر باشە، خێرخواو خوا ناس و راست و راستالە، ئەو پێغەمبەر و
فروستادەى خودایە، مەردو جەوانمەردو بە ئەمەك و بەوفايە، لەبەرئەو من
خۆم و هۆزم و كەس و كارم و سەرو حال و مال و منال و نامووسم هەموو دەكەم

بەقوربانى موخەممەدى نازدارو خۇشەويستو، دەبين بەقەلاو پەرژىن و سوپەر بۇ ئابروو نامووس و شەرفى موخەممەد!

وہ يەكە يەكە لەشىنى كۆرۈ كچەكانما دابنىشم و بەرودوا شيودەنيان بۇ بگيرم ئەگەر نەيانبىنم وەك بەچكە شير لەھەر چوارلاوہ بەسواری و بە پيادەيى، ھەلمەتى شيرانە نەبەنە سەرتان و دانەى كەدا، كەدانەى سەرووی مەككەيە لەتەپ و تۆزى ھيرشى بيسامانيان نوقم نەكەن و رۆزى رووناكتان لى نەكەن بەشەوى تاريك و نوتەك و لەخوينى دوشمنانى موخەممەد، شير و تير و رمەكانيان ئاو نەدەن و ئاو پاش و ئاو دانەوہيان نەكەن!

ئەسپو و لاخەكانمان، كە بەرەسەن رەسەن، ھەميشە لەھيرش و ھەلمەت و شالوادان بۆسەر ئيوە، لەبەرئەوہ ئارەقيان وشك ناييتەوہ، مەگەر ئەوہندە كە ژنەكانمان، لەكاتى پشوودان و وچان گرتندا، بەسەرپۇش و چارشيوەكانى خويان، نەك بە پەرۇ شرو شتى وا، زۆر بەقەدرو ريزەوہ وشكيان بكەنەوہ و سەرلەنوئى رنەك و قاشاويان بكەن و رەنەقيان پى ھەلبەيننەوہ و ئامادەيان بكەنەوہ بۇ ھەلمەتلىكى نوئى، جا ئەگەر ئيوە لەكەلى شەيتان دینە خوارەوہ، ئەوا ئیمە شەر فروش و شەر خوازنين، ئيتىر خۇشى و ناشتى دەكەويتەوہ و ئاسايش بال دەكيشى بەسەر و لاتا و ھەق و ناھەقى دەردەكەوى بۇ ھەردوولا.

ئەگينا ئەوا خۇتان بگرن بۇ گورزو گۇپالمان، بۇ شەرە نيزەو شەرە شير و تيرمان، لەو رۆژەدا كەخودا بەخواستى خۇى خۇشەويستانى خۇى سەردەخا و سەريان بەرزەدەكاتەوہ و كەللەى دوژمن لەبەرپييانا، گۇيىنى پى دەكەن.

خوداوەندى گەورەو مەزن دەفەرموى: من لەشكرىكم لەبەندە باشەكانى خۇم سازکردووہ و كردوو من بەيارو ياورو ياريدەدەر بۇ بەندەيەكى باشى خۇم، كە رەفتارى ئەو بەندەيەم وايە ھەميشە كردوو يەتى بەپيشە راستگۆ و راست و راستالەو ھەق گۆيەو لەراستى لارى نيبەو لەراستى ھەق سەرى پيوە نيبە!

لەشكرەكەشى ھەموودەم لەسەرپين و ئامادەن و لەسوپاي كوفرو ناھەقى كۆناكەن و شەوو رۆژ خەبات دەگيرن و لەمەيدانى نەبەردو لە كۆرى شەردا، وەك

شېرى نەپ لەمەيدانا، نرگەو نەپ نەپان دىۋ سىنگيان وەك سىنجووق و سنگ داکوتاۋە!

ئەو پېغەمبەرە نازدارە ھەموو رۇژى، لەنەفامو دەست درېژكەرەكانى قورەيشەۋە، كەنەۋە مەھەددى كورې ەدنەن، تووشى شەرە جنىۋو شەرۋ شۆرۋ ھەراۋ قسەى ناشىرىن دەبى، ۋەلى ئىۋە ئەى مىللەتى بى برۋاى! ئەى دەستەى نەفامان و نەزانان! خۇتان چىن و شەرۋ رەفو جىمىنتان چىيە، ئىۋە لەبەر بى نرخی و بى ۋىلى و سووك و ترۋى خۇتان، لەلامان چۈن يەكە: چ خوسپى پېغەمبەر بىكەن و چ مەدحى بىكەن و چ لەسەرى بىكەنەۋە و چ لەسەرى نەكەنەۋە، ھەموۋى يەكسانە بۇ ئەۋ نەسوود و نەزىانى پى ناگەيەنى، چۈنكە ئەۋ خوداى لەگەلەۋ جوبرائىل، كە گيانى پاكە، پەيتا پەيتا موزدەى سەرگەۋتنى بۇ دەھىنى، كە شتى ۋا ھەرگىزاۋ ھەرگىز ھاۋتاى نىيە.

عائىشە فەرموۋى: جا بەگوپى خۇم گويم لى بوو، پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بەزمانى شىرىنى خۇى، فەرموۋى: (حەسسان شەرۋ وورې كردن و داخى دلى خۇى و داخى دلى موسولمانانى پى رشتن!). {تاج/۳، زنجىرە: ۵۷، ژمارە: ۳۵۰۰ چ/۴}. چاكىتى حەسسانى كورې ثابت.

۱۳۰۸) باسى كەۋرەيى جەريرى كورې ەبدوللاى ئەلبەجەلى (رەزاى خوداى لى

بى). (۶۳۱۳ - ۶۳۱۷)

باب: فِي فَضْلِ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ الْبَجَلِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

۱۷۱۷- عَنْ جَرِيرٍ قَالَ: مَا حَبَّبَنِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُنْذُ أَسْلَمْتُ، وَلَا رَأَيْنِي إِلَّا تَبَسَّمَ فِي وَجْهِهِ). {الحديث: ۶۳۱۴ = ۶۳۲۲ فم. بخارى. جهاد: ۳۰۳۵، ۳۸۲۲، ۶۰۸۹. ترمذى. مناقب: ۳۸۲۰. ابن ماجه. المقدمة: ۱۵۹. تحفة الأشراف: ۳۲۲۴}:

جەریرى كورې ەبدوللاى ئەلبەجەلى (رەزاى خوداى لى بى) فەرموۋى: لەۋساتەۋە كە

ئىسلام بووم، ھەر ۋەختى بىم وىستايە كەبچىم بۇ خزمەتى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر

بى) دواى نەدەخستىم و يەكسەر مۇلەتى دەدام و دەچوومە خزمەتى، ھەر كاتىكىش

که به خزمه‌تی دهگه‌یشتم به‌روویه‌کی گه‌شه‌وه، به‌ده‌می پر له‌زمرده‌خنه‌وه
پی‌شوازیی لی ده‌کردم).

۱۷۱۸- عَنْ جَرِيرٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
«يَا جَرِيرُ أَلَا تُرِيدُنِي مِنْ ذِي الْخُلَصَةِ؟» بَيِّتَ لِحُثْعَمَ كَانَ يُدْعَى كَعْبَةَ الْيَمَانِيَّةِ، قَالَ:
فَنَفَرْتُ إِلَيْهِ فِي خَمْسِينَ وَمِائَةِ فَارِسٍ، وَكُنْتُ لَا أَتُبْتُ عَلَى الْخَيْلِ، فَذَكَرْتُ ذَلِكَ لِرَسُولِ
اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَضَرَبَ بِيَدِهِ فِي صَدْرِي فَقَالَ: «اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ، وَاجْعَلْهُ هَادِيًا
مَهْدِيًا». قَالَ: فَانْطَلَقَ فَحَرَّقَهَا بِالنَّارِ، ثُمَّ بَعَثَ جَرِيرًا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
وَسَلَّمَ رَجُلًا يُبَشِّرُهُ، يُكْنَى أَبَا أَرْطَاةَ مِنَّا، فَآتَى رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ
لَهُ: مَا جِئْتِكَ حَتَّى تَرَكْنَاهَا كَأَنَّهَا جَمَلٌ أَجْرَبُ. فَبَرَكَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)
عَلَى خَيْلٍ أَحْمَسَ وَرِجَالَهَا خَمْسَ مَرَّاتٍ. {الحديث: ۶۳۱۶ = ۶۳۲۳} فم. تجريد
البخاری ۴/، رقم: ۱۲۳۷ = ۳۰۲۰، ۳۰۳۶، ۳۰۷۶، ۳۸۲۳، ۴۳۵۵، ۴۳۵۶، ۴۳۵۸، ۶۰۹۰، ۶۳۳۳. أبو داود. جهاد: ۲۷۷۲. تحفة الأشراف: ۳۲۲۵}:

جه‌ریری کوری عه‌بدوللای به‌جه‌لی (ره‌زای خودای لی بئ) فه‌رمووی: پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی
خودای له‌سه‌ر بئ) پی‌ی فه‌رمووم: (ئه‌ی جه‌ریر! ئاده‌ی برۆ بوتخانه‌ی زولخه‌له‌صه‌م له‌کوول
بکه‌ره‌وه).

فه‌رمووی: زولخه‌له‌صه‌م بوتخانه‌ی هوژی خه‌سه‌م بوو، پی‌یان ده‌گوت: که‌عه‌بی
یه‌مانی، منیش خووم به‌سه‌ر ماین و ئه‌سپه‌وه بو‌نه‌ده‌گیرا، ئه‌وه‌م عه‌رزی حه‌زهرت
کرد که‌من حالم وایه، ده‌ستی مالی به‌سینگماو فه‌رمووی:
«اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ وَاجْعَلْهُ هَادِيًا مَهْدِيًا»: خودایه! راگیرای بفه‌رموو، وه‌بیکه
به‌ره‌هه‌برو ریگه‌ی راستی پی‌ نشان بده).

جه‌ریر فه‌رمووی: جا چوینه وی‌زه‌ی بوتخانه‌که‌و به‌ئاگر سووتاندمان!
پیاویکمان تیاوو پی‌یان ده‌گوت: ئه‌بو ئه‌رطه‌ئه ئه‌ومان نارد، مزگینی بدا به
پی‌غه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سه‌ر بئ) ده‌چیته خزمه‌تی عه‌رزی ده‌کا: قوربان! که‌من هاتم
بوتخانه‌که‌ سووتابوو ره‌شه‌لگه‌راوو، ده‌تگوت وشتی گه‌ره‌و فه‌ترانی ره‌شی
پیاکراوه! (نوخشه‌بی له‌ بتخانه‌کانی سه‌ده‌ی ئیمه‌یش!).

پيغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) پيښج جار نزاى پيتو فهر و پيرؤزى دهكا بو ھؤزى
 نهحمهس، كه ھؤزهكهى جهرير بوو، بو پياويانو بو سوارميدانو بو پيادهيانو بو
 رهوگيانو پيښج جار دمفهرموئ: خودايه! پيتو فهر و پيرؤزى بخهره ھؤزى
 نهحمهسهوه به پيادهو سوارو ماينو نهسپو رهوگيانهوه). {تاج/٣، زنجيره: ٦٤،
 ژماره: ٣٥٣٤ چ/٤}. چاكيتى جهريرى كورى عهبدوللا.

١٢٠٩) باسى كهورهى كؤمهلهى نهصحابى شهجهره (رهزاي خوداين لى بئ). (٦٣٥٤)
باب: فضل أصحاب الشجرة (رضي الله عنهم)
 ١٧١٩- عَنْ أُمِّ مُبَشَّرٍ: أَنَّهَا سَمِعَتِ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ عِنْدَ حَفْصَةَ:
 «لَا يَدْخُلُ النَّارَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى مِنْ أَصْحَابِ الشَّجَرَةِ أَحَدٌ الَّذِينَ بَايَعُوا تَحْتَهَا». قَالَتْ:
 بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ، فَاتَّهَرَهَا، فَقَالَتْ حَفْصَةُ: (وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا)، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى
 اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «قَدْ قَالَ اللَّهُ تَعَالَى: (ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًّا).
 {الحديث: ٦٣٥٤ = ٦٣٦٣ فم}:

نوم موبهششير (رهزاي خوداي لى بئ) فهرمووى: پيغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) لهلاى
 حهفصهى هاوسهرى بوو، گويم له حهزرت بوو، فهرمووى: (خودا ياربى كهس له
 كؤمهلهى درهختهكه، كهناودارن به نهصحابى شهجهره، كه لهژير نهو درهختهدا،
 لهكاتى ريكهوتن (صلح)ى حودهيببيدها، پهيمانى خوشنووديان لهگهل پيغهمبهردا
 بهست، كهناوداره به بهيعهتى ريزوان، خودا ياربى كه كهس لهو كؤمهلهيه ناچنه
 ناو ناگرى دؤزهخ!).

حهفصهيش (رهزاي خوداي لى بئ) فهرمووى: با، نهى پيغهمبهرى خودا! ليسان دهچيته
 دؤزهخ!!

پيغهمبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) ههشاخا به حهفصهداو سهر كؤنهيكرد لهسهر نهو
 قسهيه، حهفصهيش عهرزيكرد: من مهبهستم بهر پهرجى فهرمايشتهكهى تو نيبه،
 دمهوى لهم نايهته تى بگهم، نهى لهسهرچى بنهماين نه نايهته له قورنانا
 دمفهرموئ: {وَإِنْ مِنْكُمْ إِلَّا وَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ حَتْمًا مَقْضِيًّا - ٧١/١٩ - مهربم}:

واته: کهستان نییه که نه چیتته دۆزهخ، نهوه کاریکی پیویستی بریار دراوه له خودای پهروهردگاری تۆوه).

پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سهر بئ) فهرمووی: ئه ی ئه وه نییه دوا به دوا ی ئه وه یهزدانی پاك دهفه رموی: {ثُمَّ نُنَجِّي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَذَرُ الظَّالِمِينَ فِيهَا جِثًا - مريم - ۱۹/۷۲}.

واته: پاشان ته قوا کاران رزگار ده کهین و سته مکاره کان له دۆزهخا دهسته و ئه ژنۆ دهه یلینه وه). {تاج/۴، زنجیره: ۲، ژماره: ۳۹۸۷ سوورته ی مهربه م + تاج/۴، زنجیره: ۳۱، ژماره: ۴۱۰۳ + تاج/۴، زنجیره: ۶۷، ژماره: ۴۲۰۷ + تاج/۴، زنجیره: ۹۴، ژماره: ۴۶۲۰ ج/۴}. بو ژياننامه ی ئوم موبه ششیر بر وانه: دوا ی ژماره: (۱۷۲۰).

۱۲۱۰) باسی که وریه یی که سی ناماده ی جهنگی به در بووبی. (۶۳۵۱ - ۶۳۵۳)

فصل من شهد بدرًا = باب: من شهد بدرًا

۱۷۲۰ - عَنْ عَلِيٍّ كَرَّمَ اللَّهُ وَجْهَهُ قَالَ: بَعَثَنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَنَا وَالزُبَيْرُ وَالْمِقْدَادُ، فَقَالَ: «اأْتُوا رَوْضَةَ خَاحٍ فَإِنَّ بِهَا ظِعِينََّةً مَعَهَا كِتَابٌ فَخُذُوهُ مِنْهَا». فَاذْطَلَقْنَا تَعَادَى بِنَا خَيْلَنَا، فَإِذَا نَحْنُ بِالْمَرْأَةِ فَقُلْنَا: أَخْرِجِي الْكِتَابَ، فَقَالَتْ: مَا مَعِيَ كِتَابٌ. فَقُلْنَا: لَتُخْرِجَنَّ الْكِتَابَ أَوْ لَتُلْقَيْنَ الشِّيَابَ، فَأَخْرَجَتْهُ مِنْ عِقَاصِهَا، فَأَتَيْنَا بِهِ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَإِذَا فِيهِ مِنْ حَاطِبِ بْنِ أَبِي بَلْتَعَةَ إِلَى نَاسٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ مِنْ أَهْلِ مَكَّةَ يُخْبِرُهُمْ بِبَعْضِ أَمْرِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَا حَاطِبُ مَا هَذَا؟» قَالَ: لَا تَعْجَلْ عَلَيَّ يَا رَسُولَ اللَّهِ! إِنِّي كُنْتُ أَمْرًا مُلْصَقًا فِي فُرَيْشٍ (قَالَ سُفْيَانُ: كَانَ حَلِيفًا لَهُمْ، وَلَمْ يَكُنْ مِنْ أَنْفُسِهَا) وَكَانَ مِمَّنْ كَانَ مَعَكَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ لَهُمْ قَرَابَاتٌ يَحْمُونَ بِهَا أَهْلِيهِمْ، فَأَحْبَبْتُ إِذْ فَاتَنِي ذَلِكَ مِنَ النَّسَبِ فِيهِمْ، أَنْ أَتَّخِذَ فِيهِمْ يَدًا يَحْمُونَ بِهَا قَرَابَتِي، وَلَمْ أَفْعَلْهُ كُفْرًا وَلَا ارْتِدَادًا عَنْ دِينِي، وَلَا رِضًا بِالْكَفْرِ بَعْدَ الْإِسْلَامِ، فَقَالَ: النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): صَدَقَ، فَقَالَ عُمَرُ: دَعْنِي يَا رَسُولَ اللَّهِ أَضْرِبُ عَنْقَ هَذَا الْمُنَافِقِ. فَقَالَ: «إِنَّهُ قَدْ شَهِدَ بَدْرًا، وَمَا يُدْرِيكَ لَعَلَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ أَطَّلَعَ عَلَى أَهْلِ بَدْرٍ فَقَالَ: ااعْمَلُوا مَا شِئْتُمْ فَقَدْ غَفَرْتُ لَكُمْ»، فَأَنْزَلَ

اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ: (يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ). وَجَعَلَهَا - يعني الآية - إِسْحَاقُ فِي رَوَايَتِهِ مِنْ تِلَاوَةِ سُفْيَانَ). {الحديث: ٦٣٥١ = ٦٣٦٠ م. تجريد البخاري / رقم: ١٧٠٤ = ٤٨٩٠، ٣٠٠٧، ٣٠٨١، ٣٩٨٣، ٤٢٧٤، ٦٢٥٩، ٦٩٣٩. أبو داود. جهاد: ٢٦٥٠. ترمذی. تفسير القرآن: ٣٣٠٥. تحفة الأشراف: ١٠٢٢٧} :

عەلى (رمزای خودای لی بئی) دهفه رموی: کاتیی بیپر واکانی مهککه، پهیمانە کهی حوده بیبییه یان شکان، پیځه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئی) برپاریدا، که شاری مهککه بگریو رزگاری بکا، وه فهه مانیدا به موسولمانه کان که خوځیان ئاماده بکهه بؤ جهنگ، حاطه بی کوری ئه بو بهلتهه، له ژیره وه به دزییه وه کاغه زئی دهنووسی بؤ هه ندی له دانیشتوانی مهککه، که ناگاتان له خوټان بی، چونکه پیځه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئی) له م روژانه دا دیته سهه رتان و ددها به سهه رتانا، وه به دزییه وه به ژنیکی مهککه پیدا دهینیری بویان، ژنه که ناوی ساره ده بی، جا حه زه رته جوبرائیل (سلاوی خودای لی بئی) دی بؤلای پیځه مبهه وه وه نه م هه واله ی پی ددها، پیځه مبهه ریش (دروودی خودای لهسهه بئی) من و زوبهیری کوری عه وام و میقدادی کوری ئه سهه دی نارد به شوینی ئه وه ژنه داو فهه رموی: (بروژن هه تا دهگه نه باخچه ی خاخ، له ویدا ئافره تیکی که ژاوه نشینی لییه، کاغه زیکی پییه، لیی بستین، نه گهر کاغه زه که ی پی نه دان بیکوژن، جا به غار رویشتن و مایه کانمان تاودا، هه تا چووینه باخچه که، که سهه رمانکرد وا ژنه که له وییه، وه داوی کاغه زه که ما لیکرد حاشای لی کردو گوتی: کاغه زم پی نییه.

جا گوتمان: یا کاغه زه که مان دده دیتی، یا ده بی خوټ رووت و قووت بکه یته وه، یا ده تکوژین. ئه و جا ژنه که کاغه زه که ی له ناو دوو تووی لوی په لکه کانی ده رهینا، ئه و جا ژنه که و نامه که مان برد بؤلای پیځه مبهه (دروودی خودای لهسهه بئی) له مه دینه. که نامه که مان خوینده وه، ئه مه ی تیا نووسرا بوو: له حاطه بی کوری ئه بو بهلتهه وه، بؤ فیساره که و ئه و فیساره که، که ناوی چهن که سی بوون له ناموسولمانه کانی مهککه، وه هه والی هه ندی له کاروباری پیځه مبهه ی بؤ نووسی بوون، که دهیه وی بجی بؤسه ریان، جا پیځه مبهه ی خودا (دروودی خودای لهسهه بئی) حاطه بی بانگ کردو پیی فهه رموو:

(ئەى حاطەب! ئەمە جىيە؟ ئەم كاغەزەت بۇ نووسىوھ؟). ئەوئش گوتى: ئەى پىغەمبەرى خودا! پەلەم ئى مەكە، ھەتا كارەكەتان بۇ روون بىكەمەو، بەخودا ئەوئتى موسولمان بووم، نەلەدەن ھەلگەراومەتەو، نە ناپاكى و منافقىم كرددو، بەلام من بابايەكى بەرانى بووم لەناو ھۆزى قورمىشا بووم، لەخۆيان نەبووم و ژن و منالەكانم لەناو ئەواندا بەجى ماون، ئەم ھەموو كۆچكەرانەى تر كە لەگەل تۆدان، ھەموو كەسوكارو خزم و خويشيان لە مەككە ھەيە، كە ئاگادارى مال و مندالەكانيان دەكەن لەوئ، تەنيا من نەبى، لەبەرئەوھى كە بەخزمایەتى ھىچم بۇ ناكرى، وىستم بەم شىوھىە دەستياويكىان لەگەل بىكەم، ھەتا بەرابەر بەو، ئەوانىش ئاگادارى خزمەكانم بىكەن، ئەگىنا نە لەبەر بى برۆيى و نە لەبەر ھەلگەرانەو لە ئايىنى خۆم ئەمەم نەكرددو.

پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى: (قەسەى راستى بۇ كردن!).

عوئمەرى كورى خەتاب (رەزەى خوداى ئى بى) فەرمووى: ئەى پىغەمبەرى خودا! ئەمە ناپاكە، مونافىقە، لىم گەپى با لەملى بدەم؟

فەرمووى (دروودى خوداى لەسەر بى): (ئەمە لەيارانى بەدرە، لەو موسولمانە خوا پىداوانەيە، كە لەشەرگەى بەدرا بەشدارىيان كرددو، كەواتە چۆنى دەكوژىت؟ تۆ چووژانىت كە خوداى گەورە چى برىارداو، لەبارەى ئەھلى بەدرەو، چونكە خوداى بالا دەست و خاوەن شكۆ، روويكردۆتە يارانى بەدرو پى فەرموون: بە ئارەزووى خۆتان، چى دەكەن بىكەن، من ھەر لەئىستاوہ لىتان خوش بووم، لەبەرئەوھى كە بەشدارىى ئەم جەنگە پىرۆزەتان كرددو).

جا سەبارەت بەم رووداوہ ئەم ئايەتە دابەزى:

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ - الْمُتَحَنَّة - ۱/۶۰}. واتە:

ئەى گەلى ئىسلام! ئەى كۆمەلئى موسولمانان! ھەرگىزاو ھەرگىز ناموسولمان و بىباوەران، كە بەسروشت ھەم دوژمنى من و ھەم دوژمنى ئىو، مەگرن بەدۆستى خۆتان). {تاج: ۴، زنجىرە: ۴۳، ژمارە: ۴۱۶۳ سوورەتى مومتەھىنە}.

روونکردنەوه:

ئەم فەرموودەیه بەلگەیه لەسەر ئەم چەند شتە:

یەكەم:

١ - گوناھو تاوان، ھەتا جاسووسی کردن بەسەر پیغەمبەر و لەشکری ئیسلامەوه، ئەگەر بەتەئویل بێ، بکەرەکە ی پێی کافر نابێ.

٢ - مەھانە و عوزری ئەقل بیگری، واباشە قەبوول بکری (ادِرْ أَوْ الْحُدُودَ بِالشُّبُهَاتِ).

٣ - پەلە لە ھۆکم و بریاردان نەکری، رێگە ی گومانبار (مَتَّهَم) بدری، ھەتا بەتەواوی قسە ی خۆی بکا و بەرگری لەخۆی بکا، ئەگەر بەرگرییەکە ی راست بوو، برۆای پێ بکری، وە بەپێی توانا جاوبۆشی لەھەڵە ی بکری، وە دادوەر تابۆی دەرکری، ئەگەر بەلگە و شایەت نەبوو لایەنی گومانبار بگری.

٤ - واباشە ھەددی شەرعی، بەپێی توانا تەئویل بکری و لەبەر شوبھە و شتی وا جێبەجێ نەکری، مەبەست لێی چا و ترساندن بێ نەوہک تۆلە ی کەسی و شتی ١ا.

٥ - ئەم تەخویلە ی لەم فەرموودەدا ھەیە، کە ئەھلی بەدر بەکەیفی خۆیان چی دەکەن بیکەن، واتای وانییە:

أ- ئەگەر تاوانێ بکەن شایانی داری ھەددیی، داری ھەدیانی لی نادری، شتی وانییە، بەلکوو لەکاتی وادا، برپاری شەرعیان بەسەردا جێبەجێ دەرکری، بۆ نمونە: ئەگەر دزی بکەن دەستیانی بەپێی شەرع دەبرێ.

ب- مەبەست ئەوہیە لەقیامەتا سزانداری و بەس.

ج- مەبەست ریزگرتنە لە ئەھلی بەدر، ھەتا خەلکی تر ریزیان بگرن، دەنا مەبەست ئەوہ نییە کە بەکەیفی خۆیان گوناھو تاوان تی گوشن بەبێ لیبرسینەوه، وە جوۆرە سەرمەشقیکە لەسەر ئەم بابەتە: {إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبْنَ السَّيِّئَاتِ}.

دووہم: ئوم موبەششیر ناوی: ئوم موبەششیری کچی بەرائی کوری مەعروورە، ئەنصارییە، زنی زەیدی کوری حاریشەییە، یەکیکە لەژنە گەرۆ ھاوہلەکانی پیغەمبەر، جابیری کوری عەبدوڵلا چەند فەرموودەیکە لی دەگیرێتەوه، کە

یه کیکیان فەرموودهی ژماره: (۶۳۵۴) ی صه حیجی موسلیمه، که له م پوختهی صه حیجی موسلیمه دا، ژماره که ی (۱۷۱۹) یه. کۆمه لئ فەرموودهی له موسلیم و له نه سائی و کتیبه کانی تری فەرمووده دا هه یه.

۶ - نیمامی موسلیم ئەم فەرمووده یه له چه ند که سی که وه ده گیر پێته وه، که یه کی له مامۆستا کانی موسلیم، ئیسحاقی کوری ئیبراهیمه، جا موسلیم ده فەرمووی: ئیسحاق فەرمووی: خویندنه وه ی ئایه ته که له کۆتایی فەرمووده که وه له تیلاوه تی سوفیانی مامۆستامه.

۱۳۱۱) باسی گه وره یی هۆزی قوره یش و یاریده ده ران (انصار ی پیغه مبه رو

که سانی تریش (۶۳۸۵ - ۶۴۰۰)

بَابُ فِي فَضْلِ قُرَيْشٍ وَالْأَنْصَارِ وَغَيْرِهِمْ

۱۷۲۱ - عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «قُرَيْشٌ وَالْأَنْصَارُ وَمُزَيْنَةُ وَجُهَيْنَةُ وَأَسْلَمٌ وَغِفَارٌ وَأَشْجَعُ مَوَالِيٍّ، لَيْسَ لَهُمْ مَوْلَى دُونَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ». {الحديث: ۶۳۸۶ = ۶۳۹۸ فم. تجريد البخاری/ ۴، رقم: ۱۳۹۲ = ۳۵۰۴، ۳۵۱۲ فتح الباری}:

ئەبو هورمیره (رهزای خودای لی بن) فەرمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سمر بن) فەرمووی: (هۆزی قوره یش و کۆمه له ی ئەنصاره کانه و هۆزی موزهینه و هۆزی جووهینه و هۆزی ئەسله و هۆزی غیفار و هۆزی ئەشجه ع، ئەمانه دۆست و یار و یاره ری منن، بیجگه له خودا و له پیغه مبه ری خودا، خاوه ن و یار و یاریده ده ری تریان نییه). {تاج/ ۳، زنجیره: ۶۷، ژماره: ۳۵۴۳ چ/ ۴ = چاپی چواره م}. پایه ی هۆزه کانی غیفار و.....

روونکردنه وه:

هۆزانی موزهینه و جووهینه و ئەسله و غیفار و ئەشجه ع، له پێش هاتنی ئیسلاما، له چاو هۆزه به هیزه کانی تری عه ره به کانا ئەو نمووده یان نه بوو، به لام

لهبەرئەوهى له قه‌بو‌لى ئىسلاما له‌پ‌يشه‌وه بوون خودا نموودو نگین و ریزداریه‌که‌ی به‌خشی به‌وان!

(١٣١٢) باسی به‌ریزی ژنانی هۆزی قورده‌یش. (٦٤٠٣ - ٦٤٠٨)

باب: فِي فَضَائِلِ نِسَاءِ قُرَيْشٍ

١٧٢٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «نِسَاءُ قُرَيْشٍ خَيْرُ نِسَاءٍ رَكِبْنَ الْإِبِلَ، أَحْنَاهُ عَلَى طِفْلِ، وَأَرْعَاهُ عَلَى زَوْجٍ فِي ذَاتِ يَدِهِ». قَالَ: يَقُولُ أَبُو هُرَيْرَةَ عَلَى إِثْرِ ذَلِكَ: وَلَمْ تَرْكَبْ مَرِيْمُ بِنْتُ عِمْرَانَ بَعِيْرًا قَطُّ. {الحديث: ٦٤٠٥ = ٦٤١٧ فم. تجريد البخارى / ٤، رقم: ١٣٦٦ = ٣٤٣٤ فكتح البارى. تحفة الأشراف: ٣٣٣٩}:

ئەبو هورەیره (ره‌زای خودای لی‌ بن) فه‌رمووی: خو‌شه‌ویست (دروودی خودای له‌سه‌ر بن) دم‌فه‌رمو‌ی: (ئافره‌تی باشی قورده‌یش باشت‌رینی ئافره‌تان‌یک‌ن که‌ سواری و‌ش‌تر بوون، واته‌: باشت‌رینی ئافره‌تانی عه‌ره‌بن، که‌ ناسراون به‌ سواری و‌ش‌تره‌وه، چونکه‌ زۆر د‌لسۆزو میه‌ره‌بانن بۆ منالی ساوا، زۆر به‌جوانی په‌روه‌رده‌ی ده‌که‌ن، هه‌روه‌ک زۆر باش‌یش د‌لیان به‌مالی می‌رد ده‌سووت‌ی! واته‌: مال‌که‌رو مال‌په‌روه‌رن).

ئەبو هورەیره دوا به‌دوای گ‌یرانه‌وه‌ی ئەم فه‌رمووده‌یه، بۆئەوه‌ی مه‌ریه‌می کچی عیمران به‌ر بریاری ئەم فه‌رمووده‌یه نه‌که‌ه‌و‌ی، چونکه‌ ئەو باش‌تره‌، ده‌یفه‌رموو: (قه‌ت قه‌ت مه‌ریه‌می کچی عیمران سواری و‌ش‌تر نه‌بووه‌، تا له‌فه‌رمووده‌که‌ ئەوه‌ وه‌رب‌گی‌ری که‌ ژنانی قورده‌یش له‌و‌یش باشت‌رن!). {تاج: ٢، زنجیره‌: ٢٤، ژماره‌: ٢٠٥٢}. باسی ژنی په‌سه‌ند.

(١٣١٣) باسی که‌وره‌یی ئەنصار (ره‌زای خودایان لی‌ بن). (٦٣٦٢ - ٦٣٨٤)

باب: فِي فَضَائِلِ الْأَنْصَارِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)

١٧٢٣- عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: فِينَا نَزَلَتْ: (إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا): بَنُو سَلَمَةَ وَبَنُو حَارِثَةَ، وَمَا نُحِبُّ أَنَّهَا لَمْ تَنْزِلْ

لِقَوْلِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: (وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا) . {الحديث: ٦٣٦٢ = ٦٣٧٢ فم. بخاری. مغازی: ٤٠٥١، ٤٥٥٨. تحفة الأشراف: ٢٥٣٤} :

جابر بن کوری عهبدوللا (رمزای خودایان لى بن) فهرمووی: هوئى هاتنى ئەم ئایهته ئیمه بووین و ئەم ئایهته لهشانی ئیمه دا دابه زیوه که دمه فرموی:

{إِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ أَنْ تَفْشَلَا وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ - آل عمران - ١٢٢/٣} :

واته: خودای گهوره خوئى زانابوو، به قسه ی دهم و نیازى دلتان، له وکاته دا، که له غه زای ئو خود دا، دوو تاقم له ئیوه ویستیان پشتی له شکرى موسولمانان چۆلکه ن و نه وانیش وهک سهرۆکی ناپاکه کان: عهبدوللاى کورى ئوبه یی و هۆزه که ی بگه رپنه وه بۆ مه دینه و خوئان بدۆرپنن، به لام خودای میهره بان به سۆزو میهره بانى خوئى پاراستنى له جی به جی کردنى ئەو خه یاله ناهه مواره و لهو بیره به ده لایانیدا و پشتی سوپای ئیسلامیان چۆل نه کرد، له بهر نه وه خودا پاراستنى چونکه خودا خوئى دۆستى ئەو دوو تاقمه یه و خوئى دهوین، ده ی با باوه رداران هه میشه پشت به خودا ببهستن).

جابر ده یفه رموو: ئەو دوو تاقمه یه ئیمه بووین: تاقمه ی به نی سه له مه و تاقمه ی به نی حاریسه، وه ئیمه بهش به حالئى خوئان هاتنى ئەم ئایه ته مان زۆر پی خوشه، گه رچی له سه ره تائى ئایه ته که وه سه رکۆنه ی ئەم دوو تاقمه ی واتیدا، به لام له کۆتایه کهیدا گه وه ره ترین خه لاتى واتیدا بۆ ئەم دوو تاقمه، چونکه خودا له باره یانه وه دمه فرموی: (وَاللَّهُ وَلِيُّهُمَا: خودا خوئى خاوه ن و دۆستى ئەو دوو تاقمه یه و خوئى دهوین). {تاج: ٤، زنجیره: ٤، ژماره: ٣٧٧٤} .

١٧٢٤ - عَنْ زَيْدِ بْنِ أَرْقَمَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِلْأَنْصَارِ، وَلِأَبْنَاءِ الْأَنْصَارِ، وَأَبْنَاءِ الْأَنْصَارِ». {الحديث: ٦٣٦٣ = ٦٣٧٣ فم. تجريد البخارى/ ٤، رقم: ١٧٠٨ = ٤٩٠٦ فتح البنارى. ترمذی. مناقب: ٣٩٠٢ م. تحفة الأشراف: ٣٦٨٦} :

زهیدی کوری ئه رقه م (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: به گوئی خۆم له زاری پیرۆزی
خۆشه و یستم بیست فهرمووی (دروودی خودای له سه ر بئ): (خودایه! خۆشبه له یاریده دهران
(ئه نصار) و، له منالانی یاریده دهران و، له منالانی منالانی یاریده دهران!).

۱۷۲۵- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَأَى صَبِيَانًا
وَنِسَاءً مُقْبِلِينَ مِنْ عُرْسٍ، فَقَامَ نَبِيُّ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) مُثْلًا، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ أَنْتُمْ
مِنْ أَحَبِّ النَّاسِ إِلَيَّ، اللَّهُمَّ أَنْتُمْ مِنْ أَحَبِّ النَّاسِ إِلَيَّ». يَعْنِي الْأَنْصَارَ. {الحديث: ۶۳۶۵ = ۶۳۷۶ فم. تجريد البخاری/ ۴، رقم: ۱۴۸۴ = ۳۷۸۵، ۵۱۸۰}:

ئه نه سهی کوری مالیک (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: جارێ پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ)
کۆمه لێ منال و ژنی یاریده دهرانی (ئه نصاری) بیانی، له شای و زه ماوه ند ده گه رانه وه،
رێک هه لسا یه سه رپێ و راست راوه ستاو سێ جار له سه ریه ک فهرمووی: (خودای
گه وره ئاگاداره و ئاگای لیه ته، ئیوه ئه ی ده سه ته یاریده دهران له خۆشه و یستترین
که سان له لای من!). {تاج/ ۳، زنجیره: ۴۴، ژماره: ۳۴۵۱}. باسی پاکژی و گه وره یی
یاریده دهران.

۱۷۲۵ب- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: جَاءَتْ امْرَأَةٌ مِنَ الْأَنْصَارِ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ
(صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، قَالَ: فَخَلَا بِهَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَقَالَ: «وَالَّذِي
نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّكُمْ لَأَحَبُّ النَّاسِ إِلَيَّ». ثَلَاثَ مَرَّاتٍ. {الحديث: ۶۳۶۶ = ۶۳۷۷ فم. تجريد
البخاری/ ۴، رقم: ۱۴۸۵ = ۳۷۸۶، ۵۲۳۴، ۶۶۴۵}:

ئه نه سهی کوری مالیک (رهزای خودای ئی بئ) فهرمووی: چه زره ت (دروودی خودای له سه ر بئ) ژنیک
له یاریده دهران (واته: له ئه نصار هاته خزمه ته چه زره ت درودی خوای له سه ر بئ))
قه وه و گه تو گوێ له گه لا کرد، قسه ی نه ینی خۆی هه بوو، عه رزی چه زره تی کرد،
له پاشا پێغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بئ) فهرمووی: (به وه که سه که گیانی منی به ده سه، که
خودای گه وره یه، ئیوه ئه ی کۆمه له ی یاریده دهران! خۆشه و یستترین که سن له لای
من). {تاج/ ۳، زنجیره: ۴۴، ژماره: ۳۴۵۲ ج/ ۴}.

۱۷۲۶- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) اسْتَغْفَرَ لِلْأَنْصَارِ، قَالَ: وَأَحْسِبُهُ قَالَ: «وَلَذَرَارِيَّ الْأَنْصَارِ، وَلِمَوَالِي الْأَنْصَارِ». لَا أَشْكُ فِيهِ. {الحديث: ۶۳۶۴ = ۶۳۷۵ فم:}

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرموۋى: جارىي پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) پاراپىھوۋە لەخوداۋ داۋاي لىخۇشبوۋون و لىبووردنى كرد بۆ يارىدەدەران، فەرموۋشى: (خودايە! لە يارىدەدەران و لە نەوۋو وەچەي يارىدەدەران و لەوۋەچەي وەچەي يارىدەدەران و لە ئازادكراۋو دەست و پېۋەندىشيان خۇشە). {تاج/۳، زنجيرە: ۴۴، ژمارە: ۲۴۵۷ ج/۴}. باسى پاڭزى و گەورەيى يارىدەدەران.

۱۷۲۷- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ الْأَنْصَارَ كَرِشَى وَعَيْبَتَى، وَإِنَّ النَّاسَ سَيَكْثُرُونَ، وَيَقْلُونَ، فَاقْبَلُوا مِنْ مُحْسِنِهِمْ وَاعْفُوا عَنْ مُسِيئِهِمْ». {الحديث: ۶۳۶۷ = ۶۳۷۹ فم. تجريد البخارى/۴، رقم: ۱۴۹۰ = ۳۷۹۹، ۳۸۰۱}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزىي خۇداي ئى بىن) فەرموۋى: پېغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) فەرموۋى: (لەرەستىدا يارىدەدەران (واتە: ئەنصار) جەرگو ھەناۋى منن و بوخچەي رازو نيازو جېي باۋەرى منن، ئەوان زۆر بەجۋانى ئەركى سەرشانى خۇيان بەپياۋانە بەجئ ھىناۋە، ماۋەتەۋە ئەۋە گەھەقىيان بۆ بىرئەۋە توۋلەي چاگەيان بىرئەۋە!

بزانن تادى خەلكى تر زۆردەبن، بەلام يارىدەدەران بەرە بەرە كەم دەبنەۋە، چونكە لەھەر چوارلاۋە خەلك دىن و ئىسلام دەبن، بەلام يارىدەدەران چىنىكى تايبەتەن، كە يەككىيان ئى مرد، يەككىي تر نايەتە جېي، جا ئەگەر كەسى لەئىۋە بوو بەسەرەۋكارى كارى، ۋە دەيتۋانى كە زيان يا سوود بەخەلك بگەيەنن، ئەۋە باچاكەي چاكى يارىدەدەران ۋەربىگىرئ و چاۋپۇشى لەخراپيان بكا). {تاج/۳، زنجيرە: ۴۴، ژمارە: ۳۴۶۱}. باسى پاڭزى و گەورەيى يارىدەدەران.

(١٣١٤) باسی باشرینی ماله کانی یاریده ده ران. (٦٣٦٢ - ٦٣٨٤)

بَابُ: فِي خَيْرِ دُورِ الْأَنْصَارِ

١٧٢٨- عَنْ أَبِي أُسَيْدٍ الْأَنْصَارِيِّ، يَشْهَدُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «خَيْرُ دُورِ الْأَنْصَارِ بَنُو النَّجَّارِ، ثُمَّ بَنُو عَبْدِ الْأَشْهَلِ، ثُمَّ بَنُو الْحَارِثِ بْنِ الْخَزْرَجِ، ثُمَّ بَنُو سَاعِدَةَ، وَفِي كُلِّ دُورِ الْأَنْصَارِ خَيْرٌ». قَالَ أَبُو سَلَمَةَ: قَالَ أَبُو أُسَيْدٍ: أَتُهُمْ أَنَا عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)؟! لَوْ كُنْتُ كَاذِبًا لَبَدَأْتُ بِقَوْمِي بَنِي سَاعِدَةَ، وَبَلَغَ ذَلِكَ سَعْدُ بْنُ عُبَادَةَ، فَوَجَدَ فِي نَفْسِهِ، وَقَالَ: خُلِفْنَا فَكُنَّا آخِرَ الْأَرْبَعِ، أَسْرَجُوا لِي حِمَارِي أَتَى رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ). فَكَلَّمَهُ ابْنُ أَخِيهِ سَهْلٌ، فَقَالَ: أَتَذْهَبُ لِتَرُدَّ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، وَرَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَعْلَمُ، أَوَلَيْسَ حَسْبُكَ أَنْ تَكُونَ رَابِعَ أَرْبَعٍ؟ فَرَجَعَ وَقَالَ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. وَأَمَرَ بِحِمَارِهِ فَحُلَّ عَنْهُ. {الحديث: ٦٣٧٢ = ٦٣٨٤ فم. تجريد البخاری/ ٤، رقم: ١٤٨٧ = ٣٧٩١ + تجريد/ ٢، رقم: ٧١٣ = ١٤٨١ فتح الباری}:

ئەبو ئوسەیدی ئەنصارى (رەزای خودای ئی بن) فەرمووی: شایه تی دەدەم که خوشەوێست (دروودی خودای لەسەر بئی) فەرمووی: (باشترین هۆزو بنەماله ی یاریده ده ران هۆزو بنەماله ی به نی نه جارن، ئەوجا هۆزو بنەماله ی به نی عەبدی ئەشەهل، ئەوجا هۆزو بنەماله ی به نی حاریتی کوری خەزەرەج، ئەوجا بنەماله ی به نی ساعیده، وه گەرەك و تیره و بنەماله کانی یاریده ده ران هەموویان خێردار و خاسن!). ئەبو سەلەمە که ئەم فەرموودیه لەئەبو ئوسەیدی ئەنصارییه وه دەگیرێتە وه فەرمووی: ئەبو ئوسەید فەرمووی: گومانی ئەوه به من دەبری، که خوانه خواسته درۆ به دەم پیغەمبەر وه بکه؟ ئەگەر من شتی وام بکردایه، هۆزه که ی خۆم که بنەماله ی به نی ساعیده ن ئەوانم دەکرد به یه که مو دهمخستنه پیشه وه.

کاتی ئەم پله دانانه له لایه ن پیغەمبەر وه بو بنەماله کانی ئەنصار دانراو، ئەم هه والە گەیشته وه، به سه عدی کوری عوباده، که له بنەماله ی به نی ساعیده یه، که له پله ی چواره مدا بوون، له مه دلگران بوو، وه گوتی: ئیمه دوا خراوین، دواترینی

ئەم چوار بنەمالەین، ئادەى گوئى دريژەكەمەم بۆزىنكەن، دەچم بۆلاى پيڭەمبەر
(دروودى خوداى لەسەر بى).

سەھلى برازاى قسەى لەگەڵدا كرد، گوئى: دەچى چى دەكەى؟ گوايە بەرپەرچى
پيڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) دەدەيتەو، ديارە كە پيڭەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى)
لەخۆپەو شت نالئ، بەسرووشى خودايى شت دەلئ، كەواتە ئەو باشتر لە كارەكە
دەزانئ، ئەووت بەس بئ كە چوارەمى چوار بنەمالەكەيت؟
سەعديش گەرايەو و فەرمووى: (خودا و پيڭەمبەرى خودا خۆيان باشترى لئ
دەزانئ).

جا فەرمانى كرد زىنەكەيان لە گوئى دريژەكە گرتهو. {تاج/٣، زنجيرە: ١٠٣،
ژمارە: ٣١٦٨ ج/٤} + {تاج/٣، زنجيرە: ٤٤، ژمارە: ٣٤٥٩ ج/٤}. باسى پاكزى و گەورەيى
ياريدەدەران.

١٣١٥) بە جوانى رەفتار كردن لەگەڵ ياريدەدەران

باب: فِي حَسَنِ صُحْبَةِ الْأَنْصَارِ

١٧٢٩- عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: خَرَجْتُ مَعَ جَرِيرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ
الْبَجَلِيِّ فِي سَفَرٍ، فَكَانَ يَخْدُمُنِي، فَقُلْتُ لَهُ: لَا تَفْعَلْ. فَقَالَ: إِنِّي قَدْ رَأَيْتُ الْأَنْصَارَ تَصْنَعُ
بِرَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) شَيْئًا آلَيْتُ أَنْ لَا أَصْحَبَ أَحَدًا مِنْهُمْ إِلَّا خَدَمْتُهُ.
(وَزَادَ فِي رِوَايَةٍ): وَكَانَ جَرِيرٌ أَكْبَرَ مِنْ أَنَسٍ). {الحديث: ٦٣٧٥ = ٦٣٨٧ فم. بخارى. جهاد:
٢٨٨٨. تحفة الأشراف: ٣٢٠٨. تجريد البخارى/٣، رقم: ١١٨٩ = ٢٨٨٩ فتح البارى}:

ئەنەسى كورپى مالك (رەزاي خوداي ئى) فەرمووى: لە سەفەريكا لەگەڵ جەريرى
كورپى عەبدوللاى بەجەليدا بووم، لەريگە، لەو سەفەرەدا خزمەتى دەكردم، منيش
پيەم گوئ: شتى وا مەكە، خزمەتم مەكە. فەرمووى: لەراستيدا من خۆم بەچاوى
خۆم ديوومە كە ئەنصار، كە ناسراون بە ياريدەدەرانى پيڭەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى)
چەندە بە دلسۆزى و بەدل و بەداو خزمەتى پيڭەمبەريان دەكرد، جا منيش

سویندم خوار دووه، که هرکاتى له گهه له کەسێ له یاریده ده راندا بام، نهو چاکه یه ی بده مه وه و منیش خزمه تی نهو بکه م.

له گیرانه وه یه کا نه مه ی زیاتره: جه ریر به ته مه ن له نه نه س گه وره تر بوو!.

(١٣١٦) باسی گه وره یی نه شه رییه کان (ره زای خودایان لی بی). (٦٢٥٧ - ٦٢٥٨)

بَابُ فِي فَضْلِ الْأَشْعَرِيِّينَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)

١٧٣٠- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنِّي لَأَعْرِفُ أَصْوَاتَ رُقَّةِ الْأَشْعَرِيِّينَ بِالْقُرْآنِ حِينَ يَدْخُلُونَ بِاللَّيْلِ، وَأَعْرِفُ مَنَازِلَهُمْ مِنْ أَصْوَاتِهِمْ بِالْقُرْآنِ بِاللَّيْلِ، وَإِنْ كُنْتُ لَمْ أَرْ مَنَازِلَهُمْ حِينَ نَزَلُوا بِالنَّهَارِ، وَمِنْهُمْ حَكِيمٌ إِذَا لَقِيَ الْخَيْلَ، - أَوْ قَالَ: الْعَدُوَّ - «قَالَ لَهُمْ إِنَّ أَصْحَابِي يَأْمُرُونَكَمْ أَنْ تَنْظُرُوهُمْ»». {الحديث: ٦٣٥٧ = ٦٣٦٦ فم. تجريد البخارى/٤، رقم: ١٥٧٧ = ٤٢٣٢. تحفة الأشراف: ٩٠٥٥}:

ئه بو مووسای نه شه رى (ره زای خودای لی بی) فه رمووی: پیغه مبه ر (دروودی خودای له سه ر بی)

فه رمووی: (من دهنگی کاروانی هاوړپیانى نه شه رییه کان ده ناسمه وه، له شه ودا که ده رونه وه بو مال، له پاش ته واکردنى ئیش و کاره که یان، به هوى خویندنى قورئانه وه ده یان ناسمه وه، که رچى به روژیش ماله کانیا نم نه دیوه و نازانم له کوئ داده نیشن، حکیم یه کیکه له وان، پیاوی دانای وایان تیدایه کاتى دهگا به سوار گه ل، یا فه رمووی: (کاتى دهگا به له شکری دوژمن، به بی په روا پپیان ده لئ: هاوړپیکانم فه رمانتان پی ده که ن که چاوه روانیان بکه ن). واته: ده لئ به هاوړپیانى خوئ: نه ی ده سته سوار! با پیکه وه برۆین بو سه ر دوژمن. یا ده لئ به له شکری دوژمن: نه ی سوپای دوژمن! نه گه ر ئیوه نازان و مه ردن و ترسنووک و کوونى نین، مه رۆن و رامه که ن هه تا کو مه له ی منیش دی ن، نه وسا بو تان ده رده که وئ که کئ نازییه). {تاج/٣، زنجیره: ٦٣، ژماره: ٣٥٢٩}. باسی ئه بو موسا و ئه بو عامیری نه شه رى.

١٧٣١- عَنْ أَبِي مُوسَى (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّ الْأَشْعَرِيِّينَ إِذَا أَرْمَلُوا فِي الْعَزْوِ، أَوْ قَلَّ طَعَامُ عِيَالِهِمْ بِالْمَدِينَةِ جَمَعُوا مَا كَانَ عَنْدهُمْ فِي ثَوْبٍ وَاحِدٍ ثُمَّ اقْتَسَمُوهُ بَيْنَهُمْ فِي إِيَّاءٍ وَاحِدٍ بِالسَّوِيَّةِ، فَهُمْ مِنِّي وَأَنَا مِنْهُمْ».

{الحديث: ٦٣٥٨ = ٦٣٦٧ فم. تجريد البخاری/٣، رقم: ١٠٧٦ = ٢٤٨٦}:

ئەبو موسای ئەشعەری (رەزای خودای ئی) فەرمووی: پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەشعەرییەکان کە هۆزی ئەبو موسای ئەشعەری، کە جیگە ی دانیشتیان یەمەنە، مەردایەکیان واتیادا، ئەگەر لەغەزادا توێشوو خۆراکیان هاتە کزی، یاخود لەناو شارو ئاوازییدا، نان و خۆراکی خێزانەکانیان هاتە کەمی، دین ئەوێ کەماوە لەلایان، هەمووی لەیەک دەفرا، یا لەیەک جیگەدا کۆدەکەنەو، ئەوجا بەقاپی، بە حاجەتی لەبەینی خۆیان، بەپێی سەر، وەک یەک بەیەکسان بەشی دەکەن ئەوان لە من و من لەوانم!). {تاج/٣، زنجیرە: ٦٣، ژمارە: ٢٥٣٠}.

روونکردنەو:

راقەکاران دەفەرموون:

١- قورئان خویندن لەشەودا، بەدەنگی بەرز سوننەتە و خێریکی گەورمە، بەمەرجێ نەبێ بەئازار بۆ کەسێ، وەک خەو لەخەوتوو بزیڕینی، یاسەر لەنوێژکەر بشیوینی، یا شتی تری وا، وە بۆ مەراییی و ریا بازیش نەبێ.

٢- بۆئەوێ لە تێکەڵکردنی خۆراکەکان لە بارودۆخی ئاوادا بەباشی حالی ببین، ئەم نمونە یە دەکەین بە پێوەرو بەسەر مەشق:

أ- ئەحمەد پێنج سەرخیزانی هەیه و پێنج کیلو ئاردیشی هەیه.

ب- موحەممەد سێ سەرخیزانی هەیه، بەلام بیست کیلو ئاردی هەیه.

ج- مەحموود دووسەرخیزانی هەیه، بەلام چل کیلو ئاردی هەیه. ئاردهکان

لەشویئیکا کۆدەکەینەو دەکاتە:

٥ + ٢٠ + ٤٠ = ٦٥ شەست و پێنج کیلو ئارد.

ئەوجا خێزانەکانیش کۆدەکەینەو دەکاتە:

ئەحمەد (٦) موحەممەد (٤) مەحمود (٣) دەكاتە:

$13 = 3 + 4 + 6$ سىازدە كەس. ئەوسا ئاوا ئارەكە دابەش دەكەين بەسەر ژمارەى

كەسەكانا:

$65 \div 13 = 5$ كەس = ھەر سەرى پىنج كىلوى دەكەوى.

دەبىنين: خىزانى ئەحمەد لەھەموويان كەمترىان بوو ئىستە لەھەموويان زياتريان بەركەوتوو (٢٠) كىلويان بەركەوتوو. خىزانى موحەممەد وەك خويان ماون (٢٠) كىلويان بەركەوتوو. خىزانى مەحمود لەھەموويان زياتريان بوو، ئىستە لەھەموويان كەمترىان بەردەكەوى (١٥) كىلويان بەردەكەوى!!

٣- مەبەست لەم دابەشكردنە، ئەو دابەشكردنە نىيە، كە بەپىي فېقە، مەرجى تايبەتى خوى ھەيە، ھەتا سەر نەكيشى بۆ سوودو رىباو ھەرامى، بەلكوو مەبەست ئەوھىە ھەركەسى مائەكەى خوى رەوا دەبىنى بۆ ئەوانى ترو گەردنىان ئازاد دەكا ئەگەر زىادەيە چوو بەلاى يەككىيانەو.

١٣١٧) نزاو پارانەوھى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بۆ ھۆزى غىفارو بۆ

ھۆزى ئەسەلم. (٦٣٨٤ - ٦٣٦٢)

باب: دَعَاءُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لَغِفَارٍ وَأَسْلَمَ

١٧٣٢- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «أَسْلَمَ سَالِمَهَا اللَّهُ، وَغِفَارُ غَفَرَ اللَّهُ لَهَا، أَمَا إِنِّي لَمْ أَقْلَهَا، وَلَكِنْ قَالَهَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ». {الحديث: ٦٣٨٠ = ٦٣٩٢ فم. تجريد البخارى ٤/، رقم: ١٣٩٧ = ٣٥١٣ فتح البارى}:

ئەبو ھورەيرە (رەزى خوداى ئى بىن) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) فەرمووى:

(ھۆزى ئەسەلم لەگەل خودادا ئاستن، خودا خوش و سەلامەتو بىوھىيانكات، ھۆزى غىفارىش خودا ھەتا سەر لىيان خوش بى، ئەدى بزانن من ئەم قسەيە لەخۆمەوھە ناکەم، بەلام خوداى گەورەو سەرورە خوى وا دەفەرموى). {تاج/٣، زنجيرە: ٦٧، ژمارە: ٣٥٤٤ ج/٤}. پايەى ھۆزەكانى غىفارو ئەسەلمو ئەشجەعو جوھەينەو موزەينە.

١٧٣٣- عَنْ خُفَّافِ بْنِ إِيمَاءٍ الْغِفَارِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فِي صَلَاةٍ: «اللَّهُمَّ الْعَنِ بَنِي لِحْيَانَ وَرِعْلًا وَذُكْرَانَ وَعُصَيَّةَ، عَصَاَ اللَّهِ وَرَسُولَهُ، غِفَارُ غَفَرِ اللَّهُ لَهَا، وَأَسْلَمُ سَالَمَهَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ». {الحديث: ٦٣٨١ = ٦٣٩٣ فم:}

خوفافی کوری ئەیمائی ئەلغیفاری (رهزای خودایان لی بئ) فهرمووی: پیڤه مبهەر (دروودی خودای لهسهر بئ) له قونووتی نوپژری بهیانیدا، که له روکوع هه لده سایه وه دهیفه رموو: «اللَّهُمَّ الْعَنِ بَنِي لِحْيَانَ وَرِعْلًا وَذُكْرَانَ وَعُصَيَّةَ، عَصَاَ اللَّهِ وَرَسُولَهُ، غِفَارُ غَفَرِ اللَّهُ لَهَا، وَأَسْلَمُ سَالَمَهَا اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ»:

خودایه! نه فرمت بکه له هۆزی بهنی له حیان و له هۆزی ریعل و له هۆزی زهکوان و له هۆزی عوصه ییه، که له خودا و پیڤه مبههری خودا یاخی بوون و، نامه ردییان له موسولمانه کان کردو، له روودای بیرى مهعوونه دا، ههفتا کهسیان له یارانى پیڤه مبههر (دروودی خودای لهسهر بئ) شههید کرد، که پییان دهگوتن قورراء، واته: قورئان خوینه کان). {بروانه: تاج/٤، زنجیره: ١٠٢، ژماره: ٤٦٤٤ ج/٤}.

پیڤه مبههر (دروودی خودای لهسهر بئ) له پاش ئەم نه فرمت و نرای شههره له مانه، له قونووتا، نرای خیریشی بو ئەم دوو هۆزه تر دهکرد، له ناو هه مان قونووتداو دهیفه رموو: (هۆزی غیفار خودا لییان خوڤ بئ، هۆزی ئەسله میش خودا خوڤ و سهلامهت و بیوه ییانکات!). {تاج/١، زنجیره: ٩٢، ژماره: ٥٦٢ + تاج/٤، زنجیره: ٤، ژماره: ٣٧٧٥ ج/٤}. سوورمى ئالى عیمران.

روونکردنه وه:

خوفافی کوری ئەیمائی ئەل - غیفاری (رهزاو رهحه متی خودایان لی بئ) خووی باوکی هاوه لی پیڤه مبههر بوون، ئەیمائی کوری رهحه ضه ی باوکی خوفاف ئاغای هۆزی غیفار بوو، بهرنوپژری بویان دهکرد، له موسولمانه پییشینه کانه. خوفافیش بهرنوپژری بو هۆزی غیفار دهکرد خه تیبیشیان بوو، ئاماده ی ریکه وتنی حوده یبیه

بوو، له غه یقه داده نیش زۆر هامووشوی مه دینه ی ده کرد، به غه وی ده فرمو ی: له سه رده می عومه ردا مردوو ه.

(١٣١٨) باسی گه وره یی موزه ی نه و جوهه ی نه و غیفار. (٦٣٨٥ - ٦٤٠٠)

باب: فِي فَضْلِ مَرْيَمَةَ وَجُهِينَةَ وَغِفَارٍ

١٧٣٤- عَنْ أَبِي بَكْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ الْأَنْزَعَ بْنَ حَابِسٍ جَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَقَالَ: إِنَّمَا بَايَعَكَ سُرَّاقُ الْحَجِيجِ مِنْ أَسْلَمَ وَغِفَارَ وَمَرْيَمَةَ - وَأَحْسِبُ جُهِينَةَ - (مُحَمَّدُ الَّذِي شَكَ). فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَرَأَيْتَ إِنْ كَانَ أَسْلَمُ وَغِفَارُ وَمَرْيَمَةُ (وَأَحْسِبُ جُهِينَةَ) خَيْرًا مِنْ بَنِي تَمِيمٍ، وَبَنِي عَامِرٍ، وَأَسَدٍ وَغُظَفَانَ، أَخَابُوا وَخَسِرُوا؟! فَقَالَ: نَعَمْ، قَالَ: «فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِنَّهُمْ لَأَخَيْرُ مِنْهُمْ».

{الحديث: ٦٣٩١ = ٦٤٠٣ فم. تجريد البخاري/٤، رقم: ١٣٩٨ = ٣٥١٥، ٣٥١٦، ٦٦٣٥. ترمذی. مناقب: ٣٩٥٢. تحفة الأشراف: ١١٦٨٠}:

ئه بوبه گره (ره زای خودای بی) فهرمووی: ئه فرمعی کوری حابیس که پیاویکی ناواری هۆزی به نی ته میم بوو، هاته خزمه تی چه زره ت (دروودی خودای له سه ر بی) پیی گوت: جاکێ په یمانی به تو داوه؟ مه گهر ئه و دزو جه رده و چه تانه ی که حاجیان رووت ده که نه وه، که له هۆزی ئه سه له و غیفار و موزه ی نه و جوهه ی نه و) بو جوهه ی نه و باش لی م روون نییه، به لام و ابزانم ئه فرده ناوی هۆزی جوهه ی نه ویشی هی نا.

پیغه مبه ریش (دروودی خودای له سه ر بی) فهرمووی: (ئهدی پی م بل ی: ئه گهر ئه سه له و غیفار و موزه ی نه و) و ابزانم فهرمووشی: جوهه ی نه و، له لای خودای گه وره، چاترین له هۆزی به نی ته میم و به نی عامیرو ئه سه دو غه طه فان، ئایه ئه مانه مایه پووچ و زیانه ومه ند ده رناچن؟).

ئه فرده گوتی: با، مایه پووچ ده رده چن. خوشه ویست (دروودی خودای له سه ر بی) فهرمووی: (ده سا به و که سه که گیانی منی به ده سه، که خودای گه وره و فریاره سه، ئه وانه له مانه با شترن له لای خودای گه وره، چونکه زووتر له وان ئی سه لا مبوون!).

{تاج/٣، زنجیره: ٦٧، ژماره: ٣٥٤٧ ج/٤}. هۆزه کانی غیفار و ئه سه له م.

روونکردنهوه:

۱- ئهقرهعی کورې حابیس (رهزای خودای ئی بن) هاوہلی پیغهمبهره (دروودی خودای لهسر بن) لهسهردهمی نهزانی پیش هاتنی ئایینی پیروزیی ئیسلام، ئهقرهع ناوبریوان (حهکهه) بوو، کیسه کومه لایه تییهکانی بو مهردوم چارهسر دهکرد، له موئه اللهفه قولوبهکان بوو، نامادهی نازادکردنی مهککهو غهزای حونهینو غهزای طاییف بوو له گهل لهشکری پیغهمبهردا، لهسهرهتاوه رهخنهی زوری له بریارهکانی ئیسلام دهگرت، بهلام لهپاشا موسولمانیکی جوانی ئی دهرچوو. دهلین: ئهقرهع بهر لهئیسلام بوونی مهجووسی بووه، واته: ناگر په‌رست بووه، ئهقرهعی کورې حابیس خوی و ده کورې لهجهنگی یهرمووکدا شهید بوون، (رهزای خودایان ئی بن). {تاج/۴، زنجیره: ۶۵، ژماره: ۴۵۲۰}. خه لاتکردنی نو موسولمان.

(۱۳۱۹) وهسپی جوانی هوژی طهی. (۶۳۸۵ - ۶۴۰۰)

باب: ما ذکر فی طیی

۱۷۳۵- عَنْ عَدِيٍّ بْنِ حَاتِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: أَتَيْتُ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) فَقَالَ لِي: إِنَّ أَوَّلَ صَدَقَةٍ بَيَّضَتْ وَجْهَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَوُجُوهُ أَصْحَابِهِ، صَدَقَةُ طَيِّئٍ جِئْتُ بِهَا إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

عهدی کورې حاتم (رهزای خودای ئی بن) فهرمووی: چوومه خزمهتی عومره (رهزای خودای ئی بن) پیی فهرمووم: یهکهه صهدهقهیی که رووی پیغهمبهره یارانای پیغهمبهری گه‌شانهوه، صهدهقهکهی هوژی طهی بوو کهتو خوت هیئات بولای پیغهمبهره (دروودی خودای لهسر بن). {تاج/۳، زنجیره: ۶۸، ژماره: ۳۵۵۳ چ/۴}. پایه‌ی بهنی ته‌میم و دهوس و ته‌یی.

(۱۳۲۰) نزای خیر بو هوژی دهوس. (۶۳۸۵ - ۶۴۰۰)

باب: ما ذکر فی دوس

۱۷۳۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَدِمَ الطَّفِيلُ وَأَصْحَابُهُ، فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ دُوسًا قَدْ كَفَرَتْ وَأَبَتْ، فَادْعُ اللَّهَ عَلَيْهَا. فَقِيلَ: هَلَكْتُ دُوسٌ، فَقَالَ: «اللَّهُمَّ اهْدِ دُوسًا وَأَنْتَ بِهِمْ». {الحديث: ۶۳۹۷ = ۶۴۰۹ فم. بخاری. مناقب: ۴۳۹۲، ۶۳۹۷}:

ئەبۇ ھورەیرە (رەزای خودای ئی بئ) فەرمووی: طوفەیلی کۆری عەمری ئەل-دەوسی و برادرەکانی (خودایان ئی رازی بئ) ھاتنە خزمەتی ھەزرەت (دروودی خودای لەسەر بئ) گوتیان: قوربان! ئەی پیغەمبەری خودا! بەراستی ھۆزی دەوس خودا ناناسن و مل نادەن و لەکیش دەرچوون! کەواتە نزای خراپیان ئی بکە، کەخودا بیان فەوتیئ، خەلکەکەیش گوتیان: تازە ھۆزی دەوس فەوتان، چونکە ئیستا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) نزای شەریان ئی دەکا، دیارە نزاکەشی گیرایە!

کەچی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) لەجیاتی ئەوہی کە نزای خراپیان لیبکا، نزای باشی بۆیانکردو فەرمووی: (ئەی خودایە! رینماییی ھۆزی دەوس بکە و کەمەنکیشایان بکە بۆ قەبوولی ئیسلام). {تاج/٣، زنجیرە: ٦٨، ژمارە: ٣٥٥١ ج/٤}. پایەیی بەنی تەمیم و دەوس....

روونکردنەوہ:

نزاکەیی پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) گیرابوو، ھەبیبی کۆری عەمری دەوسی، خۆی و باوکی ھوکمداری سەر ھۆزی دەوس بوون، دەلێن: ھەبیب سئ سەد سال ژیاوہ، ھەبیب دەیگوت: من دەزانم کە ئەم بوونەوہرو دروستکراوانە، دروستکەرێکیان ھەییە، بەلام نازانم کییە؟ جا کاتئ بیستی کەوا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بئ) ھاتووہ، خۆی و پەنجاو ھەوت کەس لەپیاو ماقوولانی ھۆزەکەیی ھاتن بۆ خزمەتی، ئیتەر ئەوان موسولمان بوون و ھۆزی دەوسیئ موسولمان بوون!

(١٢٢١) باسی گەورەیی ھۆزی بەنی تەمیم

بَابُ: فَضْلُ بَنِي تَمِيمٍ

١٧٣٧- عَنْ أَبِي زُرْعَةَ قَالَ: قَالَ أَبُو هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): لَا أَزَالُ أَحِبُّ بَنِي تَمِيمٍ مِنْ ثَلَاثٍ سَمِعْتُهُنَّ مِنْ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «هُمْ أَشَدُّ أُمَّتِي عَلَى الدَّجَالِ». قَالَ: وَجَاءَتْ صَدَقَاتُهُمْ، فَقَالَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «هَذِهِ صَدَقَاتُ قَوْمِنَا». قَالَ: وَكَانَتْ سَبِيَّةً مِنْهُمْ عِنْدَ عَائِشَةَ،

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «أَعْتَقِيهَا فَإِنَّهَا مِنْ وَلَدِ إِسْمَاعِيلَ». {الحديث: ۶۳۹۸ = ۶۴۱۰ فم. تجريد البخاری/۳، رقم: ۱۰۹۰ = ۲۵۴۳، ۴۳۶۶. فتح الباری. تحفة الأشراف: ۱۴۸۸۹}:

ئەبو زورعه فەرمووی: ئەبو هورەیره (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: ئەوەتی ئەم سی وەسپو مەدحه جوانە ی بەنی تەمیم، لە دەمی پێغەمبەر خوێ (دروودی خودای لەسەر بێ) بەگوێی خۆم بیستوو ئێتر لە و ساوه هۆزی بەنی تەمیم خوش دەوی. لێم ژنەوت دەیفەرموو (دروودی خودای لەسەر بێ): (ئازاترین و خوگرتترین ئۆمەت، لە ئاستی جەجال، هۆزی بەنی تەمیم!) کاتی زەکاتەکانیشیان هات، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) فەرمووی: (ئەمە زەکاتی خزمانی ئێمە).

ژنیکێ دیلی بەتالان گیراوی کۆیلە ی بەنی تەمیمی کەنیزەکی عائیشە ی هاوسەری پێغەمبەر بوو، پێغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) پێی فەرموو: (ئە ی عائیشە! ئەم کارە کەرمت ئازادبکە، چونکە ئەمە لەنەوێ ئیسماعیلی کوری حەزرەتی ئیبراھیمە!). {تاج/۳، زنجیرە: ۶۸، ژمارە: ۲۵۵۰}. پایە ی بەنی تەمیم و دەوس....

روونکردنەو:

هۆی فەرمانکردن بە ئازادکردنی ئەم کەنیزەکە ئەو بوو، چونکە عائیشە (رمزای خودای ئی بن) ئاھ (نەزری) کردبوو، کە یەکن لەو چە و نەوێ حەزرەتی پێغەمبەر ئیسماعیل (سلاوی خودای لەسەر بێ) ئازادبکا، کە باپیری عەرەبەکان بوو.

۱۳۲۲) بەستنی پەیمانێ براهەتی لە نێوان یارانێ پێغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ). (۶۴۰۹ - ۶۴۱۲)

بَابُ فِي الْمُؤَاخَاةِ بَيْنَ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۷۳۸- عَنْ أَنَسٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ): أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَخَى بَيْنَ

أَبِي عُبَيْدَةَ بْنِ الْجَرَّاحِ وَبَيْنَ أَبِي طَلْحَةَ. {الحديث: ۶۴۰۹ = ۶۴۲۱ فم}:

ئەنەسى كۆرى مالىك (رەزاي خوداي لى بىن) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) پەيمانى برايهتى بەست لەنيوانى ئەبو عوبەيدەى كۆرى جەرراحو ئەبو طەلحەدا. {تاج/٣، زنجيرە: ٥٨، ژمارە: ٣٥٠٤ ج/٤}.

١٧٣٩- عَنْ عَاصِمٍ الْأَحْوَلِ قَالَ: قِيلَ لَأَنَسِ بْنِ مَالِكٍ: بَلَّغَكَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «لَا حِلْفَ فِي الْإِسْلَامِ». فَقَالَ أَنَسٌ: قَدْ حَالَفَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَيْنَ قُرَيْشٍ وَالْأَنْصَارِ فِي دَارِهِ. {الحديث: ٦٤١٠ = ٦٤٢٢ فم. تجريد البخارى/٣، رقم: ١٠١٠ = ٢٢٩٤، ٦٠٨٤، ٧٣٤٠}:

عاصمى ئەحوەل فەرمووى: عەرزى ئەنەسى كۆرى مالىك كرا: ئايا ئەو فەرموودەيەى پىغەمبەر گەشتووە بەتۆ كە دەفەرموئ: (پەيمان بەستن لە ئىسلامدا نىيە) ؟ فەرمووى: لەمالى مانا لەمەدينە، پىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بىن) پەيمانى دۆستايەتى و دەستە برايهتى بەست لەنيوانى كۆچكارانا، كە بەشيۆەى گشتى لەھۆزى قورەيش بوون و، لەنيوانى ياريدەدەران (ئەنصار)دا، كە لەخەلكى مەدينە بوون). {تاج/٣، زنجيرە: ٥٨، ژمارە: ٣٥٠٥ ج/٤} + {بەروانە: ژمارە: ١٧٤٠ لەدواوە}. پەيمانى برايهتى لەنيوانى.....

روونکردنەوہ:

وہك لە پەراوەكانى رافەكاندا باسكراوە، دوو جوۆرە پەيمان بەستن ھەيە: يەكەم: پەيمانەستن لەسەر شيۆەى سەردەمى نەفامى و نەزانى، كە پەيمانەكە دەبوو بەھۆى كەلەپوور گرتن لەيەكترى و ياريدەدەرى يەكترى لەسەر حەق و ناحەق، پەيمان بەم واتەيە لە ئىسلاما نەماوە و نىيە.

دووہم: پەيمانەستن لەسەرئەوہ كە دوو لايەن ھاوكارى و پشتگيرى يەكترى بکەن، لەسنوورى پەپرەوى حەقا، بۆ پاراستنى مافى رەواى ھەردووولا، ئەم جوۆرەيان ھەتا روۆزى دوايى دەميئن.

١٧٤٠- عَنْ جُبَيْرِ بْنِ مُطْعِمٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا حِلْفَ فِي الْإِسْلَامِ، وَأَيُّمَا حِلْفٍ كَانَ فِي الْجَاهِلِيَّةِ لَمْ يَزِدْهُ الْإِسْلَامُ إِلَّا شِدَّةً». {الحديث: ٦٤١٢ = ٦٤٢٤ فم:}

جوبهیری کوری موصلعیم (رمزای خودای ئی بئ) فهرمووی: پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ) دهفه رموئیت: (پهیمان بهستن لهسەر شتی نارهوا، وهك ئەمه لهسەر ههق و ناههق لهسەر هاوپهیمانی خۆت بکهیتهوه، شتی وا نارهوا له ئیسلامدا نییه، بهلام نهو پهیمانه رهوایانهشی که لهسهردهمی نهزانی پێش هاتنی ئیسلامدا باوبوون، ئیسلام زیاتر پتهویان دهکات!). {تاج/٣، زنجیره: ٥٨، ژماره: ٢٥٠٦ ج/٤}. پیغه مبهەر پهیمانی براههتی لهنبیوانی یاریدهدهران و کۆچکاراندا دهبهستی.

١٢٢٣) فهرمایشتهکهی پیغه مبهەر (دروودی خودای لهسەر بئ): من نیشانهی ئاسوودهیی و نهمن و ئاسایشم بۆ هاوهدل و یارانی خۆمو هاوهدلانیشم نیشانهی نهمن و ئاسایشن بۆ گهلی ئیسلامی من. (٦٤١٣)

بَابُ: قَوْلُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): أَنَا أَمَنَةٌ لِأَصْحَابِي وَأَصْحَابِي أَمَنَةٌ لِأُمَّتِي ١٧٤١- عَنْ أَبِي بُرْدَةَ عَنْ أَبِيهِ قَالَ: صَلَّيْنَا الْمَغْرِبَ مَعَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، ثُمَّ قُلْنَا: لَوْ جَلَسْنَا حَتَّى نُصَلِّيَ مَعَهُ الْعِشَاءَ. قَالَ: فَجَلَسْنَا، فَخَرَجَ عَلَيْنَا فَقَالَ: «مَا زِلْتُمْ هَا هُنَا؟». قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ صَلَّيْنَا مَعَكَ الْمَغْرِبَ ثُمَّ قُلْنَا نَجْلِسُ حَتَّى نُصَلِّيَ مَعَكَ الْعِشَاءَ. قَالَ: «أَحْسَنْتُمْ أَوْ أَصَبْتُمْ». قَالَ: فَرَفَعَ رَأْسَهُ إِلَى السَّمَاءِ، وَكَانَ كَثِيرًا مِمَّا يَرْفَعُ رَأْسَهُ إِلَى السَّمَاءِ، فَقَالَ: «النُّجُومُ أَمَنَةٌ لِّلسَّمَاءِ فَإِذَا ذَهَبَتِ النُّجُومُ أَتَى السَّمَاءُ مَا تُوعَدُ، وَأَنَا أَمَنَةٌ لِأَصْحَابِي، فَإِذَا ذَهَبَتْ أَتَى أَصْحَابِي مَا يُوعَدُونَ، وَأَصْحَابِي أَمَنَةٌ لِأُمَّتِي، فَإِذَا ذَهَبَ أَصْحَابِي أَتَى أُمَّتِي مَا يُوعَدُونَ». {الحديث: ٦٤١٣ = ٦٤٢٥ فم:}

ئهبو بوردهی کوری ئهبو مووسای ئهشعهری (رمزای خودایان ئی بئ) فهرمووی: باوكم فهرمووی: نوێژی شیوانمان لهگهڵ پیغه مبهردا (دروودی خودای لهسەر بئ) کرد، جاگوتمان: دادهنیشین تا نوێژی خهوتنانیش بهکۆمهڵ لهپشت پیغه مبهروه دهکهین. فهرمووی: جا دانیشتین، که هاتهوه بۆلامان بۆ کردنی بهرنوێژی نوێژی خهوتنان.

فەرموۋى: (ھېشتا ھەر لىرە ماون). عەرزىمانكرد: بەلى، ئەي پېغەمبەرى خودا! لەدلى خۇمانا گوتمان: بۆچى برۆينەو، يەكجارى دادەنىشىن تا نوپۇزى خەوتنانىش دەكەين لەخزمەتى تۆدا. فەرموۋى: (ئافەرىن باشتان كردوۋە). يا فەرموۋى: (چاكتان كردوۋە، پىكاوتانە).

جا ھەزرىت (دروۋدى خوداى لەسەر بى) سەرى ھەلپرى بۆ ئاسمان و تەماشاي ئاسمانى كردو گەلى جار واى دەكرد، ئەوسا فەرموۋى: (ئەستېرەكان نەمان، ئەوجا ئەو ھەپشەيەى لە ئاسمان كراۋە دېتەدى و جىھان خاپوور دەبى و قىيامەت ھەلدەستى، منىش نىشانەى ئەمن و ئاسايشم بۆ ھاۋەل و يارانى خۆم، ھەتا خۆم مابەم دوور دەبن لە ئازاۋە دوو بەرەكى و شەرى ناوخۆ، بەلام كەمن نەمام و مردم، ئەوسا ئەو ھەپشە و گورەشەيەى كە لەياران و ھاۋەلانم كراۋە، دېتەجى و ئازاۋە دوو بەرەكى و جىاجىيەى و پاشگەزبوۋنەو سەرھەلدەدەن لەناويانا، وە لەراستىدا ئەمانەش لەپاش مەرگى پېغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بى) ھەموويان رووياندا، بەلام سوپاس بۆ خودا، لەسايەى خوداۋە، بەپىي بەلىنى قورئانى پىرۆز: {إِنَّا نَحْنُ الذَّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ - الحجر - ۱۵/۹}. واتە:

ئىمە خۇمان ئەم قورئانەمان ناردۆتە خوار، ھەرخۆشمان دەپپارىزىن). سوپاس بۆ خودا بەپىي ئەم بەلىنە پىرۆزە ئايىنى پىرۆزى ئىسلام بەسەر بەرزى پايدەدارە. ھاۋەلان و يارانىشم نىشانەى ئاسوودەيى و ئاسايش و ئارامىن بۆ ئۆمەتم، جا كەھاۋەلانم نەمان و گشتيان مردن، ئەوجا ئەو ھەپشەيەى لە ئۆمەتم كراۋە دېتە دى و شوپىنى ھەواۋ ھەۋەس دەكەون و توۋشى دەردى سەرى زۆر دەبن!). {تاج/۳، زنجىرە: ۱، ژمارە: ۲۲۲۶، ۲۲۲۴}. باسى گەۋرەيى و پاكرى يارانى پېغەمبەر (دروۋدى خوداى لەسەر بى) بەتىكرەيى.

(۱۳۲۴) باسی که سانی که پیغمبریان دیبی، یا هاوهدلانی پیغمبریان دیبی، یا که سیکي دیبی، که نهو پیغمبرهری دیبی (دروودی خودا له سهر پیغمبرهری خوداو رهزای خودا له هاوهدلانو یاران و پهیرهوانی ههتا ههتا به) (۶۴۱۴ - ۶۴۲۵) باب: فِيمَنْ رَأَى النَّبِيَّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْ رَأَى أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) أَوْ رَأَى مَنْ رَأَى أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

۱۷۴۲- عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يُبْعَثُ مِنْهُمْ الْبَعْثُ فَيَقُولُونَ: انْظُرُوا هَلْ تَجِدُونَ فِيكُمْ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)? فَيُوجَدُ الرَّجُلُ فَيُفْتَحُ لَهُمْ بِهِ، ثُمَّ يُبْعَثُ الْبَعْثُ الثَّانِي، فَيَقُولُونَ: هَلْ فِيهِمْ مَنْ رَأَى أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)? فَيُفْتَحُ لَهُمْ بِهِ، ثُمَّ يُبْعَثُ الْبَعْثُ الثَّالِثُ، فَيَقَالُ: انْظُرُوا هَلْ تَرَوْنَ فِيهِمْ مَنْ رَأَى مَنْ رَأَى أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)? ثُمَّ يَكُونُ الْبَعْثُ الرَّابِعُ فَيَقَالُ: انْظُرُوا هَلْ تَرَوْنَ فِيهِمْ أَحَدًا رَأَى مَنْ رَأَى أَحَدًا رَأَى أَصْحَابَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)? فَيُوجَدُ الرَّجُلُ فَيُفْتَحُ لَهُمْ بِهِ». {الحديث: ۶۴۱۵ = ۶۴۲۷ فم. تجريد البخاري ۳/، رقم: ۱۱۹۳ = ۲۸۹۷، ۳۵۹۴، ۳۶۴۹}:

ئهبو سه عیدی خودری (رهزای خودای لی بی) فهرمووی: پیغمبره (دروودی خودای له سهر بی) فهرمووی: (سهردهمی دادی، کۆمهلی خه لک، به فهرمانی فهرمانه دهوی موسولمانان دهروڼ بو غهزا، دهچن بو جهنگ، بو په خشی نووری نیسلام، دهلین: ته ماشیکه ن، ئایا کهستان تیادا ههیه، که له هاوهدلانی پیغمبره بی؟ دهلین: به لی، تاقه یه ک پیاو ههیه. ئیتر خودا لهو غهزایه دا به پیروزی و بهرکه ته ئه و تاقه هاوهدلی پیغمبره دهو زالیان دهکاو سهردهکه ون و ئه و شوینه زرگار دهکه ن.

له پاشا سهردهمی تر دادی، عه شاماتی تر دهچن بو غهزا، دهلین: ئایا کهسی ههیه له ناویانا، که هاوهدلانی پیغمبرهری دیبی؟ دهلین: به لی، یه ک کهس ههیه، جا به هو ی پیروزی و بهرکه ته ئه و تاقه تاببعیه وه، خودا ئه وانیش زالی دهکاو سهریان دهخاو، ئه و ولاتهیش ئازاد دهکه ن!

له پاشا سهردهمی سییه دادی، که سانی تر له موسولمانان دهرؤن بو غهزا، دهلین: سهرنج بدن، بروانن کهسیان واتیادا، که کهسیکی دیبی، نهو کهسیکی وای دیبی، که نهو کهسه هاوهلی پیغه مبهری دیبی؟ (واته: نهو کهسه تابعی تابعی دیبی!) دهلین: بهلئ ههیه، جا به بهرکهتی نهو تابعی تابعی تابعیهوه، خودا لهو غهزایه دا سهریان دهخا. له پاشا سهردهمی چوارهم دادی، دهلین: ئادهی ته ماشا بکهن ئایا کهسیکیان تیا دهبینن، که نهو کهسیکی دیبی، که نهو کهسیکی دیبی، که نهو هاوهلانی پیغه مبهری دیبی؟ دهلین: بهلئ، یهک پیاو لهم جوړه کهسه ههیه، ئیتر خودا به بهرکهتی نهو پیاوهوه نهو شوینهیان بو ئازاد دهکا). {تاج/۳، زنجیره: ۱، ژماره: ۳۲۲۴ ج/۴}. باسی گه ورهیی و پاکزی یاران پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بئ) به تیکرایی.

۱۲۲۵) **باشترین چین چینی هاوهلانی پیغه مبهره، نهجا چینی دوا نهوان، له دوا نهوانیش چینی دوا نهوان.** (۶۴۱۴ - ۶۴۲۵)

باب: خَيْرُ الْقُرُونِ قَرْنُ الصَّحَابَةِ ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ

۱۷۴۳- عَنْ عِمْرَانَ بْنِ حُصَيْنٍ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا): يُحَدِّثُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «إِنَّ خَيْرَكُمْ قَرْنِي، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ، ثُمَّ الَّذِينَ يُلُونَهُمْ». قَالَ عِمْرَانُ: فَلَا أَذْرِي أَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بَعْدَ قَرْنِهِ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثَةً. «ثُمَّ يَكُونُ بَعْدَهُمْ قَوْمٌ يَشْهَدُونَ وَلَا يُسْتَشْهَدُونَ، وَيَخُونُونَ وَلَا يُتَمَنُّونَ، وَيَنْذُرُونَ وَلَا يُؤْفُونَ، وَيَظْهَرُ فِيهِمُ السَّمَنُ». {الحديث: ۶۴۲۲ = ۶۴۳۴ فم. تجريد البخاری/۳، رقم: ۱۱۱۸ = ۲۶۵۲، ۳۶۵۱، ۳۶۵۰، ۶۴۲۸، ۶۶۹۵، ۶۴۲۹، ۶۶۵۸. نسائی. أَيْمَانٌ وَنُذُورٌ: ۳۸۱۸. تحفة: ۱۰۸۲۷}:

عیمرانی کوری حوصهین (رهزای خودایان بئ) فهرمووی: پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بئ)

فهرمووی: (باشترینی چینی نیوه چینی هاوچه رخی خوومه، که چینی هاوهلانه، که ناسراون به چینی سهحابه پیغه مبهر (دروودی خودای لهسهر بئ). نهو جا چینی دوا نهوان که چینی دووهمی موسولمانانن، که ناودارن به تابعین، که به کوردی پهیرهوانو

شۈيىنكە وتوانىشىيان پى دەگوتىرى. ئەوجا چىنى دواى ئەوان، كەپپىيان دەگوتىرى: چىنى ئەتباعى ئەتباع كە چىنى سىيەمى موسولمانانن. ئەوجا چىنى دواى ئەوان، كەچىنى چوارەمى موسولمانن (عيمران فەرمووى: باش نازانم كە پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) لەپاش چىنى خۆى دوو چىنى ترى فەرموو، ياسى چىن).

حەزرىت (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرمووى: ئىتر لەپاش ئەم چىنانە، كەسانى واپەيدا دەبن، كۆناكەنەو لە شايتەتى و سۆيىند خواردن، هېشتا كەسى داواى شايتەتى لىيان نەكردوو، ئەوان لەخۆيانەو، پىش ئەو لە حالەكە حالى بىن شايتەتى دەدەن! گزى و ناپاكى لە سپاردەو شتى وا دەكەن و بەراستى ناپاك و گزىكار خۆيانن و، ئاھو نەزر دەكەن و جى بەجى ناكەن، بەرە بەرە قەلەوى لەناوينا پەرە دەستىنى! {تاج/۲، زنجىرە: ۱۱۷، ژمارە: ۲۴۸۰ + تاج/۳، زنجىرە: ۱، ژمارە: ۳۲۲۱. چاپى چوارەم). باسى گەورەى و پاكرى يارانى پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) بەتپىرايى.

۱۳۲۶) مەردوم رىك وەك كان وان، چۆن كان لەبەنەرتدا چاك و خرابى ھەيە،

ئەوانىش ھەروا. (۶۴۰۱ - ۶۴۰۲)

بَابُ تَجْدُودِ النَّاسِ مَعَادِنَ

۱۷۴۴- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: «تَجْدُودُ النَّاسِ مَعَادِنَ، فَخِيَارُهُمْ فِي الْجَاهِلِيَّةِ خِيَارُهُمْ فِي الْإِسْلَامِ إِذَا فَقُّهُوا، وَتَجْدُودُ مَنْ خَيْرَ النَّاسِ فِي هَذَا الْأَمْرِ أَكْرَهُهُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ يَقَعَ فِيهِ، وَتَجْدُودُ مَنْ شَرَّارِ النَّاسِ ذَا الْوَجْهَيْنِ: الَّذِي يَأْتِي هَوْلًا بِوَجْهِ وَهَوْلًا بِوَجْهِ». {الحديث: ۶۴۰۱ = ۶۴۱۳ فم. تجريد البخارى/۴، رقم: ۱۳۴۵ = ۳۳۵۳، ۳۳۷۴، ۳۳۸۳، ۳۴۹۰، ۴۶۸۹ فتح البارى}:

ئەبو ھورەيرە (رەزاي خوداى لى بىن) فەرمووى: پىغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بىن) فەرمووى: دەبين ئەو خەلکە، لەبەنەرتدا، رىك وەك كان وان، چاك و خرابيان ھەيە، دەى بزانن ئەو بنەمالەو كەسانەيان كە لەسەردەمى نەفامىدا باش بوون، ھەر ئەوانەشيان لەسەردەمى ئىسلامەتيدا باشن، بەمەرجى كە شارەزاي ئايين بىن و بەجوانى رەفتارى پى بکەن، ھەروا دەبينن باشتىن كەسى بۆ ئەم كاروبارە، ئەو

كەسانەن كە لەپىشا ئەم كارو بارەميان زۆر پى ناخۆشە، بەلام كە قەبوولى دەكەن دەبن بە باشترین دۆستو يارمەتيدەر بۆي!

هەروا دەبينن بەدترین و گەندەل تيرىنى ئەو خەلگە، ئەوانەن كەدوو روون: كە لەلای لايى قسەيى دەكاو لەلای لايەكەي تر قسەيەكي تر دەكاو، بەپيى سوودو قازانجى خۆي زمان دەگۆي!). {رياض/۴، زنجيرە: ۲۵۹، ژمارە: ۱۵۴۰ + تاج/۴، زنجيرە: ۱۳، ژمارە: ۳۹۲۷ ج/۴} + {تاج/۳، زنجيرە: ۶۶، ژمارە: ۲۵۲۹}.

روونکردنەوه:

ئەم فەرمودەيە لە رياضدا ئاوا كراوە بەكوردی، وەرگەرانی ئەوي دەكەين بەرافە و روونکردنەوه:

خۆشەويست (دروودی خودای لەسەر بى) دەفەر موي: (سەرنج دەدەن: ئەم خەلگە وەك كان و كانزا وان، هەر كەسەيان لەبنەرەتدا، رەگەزى دەچیتەوه سەر بنەمالەيەكي خانەدان، يان بە بنەجەو رەسەن دەچیتەوه سەر بەرە بابيكي ناپرسەن، وە بەشيوەي گشتى، كردارو رەفتاريان، لەحالى ژيانيانا، بەپيى رەسەنى و نارسەنى بنج و بنەوانيانە، جا بۆيە ئەوانەي كە لەسەردەمي نەفاميدا رەسەن و بنەجە باش بوون، ئىستايش لەسەردەمي ئىسلامەتيدا ديسان خۆشيان رەسەن و رەفتار باش دەردەچن، وەك دەلین: گيا لەسەر بنجى خۆي دەپوڤتەوه، بەمەر جى ئەوه كە شارەزاي ئايىنى پيرۆزى ئىسلام بن و ببن بەزاناو مامۆستا لە شەريەتدا، وە هەروەها سەرنج دەدەن كە باشترین كەس بۆ ئەم كارە، كە ئايىنى پيرۆزى ئىسلامە، يا سەر كردهيى و فەرمانرەوايىيە، ئەو كەسانەن كە لەپيشدا حەزيان لىي نەبوووە بگرە زۆريش رقيان لىي بوو، تا كاتى دەكەونە ناوى، يا پۆستى كارمەنديى و فەرمانرەوايى وەردەگرن دەبنە باشترین دۆستو لايەنگيرى (وەك ئىمامى عومەر، لەپيشدا دوزمنى سەرسەختى ئىسلام بوو، كە ئىسلام بوو، گەورەترین دۆستى بوو) هەروەها سەرنج دەدەن كە بەدترین كەس بۆ ئەم كارە ئادەمىزادى دوو روو، كە

لهلای ئیوه قسهیهك دهكاو، لهلای ئهوان قسهیهکی تر دهكاو بهپیی بهرژموهندی خویان گفتوگو دهگهن!}. {بروانه: ژماره: ۱۷۷۲ لهدواوه دیت لهم پهراوه پیرۆزهدا}.

۱۲۲۷) فهرمایشتی پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بن): لهپاش سهه سالی تر، کهسی نامینئ لهوانه کی که نیستا زیندوون وان لهسهه رووی زهوی. (۶۴۲۶ - ۶۴۳۳)
بَابُ: قَوْلُ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): لَا تَأْتِي مِائَةُ سَنَةٍ وَعَلَى الْأَرْضِ نَفْسٌ مِّنْفُوسَةٍ مِّمَّنْ هُوَ عَلَيْهَا

۱۷۴۵- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: صَلَّى بِنَا رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ذَاتَ لَيْلَةٍ صَلَاةَ الْعِشَاءِ فِي آخِرِ حَيَاتِهِ، فَلَمَّا سَلَّمَ قَامَ فَقَالَ: «أَرَأَيْتَكُمْ لَيْلَتَكُمْ هَذِهِ فَإِنَّ عَلَى رَأْسِ مِائَةِ سَنَةٍ مِنْهَا لَا يَبْقَى مِمَّنْ هُوَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَحَدٌ». قَالَ ابْنُ عُمَرَ: فَوَهَلِ النَّاسُ فِي مَقَالَةِ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) تِلْكَ فِيمَا يَتَحَدَّثُونَ مِنْ هَذِهِ الْأَحَادِيثِ عَنْ مِائَةِ سَنَةٍ، وَإِنَّمَا قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا يَبْقَى مِمَّنْ هُوَ الْيَوْمَ عَلَى ظَهْرِ الْأَرْضِ أَحَدٌ يُرِيدُ بِذَلِكَ أَنْ يَنْخَرِمَ ذَلِكَ الْقَرْنُ». {الحديث: ۶۴۲۶ = ۶۴۳۸ فم}:

عهبدووللای کورپی عومهر (رمزای خودایان لی بن) فهرمووی: روژیکیان پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بن) لهئاخری روژانی ژیانیدا، نویژری خهوتنانی به کو مهلی بو کردین، که سلاوی نویژرهکی دایه وه هه لسا یه وه فهرمووی: (خو ئه م شهووتان ده بینن؟! دهی لهپاش ئه م شهو وه هه تا سهه سالی تر، کهس نامینئ، لهوانه کی که نیستا وان له بهندی ژیانوا، لهپاش سهه سالی تر ئه م چینه ی نیستا هه موو تهواو ده بن و گشتیان دهمرن!).

ئیبینو عومهر (رمزای خودایان لی بن) دهی فهرموو: خه لکه که له حالیبوون لهم فهرمایشته ی پیغه مبهردا، بهه له دا چوون و به پیچه وان هه تیگه یشتبوون و هه ندی وا حالی بوو بوون که پیغه مبهه فهرموویه تی که لهپاش سهه سالی تر قیامهت هه ل دهستی، به لام پیغه مبهه (دروودی خودای لهسهه بن) مه بهستی ئه وه بوو که حالییان بکا،

که تهمنه کورته، خوښی بکوژئ تهمنه هیچ کهسئ لهوانه‌ی که ئیستا له دایک بوون، له سهد سالی تر تیپه‌ر ناکات!!).

روونکردنهوه:

۱- بپروانه: ژماره (۱۳۵۹) ته جریدی بوخاری = ژماره (۲۴۰۲) فه تحولباری (دهنگوباسی خدری زینده، که ئایا زیندووه، یا مردووه؟).

۲- بپروانه: تاجول ئوصول بهرگی چوارهم زنجیره: ۱ سووردهتی که هف، ژماره: ۳۹۷۳، ۳۹۷۴، ۳۹۷۵، ۳۹۷۶ دهنگوباسی خدری زینده + تاج/۵، زنجیره: ۱۰۵، لاپه‌ره: ۵۸۶، ژماره: ۵۵۵۸. نیشانه‌ی داهاتنی قیامهت.

۳- میژوو نووسان دمه‌رموون دواهمین کهس له هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) که مردووه ئه‌بو طوفه‌یل بووه، که سهد سال له‌پاش ئه‌م فه‌رمووده‌یه‌ی پیغه‌مبه‌ر مردووه. له‌مردنی خدری زینده‌یشدا جیاوازیی بیروپا هه‌یه، که ئایا به‌ر برپاری ئه‌م فه‌رمووده‌یه که وتوووه ئه‌ویش مردووه یانا؟

۱۳۲۸) پیتشگیری له‌جنیودان به‌هاوه‌لانی پیغه‌مبه‌ر (دروودی خودای له‌سهر بئ) و باسی نه‌وه که چینی نه‌وان باشتر و چاکتر له‌چینه‌کانی پاش خویان.

(۶۴۳۶ - ۶۴۳۴)

بَابُ: النَّهْيُ عَنْ سَبِّ أَصْحَابِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَفَضْلُهُمْ عَلَى مَنْ بَعْدَهُمْ
 ۱۷۴۶- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي لَا تَسُبُّوا أَصْحَابِي فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ أَنَّ أَحَدَكُمْ أَنْفَقَ مِثْلَ أُحُدٍ ذَهَبًا مَا أَدْرَكَ مُدَّ أَحَدِهِمْ وَلَا نَصِيفَهُ». {الحديث: ۶۴۳۵ = ۶۴۴۷ فم. تجرید البخاری/ ۴، رقم: ۱۴۵۵ = ۳۶۷۳ فتح الباری. أبو داود. السنة: ۴۶۵۸. ترمذی. مناقب: ۳۸۶۱. تحفة الأشراف: ۴۰۰۱}:

ئه‌بو هورده‌یره (ره‌زای خودای ئ بئ) فه‌رمووی: شتئ هه‌بوو له‌نیوانی خالیدی کورپی وه‌لیدو ئه‌وره‌حمانی کورپی عه‌وفدا، خالد جنیوی به‌ئه‌وره‌حماندا، پیغه‌مبه‌ریش (دروودی خودای له‌سهر بئ) فه‌رمووی: (جمین به‌هیچ کهسئ له‌هاورپی و هاوه‌لانی من مه‌ده‌ن،

سویندەم بەخودا گریمان یەکی لەئێوەی موسوڵمانانی پاش چینی ئەوان، بەقەد کێوی ئوحدیش زێڕ ببەخشیتەو هێشتا ناگات بەمشتیکی ئەوان، بەلکوو ناگات بەنیوە مشتیشیان). {تاج/٣، زنجیرە: ٢، ژمارە: ٣٢٣٢ چاپی چوارەم}. جێیو پێدان بەیارانی پێغەمبەر.

روونکردنەو:

لە رافەئە ئەم فەرموودەدا، لە تەجرییدی بوخاریدا بەگوردی، دمه‌رموی: (مەبەست لەم فەرموودەیه ئەوەیە: کە جێیودان بە سەحابەیی پێغەمبەر، تاوانیکی گەلی گەورەیه، ئەو کەسە جێیو کە دەدا، چ خوشی هاوێلی پێغەمبەر بێ، چ لەچینه‌کانی دوا ئەوان بێ جیاوازی نییه).

١٣٢٩) باسی گەورەیی ئووەیسی قەرەنی، کە لەچینی دووهمی موسوڵمانانە، کە ناودارن بە تابیعین (پەیرەوان). (٦٤٣٧ - ٦٤٣٩)

باب: ذَكَرُ أُوَيْسَ الْفَرَسِيِّ مِنَ التَّابِعِينَ وَفَضْلُهُ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ)

١٧٤٧- عَنْ عُمَرَ بْنِ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: إِنِّي سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «إِنَّ خَيْرَ التَّابِعِينَ رَجُلٌ يُقَالُ: لَهُ أُوَيْسٌ، وَلَهُ وَالِدَةٌ، وَكَانَ بِهِ بَيَاضٌ، فَمَرُّهُ فَلَيْسَتْغَفِرَ لَكُمْ». {الحديث: ٦٤٣٨ = ٦٤٥١ فم}:

عومەری کوری خەطاب (ڕەزای خودای ئی بێ) فەرمووی: لەزاری پیرۆزی خوشەوێستم بیست (دروودی خودای لەسەر بێ) دەیفەرموو: (باشترینی چینی دووهمی موسوڵمانان (التابعین: پەیرەوان: شوینکەوتووان) پیاویکە ناوی ئووەیسی، دایکیکی هەیه، وەیس زۆر باشە بۆی، لەپێشا بەلەک دەبێ، لەپاشا چاک دەبێتەو، داوای ئی بکەن با لەخودا بۆتان بپارێتەو). {تاج/٣، زنجیرە: ٦٥، ژمارە: ٣٥٣٥ چاپی چوارەم} باشترینی چینی دووهمی موسوڵمانان.

١٧٤٨- عَنْ أُسَيْرِ بْنِ جَابِرٍ قَالَ: كَانَ عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) إِذَا أَتَى عَلَيْهِ أَمْدَادُ أَهْلِ الْيَمَنِ سَأَلَهُمْ: أَمَّا أُوَيْسُ بْنُ عَامِرٍ؟ حَتَّى أَتَى عَلَى أُوَيْسٍ، فَقَالَ: أَنْتَ

أُوَيْسُ بْنُ عَامِرٍ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: مِنْ مُرَادٍ ثُمَّ مِنْ قَرْنٍ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: فَكَانَ بِكَ بَرَصٌ فَبَرَأْتَ مِنْهُ إِلَّا مَوْضِعَ دِرْهَمٍ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: لَكَ وَالِدَةٌ؟ قَالَ: نَعَمْ. قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «يَأْتِي عَلَيْكُمْ أُوَيْسُ بْنُ عَامِرٍ مَعَ أَمْدَادِ أَهْلِ الْيَمَنِ، مِنْ مُرَادٍ ثُمَّ مِنْ قَرْنٍ، كَانَ بِهِ بَرَصٌ فَبَرَأَ مِنْهُ إِلَّا مَوْضِعَ دِرْهَمٍ، لَهُ وَالِدَةٌ هُوَ بِهَا بَرٌّ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَا بُرَّهُ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ يَسْتَغْفِرَ لَكَ فَافْعَلْ». فَاسْتَغْفِرَ لِي، فَاسْتَغْفِرَ لَهُ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ: أَيْنَ تَرِيدُ؟ قَالَ: الْكُوفَةُ. قَالَ: أَلَا أَكْتُبُ لَكَ إِلَى عَامِلِهَا. قَالَ: أَكُونُ فِي غَبْرَاءِ النَّاسِ أَحَبُّ إِلَيَّ. قَالَ: فَلَمَّا كَانَ مِنَ الْعَامِ الْمُقْبِلِ حَجَّ رَجُلٌ مِنْ أَشْرَافِهِمْ فَوَافَقَ عُمَرَ، فَسَأَلَهُ عَنْ أُوَيْسٍ قَالَ: تَرَكْتُهُ رَثَّ الْبَيْتِ قَلِيلَ الْمَتَاعِ. قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: «يَأْتِي عَلَيْكُمْ أُوَيْسُ بْنُ عَامِرٍ مَعَ أَمْدَادِ أَهْلِ الْيَمَنِ مِنْ مُرَادٍ ثُمَّ مِنْ قَرْنٍ، كَانَ بِهِ بَرَصٌ فَبَرَأَ مِنْهُ، إِلَّا مَوْضِعَ دِرْهَمٍ، لَهُ وَالِدَةٌ هُوَ بِهَا بَرٌّ، لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لَا بُرَّهُ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ يَسْتَغْفِرَ لَكَ فَافْعَلْ». فَاتَى أُوَيْسًا فَقَالَ: اسْتَغْفِرَ لِي. قَالَ: أَنْتَ أَحَدْتُ عَهْدًا بِسَفَرٍ صَالِحٍ فَاسْتَغْفِرَ لِي. قَالَ: اسْتَغْفِرَ لِي. قَالَ: أَنْتَ أَحَدْتُ عَهْدًا بِسَفَرٍ صَالِحٍ فَاسْتَغْفِرَ لِي. قَالَ: لَقِيتَ عُمَرَ؟ قَالَ: نَعَمْ. فَاسْتَغْفِرَ لَهُ، فَفُطِنَ لَهُ النَّاسُ فَاَنْطَلَقَ عَلَى وَجْهِهِ، قَالَ أُسَيْرٌ: وَكَسَوْتُهُ بُرْدَةً، فَكَانَ كُلَّمَا رَأَاهُ إِنْسَانٌ قَالَ: مِنْ أَيْنَ لَا أُوسُ هَذِهِ الْبُرْدَةُ؟ {الحديث: ٦٤٣٩ = ٦٤٥٢ فم:}

ئوسهیری کوری جابیر فهرمووی: جاران که له شکری کۆمهکی یه مهن بو عومهر دههات، بو یارمهتی سوپای نیسلام، له بهر دهگانی خهباتو تیکۆشاندا، عومهر لیانی دهپرسی: ئه ری ئووهیسی کوری عامیرتان واتیادا؟ ههتا به پرسیار ئووهیسی ده دۆزییهوه، پیی فهرموو: تو ئووهیسی کوری عامیری؟ فهرمووی: به ئی، نهوم، فهرمووی: له خیلێ قهرهنی که دهچنهوه سهر هۆزی بهر دهبابی موراد؟ فهرمووی: به ئی. فهرمووی: له مه و بهر به لهک بووی، به لام نیستا چاک بوو یته ته وهو ته نیا به قهده جی دره میکی ماوه؟ فهرمووی: به ئی وایه. فهرمووی: دایکت هیشتا ماوه؟ فهرمووی: به ئی.

عومەر فەرموۋى: ئىنەتەم لى پىغەمبەرى خۇدا دەپفەرموۋ: (لەناۋ ئەو لەشكرانەدا كە لىيەمەنەۋە دىن، بۇ كۆمەكىۋ يارىدەتان، لەبەرەكانى جەنگدا، پىاۋى دى، ناۋى ئوۋەيسى كۆرى عامىرە، لەھۆزى قەرەنە، كەدەچنەۋە سەر عىللى مورا، لەپىشدا ھەنئ بەلەك دەبى، لەپاشدا چاك دەپىتەۋە، بەقەد شوپىنى درەمىكى نەبى، دايكىكى ھەيە زۆر بۆى باشە، ئەو ئوۋەيسە ئەۋەندە نازى ھەيە لەلاى خۇدا، ئەگەر سوپىند بخوا لەخۇدا كە دەبى ئەو ئىشەى بۆبكا، خۇدا دلى ناشكىنئۋ سوپىندەكەى ناخاتۋ داۋاكەى جىبەجى دەكا، ئەى عومەر! يا ئەى كەسى كە ئەم حالەى ئوۋەيس دىزانئ، ئەگەر بۆت دەلوئۋ دەست دەدا بۆت: با ئەو پىاۋە كەناۋى ئوۋەيسە بۆت بىپارىتەۋەۋ داۋاى لىبوردنت لەخۇدا بۆبكا، چۈنكە ھەمىشە دوۋعاۋ نزاۋ پارانەۋەى ئەو گىرايەۋ رەتتابىتەۋە!).

عومەر فەرموۋى: دەى كەۋاتە ئەى ئوۋەيس! بۆم بىپارىرەۋە! ئەۋىش بۆى پارايەۋە. عومەر پىئى دەلئ: بەتەماى كوپىتۋ دەتەۋى لەكوئ نىشتەجى بيت؟ دەلئ: لەكوۋفە. دەفەرموئ: دەبا نامەيەكت بۇ بنووسم بۇ كاربەدەستى سەر شارى كوۋفە، كە ئاگائى لىت بىۋ يارمەتت بىدا؟ دەفەرموئ: ھەزناكەم ناۋم بىكەۋىتە ناۋ ناۋانەۋە، ھەزدەكەم خۆم لەمەردومە رەشوۋ روۋتەكە جىانەكەمەۋەۋ ناۋ ئەۋانم پىئ خۆشە. فەرموۋى: لەسالى ئايىندەدا، پىاۋىكى خانەدانى كوۋفەپى ھات بۇ ھەج، عومەر ھەۋالى ئوۋەيسى قەرەنى لى پرسى، گوتى: كەمن ھاتم ئوۋەيس مالىكى پەرىپوتۋ كەمى شتومەكى ھەبۋو، عومەرىش فەرموۋدەكەى پىغەمبەرى گىپرايەۋە بۆى كە لەپىشەۋە باسكرا، كە پىاۋى لەم رەنگە لە يەمەنەۋە دىت، داۋاى نزاى باشى لى بىكەن، جا پىاۋەكە كە لەھەج دەگەرپىتەۋە بۇ كوۋفە، دەچىتە لای ۋەيس، دەلئ: بۆم بىپارىرەۋە. دەلئ: تۆ تازە لەسەفەرى خىر گەپراۋىتەۋە تۆ بۇ من بىپارىرەۋە! دەلئتەۋە: دەتۆ بۆم بىپارىرەۋە. ۋەيسىش دەلئ: ئاخىر تۆ تازە لە رىبۋارىي باش، لەسەفەرى ھەج گەپراۋىتەۋە، ھەق ۋايە تۆ بۇ من بىپارىپىتەۋە. لەپاشا ۋەيس پىئى

دہلئ: دیارہ عومہرت دیوہو ئہو ئہم تہگیرہی بؤ کردووی؟ دہلئ: بہلئ وایہ، جابؤی دہپارپتہوہ.

ئیتہر خہلک و مہردومہکہ پیئی دہزانو پیاو باشییہکہی ناشکرا دہبی و نزا خوازان و خاودن مرازو نیازہکان سہری تی دہکەن و داوای نزاو پارانہوہی لی دہکەن، ئیتہر ئہویش سہری خؤی ہہل دہگری و دہرواو خؤی ون دہکا.

ئوسہیر فہرمووی: من عابایہکم پی بہخشی، کہ لہبہریکرد، خہلکەکہ سہریان سورماو گوتیان: ئووہیس بہو پہرپووتییہ، ئہم عابہ چاکہی لہکوئی بوو؟. {تاج/۳، زنجیرہ: ۶۵، ژمارہ: ۳۵۳۷. چاپی چوارہم}. باشتیرینی چینی دووہمی موسولمانان (تابیعین).

روونکردنہوہ:

بہہرہی زؤر لہم فہرموودہیہ و مردہگیری، وەك:

۱ - چەند موعجیزہیہکی گہورہی پیغہمبہری واتیادا، چؤنی فہرموہو، وا ہاتؤتہ دی، وەك ناوی ئووہیس و ...تاد.

۲ - پیاو چاکان خؤشہویستانی خودان، نزیان لہلای خودا گیرایہ، زؤرینہی کات حال و نہیئی بہینی خؤیان و بہیمنی خؤای خؤیان دہشارنہوہو ناشکرای ناکەن، وا باش و چاکہ چاکتر داوای نزا باش لہباش بکا، چونکہ عومہر لہبہرئہوہی ہاودلی پیغہمبہرہ لہ ئووہیس باشتہ کہ لہپہرپہوانہ (لہ تابیعینہ).

۳ - ئووہیس (کہ لہناو کوردہواری خؤماندا، ناسراوہ بہ وەسی قہرہنی) بہسہردہمی پیغہمبہردا گہیشتوہو، بہلام لہبہر خزمہتکردنی دایکی نہچوہو بؤ دینی پیغہمبہرو بہخزمہتی نہگہیشتوہو لہبہرئہوہ دانائری بہ صہحابہ، بہلام نازناوی (سَيِّدُ التَّابِعِينَ: گہورہی پہیرہوان)ہ. ناوی تہواوی ئاوايہ:

(ئووہیسی کوری عامیری ئہلقہرہنی ئہلورادی ئاغای پہیرہوان). لہ (تہذیب التہذیب)ی عہسقہلانیدا دہفہرموی: (تہرجہمہی ژیانی بہدریژی وا لہ (المیزان) و (لسان المیزان) و (کتابي في الصحابة)دا. ئووہیس دووعاو نزا گیرابوو، ئیمامی

عومەرو ئیمامی عەلی دەچوون بۆ سەردانی، ئووھەیسش لە عومەرو عەلییەووە گیرانەووی هەیه، لەچەندین غەزادا بەشداری کردوو، هەتا لەجەنگی صفیندا، لەریزی سوپای عەلیدا لەریزی پیادەکانا شەهیدکرا. لە فەرموودەی پیغەمبەردا ئاماژە بەووەکراو:

أ- کە بەهۆی تەکاکاری وەیسەو، زیاتر لە ژمارەی هۆزی بەنی تەمیم دەچنە بەهەشت، لەنەتەووی ئیسلام.

ب- (کەسانێ دەبن لە موسوڵمانان لەبەر رووت و قووتی بۆیان ناکرێ کەبچن بۆ مزگەوت، لەگەڵ ئەووەیشا برۆاکە قەدەغەیی ئی دەکا کەبچێ سوأل بکا، یەکی لەوانە وەیسێ قەرەنییە).

٤- سوونەتە کەسێ لەسەفەری خێر بگەرێتەو، وەک سەفەری حەج و عەمرەو خۆیندن و غەزاو کەسابەتی حەلال و بەجێهێنانی سیلە یەرحەم داوای نزی باشی ئی بکری.

(١٢٣٠) باسی چاکیتی میصرو باسیتی خەلکی میصر. (٦٤٤٠ - ٦٤٤١)

باب: فِي ذِكْرِ مِصْرَ وَأَهْلِهَا

١٧٤٩- عَنْ أَبِي ذَرٍّ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «إِنَّكُمْ سَتَفْتَحُونَ مِصْرَ، وَهِيَ أَرْضٌ يُسَمَّى فِيهَا الْقِرَاطُ فَإِذَا فَتَحْتُمُوهَا فَأَحْسِنُوا إِلَى أَهْلِهَا، فَإِنَّ لَهُمْ ذِمَّةً وَرَحِمًا». أَوْ قَالَ: (ذِمَّةٌ وَصَهْرًا) فَإِذَا رَأَيْتَ رَجُلَيْنِ يَخْتَصِمَانِ فِيهَا فِي مَوْضِعٍ لَبَنَةٍ فَاخْرُجْ مِنْهَا». قَالَ: فَرَأَيْتُ عَبْدَ الرَّحْمَنِ بْنَ شَرْحَبِيلَ بْنَ حَسَنَةَ وَأَخَاهُ رَبِيعَةَ يَخْتَصِمَانِ فِي مَوْضِعٍ لَبَنَةٍ، فَخَرَجْتُ مِنْهَا). {الحدیث: ٦٤٤٠ = ٦٤٥٣ فم}:

ئەبو زەری غەفاری (زمای خودای ئی بن) فەرمووی: پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بن)

فەرمووی: (ئێو بەزوویی ولاتی میصر دەگرن و ئازاد (فەتەح)ی دەکەن، لەو خاکە پارەبەکی لێیە ناوی قیراطە، خەلکەکە ی بەزوری سەودا و مامەلە بەو دراو دەکەن، هەرکاتێ ئەوێتان رزگارکردو فەتەحانکرد، ئامۆژگاری و راسپیری من بۆ ئێو ئەوێ: کە زۆر زۆر باش بن بۆ خەلکەکە ی و ئێوێش لەناو خۆتاندا ئامۆژگاری

خیری یه کتری بکه‌ن که باشبن بۆیان، چونکه خه‌لکی میصر، سهره‌رای ئه‌وه‌ی که ئه‌هلی زیمه‌ن و په‌یماندارن و، له‌به‌رئه‌وه‌ی که خاوه‌ن نامه‌ بوون و به‌ناشتی نازاد کراون، خاترو ریزو قه‌دری تایبه‌تی خۆیان هه‌یه، سهره‌رای ئه‌م پله‌ و پایه‌ باشه‌یش خزمیشمان، چونکه دایکه‌ هاجه‌ره‌ له‌وانه، که دایکی هه‌زرتی ئیسماعیلی کوری هه‌زرتی ئیبراهیمه (دروودی خودا له‌خۆیان و له‌نه‌وه‌و خانه‌واده‌یان بێ!).

یا فه‌رمووی: (چونکه ئه‌وان سهره‌رای ئه‌وه‌ی که خاوه‌نی په‌یمان و ئه‌مان خه‌زوورانیشمان، چونکه ماریه‌ی قیبطیه‌ که دایکی ئیبراهیمی کوری پیغه‌مبه‌ره له‌وانه (دروودی خودا له‌خۆی و نه‌وه‌و هاوسه‌رانی بێ).

جا هه‌رکاتی له‌وئ دوو پیاوت چاوپیکه‌وت، که له‌سه‌ر جیگه‌ خشتی هه‌راو کیشه‌یان بوو، تو له‌وئ مه‌ینه‌).

ئه‌هو زه‌ر (ره‌زای خودای ئی بێ) فه‌رمووی: ئه‌وه‌رهمانی کوری شوهره‌حبیلی کوری هه‌سه‌نه‌و ره‌بیعه‌ی برایم بینی، له‌سه‌ر شوینی جی خشتی هه‌رایان بوو، ئیتر منیش له‌وئ نه‌مام). {تاج/۳، زنجیره: ۷۴، ژماره: ۲۵۸۱ ج/۴} + {بروانه: ژماره: ۱۶۰۹، له‌زنجیره: ۵: ۱۲۴۹ له‌م په‌راوه‌ پیرۆزه که له‌پیشه‌وه‌ رابورد} + {ریاضی صالحین/۱، زنجیره: ۴۰، ژماره: ۳۲۸}.

۱۳۳۱) باسی باشیتی ولاتی عومان و چاکیتی خه‌لکه‌که‌ی. (۶۴۴۲)

باب: فِي ذِكْرِ عُمان

۱۷۵۰- عَنْ أَبِي بَرزَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: بَعَثَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) رَجُلًا إِلَى حَيٍّ مِنْ أَحْيَاءِ الْعَرَبِ، فَسَبَّوْهُ وَضَرَبُوهُ، فَجَاءَ إِلَى رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فَأَخْبَرَهُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «لَوْ أَنَّ أَهْلَ عُمانَ أَتَيْتَ مَا سَبُّوكَ وَلَا ضَرَبُوكَ». {الحديث: ۶۴۴۲ = ۶۴۵۵ فم:}

ئەبو بەرزەئى ئەسلەمى (رەزای خودای ئى بىن) فەرمووی: پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بىن) پیاویکی نارد بۆ ناو خێلێ لە خێلانی عەرەب، لەوێ لێی ددەن و جنیوی پێ ددەن، ئەویش گەراپەووە بۆلای پېغەمبەر و حالەكەى گێراپەووە بۆی!

فەرمووی (دروودى خودای لەسەر بىن): (ئاخر ئەگەر بچوویتایە بۆناو خەلکی عومان، نەجنیویان پێ ددایت و نە لێیان ددایت!). {تاج/۳، زنجیرە: ۷۱، ژمارە: ۳۵۷۱ ج/۴} گەورەیی یەمەن و عومان.

روونکردنەووە:

عومان (بەبۆری عەین و بە میمی سووک) ولاتیکی ناسراوە لە یەمەن، دەولەتیکی سەر بە خۆ بوو، پایتەختەكەى مەسقط بوو.

ئەبو بەرزەئى ئەسلەمى (رەزای خودای ئى بىن) لە موسولمانە پێشینەکانە، لەگەڵ سوپای ئیسلاما نامادەى رزگارکردنى شارى مەككە بوو کە ناسراوە لەمیژوودا بە (فەتخى مەككە: ئازادکردنى مەككە: رزگارکردنى مەككە) لەو دەوايش هەتا خوشەویست (دروودى خودای لەسەر بىن) لەجیهان دەر دەچى، هەر لەخزمەتیدا خەبات دەگێرێ و غەزا دەکا، چوار فەرموودەى لە بوخاریدا هەیە، لەشەست و چواری کۆچیدا، لەمەرو، یا لەبەصرە، یا لەبیابانى سەجستان دەمرێ. {بەروانە: تەجریدى بوخارى بە کوردی، بەرگی/۱، ژمارە: ۳۲۰ = ۵۴۷ فەتخ الباری}.

(۱۲۲۲) باسى گەورەیی ولاتی عەجەم (فُضْلُ فَارِس). (۶۴۴۴ - ۶۴۴۵)

بَابُ: مَا دُكِرَ فِي فَارِسَ

۱۷۵۱- عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) قَالَ: كُنَّا جُلُوسًا عِنْدَ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، إِذْ نَزَلَتْ عَلَيْهِ سُورَةُ الْجُمُعَةِ، فَلَمَّا قَرَأَ: (وَأَخْرَيْنَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ)، قَالَ رَجُلٌ: مَنْ هَؤُلَاءِ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَلَمْ يُرَاجِعْهُ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، حَتَّى سَأَلَهُ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ أَوْ ثَلَاثًا، قَالَ: وَفِينَا سَلْمَانُ الْفَارِسِيُّ، قَالَ: فَوَضَعَ النَّبِيُّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَدَهُ عَلَى سَلْمَانَ، ثُمَّ قَالَ: «لَوْ كَانَ الْإِيمَانُ عِنْدَ الثُّرَيَّا لَنَالَهُ رِجَالٌ مِنْ هَؤُلَاءِ».

{الحديث: ٦٤٤٥ = ٦٤٥٨ فم. تجريد البخاری بالكوردی/٤، رقم: ١٧٠٦ = ٤٨٩٧، ٤٨٩٨. ترمذی. تفسیر القرآن: ٣٣١٠. تحفة الأشراف: ١٢٩١٧}:

ئەبو ھورەیرە (رمزای خودای ئی بن) فەرمووی: لەخزمەتی پیغەمبەردا (دروودی خودای لەسەر بێ) دانیشتبووین، لەوکاتەدا سوورەتی جوموعە ھاتە خوارەووە بۆی، کە ئەم نایەتە ی خۆیندەو: {وَأَخْرَجَ مِنْهُمْ لِمَا يَلْحَقُوا بِهِمْ - ٢/٦٢}.

واتە: ھەروا ئەم رەھبەرە نازدارە، بەھۆی نامەی پیرۆزی خودایی و بەھۆی فەرموودە بەرزەکانی خۆیەو، گەلی گەل و کەسانی تریش لە موسوڵمانان، فیری یاسانامەی خودا و خێرو بیری ھەردوو جیھان دەکا، کە ھیشتا ئەمانە وان لەژێر پەردە غەیبەو، جاری پەپەرھە ئەمانەیان نەکردوو، بەلام بەزوویی ئەوانیش وەك ئەمانە، ئەم رێگە ھەق و راست و دروستە دەگرن و وەك ئەمان موسوڵمان دەبن).

کاتی خۆشەویست (دروودی خودای لەسەر بێ) ئەم نایەتە ی خۆیندەو، پیاوی عەزیزکرد: ئە ی پیغەمبەری خودا! ئەوانە کین، کە ئەم رێگە ی ھەقی ئیمە ی بەزوویی دەگرن؟ پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) وەلامی نەدایەو، تا پیاووە کە دوو جار، یا سێ جار، ھەمان پرساری ئی دووبارە کردووە. فەرمووی: لەوکاتەدا سەلمانی فارسی لەناو کۆری دانیشتنە کەماندا بوو، جا پیغەمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەستی خستە سەر رانی سەلمان و فەرمووی: (ئەگەر گریمان ئیمان و ئیسلامەتی لەسەر ئەستێرە ی کۆیش بێ، پیاوانی لەمانە، خۆیانی دەگە یەنن!!). {بەروانە: تاج/٣، زنجیرە: ٧٢، ژمارە: ٢٥٧٢، ٢٥٧٣، ٢٥٧٤، ٢٥٧٥}. گەورە یی ولاتی عەجەم (فضل فارس).

روونکردنەو:

دانەری تاجول ئوصول لە شەرھە کەیدا، لە رافە ی وشە ی (فەضلی فارس) دا، دەفەر موی:

(مەبەست ئەو گەلانە یە کە عەرەب نین و خەلکی ئەو ولاتانە کە لەکۆندا لەناو عەرەبە کاندا بە ولاتی فارس ناوبانگی دەرکردوو، کە بەمانە دەگوتری عەجەم، کە بریتین لە دانیشتوانی ئەو ناوچانە کە خۆرھە لاتن و دەکەونە

خۆرھەلەتلىرى كەندەۋەدە، دەك ئىران ۋە كرمان ۋە سىستان ۋە ئوۋدىو چەم (ماۋەرائەننەھرىن) ۋە خۇراسان، كە ئەم ناۋچانە، ئەم شۆيىن ۋە ناۋچە پىرۋزانەن كە پىياۋانى فەرمۇدەزانى ۋايران تىيا ھەلگەۋتوۋە، كە بوۋن بە بەردى بىناغەى عولومى ھەدىت (زانستەكانى فەرمۇدە) ۋەكۈۋ ئەم پىشەۋا ناۋدارو بەرپىزانە: بوخارى ۋ ئەبو داۋود ۋ تەرمەزى ۋ نەسائى ۋ بەيھەقى ۋ دارە قوۋنى ۋ موسلىم (رەزى خۇدايان ئى بىن).
 نىمامى موسلىم (خۇداى ئى رازى بىن) ئەگەرچى لەبنەپەتدا عەرەبە، چونكە لە عەرەبى ھۆزى قوشەيرە، بەلام ئەۋىش پەرۋەردەى ئەم خاكەيەۋ، لەناۋ ئەم ئەستىرە گەشانەدا رەسكاۋە ۋ زىاۋە). {بىروانە: تاج/۳، زنجىرە: ۷۲، ژمارە: ۲۵۷۵ چاپى چۈارەم}.

(۱۲۳۳) بىتمانە بەخەلك ناكىرى مەگەر چۈنھا. (۶۴۴۶)

باب: الناس كابل مائە لا تجد فيها راحلة

۱۷۵۲- عَنِ ابْنِ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): «تَجِدُونَ النَّاسَ كَابِلِ مَائَةٍ لَا يَجِدُ الرَّجُلُ فِيهَا رَاحِلَةً». {الحديث: ۶۴۴۶ = ۶۴۵۹ فم. تجريد البخارى بالكوردى/۵، رقم: ۲۰۲۱ = ۶۴۹۸ فتح البارى}:

عەبدوللاى كورى عومەر، كە ناسراۋە بە ئىبنو عومەر (رەزى خۇدايان ئى بىن) دەفەرمۇى: پىغەمبەر (دروۋدى خۇداى لەسەر بىن) دەفەرمۇى: (ئىۋە دەبىنن كە ئەم خەلگە، بۇ باشى ۋ خراپى، دەك ۋ شترى بارى وان، پىياۋ لەسەدىانا، تاقە ۋ لاخىكى سۋارى باشى دەسگىر نابى). {تاج/۵، زنجىرە: ۴۵، ژمارە: ۴۹۰۶ - ش/ت - چاپى چۈارەم}.

خۇپاراستن لەقارى خۇدا.

روونكرندنهه:

ۋلاخى بەرزە كەبارى بى، بەكەلگى سۋارى نابى، چونكە لەژىر بارا، رەۋتى ئى تىك دەچى ۋ كەشخەيەكەى نامىنى، بۇيە كە بە ئەسپى ژىر عەرەبانە دەگوترى: بارگىر.

پيغەمبەر (درودى خوداى لەسەر بى) دەفەرموى: (ئەو خەلکە بى متمانەن، متمانەيان پى ناکرى، مەگەر چۆنەها، ھەروەك چۆن لەسەد وشتەدا، وشتىكى رەسەنت دەست ناکەوى کە دەست بدا بۆ سواری ئاوا لەسەد مروڤيشدا مروڤىكى نەجيبەت دەست ناکەوى).

بَابُ: مَا ذُكِرَ فِي كَذَابِ ثَقِيفٍ وَمُبِيرَهَا

١٧٥٣- عَنْ أَبِي نُوفَلٍ قَالَ: رَأَيْتُ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ الزُّبَيْرِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا) عَلَى عَقَبَةِ الْمَدِينَةِ، قَالَ: فَجَعَلْتُ قُرَيْشَ تَمُرُّ عَلَيْهِ وَالنَّاسُ، حَتَّى مَرَّ عَلَيْهِ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا)، فَوَقَفَ عَلَيْهِ فَقَالَ: السَّلَامُ عَلَيْكَ أبا حُثَيْبٍ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أبا حُثَيْبٍ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أبا حُثَيْبٍ، أَمَا وَاللَّهِ لَقَدْ كُنْتُ أَنُهَاكَ عَنْ هَذَا، أَمَا وَاللَّهِ لَقَدْ كُنْتُ أَنُهَاكَ عَنْ هَذَا، أَمَا وَاللَّهِ لَقَدْ كُنْتُ أَنُهَاكَ عَنْ هَذَا، أَمَا وَاللَّهِ لَقَدْ كُنْتُ أَنُهَاكَ عَنْ هَذَا إِنْ كُنْتُ مَا عَلِمْتُ صَوَامًا قَوَامًا وَصَوْلًا لِلرَّحِمِ، أَمَا وَاللَّهِ لَأُمَّةٌ أَنْتَ أَشْرُهَا لَأُمَّةٌ خَيْرٌ. ثُمَّ نَفَذَ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عُمَرَ، فَبَلَغَ الْحَجَّاجَ مَوْقِفَ عَبْدِ اللَّهِ وَقَوْلُهُ، فَأَرْسَلَ إِلَيْهِ فَأَنْزَلَ عَنْ جَدْعِهِ، فَأَلْقَى فِي قُبُورِ الْيَهُودِ، ثُمَّ أَرْسَلَ إِلَى أُمِّهِ أَسْمَاءَ بِنْتِ أَبِي بَكْرٍ الصِّدِّيقِ (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ)، فَأَبَتْ أَنْ تَأْتِيَهُ، فَأَعَادَ عَلَيْهَا الرَّسُولُ: لَتَأْتِيَنِي، أَوْ لَا بُعْثَنَ إِلَيْكَ مِنْ يَسْحَبُكَ بِقُرُونِكَ، قَالَ: فَأَبَتْ، وَقَالَتْ: وَاللَّهِ لَا آتِيكَ حَتَّى تَبْعَثَ إِلَيَّ مَنْ يَسْحَبُنِي بِقُرُونِي. قَالَ: فَقَالَ: أُرَوْنِي سِبْطِي. فَأَخَذَ نَعْلَيْهِ ثُمَّ انْطَلَقَ يَتَوَدَّفُ حَتَّى دَخَلَ عَلَيْهَا، فَقَالَ: كَيْفَ رَأَيْتِنِي صَنَعْتُ بِعَدُوِّ اللَّهِ؟ قَالَتْ، رَأَيْتُكَ أَفْسَدْتَ عَلَيْهِ دُنْيَاهُ، وَأَفْسَدَ عَلَيْكَ آخِرَتَكَ، بَلَغَنِي أَنَّكَ تَقُولُ لَهُ: يَا ابْنَ ذَاتِ النِّطَاقَيْنِ! أَنَا وَاللَّهِ ذَاتُ النِّطَاقَيْنِ، أَمَّا أَحَدُهُمَا فَكُنْتُ أَرْفَعُ بِهِ طَعَامَ رَسُولِ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) وَطَعَامَ أَبِي بَكْرٍ مِنَ الدُّوَابِّ، وَأَمَّا الْآخَرُ فَنِطَاقُ الْمَرْأَةِ الَّتِي لَا تَسْتَغْنِي عَنْهُ، أَمَّا إِنْ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) حَدَّثَنَا « أَنْ فِي ثَقِيفٍ كَذَابًا وَمُسِيرًا ». فَأَمَّا الْكُذَّابُ فَرَأَيْنَاهُ وَأَمَّا الْمُسِيرُ فَلَا إِخَالَكَ إِلَّا إِيَّاهُ، قَالَ: فَقَامَ عَنْهَا وَلَمْ يُرَاجِعْهَا. {الحديث: ٦٤٤٣ =

ئەبو نەوفەل (رەزى خۇداى ئى بىن) فەرموۋى: لاشەى عەبدوللای كۆرى زوبەيرم دى، لە
 ھەورازەكەى مەدینە بەدارا كرابوو، واتە: لەو ھەورازە كەوا لەمەككە، بەلام ناۋى
 ھەورازى مەدینەيە، چونكە لەسەر ئەو رېگەيەيە كە لەمەككەو دەچى بۆ مەدینە،
 لاشەكەى لەویدا لەسیدارە درابوو، لەپاش ئەوۋى لەشەرىكى قورسا كۆزراپوو،
 ھەجاس سەرەو خوار ھەلىواسىبوو بە كۆلەكەيەكا، ھەر پىاوانى قورەيشو خەلكانى
 تربوون، بەلایا بەخامۆشى رەت دەبوون، لەترسى ھەججاس نەپاندەویرا قسەبكەن،
 بەلام كاتى عەبدوللای كۆرى عومەر گەيشتە لای، لەدىارى راوہستاو سى جار
 فەرموۋى: (السَّلامُ عَلَيْكَ أبا خُبَيْبٍ: سلاو لەتۆ ئەى باۋكى خوبەيب!

ئەوجا سى جارېش فەرموۋى: ئەدىى بەخودا، گەلى پىتەم گوت كە داكەوہو شتى
 وامەكە، سەرى خۆت دامەننى. ئەنجا فەرموۋى: ئەدىى بەخودا، بەپىى ئاگالىبوونى
 من، تۆ رۆژوو گرىكى زۆر باش بوۋى و رۆژوۋى سوننەتت زۆر دەگرتو، شەو
 نوپژكەرىكى زۆر چاك و خزم دۆستىكى فرەخاس بوۋى، ئەدى بەزاتى كەزاتى
 خودايە، گەل و نەتەوہيى، كە پىاو خاسى وەك تۆ ئايەخەكەى بى، بەراستى گەلى
 چاكە).

ئىنجا ئىبنو عومەر تى پەرى و رۆيشت، كاتى كە ئەم ھەلوپىستو فەرمایشانەى
 ئىبنو عومەر گەيشتەوہ بە ھەججاس ناردى لاشەكەيان لەقەدى دار خورماكە
 داگرتو لەناو كۆنە گۆرستانى جوولەكەكانا برکیاندا، لەپاشا ھەججاس ناردى
 بەشوین ئەسمای كچى ئەبوبەكرى صەدىقا، كە دايكى عەبدوللای شەھىدكراو بوو،
 ناردى بەدوایا كەبچى بۆلاى، بەلام ئەسماء رازى نەبوو كەبچى بۆلاى، ھەججاش
 گزىرەكەى ناردەوہ بۆسەرى: كەوا يا بەپىى خۆت دىيت بۆلام، يا كەسىكى وا
 دەنیرم كە ھەتا ئیرە بە پەلك كىشت بكا!

فەرموۋى: دىسان ئەسماء مەردانە، گوپى پى نەداو گوتى: بەخودا تا نەنیرى بە
 پرچەكانم بەكىشم بكنە نايم بۆلات!

فەرموۋى: جا ھەججەگە گوتى: كۈيۈلۈككەم لەكۈيۈلە؟ سۆلەكەنى كەردە پىيى و بەكەش و فەشكەۋە بە پىرتاۋ چۈۋ بۆلەي ئەسمە، كە گەيشە لاي پىي گوت: خۇدەيت كەچىم لەۋ دۈژمىنى خۇدايە كەرد؟!

ئەسمە (رەزەي خۇداي لى پى) فەرموۋى: (ئەۋەي كەمەن دەپپىنم ئەمەيە: كە راستە تۆ ئەم جىھانەت لە ەبەدۇللەي كورم تىكدا بەلام ئەۋىش ئەۋ جىھانى لەتۆ تىكدا. ئەي ھەججەگە! ەك بىستۈۋمەتەۋە گۈايە تۆ بەتانەۋ تەشەرەۋە، بۆ تەلفىسى بە ەبەدۇللەي كورم دەللى: كورەكەي ژنە دۈۋ پىشتىن! بەللى بەخۇدا راستە وايە، كەمەن دۈۋ پىشتىنم ەبەۋ، بە يەككىيان نان و ئاۋۋ خۇاردەمەنى پىغەمبەر و ئەبەۋبەكەم پى ەل دەبەست لەلاقەدى ۋلاخ و ئەۋى تىرىشيان ەك ەمەۋ ئافەرتى بۆ كارو فرمان دەمەستە پىشم). {بەروانە: تەجىرىدى بۇخارى بەكوردى/۴، ژمارە: ۱۵۱۷ تا كۈتايى}.

ئەسمە ئەۋجا فەرموۋى: جائەم دۈۋ پىشتىننىيە ھىچ ەيىب و عارو شۈۋرەيىەكى تىادا نىيە، بەلگۈۋ جىگەۋ مايەي شانازىيە، بەلام بەزانە كە پىغەمبەر (دروۋدى خۇداي لەسەر پى) بۆ خۇي پىمانى فەرموۋ: (كە لەناۋ ھۇزى بەنى شەقىفا ەم پىغەمبەرە درۈزنەي پەيدادەي، ەم زىانە خۇيەكى خۇيىن مژى لى پەيدا دەي. ئەۋەبەۋ پىغەمبەرە درۈزنەكەمان بەچاۋى خۇمان دى، كە مۇختارى كورى ئەبەۋ ەبەيدى ئەقەفى بو، ەمەن بەش بەحالى خۇم ۋادەزانم كە زىانە خۇرۇۋ خۇيىن رىژرەكەيش توۋىت، ئەي ھەججەگە!

فەرموۋى: ئىتر ھەججەگە بەسەر شۇرى و لووت شكاۋى مىلى خۇي شكاندو لەلەي ئەسمە ەستەۋ ەللى تۇراندو ۋەلامى پى نەدرەيەۋە). {بەروانە: تاج/۵، زنجىرە: ۹۷، ژمارە: ۵۵۳۹ ج/۴} + {ژمارە: ۱۸۸ لەم پەراۋە كە لەپىشەۋە رابورد ژياننامەي ھەججەگە} + {بەروانە: تەجىرىدى بۇخارى بەكوردى، بەرگى پىنجەم، لاپەرە: ۱۲۵ چاپى/۱، فەرموۋەدى ژمارە: ۱۸۳۳ = ۵۵۱۵ فەتھولبارى، ژياننامەي سەئىدى كورى جۈبەير}.

پىرىستى سەرە باسەكان

لاپەرە

بابەت

۳۹- نامەى پۇشاك و خىل و نارايىشت

- ۱ { ۱۰۲۶ } كەسى بەشى بەدوا رۆژمۇ نەبى لە جىھانا ئاورىشم لەبەردەكا، بەلام كرىن و فروشتن و سوود ئى وەرگرتنى ترى دروستە. { ۵۳۹۵ - ۵۳۵۶ }
- ۳ { ۱۰۲۷ } كەسى لە جىھانا ئاورىشم لەبەرىكا لە قىامەتا لەبەرى ناكا. { ۵۳۹۵ - ۵۳۵۶ }
- ۳ { ۱۰۲۸ } لەخواترسان كەواى ئاورىشم لەبەر ناكەن. { ۵۳۹۵ - ۵۳۵۶ }
- ۴ { ۱۰۲۹ } رىگىر لە پۇشىنى ئاورىشم بە ئەندازەى دوو پەنچە نەبى
- ۵ { ۱۰۳۰ } رىگىر لە پۇشىنى كەواى دىباج (ئاورىشم)
- ۶ { ۱۰۳۱ } مولەتدان بە پۇشىنى ئاورىشم بۇ نەخۇشى و شتى وا
- ۷ { ۱۰۳۲ } دروستە كە ئۇيە و قەيتانى قەراخى قۇل و دەمى گىرفان و چاك و دامەنى چلو و بەرگو يەخەى لە ئاورىشم بى
- ۹ { ۱۰۳۳ } لەتكردنى چلى ئاورىشم و كردنى بە لەچكى ژنان. { ۵۳۹۵ - ۵۳۵۶ }
- ۹ { ۱۰۳۴ } جىلەوگىرى لە پۇشىنى بەرگى ناسراو بە قەسىسى و لە چلو و بەرگى رەنگىراو بە عەسفەران و لە ئەنگوستىلەى زىپ. { ۵۴۰۱ - ۵۴۰۶ }
- ۱۰ { ۱۰۳۵ } جىلەوگىرى لەو كە بە زاھەران خۇى بى بۇنخۇش بىرى، يا چلو و بەرگى بى رەنگ بىرى.
- ۱۱ { ۱۰۳۶ } بۇيەكردنى قزو مووى ريش و گۆرپىنى رەنگى مووى سىپى لەبەر پىرىي.
- ۱۲ { ۱۰۳۷ } پىچەوانەى جوولەكە و گاور لە رەنگىردن و بۇياخىردنى مووى سەرورپىشا.
- ۱۲ { ۱۰۳۸ } بەرگى حىبەرە، كەجۇرە جىلىكە لەكەتان، يا لە لۇكە دروست دەكرى.
- ۱۳ { ۱۰۳۹ } پۇشىنى بەركۇشى نەخشاو بە كورتانى و شتر. { ۵۴۰۹ - ۵۴۱۵ }
- ۱۳ { ۱۰۴۰ } پۇشىنى بەركۇشى ئەستوورو چلى پىنەكراو. { ۵۴۰۹ - ۵۴۱۵ }
- ۱۴ { ۱۰۴۱ } باسى قالى و مافوور. { ۵۴۱۶ - ۵۴۱۸ }
- ۱۵ { ۱۰۴۲ } پىخەفو رايەخ بەپىي پىداوويستى كارى پەسەندە. { ۵۴۱۹ }
- ۱۵ { ۱۰۴۳ } رايەخى چەرمىنى ناواخن ريشوو. { ۵۴۱۵ - ۵۴۰۹ }
- ۱۵ { ۱۰۴۴ } خۇ شەتەكەدان و خۇشەتەكەدان بە چىچكانەو. { ۵۴۶۶ - ۵۴۷۲ }
- ۱۶ { ۱۰۴۵ } راكشان لەسەر گازمەرى پشت و لاق نانە سەر لاق. { ۵۴۶۶ - ۵۴۷۲ }
- ۱۶ { ۱۰۴۶ } لەسەر پشت راكشان و لاقنانە سەر لاق رەوايە. { ۵۴۶۶ - ۵۴۷۲ }
- ۱۷ { ۱۰۴۷ } بەرزكردنەو دەرىپ و شەروال تا ناستى نيوەى لاق. { ۵۴۲۰ - ۵۴۳۱ }

- ۱۷ { ۱۴۰۸ } خوا بەجاۋى سۆزۈ مېھرىبانى تەماشاش كەسانى ئاكا كەجلى خۇيان بۇ فېزۈ دەعيە بەسەر زەۋىدا رادەكېش. { ۵۴۲۰ - ۵۴۳۱ }
- ۱۸ { ۱۰۴۹ } سى جۆرە كەس لەرۋۇزى قىيامەتدا، خودا لەروۋى نازەۋە نەقسەيان لەگەل دەكاۋ نە بەجاۋى سۆز تەماشايان دەكات. { ۲۸۹ - ۲۹۵ }
- ۱۹ { ۱۰۵۰ } كەسى جىل و بەرگى خۇى بۇ فېزۈ دەعيە بەكېش بكا. { ۵۴۲۰ - ۵۴۳۱ }
- ۱۹ { ۱۰۵۱ } جارى پياۋى دەنازى بەخۇيەۋە بە دەعيە و فېزەۋە دەرۋى، لەناكاۋ رۆچۈۋ بەناخى زەۋىدا.
- ۲۰ { ۱۰۵۲ } فېرىشتە ناچنە مالى سەگو وىنەى تىابى. { ۵۴۷۸ - ۵۵۱۱ }
- ۲۱ { ۱۰۵۳ } فېرىشتە ناچنە ناۋ مالى كە وىنەى تىابى، مەگەر وىنەكە نەخشى بى بەجىل و بەرگەۋە بى.
- ۲۲ { ۱۰۵۴ } پەردەيى وىنەى پىۋەيى ناباشە، پارچە پارچە بىرى و بىرى بەپىشتى.
- ۲۳ { ۱۰۵۵ } قالىچەيى وىنەى پىۋە بى، بىرى بە دۇشەكەلە و مەندەر
- ۲۴ { ۱۰۵۶ } سزى وىنەگران لەرۋۇزى دوا رۆزا
- ۲۵ { ۱۰۵۷ } ھەردەشى سەخت لە وىنەكېشان
- ۲۶ { ۱۰۵۸ } رېگرى لە ئەنگۈستىلەى زىپرو خواردنەۋە بە قاپى زىۋىن و لەبەركردنى ئاورىشم و دىياج.
- ۲۷ { ۱۰۵۹ } فېردانى ئەنگۈستىلەى زىپ. { ۵۴۳۷ - ۵۴۶۰ }
- ۲۸ { ۱۰۶۰ } پىغەمبەر (دروۋى خوداى لەسەر بى) ئەنگۈستىلەىكى زىۋى لەدەستدا بوو، نەخشى نقيمەكەى ئەم وشە پىرۋزە بوو (مەھمۇد رەسۇل اللە) جىنسىنەكانى لەپاش خۇى ھەمان ئەنگۈستىلەيان لەدەست كەرد
- ۳۰ { ۱۰۶۱ } ئەنگۈستىلەى زىۋ، نقيمەكەى بەردى ئەقىقى ھەبەشى بى، ئەنگۈستىلە بىرئىتە دەستى راست. { ۵۴۳۷ - ۵۴۶۰ }
- ۳۰ { ۱۰۶۲ } ئەنگۈستىلە بىرئىتە پەنجە توۋتەى دەستى چەپ
- ۳۱ { ۱۰۶۳ } رېگە نەدراۋە كە ئەمۈستىلە بىرئىتە پەنجەى ناۋدراست و پەنجەى شاھەتمان كەۋا لەپالېدا.
- ۳۳ { ۱۰۶۴ } باسى پىلاۋو زۆركردنى پىلاۋ. { ۵۴۶۱ }
- ۳۴ { ۱۰۶۵ } كاتى مەۋق پىلاۋ لەپى دەكا، بەپى راست دەست بى بكا، كاتى پىلاۋ دادەكەنى بەپى چەپ دەست بى بكا. { ۵۴۶۲ - ۵۴۶۵ }
- ۳۴ { ۱۰۶۶ } رېگرى كراۋە لەرۋىشتىن بەتاكى پىلاۋ ۋەۋە. { ۵۴۶۲ - ۵۴۶۵ }
- ۳۵ { ۱۰۶۷ } ھۈچكە تاش ناپەسەندە. { ۵۵۲۴ - ۵۵۲۷ }
- ۳۵ { ۱۰۶۸ } جىلەۋىرىي لە قەندانە دەم قە (زەلقە قىرىنە). { ۵۵۲۰ - ۵۵۴۶ }
- ۳۶ { ۱۰۶۹ } ھەردەشەكردن و سەركۆنە كەردنى ژن لەسەرئەۋە كەشتى تر بېبەستى بەسەرىيەۋە.
- ۳۹ { ۱۰۷۰ } نەفرەت لەژنى خال كوت و لەژنى ددان رن

- ۴۱ { ۱۰۷۱ } كەسكى بەدرۇ بەشتىكەۋە بىنازى كە بېيى نەدرابى. { ۵۵۴۸ - ۵۵۵۰ }
- ۴۲ { ۱۰۷۲ } ژنانى نىۋە پۇشتەۋ نىۋە رووت. { ۵۵۴۷ }
- ۴۳ { ۱۰۷۳ } پىچراندى مىلىۋانكەي گەردنى ئاۋەل. { ۵۵۱۵ }
- ۴۴ { ۱۰۷۴ } باسى بۇلۇ زەنگ، فريشتە ھاۋرپىتى كارۋانى ئاكەن كە سەگۈ زەنگى تىيى. { ۵۵۱۲ - ۵۵۱۴ }
- ۴۶ { ۱۰۷۵ } داخكردنى گۈيچەكى بىزىۋ مەر بۇ نىشانەكردن. { ۵۵۲۰ - ۵۵۲۳ }
- ۴۷ { ۱۰۷۶ } داخكردنى وشتر. { ۵۵۲۰ - ۵۵۲۳ }
- ۵۰ **۴۰ - نامەي ئەدەبىۋىي**
- ۵۰ { ۱۰۷۷ } باسى فەرمايشتى پېغەمبەر (دروۋدى خۇداي گەۋرەي لەسەر بى): { ناۋى مەن بىكەن بەناۋ بۇ خۇتان، بەلام كەسناۋەكەم - كە ئەبولقاسمە - مەكەن بە كەسناۋ بۇ خۇتان } . { ۵۵۵۱ - ۵۵۶۳ }
- ۵۱ { ۱۰۷۸ } كردنى ناۋى مۇھەممەد بەناۋ بۇ خۇ. { ۵۵۵۱ - ۵۵۵۳ }
- ۵۲ { ۱۰۷۹ } عەبدوللاۋ عەبدۈرەھمان: خۇشەۋىستىرەن ناۋى لەلاي خۇداي گەۋرە.
- ۵۲ { ۱۰۸۰ } منال ئاۋبىرى عەبدۈرەھمان. { ۵۵۵۱ - ۵۵۶۳ }
- ۵۳ { ۱۰۸۱ } منال ئاۋبىرى عەبدوللا، دەستپىياھىتەننىۋ نزاكردن بۇي. { ۵۵۷۷ - ۵۵۸۶ }
- ۵۵ { ۱۰۸۲ } ئاۋنان بەناۋى پېغەمبەرەنۋ پىياۋ چاكانەۋە. { ۵۵۵۱ - ۵۵۶۳ }
- ۵۶ { ۱۰۸۳ } منالى تازە بوۋى ساۋا ئاۋبىرى ئىبراھىم. { ۵۵۷۷ - ۵۵۸۶ }
- ۵۶ { ۱۰۸۴ } منالى ساۋا ئاۋبىرى ئەلمۇنىر. { ۵۵۷۷ - ۵۵۸۶ }
- ۵۷ { ۱۰۸۵ } گۈرپىنى ئاۋ بەناۋى باشتر. { ۵۵۶۹ - ۵۵۷۴ }
- ۵۸ { ۱۰۸۶ } گۈرپىنى ئاۋى بەررە بە جوۋەپىرىيە. { ۵۵۶۹ - ۵۵۷۴ }
- ۵۸ { ۱۰۸۷ } گۈرپىنى ئاۋى بەررە بە زەينەپ. { ۵۵۶۹ - ۵۵۷۴ }
- ۵۹ { ۱۰۸۸ } بەدارى مېۋ مەلئىن كەرم. { ۵۸۲۸ - ۵۸۳۴ }
- ۶۰ { ۱۰۸۹ } با مەۋقە بەم جۈرە ئاۋانە ئاۋنەنرى: ئەفلىجۈ رەباجۈ يەسارۋ نەفىع.
- ۶۲ { ۱۰۹۰ } ئاخىر بېيار، مۇلەت دراۋە بەم ئاۋانە. { ۵۵۶۴ - ۵۵۶۸ }
- ۶۲ { ۱۰۹۱ } ئاۋەيتەننى بەندەۋ كەنىزۋ سەرۋەرۋ ئاغا. { ۵۸۳۵ - ۵۸۳۸ }
- ۶۳ { ۱۰۹۲ } بەكارەيتەننى كەسناۋ (كونىيە) بۇ منال. { ۵۵۷۷ - ۵۵۸۶ }
- ۶۳ { ۱۰۹۳ } پىياۋ بەپىياۋى تر بلى: ئەي كۈرى بىچكۈلەم. { ۵۵۹۱ - ۵۵۹۹ }
- ۶۴ { ۱۰۹۴ } خۇپرى ترين ئاۋ لەلاي خۇدا ئاۋى ئەۋ كەسەيە خۇي ئاۋبىنى شاھ.
- ۶۵ { ۱۰۹۵ } مافى مۇسۇلمان لەسەر مۇسۇلمان پېئىن. { ۵۶۱۵ - ۵۶۱۶ }
- ۶۷ { ۱۰۹۶ } رېگىرى لە دانىشتىنى سەر رېگەۋبان، مافى رېگە رەچاۋ بىرى.

- ۶۸ {۱۰۹۷} دستوری سلاو کردن. {۵۶۱۱}
- ۶۸ {۱۰۹۸} داوای مؤلّهت و ری پیدان بۆ رویشته ناو مالّ و کۆری دانیشتن و شتی واو سلاو کردن.
- ۷۱ {۱۰۹۹} نیشانهی مؤلّهت پیدان ئەو دبی که پەردەگە لادرابی. {۵۶۲۱ - ۵۶۲۲}
- ۷۱ {۱۱۰۰} خاوەن مال ئەگەر گوتی: ئەو کێیە لەبەردەرگا باش نییە مؤلّهتخاواز بلی: منم.
- ۷۲ {۱۱۰۱} پیشگیرکردن لەسەرەتاتکی کردن لەکاتی مؤلّهت خواستندا.
- ۷۳ {۱۱۰۲} کەسێ بەبێ رینگە پیدان تەماشای ناو مائی کەسێ تر بکا ئەوانیش چاوی قەلبووج بکەن.
- ۷۳ {۱۱۰۲} تەماشاکردنی کوتوپرو چاو وەرچەرخان. {۵۶۰۹ - ۵۶۱۰}
- ۷۳ {۱۱۰۴} کەسێ دەجیتە ناو کۆری دانیشتن، سلاو دەکاو دادەنیشی.
- ۷۴ {۱۱۰۵} کەسێ کەسێ هەلبستینی و خۆی لەجیگەکە دابینیشی ناباشە.
- ۷۶ {۱۱۰۶} کەسێ لەجیگە خۆی هەلسی و داوی بگەرپتەو، خۆی بەجیگە پیشووی خۆی لەپیشترە.
- ۷۶ {۱۱۰۷} نابێ دووگەس پیکەو چپە بکەن، بەبێ کەسی سێبەم کە لەگەڵیان بێ. {۵۶۵۸ - ۵۶۶۲}
- ۷۷ {۱۱۰۸} سلاو لەمنالان. {۵۶۲۸ - ۵۶۲۰}
- ۷۸ {۱۱۰۹} نیوہ لەپیشا سلاو لەجوولەکەو گاور مەکەن. {۵۶۱۷ - ۵۶۲۷}
- ۷۹ {۱۱۱۰} وەلامدانەوی سلاو و روژ باشی خاوەن نامەکان. {۵۶۱۷ - ۵۶۲۷}
- ۸۰ {۱۱۱۱} یاساکردنی دەرچوونی ژنان لەپاش هاتنی بالا پۆشی. {۵۶۲۳ - ۵۶۲۶}
- ۸۲ {۱۱۱۲} رینگە دەدری بەژن کە لەمال دەرچێ بۆ کاری ئاسایی خۆی.
- ۸۳ {۱۱۱۳} ژنی خۆیی (مەحرەم) لە پاشکۆی پیاووە سوار دەکری. {۵۶۵۶ - ۵۶۵۷}
- ۸۵ {۱۱۱۴} لەکاتی گومان پێ بردندا، واباشە مروّف بلی: کە ئەمە فیسارە ژنە، جیگە گومانی خراب نییە. {۵۶۴۲ - ۵۶۴۴}
- ۸۷ {۱۱۱۵} شەو مانەو بەتەنیا لەلای ژنی بیانی ناخۆیی. {۵۶۲۷ - ۵۶۴۱}
- ۸۹ {۱۱۱۶} جەلوگیریی لەهاموشوی ژنی کە مێردی لەمال نەبێ. {۵۶۲۷ - ۵۶۴۱}
- ۹۰ {۱۱۱۷} هەرمەشکردن لە هاموشۆکردنی بیاوی سەرژنانی بۆلای ژنان.
- ۹۳ {۱۱۱۸} کوژاندنەوی ناگر لەکاتی خەوتندا. {۵۲۱۴ - ۵۲۲۶}
- ۹۵ **۴- نامە نووشتە و نزاو دوو**
- ۹۵ {۱۱۱۹} نزاو نووشتەکە جوبرائیل (سلاوی خودای ئی بێ) بۆ پیغمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ)
- ۹۷ {۱۱۲۰} باسی جادوو بازی، جوولەکە جادوو لە پیغمبەر (دروودی خودای لەسەر بێ) دەکەن.
- ۹۸ {۱۱۲۱} نوشتە کردن بۆ نەخۆش بەخویندنی (فل اغود) وەکان لەگەڵ تەپایی دەمدا. {۵۶۷۱ - ۵۶۸۰}
- ۹۹ {۱۱۲۲} نووشتەکردن بە پیرۆزی ناوی خودا و پەناگرتن بەناوی خودا و سیفەتە جوانەکانی خودا

- ۱۰۰ { ۱۱۲۳ } په ناگرتن به خودا له زياني شهيتاني ورسوسه لاناو نويزدا.
- ۱۰۲ { ۱۱۲۴ } نووشتهی کهسئ گمزندهو شتی وا پيووی دابئ به خویندنی سوورمتی فاتيجه.
- ۱۰۴ { ۱۱۲۵ } نووشته کردن بؤ دهمبهستی ههموو جانهمريکی زههردار.
- ۱۰۵ { ۱۱۲۶ } نووشتهی ميکووته. { ۵۶۹۶ - ۵۶۸۱ }
- ۱۰۵ { ۱۱۲۷ } نووشتهی دووېشک. { ۵۶۹۶ - ۵۶۸۱ }
- ۱۰۶ { ۱۱۲۸ } چاوينی راسته و بؤی ههيه. { ۵۶۶۶ - ۵۶۶۳ }
- ۱۰۷ { ۱۱۲۹ } نووشتهی بهچاومبوون، واته: چاومزار. { ۵۶۹۶ - ۵۶۸۱ }
- ۱۰۸ { ۱۱۳۰ } نووشتووی بهچاومه بوون. { ۵۶۹۶ - ۵۶۸۱ }
- ۱۰۹ { ۱۱۳۱ } نووشتهکردن به خوئی زموی. { ۵۶۹۶ - ۵۶۸۱ }
- ۱۱۱ { ۱۱۳۲ } لهکاتی نهخویشی و نازارا، پياو نووشته دهکا بؤ کهسوکاری.
- ۱۱۷ **۴۲- نامه‌ی نهخویشی و پزیشکی**
- ۱۱۷ { ۱۱۳۴ } هر نهخویشی و نازارئ توویشی موسولمان دهبئ دهبئ به پاکهوهکهری گوناوهکانی.
- ۱۱۸ { ۱۱۳۵ } خيرو بههری سهردانی نهخویش. { ۶۴۹۶ - ۶۵۰۱ }
- ۱۱۹ { ۱۱۳۶ } مهئئ: [خُبْتُ نَفْسِي]: گدهم گهنيوه: دمر وونم چهپهئ بووه: دَلَم تَيْك ههئ دئ: بهلام لهباتی نهوه بلئین: لقست نفسی: دَلَم تَيْك دهچئ: دَلَم بهيهکا دئ. { ۵۸۴۱ - ۵۸۳۹ }
- ۱۲۰ { ۱۱۳۷ } گشت دهر دئ دهرمانی ههيه. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }
- ۱۲۰ { ۱۱۳۸ } تا لههالای دؤزهخه بهئاو فينکی بکهنهوه. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }
- ۱۲۱ { ۱۱۳۹ } تا گوناوه لادهبات. { ۶۵۰۲ - ۶۵۱۶ }
- ۱۲۱ { ۱۱۴۰ } باسی پهركهم و باداشی باشی. { ۶۵۰۲ - ۶۵۱۶ }
- ۱۲۲ { ۱۱۴۱ } پهلووله بهری دلی نهخویش دهگرئ. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }
- ۱۲۳ { ۱۱۴۲ } دهرمانکردن به شهر بهتی ههنگوين. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }
- ۱۲۴ { ۱۱۴۳ } خو دهرمانکردن به رهشکه. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }
- ۱۲۴ { ۱۱۴۴ } کهسئ لهسهر خورپینی خورمای عهجو بهخوات. { ۵۲۰۹ - ۵۲۰۶ }
- ۱۲۵ { ۱۱۴۵ } دوومه لانیس چهشنیکه لهگهزؤ، ناوهکهی دهرمانه بؤچاو. { ۵۳۱۶ - ۵۳۱۰ }
- ۱۲۶ { ۱۱۴۶ } تیمارکردن به عوودی هیندی، واته به کوست. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }
- ۱۲۸ { ۱۱۴۷ } دهرمانکردن لهلادهمهوه بهدهمی نهخویشهوه. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }
- ۱۲۹ { ۱۱۴۸ } باسی کهلهشاخگرو دهرمان کردنه ناو لووت. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }
- ۱۳۰ { ۱۱۴۹ } خو تیمارکردن به کهلهشاخگرتن و بهخو داخکردن. { ۵۷۲۲ - ۵۷۰۵ }

- ۱۳۱ { ۱۱۵۰ } دهرمانکردن به برینی دهمارو بهداخکردن. { ۵۷۰۵ - ۵۷۳۲ }
- ۱۳۲ { ۱۱۵۱ } دهرمانکردنی دهمی زام به داخکردن
- ۱۳۲ { ۱۱۵۲ } تیمارکردن بهمهی
- ۱۳۵ **۴۳- نامه‌ی تاعوون**
- ۱۳۵ { ۱۱۵۳ } تاعوون سزایه‌کی خوداییه، لهه‌هر شوینن بوو مه‌چن بۆ ئه‌وئ، له‌شوینن که ئیوه‌ی ئی بوون
تاعوون که‌وته‌وه له‌وئ هه‌لمه‌یه‌ن. { ۵۷۳۲ - ۵۷۴۸ }
- ۱۳۹ **۴۴- نامه‌ی به‌دیینی و ره‌شبینی و ته‌نینه‌وه و ته‌شه‌نه‌کردنی نه‌خۆشی له‌یه‌کیکه‌وه بۆ یه‌کیکی تر**
- ۱۳۹ { ۱۱۵۴ } ئهم جۆره شته نه‌فسانه‌یییه بایه‌خیان نییه: ته‌شه‌نه‌ی نه‌خۆشی له‌خۆیه‌وه و نو‌قلانه‌ی
خراب و نه‌مانگی مو‌حه‌رره‌م ده‌بی به‌مانگی صه‌فه‌رو نه‌کونده‌بوو به‌دبوومه. { ۵۷۴۹ - ۵۷۵۸ }
- ۱۴۱ { ۱۱۵۵ } نه‌خۆش نه‌کرێته ناو ساخه‌وه. { ۵۷۴۹ - ۵۷۵۸ }
- ۱۴۳ { ۱۱۵۶ } مه‌لێن: له‌فیساره بورجا بارانمان بۆ باری. { ۵۷۴۹ - ۵۷۵۸ }
- ۱۴۳ { ۱۱۵۷ } غوولی بیابان درۆیه و راست نییه. { ۵۷۴۹ - ۵۷۵۸ }
- ۱۴۴ { ۱۱۵۸ } خۆپاراستن له‌که‌سێ دوو‌جاری نه‌خۆشی خراب بووبی. { ۵۷۸۲ }
- ۱۴۵ { ۱۱۵۹ } نو‌قلانه‌ی باش فره‌باشه. { ۵۷۵۹ - ۵۷۷۳ }
- ۱۴۶ { ۱۱۶۰ } شوومی و پێ ره‌شی له‌خانوو ژن و ماییندا. { ۵۷۵۹ - ۵۷۷۳ }
- ۱۴۹ **۴۵- نامه‌ی کاهینی و کو‌له‌نانی**
- ۱۴۹ { ۱۱۶۱ } رێگری له‌هاموشۆی کو‌له‌نانی و ئه‌وانه‌ی لافی نه‌ینن (غه‌یب) زانی ده‌که‌ن. { ۵۷۷۴ - ۵۷۸۲ }
- ۱۴۹ { ۱۱۶۲ } باسی ئه‌وه‌ی که جنۆکه ده‌یفڕینن. { ۵۷۷۴ - ۵۷۸۲ }
- ۱۵۰ { ۱۱۶۳ } ئه‌ستیره‌گرتنه جنۆکه، له‌وکاته‌دا که گوئ هه‌ل ده‌خه‌ن بۆ دزینی هه‌وال له‌فریشه‌که‌ن.
- ۱۵۱ { ۱۱۶۴ } که‌سێ بچێ بۆلای فالجی، یه‌که نو‌یژی گیرا نابێ. { ۵۷۷۴ - ۵۷۸۲ }
- ۱۵۲ **۴۶- نامه‌ی مارو جانه‌وه‌رانی تر**
- ۱۵۲ { ۱۱۶۵ } جله‌و‌گیری له‌کوشتنی ماری مائی. { ۵۷۸۴ - ۵۸۰۲ }
- ۱۵۳ { ۱۱۶۶ } ماری مائی ناو مائ تا سێ جار هه‌ره‌شه‌ی ئی ده‌کری. { ۵۷۸۴ - ۵۸۰۲ }
- ۱۵۵ { ۱۱۶۷ } باسی کوشتنی مار. { ۵۷۸۴ - ۵۸۰۲ }
- ۱۵۷ { ۱۱۶۸ } کوشتنی شه‌و‌گه‌رد. { ۵۸۰۳ - ۵۸۰۹ }
- ۱۵۸ { ۱۱۶۹ } کوشتنی می‌رووله. { ۵۸۱۰ - ۵۸۱۲ }
- ۱۵۹ { ۱۱۷۰ } باسی کوشتنی پشيله. { ۵۸۱۳ - ۵۸۱۹ }
- ۱۶۰ { ۱۱۷۱ } باسی مشک و که‌سانێ که‌خودا کردوونی به‌مشک. { ۷۴۰۸ - ۷۴۰۹ }

۱۱۷۲ { پاداشی ئاودان به ئاژەل. } ۵۸۲۰ - ۵۸۲۲

۴۷- نامەى شیعرو شتانی تری وا

۱۱۷۳ { باسی شیعیرو خویندنه‌وى شیعر. } ۵۸۶۶ - ۵۸۵۵

۱۱۷۴ { راستترین گوتەیی که هۆنەر گوتووێه‌تى

۱۱۷۵ { خۆ خەریککردنى زۆر بەشیعره‌وه ناباشه

۱۱۷۶ { خۆلک‌ردن به‌رووى ئەوانه‌ى که له‌روو، له‌ گۆتره مه‌دحو ستایشی که‌سێ له‌روو ده‌که‌ن.

۱۱۷۷ { تارىضو مه‌تحن له‌رووش نه‌بێ هەر ناباشه. } ۷۴۲۶ - ۷۴۳۳

۱۱۷۸ { نه‌ردین (تاوه‌که‌ردن). } ۵۸۵۶

۴۸- نامەى خه‌ون بینین

۱۱۷۹ { خه‌ووبینینی پیغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بێ)

۱۱۸۰ { پیغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بێ) له‌خه‌وندا، موسه‌یله‌مه‌ى که‌ذذبو ئەسوده‌ى عه‌نسى ده‌بینی

۱۱۸۱ { دیتنى پیغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بێ) له‌خه‌وندا. } ۵۸۵۷ - ۵۸۹۶

۱۱۸۲ { خه‌ونى خۆشى باش له‌خوداوه‌یه، خه‌ونى خراپیش له‌شه‌یتانه‌وه‌یه.

۱۱۸۳ { خه‌ونى باش له‌خوداوه‌یه، که‌سێ خه‌ونى ناخۆشى بینى با بۆکه‌سى نه‌گێرێته‌وه.

۱۱۸۴ { کاتى خه‌ونیکی ناخۆ ده‌بینی، با په‌نابگرێ به‌خوداو وهرچه‌رخى بۆسه‌ر لایه‌که‌ى تری

۱۱۸۵ { خه‌ونى موسوڵمان يه‌ك به‌شه له‌ج‌ل و شه‌ش به‌ش له‌ پیغه‌مبه‌رايه‌تى.

۱۱۸۶ { کاتى شه‌و رۆژ به‌راه‌به‌ر بوون، زۆر نزیکه‌ که‌ خه‌ونى موسوڵمان هه‌له‌ى نه‌بێ

۱۱۸۷ { خه‌ونى خه‌و په‌رژینک‌راو

۱۱۸۸ { که‌سێ شه‌یتان له‌خه‌وندا، یارى به‌ ئەقلى کرد با نه‌گێرێته‌وه.

۴۹- نامەى گه‌وره‌یى و پایه‌ به‌رزى

۱۱۸۹ { خودای گه‌وره‌ پیغه‌مبه‌رى هه‌ل‌بژاردووه

۱۱۹۰ { فه‌رمایشته‌که‌ى پیغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بێ): من گه‌وره‌ى نه‌وه‌ى باب‌ه‌ ئاده‌مم

۱۱۹۱ { نمونه‌ى ئەو رینمایى و زانسته‌ى که‌ خودای گه‌وره‌ به‌ پیغه‌مبه‌ردا ناردووێه‌تى

۱۱۹۲ { پیغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بێ) ته‌واوکه‌رى کۆمه‌له‌ى پیغه‌مبه‌رانه‌و کۆتا

پیغه‌مبه‌ریانه‌ (دروودى خودای له‌سه‌ریان بێ)

۱۱۹۳ { به‌رد سلاوى له‌ پیغه‌مبه‌ر (دروودى خودای له‌سه‌ر بێ) ده‌کرد.

۱۱۹۴ { ئاو وه‌ك كانیاو له‌نیوانى په‌نجه‌كانى پیغه‌مبه‌ره‌وه هه‌لقولاوه.

- ۱۱۹۵ { چەند نىشانەو موعجىزەى روونو ئاشكرای پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) سەبارەت بەئاو { ۵۹۰۰ - ۵۹۰۸ }
- ۱۱۹۶ { خۆراك بەھۆى پېغەمبەرەو پېتو فەرى تېدەكەوى. { ۵۹۰۰ - ۵۹۰۸ }
- ۲۰۷ { پېتو فەرو پېرۆزى پېغەمبەر لە شیردا. { ۵۳۲۷ - ۵۳۲۴ }
- ۲۱۰ { پېتو فەرو پېرۆزى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لە رۆندا.
- ۲۱۲ { درەخت بە ملکەچى شوینی پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) دەكەوى. { ۷۴۳۷ }
- ۲۲۴ { باسى موعجىزەى لەتبوونى مانگ. { ۷۰۰۲ - ۷۰۱۰ }
- ۲۲۵ { پاراستنى پېغەمبەر لە ئازارى ناحەزانى. { ۶۹۹۶ }
- ۲۲۷ { پاراستنى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەدەستدریزی كەسى كە ويستووپەتى بېكوژى. { ۵۹۰۹ - ۵۹۱۱ }
- ۲۲۸ { گوشتى زەھراوى مەر دەر خواردى پېغەمبەر دراو. { ۵۶۶۹ - ۵۶۷۰ }
- ۲۲۹ { لە خەمگەردندا پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) پېكاوپەتى.
- ۲۳۱ { فەرمایشتى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى): من كەمەرم گرتوون كە نەكەونە ناو ئاگر. { ۵۹۱۳ - ۵۹۱۷ }
- ۲۳۲ { پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەھەموو كەسى، لەگەلى ئىسلام، باشتەر خودا دەناسىو زیاترىش لىي دەترسى. { ۶۰۶۲ - ۶۰۶۴ }
- ۲۳۳ { دوورگرتنى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) لەتاوانو تۆلە سەندنىشى بەس لەبەر رەزای خودای گەورە بوودە بەس. { ۵۹۹۹ - ۶۰۰۵ }
- ۲۳۴ { پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) ئەودەندە لەشەو نوپزا راوەستابوو، ھەردوو پىي پەنەما بوو. { ۷۰۵۵ - ۷۰۵۷ }
- ۲۳۵ { فەرمایشتى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى): من پېشەنگى ئیووم لەسەر ھەوزى كەوتەر. { ۵۹۲۴ - ۵۹۵۸ }
- ۲۳۵ { ھەوزەكەى پېغەمبەر و باسى گەورەپىيەكەى و رۆيشتنى نەتەوئى ئىسلام بۆسەرى.
- ۲۴۱ { باسى سېفەتو نىشانەو ھاتنو تەمەنى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى).
- ۲۴۳ { مۆرى پېغەمبەراپەتى. { ۶۰۲۸ - ۶۰۳۷ }
- ۲۴۵ { شىوئى دەمو جاوو پاژنەى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى).
- ۲۴۶ { شىوئى رېشى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى). { ۶۰۲۸ - ۶۰۳۷ }
- ۲۴۶ { مووى سېي پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى). { ۶۰۲۸ - ۶۰۳۷ }
- ۲۴۷ { شىوئى مووى پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى). { ۶۰۱۶ - ۶۰۲۷ }
- ۲۴۷ { پېغەمبەر (دروودى خودای لەسەر بى) گەلى جار مووى سەرى شۆر دەكرەدەو گەلى جار

- جىيە دەكردەۋە بەملاۋ لاي سەرىدا. { ۶۰۱۶ - ۶۰۲۷ }
- ۲۴۹ { ۱۲۱۸ } چۈنئىتى زەردەخەنەي پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى). { ۵۹۸۹ }
- ۲۴۹ { ۱۲۱۹ } شەرمو شىكۈي پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى). { ۵۹۸۶ - ۹۸۸ }
- ۲۵۰ { ۱۲۲۰ } بۇنى خۇشى پېغەمبەر نەرمو نۇلى جەستەي. { ۶۰۰۶ - ۶۰۰۸ }
- ۲۵۱ { ۱۲۲۱ } تەنەنەت لەكاتى سەرمو سۆلەشدا كە سرووش (وھى) دەھات بۇ پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى). چۆراۋىگە ئارەق بەناۋ چاۋانيدا خور خور دەھاتە خوارەۋە. { ۶۰۰۹ - ۶۰۱۶ }
- ۲۵۲ { ۱۲۲۲ } باسى بۇنى خۇشى ئارەقى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى).
- ۲۵۳ { ۱۲۲۳ } خۇ موۋفەرك كەردن بە ئارەقى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى).
- ۲۵۵ { ۱۲۲۴ } نىزىكى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەخەلگ و پىرۈزىي وەرگرتن لىي.
- ۲۵۶ { ۱۲۲۵ } پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بەرەحمەتەن كەسە بۇ مىلانەۋ خاۋو خىزان.
- ۲۵۷ { ۱۲۲۶ } مېھرىبانى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بۇ ژنان، فەرمىانى دەكرد بە وشترەۋانەكان كە وشترى ژىر ژنان بەھىۋاشى ئى خورن. { ۵۹۹۰ - ۵۹۹۵ }
- ۲۵۸ { ۱۲۲۷ } دلېرىي پېغەمبەر لەپېشەۋە بوۋنى بەرەۋ جەنگ. { ۵۹۶۱ - ۵۹۶۳ }
- ۲۵۹ { ۱۲۲۸ } پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) رەفتارى لەھەموو كەس بەرزترى رەۋشتى لەھەموو كەس جۋانتەر بوو. { ۵۹۶۶ = ۵۹۷۱ }
- ۲۶۰ { ۱۲۲۹ } چۈنئىتى قەسەي پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى). { ۷۴۲۴ - ۷۴۲۵ }
- ۲۶۱ { ۱۲۳۰ } پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) تەمىۋ ئامۇزگارى لەسەر شىۋەمىيەكى مەيانەكار دەكردىن. { ۷۰۵۵ - ۷۰۵۷ }
- ۲۶۲ { ۱۲۳۱ } پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بۇ بەخشندەيىۋ پىاۋەتىۋ خىرخوايى لەۋىنەي نەبوو. { ۵۹۶۴ - ۵۹۶۵ }
- ۲۶۳ { ۱۲۳۲ } نەبوۋە كەشتى لە پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) داۋا بىكرىۋ بلى: نا.
- ۲۶۴ { ۱۲۳۳ } خەلاتى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ھەم گەۋرە بوو، ھەم زۆر بوو. { ۵۹۷۲ - ۵۹۷۸ }
- ۲۶۵ { ۱۲۳۴ } باسى بەلېنەكانى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى).
- ۲۶۶ { ۱۲۳۵ } ژمارەي ناۋەكانى پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى).
- ۲۶۸ { ۱۲۳۶ } پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) بەشىۋەي پېغەمبەر چەندى لە مەككەۋ لەمەدىنە بوو. { ۶۰۴۷ - ۶۰۵۷ }
- ۲۶۹ { ۱۲۳۷ } پېغەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) لەتەمەنى چەند سالىدا گىيانى سپاردو كۈچى دوايى كرد. { ۶۰۲۸ - ۶۰۴۶ }
- ۲۷۰ { ۱۲۳۸ } خۋاي گەۋرە ئەگەر خواستى خىرى ھەيى بە نەتەۋەيى ئەۋە لەپېش خۋايەنەۋە گىيانى پېغەمبەرەكەيان دەكىشى. { ۵۹۲۳ }

- ۱۲۳۹ { باسی فہرمایشتی خودای گہورہ: } {فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ} الْآیَہ { ۶۰۶۵ } ۲۷۱
- ۱۲۴۰ { باسی پھیرہوی پیغہمبہرو فہرمایشتی خودای گہورہ: } {لَا تَسْأَلُوا عَنْ أَشْيَاءٍ إِنْ تُبَدِّلَ لَكُمْ تَسْؤُكُمْ} . { ۶۰۶۶ - ۶۰۷۸ } ۲۷۲
- ۱۲۴۱ { وازہینان لہہرشتی کہ پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) نہہیی ئی بکاو خو پاراستن لہ پیچہوانہی فہرمانی نہو. } { ۶۰۶۶ - ۶۰۷۸ } ۲۷۵
- ۱۲۴۲ { جیاوازی ہموالو فہرمانی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) لہبارہی کاروباری نایینہوہ، لہگہل رای پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) سہبارت بہکاروباری دنیایی. ۲۷۵
- ۱۲۴۳ { خوزگہ خواستن بو بینینی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی) بہچاوی سہرو شہیدابوونی نہوہ. } { ۶۰۸۲ } ۲۷۸
- ۱۲۴۴ { کہسانئ ناوات دہخوازن، کہ کہسوکارو مالو منالیان بکہن بہقوریانی یہک دہم بینینی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی). } { ۷۰۶۱ - ۷۰۹۲ } ۲۷۹
- ۵۰- نامہی یادی پیغہمبہرانو باسی پایہ بہرزیان**
- ۱۲۴۵ { باسی سہرہتای دروستکردنی ئادہم (سلاوی خودای لہسہر بی). } { ۶۹۸۵ } ۲۸۰
- ۱۲۴۶ { باسی گہورہیی ئیراہیمی خہلیل (سلاوی خودای گہورہی لہسہر بی). ۲۸۰
- ۱۲۴۷ { خو سوننہتکردنی ئیراہیم. } { ۶۰۹۰ - ۶۰۹۷ } ۲۸۱
- ۱۲۴۸ { باسی فہرمایشتی ئیراہیم (سلاوی خودای لہسہر بی): (رَبُّ أَرْنَىٰ كَيْفَ تَخْيِي الْمَوْتَىٰ) وَہ باسی لووتو یووسف (دروودی خودایان لہسہر بی). } { ۶۰۹۰ - ۶۰۹۷ } ۲۸۱
- ۱۲۴۹ { فہرمایشتی ئیراہیم (دروودی خودای لہسہر بی): (إِنِّي سَقِيمٌ)، وَہ (بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَذَا) ہەرہا فہرمایشتہکے ئیراہیم سہبارت بہ سارای زنی (نہمہ خوشکمہ). } { ۶۰۹۰ - ۶۰۹۷ } ۲۸۴
- ۱۲۵۰ { باسی پیغہمبہر مووسا (دروودی خودای لہسہر بی) فہرمایشتی خودای گہورہ: (فَبَرَأَ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِندَ اللَّهِ وَجِيهاً). } { ۶۰۹۸ - ۶۱۱۰ } ۲۸۸
- ۱۲۵۱ { داستانی حہزرتی مووسا لہگہل حہزرتی خلدی زیندہ (سلاوی خودایان ئی بی). ۲۹۰
- ۱۲۵۲ { فہرمایشتی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی): باوی ہیچ پیغہمبہرئ مہدہن بہسہر پیغہمبہرئکی تردا. } { ۶۰۹۸ - ۶۱۱۰ } ۲۹۷
- ۱۲۵۳ { باسی مہرگی مووسا پیغہمبہر (دروودو سلاوی خودای گہورہی لہسہر بی). } { ۶۰۹۸ - ۶۱۱۰ } ۳۰۰
- ۱۲۵۴ { فہرموودہی پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی): لہلای مووساوہ تیپہریم لہ گورہکہیدا نوئیزی دکرد. } { ۶۰۹۸ - ۶۱۱۰ } ۳۰۳
- ۱۲۵۵ { باسی یادی یووسف پیغہمبہر (دروودی خودای لہسہر بی). } { ۶۱۱۱ } ۳۰۶
- ۱۲۵۶ { باسی یادی زہکہریا (دروودی خودای لہسہر بی). } { ۶۱۱۲ } ۳۰۷
- ۱۲۵۷ { باسی یونوس (دروودی خودای لہسہر بی). } { ۶۰۹۸ - ۶۱۱۰ } ۳۰۷

- ۱۲۵۸ { باسى عيسا (دروودى خوداى لەسەر بى). { ۶۰۸۳ - ۶۰۸۹ } ۳۰۸
- ۱۲۵۹ { ھەموو مىندائى كاتى لەدايك دەبى شەيتان سەرە سىخورمەيەكى ئى دەدا، مەريەم و عيساى كۆپى نەبى. { ۶۰۸۳ - ۶۰۸۹ } ۳۰۹
- ۱۲۶۰ { فەرمايشتى عيسا: باوېرم ھەيە بەخودا و چاوى خۆم بەدرۆ دەخەمەو! ۳۱۰
- ۵۱- نامەى گەورەيى ھاوۋەلانى پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر پىڭخەمبەر و رەزاي خوداى گەورە لە ياران و ھاوۋەلانى بى)** ۳۱۱
- ۱۲۶۱ { باسى بەھرە و گەورەيى ئەبوبەكرى سەدىق (رەزاي خوداى ئى بى) لەگەل باسى فەرمايشتى پىڭخەمبەر: (ئەى ئەبوبەكر گومانت چىيە بەو دوو كەسە، كە خودا خۆى كەسى سىيەميانە). ۳۱۱
- ۱۲۶۲ { فەرموودەى پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى): (ئەبوبەكر لەگشت كەس پتر پياوۋەتى بەسەر مەنەو ھەيە). ۳۱۲
- ۱۲۶۳ { خۆشەويستىرەن كەس لەلای پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ئەبوبەكرى سەدىقە. ۳۱۳
- ۱۲۶۴ { كۆمەللى كارى چاكە لە ئەبوبەكرى سەدىقدا كۆبۇونەتەوۋو بوون بەھۆى ئەو كە بىكەن بە بەھەشتى ۳۱۴
- ۱۲۶۵ { فەرموودەكەى پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى): (مەن و ئەبوبەكر و عومەر باوۋەرمەن بەمە ھەيە). { ۶۱۱۹ - ۶۱۳۶ } ۳۱۴
- ۱۲۶۶ { ھاوۋەلانى ئەبوبەكرى سەدىق و عومەرى فارووق بۆ پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى). ۳۱۵
- ۱۲۶۷ { دانانى ئەبوبەكرى سەدىق بەجىنشەن (رەزاي خوداى ئى بى). { ۶۱۱۹ - ۶۱۳۶ } ۳۱۷
- ۱۲۶۸ { باسى بەھرە و گەورەيى عومەرى كۆپى خەتاب (رەزاي خوداى ئى بى). ۳۱۹
- ۱۲۶۹ { باسى بەھرە و گەورەيى عوسمانى كۆپى عەففان (رەزاي خوداى ئى بى). ۳۲۹
- ۱۲۷۰ { باسى بەھرە و گەورەيى عەلى كۆپى ئەبو تالىب (رەزاي خوداى ئى بى). ۳۲۹
- ۱۲۷۱ { باسى بەھرە و گەورەيى زوبەيرى كۆپى عەوام. { ۶۱۹۲ - ۶۲۰۱ } ۳۳۷
- ۱۲۷۲ { باسى بەھرە و گەورەيى تەلحە و زوبەير (رەزاي خوداى ئى بى). ۳۴۳
- ۱۲۷۳ { بەھرە و گەورەيى سەدىق كۆپى ئەبو وەققاس (رەزاي خوداى ئى بى). ۳۴۴
- ۱۲۷۴ { باسى بەھرە و گەورەيى ئەبو عوبەيدەى كۆپى ئەلجەرراخ (رەزاي خوداى ئى بى). ۳۵۱
- ۱۲۷۵ { باسى بەھرە و گەورەيى ھەسەن و ھوسەين (رەزاي خوداى ئى بى). ۳۵۲
- ۱۲۷۶ { باسى بەھرە و گەورەيى فاتىمەى كچى پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى). ۳۵۵
- ۱۲۷۷ { باسى بەھرە و گەورەيى كەسوكارى پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى). { ۶۲۰۶ - ۶۲۱۱ } ۳۶۰
- ۱۲۷۸ { باسى بەھرە و گەورەيى عائىشە دايكى بىرۋاداران (رەزاي خوداى ئى بى)، ھاوسەرى پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى). { ۶۲۳۳ - ۶۲۵۴ } ۳۶۴
- ۱۲۷۹ { باسى بەھرە و گەورەيى خاتو و خەدىجەى ھاوسەرى پىڭخەمبەر (دروودى خوداى لەسەر بى) ۳۸۵

- پیغمبر و رمزای خودا لهه موو هاوسهرو هاوہل و پیرہوانی بی). { ۶۲۳۲ - ۶۲۳۱ }
 ۳۸۸ { ۱۲۸۰ } باسی بهرہو گہورہی دایکی پرواداران زمینہی ہاوسہری پیغمبر (دروودی خودای
 لہسر پیغمبر و رمزای خودا لہسر ہاوسہرو هاوہل و پیرہوانی بی). { ۶۲۶۶ }
 ۳۸۹ { ۱۲۸۱ } باسی گہورہو بہرہمی ٹوم سہلہمہی دایکی نیماندارانی ہاوسہری پیغمبر (دروودی
 خودای لہ پیغمبر و ہموو ہاوسہرو هاوہل و پیرہوانی بی). { ۶۲۶۵ }
 ۳۹۰ { ۱۲۸۲ } باسی بہرہو گہورہی ٹوم سولہیم، دایکی نہنہسی کوری مالیک (رمزای خودایان بی).
 ۳۹۱ { ۱۲۸۳ } باسی بہرہو گہورہی ٹوم نہیمہن، نازادکراوی پیغمبر (دروودی خودای لہسر بی) کہ
 دایکی ٹوسامہی کوری زمید بوو. { ۶۲۶۶ }
 ۳۹۲ { ۱۲۸۴ } باسی بہرہو گہورہی زمیدی کوری حاریثہ (رمزای خودای بی).
 ۳۹۳ { ۱۲۸۵ } باسی بہرہو گہورہی زمیدی کوری حاریثہ و ٹوسامہی کوری زمید (رمزای خودایان بی).
 ۳۹۴ { ۱۲۸۶ } باسی بہرہو گہورہی بیلالی کوری رہباج کہ بہندہی نازادکراوی نہبو بہکری صدیق بوو
 (رمزای خودایان بی). { ۶۲۶۹ - ۶۲۷۴ }
 ۳۹۵ { ۱۲۸۷ } باسی بہرہو گہورہی سلمان و صوہیب و بیلال (رمزای خودایان بی)
 ۳۹۵ { ۱۲۸۸ } باسی بہرہو گہورہی نہنہسی کوری مالیک (رمزای خودای بی).
 ۳۹۷ { ۱۲۸۹ } باسی بہرہو گہورہی جہعہری کوری نہبو تالیب و نہسمائی کچی عومہیس
 ۴۰۱ { ۱۲۹۰ } باسی بہرہو گہورہی عہدوللای کوری جہعہری کوری نہبو تالیب (رمزای خودایان بی)
 ۴۰۲ { ۱۲۹۱ } باسی بہرہو گہورہی عہدوللای کوری عہبباس (رمزای خودایان بی). { ۶۳۱۸ }
 ۴۰۲ { ۱۲۹۲ } باسی بہرہو گہورہی عہدوللای کوری عومہر (رمزای خودایان بی).
 ۴۰۴ { ۱۲۹۳ } باسی گہورہی عہدوللای کوری زوبہیر (رمزای خودایان بی).
 ۴۰۴ { ۱۲۹۴ } باسی گہورہی عہدوللای کوری مسعود (رمزای خودای بی).
 ۴۰۹ { ۱۲۹۵ } باسی گہورہی عہدوللای کوری عہمری کوری حہرام (رمزای خودای بی).
 ۴۱۱ { ۱۲۹۶ } باسی گہورہی عہدوللای کوری سہلام (رمزای خودای بی). { ۶۲۳۰ - ۶۲۳۳ }
 ۴۱۶ { ۱۲۹۷ } باسی گہورہی سہدی کوری موعاژ (رمزای خودای بی). { ۶۲۹۵ - ۶۳۰۲ }
 ۴۱۸ { ۱۲۹۸ } باسی گہورہی نہبو تلحہی نہنصاری و ٹوم سولہیمی ہاوسہری (رمزای خودایان بی).
 ۴۲۱ { ۱۲۹۹ } باسی گہورہی نہبوہی کوری کہعب. { ۶۲۹۰ - ۶۲۹۴ }
 ۴۲۳ { ۱۳۰۰ } باسی گہورہی نہبو زمی نہلغہفاری (رمزای خودای بی). { ۶۳۰۹ - ۶۳۱۲ }
 ۴۳۳ { ۱۳۰۱ } باسی گہورہی نہبو مووسای نہشعہری (رمزای خودای بی). { ۶۳۵۵ - ۶۳۵۶ }
 ۴۳۴ { ۱۳۰۲ } باسی گہورہی نہبو مووسا و نہبو عامیری نہشعہری (رمزای خودایان بی). { ۶۳۵۵ - ۶۳۵۶ }
 ۴۳۸ { ۱۳۰۳ } باسی گہورہی نہبو ہورمیرہ، کہ دہوسیہ، واتہ: لہھوژی دہوسہ (رمزای خودای بی).

- ۱۳۰۴ { باسى گەورەيى ئەبو دوجانە: سەماكى كۆرى خەرشە (رەزاي خوداي ئى بى). { ۶۲۰۳ } ۴۴۲
- ۱۳۰۵ { باسى گەورەيى ئەبو سوفيان، كەناۋى سەخرى كۆرى خەربە (رەزاي خوداي ئى بى). { ۶۲۵۹ } ۴۴۴
- ۱۳۰۶ { باسى گەورەيى جولىبىب (رەزاي خوداي ئى بى). { ۶۲۰۸ } ۴۴۶
- ۱۳۰۷ { باسى گەورەيى خەسسانى كۆرى پاپىت (رەزاي خوداي ئى بى). { ۶۲۳۴ - ۶۲۴۵ } ۴۴۸
- ۱۳۰۸ { باسى گەورەيى جەرىرى كۆرى عەبدوللاي ئەلبەجەلى (رەزاي خوداي ئى بى). { ۶۲۱۷ - ۶۲۱۸ } ۴۵۹
- ۱۳۰۹ { باسى گەورەيى كۆمەلەي ئەصحابى شەجەرە (رەزاي خودايان ئى بى). { ۶۲۵۴ } ۴۶۱
- ۱۳۱۰ { باسى گەورەيى كەسە نامادەي جەنگى بەدر بووبى. { ۶۲۵۱ - ۶۲۵۲ } ۴۶۲
- ۱۳۱۱ { باسى گەورەيى ھۆزى قورەيش و يارىدەدەرەن (انصار) يىغەمبەرە كەسانى تىرىش ۴۶۶
- ۱۳۱۲ { باسى بەرپىزى ژنانى ھۆزى قورەيش. { ۶۴۰۳ - ۶۴۰۸ } ۴۶۷
- ۱۳۱۳ { باسى گەورەيى ئەنصار (رەزاي خودايان ئى بى). { ۶۲۸۴ - ۶۲۸۵ } ۴۶۷
- ۱۳۱۴ { باسى باشتىنى مالەكانى يارىدەدەرەن. { ۶۲۸۴ - ۶۲۸۵ } ۴۷۱
- ۱۳۱۵ { بەجوانى رەفتار كەردن لەگەل يارىدەدەرەن ۴۷۲
- ۱۳۱۶ { باسى گەورەيى ئەشعەرىيەكان (رەزاي خودايان ئى بى). { ۶۲۵۷ - ۶۲۵۸ } ۴۷۳
- ۱۳۱۷ { نزاۋ پارانەۋەي يىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى) بۇ ھۆزى غىفارو بۇ ھۆزى ئەسلەم. ۴۷۵
- ۱۳۱۸ { باسى گەورەيى موزەينەۋ جۈھەينەۋ غىفار. { ۶۲۸۵ - ۶۴۰۰ } ۴۷۷
- ۱۳۱۹ { ۋەسپى جوانى ھۆزى تەي. { ۶۲۸۵ - ۶۴۰۰ } ۴۷۸
- ۱۳۲۰ { نزاۋ خىر بۇ ھۆزى دىموس. { ۶۲۸۵ - ۶۴۰۰ } ۴۷۸
- ۱۳۲۱ { باسى گەورەيى ھۆزى بەنى تەمىم ۴۷۹
- ۱۳۲۲ { بەستىنى پەيمانى براپەتەي لەنپوان يارانى يىغەمبەرە (دروودى خوداي لەسەر بى). ۴۸۰
- ۱۳۲۳ { فەرمايشتەكەي يىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى): مەن نىشانەي ئاسوودەيى ۋە مەن ئاسايشم بۇ ھاۋەل و يارانى خۇم ھاۋەلانىشم نىشانەي ئەمەن ئاسايش بۇ گەل ئىسلامى مەن. ۴۸۲
- ۱۳۲۴ { باسى كەسانى كە يىغەمبەريان دىبى، يا ھاۋەلانى يىغەمبەريان دىبى، يا كەسكى دىبى، كە ئەمە يىغەمبەرى دىبى (دروودى خوداي لەسەر يىغەمبەرى خوداي رەزاي خوداي لە ھاۋەلانى ياران و پەيرەۋانى ھەتتا ھەتايە). { ۶۴۱۴ - ۶۴۲۵ } ۴۸۴
- ۱۳۲۵ { باشتىن چىن چىنى ھاۋەلانى يىغەمبەرە، ئەنجا چىنى دوا ئەۋان، لەدوا ئەۋانىش چىنى دوا ئەۋان. { ۶۴۱۴ - ۶۴۲۵ } ۴۸۵
- ۱۳۲۶ { مەردوم رىك ۋەك كان وان، چۇن كان لەبەنرەتدا چاك و خراپى ھەيە، ئەۋانىش ھەروا. ۴۸۶
- ۱۳۲۷ { فەرمايشتى يىغەمبەر (دروودى خوداي لەسەر بى): لەپاش سەد سالى تر. كەسە نامىنى لەۋانەي كە ئىستا زىندوون و وان لەسەر رووى زەۋى. { ۶۴۲۶ - ۶۴۲۷ } ۴۸۸

- ۱۳۲۸ { پيشگيری له جنیودان به هاوه لانی پیغه مبر (دروودی خودای له سر بئ) و باسی ئه وه که
چینی ئه وان باشترو چاکترن له چینه گانی باش خویان.
- ۱۳۲۹ { باسی گه ورهیی ئووه یسی قهره نی، که له چینی دووه می موسولمانانه، که ناودارن به تابعین
- ۱۳۳۰ { باسی چاکیتی میصرو باشیتی خه لکی میصر. { ۶۴۴۰ - ۶۴۴۱ }
- ۱۳۳۱ { باسی باشیتی ولاتی عومان و چاکیتی خه لکه که ی. { ۶۴۴۲ }
- ۱۳۳۲ { باسی گه ورهیی ولاتی عه جه م (فضل فارس). { ۶۴۴۴ - ۶۴۴۵ }
- ۱۳۳۳ { بتمان به خه لک ناکرئ مه گهر چونه ا. { ۶۴۴۶ }
- ۱۳۳۴ { باسی هه لات بازه که و خوینمژده که ی هوزی سه قیف. { ۶۴۴۳ }